Беседи на Учителя Петър Дънов 1919 година

1919 Съдържание:

1919_01_12 Великите условия на живота
Издателство Бяло Братство
неделна беседа

ВЕЛИКИТЕ УСЛОВИЯ НА ЖИВОТА

"Както ме познава Отец и аз познавам Отца, и душата си полагам за овците." (Йоан 10:15)

„Както ме познава Отец и аз познавам Отца" – един от важните стихове по форма, съдържание и смисъл. За да се разбере този стих, трябва да се постави далеч от обикновеното човешко съзнание. Само онзи може да разбере вътрешния смисъл на стиха, който познава езика на слънцето, на светлината и топлината, на въздуха и на водата, на росната капка и на вятъра. Богат, красив и смислен е езикът на слънцето. Който знае този език, той може да проникне вътрешния смисъл на живота.

Отец и син са обикновени думи, познати не само на хората, но и на животните. И млекопитаещото познава своя баща; и бащата познава сина и дъщеря си. Наблюдавайте животните и ще се уверите в това. Ако конят види дъщеря си в стадо коне, изпъжда я навън. Наистина, животните нямат разбирането и културата на съвременните хора, но и те имат вътрешно чувство към Божествения ред и му се подчиняват. Прелетните птици знаят точно времето на тяхното прелетяване. Паякът например, носи в себе си изкуството да преде. Той преде такава тънка и издръжлива нишка, каквато и най-модерните предачи не могат да постигнат. Ще се възрази, че човек е създаден по образ и подобие Божие. Този стих има отношение към първия човек, а не към онзи, който е сгрешил. За човека след грехопадението се казва, че е в рабски образ. И Христос като се видя в този образ, се смири. Следователно, докато не се смири и познае Отца си, човек не може да мисли, че носи образ на Бога. Защо страдат хората? – За да се смирят. Защо страдат животните? – По същата причина. Когато волът насочи рогата си към своя господар, последният го мушне няколко пъти с остена си и го смирява. Така и Бог отправя остена си към човека, който иска да боде, да рита, да хапе. Който много боде и рита, минава за голям философ и критик, с особени възгледи за живота, но често се натъква на остена.

Коя е причината за страданията на съвременните хора? – Илюзиите, с които живеят. Всеки си мисли това, което не е, всеки си представя нещата такива, каквито не са. Майката си въобразява, че е идеална майка и ако не я признаят за такава, страда. Бащата, сестрата, братът също си въобразяват,

че са по-добри, отколкото са в действителност и като не ги признаят за такива, страдат. Кои са качествата на майката и на бащата? Коя жена наричаме майка? Кой мъж е баща? Жената е майка и мъжът – баща не само по форма. Понятията „майка и баща“ крият велико съдържание и велик смисъл в себе си. Майката казва, че детето е излязло от нея, т.е. родила го е, за това е майка. Какво ще кажете тогава за тръбата, от която изтича водата? Следователно, не всичко, което излиза или изтича от човека, е родено от него.

Съвременните хора са загубили вътрешния смисъл на езика, поради което са объркали понятията за живота. Обаче, Христос казва: „Както ме познава Отец, така и аз познавам Отца си; и душата си полагам заради овцете.“ Казано е в писанието: „Отец люби Сина си.“ Това значи – Бог вложи живота си в Христа и се пожертва чрез Него. Христос е отражение на Бога, затова Бог Го познава. Бог е Любов, която се проявява чрез Сина. Бащата познава любовта, която е вложил в сина си. Затова Христос казва: „Както ме познава Отец, така и аз Го познавам.“ Не може синът да не познава любовта, която бащата е вложил в него.

Казано е в писанието: „Бог е възлюбил истината в човека.“ Който съзнава това, той е носител на истината, той никога не отпада, никога не лъже. Истинолюбивият живее в светлина. Който отрича истината, живее в сянка, в тъмнина. Тази е причината за погрешките, на които постоянно се натъкваме. Невъзможно е човек да търси нещата в тъмнината и да ги намери. Невъзможно е да се движиш в тъмнина и да не правиш погрешки. В Божествения свят всяко нещо е на своето място. В човешкия свят нещата са разбъркани. Тази е причината, задето хората са изгубили смисъла на своя живот. Който иска да осмисли живота си, трябва да постави мислите и чувствата си на определените им места. Постави мислите и чувствата си в строго определено математическо отношение и животът ти ще се осмисли. Търси смисъла на всички явления в природата и живота, за да осмислиш и своя живот. Всяко явление има две страни: положителна или добра страна и отрицателна или лоша. Вятърът, например, носи прах, но едновременно той пречиства въздуха и обновява човешката мисъл. Вятърът някъде движи облаците и донася дъжд, а някъде – суша. Водата и вятърът обработват почвата, но сами не могат да възрастят посятото семе. В помощ трябва да им дойдат светлината и топлината, да възрастне или възкръсне животът, посят в земята. Светлината внася стремеж, а топлината – движение; светлината определя посоката и целта, а топлината дава сила за реализиране на целта; светлината отправя живота нагоре, отдето тя слиза, а топлината го импулсира и разширява. Словото, т.е. семето в живота, е Христос, защото Той казва: „Аз познавам Онзи, който ми дава живот и ми показва пътя; виждам светлината, която ми сочи целта; усещам топлината,

която ме разширява и движи към целта на моя живот. Щом познавам светлината, топлината и живота, познавам и Отца си.“ Христос казва още: „Полагам и душата си за овцете.“

И тъй, каквото е отношението на Христовата душа към човеците, такова е отношението и на въздуха, водата, светлината и топлината към растенията. Христос трябва да полее почвата на нашия живот, да я озари със своята светлина и топлина, за да възкръсне Божественото. Както любовта възкреси Христа, така ще възкреси всяка човешка душа. Затова е нужно познаване на Отца и Сина. Познаването означава разбиране и прилагане на великия закон на любовта, който спасява и възкресява. Спасението няма да дойде нито от водата, нито от въздуха, нито от земята. Спасението иде от Слънцето на живота, носител на светлината и топлината. Водата символизира надеждата, а въздухът – вярата. Ако имаш вода в себе си, ще имаш и надежда; ако имаш въздух, ще имаш вяра. Надеждата и вярата съществуват в света, но хората не са ги възприели и приложили. Вярата развива ума, а надеждата – сърцето. Радвайте се, че водата тече, а въздухът се движи и образува ветровете, защото подтикват хората към мисъл и чувство. Защо идат изпитанията и страданията? – За да се усилят вярата, надеждата и любовта на хората. Каквото е отношението между водата, въздуха и светлината, такова е отношението между вярата, надеждата и любовта. Който иска да усили вярата, надеждата и любовта си, трябва да работи съзнателно върху себе си. Кой борец е придобил сила, без да прави упражнения и да развива мускулите си? Героят е силен човек, но с години е работил върху мускулите си. Философът се отличава със силен ум и дълбока мисъл, защото постоянно работи със своя мозък. Добродетелният човек има велико сърце, защото постоянно го упражнява. И водата се пречиства след като мине през ред процеси: утаяване, прецеждане, изпаряване. Нищо не се постига изведнъж и наготово. На мнозина усилията се виждат безпредметни, глупави, но трябва да се знае, че мъдрите и умни неща се крият в привидно глупавите, а глупавите – в привидно мъдрите и умни. Когато мисли, че е много умен, човекът престава да работи и загубва всичко, което е придобил. Когато богатият мисли само за богатството си и разчита на него, той постепенно обеднява. Такива хора влизат и излизат от дома си без да работят и в края на краищата, нищо не придобиват. Те приличат на търтеите, които бръмчат, влизат и излизат от кошера, без да донесат капка мед. Днес в Божествения кошер има много търтеи, които пчелите сами умъртвяват и изхвърлят навън. Онези търтеи, които оцеляват, обикалят кошера и бръмчат, очакват благоприятни условия, да влязат вътре и да хапнат от готовия мед.

Христос казва: „Както ме познава Отец, така и аз Го познавам; и душата си полагам заради овцете.“

Нека всеки си каже: „Както ме Отец познава, така и аз Го познавам“. Който познава Отца си, той взима оралото и мотиката и отива да оре и копае. Както детето прави движения да намери майка си, да се накърми, така и човекът трябва да вдига и слага мотиката в земята – своята майка кърмилница, да се храни от нея. Когато на детето израснат зъби, то започва да дъвче. Майката се радва, че детето дъвче хляб, плодове, мачка ги със зъбите си, без да мисли за жертвата, която те правят за него. След всичко това, хората се питат защо идат страданията и нещастията. Отговорът е прост. – Хората страдат, за да научат закона на жертвата. Растенията, плодовете и животните се жертват за хората, а хората трябва да се жертват за по-възвишените същества от тях.

„Както ме познава Отец“. Познаването има отношение към жертвата. Само за онзи можеш да се жертваш, когото познаваш. За това и Христос казва: „Както Отец се жертва за мен от любов, така и аз проявявам любовта Му“. Жертвата е Божествен закон, който трябва да проникне в умовете и сърцата на хората, да ги направи силни. Жертвата има отношение към любовта. Само любещият може да се жертва. Дето любовта отсъства, там животът се обезсмисля и човек очаква на хората, а не на Бога. Той търси светлина, топлина и сила отвън, а не от Божественото начало в себе си. Божественото се познава по жертвата и любовта. Силата на човека се крие в любовта, а не в думите. Който говори само за любов, а не я проявява, е като празна бъчва, която вдига шум и нищо не дава. Думи, лишени от съдържание и смисъл са като търговски обяви, които имат за цел да рекламират стоката и да повдигнат цената ѝ. Ще кажете, че обичате житото, плодовете, зеленчуците. Кой не обича това, от което придобива нещо? Обичаш ябълката и крушата, но ще ги сдъвчеш със зъбите си. Обичаш житото, но ще го туриш под воденичния камък. Ще се възрази, че плодовете и житото се жертват за човека. Жертват се те, но насила, а не доброволно. Истинската жертва е доброволен, свободен акт. Узрелият плод сам пада от дървото и се жертва, но откъснеш ли го зелен, ти употребяваш насилие върху него. Следователно, жертвата става на време и доброволно.

„Както ме Отец познава“. Като се говори за познаване на Отца, хората искат да чуят гласа Му, да им говори. Бог може да говори на хората, но те трябва да познават езика Му, да Го разбират. Не го ли разбират, те всякога ще спорят, дали Господ е говорил на човека, или не. Господ е говорил, и говори, но не на всички хора. Ако царят влезе в един от своите обори и погали най-хубавия си кон, това показва, че се е разговарял с него. Този кон може да каже, че се е разговарял с царя, но другите, или трябва да вярват на думите му, или да отрекат истината, че царят може да се разговаря с

конете. Така и Бог е говорил в миналото, говори в настоящето, и ще говори и в бъдеще, но само на онези, които имат любов. Дето няма любов, там не се чува говора на Бога. Каже ли някой, че Бог му е говорил, ще го питам: Ти готов ли си да се жертваш за Бога, за човечеството, за народа си? – Не съм готов още. – Щом не си готов за жертва, и Бог не може да ти проговори. Невъзможно е Бог да говори на човека, и той да не е готов за жертва. Невъзможно е камъкът да стои цял ден на слънце и да не се стопли. Изложат ли се на слънце, и камъкът, и дървото се стоплят. Бог говори на човека само при известни условия, при известни отношения, когато Той пожелае, а не когато човекът изисква. Бог сам определя момента, когато трябва да проговори на една душа. Милиони житни зрънца има в хамбара, но всички няма да бъдат посяти. Част от тях ще бъдат хвърлени на нивата, а останалите ще се превърнат на хляб. Само напредналите души ще чуят гласа на Бога и ще Го познаят. – Кой човек е напреднал? – Който е силен по ум, по сърце и по душа, т.е. който носи в себе си вярата, надеждата и любовта. Не е силен ум този, който възприема и поглъща нещата, както попивателната хартия поглъща водата. Тогава ще излезе, че и фотографната плоча е силна. Достатъчно е да я изнесете на светло, за да отпечата образите, които попадат на пътя й. Всъщност, това се дължи на светлината, а не на нея. Доброто излиза от светлината, а човек така съчетава условията, че дава възможност на светлината да се прояви. Човек прилича на своя портрет, но портретът не е жива фотография. Художникът нарисувал добре вашия образ, поставил е съответните цветове на лицето, направил ви е красив, но това не е истинска красота. Не се заблуждавайте от външни неща.

Мнозина живеят в заблуждения, поради което имат криви разбирания за живота. Някой се поглежда самодоволно в огледалото и си казва: Пълничък, здрав, красив съм, пък и богат съм. – Не се лъжи, това са фотографии в твоя ум, които всеки момент могат да се заместят с нови. Всеки философ или учен може да наруши щастието ви. Достатъчно е да прочетеш една песимистична книга, за да кажеш, че животът няма смисъл и да изгубиш щастието си. Ако любовта е проникнала дълбоко в човешката душа, никаква сила в света не може да отнеме мира, който Бог е вложил в нея; никаква сила в света не е в състояние да отнеме светлината на човешкия ум и топлината на неговото сърце. Това значи, да живееш в реалност. Излезе ли от тази реалност, човек изгубва мира си и търси помощ отвън. Вяра е нужна на човека: вяра в Бога, в ближния и в себе си.

„Както ме познава Отец, така и аз познавам Отца“. Този стих подразбира синовно отношение. Синът прави това, което бащата прави; и бащата прави това, което синът прави. С други думи казано: Както Отец е вложил живот в мене, така и аз мога да оживя другите. Ще кажете, че така говори

само Христос, но не и човек. Ако сте фотографна плоча, така е, но ако светлината е вън и вътре във вас, и вие ще правите това, което Христос прави. Защо всеки човек да не каже като Христа, че както Христос познава Отца си, така и той Го познава и полага душата си за Неговите овце? Не мислете, че е смелост да се сравнявате с Христа. Христос дойде на земята да покаже на човека пътя, по който трябва да мине. Благодарение на самопожертването на Христа, днес има 500 милиона християни, които Христос познава. Защо тогава и християните да не познават своя Спасител? Кой баща днес не познава сина си, и синът – баща си? Коя мома, като се влюби в някой момък, не обиква и баща му? Момата казва на своя възлюбен: Готова съм да положа живота си за тебе и да следвам твоя път. Щом влюбените се разберат и познаят, те познават и Бога. Това става всеки ден, в обикновения живот, но стане ли въпрос за духовното, всички се страхуват от него. Има нещо страшно в живота – това са зъбите на смъртта. Обаче любовта е мощна сила, която внася в човека радост, веселие, активност. Любов е нужна на съвременните хора, та изпълнени с нея да, кажат: Познаваме Христа, както Той ни познава, и полагаме живота си за Неговите овце. Това е новото учение, което осмисля живота и го освобождава от ненужни мъчнотии и страдания.

Защо страдат съвременните хора? – Защото живеят в илюзии и заблуждения, които всеки ден се разбиват. Няма човек в света, който да е свободен от илюзии и заблуждения, но това не значи, че цял ден трябва да се занимава с тях. Малкото момиченце се занимава с куклата си, а момченцето – с кончето си, но това не значи, че трябва да се откажат от ядене, защото куклата и кончето не могат да ядат с тях. Човек трябва да се храни, да работи и да се развива, и заблужденията едно след друго ще го изоставят. Ще се възрази, че Господ трябва да премахне заблужденията, мъчнотиите и страданията. Да се премахнат страданията, това значи, да се спре всякаква дейност, всякаква инициатива на човека. Това е невъзможно. Ще живееш, ще правиш погрешки, ще страдаш, и сам ще изправяш погрешките си. Съзнателно, или несъзнателно може да счупиш крака на брата си, но Господ ще те научи на изкуството да лекуваш счупени крака. Ще извадиш окото но брата си, но Господ ще те научи да лекуваш очи, да поставяш на мястото на извадените, нови, здрави очи. Ще убиеш някого, но в друг живот ще станеш майка, ще събереш нужния материал да съградиш нова къща на убития. Той ще стане твое дете, за да разбереш, колко струва живота на човека. Така ще изучавате закона на събирането и изваждането. – Страшно нещо е раждането. – Страшно е, но трябва да се научите да съграждате. Колкото по-мъчно ражда жената, толкова повече полици има да плаща. Когато ражда, жената трябва да се обърне към Бога с молба, да я научи да изпълнява волята Му. – Защо страда човек? – За да научи нещо ново, да разбира Божията воля и да я изпълнява. Какво правят

съвременните хора? – Като се радват, доволни са; като страдат, роптаят и търсят причината вън от себе си. Има някой виновен за страданията на хората, но кой е виновникът? Това е задача с три неизвестни: вината може да бъде в Бога, в ближния, или в самите вас. Важно е да се разбере, кой е главният виновник. Всъщност, вината е в човека, който иска неговата кукла или неговото конче да се хранят заедно с него. Синът направил ред престъпления, а майката иска да дойде Божието благословение върху него. Казвам на майката: Не очаквай това, от което синът ти не може да се ползва. Преди да дойде Божието благословение върху него, извикай лекаря да го простре върху леглото и да го разтрие – кракът му е изкълчен и трябва да се намести. На някои хора сърцето е изкълчено, на други – умът. Те трябва да се наместят. Какво по-голямо благословение може да се очаква от наместването на изкълчения уд в човешкия организъм? Това е необходим физиологически процес, през който минава цялото човечество. Ако стомахът ви е разтроен и не може да смила храната, по-добре да прекарате няколко дни в лишения, отколкото да го товарите с излишен материал, да загнива храната в него и да се явят нови усложнения.

Кога ще се оправят хората? – Когато всеки каже: „Както Христос ме познава, така и аз Го познавам и полагам душата си заради Неговите овце.“ Мнозина се запитват, какво отношение има този стих към техния живот. Защо е нужно да познаваме Бога и Христа? Този стих има отношение към човешкия живот, защото всеки човек е овца от Божието стадо. Заради него Бог е пожертвал живота си. Достатъчно е да възприемете тази мисъл, за да опитате Божието благословение върху вас. Както слънчевата енергия не достига направо до нас, но минава първо през етерното пространство, така и Божията Любов дохожда до хората чрез Христа, Който се явява като посредник. Човек не е това, което външно представя. Отвън, той не е нищо друго освен малка, бедна къщичка. Ще дойде ден, когато той ще напусне своята малка къщичка и ще заработи съзнателно върху себе си, да си приготви нова, голяма и хигиенична. Ще дойде ден, когато човек ще си направи ново, здраво тяло, на което ще стане господар. Обаче, само онзи може да стане господар, който е бил слуга. На небето Христос е бил господар, Син Божи, но със слизането си на земята, Той се облече в рабски образ и прие положението на слуга. Така той показа на хората как се слугува. И до днес хората още слугуват едни на други, изтезават се, роптаят и не знаят как да се освободят от това положение. Едно се иска от сегашните хора: послушание и познаване на Бога и на Христа. Като заминете за другия свят, първият въпрос, който ще ви се зададе, ще бъде: Положихте ли живота си за овцете на Христа?

И тъй, послушанието, познаването и самопожертването са първите качества, необходими за човека на новите времена. Само така, той ще

оправи живота си и ще тръгне към великата цел на Битието – безсмъртието.

Защо хората не успяват в живота си? – Защото не се стремят да угодят на Бога; те искат едни на други да си угаждат. Това е невъзможно. Към хората можете да бъдете учтиви, внимателни, услужливи, но никога не можете да ги задоволите. Ако срещнете гладен човек, нахранете го; ако срещнете жаден, напойте го. И в единия, и в другия случай, обаче не очаквайте те да ви бъдат благодарни и задоволени- все ще се намери нещо, заради което да бъдат недоволни от вас. И до сега Бог прави опити да угоди на хората и да ги задоволи, но не е получил никакъв резултат. Велика наука е да задоволиш човека. Първо Бог ще приложи тази наука, а после хората. Не се е намерил и до днес човек, който да задоволи хората, да му бъдат благодарни. Някоя майка мисли, че е задоволила детето си. Нека го остави два – три часа гладно, да види колко го е задоволила. И мъжът е доволен от жена си, когато е нахранен. Щом огладнее, той става недоволен. Само светлината остава вярна към хората. Тя не може да се изменя, да се проявява като светлина и тъмнина. Светлината всякога си остава светлина. Тя разкрива нещата, такива, каквито са. Пред нея не остава нищо скрито-покрито. Светлината има отношение към истината. Както светлината разкрива всички скрити неща, така и истината, дето мине, всекиго докосва. Истината разкрива човека във всичката му голота. Ще кажете, че истината е страшна. – Защо да е страшна? – Защото съблича човека. Какво лошо има в голотата? Да се мисли, че голотата е лошо нещо, това говори за опетнената и изопачена човешка мисъл. Животинското естество в човека не може да се възпита, нито може да се облагороди. Колкото и да се възпитава, в края на краищата ще прояви естеството си.

Един англичанин намерил едно малко тигърче, някъде в Индия, и го взел със себе си да го опитоми. Един ден, увлечен в мислите си, той задрямал. До краката му седял неговият порасъл вече, опитомен тигър, който непрекъснато ближел ръката му от благодарност. Обаче, кожата на ръката му се претрила от острия език на животното и започнало да тече кръв. Миризмата на кръвта събудила дивия инстинкт на животното, което се готвело да се хвърли върху господаря си. Слугата влязъл в стаята и го спасил от явна смърт. Нужно е ново възпитание, ново раждане на хората, за да се измени дивото естество на животното. Не работи ли съзнателно върху себе си, човек всякога се натъква на нежелателни прояви на своето естество, които унищожават доброто и красивото в него. Често, при добро разположение на духа, в ума на човека прониква някаква отрицателна мисъл, която започва да го души и измъчва. Щом ви обхване едно отрицателно състояние, обърнете се мислено към Христа, без да Му говорите, и Той ще измени състоянието ви. Светлината ви посещава без да

й говорите. Достатъчно е да се отворите за нея, за да ви огрее и озари.

Казано е в Писанието, че много думи водят към грях. Някои религиозни мислят, че могат да оправят работите си само с молитви. Не е така. Ако искаш да оправиш работите си и да бъдеш здрав, легни на топлата земя и отправи погледа си нагоре, отдето иде светлината. Когато земята е студена, обърни гърба си към слънцето, а погледа си към земята. Много от светските хора са богати, учени и здрави, защото излагат гърба си на слънцето, да се ползват от неговата светлина и топлина. Религиозните, които мислят, че са свързани с Христа, не се пекат на слънце и затова постепенно обедняват. Закон е: ако искаш да бъдеш богат, учен и здрав, изложи гърба си на слънцето. Така ще познаеш Бога и Христа. Ако си гневен, или мразиш някого, изложи гърба си на слънце, отправи погледа си към земята, и тя ще отнеме отровата, която се е вмъкнала в кръвта ти. Слънцето и земята са най-добрите лекари и учители на човека. Някой иска Бог да му говори. Преди да говори на хората, Той е говорил на земята – тяхната майка. Красива и добра е вашата майка, но, като не я познавате, намирате, че е черна и груба. Черна и груба е земята, защото постоянно работи за своите деца. Тя се грижи за малките тревици, за всички растения и дървета, за всички живи същества, които пълзят по нея. Не прави ли същото и майката? По цял ден работи за децата си, да ги отхрани и отгледа. Ръцете й са черни и груби, но тя вдига и слага мотиката, а дъщерята седи на сянка в къщи с бяло лице и меки ръце, но в края на краищата, душата на майката става красива и благородна, а душата на дъщерята остава груба, необработена.

Често срещате културни хора, християни, с гладки и меки лица и ръце, с благочестив вид, но външно, само по форма. Делата им не са благочестиви. В противоположност на тях срещаш някой груб селянин, с обгоряло лице, но благороден по душа. Той пийнал повече, отколкото трябва, едва се държи на краката, но, като види някой почтен човек, веднага се опомва и казва: Извини ме, братко, напих се като магаре. С това той иска да каже, че е направил нещо, което не е съгласно с Божиите закони. Всъщност, той не се е напил като магаре, защото магарето, освен чиста вода, нищо друго не пие. Думите „напил се като магаре“ означават едно от качествата на магарето – неговата откровеност. Човек става откровен и готов да говори истината, само когато се напие. Когато е трезв, той мисли, увърта думите си, прецежда ги, пръв той да плувне над водата, като масло.

„Както ме познава Отец, и аз познавам Отца, и душата си полагам заради овците“. Ще дойде ден, когато всички хора ще познаят Отца си, ще бъдат готови да говорят истината и ще положат живота си заради Неговите овце. Това значи отношение на син към баща и на баща към сина. Велик е

Господ, защото пръв е положил живота си за своите чада; грижил се е за тях и постоянно се грижи, без да им изисква нещо. Едно е задължението на хората към своя Отец – да изпълняват волята Му. Ако не я изпълняват, Той не ги съди, но търси причината за това и им помага. Той вижда човешкото безсилие и не го съди, но го учи и възпитава.

По какво се отличават човешките прояви от Божествените? Първите са лишени от истина и любов, а вторите са проникнати с истина и любов. Божественото излъчва светлина и радост. Влезе ли в човека, тази светлина се изявява като интелигентност. Всичко в света се движи около светлината. Тя е крайната цел на Битието. Да се слее човек със светлината, която излиза от Бога, това е смисълът на живота. Малцина придобиват тази светлина. Христос носеше Божията светлина в себе си и я изяви като мъдрост и знание. Той дойде между хората, да им покаже как да живеят, за да постигнат идеала на своята душа. Той мина през такива страдания, каквито никой човек досега не е познал. Хората са минали и минават различни страдания, големи и малки, но още не са дошли до Христовите. Тази е причината, дето Христос седи над всички хора. Много пъти човек ще слиза на земята, докато придобие светлината, която ще го заведе при Бога. Като се ражда и преражда и работи съзнателно върху себе си, човек вае своето лице, докато се представи пред Бога като завършена, съвършена картина. Много недостатъци, необработени линии има върху човешкото лице, но той трябва да работи и да върви напред. Всеки трябва да си каже: Аз познавам Бога, както Той ме познава; аз Го любя, както Той ме люби; аз ще се пожертвам за Него, както Той се жертва за мене. Кажете си така, започнете да работите тихо и спокойно, без да се обезсърчавате. Който бърза и желае в скоро време да постигне нещо, той само се обезсърчава. Бързите работи не дават добри резултати.

Един младеж отишъл при един прочут германски професор по философия да му препоръча някакъв кратък курс – в малко време да изучи философията. Професорът се замислил и му отговорил: Когато Бог иска да създаде тиква, употребява само шест месеца; когато иска да създаде дъб, нужни Му са десетки години. Ако искаш да станеш тиква, ще следваш шестмесечен курс по философия; ако искаш да станеш дъб, ще учиш десетки години.

Следователно, ако искате да водите християнски живот с изискванията на тиквата, ще работите малко време върху себе си; ако живеете с изискванията на дъба, ще работите съзнателно върху себе си десетки години; ако искате да се усъвършенствате и пречистите като диаманта, ще работите още повече. Много работа се иска от човека, за да хармонизира ума, сърцето и волята си. Погледът, движенията на човека трябва да бъдат

хармонични. Така той влияе на ближните си и ги повдига. Както хармоничните движения влияят върху хората и ги повдигат, така и дисхармоничните им въздействат и понижават настроението им. Бъдете внимателни към себе си и към ближния си. Както слънчевата светлина минава през прозорците на къщите, така и Божествената светлина трябва да прониква през очите на човека, да осветява пътя му. Достатъчно е една свещ да свети на пътя ви, за да разберете накъде отивате. Светлината е жива проповед, от която всички се нуждаят. – Защо трябва да се проповядва на хората? – Това е необходимост и за този, който проповядва, и за онзи, на когото проповядват. – Защо майката трябва да ражда? – Това е необходимост и за нея, и за ближните ѝ. Това е толкова необходимо, колкото е необходимо на човека да яде, да пие, да диша, да мисли, да чувства и да действа. Да проповядваш на хората, това значи, да дадеш възможност на Бога да се прояви, като светлина и топлина, да освети пътя на хората и да ги стопли. – Не може ли без проповеди? – Не може. По много начини се проповядва на хората: чрез говорене и мълчание, чрез светлината, топлината и въздуха. Често природата е тиха, мълчалива, но човек възприема нейните вибрации без никакво противоречие и смущение. Светъл ум е нужен на човека, за да възприеме любовта без омраза, истината без лъжа, мъдростта без глупост. Това значи, да познае човек своя Отец и да каже като Христа: „Както ме Отец познава, така и аз Го познавам и съм готов да се жертвувам за Неговите овце“.

Какво представляват овцете, за които говори Христос? Те са Божествени души, които минават през процес на развитие. Те се сравняват с овцете, а не с козите, понеже първите са кротки и незлобливи, готови на доброволна жертва. Всички животни, растения, насекоми, пеперуди, са символ на нещо Божествено. Например пеперудата, със своите красиви цветове и шарки, представя нещо Божествено. Бог и чрез нея говори. Жива е природата. Бог говори чрез нея и поучава хората. Вижте как и с какво се храни пеперудата. Тя смучи сладък сок от цветята и показва на хората по-чист начин на хранене от този, по който днес те се хранят. Който иска да се запази от погрешки и престъпления, нека изучава живота на пеперудите. Изучавайте цветовете, шарките, с които са напъстрени, за да разберете великата философия, която се крие в тях. Велика е книгата на живота, велик е нейният език. Всяка тревица, всяка буболечица е буква на този език. Съчетавайте буквите на природата в срички, сричките – в думи, думите – в цели изречения, за да съставите великите мисли на живота. Поставете любовта и истината за основа на вечния живот, а мъдростта – за украса! Само така ще познаете Отца си и ще положите живота си за Неговите овце. Само така ще възприемете и приложите Христовото учение, ехото на което се носи в цялата природа и я оживява и одухотворява.

Желая ви да познаете Бога и Христа и да се радвате на светлото бъдеще, което ви очаква.

Неделни Беседи
12.01.1919 Неделя, София

1919_01_16 Встъпление в Любовта
Издателство Бяло Братство неделна беседа

ВСТЪПЛЕНИЕ В ЛЮБОВТА

Ефесяном: 4

Като встъпление на тази беседа ще ви приведа следния пример: представете си, че по улицата вървят цял керван от каруци и всеки от вас кара по една от тях. Каруците на някои от вас вървят гладко, тихо, а останалите скърцат много и вдигат голям шум. Какво трябва да направите, за да не скърцат толкова много? Ще вземете катраника, ще потопите в него перото и ще намажете осите на колелата, за да няма скърцане. Скърцането – това са страданията в живота ви. По същия начин и сърцето ви, когато скърца, трябва да се намаже с катран.

Посланието на Павел към ефесяните ще го проучите във връзка с Притчите. Всеки от вас да се спре върху най-важните пасажи на това послание – тези, които съставляват ядката.

Това встъпление е необходимо, затова го дръжте постоянно в ума си. Знайте, че всяко страдание е встъпление, въведение към Любовта. Някой пита: „Защо страдам, защо теглят?" Отговарям: понеже се пише твоята книга, прави се встъпление към Любовта. Като правя това встъпление, обръщам ви внимание да не мислите, че много знаете. Който мисли, че много знае, скоро остарява. За да не остарява човек, най-доброто нещо е да мисли, че има много да учи. Същото се забелязва и у децата: те имат ламтеж всичко да учат. Никога не казвайте, че това е за младите, а не е за вас, старите, защото у вас ще остане тази мисъл, че сте стари и действително ще станете такива. Няма да забележиш как ще се прегърбиш, ще станеш като въпросителна и всички хора ще кажат, че си стар. Имайте предвид, че младостта е въведение към Царството Божие. За да влезете в Царството Божие, необходимо ви е в Живота едно нововъведение – да станете млади.

Ще пристъпя към разяснение на четвърта глава:

И тъй, аз, узник в Господа, моля ви да ходите достойно на званието, в което бидохте призвани, с всяко смиреномъдрие и кротост, с дълготърпение да си претърпявате един друг с любов, като се стараете да увардите единството на Духа в свръзката на мира. (4:1-3)

Узник значи човек, който е призван в Божието училище. Павел казва: „Аз,

който бях призван в Божието училище, моля ви да се учите тъй, както аз учих, а именно – с всяко смиреномъдрие, кротост и дълготърпение, като претърпявах другите с любов." Като стоите в клас, може някой да ви стисне, да ви мушне, но вие си кажете: „Няма нищо, стаята е малка, Любовта ще претърпи!"

„Като се стараете да увардите единството на Духа в свръзката на мира" значи да се стараете да свързвате един урок с друг, да имате тази вътрешна връзка, която Духът, т.е. Учителят е вложил." С тези думи Павел казва: „Аз слушах този Учител много внимателно."

В посланието по-нататък се казва:

Едно тяло и един Дух, както се и призвахте с една надежда на званието ваше. (4:4)

С това Павел казва: „Аз подчиних своето тяло на Духа, като му служех в надежда."

Един Господ, една вяра, едно кръщение, един Бог и Отец на всите, Който е над всички, чрез всички и във всички нас. (4:5, 6)

Павел с тези стихове казва: „Това правих, защото слушах и изпълнявах мислите на Този един Господ, който ми говореше за една Вяра – вяра по отношение на ума." Едно кръщение значи да изпълняваш, да понасяш всички скърби и мъчнотии с благодарност. Не е кръщение това да те потопят в котела; кръщението е изпит, през който трябва да минеш. Павел казва: „Всякога, когато Учителят ме изпитваше, аз принасях Добро, т.е. добре отговарях, защото добре проучвах уроците си."

Под един Бог се разбира мястото, условията, които са били дадени на Павла от Бога, защото Павел казва: „В един Бог ние живеем и се движим", т.е. в едно училище се учим.

А всекиму от нас се даде благодат по мярката на Христовото даруване. (4:7)

Павел в този стих казва: „Аз използвах тази Божия благодат." Благодатта се състои в това, че във време на нужда по-напреднали духове, наречени Ангели, слизат, за да ви окрилят, да ви помогнат, да ви осветлят по известен въпрос. Това осветление може да стане по различни начини. То може да дойде чрез някакъв сън – чрез внушение на някаква мисъл, когато спите, и щом станете сутрин, да я почувствате съвсем ясно.

Помощта не дохожда всякога чрез говорене. Има три начина, по които може да се говори: говорене отвън, говорене отвътре и говорене отгоре, т.е. да се говори на тялото, на сърцето и на ума. Някой казва: „Да ядем, обядът е готов!" – това е говорене на тялото. Аз казвам: „Да се обичаме" – това е говорене на сърцето. Този втори начин на говорене не го разбираме така непосредствено, както поканата за ядене, защото с последното вие имате опитност. Помислете как ще разберете Обичта. Като ви кажа: „Да познаем Христа!", това е вече говорене на ума. Как ще познаем Христа? Помислете върху Обичта и познаването на Христа. Обяснете ми вие, като българи, как обичате и как познавате Христа. У нас аз зная как става това, но ме интересува за България.

За това казва: „Като възлезе на високо, плени плен и даде давания на човеците." А това „възлезе" що е друго, освен че е и слязъл по-напред в най-долните страни на земята? Този, който е слязъл, той е, който и възлезе по-горе от всичките небеса да изпълни всичко. (4:8-10)

Христос, като е бил на Земята, изпълнил е всичко и казва: „Аз победих света." Другата победа – над плътта – Той е оставил за вас. Има три неща, които спъват Живота, а именно: плътта, светът и дяволът. Най-опасен противник е плътта. Тя е връзка между човека и света, а светът е връзка между плътта и дявола. Христос, като е победил света, е скъсал съединителната връзка между плътта и дявола. Имаш дъщеря, която кореспондира със своя любовник, но ти, като майка, скъсваш този телеграф и кореспонденцията се прекъсва. Така Христос е прекъснал връзката между плътта и дявола и той няма вече място у вас, освен ако го поканите. Павел казва: „Аз ходих по този път и там нашата борба беше голяма."

Под всички небеса се разбира проявлението на Бога в целокупността на човешкия Живот.

И той даде едни да са апостоли, други пророци, други пък благовестители, а други пастири и учители, за усъвършенствуване на светиите в делото на служенето, в назиданието на тялото Христово. (4:11, 12)

Забележете, че всички тези неща са дадени, за да се усъвършенстват светиите. Кои са апостолите? Те са тези, на които Христос говори. Пророците са тези, на които Духът говори. Благовестителите идват след пророците, а след тях – пастирите и учителите. Намерете в себе си онова, което съответства на апостолството.

Помислете върху този стих; на какво ще уподобите апостолството,

пророчеството, благовестителството, пастирството и учителството? Думата пророци се е употребявала още преди Христа. Намерете отношението между пророка, благовестителя и т.н. Човек трябва да развива своята дарба на апостолство. Апостол е този, на когото се говори отвън. Пророк е този, на когото се говори отвътре. Благовестител е този, който е опитал нещата. Като ядеш някоя ябълка, ще благовестваш и ще кажеш: „Сладка е." Кой е пастир? Пастир е майката, която кърми детето, овчарят, който пасе овцете, учителят, който предава знания.

Докле достигнем всинца в единството на вярата и на познанието на Сина Божия в съвършен мъж, в мярата на възрастта на Христовата пълнота. (4:13)

Апостолите ходиха с Христа, слушаха, тълкуваха Учението Му. Духът е работил с тях. Те бяха на брой дванадесет. Пророците са продължили работата на апостолите и са били на брой повече от тях. Благовестителите са били още повече, а пастирите и учителите – най-много. Намерете колко са били пророците. Във всяка църква трябва да има поне един пророк. Във всяко най-малко общество трябва да има поне един пророк. На всеки пророк трябва да има най-малко десет благовестители. Този е редът на увеличаване, така че и дарбите по същия начин се увеличават. Дарбите у човека съответстват на пророците, апостолите, благовестителите, пастирите и учителите и всички те трябва да се развиват. Всеки може да бъде за себе си пророк. Пророк е всеки прозорлив човек, който предвижда нещата отдалеч. Той е учил в училище, завършил е и започва да прилага знанията, да прави изчисления и най-после предсказва, че еди-коя си комета след толкова и толкова години ще се върне. Като се сбъдне предсказанието му, казват: „Ето един пророк." Всички тези дарби са ни дадени, за да познаем Сина Божий, докато стигнем до състоянието на съвършен мъж в мярата на възрастта, във възрастта на Христовата пълнота.

Един друг стих казва: „Ние имаме ума Христов." С това Павел подразбира връзката между Божествената душа и тяло. Като казва, че Духът ще ви научи, Христос поставя Духа по-високо от душата. В някои отношения поставят душата между духа и тялото. Павел казва: „За да имате Духа Христов, трябва да имате тази връзка между дух и тяло."

Да не сме вече младенци, блъскаеми и завличаеми от всеки вятър на учението с человеческото лъстене, с пронирство, по ухищрението на измамата. (4:14)

От това се вижда, че в света ние не трябва да бъдем младенци. Може ли

твоето дете да отиде до Витоша през някоя бурна нощ? За преминаване на планината в такова време се иска възрастен човек. Затова Павел казва: „Аз не бях младенец.“ Аз зная, че у българите любознателността е много развита. Преди петдесет години във варненско се явила една циганка с голям охлюв, на който врачувала. Тя много се разчула и около нея започнали да се събират хора от цялата околия, за да им врачува. Тя събрала много пари, разбогатяла, поради което една вечер я нападат разбойници и я ограбват. Тя всичко виждала за другите, но не могла за себе си да предвиди, че ще я оберат. Всички обичат да им врачуват, но то е само за преминаване на времето. Врачуват обикновено на кафе, на карти, по това как пропял петелът и накъде бил обърнат, как реве магарето и т.н. Човек, тръгвайки на път, също си има гадания; например срещне празна кола или някой свещеник и започва да се смущава. Тези неща от хиляди години са вложени у вас, само че сте изгубили ключа за разгадаването им и затова се смущавате. Защо ще ви смущава това, че сте срещнали празна кола или че ви е минала котка път? Какво трябва да направите? Трябва да научите времето, когато котката няма да ви мине път, когато котката не излиза.

Но с истинство в любовта да порастем по всичко в Него, Който е главата, Христос. (4:15)

Павел подразбира чисто духовната Любов, която не се мени, в която няма поляризиране на обич и омраза. В Духовния свят Любовта се проявява само с привличане. А любовта, в която има привличане и отблъскване, вие я познавате: запознаете се с един човек, привлечете го, но скоро му се насищате и го отблъсквате. Това става и с млади, и със стари. Някой момък обича някоя мома, а после я отблъсква. Това е законът на Земята – когато две същества се съединят на Земята, те непременно ще ритат. Това ритане е неизбежно. Да допуснем, че вие лежите на легло, на което само един човек може да се побере. Да предположим, че по липса на място вашият възлюблен легне отгоре ви. Вие половин час ще го търпите, но повече не ще можете, ще ви натежи и ще започнете да ритате. На Земята няма условия за обич. Когато обичаш някого, трябва да го държиш на половин метър разстояние от себе си. В любовта обикновено единият или другият ще се качи на гърба. Като се казва „да обичаш ближния си като себе си", то значи да го държиш на половин метър разстояние. Обичаш ли го повече от себе си, ще го носиш на гърба си. В една от приказките на Халима1 се разказва следното: един господин минавал през река и вижда, че на брега стои един старец, който не можел да премине. Взема го той на гърба си и преминават заедно реката. Когато трябвало да слезе, старецът не пожелал и този господин бил принуден да го носи един, два, три и повече дни на гърба си. По едно време му дохожда на ум да извади шишето си с вино и

да си пийне, за да успее да напие стареца. Пие си той виното, а старецът го стиска за гърлото – и той иска. Господинът му давал, давал, докато най-после старецът се напил. Пуснал се тогава от гърба на младия господин и започнали двамата да танцуват. Тъй че, когато не те пуща обичният човек, понапий го малко, а после и двамата ще си поиграете.

Днес всички все от любов страдате. Аз наричам хората на Земята нещастни хора от любов. Всички хора страдат от любов, а после се оплакват, че не ги обичали хората. Аз бих препоръчал, за да се намалят страданията в света, да има по-малко любов.

Прочее, това казвам и свидетелствувам в Господа, да не ходите вече както ходят и другите езичници в суетата на ума си. (4:17)

Вие мислите, че сте много учени. Ученият човек е здрав, той няма циреи, няма болки, богат е. Езичниците говореха на много езици и не се разбираха. Хора, които не се разбират, говорят на много езици. Едни говорят на езика на стомаха, други – на сърцето, трети – на ума. Ако ви говоря да познаем Христа в Неговата пълнота, вие ще ми кажете: „Имаш ли купон, захар имаш ли?" Това не е познаване на Христа. Някой казва: „Като познаем Христа, ще има повече ядене." Ако ние познаем Христа, за да ни даде повече ядене, това е неразбиране на въпроса. Яденето е една необходимост само докато имаш кола. Тъй че, докато имаш кола, трябва ти и катраник. Оставиш ли колата, не ти трябва катраник. Ти оставаш само с коня, затова ще вземеш в торбата храна за теб и за коня. Като дойдеш до много стръмно място, ще оставиш коня, ще оставиш торбата с храната му, а ще вземеш само твоята торба. На човека му трябват три катраника: за колата, за коня и за себе си. Имаш мъж – ще носиш катраник и за него. Може да не го искаш, но който е вързан, да се не развързва. Деца имаш – ще им носиш катраника. Помислете какво е отношението на децата към родителите, на мъжа към жената и обратно. Защо мъжът търси жена и жената – мъж? Върху този въпрос ще напишете като упражнение.

Помрачени в разума и отчуждени от живота Божий за невежеството, което е в тях, и заради окаменението на сърцето им. (4:18)

Аз тълкувам тази мисъл обратно: когато сърцето е вкаменено, по-малко работа има, а когато има по-малко работа, умът е помрачен. Вкаменено сърце не може да ражда. Ще ядете по-малко, а при по-малко ядене разумът се вкаменява. Думата сърцето е употребена по отношение на почвата. Тялото трябва непременно да е здраво. Сърцето означава условията, Животът, т.е. това, което се произвежда от сърцето, а разум означава плодът от вътрешния процес.

Които, като в нечувствие, са се предали на похотливост да вършат ненаситно всяка нечистота. (4:19)

Павел казва, че Чистотата е необходима вътре в Живота. Когато сърцето, стомахът са вкаменени, явява се вътре известно разлагане, вмирисване. Затова те не трябва да бъдат вкаменени.

Но вие не сте така познали Христа. (4:20)

Христовото учение е учение на Живота. То е разбиране на основните закони, но не така, както са на Небето, а както се развиват на Земята. Ако познавате Христа, когато се разгневите, когато сте недоволни от нещо, трябва веднага да се поляризирате и да дойдете в състояние на спокойствие. Ако повърхността на морето се вълнува, то не значи, че и дълбината му се вълнува. Като познаем Христа, ще имаме тази Сила да не се вълнуваме и ще заповядваме на себе си. Вие искате да заповядате на Сили, които са в Природата. Не, заповядайте на Силите, които са вътре у вас. Не може да заповядваш на нещата, докато не знаеш езика им. Докато не научиш езика на едно животно, не можеш да го разбираш. Като кажете на коня: „Дий", той тръгва. Ние трябва да научим езика на тези живи Сили вътре у нас, та като кажем на сърцето си да кротува, то да кротува, като кажем на ума си да мирува, и той да те чуе.

Да се съблечете от вехтия человек, според по-предишното си поведение, който тлее в прелъстителните похоти; и да се подновявате в духа на вашия ум, и да се облечете с новия человек, създадения по образа на Бога в правда и в светост на истината. (4:22-24)

Вехтият човек са всички лъжливи навици, мисли и желания, които от миналото са вложени у нас и сега се проявяват. Тези стари навици представляват вехта дреха, която е надупчена и вятърът влиза през нея. Вехтият човек е съдран, а новият е здрав, няма дупки. Духът е съединителната Сила за ума.

Да се подновявате значи да си слагате всеки ден по малко масло. Духът е Сила, която превръща работата в гориво, а умът я използва. Новият човек трябва да бъде създаден по образа на Бога в Правда, Святост и Истина; в Правда – по отношение на тялото, в Святост – по отношение на душата, в Истина – по отношение на ума. Затова отхвърлете лъжата, която е качество на ума, негов недостатък и всякога с ближните си говорете само истината. Всички спорове между близките стават само заради лъжата, защото се заблуждаваме един друг.

Затова отхвърлете лъжата и всеки с ближнаго си говорете истина; защото сме удове един на друг. (4:25)

Не се лъжете! Не лъжете и стомаха си. В Америка често хората, когато са гладни, за да потиснат глада си, ядат леденица или пият кафе. Не залъгвайте стомаха си с кафенце, с чай или с други неща. Така няма да върви колата. Ще вложиш в стомаха си нещо съществено.

Гневете се и не съгрешавайте; слънцето да не зайде в разгневяването ви; нито давайте място на дявола. (4:26, 27)

Друг недостатък е гневът, той е качество на сърцето. Сърцето ви да не гори, защото е опасно. Не давайте място и на дявола, който живее в тялото – не му давайте възможност да се загнезди.

Който е крал, да не краде вече, а най-вече да се труди да работи доброто с ръцете си, за да има да раздава и на тогози, който има нужда. (4:28)

И не оскърбявайте Светия Дух Божий, с когото сте запечатени за деня на изкупуването. Всяко огорчение и ярост, и гняв, и вик, и хула да се дигне от вас наедно с всяка злоба; а бивайте благи един другиму, милосерди: прощавайте си един на друг, както ви е Бог простил чрез Христа. (4:30-32)

Работата ви през този месец ще се състои в това да намерите най-главните, основни мисли, които Павел е вложил в това послание. Ще намерите мислите, които се отнасят до тялото, душата и духа. Опитайте да намерите метод, чрез който да приложите това Учение в Живота си. Предметът е обширен, затова ако поне отчасти имате приложение, достатъчно е. Не мислете, че искам изведнъж да станете учени. Важно е упражнението да се разбере в определен момент. Намерете връзката между посланието към Ефесяните и Притчите.

Второто нещо, което ще спазвате, е да въздържате езика си, да не говорите много. Обсъждайте предварително всичко, което ще говорите. Възбудени сте – не говорете. Говорете само същественото, контролирайте езика и речта си. Да няма скърцане на кола, да няма преплитане на краката на коня, т.е. господарят, който кара колата, да не е със замаяна глава.

Третото упражнение, което ще изпълнявате поне един път на ден, е следното: ще седнете хубаво на един стол или ще застанете прави, ще отворите прозореца, ще оставите временно раницата си, за да имате добро разположение, ще затворите дясната си ноздра, а с лявата ще поемате

въздух, като броите мислено до десет. След това ще затворите и лявата си ноздра и при затворени две ноздри ще задържите въздуха в дробовете си, като броите пак до десет. След това ще отворите дясната си ноздра и от нея ще изпуснете въздуха, като броите пак до десет. После ще затворите лявата си ноздра, а с дясната ще поемате въздуха по същия начин, както и в първия случай. Това упражнение ще го направите десет пъти едно след друго или два пъти по пет, като поемането на въздуха се редува ту с лявата, ту с дясната ноздра. Преди упражнението ще отваряте Светото Писание на Посланието към Ефесяни, ще прочитате всеки ден по десет стиха, като започнете от първа глава. Ще пожелаете да разберете основните мисли на тези стихове и най-главната да се влее у вас.

----

1 Приказките на Халима – под това име в някои средновековни и по-късни литературни източници се визират арабските Приказки от хиляда и една нощ.

Беседи пред Сестрите
16.01.1919 Четвъртък, София

1919_01_19 Голямата вяра
Издателство Бяло Братство неделна беседа

ГОЛЯМАТА ВЯРА

"Голяма е твоята вяра." (Матея 15:28)

Един от важните стихове в прочетената глава е за вярата. Христос се обръща към една жена хананейка и казва: „Жено, голяма е твоята вяра!" Вярата, за която говори Христос, представя велик, необятен свят. За мнозина вярата е толкова разбрана, колкото думите Бог Отец, Бог Син и Бог Дух. И тези думи са толкова познати на човека, доколкото той сам съзнава положението, в което се намира. Който знае, какво значи начало на нещата, той разбира думите Бог Отец. Който разбира двете противоположни начала в света – духът и материята, той знае смисъла на думите Бог Дух. Който разбира отношенията на сина към бащата, той знае, какво означават думите Син Божи. Когато се говори за проявите на сина към хората, разбираме значението на думите Син Човечески. И най-после, когато се говори за връзка между проявите на Сина към човешкия разум, разбираме понятието разумна светлина.

„Жено, голяма е твоята вяра!" Значи, има и малка вяра. Голямата и малката вяра представят два полюса на човешкия ум. И голямата, и малката вяра са потребни в живота – според случая. Това са контрасти, без които не може. Те съществуват и в природата. Навсякъде ще видите големи и малки планини, големи и малки реки, морета, езера, големи и малки градове, държави и т.н. За да каже Христос на жената, че вярата ѝ е голяма, това показва, че Той я подложил на изпитание. – Защо трябваше да я изпитва? – За да разбере, дали може да се излекува дъщеря ѝ. Ако някой купи много земя и започне да я обработва, първият въпрос, който ще му задам, ще бъде, има ли вода на разположение и какво количество. За много земя е нужна много вода. Ако водата е малко, по-добре да не се заема с обработването на земята. Вярата представя особен род енергии в човешкия живот. Колкото по-голяма е вярата на човека, толкова по-енергичен е той и толкова по-голяма работа може да свърши. Христос зададе на жената няколко въпроси и, след като тя отговори разумно на всички въпроси, Той ѝ каза: „Не е добро да вземе някой хляба от децата и да го хвърли на псетата". А тя рече: „Ей, Господи, но и псетата ядат от трошиците, що падат от трапезата на господарите им". Тогава Христос ѝ каза: „Жено, голяма е твоята вяра. Да бъде според вярата ти!"

Разчитайте на онази жена или на онзи мъж, които обръщат внимание на малките неща. Който не обръща внимание на малките величини, е

разсипник – от него нищо добро не се очаква. Малките величини водят към големите, които могат да се използват за добро на всички хора. Правилно е да се върви от малкото към голямото, а не обратно. Това показва, че и в живота, и в природата съществува известна последователност. За това се казва, че и в прилагането на Божиите закони съществува тази последователност. Ако лекувате някого по Божествен начин, ще прилагате такива методи, които отговарят на неговия организъм, т.е. между методите, които прилагате, и неговите енергии, да има известно съответствие. При това, ще започвате от слабите методи и постепенно ще вървите към силните. При лекуването по Божествен начин принципът е един и същ, но методите са различни. Какъв метод ще се приложи към даден човек, това зависи от степента на неговото развитие. Някои се лекуват с лекарства, с вода, с баене, а други- с вяра.

Коя е причината за болестите? – Отслабването на жизнената енергия в човека, при което тя се превръща в потенциална или пасивна. Следователно, лекуването на болния има пред вид превръщането на потенциалната енергия в кинетическа. Това се постига чрез различни лекарства или действия, които възбуждат пасивната енергия. Понякога българите лекуват трескавия, като го заливат със студена вода. По този начин те произвеждат силна реакция в организма и ако пасивната енергия се превърне в активна, болният оздравява. Не стане ли това, той не може да оздравее. Както и да се лекува болният, важно е да съществува известна връзка между него и Бога. Хананейката, която молеше Христа да помогне на болната й дъщеря, се нуждаеше от тази връзка. В лицето на Христа тя видя човека, който направи връзката между нейната душа и Бога и дъщеря й оздравя в същия час. Понякога човек сам прави тази връзка, а понякога се нуждае от чужда помощ. Както хирургът превързва и намества счупения крак на болния, така и Христос е съединителната връзка между човешката душа и Бога. Който не може да направи тази връзка, дълго ще обикаля около болния, без да му помогне.

Защо страдат хората? – Защото костите им са изместени. Аз взимам думите „изместени кости“ в смисъл на разместени мисли, желания и постъпки. Може да си добър, искрен, но пак страдаш от разместване на мислите и чувствата. – Защо? – Защото започваш работите си не навреме и без нужното разбиране. В края на краищата, като се намериш в затруднение, казваш: Господ е всесилен, всичко може да направи. – Той може да направи всичко, но по своя ум и разбиране, а не по твоя. Хората грешат като мислят, че Бог ще ги научи как да постъпват, без да разсъждават сами върху постъпките си. Те се обръщат към Бога само когато имат нужда, без да се запитат, разположен ли е Бог да им отговори. Всяко нещо трябва да става на своето време. Жената хананейка схвана този

момент и го използва. Когато Христос ѝ каза, че не може да вземе хляба от децата и да го даде на псетата, тя веднага съобрази как да отговори. – Кои са псетата? – Хората, които мислят само за ядене и пиене. Хананейката беше скромна жена. Тя дойде при Христа да вземе само излишъка от трапезата на господарите, без да посегне на техния дял. Тя съзнаваше, че има право да живее и да се ползва от благата на живота, макар те да падат от трапезата на господарите. Христос се почуди на тази вяра и отговори: „Жено, голяма е твоята вяра!“ От този момент животът на хананейката се измени и Христос рече: „Да бъде според вярата ти! И оздравя дъщеря ѝ от този час.“ Този преврат в живота на човека наричаме „придобиване на вътрешен, Божествен мир“. Когато болният оздравее, в душата му настава мир и спокойствие. Ще кажете, че познавате това състояние, т.е. разбирате всичко, което ви се говори. Възможно е и това, но между разбиранията на всички живи същества има разлика. И най-дребните животни имат свои разбирания, но техните разбирания се отличават коренно от човешките, а човешките от ангелските и т.н. В известно отношение едно животно има по-правилно разбиране от човека, но в повечето случаи разбиранията на човека са по-високи и по-правилни от тези на животните. Изучавайте качествата и проявите на животните и подражавайте на доброто в тях. Вижте как овцете се подчиняват на своя пастир. Не трябва ли и хората да се подчиняват така на своя Отец? Вижте как копринената буба се смалява постепенно, докато се завие в пашкули и прекара в сън известно време, докато се превърне на пеперуда, и литне в широкия свят. Не трябва ли и човека да научи изкуството да се смалява и увеличава, когато условията му диктуват едното или другото положение.

Като слушат да се говори така, мнозина ще възразят, че е свободно, мислещо същество, независимо от условията. Наистина човек е мислещо същество, но той е господар на условията само когато мисли, чувства и действа правилно. Иначе, той е роб и слуга на условията. Правата мисъл, правото чувство и правото действие имат отношение към Божественото начало. Така постъпи жената хананейка. Тя започна с малкото и придоби голямото. Много от сегашните хора започват с големи желания, искат да блеснат в света, всички да говорят за тях. Чувате някой да казва: Ще направя едно угощение на близките си, че всички да останат учудени. После мога да постя цяла седмица, но поне веднъж да се проявя. Това значи да започнеш добре, а да свършиш зле. Така са започвали много хора, много народи, но, в края на краищата, всички са завършвали зле и оставали сами, разочаровани. Както и да започваш, добре или зле, все ще научиш нещо. Природата използва всичко и най-после превръща злото в добро. Понеже всички хора не са на еднаква степен на развитие, и постъпките им са различни. Понеже човек е свободен в своите действия, погрешките в живота му идат като естествено последствие от неговата

свобода. Обаче, едно се иска от него: изправяне на погрешките.

Кой изправя погрешките си? – Смиреният. Едно от качествата на жената хананейка беше смирението. Всеки човек трябва да придобие смирение. Без него нищо не се постига. И млади, и стари, всички трябва да се смирят. Едни се смиряват доброволно, а други – насила. Умният предвижда злото и го избягва, а глупавият не може да го предвиди и се натъква на него. Умният се смирява доброволно, а глупавият- по неволя. Като го принудят да се смири, той казва: Няма какво да се прави, трябва да се подчиня. Не може ли да се живее без смирение? – Не може. Поне един път в живота си трябва да се смириш. Смиреният търси причината за неуспехите и нещастията си в себе си, а не отвън. Така той усилва смирението си и става вътрешно силен и богат. Истински човек е този, който увеличава дарбите и способностите си. Той работи върху себе си съзнателно и не се заблуждава. Той не си въобразява, че вярата му е голяма. Той не си въобразява, че светостта му е голяма. Някои родители мислят, че децата им са гениални, всичко разбират. Човек може да разбира нещата, без да е гениален. Геният е напреднал дух, който е завършил развитието си на земята. Докато живееш на земята, не можеш да бъдеш гениален. Ще се приближаваш до гения, без да си истински гений. Затова е казано в Писанието, че никой ученик не е по—горен от учителя си. Достатъчно е на ученика да бъде като учителя си. Докато ученикът стигне учителя си, последният вече го е надминал. Някой християнин си въобразява, че има голяма вяра, много знания, но разболее ли се детето му, той се отчайва, плаче, страда – не може да му помогне. Нали имаш вяра, знание, защо се отчайваш? Силата на човека се познава в изпитанията. – Ще умре детето ми, а то трябва да живее. – Ако е нужно да живее, ще живее; ако преждевременно умре, бъди доволен, че е свършило някаква работа на земята и след време ще дойде пак между вас, да продължи работата си. – Вярно ли е това? – Ако си вярващ, сам ще провериш това; ако не вярваш, ще се мъчиш, без да се домогнеш до истината. Смъртта не подразбира свършване на живота. Раждаш се, значи, мобилизират те; умираш – демобилизират те; събличаш военните дрехи и обличаш онези, с които си дошъл на земята. Мобилизираният е ограничен човек, а демобилизираният е свободен като пеперуда.

Какво представя генералът, който дава заповеди на редовните войници и на мобилизираните? – Учител. Той им предава различни лекции по военното изкуство и дисциплина, а те слушат и се съгласяват с всичко, което им се говори. Генералът говори, а те потвърждават: Тъй вярно, господин генерал! Дали всякога разбиранията им са съгласни с тези на генерала, това е друг въпрос. Важно е, че военната дисциплина изисква ред, порядък и пълно съгласие между войниците. Това предаване е

подобно на забиване гвоздеи в дъската. Майсторът забива гвоздея, а последният казва: Тъй вярно, господин генерал! Като свърши работата си, майсторът казва: Свърших една добра работа. – За тебе е добре, но за гвоздея и за дъската не е добре. И евреите мислеха, че вършат добра работа, като забиваха гвоздеи в ръцете и краката на Христа, но последствията от цялата тази работа не излязоха добри за еврейския народ. В човешкия ум се явяват отрицателни мисли, които забиват ръцете и краката на своя Бог. Има мисли и чувства на съблазън, на безверие, които свързват Бога в човека, докато най-сетне Го разпънат. Всички отрицателни мисли и чувства в човешкия живот трябва да се премахнат, защото никой не се нуждае от дървени или каменни кръстове. Светът се нуждае от мислещи същества, от живи кръстове, без никакви гвоздеи. Съвременните религии са пълни с кръстове, забити с гвоздеи. Бъдещата религия ще се отличава с живи кръстове, без никакви гвоздеи.

„Жено, голяма е твоята вяра!" Какво отношение има вярата на тази жена към вас? От тук се вижда, че силната вяра лекува. Всеки човек има в себе си три болни дъщери – тялото, умът и сърцето. Трите дъщери имат три майки, но само една от тях потърси Господа и Го намери, затова дъщеря ѝ оздравя. Тя вярваше в Бога и вярата ѝ беше голяма. Велико нещо е вярата. Според някои вярата е резултат на добро разположение. Не е така. И животните имат добро разположение, играят си весело, скачат, но не може да се говори за вяра в тях. Колкото по-добър и разумен живот води човек, толкова повече се усилва вярата му. Лошият и неразумен живот става причина за отслабване на вярата. Понеже вярата има отношение към ума, за това силата на вярата зависи от светлината и чистотата на човешкия ум. Няма ли тези качества, умът става причина за заблужденията на сърцето. На какво се дължи голямата вяра на хананейката? – На познаването ѝ на Бога и на Христа. Така тя почувствала вътрешната сила на Христа и на нея упования. Вътрешно тя познала Христа, като Син Божи и смело поискала от Него това, което би поискала от Бога. Тя разбирала стиха, дето Христос казва за себе си: „Аз и Отец ми едно сме."

Казано е в Писанието: „Както Отец има живот в себе си, така е дал и на Сина си живот. Както Отец има сила да възкресява, и Синът има същата сила." Коя е причината за това? – Връзката на Христа с Бога. Който обича ближния си или себе си повече от Бога, той всякога ще изневери на любовта си. Момък, който обича една мома повече от Бога, всякога може да ѝ изневери. Всеки търси нещо извън себе си и като го намери, не се задоволява. Търси Бога в себе си, свържи се с Него, за да бъдеш всякога доволен и верен на себе си и на своя ближен. Ето защо, всеки трябва да си каже: „Аз познавам живия Бог, Който е в мене, и изпълнявам волята Му." Бог, Който живее в човека, живее във всички живи същества, в цялата

природа. Проявите на този Бог, наричаме Син Божи. Сегашните хора не издържат в отношенията си; те се разделят и разочароват едни от други, защото не разбират законите на вътрешния живот. Както външният, така и вътрешният живот си имат свои закони и нужди. Веднъж се облякъл в плът, човек не може да се отрече от нея. Той може да ѝ стане господар и да не задоволява всичките ѝ желания, но няма право да я унищожава. Плътта е форма, в която са поставени душата и духът, да изучават живота. Корените на живота са в плътта, а клоните – в духа. Понеже корените се стремят надолу, към центъра на земята, а клоните – нагоре, към слънцето, затова духът и плътта се движат в две противоположни посоки и се противят един на друг. Благодарение на противодействието, между плътта и духа се ражда живота. Така, именно, плътта и духът извършват велика работа. Следователно, за да има равновесие в човешкия живот, плътта трябва да върви надолу, а духът – нагоре. Мнозина искат да унищожат плътта, да се отрекат от нея. Това е невъзможно. Докато е на земята, човек се нуждае от плът. Той не е нито ангел, нито светия, не разполага с техните знания. Само ангелите и светиите могат да живеят без плът, но, когато са на небето. Слязат ли на земята, и те се обличат в плът. Всички животни, всички хора са облечени във форми, които отговарят на тяхното развитие. В този смисъл всяка форма изпълнява известна служба. И най-малкото същество, което изпълнява службата си както трябва, отива нагоре, към клоните. И обратно, ако човек не изпълнява волята Божия, той е в положение на корени, които се забиват дълбоко в земята. Следователно, не е важно каква служба изпълнява човек, а как я изпълнява.

Съвременните хора говорят за любовта на Христа, но прилагат старите методи в живота си. Те започват добре, а свършват зле. В това отношение те приличат на влюбените моми и момци. Докато не са женени и родителите им работят за тях, отношенията им са правилни. Те са внимателни, нежни един към друг, пишат си любовни писма, обаче, щом се оженят, всичко се разваля. – Защо? – Защото тежестите на живота падат върху тях. Момъкът мисли, че се е излъгал, момата – също, а в края на краищата вината е и в двамата. Те са мислили само за удоволствие, а не за съзнателна, разумна работа. Който иска да се удоволства, плаща скъпо. Тази мисъл Христос изразил чрез стиха: „Не мога да взема хляба от децата и да го дам на псетата.“ Аз превеждам думите на Христа по следния начин: Не съм дошъл за хора, които искат само да се удоволстват. Жената хананейка отговори на Христа: „И аз искам да вляза в добрия път, който показваш на хората.“ Христос каза: „Жено, голяма е твоята вяра! Нека бъде според вярата ти.“ От този час дъщерята на хананейката оздравя, и тя получи Божията благодат.

Всички хора – учени, философи, музиканти, художници, писатели, имат

известни стремежи и идеали, които всеки постига според степента на своята вяра. Някой става богат, учен, философ или музикант, понеже вярвал, че може да стане такъв. Забелязано е, че великите хора са вярващи. Те вярвали в постигането на своите идеали и станали силни и велики хора. Който има разумна вяра, преодолява всички мъчнотии и препятствия в живота си. Христос показва на хората начина, по който могат да се справят с мъчнотиите си. Първото условие за това е чист живот, изпълнен с любов. Истинският християнин се отличава с морален устой. Той е смирен, любящ и чист. Който не е придобил тези качества, и християнин да стане, ще се проявява такъв, какъвто е бил първоначално: ако е бил нервен, нервен ще си остане; ако е бил щедър, такъв ще си остане. Големи усилия трябва да прави човек върху себе си, за да превърне отрицателните си качества в положителни и да усили положителните. Бубата не може в един ден да стане пеперуда. За това са нужни около 40 дена. Ако на бубата, която живее толкова кратко време, са нужни 40 дена за превръщането ѝ в пеперуда, колко повече работа и време са нужни на човека, за да мине от състояние на буба в пеперуда. Както животните, така и хората се развиват бавно, постепенно, като следват законите на еволюцията. Всяка форма представя нота от Божествената гама на живота. Нотата може да бъде цяла, половина, четвъртина, осмина и т.н. Тя има свой тон и определена стойност. Хората си мислят, че знаят азбуката на своя език, както и седемте музикални тона, но като започнат да си служат с тях, нито говорът им говор, нито песента – песен. Малко хора говорят и пеят както трябва.

Някой говори за любов, а сърцето му е празно. Говори за истината, без да я познава. Говори за любов към Бога, а не е готов за никаква жертва. Който не може да се жертва, не обича Господа. След всичко това, той се чуди защо хората не го разбират и работите му не вървят добре. Човек трябва да разбере, че Божествения живот работи в него, но да знае, че всяко благо е дадено не само за него, но и за ближните му. Всеки има право да се ползва от благата на живота за своето развитие. Мъжът, жената, децата са условия, дадени на човека, за да мисли, да работи за своето развитие, а не само за използване едни – други. – Как да се освободим от страданията? – Не избягвайте страданията, но се учете от тях. Всяко страдание е музикален тон, който трябва да бъде чист, ясен и мек. Той трябва да бъде в хармония с тона на радостта. Само така животът ще се развива правилно. Както в музиката тоновете трябва да си хармонират, за да образуват правилен акорд, така и тонът на страданието трябва постепенно да се повдига, докато внесе хармония в живота и се превърне в радост. Следователно, страданието представа понижаване тоновете на човешкия живот, а радостта – повишаване на същите тонове.

Христос казва: „Жено, голяма е твоята вяра!“ Това значи: Жено, ти пееш

правилно, в хармония с твоята дъщеря, поради което тя ще оздравее. Майката може да излекува дъщеря си, а бащата – сина си, ако са в хармония помежду си. Ако майката греши, дъщерята страда; ако бащата греши, синът страда. За да не страдат децата, родителите трябва да живеят добре. Когато дъщерята заболее, майката трябва да се бори със смъртта като тигрица, за да я спаси. Иначе и майката, и дъщерята спират развитието си. Обаче има случаи, когато смъртта на децата носи известно благословение за родителите, но това вече не е смърт, а преселване. Страшна е смъртта, когато иде преждевременно и лишава човека от възможността да реализира своите идеали. – Как може човек да се спаси от смъртта? – Като живее в пълна хармония с Бога. Това значи да пази връзката си с Бога, направена още в началото на своя живот. Затова се казва: Не късай връзката си с Бога. Не късай връзката и на ближния си с Бога. Ако не можеш да я усилиш, поне не я късай. Като не разбират законите на живота, хората късат едни – други нишките на живота си и после страдат. Те късат нишките си, защото вярата и светлината им са слаби. Много пъти те ще се раждат и прераждат, докато завършат работата си на земята, т.е. докато свържат нишките, които са късали.

Съвременните хора се спъват едни-други в живота си, защото се състезават. Всеки иска да бъде пръв. Светският човек иска да заеме първо място в обществото, а религиозният – да бъде близо до Бога. И едното, и другото е невъзможно. Каквото и място да заемеш в обществото, все ще има един човек, който да стои по-горе от тебе. Що се отнася до близост към Бога, това е относително понятие. Бог е слънцето на живота, но от човека зависи да бъде близо или далече от Него. Ако скъсаш връзката си, ти сам се отдалечаваш от Него. За духовния свят няма място, пространство и време. Това са величини, които имат отношение към материалния свят. Можеш да бъдеш близо до Бога по дух, а не по плът. Физическият свят е ограничен, а духовният е безграничен. Затова казваме: двама души на един стол едновременно не могат да стоят, в една кесия не могат да бъркат, едни обуща не могат да носят и т.н. Докато е на земята, човек трябва да разбира физическите закони и да се съобразява с тях. Първоначално, хората са ходели без обуща, но след грехопадението климатическите условия се изменили, станало по-студено и се явила нужда от обувки. Днес птичките не се борят за обувки, като хората. – Защо се бият и карат хората помежду си? – Защото вярата им е отслабнала. Докато мъжът е богат, жената вярва в него; щом изгуби богатството си и вярата на жената изчезва. Докато мъжът е здрав и заема високо положение, жената вярва в него; щом изгуби здравето и положението си, тя се обезверява. Това не е вяра, за каквато Христос говори. Ето защо, някои предпочитат да посветят живота си за изследване и изучаване на пеперудите и насекомите, отколкото да се занимават с подобните си, от които често се излагат на разочарования и

огорчения.

Христос каза на хананейката: „Жено, голяма е твоята вяра!“ Тази жена се смири и пожела да изправи погрешките си, за което получи Божията благодат. Мнозина не виждат погрешките си, не искат да ги признаят и ако някой им ги изнесе, те търсят начин да се извинят. Това не е Божествено. Един е Божественият закон и всички трябва да го изпълняват. Не всички хора изпълняват този закон еднакво, защото не са на еднаква степен на развитие. У някои сърцето взима надмощие, у други – умът, а у трети – волята. – Защо не се организират всички хора, да се развиват еднакво? – Това е невъзможно. Нали има ред обществени организации? Всички хора на еднаква степен на развитие ли са? Следователно, истинското организиране става отвътре – навън и отвън – навътре, но от Духа. Това значи усилване на вярата. При такова организиране никой никого не може да изнасили. В човешките организации има взаимопомощ, но има и изнудване. В Божествените организации има взаимопомощ без никакво изнудване. Тук излишъкът се раздава без задържане от когото и да е. Всеки има право да се ползва от излишъка на благата, т.е. от техните лихви, но в никой случай няма право да нарушава основния капитал или майката на дадено благо. Майката остава за основа на бъдещия градеж. Давай от излишъка си, без да знаят другите за това. Ти, който се ползваш от благото на ближния си, благодари за полученото и не искай повече, отколкото ти е дадено. Ако отидеш някъде на гости, не стой повече от три дни без работа; на четвъртия ден вземи участие в общата работа, за да покажеш, че си близък в този дом. Не изнудвай близките си, нито изпитвай търпението им. Само Бог и Христос имат право да изпитват хората. Христос изпитва търпението на учениците си чрез хананейката. Те искаха от Христа, или да й помогне, или да я прати да си отиде – нямаха търпение да дочакат края.

„Голяма е твоята вяра.“ Нека всеки си зададе въпроса: Голяма ли е вярата ми, за да поливам градината си? – Коя е тази градина? – Човешкото сърце. Мнозина мислят, че разбират човешкото сърце. Те го разбират дотолкова, доколкото да си причиняват страдания. И кокошките се разбират, но дайте им храна, да видите как се кълват. Така правят и воловете. Като ги храните, те се мушкат, завиждат си и се страхуват, да не би единият да хапне повече от другия. Когато хората очакват от вас, давайте храна на всеки поотделно, да няма кълване и мушкане между тях. Сипвайте на всекиго ядене в отделна чиния. Ако всеки сам си сипва, определете по колко лъжици да си вземе. Вземе ли повече, отколкото е определено, последните ще останат без ядене. За да познаете човека, наблюдавайте го как се храни и как постъпва с близките си през време на ядене. Какъвто е човекът на трапезата, когато се храни, такъв е и в обществото.

Божественият живот, в който сме призвани, не е живот на кълване, на мушкане, нито на късане на нишки. Вместо да кълвеш, да мушкаш, да късаш нишките, а с това да прекъсваш благородните пориви на своята душа, както и на своя ближен, изпращай добрите си мисли и помагай. Всеки има излишна енергия, която трябва да се впрегне на работа. Ако сте готови да давате от своя излишък, можете да помагате на окръжаващите. Излишната енергия представя превръзка за счупения крак или ръка на вашия ближен. Когато някой иска да му помогнете, това подразбира даване от излишната енергия. Лекарят ще превърже болния, ще намести счупения му крак, но неговият ближен трябва да е готов да му даде от излишната си енергия, т.е. от своите материали за превързване. Който е готов да дава от своята излишна енергия, той може да прави чудеса.

Какво се разбира под думата „чудеса"? – Чудесата не са неща произволни. Те почиват на разумни закони, чрез които Бог се проявява. Следователно, като се обърнете към Бога за помощ, не се питайте, дали ще ви помогне или не, но дайте Му само превръзки и масло. Той ще намести крака, ще го намаже и ще го превърже. След няколко дена ще видите резултата и така ще опитате Бога. Ако всичките опити на човека при лекуване на близките му излязат сполучливи, трябва ли да се съмнявате в него. Това е наука, изкуство, което всеки може да приложи в живота си. Ако страдате или сте болни, приложете вярата си. Колкото по-голяма е вярата ви, толкова по-добри резултати ще имате. Ако вярата ви е голяма, лесно ще се справите с отрицателните чувства в себе си, например, с омразата, завистта и др. Голяма сила се иска от човека, за да се справи със злото в себе си. Един начин познавам за това: Изпълнение на Божията воля. Един Учител познавам в света: Бог. Който следва Божия път, той всякога изпълнява волята Му. – Кого да слушаме? – Себе си ще слушате, защото там е Бог. Мнозина не успяват в живота си, защото слушат много учители. Ще слушате само онзи учител, който изпълнява Божията воля. Той работи добре, и работата му има резултати. Така работи всеки човек, който е свързан с Бога. И обущарят, който работи с любов, прави хубави обувки и задоволява клиентите си. Той може да не е свършил висока наука, но има любов в себе си. Почитайте и уважавайте всекиго, заради Божественото, което се крие в него. То може да е малка искрица, но с време тя ще се увеличи, ще стане голям огън. Всеки може да помогне за раздухването на тази искрица. Това значи, хората да си помагат и да се разбират. Така се разбират музикантите в един оркестър. Публиката седи, слуша и ръкопляска. И вие, като мои слушатели, представлявате музиканти на великия житейски оркестър. Вие свирите, ангелите ви слушат и дават мнението си. За да не ви съдят строго, аз им казвам, че сега сте започнали да свирите. Един ден ще станете добри музиканти и ще ги задоволите. Външно сте добри, благочестиви, но от всички се иска вътрешно

благочестие и доброта. Ако някой не е станал още добър, красив и благочестив, нека се радва на тези качества у другите хора. Радвайте се на доброто, което живее във вашия ближен, за да стане то основа на вашия живот. Това е учението, което ви проповядвам днес: благото на едного да бъде общо благо, и благото на всички да бъде благо за едного. Отде е взето това учение? – От разумната природа. Използвайте методите, които тя ви дава, за да подобрите живота си. Всяко нещо е на мястото си, но вие трябва да разбирате съотношенията между нещата. Като не разбират тези съотношения, хората са недоволни едни от други и постоянно роптаят. За да не изпаднат в това положение, нека си спомнят българската поговорка: „Не съм слънце да огрея всички“. Наистина, само Бог е слънце, което огрява цялата вселена. Ще дойде ден, когато Божествената светлина ще проникне в умовете на хората, и те ще станат по-силни, отколкото са днес. Тъй щото, ако си силен, знай, че Бог работи чрез тебе. Дайте път на Бога в себе си, за да създадете истинска култура, на която да се радват всички. Затворите ли пътя за Божественото в себе си, сами се излагате на страдания. Следователно, вървете от светлина в светлина. Така ще познаете Бога, себе си и своя ближен. Какво учение е това, което ви освобождава от едни вериги и ви хвърля в други? Божественото учение представя непрекъсната линия от светлина, в която нещата се огряват последователно. Така, именно, се вижда връзката между отделните явления.

„Голяма е вярата ти, жено.“ С примера за хананейката, Христос обърна внимание на учениците си върху смирението. Тази жена каза, че се задоволява от трошиците на Господната трапеза. Велико нещо е смирението. Малко хора днес се задоволяват от трошиците. Повечето искат да седнат на първо място. Казва се за Христа, че дойде на земята, облече се в рабски образ и се смири. Ако Христос трябваше да се смири, колко повече това е нужно за обикновените хора. Всички трябва да се смирят, да дойдат до положение да бъдат еднакво доволни при изпълнение на висока или ниска служба. Докато момата е свободна, облича се хубаво, мие се по няколко пъти на ден; тя не работи много, да не цапа ръцете си, да запази кожата си мека и бяла. Като се ожени и стане майка, тя пере пелените на детето си, къпе го, работи по цял ден – учи закона на смирението. – Как изучава този закон? – Чрез любовта.

Помнете: човек учи смирението чрез закона на любовта. Чрез същия закон той се задоволява от трошиците на господарската трапеза. Съвременните хора се хранят с трошиците, които падат от трапезата на ангелите. Техният излишък е нашето изобилие. От нашия излишък се хранят съществата, които са под нас. Значи, всички живи същества на земята се хранят все с трошици.

Желая ви, в бъдеще вярата ви да се усили, и когото от вас срещне Христос, да му каже: „Голяма е твоята вяра“.

Желая ви да научите закона на смирението и да го прилагате.

Желая ви да бъдете доволни от трошиците и да ги използвате разумно.

Желая и дъщеря ви да оздравее.

Това не са само пожелания, но неща, които можете да постигнете. Тогава и вие, и дъщеря ви, ще бъдете здрави.

Неделни Беседи
19.01.1919 Неделя, София

1919_01_26 *Лозата и пръчките*
Издателство Бяло Братство неделна беседа

ЛОЗАТА И ПРЪЧКИТЕ

"Аз съм лозата, вие – пръчките." (Йоана 15:5)

Прочетената 15 глава от Йоана представя интимен разговор между Христа и Учениците Му. Дълбокият смисъл на този разговор е разбран само за ученика, който познава Божествените закони. Дойдете ли до християните, малцина от тях разбират тази глава. Тя е достояние само на мистика. Външно тази глава изглежда проста, достъпна за всеки човешки ум, но всъщност не е така. През някои нощи небето е ясно, осеяно с множество звезди, но яснотата още не е признак, че всички хора разбират тайните, които небето крие. Яснотата е само условие, нужно за ученика, да отправи мисълта си към Божественото. Следователно, яснотата не предполага още, че човек всичко разбира. Слушате някой оратор, доволни сте от него и казвате, че говори ясно. Ясно говори, но неразбрано. Всички умове не са нагодени да разбират това, което им се говори. Виждате ясно един човек, но не го разбирате. Това не значи, че сте глупави. И глупавият не е за осъждане. Едно се иска от човека: да развие опаковката на идеята, която носи в себе си. Така само ще разберете, че имате знания, от които можете да се ползвате. Казват на някого: Не бъди глупав! Това значи: бъди умен, не се заблуждавай от външната страна на живота, от опаковката на нещата. Отправи погледа си към вътрешната страна на живота, дето се крие истинското съдържание и смисъл на нещата.

„Аз съм лозата, вие – пръчките." Чрез този стих Христос определя, какви трябва да бъдат отношенията между учителя и учениците. Учителят е лозата, учениците – пръчките. По- нататък се казва: „Който пребъдва в мене, и аз в него, той пренася плод много." Пръчката пребъдва върху кочана на лозата, но все пак ѝ липсва нещо, за да живее самостоятелно – тя няма свой корен. Лозата, обаче, има свои корени, води самостоятелен живот и предава живота си на пръчките. Следователно, докато пръчката научи великия закон на поляризиране, т.е. докато изработи своите корени и се пусне дълбоко в материята, за да заживее самостоятелно, както учителят, тя трябва да пребъдва върху кочана на лозата. „Тя пренася плод много." Наистина, без плод няма живот. Плодът носи живота. Пръчката може да израсте високо, да се оформи, да даде красиви листа, но без да цъфне, без да завърже плод. В това състояние пръчката представя външна проява на живота, който ще се развие в бъдеще не само като външен, т.е. материален, но и като вътрешен, духовен живот.

„Ако пръчката не пренася плод, отрязва се и се хвърля в огъня." – Защо? - Защото този живот е потребен за другите пръчки. Същото може да се каже за всеки ученик, който приема учението на учителя си и го задържа само за себе си, без да го приложи. Такъв ученик се изпъжда навън. Сега всеки може да се запита: Аз достоен ли съм да приема учението на своя учител? Не е въпросът за достойнство и недостойнство на човека и на ученика. Важно е ученика да бъде прилежен. Той може да бъде царски или княжески син, но ако не се учи, учителят не може да влее насила знанието си в главата му. Той не иска да губи времето си с него. Великият Учител не се занимава с невъзприемчиви ученици. Учителят трябва да пребъдва в ученика си, и ученикът – в своя учител. Ако пръчката пребъдва в лозата, соковете ѝ ще възлизат нагоре и ще хранят пръчката. Значи, материалният живот на корените възлиза нагоре, към пръчките, и се превръща в духовен. Когато пръчките дават цвят и плод, духовният живот се превръща в Божествен. Този живот подразбира семката на плода, която отново дава пръчки и се размножава. Корените представят основата на живота. Всяко растение, на което корените са здрави, стои на едно място, дето ту работи, ту почива. Растение, което няма здрави корени, постоянно се мести, всеки вятър го поема в пространството.

И учениците са като растенията: устойчиви и неустойчиви. Устойчивият ученик има убеждение, на което не изменя. Неустойчивият мени убеждението си; той всеки момент е готов да приеме чуждо мнение, да се откаже от убеждението си. Той мисли, че от всичко може да се учи, но всъщност никога не дохожда до познаване на истината. Такива ученици има много в живота. Те приличат на онези хора, които очакват само на печалби от лотарии. Днес си купят един лотариен билет, утре – друг, дано спечелят нещо, но нищо не печелят. Обаче, надеждата не ги напуща. Така постъпват и някои религиозни. Те си казват: Да научим някои окултни закони, че да видят хората, какво можем да направим. Ден след ден, месец след месец, година след година минават, но те нищо не учат и нищо не постигат. Създателят на света, Който е всемъдър и велик, познава добрите и лоши черти на човека, заради което не позволява нито на хората, нито на ангелите да злоупотребяват с Неговата благодат и сила. Който се е опитал да наруши Божествения закон, той скъпо е платил. Който се е определил за Христов ученик, той е преживявал голяма болка. Не се минава лесно през огъня. Седем пъти трябва да минеш през огъня, за да разбереш донякъде смисъла на живота, в който има различни видове огън; важно е през какъв огън ще минеш, за да осмислиш живота си. Има огън на минералите, на растенията, на животните, на хората и т.н. Всеки трябва да се запита, на какъв огън се грее и на каква светлина се учи.

Много хора днес се греят на огън от дърва и казват: Приятна е тази

топлина! Какво вижда обикновения човек в огъня и какво – ясновидеца? Малко ясновидци има днес в света. Според мене, те са само трима: две жени и един мъж. Мнозина си въобразяват, че са ясновидци, но те сами се заблуждават. Те са ясновидци, които със своето ясновидство се натъкват на големи противоречия. Да виждаш ясно и да разбираш ясно, това е голямо постижение. Какъв смисъл има, ако човек вижда ясно, а не разбира това, което вижда? Това значи да прави погрешки, без да знае как да ги изправя. Какъв смисъл има да слушаш Божието Слово, без да го разбираш и прилагаш? За да изправи отношенията си към Бога, човек трябва да слуша, разбира и прилага Словото на Онзи Бог, Който не е нарисуван нито на книга, нито на дъска. Той живее в духа и в душата на човека. Той говори на хората отвътре, а не отвън. Някои си представят Бога като стар човек, с бяла брада, с тояга в ръка и т.н. Това не е Бог. От създаването на света досега никой обикновен човек не е видял Бога, нито е чул гласа Му. Даже и най-високостоящите ангели едва надзърват към Него. Що се отнася за енергията и живота на Бога, това е друг въпрос. Той прониква навсякъде и във всичко, като енергия, като живот и като светлина.

„Който пребъдва в мене, и аз в него, той допринася плод много." Следователно, за да принася много плод, човек трябва да познае Бога. Това може да се постигне, когато той пребъдва в Христа, и Христос в него. Ако не пребъдва на лозата, пръчката няма да се ползва от слънчевата светлина и топлина, следователно, няма да принесе никакъв плод. Само онази пръчка принася плод, която пребъдва на лозата. Пребъдването е вътрешен процес, а не външен. Външните процеси са механически, а ние говорим за процеси, в които има съдържание и смисъл.

Мнозина се спират само върху външната страна на живота и мислят, че там е всичко. Външният живот е повече механически; той има смисъл, когато се свърже с вътрешния, като негова обвивка. Външните отношения на хората са пълни със заблуждения и илюзии. Тази е причината, дето някой мисли, че е близък с някого, а след време се разочарова. Външно може да са близки, но вътрешно отстоят далеч един от друг. При това положение всяка физическа близост изчезва. Вътрешно хората се намират на такова разстояние един от друг, на каквото са кометите и планетите; въпреки това, те пак говорят за близост. Каква близост е тази? Има комети, на които опашката е на километри разстояние от земята, а какво остава за главата й? Може ли да се каже тогава, че кометата е близо до земята? Такава близост съществува често между хората. И кучето се докосва с опашката си до своя господар, но не го познава. Разстоянието и близостта между кучето и господаря му са грамадни. Хората не се познават помежду си, но и човек сам себе си не познава. След всичко това той говори за свръхчовека.

Какво представя свръхчовекът? Той се отличава с необикновена сила и възможности. Каквото пожелае, може да го направи. Той разбира законите на живота, знае причините и последствията за нещата, разбира вътрешния смисъл на доброто и на злото. Свръхчовекът е кротък, смирен, чистосърдечен. За него се казва, че ще наследи земята. Той нищо не говори за себе си, не се хвали, не се препоръчва и работи тихо, никой не го вижда, навсякъде минава незабелязан. Който иска да влезе в Царството Божие, трябва да се смири. Това значи, да стане свръхчовек. Според съвременните хора, свръхчовекът се разширява, заема голям обем. От духовно гледище, свръхчовекът се смалява. Обаче смисълът на човешкия живот се заключава външно в материално смаляване, а вътрешно – в духовно разширяване. Между смаляването и разширяването има тясна връзка. Не можеш да разшириш нещо, което предварително не е било сгъстено.

И тъй, свръхчовекът е онзи, който познава законите на сгъстяването и на разширяването, т.е. на смирението и на възвисяването. Когато иска да се приближи към Бога, свръхчовекът оставя всичкия си багаж на земята, отказва се от материалните си блага и започва постепенно да се разширява, докато стигне крайната цел на своя живот – Сливането с Бога. Така той може да каже като Христа: „Аз и Отец ми едно сме." И Христос е говорил на учениците си върху закона на смаляването. Свръхчовек и ученик на Христа, това са синоними. Когато ученикът придобие способността да се смалява и разширява по свое желание, той се слива с Учителя си и става едно с Него. Той се развива по особени закони и се освобождава от ограничителните условия на живота. През тези процеси минава и семето: първо се посажда в земята – в ограничителните условия на живота; после пониква, расте, развива се, дава плод и се освобождава от ограниченията. През каквито процеси минава семето, през такива минава и човешката душа. Затова Павел казва: „Ние живеем и се движим в Бога." Докато живее и се движи в Бога, човек расте и се развива правилно. Щом излезе вън от Бога, той изопачава живота си. Затова Христос казва: „Всяка пръчка, която не пребъдва на лозата, отрязва се и се хвърля в огъня." Същия стих се отнася и за детето, което е в утробата на майка си. Ако не е свързано с майка си и не се храни от нея, майката ще го пометне. Тя помята детето, защото е неспособно да използва живота. Ако майката пожелае да пометне детето си, това показва, че тя го разбира, съзнава неговата неспособност за живот. Следователно, всяко заченато дете, от което майката не е доволна, не може да стане велик човек. Великият човек се зачева в момент, когато майката е изпълнена с любов, със светли мисли и с благородни чувства. През времето на своята бременност, тя е пазила детето си като зеница на своето око. През това време и бащата е бил изпълнен с любов и светлина. Така родено, детето може да се уподоби на

лозова пръчка, която принася много плод.

Това е въпросът, върху който Христос е беседвал с учениците си. При това, тук се изнася само външната страна на въпроса. Човек трябва много да учи, докато дойде до вътрешно разбиране за нещата. Който не разбира и външната страна, той се запитва, какво отношение съществува между учител и ученик, между майка и дете. Това са отношения на величини, на известни сили, които се преплитат в човешкия живот. Когато хората се научат да трансформират енергиите си, само тогава може да се говори за хармоничен и правилен живот. Само тогава те ще се разбират, ще могат да превръщат своите нисши енергии във висши. Много хора се отегчават от живота си, от беднотията; искат да станат богати, но не знаят как и страдат. Те искат да придобият изкуството да се сгъстяват и разширяват по желание, но не могат и се обезсърчават. И религиозните, и светските хора страдат, без да могат да си помогнат. Религиозните искат да слязат от висотата, на която са застанали; светските искат да се качат на високо, но и едните, и другите се отбягват. Те не знаят, че едни други могат да си помагат. Едно е нужно: да сменят местата и службите си. Един от великите закони в природата е законът за обмяната. Този закон се изявява и в природата. Затова, когато един човек пада, друг става; когато един се понижава, друг се въздига. Христос казва, че всяка пръчка, която не дава плод, се отрязва и на нейно място дохожда друга. Това показва, че в природата няма празни пространства. С това се обяснява законът на присаждането: едно клонче се отрязва и на негово място се поставя друго. Страхливият ще каже като Павла: „Да не би аз, който се стремя към Бога, да бъда отхвърлен?“ Бог може да отхвърли от себе си човека, само когато последният е огорчил Духа.

Представете си, че една мома се ожени за богат учен, добър, благороден момък, който е внимателен към нея, създава й всички удобства, задоволява нуждите й, а тя е постоянно недоволна от него. Какво трябва да прави този мъж? – Нищо друго не му остава, освен да даде свобода на жена си, да я пусне в света, там да търси щастието си, там да научи урока си. Докато живее с мъжа си, докато той задоволява всичките й нужди и желания, тя няма да го разбере. Между тях няма допирни точки, стремежите им се различават, поради което не се обменят правилно. Когато изгуби мъжа си и се натъкне на суровите условия на живота, тя ще започне да мисли и ще го разбере. Такова е положението на ученика, който слуша уроците на учителя си, но не учи и не се ползва от тях. Учителят е недоволен от ученика си и казва: Ще отрежа този ученик от лозата, от която досега се е хранил. След това учителят ще си намери друг ученик, който ще замести първия. Така трябва да се постъпва и с недоволния. Първият стремеж у всички хора е еднакъв. Всеки се стреми към възвишеното и благородното,

но малцина издържат на стремежа си. Това се дължи на факта, че стремежите и разбиранията на хората не са еднакви. Малко хора запазват отношенията си към Великия, както и към своята душа. Който е свързан с Бога, той е доволен от всичко, той издържа на своите вътрешни стремежи и разбирания.

„Който пребъдва в мене, и аз в него, той принася плод много." Плодът е потребен за самата пръчка. Следователно, под „плод" Христос разбира условията, при които човек живее и се развива. Защо Христос уподобява човешкия живот на лозова пръчка? Човек е закрепен към великото дърво на живота, както лозовата пръчка към лозата. Както пръчката смуче сокове от лозата, расте, развива се и дава плод, така и човек смуче сокове от дървото на живота, преработва ги и като кръв ги изпраща в сърцето за пречистване. Така той минава от физическия към духовния живот и оттам към умствения. Пречистената кръв влиза в мозъка, дето се превръща в умствена енергия, която наричаме плод на живота. Както стомахът, дробовете, сърцето и мозъкът на човека работят едновременно и всеки принася своя плод, така и трите вида живот – физически, сърдечен и умствен, се проявяват едновременно, принасят своя плод и хранят лозовата пръчка, закрепена към лозата, която черпи соковете си от Божествения живот. Стане ли най-малкото нарушаване в един от трите вида живот, лозовата пръчка започва да вехне, за което господарят на лозата я отрязва и хвърля в огъня.

Съвременните хора се намират във първата стадия на живота – във физическия живот на лозата. Затова се казва, че днес повечето хора живеят в стомаха си. Иде вече новото време, когато човек влиза в дробовете си, пречиства мислите и чувствата си, за да изпрати в мозъка си чиста, червена кръв, чрез която да се свърже с възвишените същества и оттам – с Бога. Само така човек ще разбере отношенията между своите мисли, чувства и постъпки. Така, именно, той ще разбере връзката между физическия, духовния и Божествения живот. Виждате една красива, червена ябълка и се радвате на червения цвят и на формата ѝ, но след няколко дена тя загнива и се разваля. Какво ви даде красивата ябълка? Тя ви свърза със съдържанието си. Значи, външната форма и красота на нещата е подтик към вътрешното им съдържание. Вие изяждате ябълката, използвате сока ѝ и го изпращате в мозъка си като преработена, пречистена кръв, която внася енергия за работа на мисълта. Вие започвате да мислите за отношенията на нещата. Ето защо, като се говори за живота на лозата и на лозовата пръчка, разбираме всичките положения, през които минава човешката душа. Така тя разбира Божиите пътища и закони.

Като се говори върху различни въпроси, мнозина казват, че вместо да

разберат нещата, повече се объркват. Говори се за еволюция, за превръщане на енергиите, за сгъстяване и разширяване на материята, но все едно, че се хвърля камък във водата. Както хвърленият камък във водата образува все по-големи кръгове около себе си, така и неразбирането им расте все повече. Едно се изисква от човека: Христос да пребъдва в него. Това значи: Христос да живее в човека и да се проявява като светлина, топлина и сила. Както животните се ръководят от Божествения ум по инстинкт, така и всеки християнин трябва да се ръководи от Христовата светлина. Докато не приеме Божията мисъл в себе си, човек всякога ще страда. Всеки казва, че има свои разбирания и възгледи за живота, не иска никого да слуша, но, в края на краищата животът на хората се обезсмисля, и работите им всеки ден изостават назад. Ще кажете, че животните се ръководят от инстинкта си, но, въпреки това, животното усеща приближаващата буря или земетресение и взима мерки да се запази, а човек, със своя висок ум и с особеното си мнение, става жертва. В инстинкта на животното се крие Божественият Дух, който го ръководи. Прелетните птици схващат по инстинкт времето за отиване в топлите страни и напущането им и никога не се излъгват. Човекът, обаче, със своето умуване, често се излъгва. Като види, че денят е ясен, топъл, той се радва, излиза да се разходи, без да подозира, че след два-три часа ще дойде буря, вятър, град и се връща у дома си цял измокрен.

Понякога бурният ден е за предпочитане пред ясния. След буря иде хубаво време, а след ясен ден често времето се разваля и изненадва човека. Мълчаливият и тих човек е по-опасен от онзи, който вика и много говори. Тихият водопад е по-опасен от шумния. Затова се казва, че тихата вода прави големи пакости. Мочурите изненадват човека. Както върви замислен, той може да попадне на мочур и да потъне в него. Като не предвиждат изненадите в живота си, хората са недоволни и търсят причината за своите страдания вън от себе си. Докато мисли, че е лоза, а окръжаващите – пръчки, човек всякога ще се изненадва и ще страда. Някои религиозни мислят за себе си, че са лози, а светските – пръчки. И обратно: светските мислят, че са лози, а религиозните – пръчки. И едните, и другите са на крив път. Една е лозата, много са пръчките. Следователно, Христос е лозата, а хората – пръчките. Който мисли, че е лоза, той или не разбира истината, или се заблуждава. И той е пръчка, като всички хора. Една е Божествената лоза и за нея Христос казва, че тя се е разпространила по целия свят и го храни. Да мислиш, че си лоза, това значи, да мислиш, че си господар на света. – Аз мисля самостоятелно, свободно и независимо. – Ти не знаеш още какво представя мисълта и свободата. Да мислиш свободно и право, това е велико изкуство. Малко хора разбират и владеят това изкуство. У някои интуицията е силна и схващат нещата правилно; у други мисълта е силна, но понякога и едните, и другите остават излъгани.

Казвате за даден човек, че е добър, но виждате само външната, празничната му дреха, не знаете, какви са всекидневните му дрехи.

Мнозина цитират мисълта „да съм, или да не съм“, изказана от Шекспир, без да разбират вътрешния й смисъл. Тази мисъл подразбира: Да стоя ли на лозата, или да я напусна; да уча ли, или да напусна училището; да работя само за себе си или и за другите. Ще кажете, че това е свободно тълкуване на мисълта. Това е тълкуване, каквото и Шекспир може да даде. Един испански писател написал една книга, която чели мнозина. Един от читателите не могъл да разбере смисъла на някои изречения и се отправил към автора, да му ги обясни. Той погледнал читателя си, усмихнал се и отговорил: И аз сам не зная, какво съм искал да кажа с тези мисли. Правата мисъл се разбира от всички. При това между писмената и говоримата реч трябва да има известно отношение, известна връзка. Не можеш да пишеш едно, а да говориш или разбираш друго. Не е все едно, дали обичаш или любиш някого. Обичта е закон за създаване, а любовта – за разрушаване. Обичта съгражда разрушеното, а любовта и руши, и съгражда. Любовта първо руши старото, гнилото, негодното, а после съгражда нещо ново, здраво, полезно за всички. Радвайте се, когато ви обичат; радвайте се и когато ви любят. Мъчнотиите, страданията и нещастията са първата степен на обичта. Щом страда, човек започва да мисли и да гради. Той възприема Христа в себе си и се ръководи вече от Неговата мисъл.

И тъй, дръжте връзка с Христа, за да не разваляте отношенията си с хората. Който се отделил от лозата, той живее постоянно в спор и неприятности с хората. Кой каквото му каже, той е готов да се кара с него. Ако някой развали оградата на къщата му, той веднага го дава под съд. И това е разрешение на въпроса, но има и друго, правилно разрешение – сам да съградиш оградата си. Вместо да водиш дело с години, да си създаваш неприятности, по-добре сам си помогни. Ако се съдиш с ближния си, ще те отрежат от лозата и ще те хвърлят в огъня, дето ще се изпаряваш. Това значи, да обезсмисли човек живота си. След години ще съзнаеш погрешката си и ще разбереш, че никой няма право да се съди със своя ближен. Който прилага Божествения закон в живота си, той повече печели, отколкото губи. Работи с любов, без никакво користолюбие. Защо ще се мъчиш да обърнеш някой богат човек към Бога, ако той не е готов за това? Защо ще се мъчиш да привлечеш учения човек в дома си, ако той не иска доброволно да те посети? Каквото и да правиш, нищо не се постига насила. Чрез насилие нито богатият обръща кесията си, нито ученият отваря ума и сърцето си. Има смисъл да дойде някой учен в дома ти, но да е готов да нахвърля в двора ти от своите камъни, с които да градиш. Това е любов. Така постъпва и Христос. Когато види, че лозовата пръчка не се ползва от соковете на лозата и не дава плод, Той я отсича и хвърля в огъня.

„Който пребъдва в мене, и аз в него, той принася плод много. Всяка лозова пръчка, която не принася плод, отсича се и в огъня се хвърля.“ Езикът, с който Христос си служил, е символичен. Така Той изнасял истината на хората без да ги засегне. Не е лесно да се говори на хората. Символичният език е същевременно и научен. Целта на говорителя е да повдигне слушателите си, а не да ги обижда и изобличава. Мощен е езикът на истината, но за онези, които го разбират. Който не разбира този език, казва, че истината е горчива. Съвременните хора се нуждаят от нови разбирания и възгледи, от нов морал. Само така всеки народ ще се повдигне, обнови и засили. Всички народи трябва да се обединят, да заживеят братски помежду си. Ще кажете, че Бог е създал и доброто, и злото. Едно ще знаете: Бог има свой план, който трябва да се изпълни. На всяка душа е определен пътя, по който трябва да се движи. Който се отклони от своя път, страда. Човек може да се движи по права или по крива линия. Всяко движение има свои резултати. От резултатите се познава, прав ли е пътят, по който човек се движи, или крив. Хората трябва да се обединят, да станат едно цяло. Силата е в цялото, а не в частта. Един велик учен е казал, че ако хората не се разбират помежду си, ще се посрамят. Същият закон действа и между животните. Докато са събрани в стадо, те са смели, решителни и могат да се бранят. Щом се разделят, силата им намалява и лесно попадат в устата на неприятеля.

Христос казва на учениците си, че силата им се крие в тяхното обединение. Докато са пръчки на една лоза, те са силни, развиват се добре и дават много плод. Следователно, докато умът, сърцето и душата са в единство, човек всякога може да бъде добре, да се развива правилно. Ще кажете, че човек трябва да живее първо за отечеството си, а после за душата си. Право е, има едно отечество, за което трябва да се живее. Има едно Царство, което е на първо място. Човек е дошъл на земята да стане гражданин на Царството Божие, от което всички царства и държави са клончета. Отделните държави са букви на азбуката, а Словото си служи с всички букви. То ги обединява и образува речта. Каквито са отношенията между отделните държави, такива са и между хората. Тази е причината, поради която някога даже двама души не се разбират. Те се свързват в името на любовта, но скоро се насищат един на друг и пожелават да се разделят. Те могат да се разделят, ако знаят действията изваждане и деление. Някоя жена иска да напусне мъжа си. Това е възможно, само ако тя знае всичките правила на математиката. Също се изисква и от всеки християнин. Ако искаш да извадиш една лоша мисъл от ума си, трябва да знаеш общия сбор на мислите си, които предварително си разпределил на добри и лоши и тогава, от лошите мисли ще извадиш лошата, а добрите ще оставиш настрана. Ако си ощетил някого с хиляда лева, ще отвориш

кесията си, ще извадиш хиляда лева и ще му ги върнеш. Така ще се разреши спорът. Божественият закон не допуща никаква дисхармония, никакво прескачане. Там процесите се извършват правилно и систематично.

Казано е в Писанието: „Слушайте тихия глас на Онзи, Който постоянно ви говори и в радости, и в скърби." И днес, когато аз ви говоря, не правя нищо друго, освен да поливам корените на живота във вас. В това дърво е Онзи, Който постоянно ви говори. Същевременно аз отварям прозорците на вашия ум, да проникне повече светлина, да разбирате нещата. Само така душата на човека се изпълва с добри чувства и желания, а умът му със светли и възвишени мисли. Само така хората могат да се разбират и да станат братя помежду си.

„Който пребъдва в мене, и аз в него, той принася плод много." Който пребъдва на лозата, той може да разбере дълбокия смисъл на любовта. Като се говори за лозата, някои я уподобяват на народа си, на отечеството си, на своя дом и са готови да се жертват. Една е истинската жертва – за любовта. Казано е, че Бог е Любов. Следователно, ако се жертваш, ще се жертваш за Бога. Слушаш ли тихия глас на Бога вътре в себе си, ти си здрав, бодър, свободен, готов на всякаква разумна жертва. Който губи връзката си с Божественото, придобива тъмночервен цвят на лицето си, става недоволен, мрачен, груб. Обърнете се към Бога с молитва, да възстановите вътрешния си мир, да придобиете загубената си любов. Пазете добрите си отношения към близките си, за да се радвате на здраве и вътрешен мир. Отношенията на хората трябва да бъдат като тези на майката и на бащата към децата, на братята към сестрите и на сестрите към братята. Тези отношения са мярка, с която се определят правилните връзки. Ще каже някой, че знае тези неща, че всичко му е открито. Как ги е научил? Чрез откровение ли? Някои мислят, че сънищата им са откровения, но те сами се заблуждават. Откровението иде от висок свят, а много от сънищата са резултат на впечатления и преживявания. Само някои сънища идат от по-висок свят. Те, както откровенията, произвеждат преврат в човека.

Една жена заболяла сериозно, почти до смърт, но за щастие оздравяла. Като започнала да се подобрява, имала едно откровение, което произвело в нея голям преврат. От този ден, тя изменила коренно живота си. От невидимия свят я предупредили, че след един месец ще умре. Тя не се уплашила, но с примирение се приготвила за другия свят. И наистина, след един месец умряла. Синът много скърбил за майка си. Веднъж тя му се явила на сън и му казала: Престани да плачеш. Аз съм добре. Твоята привързаност към мене е особен род партизанство. Тук не се допуща

никакво партизанство. Днес и Христос казва на съвременните християни да се откажат от всякакво партизанство и да разберат, че ножът играе върху лозата. Всяка пръчка, която не дава плод, отрязва се и се хвърля в огъня. Време е вече християните да се определят и да бъдат или с Христа, или вън от Него. Който разреши този въпрос в положителен смисъл, ще се повдигне и ще даде сладки, изобилни плодове. – Какво ще стане с България? – Оставете този въпрос настрана. Има кой да се занимава с България. Великият художник, който знае да рисува, не се нуждае от помощта на детето си. Бог е велик, всесилен и всеблаг. Той е промислил за всички. Той има предвид всички живи същества, всички народи, без разлика на нации. Затова и Христос казва на учениците си да не поддържат никакви партии. Павел изказва същата идея чрез стиха: „В Христа няма нито елини, нито юдеи, нито скити“. Значи, който вярва в Христа, ще се благослови. В Евангелието не се говори за отделните държави. Всяка държава е една фирма. Който злоупотреби с тази фирма, ще бъде наказан и лишен от правата, които тя дава на своите членове. Ако всички членове злоупотребяват, фирмата престава да съществува. Казано е, обаче, в Евангелието: „Ако един народ не служи на Бога, ще бъде заличен от Неговата книга“. Този закон се отнася както към народите, така и към отделните индивиди.

Сега цялото човечество влиза в нова епоха. Днес Христос поставя всеки човек на везните и го тегли, да види колко тежи. Според теглото му Той отсъжда, кой има послушание и кой няма. Който слуша и изпълнява Божия закон, ще се ползва от Неговото благословение. Който не Го слуша, ще бъде поставен на големи изпитания. Най-голямата служба, която Бог може да даде на човека, е да го изпрати в дома на някой бедна, нещастна вдовица, да я утеши, да наглежда сираците ѝ. Да утешиш една вдовица е по-велико нещо, отколкото да ръководиш съдбата на цял народ. – Защо? – Защото, който не може да зачете една душа, т.е. Бога в себе си, той нищо не може да направи.

Любовта на човека се определя от това, доколко той зачита душата си. Ако не зачитате Христа и Бога, как ще зачитате ближния си. Ще кажете, че евреите разпнаха Христа. Какво ще кажете за съвременните християни, които всеки ден разпъват Онзи, който им говори със своя тих, кротък глас? Днес повечето хора плачат, страдат и казват, че Бог не ги обича и ги е забравил. Всъщност, те не Го обичат, те са го забравили. Върнете се всички в домовете си и кажете: Господи, искаме да се свържем с Тебе. След това съберете всички камъни, тухли и започнете да градите. Плачът не спасява. Много ученици получават слаби бележки и плачат, но плачът не изкарва добри бележки. И добри бележки да имат, ако нямат знания, пак няма да се спасят. Животът е велико училище, в което не се позволява никакъв

плач. Учене е нужно за всички. Казва се, че корените на знанието са горчиви, а плодовете – сладки. На ученика е забранено да плаче. За него е изключено всякакво партизанство. Турете плача и партизанството настрана, влезте при Христа и кажете: Готови сме вече да учим, да проникнем във великите тайни на Битието, дето цари радост и веселие, мир и свобода. Работата на ученика се заключава в ученето. И като женен, и неженен, той еднакво трябва да учи. Слушайте тихия глас в себе си, който ще внесе съгласие и мир във вас, във всички хора, в целия свят. Той ще организира всички общества и ще внесе истинската религия в света – Религията на Духа. Всеки друг глас, вън от тихия глас, трябва да се проверява. Само така можете да решавате правилно въпросите на живота.

Кой ще ни помогне да разрешим въпросите си? – Има кой да ви помогне. Ето, аз съм готов да ви помогна. Ще ви светя и вие ще вървите след мене. Днес съм с вас и в бъдеще пак ще ви срещна. Ако учите, ако сте готови да изправите живота си, ще се застъпя за вас пред Господа, да ви запише отново за ученици. Ето защо, като се върнете по домовете си, отворете нов лист на вашата книга. Това значи, да станете отново пръчка на лозата и Божествените сокове да потекат във вас.

Бъдете смели, бодри, радостни и вслушвайте се в тихия глас в себе си. За умрелите не плачете. За изгубеното време не тъжете. Турете миналото настрана и работете за настоящето и бъдещето. Много време има пред вас. Работете и изправяйте погрешките си. Както можете да грешите, така можете да изправяте погрешките си и да градите. Бог гради, а дяволът разрушава. Свържете се с онзи, Който гради. Богатият земеделец взима работници, и в един ден свършва работата си. Бедният земеделец сам жъне и много време употребява, докато свърши работата си. Първият върви по закона на любовта, а вторият по закона на еволюцията. Свържете се с Христа да станете богати и скоро да свършите работата си. Няма време за протакане. Жътвата е готова, нужни са работници на нивата, по-скоро да се свърши работата. Бог е впрегнал oралото и оре нивата си. Нивата е светът. Значи, Бог разбърква света с ралото си, обръща пластовете, да ги изложи на новата светлина и топлина, да се приготвят за посяване на новото семе. Станете и вие сътрудници на Господа и кажете: Господи, благослови и нашата работа!

Внесете мир и съгласие помежду си и не се осъждайте едни други.

Слушайте тихия глас в себе си, за да цъфнете, вържете и дадете плод. Като ви срещна в бъдеще, да се зарадвам и да кажа: „Никой ученик не е по-горен от Учителя си; достатъчно е той да бъде като Учителя си.“

Бъдете бодри, свежи и радостни. Облечете се с надеждата, изпълнете се с вярата, съединете се с любовта.

Неделни Беседи
26.01.1919 Неделя, София

1919_02_02 Като себе си
Издателство Бяло Братство неделна беседа

КАТО СЕБЕ СИ

“Да възлюбиш Господа Бога твоего с всичкото си сърце, с всичкия си ум, с всичката си душа, с всичката си сила, а ближния си като себе си.” (Матея 22:37, 38, 39)

На всички е позната истината, че хората не обичат старите неща. Когато майката и бащата остареят, синът и дъщерята са недоволни от тях, искат час по-скоро да останат свободни. Те гледат на старите като на препятствие в живота си. Всъщност, старите хора са на мястото си. Една българска пословица казва: „От стара коза яре“. Изобщо, старите хора носят в себе си всички условия, при които детето може да се роди и отгледа. В първоначалния език думата „стар“ имала съвсем различно значение от това, което днес й отдават. За да се развива правилно, младият трябва да служи на два велики закона: любов към Бога и любов към ближния. Без любов нищо не се ражда. Любовта подтиква човешката душа към движение и творчество. Да се говори за любов, това не значи, че имаме предвид човешката любов, която води към разочарования. Ние говорим за любовта, за която апостол Павел казва: „Отчасти знаем, отчасти пророкуваме, но когато дойде съвършеното, това, което е отчасти ще се прекрати.“ Съвършеното е любовта. Абсолютната, Божествена истина се изявява чрез съвършеното знание, чрез любовта.

Христос казва, че любовта се изявява чрез два велики закона: Да възлюбиш Господа Бога твоего с всичкото си сърце, с всичкия си ум, с всичката си душа, с всичката си сила, а ближния си, като себе си. Когато се говори за любов към Бога, някои мислят, че Той е вън от тях, невидим. Затова казват, че никой не Го е видял. Който иска да намери Бога, трябва да Го търси в брата си, т.е. в своя ближен. Как ще любиш Бога, ако не си възлюбил своя ближен, когото виждаш? Който люби, той вижда Бога. Затова е казано: „Бог е Любов“. Този стих изразява външния и вътрешния смисъл на понятието Бог. Любовта не се вижда, но се чувства, затова Бог е достъпен за всички умове, сърца и души. Достатъчно е човек да се отвори за любовта, за да я познае. Живот без любов не съществува. Няма сърце, ум и душа, които да не са опитали любовта. Дето любовта прониква, там има топлина. Затова всички същества я носят в себе си, в малка или в голяма степен, като нисша и висша проява.

Казано е: „Да възлюбиш Господа с всичкото си сърце, с всичкия си ум, с всичката си душа и с всичката си сила.“ Дето се проявява сърцето, там има

чувства и желания, т.е. материал, чрез който любовта работи. Който дава ход на чувствата и желанията си, без да работи с тях, скоро се насища на любовта и казва, че няма смисъл да люби. Има смисъл всякога да любиш, но правилно. Телесната топлина на човека е между 36-37 градуса. Повдигне ли се над 37, човек започва да боледува. Колкото по-висока е температурата, толкова по-големи усложнения настъпват в организма. Дойде ли до 40, 41 градуса, болният заминава за другия свят. Значи на физическия свят любовта може да достигне най-висока температура до 41 градуса. Същия закон има отношение и към обществения живот. Докато общественикът се движи между 36-37 градуса температура, всички го считат за нормален човек. Повиши ли се температурата му, той започва да бълнува, говори несвързани неща и веднага го завеждат в лудница. – Защо? – Защото е имал такива прояви, които са вън от физическия свят. Всъщност, мъчно може да се постави граница, докъде стига нормалния и докъде – ненормалния живот. Когато угоявате прасето, вие намирате, че това е нормално. Казвате, че прасето трябва да се угои, да има повече сланина. Пуснете същото прасе в гората, при естествени условия, и вижте какво ще стане със сланината му. Тя ще се стопи, и прасето ще дойде в нормалния си вид. Следователно, понятията нормален и ненормален са относителни. Какъв е бил човекът в миналото, какъв е днес и какъв трябва да бъде в бъдеще, това са три различни неща, три реалности. Истински реален живот е този, който включва миналото, настоящето и бъдещето. Който носи в себе си и трите живота, наричаме човек на любовта. Той се ръководи от три велики закона: закон на необходимостта, закон на свободата и закон на природата. Законът на необходимостта разрешава 25 на сто от човешките мъчнотии; законът на свободата разрешава също 25 на сто от мъчнотиите, а законът на природата – 50 на сто. Трите закона заедно разрешават сто на сто от житейските мъчнотии. Ако болният приложи и трите закона, в скоро време ще оздравее. Според първия закон, той си е сам лекар, затова ще си помогне 25 на сто; според втория закон, ще прибегне до лекар, който ще му помогне още 25 на сто. И най-после, като се остави на природата, тя ще го лекува 50 на сто. По този начин той ще оздравее напълно. Ако болният се остави сам на себе си, или само на лекаря, ще се излекува отчасти. Обаче, болният и лекарят трябва да призоват на помощ и природата; тогава лекуването е сто на сто рационално.

Същия закон има отношение към семейния, към обществения и към общочовешкия живот. Когато двама млади се женят, момъкът трябва да вземе участие за добрия живот с 25 на сто от своите сили и възможности; момата също с 25 на сто. След това и двамата трябва да се обърнат към Бога, да искат Неговото участие в живота си. Той ще им помогне с 50 на сто от своите сили, и животът им ще бъде сто на сто нормален. Съвременните

семейства не почиват на здрава основа, защото единият от младите дава 25 на сто от себе си, а очаква от другия 75 на сто. Всеки човек може да даде от себе си само 25 на сто. Останалата част до сто трябва да очаква от ближния и от Господа. Не се ли поставят семейният и общественият живот на този принцип, всякога ще липсва нещо, поради което хората ще се разочароват едни от други. Прилагайте и трите закона, за да опитате тяхната сила. Служите ли си само с единия или с двата, всякога ще бъдете недоволни. Причината за смъртността в домовете, за болестите, за бездетството се дължат, именно на прилагане на закона на необходимостта и свободата, а отричане участието на Божествения принцип в живота, или на разумната природа.

„Да възлюбиш Господа с всичката си душа". Под „душа" Христос разбира път, условие за движение на любовта. Движение има в цялата природа. Всички езера, реки, морета, се движат. Дето има растене, там всичко е в движение. То е условие за развиване на душата. Ето защо, казваме, че движението е необходимо и в човешката, и в ангелската, и в Божествената любов. Спре ли се движението, спира животът, а оттам и любовта. Понеже в любовта има движение, човек трябва да обича всички живи същества, които се изпречват на пътя му. Само така, той дава възможност на Бога в себе си да се прояви. Това значи, да чувстваш пулса на живота. Това значи, да чувстваш величието и красотата на природата, както и могъществото на Твореца. Само така човек може да разбере и приложи стиха, в който Христос казва, как трябва да възлюбим Бога. Без стремеж към красотата, любовта не може да се прояви.

„Да възлюбиш Господа с всичката си сила." Силата подразбира интензивност. Това значи, да възлюбиш Господа така, че да си готов да преодолееш всички мъчнотии и препятствия. Любов, която отстъпва пред препятствията, не е истинска; користната любов не е истинска. Любовта изисква велики жертви. Всички велики хора са дали жертва първо за любовта. Мнозина се съмняват, дали, наистина, са съществували или съществуват хора, готови на пълно себеотричане за любовта. Могат да се съмняват, но съмнението не разрешава въпросите. Едно ще отречеш, друго ще поддържаш и доказваш. Как ще отречеш светлината? Как ще отречеш живота? Животът се доказва чрез смъртта, а смъртта – чрез живота. Щом има живот, има и смърт; щом има смърт, има и живот. Казано е в Писанието, че ние живеем и се движим в Бога. Следователно, докато си свързан с Бога, всякога ще живееш, безразлично, дали си на този, или на онзи свят. Заминаването на човешката душа за онзи свят наричат смърт; обаче, в абсолютния смисъл на думата, смърт не съществува. Че човек умира и изчезва, това е крив възглед, останал от деди и прадеди. Всъщност, смъртта е сянка на живота. В горещи, летни дни, човек се крие под сянката

на дърветата. Умрял ли е той? Не, скрил се е само под сянка. Казано е в Свещените книги, че смъртта е почивка. Значи, който е работил и работи, има право да седне под сянката на някое дърво да си почине. Каже ли се, че някой умрял, това подразбира, че той се е скрил на сянка, да си почине. Според мнозина, смъртта е конвулсия, гърчене, агония, мъчение и т.н. Това са фиктивни неща. Физическата дреха на човека се отделя от духовната, но това не е смърт. Може да внушите на някой човек, че умира, и той ще преживее всички прояви на агонизиращия, без да умре в действителност. Като се освободи от чуждата мисъл, той сам ще се убеди, че е жив и здрав. Може ли след това да се мисли, че е възкръснал? Това показва, че смъртта е процес на човешката мисъл. Като дошъл на земята и разбрал, че всичко, което го обикаля, е Божие създание, човек пожелал да направи нещо, и, в заключение, работил за създаване на смъртта, т.е. на почивката. Сегашният човек се страхува от смъртта, без да се замисля върху нея, като свое изобретение. Как може да се страхува човек от собственото си изобретение? Той казва, че след смъртта идат страдания, огън и вечно мъчение. Кой е ходил на онзи свят и се е върнал оттам, за да опише, какво има и какво го очаква? Нека дойдат учените, философите, които говорят за онзи свят, да се разберат помежду си, да видят, на какъв език пишат и обясняват истината.

В далечното минало, в Индия някъде, в дома на тогавашния шах, живял един виден философ, който изучавал тайните на природата. Покрай големите философски познания, той научил изкуството да се разговаря с движения на ръцете. Шахът се интересувал от това изкуство и, за да види, как могат хората да се разбират само с движения, казал на философа да потърси някой познавач на това изкуство, с когото да се разговаря. Философът не познавал такова лице, затова шахът възложил тази задача на един от своите учени брамини, като му казал: Искам да намериш човек, който да се разговаря с движение на ръце, като философа. Ако не намериш, ще напуснеш двореца ми. Браминът се стреснал от заповедта на шаха. Потърсил такъв човек, но не намерил. Замислен и тъжен, той напуснал двореца и се вглъбил в себе си. Един ден той срещнал своя бръснар, който го запитал: Защо си толкова замислен? Не мога да ти кажа. Ти не си в състояние да ми помогнеш. – Кажи, какво те мъчи, ще намеря някакво разрешение на твоята мъка. – Шахът ми възложи задачата да намеря човек, който се разговаря с движение на ръцете, но никъде не се оказа такова лице. Понеже не можах да изпълня желанието му, напуснах двореца. – Не се безпокой, аз зная това изкуство. Ще се разговарям с философа в присъствие на шаха, да покажа и аз моето изкуство.

Шахът определил деня на сеанса и разговорът започнал. Философът вдигнал едната ръка и единия си пръст, а бръснарят – двете ръце и двата

пръста; философът спуснал едната си ръка отгоре, с разтворени пръсти, а бръснарят изнесъл ръката си, с разтворени пръсти нагоре. Шахът запитал философа какъв разговор е водил с бръснаря, и той отговорил: С вдигането на ръката и на единия си пръст, аз казах, че само едно същество управлява света – Бог. Бръснарят вдигна две ръце и два пръста, с което искаше да ми каже, че две същества управляват света – Бог и цар. Със сваляне на ръката си надолу, с разтворени пръсти, аз исках да кажа, че в скоро време ще вали дъжд. Бръснарят противопостави по същия начин срещу ръката ми своята, с което искаше да каже, че след този дъжд иде голямо плодородие. След това шахът запитал бръснаря, какво разбрал от разговора си с философа. Бръснарят отговорил: Когато философа вдигна единия си пръст нагоре, искаше да каже, че ще ми извади едното око. Аз вдигнах двата си пръста, за да му докажа, че съм по-силен, ще извадя и двете му очи. Когато простря ръката си във въздуха, с това искаше да каже, че ще излезе срещу мен с пет души, да ме накаже. И аз прострях ръката си във въздуха, да докажа, че ще му се противопоставя с пет души по-силни от неговите. Шахът се усмихнал и си казал: Това ми било разбиране! Така се разбират много от съвременните религиозни и светски хора. Така се разбират хората в семействата, в обществата, благодарение на което идат нещастията и страданията.

Христос говори за вечния живот. С това Той изключва смъртта. Вечния живот подразбира познаване на Бога и на Христа. Познаването почива на истинско, вътрешно разбиране. Който люби Бога с всичкото си сърце, с всичкия си ум, с всичката си душа и сила, а ближния си като себе си, той е придобил вечния живот и не се страхува от смъртта. За мнозина понятието „вечен живот" е отвлечено. Много неща, много понятия са отвлечени. Думата „отвлечен" има двояк смисъл: външен и вътрешен. Казва се, че нещо е отвлечено, т.е. задигнато. Често младите се оплакват, че любовта им е отвлечена, задигната. Момък плаче, страда, че някой отвлякъл, т.е. задигнал възлюбената му. Докато била при него, той бил щастлив. Щом я отвличат, той става нещастен. Това е неразбиране. Никой не може да отвлече любовта на човека, освен той сам. Щом се усъмни в любовта си, тя сама го напуща. Значи, съмнението, подозрението в човека става причина за отвличане на неговите красиви и възвишени идеи, на неговата любов. Той губи своя вътрешен мир и търси причината за нещастието си вън от себе си. Причината за всичко е сам той. Човек определя, както своя живот, така и живота на семейството и обществото. Каквото е състоянието на индивида, такова е и на цялото общество. Индивидите образуват обществата, обществата образуват народите, а народите – цялото човечество. Човечеството пък има връзка с ангелския свят. Следователно, всичко зависи от индивида. Той съгражда човечеството, а не човечеството индивида. Под „индивид" разбирам

Божественото начало в човека – неговата душа.

За мнозина е противоречие да се говори за индивид и душа, като идентични понятия. Противоречие е да се каже, че 10 е равно на 1. Обаче, купувате един килограм ябълки, преброявате ги и виждате, че са десет на брой. В случая 1 е равно на 10, или 10 е равно на 1. В този смисъл, индивидът, в който живее душата е единица – в нея се крият всички условия и възможности за създаване на цялото човечество. Житното зърно крие в себе си условия за създаване на стоте житни зърна. Това е философско разбиране на нещата. Така трябва да се разбират хората, а не като философът и бръснарят. Не е права мисълта на онзи, който се счита за нищожество, за грешник и търси причината в майка си и баща си. Майсторът, който е градил твоята къща, може да не е знаел законите на съграждането и вместо голяма, здрава къща, да е излязла колибка, но трябва да знаеш, че колибката и ти сте две различни неща. Сегашната ти къща може да е малка, нехигиенична, но въпреки това, ти можеш да се проявиш; ти можеш да пуснеш светлината в къщичката си и да проявиш любовта си. – Малка е любовта ми. – Колкото и да е малка, прояви я, не затваряй сърцето си за Бога и за своя ближен. Дай път на любовта си, за да се разшириш. Не се страхувай от промените в живота. Живот и смърт са две състояния, през които човек неизбежно минава. Те са промени, които водят към реалността. Ще живееш и ще градиш, ще разширяваш къщата си, за да изявиш любовта на Онзи, Който те е създал. Ще умреш и ще занесеш със себе си онова, което не гние и не умира. Така ще растеш и ще се развиваш, докато стигнеш до съвършенството, за което Христос казва: „Аз и Отец ми едно сме“.

„Да възлюбиш ближния си като себе си“. Това значи, да възлюбиш всяка душа вън от себе си. Ближният ти е бил в тебе и е излязъл вън от тебе. Ако при това положение можеш да го възлюбиш като себе си, ти си изпълнил втория велик закон на любовта. Ще възразите, че не помните ближния ви да е бил във вас и да е излязъл. Това нищо не значи. И житното зърно не знае, че от него са излезли всички житни зрънца на класа. Следователно, ти трябва да любиш ближния си, като свое дете, което е живяло и живее в тебе. Както Бог живее в човека, така и ближният живее в него. Ближният, който живее като душа във всеки човек, не се е проявил още, защото не са му дадени условия. Дайте му условия, и той ще се прояви. Колкото и да е малък, все ще излезе нещо красиво от него. Всеки се стреми към красивото и съвършеното. Това е естествен закон. Сегашните хора не могат още да се похвалят с онази красота и свобода, към която се стремят. Свободният човек издържа на всички изпитания. Говори се за свобода, за любов, но, ако ви подложат на няколкодневен глад, веднага ще се откажете от идеята, която преследвате. С такава любов и свобода не се постига безсмъртие.

Само онзи може да говори за свобода, който е скъсал веригите на смъртта. Докато е неин роб, нито свободата му е свобода, нито любовта – любов.

Съвременните религиозни и светски хора говорят за любов, а повече прилагат омраза, завист. Как се обяснява омразата между майка и дъщеря, между баща и син, между приятели? Не е достатъчно да дадете научно обяснение на въпроса. Всеки лекар знае как се лекуват различните болести, но не може да лекува всички хора. Следователно, истинското обяснение на омразата е това, което може да я превърне в любов. Омразата е проказа за човешкото сърце. Ако днес може да излекувате тази проказа поне 25 на сто, вие сте постигнали много нещо. Това значи, да настане мир и радост в домовете. Обаче, работа се иска от човека – вътрешна, съзнателна работа. Затова казваме: Не чакайте помощта да дойде отвън! Впрегнете се всички на работа! Всички хора, семейства, общества и народи очакват външна помощ, отгоре да им се помогне. Силата и благоденствието е в отделния човек. Ако частите на едно цяло са в изправност, и цялото ще работи добре. Частите трябва да разчитат на онези блага, които природата дава, а не на преходни, временни неща. Каква култура ще дойде, ако не вали дъжд и не грее слънце? – Какво общо има между дъжда, слънцето и човешката култура? – Има нещо общо, което жителите на слънцето знаят. Достатъчно е да отидете за момент на слънцето, между слънчевите жители, да видите, колко много се интересуват те от земята. Ще се възрази, че земята е мъртва. – Жива е земята. Тя обича хората – своите деца и постоянно се грижи за тях. Земята изпраща любовта си на хората всеки момент, но любовта на слънцето е още по-голяма. Ако слънцето отнеме любовта си от хората само за момент, те веднага ще разберат, отде иде живота, развитието и културата.

Христос говори за двата велики закона на любовта, като за нещо реално. Любовта се проявява и в най-малките частици, като енергия, като импулс. Учените наричат тази енергия „притегляне, сродство, теготение“. Както и да я наричат, тя е една и съща – любов на частите и любов на цялото. Няма атом, йон, молекула, които да не съдържат енергията на любовта. Малък е атомът, но крие в себе си цялата вселена в миниатюр. Който познава свойствата и състава на атома, той познава цялата вселена. Затова се казва в духовната математика, че частта е равна на цялото. Това е законът на еволюцията, според който малкото се стреми към голямото. Обаче, според Божествения закон, голямото се стреми към малкото. Значи, два закона действат в природата: закон за разширяване и закон за смаляване. При смаляването човешката душа прониква в дълбоките тайни на природата. Смалява се смиреният и кроткият, а не гордият. Затова Христос казва: „По-лесно може камила да мине през иглени уши, отколкото богатият да влезе в Царството Божие.“ Този стих има отношение към жертвата. Само онзи

може да влезе в Царството Божие, който е готов да се отрече от себе си и се самопожертва. Да любиш Господа, това значи, да се смириш; да любиш ближния си, това значи, да се разшириш. Следователно, човек трябва едновременно да се смалява и разширява т.е. да става малък като атома и голям като вселената. Който люби, става велик; който не люби, страда. Като знаете това, не питайте защо боледувате. Болестите са признак на безлюбие, или на малко любов в човешкото сърце. Ако искате да бъдете здрави, вложете любовта в ума, в сърцето, в душата и в цялото си тяло. Дето е любовта, там няма недоразумения, омраза, завист, болести и мъчения. Без любов в сърцето ще приличате на човек, който вода гази, жаден ходи; хляб носи, а гладува. Любовта иска дела, а не думи. Много говорене води към нещастия. Изобщо, стремете се към малките величини, но добре разбрани и приложени.

Днес много се говори за любовта, но въпреки това, резултатите са слаби. – Защо? – Защото не се говори на съответен език. Ще говорите на хората по три начина: или с езика на въздуха, или с езика на водата, или с езика на слънцето. Езикът на въздуха има отношение към дишането, т.е. към пречистването на кръвта. Ще говориш на този език и ще мислиш за чистия въздух, за кислорода, за цялата дихателна система. Като говори с езика на въздуха, човек трябва да мисли право, да съгласува своята мисъл с Божията. Не съгласува ли мисълта си с Божията, той непременно ще страда. Като мисли право, човек превръща умствената си енергия в електрична и магнетична и така създава условия в себе си за здрав, нормален живот.

Да говориш с езика на водата, това значи да проявяваш нейните свойства, т.е. да бъдеш пъргав, енергичен, чист като нея. Дето минаваш, всичко да напояваш и оросяваш, а твърдите вещества да разтваряш и препращаш като хранителни сокове за всички живи същества. Езикът на водата има отношение към храносмилателната система.

Да говориш с езика на слънцето, т.е. с езика на светлината, това значи да превръщаш нисшата енергия във висша и да я препращаш направо в мозъка, като динамична, творческа енергия. Колкото повече светлина прониква в човешкия мозък, толкова по-чист и светъл е животът на човека, толкова по-чисти и възвишени са неговите дела. Езикът на светлината има отношение към артериалната кръв, която се разнася по цялото тяло и го храни. Любовта към Бога има отношение към венозната кръв, а любовта към ближния – към артериалната. Следователно, ако се отегчиш от живота и кръвта ти стане нечиста, потърси ближния си. Щом го възлюбиш, ти се разширяваш и кръвта ти се пречиства. Колкото по-силна е вярата ти, толкова по-силна ще бъде любовта и надеждата ти.

Какво представляват любовта, вярата и надеждата? Любовта е Бог, вярата – ангелите, а надеждата – цялото човечество. Облечете се с одеждите на любовта, вярата и надеждата. Само така ще оправите живота си. Как ще се оправи обществото? – Като не нарушава Божествения план. Ако искате да излекувате раната на ръката си, очистете я, превържете я и не я бутайте повече. Колкото повече я чоплите, толкова по-бавно ще оздравее. Не се бъркайте в Божествените работи. Както в организма се крият всички условия за лекуване, така и в Божествения план са предвидени всички условия за изправяне на цялото човечество. Всичко, което става в живота е предвидено, нищо не е случайно. Взети са мерки за оправяне на обърканите работи. След 1945 година работите на цяла Европа ще се оправят, но до това време пътниците ще повръщат, както онези, които минават с параход през Атлантическия океан. Виждали сте, как тръгват пътниците, които ще пътуват по море, и как слизат по пристанищата. Близките им ги изпращат, поднасят им букети, всички са радостни. Щом се качат на парахода и навлязат в морето, разположението им се загубва. Те пребледняват, започват да повръщат и един след друг лягат на креватите. На втория ден състоянието им се влошава: не им се яде, не им се говори. На третия ден положението им е още по-лошо, но надеждата им за подобрение се усилва, защото наближават някое пристанище. Щом слязат на сушата, всички се усмихват, стават весели и разположени и започват да се разговарят, като че нищо не са преживели. Всички ги питат, как са минали морето и те разправят със засмени лица за морската болест.

И тъй, каквото преживяват пътниците в морето, това преживяват и хората на земята. Докато е млад, човек е радостен и весел, обича всички. Той се качва на парахода и близките му го изпращат. Колкото повече навлиза в живота, т.е. в морето, той става по-сериозен и замислен. Като се ожени, става още по-замислен – параходът навлиза дълбоко в морските води. Раждат му се деца, които не го уважават и той се обърква съвсем, не може вече да играе ролята си. Синът и дъщеря му са недоволни от него, намират, че е изостанал назад, не може да възприема новото. Като се види в това положение, той слиза от сцената и отстъпва мястото си на новите актьори. Публиката му дава букет и го запитва, доволен ли е от положението си.

„Да възлюбиш Бога и ближния си.“ Това значи, да мине човек безопасно през океана или морето. Който има любов в себе си, ще избере такова време за пътуване, когато морето или океанът е тих, спокоен. Без любов няма успех. Трябва да обичаш поне един човек. Сегашните хора страдат от любов, придружена с ревност. Срещате една добра, учена мома, но лицето й обезобразено. – Защо? – Обичал я някой и от ревност напръскал лицето

й с витриол. Това не е любов. Ще кажете, че момата и момъкът не трябва да изневеряват на своята любов. Това е друг въпрос. Не упреквам младите, нито старите, но хората трябва да се върнат назад, да изправят погрешките си и да се подмладят. Съвременните хора са остарели преждевременно. Те говорят за старост, без да разбират, какво представя старостта. Само Бог е стар. Старост без мъдрост не е старост. Милиони години още ще минат, докато се яви стар човек на земята. В Откровението се говори за 24 старци, които седят около престола на Бога. Теософите дават различни обяснения за тия старци. Всъщност, те символизират времето, т.е. епохите, през които е минало човечеството. Времето е в Бога, който носи началото и края на нещата. Когато Христос казва, че трябва да станете като децата, Той има предвид, че старият не може да влезе в Царството Божие.

Време е човек да се откаже от кривата идея за старостта и да се подмлади. Иначе, той всякога ще се оправдава, че е стар, не може да работи, да учи, да люби и т.н. На санскритски език под „стар“ разбират същество, което се е проявило, научило е законите на природата и на безсмъртието. Съвременните хора едва сега изучават тези закони. Ще кажете, че старият се познава по белите си коси. – Това не е признак на старост. Вижте, как се дегизират актьорите на сцената. Там младият става стар, а старият – млад, без да са такива всъщност. Достатъчно е да обърнете страниците на вашия минал живот, да видите, колко пъти сте се качвали и слизали от сцената и какви роли сте играли. Били сте в положение на цар и на слуга, на прост и на учен, на беден и на богат. Като изиграете ролята си, слизате от сцената и оставате с неизменното в себе си. Всичко в живота се мени, но Божественото в човека остава неизменно и вечно. Който не познава закона на прераждането, той се чуди, защо някой го мрази. Много просто – направил си му пакост в миналото. Обърни една от страниците на миналия си живот и ще видиш, че си отнел несправедливо къщата на този човек. Сега ще изправиш погрешката си. За да те обикне и прости, не само къщата му ще върнеш, но даже ще я мебелираш. Това значи, да живееш според закона на любовта.

Съвременните хора живеят по два начина: едни от тях говорят за Бога, а постъпват по човешки; други не говорят за Бога, а постъпват по Божествен начин. За предпочитане е човек да живее по втория начин. Да живееш така, това значи да си постоянно радостен и весел. Любовта подмладява, освежава човека и му дава сила да понася мъчнотиите и противоречията в живота. Любовта разрешава всички недоразумения. Любещият вижда във всички хора своя ближен, с когото има допирни точки: в ядене, в дишане и в живеене. Тук именно, всички хора си приличат. Всички живеят, дишат и се хранят. Разликата е в това, как живеят какъв въздух дишат и с какво храна се задоволяват. Едно е важно: Всички хора трябва да живеят

разумно, да дишат чист въздух и да приемат чиста, здравословна храна. Само така човек ще свърши работата, за която е дошъл на земята. Всичко живо се движи и работи. В човешкия стомах има десет милиона клетки, които работят за пречистването на кръвта. Между всички клетки съществува известна хармония, затова те вършат добре своята работа. Какво ще стане с човека, ако клетките се откажат от службата си? Човек престава да съществува. Дисхармонията води към разрушаване и смърт.

Мнозина не успяват в живота си, защото живеят със своето минало величие. Вместо да погледнат реално на настоящето, те казват: Знаете ли, какъв съм бил в миналото? – Не е важно миналото, важно е какъв си сега. Миналото и бъдещето са само условия, а реалността е в настоящето. Като мине през миналото и настоящето, човек дохожда до закона на необходимостта и свободата, които водят към любовта. Тя е път към доброто и разумността. Дето е любовта, там е правата мисъл и разсъждение. Безлюбието води към криви възгледи и разсъждения.

Един ден лисицата се разговаряла със себе си: Хората ме преследват несправедливо. Обвиняват ме, че съм нападала кокошките и затова ме убиват. Има нещо вярно в това, но те забравят, че аз постъпвам с кокошките по-добре, отколкото котката с мишките. Аз поне събличам дрехата на кокошката, а котката яде мишката с дрешката ѝ заедно. Ето едно криво разсъждение. Криво е, защото е лишено от любов. Положението на кокошката и на мишката е едно и също. Щом попаднат в устата на неприятеля, за тях е безразлично, дали дрехата им е запазена, или не. Важно е, че и в единия, и в другия случай животът и на кокошката, и на мишката е отнет. Ще дойде ден, когато лисицата ще съзнае погрешката си и ще изправи своя живот. Много оскубани кокошки има днес, на които в бъдеще ще се възстанови животът. Оскубаните кокошки са бедните хора, на които положението ще се подобри.

Помнете: природата си служи със символи, които трябва да се изучават. Реките, цветята, дърветата, рибите, птиците, млекопитаещите, хората са символи, с които природата изразява своите тайни. Който разбира езика на природата, ще чете в нейната книга миналата, настоящата и бъдещата история на човечеството. И лекарят, като постави ръката си върху пулса на болния, веднага определя състоянието му. Значи, пулсът на човека е език, по който лекарят познава здравословното състояние на болния. После той отваря очите, устата на болния, да види, в какво състояние се намират стомаха и черния му дроб. Виждате, че някой мълчи и казвате, че той размишлява. Външните неща определят вътрешното разположение на човека. Какво представя размишлението? Човек размишлява, а говедото преживя. Следователно, както за преживянето говедото се нуждае от

храна, така и човешкият мозък се нуждае от мисли, за да размишлява. За какво мисли мъжът? – Как да запази любовта на жена си. И жената мисли, как да запази любовта на мъжа си. Това е мъчна задача, но има разрешение. Ще кажете, че тя може да се реши на небето. Къде е небето? Небето е на земята. От вас зависи да живеете едновременно на небето и на земята. – Възможно ли е това? Възможно е. Как живеят бубата и пеперудата заедно на земята? Пеперудата се храни с нектара на цветята, т.е. с добри мисли и желания, а бубата – с листа, т.е. с нисши мисли и желания. Кога човек е като пеперудата? – Когато дава място на Духа, т.е. на Учителя в себе си. Той се нарича „служител на любовта“.

Какво се иска от човека, за да служи на любовта? – Пълно себеотричане. В далечното минало, в едно руско село, се извършило голямо престъпление, но не могли да намелят виновника. Вместо него обвинили една бедна вдовица, с четири малки деца. Съдът решил да я изпратят в Сибир на заточение. Присъдата трябвало да се изпълни в 24 часа. Един младеж от същото село чул за присъдата на вдовицата и се ужасил от мисълта на кого ще останат четирите малки деца. Той си казал: Аз съм без баща и майка, минавам за нехранимайко, на никого не съм нужен. Ще отида в съда и ще кажа, че аз извърших престъплението. Същия ден той се явил пред съда и казал на прокурора и съдията, че престъплението е негово дело, а не на вдовицата. Така той освободил нещастната майка от затвора и поел нейната съдба върху себе си. След десет години един свещеник изповядвал един умиращ. Последният открил тайната, която носел десет години на съвестта си: признал си, че е истински виновник за престъплението, направено преди десет години. Веднага властта се разпоредила да освободят младия момък от затвора, но се оказало, че той е вече умрял. Значи, този млад човек е живял по човешки, а постъпвал по Божествено. Външно, този младеж носел дрехата на нехранимайко, на апаш, но вътрешно той работел върху себе си, облагородявал своята душа. Заслужава човек да се възхищава от подобни герои, които са готови на жертва. Те са смели, решителни, със стремеж към великото и възвишеното.

Да възлюбиш Бога и ближния си, това са два велики закона, чрез прилагането на които човек може да се освободи от мъчнотиите и противоречията в живота. Ще кажете, че като дойде Христос втори път на земята, животът ще се подобри изведнъж. Няма защо да чакате това време. Христос може да дойде след две хиляди години. Не трябва ли да работите през това време? И да дойде на земята, Христос не би могъл да обиколи всички градове и села, да държи навсякъде по една беседа. Значи, ще се възползват от Неговата беседа само онези, които ще я чуят. Какво ще правят останалите? Вие очаквате невъзможни неща и губите времето си.

Знайте, че Христос е в светлината, която възприемате; във въздуха, който дишате; във водата, която пиете; в храната, която ядете. Христос е и във вашите мисли, чувства и постъпки – навсякъде ще го срещнете. Използвайте тези блага съзнателно и не отлагайте нещата. Бъдете добри платци. Щом дойде срокът на полицата ви, веднага плащайте. Ако отлагате, лихвите се увеличават. Смисълът на живот е в любовта – да вършиш всичко с любов. Докато е млад, човек живее с вяра и с любов, готов е на всякакви жертви. Щом изгуби вярата и любовта си, той казва: Мина хубавото време.

Днес повечето хора страдат за изгубената си любов. Прави са. Любовта е сила, която повдига човека. Както едно престъпление може да опорочи живота на човека, така в един момент любовта може да го очисти и повдигне. Както смъртта в един момент може да окоси хиляди глави, така и животът в един момент може да възстанови падналите глави. Животът е по-силен от смъртта, а любовта – по-силна от омразата. Като знаете това, поддържайте страната на живота и на любовта. Който е силен, само той има право понякога да се излежава под сянката на смъртта и омразата. Външно омразата е грозна, страшна като вълк, а вътре има нещо благородно, меко. Който мрази, той може и да обича. Който не мрази, не може да обича. Омразата е пак любов, облечена с чужда дреха, с цел да изпита какво се крие в човешкото сърце. Просякът хлопа на вратите на хората, за да изпита тяхното милосърдие. Външно той е окъсан, прашен, но вътрешно е облечен с чиста, хубава премяна. Видите ли много добре облечен и нагизден човек, ще знаете, че той не е онзи, когото душата ви търси. Истинския човек ще намерите в окъсания, беден, страдащ човек. Истината, любовта, се обличат в стари, окъсани дрехи. Който искрено ги търси, ще се научи да различава доброто от злото и няма да се лъже от външните неща, т.е. от опаковката им.

Прилагайте Христовото учение, за да разберете, защо трябва да любите и защо да мразите. Ако искаш да любиш, трябва да знаеш да мразиш. Не можеш да любиш, ако никога не си мразил. Любовта и омразата са две сили, които работят едновременно в природата. Любовта е магнетизъм, а омразата – електричество. Сегашната омраза е бъдеща любов, а сегашната любов е бъдеща омраза. Това е закон на поляризиране. За да избегне този закон, човек трябва да се отрече от себе си. Усетиш ли, че омразата прониква в сърцето ти, отречи се от себе си. Затова Христос казва: „Който не се отрече от себе си, не може да бъде мой ученик“. Приложете себеотричането, да видите, какъв ще бъде вашия живот.

Един баща умрял и оставил голямо наследство, да се разпредели между четирите му сина. Те започнали да се карат, кой повече да вземе. Най-

малкият син схваща положението и за да избегне раздора, отрича се от своя дял и казва на братята си: Вземете моя дял и го разпределете помежду си. Аз предпочитам да имам вашата любов, отколкото да се караме. Не се минало много време, останалите братя се помирили и дялбата станала по мирен и любовен начин.

Забелязано е, че когато любовта между двама души е активна, и двамата стават положителни и се отблъсват. Ако са мъж и жена, те остават бездетни. Това е закон на физическия свят. Когато мъжът и жената станат отрицателни, раждат им се деца, но не могат дълго време да живеят. Следователно, в любовта между двама души, единият трябва да бъде положителен, а другият – отрицателен; единият да създава, а другият да гради. Ако и двамата създават, не могат да раждат. Този закон има отношение и към обществото, и към държавата. Когато се явят двама души кандидати за един и същи министерски пост, работите на държавата не вървят добре. Ако държавата иска да успява, половината от нейните поданици трябва да бъдат положителни, а другата половина – отрицателни, т.е. едните да създават, а другите да градят, едните да слугуват, а другите да господаруват. Не е добре човек да разваля. Това не е наука. Който само руши, не е научил закона на създаването и съграждането.

Един от великите закони на Битието изисква от човека да гради, или да създава. Този е начинът, по който човек може да даде ход на Божественото Начало в себе си и да изпълни предназначението, което природата му е определила. Много вярвания може да има човек, но нека опита и Христовото учение, което преобразява нещата. За мнозина Христовото учение е старо, отживяло времето си. Не е така. Христовото учение е толкова старо, колкото и ново. Ако считате, че е старо, радвайте се, защото старата майка ражда разумни, добри деца. Ако е ново, пак се радвайте. Младата майка ражда деца, с любещи сърца. Приемете учението на Христа с любов, приложете го и бъдете радостни и щастливи.

Христос казва: „Да възлюбиш Господа и ближния си“. Това значи: съвременните хора се нуждаят от повече светлина, повече въздух, повече влага, повече храна. Това показва и днешното слънце. Грижете се за мозъка, за белите дробове и за стомаха си.

Слушайте гласа на разумната природа, свързвайте се с Бога и светлото бъдеще ще е на ваша страна.

Неделни Беседи
02.02.1919 Неделя, София

1919_02_09 Противоречие в съзвучието
Издателство Бяло Братство неделна беседа

ПРОТИВОРЕЧИЕ В СЪЗВУЧИЕТО

"Ако дясното око те съблазнява, извади го."
"Ако дясната ръка те съблазнява, отсечи я."
(Матея 5:29, 30)

Прочетената глава има отношение към съзвучието и противоречието.

„Ако дясното око те съблазнява, извади го; ако дясната ръка те съблазнява, отсечи я; ако те ударят от едната страна, обърни другата." За съвременните хора този език е неразбран. Ако днес Христос им говори така, малцина ще Го разберат. Днес има много черкви, дето служат в името на Христа и песни Му пеят, но ако той дойде и говори между последователите си, както преди две хиляди години, ще Го считат за неуравновесен човек. Който пожелае да го слуша, ще се натъкне на големи противоречия.

На какво се дължат вътрешните противоречия в човека? Всички хора поддържат, че са излезли от Бога, а като им се говори с езика на любовта, не разбират какво трябва да правят. Те се питат: Как е възможно овца да роди вълк, или вълкът да стане агне? Всички говорят за братство, равенство, любов, себеотричане, но дойде ли до прилагане на тези идеи, те се объркват и нищо не разбират. – Защо не разбират? – Защото в основата на живота им се крие нещо користно; те служат на Бога, но в тяхното служене има корист: Чрез службата си те искат да се прехранват. Други стават търговци с единствената цел да забогатеят – пак личен интерес ги движи. Наистина, като живее, човек трябва да се прехранва, но важно е да работи с любов. Иначе, той всякога ще се извинява, че окръжаващите или външните условия го заставят да се проявява, както не желае. И вълкът се оправдава, че яде овцете, защото занаятът му е такъв. Като се намери в затруднение, той казва: Ако човек одира кожата на хиляди вълци и лисици, нямам ли право да одера кожата поне на една овца? Когато вълкът напада овцете, веднага му теглят куршум; когато човек убива подобния си, във време на война, не само че не го съдят, но получава награда, кръст за храброст. Ще кажете, че така е писано – във време на война хората да се убиват. Кой е допуснал войната? В кой Божествен закон е писано това? В Мойсеевото учение се говори за война, но в Христовото войната е изключена. Между Мойсея и Христа има такава разлика, каквато между земята и небето. Следователно, когато християните воюват, трябва да признаят и пред себе си, и пред целия свят, че постъпват по Мойсеевия закон, а не по закона на Христа, който подразбира абсолютно прилагане

на любовта. На всяка ваша постъпка давайте съответното име. Мойсей казва: „Око за око, зъб за зъб." Христос казва: „Ако те ударят по едната страна, обърни и другата".

Съвременните хора живеят според Мойсеевото учение – старата култура. Сам Мойсей казва: „Господ ще издигне друг пророк, по-висок от мене. Който не служи на този пророк, сам подписва смъртната си присъда". Мойсей говорел за Христа и сам признавал учението си за несъвършено. След всичко това, хората се запитват, защо, като са излезли от Бога, не живеят добре. Много естествено, хора, които не живеят добре, не са излезли от Бога. Някоя майка се заканва на своите неприятели с думите: Нека родя аз, тогава ще видите! Тя очаква да роди син, който да отмъсти за нея. Може ли този син да се роди от Бога? По наследство той ще върви по майчина или по бащина линия, тях ще следва. Законът за наследствеността не е разбран от всички. Египтяните са вярвали в преселването на душите; индусите вярват в прераждането, а съвременните учени – в наследствеността. Това са три учения с противоположни значения. Наследствеността е закон за физическия свят, прераждането е закон за душата, а преселването на душата – закон за духа. С други думи казано: египтяните учели за слизането на Духа, индусите – за еволюцията на душата, а съвременните учени – за наследствеността. Те говорят за ниви, къщи, за лозя, за имоти, за наследяване на дарби и способности.

„Ако дясното око те съблазнява, извади го и го хвърли". В Битието се говори за змията, която изкушавала Ева да яде от забранения плод, за да се отворят очите ѝ. Наистина, Ева яде от този плод, даде и на Адама да яде и от този момент се отвориха очите им. С дясното си око те гледаха към света, т.е. към съблазните в живота. Казва се, че Адам и Ева били голи в рая; всъщност, не е така. В голотата, за която се говори, се крие друго нещо, не се разбира външна голота. И за развитието на човечеството учените дават различни обяснения, но истината стои далеч от тях. В развитието си, човечеството е минало по пътя на еволюцията, но в какво се заключава тя, малцина знаят. Не е достатъчно да се каже, че еволюцията е развитие. Това и децата знаят. И най-простата българка знае да развива платното, но това още не е еволюция. Ще кажат някои, че еволюцията е създала всичко. Ако еволюцията може да създава, тя би била мощна сила, която преобразява, пресъздава и видоизменя. Всъщност, еволюцията е процес на човешкия дух. Ето защо, като се говори за еволюция, трябва да я разбираме в нейната същина, без да ѝ приписваме качества, каквито не притежава. Ако кажем, че еволюцията е закон на развитие, това е достатъчно, няма нужда от повече обяснения.

Какво представя законът? Кога се създават закони и къде, именно? Закони

съществуват и в живота, и в природата. Законът съществува там, дето съществата не са много културни. Законите се създават против кражбите, престъпленията, беззаконията на хората. И в природата съществуват закони; там всички същества, от малки до големи, живеят в борба и изтребление помежду си. Такава борба съществува и между хората. Въпреки това, навсякъде се говори за култура. Съществува култура между хората, но култура на парата, или на капитала. Тази култура има отношение към Мойсеевото учение. Значи, между капитал и учението на Стария Завет има нещо общо. Те са синоними. Затова и Христос казва: „По-лесно е камила да мине през иглени уши, отколкото богат човек да влезе в Царството Божие.“ Под „Царство Божие“ хората разбират нещо съвсем различно от това, което Христос разбира. Изобщо, учението на Христа и до днес се тълкува съвсем своеобразно. Ако Христос дойде днес между хората, ще се зачуди на това тълкуване, и на това, което те наричат любов. Какво всъщност е любовта, мъчно може да се определи, но лесно се разбира. И детето разбира любовта, но не може да я определи. Любовта е единствената сила, която може да направи всичко, което човек пожелае. Тя дава подтик, импулс, стремеж. Без любов волята нищо не може да направи. Всичко, което човек обича, може да го реализира. Старата херметическа школа дава точно определение на любовта.

Хермес, в своята философия, обяснявал всички противоречия в живота чрез седем принципа. Съвременната наука приема само два от тези принципи: принципът на ментализма, според теософите – принцип на манас, според окултистите – поле на умствения свят, т.е. принцип, който определя формите на нещата. Вторият принцип е полето на сърдечния свят, т.е. светът на чувствата, на трептенията, чрез които се обяснява понятието светлина. Останалите пет принципа стоят вън от съвременната наука. Тя не се занимава с тях, но въпреки това, им дава нужните имена. Например, тя нарича третия принцип „принцип на сходство между нещата“. Четвъртият принцип се разглежда като принцип за раздвояване на силите в природата. Той е причина за съществуването на положителни и отрицателни сили. Петият принцип е на приливите и отливите. Той поддържа, че всичко, което става в природата е точно определено, както приливите и отливите и навсякъде съществува ритъм. И в музиката съществува точно определен ритъм, такт. Без него музика и хармония не съществуват. Шестият принцип е на причинност и последствие на нещата. Седмият принцип е на родовете, т.е. на мъжкия и женския пол. С явяването на този принцип се яви и злото в света.

Следователно, зло съществува по причина на мъжете и жените. Като се говори за мъже и жени, не разбираме техните форми, но принципите мъж и жена като противоположни сили в природата. Под „жена“ се разбира

творческия принцип. За да съградиш нещо, трябва да събереш градивен материал: тухли, вар, пясък, греди, керемиди и т.н. Когато се гради къща, едни се радват, други страдат. Човек се радва на новата си къща, а дърветата, камъните, растенията скърбят. И работниците не се радват много. Случва се някой от работниците да падне от къщата и да се осакати. Същото става и със създаването на човешкия живот. Родителите се радват, че се е родило дете на света, но много същества около тях скърбят. Значи, благото на едного не е благо за всички. Тази е причината за омразата между хората. Недоразуменията между братя и сестри, между религиозни и светски хора се дължат на същата причина. Двама овчари се карат, защото единият отнел една от овцете на другия. Двама момци се карат, защото единият е взел възлюбената на другия. Затова именно, Христос казва: „Ако дясното око те съблазнява, извади го." Кое е дясното око в човека? – То представя физическия свят. За да не се лъже от привидността на нещата и да ги разбира, човек трябва да познава законите на физическия свят. Който не разбира тези закони, всякога пропада. Среща го един познат и му обещава, че ще го осигури, ще нареди работите му. Той вярва, но в края на краищата, остава излъган. В дома на някой добър човек влиза един непознат и се влюбва в жена му. За да прикрие чувствата си, той играе роля на благодетел, който има желание да помогне на цялото семейство. В края на краищата, добрият човек вижда, че непознатият имал користна цел, да използва жена му. Този човек имал лоши намерения, които прикривал с думата благодетел. Да прикрива човек лошите си намерения с нещо добро, това говори за лоши черти от неговия характер, които и днес се проявяват по атавизъм.

В Америка някъде, в далечното минало, живял един знаменит лекар, който страдал от манията да реже хора. На много болни помагал, но и много от тях пострадвали от неговия нож. Като изпадал под влиянието на слабостта си, той изваждал ножа си и нарязвал болния на парчета. Първата жертва на неговата анормалност била секретарката му. По едно време, той решил да нареже на парчета членовете на едно семейство, в чиито дом бил домашен лекар, обаче тук го хванали и го предали на властта. Оказало се, че той унищожил чрез нарязване на парчета 25 души. Съдиите се запитали на какво се дължи тази аномалия на лекаря. Допитали се до специалисти учени, които се произнесли, че тази слабост се крие в неговите деди и прадеди. По наследство той възприел тази аномалия от тях и днес, по атавизъм, я проявява. Затова, именно, Христос казва: „Ако дясното око те съблазни и пожелаеш да убиеш брата си, по-добре го извади. Ако дясната ръка те съблазни и пожелаеш да направиш някакво престъпление, по-добре я отсечи." Да извадиш окото си и да отсечеш ръката си, това са думи, взети в преносен смисъл. Човек може да извади окото си и пак да се съблазнява и върши престъпления.

Какво представят дясното око и дясната ръка? – Окото представя човешкия ум, а ръката – човешката воля. Следователно, ако умът те съблазнява и пожелаеш да извършиш някакво престъпление и насочиш волята си в тази посока, спри ги и въздействай върху себе си, да се запазиш от злото. Ще кажете, че вълкът всякога си остава вълк, а овцата – овца. Това не е положителна философия. Вълкът си е вълк, дави овцете, но той може да живее и като овца. В човека са събрани качествата на всички животни. От него зависи да даде предимство на едни или на други качества. Като работи върху себе си, човек може да възпита своите слабости и страсти и да се облагороди. Мъчно се възпитава и облагородява животното вън от човека, но лесно се възпитава в човека. За това се иска съзнание и искреност в работата. Животните представят стадии на развитие, през които човек е минал и още минава. Затова и съвременната култура се дели на „култура на вълка“ и „култура на овцата“.

Съвременните хора трябва да изучават животните като символи и да се ползват от тях. Като изучавате коня, виждате, че задните му крака приличат на човешки ръце. За да се превъзпита тази черта, Създателят превърнал задните крака на коня в ръце на човека, с които да работи и върви напред. Наистина, човек е лишен от изкуството да рита. Вместо ритането, той впрегнал ръцете си на работа: цял ден вдига и слага мотиката, влачи ралото и обработва земята. Докато съзнава службата на ръцете си и работи с тях, човек помага на ближния си да се повдигне. Щом забрави каква е службата на ръцете му, той веднага прилага стария си занаят – ритането, и смъква ближния си надолу. Това е атавизъм, остатък от „конската култура“. Затова Христос казва: „Отсечи дясната си ръка, която прилага старото изкуство – ритането. Престани да риташ и започни да работиш. Повдигай ближния си нагоре, а ти сам върви напред!“ „Ако дясното око те съблазнява, извади го и остани само с лявото – окото на любовта.“ Лявото око има отношение към Божествената любов, която подтиква хората нагоре и напред.

Мнозина ме запитват, каква религия проповядвам. Аз не проповядвам никаква религия, но говоря на хората за добър живот. Моята наука е за живота, който хората са изгубили. Всички хора – учени и прости, млади и стари, искат да живеят добре. Майката иска да има добри деца, децата – да имат добри родители и т.н. Това желание е естествено. Обаче, никой не може да бъде добър, ако няма живот в себе си. Затова Христос казва: „Аз съм пътят, истината и животът.“ И Христос не е проповядвал някаква религия, но е говорил за пътя, истината и живота, към които човек трябва да се стреми. Когато запитали Христа, на кой Бог да се кланят, Той отговорил: „Иде ден и сега е, когато нито в Ерусалим ще се кланят, нито на

тази гора, но ще се кланят на Бога в дух и истина.“ Това не е религия, но служене на истинския Бог в дух и истина. Ще кажете, че този възглед руши старите идеи. Старото се руши само по себе си. Всяка нова култура руши старата. Всеки човек трябва да се откаже от старото, за да съгради нещо ново, по-красиво и здраво. И старата религия ще се разруши; ще дойде нова религия – религия на труда. Бъдещето е нейно. Новото се отличава от старото по това, че постепенно се освобождава от лъжата и от кривите възгледи. Днес всички проповедници се молят, Бог да благослови оръжието на народа им. Имат право да се молят за оръжието си, но като националисти, като патриоти, но не и като християни. Христос не е поддържал войната. Следователно, никой няма право в Негово име да се моли за благословение на оръжието и за успех във войната. Мнозина се крият зад Христа, оправдават делата си в Негово име и казват, че в някои стихове се говори за войната, като неизбежен процес. Това не е истина. Христос никъде не е говорил в полза на войната. Напротив, Христос казва: „Възлюби врага си“. „Не се противи на злото“.

„Ако дясното око те съблазнява, извади го.“ Това значи, откажи се от изопачения си ум, който е поставил в крива посока твоите мисли, чувства и постъпки. Този ум е изхабил сърцето ти и силите на твоя организъм. Да се отречеш от изопачения си ум, това е в реда на нещата.

„Ако дясната ти ръка те съблазнява, отсечи я.“ Казваш за някого: Той ми е дясната ръка, не мога да се откажа от него. Ако този човек има предвид твоите интереси и твоето благо, като свои, не трябва да се отказваш от него. Обаче, щом върши престъпления, щом те ощетява, ти трябва да се откажеш от него. Ако дясната ти ръка върши престъпления, непременно трябва да се откажеш от нея. И обществото не търпи такива хора. Срещне ли човек с изопачен ум и извратена воля, то го изхвърля навън. Да изхвърлите човека вън от себе си, това значи, да не се поддавате на неговите влияния. Ако трябва да се поддавате на нещо, това е любовта. Само любовта има право да влияе на хората. Който живее според нейните закони, той е добър човек. – Който се поддава на безлюбието, той е лош човек. Кой е добър човек? – Който помни доброто и забравя злото. Ако на такъв човек кажеш сто лоши думи, а една добра, той ще помни добрата дума, а ще забрави лошите. – Кой е лош човек? – Който помни лошото, а забравя доброто. Ако на такъв човек кажеш сто добри думи, а една лоша, той ще помни лошата, а ще забрави добрите. След всичко това той мисли, че, като замине за другия свят, ще го приемат с почести. Не, възвишеният свят не приема хора с изопачени умове и сърца, с дясно око и дясна ръка, които се съблазняват.

Времето разкрива човека най-добре и го определя в категорията на

добрите, или на лошите. В бъдеще учените ще разполагат с лаборатории, в които по потта на човека ще определят добър ли е, или лош. Те ще правят такива анализи, каквито сегашните учени и не подозират. Съществува и наука „боваризъм“, чрез която също познават, кой е добър и кой лош човек. Тази наука изследва лъча, който излиза от човешкото око. Този лъч никога не лъже. Хора, на които мислите и желанията са възвишени, лъчът, който излиза от очите им, е над плоскостта и във възходяща посока. У лошите хора този лъч е под плоскостта и в низходяща посока, към земята. Гледайте този лъч и не се заблуждавайте от убежденията на човека. Каквито и да са убежденията му, щом лъчът на окото му е над плоскостта, той е добър. Ако лъчът е под плоскостта и надолу, той е лош човек. И за светия да минава пред хората, той е лош и не може да се разчита на него.

Като изучавате „боваризма“, дохождате до заключението, че съществуват три категории хора: първата категория живеят за Бога и за всичко, което Той е създал; те са сто на сто добри хора. Втората категория живеят за ближния си и за всичко около тях; те са 50 на сто добри хора. Третата категория живеят само за себе си; те са 25 на сто добри. Ако родителите не се отнасят добре със децата си и мислят само за себе си, те не са на мястото си. Ако децата не уважават родителите си и те не са на мястото си. Ако мъжът и жената нямат добри отношения помежду си, не могат да се нарекат идеални хора. За такива хора се казва, че дясното им око и дясната им ръка ги съблазняват. Техният ум е изопачен и прилича на змия, която всеки момент може да ги изненада.

Един укротител на змии в Европа правел различни опити, с които се прочул. Достатъчно било да каже няколко думи на змиите, за да ги застави да се увиват около него и по заповед да се развиват и отиват по местата си. Между змиите имало една голяма, опасна змия, която също се подчинявала на заповедите му. Обаче, един ден тя се обвила около него и когато трябвало да се развие, тя не послушала. Вместо да се развие, тя повече го притискала. Когато костите на укротителя изпращели, змията се развила и отишла на мястото си. Затова Христос казва: „Извади главата и опашката на змията от себе си, т.е. от своя живот, и ги хвърли.“ Главата на змията е дясното око, а опашката – дясната ръка. Изучавайте живота си, и сами ще се обедите в това сравнение.

Мнозина цитират стиха, върху който днес говоря, но го разбират толкова, колкото разбират и светлината. Всеки говори за светлината, но като отражение на нещо. Виждате едно стъкло, казвате, че е стъкло, но не се замисляте, колко пречупвания е претърпяла светлината, докато получите изображението на стъклото в очите си. И фотографът, като светлината, ходи от един предмет на друг, прави снимки и след това ги продава на

хората, като реални образи, да ги изучават. Това не са реални образи, но сенки на предметите. Всеки предмет трябва да бъде в естествено положение, както листата, клончетата, цветовете и плодовете на дърветата. Само така ще имате ясна представа за него.

Едно се иска от съвременните хора: съзнателно отношение към нещата. Някой се радва на цветята, на техните краски и аромат и казва: Всичко това е създадено заради мене. – Не е така. Краските и ароматът на цветята са създадени за привличане на насекомите, чрез които става опрашването и оплождането им. Ако при това положение и ти можеш да се ползваш от краските и аромата на цветята, свободен си да ги използваш, но нямаш право да мислиш, че са създадени само заради тебе. Някои богослови поддържат идеята, че светът е създаден за човека. Не е така. Трябва да се знае, за кой свят се говори. Ако говорите за света, създаден от човека, с негови собствени разбирания, наистина, този свят е за него. Ако говорите за необятния, безграничен и велик свят, в който се движат милиони същества, той не е създаден за човека. Мислите ли, че многобройните планети – Юпитер, Сатурн, Венера, Нептун, Уран се интересуват за човека? Мислите ли, че съществата, които живеят на тези планети, се интересуват от работите на България и от това, което става сега в Европа? Възвишеният свят се интересува от работите на Европа дотолкова, доколкото вижда в тях изпълнението на Божията воля. Така всеки човек се интересува от някой виден певец или музикант дотолкова, доколкото песента или музиката задоволяват копнежите на неговата душа. Ако глухият и невежият попадне на концерта, няма да остане там. Той ще погледне натук- натам и ще напусне концерта.

Какъв интерес представя лудницата за здравия човек? Като влезе вътре, той ще преживее страх и ужас и веднага ще излезе навън. В лудницата има хора, всеки от които живее със своя собствена идея. Някой от тях събира сламчици, нарежда ги на купчинки, пренася ги от едно място на друго, докато се умори и легне да спи. На другия ден започва пак същата работа. Много от съвременните хора вършат подобна работа, пренасят сламките от едно място на друго и, като дойде края на живота им, казват: Слава Богу, изпълнихме предназначението си на земята, както трябва. Сега спокойно напущаме този свят и отиваме при Бога. Който е определен да отиде право при Бога, нямаше да го изпращат на земята да се учи. Много пъти човек слиза на земята, докато бъде готов да стане жител на небето. Небето е място за любов, мъдрост и истина, а не за събиране на сламки и пари. Жителите на небето представят голямо семейство, членовете на което се стремят към прилагане на любовта и самопожертването. Да се отречеш от себе си, това значи, да се откажеш от излишния си товар. Затова Христос казва: „Ако имаш две ризи, дай едната на ближния си,

който няма нито една.“ Страшно е, когато цял свят гладува, а ти мислиш за своето благоденствие. Който мисли за себе си, прилича на Настрадин ходжа, който казва: „Когато жена ми умре, половината свят е загубен за мене; когато умра аз, целият свят е загубен.“

Време е вече хората да се справят с противоречията си и да престанат да се залъгват едни други. И простите, и учените хора трябва да се сближат, да се почувстват братя помежду си. Народът представя мъжете, а владиците, свещениците и учителите – жените. – Кой разваля народа? – Неговите служители. Жената е развалила мъжа, а мъжът – жената. Ще кажете, че жената е страшно нещо. – Каквото е жената, такова е и мъжът. Нека всички мъже и жени, свещеници и учители, управници и управляеми се обединят и заработят заедно за изправяне на своя народ. Новото време изключва лъжата. Никаква лъжа не се позволява. Който лъже, който престъпва Божия закон, сам определя мястото си, сам се отделя от обществото на добрите и почтени хора. Светът се нуждае от здрави хора, със светли умове и благородни сърца. Срещате ли хора с извадени очи и отрязани ръце, били те учители, духовници, бащи и майки, общественици, на тях не може да разчитате. Стойте далеч от човек, на когото дясното око е извадено и дясната ръка отрязана. В бъдещата култура ще влизат хора със здраво ляво око и здрава лява ръка. Дясното им око и дясната им ръка ще бъдат заместени с нови, здрави, но те ще работят под импулса на лявото око и лявата ръка.

Веднъж запитали сърцето, защо е отишло в лявата страна на гърдите. То отговорило: Избрах лявата страна, за да покажа, че нямам нищо общо с дясната ръка и дясното око на човека.

Когато се говори на хората за недостатъците им, те казват, че не искат да слушат думите на този, или на онзи. Ако не слушате думите на вашия приятел, ще слушате думите на природата. Нейният език е строг и безпощаден. Когато съди някого, тя го простира на земята и започва постепенно да отнема мазнините, мускулите му и, като го отправи на онзи свят, запитва го: Къде остана твоята философия? Като не може да й отговори, близките му казват: Бог да го прости! – Това не е разрешение на въпроса. Бог прощава на човека, когато той сам се заема да изправи погрешките си. Този човек е отнел къщата, нивата на своя ближен и след това иска да го простят. Върни къщата и нивата му, и ще бъдеш простен. А така, без да изправиш погрешките си, никой няма да ти прости или да те извини. От хиляди години хората все се извиняват, без да изправят погрешките си. Ще кажете, че Бог е всеблаг и всемилостив. Вярно е, всеки е опитал Божията милост и благост, но, въпреки това, Той изисква от хората да изправят погрешките си, т.е. да изплатят задълженията си. И днес

всички се питат, защо съществува смъртта. Много просто, смъртта е бирник, който заставя длъжниците да изплатят дълговете си. Тя е справедлива и не прави за никого изключение. Като дойде смъртта, всички се плашат. Смъртта иде да ликвидира с греховете и престъпленията на хората, т.е. с техните дългове. Ето защо, по-добре е човек да се плаши от греха и да не греши, а не да се плаши, след като е сгрешил. Аз считам добри, почтени хора онези, които се страхуват, преди да са извършили някакво престъпление. Истински герой е онзи, който не бяга от дълговете си, но ги признава и започва да плаща. Той се обръща към своя ближен и казва: Братко, извърших едно престъпление към тебе. Съзнавам погрешката си и съм готов да приема наказанието, което ми се полага. – Какво ще каже обществото за този човек? – Да каже и мисли каквото си иска. Важно е, какво Бог мисли и казва. Затова е казано в Писанието: „Начало на мъдростта е страхът Господен."

Мнозина се запитват, защо Христос е говорил повече с притчи и символи. – Целта на Христа е била да каже истината на хората, да им посочи правия път, без да ги обижда. Но, въпреки това, те не можаха да Го изтърпят и Го разпнаха. Той казваше на свещениците: „Вие държите ключовете от небето и нито сами влизате вътре, нито другите пущате да влязат." Така и съвременните християни се готвят за небето, без да отговарят на името „истински християни". За да носиш това име, трябва да се проникнеш от великото учение на Христа, от едно дълбоко разбиране за всичко, което става в света, и от готовността да изправиш всяка своя погрешка. В това се крие благородството на човешката душа. Много са заблужденията на хората и то, по причина на друго заблуждение, че човек е короната на създанията, че е създаден по образ и подобие на Бога. Истинските човеци, създадени по образ и подобие Божие са на небето, а Адам и Ева, направени от кал, са още на земята. Някои поддържат идеята, че душата е направена от кръв, която след смъртта се разливала по земята. Наистина, плътта гние, кръвта се разлива, но живото дихание нито гние, нито се разлива и губи, а остава за вечни времена. То е Божественото начало в човека, което е безсмъртно. То е подложено на закона на еволюцията. Значи, животинското начало в човека умира, а Божественото живее вечно. Важно е Божественото, а не животинското. Ако приятелят ти дойде на гости с кон, кое е по-важно за тебе: неговото присъствие, или конят, с който е пристигнал? Същественото е твоят приятел, а не неговият кон. Какво значение има червеният или белият кон, с който приятелят ти е дошъл? Конят е важен дотолкова, доколкото да чуеш отдалеч пристигането на твоя приятел. Ако конят е бял, също така отдалеч ще видиш приятеля си, който бързо се приближава към тебе.

Като се говори за смъртното и безсмъртното начало в човека, явява се

въпросът, как ще възкръсне човек. Според някои, човек ще възкръсне със същото тяло, с което е живял на земята. Значи, ако някой борец е тежал 100 – 120 кг., след възкресението си ще се яви пак толкова силен, едър, тежък човек. Това е детинско разбиране, а не истинско възкресение на душата. Възкресението подразбира нов, Божествен живот. В този смисъл, човек може да възкръсва по няколко пъти на ден. Достатъчно е да се откаже от едно свое заблуждение, за да възкръсне нещо в него. Възкресението подразбира освобождаване. То няма нищо общо с гроба на човека. Кой човек е излязъл от гроба жив и възкръснал? Това не е било и няма да бъде. Обаче, човек е подложен на постоянни промени. Затова и Павел казва: „Ние няма да умрем, но ще се изменим.“ Това е било и всякога ще бъде. Сегашният човек не е това, което е бил в миналото, нито ще остане такъв в бъдеще. Човек се изменя по ум, сърце и воля; той изменя и своите разбирания, своя начин на живот. Съвременните хора говорят за достойнство, за воля, за силна мисъл и т.н. Според мене, само онзи има силна воля, който може да се откаже от злото, което е намислил да прави, и да го замести с добро. Ще кажете, че това и вашите деди и прадеди са знаели. Знаели са го, но не са разбирали, по какъв начин може злото да се превърне в добро.

Един ангел се провинил нещо пред Господа и за наказание го изпратили на земята, между конете, да изучава техния език. Когато се радвали, конете произнасяли звуковете „и-ху-ху“. Ангелът научил езика на конете, разговарял се с тях, но когато трябвало да се зарадва и да каже „и-ху-ху“, не могъл да произнесе тези звукове, за което всички му се смеели. Не било лесно да се изговорят тези звукове. – Защо? – Защото той не разбирал смисъла им. Наистина, човек мъчно произнася думи, на които не разбира смисъла.

Какво означават звуковете „и-ху-ху“? Когато правят сватби в селата, българите се веселят, играят и викат „и-ху-ху“. С това те изказват доволството си, че са придобили нещо ценно. Най-напред родителите на момъка харесват една мома и пращат някой да я иска. Това изпълнява обикновено, стара, умна жена, която започва работата дипломатически. Първо тя се осведомява за материалното положение на момата, иска да разбере, имат ли родителите ѝ ниви, лозя, говеда. Като се убеди, че момата е заможна, тя започва да хвали момъка, да говори, че е много работлив, добър, пък и от имане не е лишен. Родителите на момата слушат, но не дават още отговор. Бабата отива два-три пъти и все за момъка говори, докато най-после родителите на момата се съгласят. Те довеждат момата, и тя да каже, съгласна ли е, или не. Щом и двете страни се съгласят, започват приготовления за сватба. Определят деня на сватбата, и веселието започва: булката и младоженецът тръгват напред, а след тях кръстницата и

кръстникът. Тя носи сито, пълно с орехи, сушени плодове и пари. След тях вървят всички роднини, приятели и познати. Всички са радостни, засмени, музика свири. Кръстницата хвърля отвреме-навреме по няколко орехи или сушени плодове и пари на децата, които с нетърпение очакват този момент. Като се изпълнят всички обреди, музиката засвирва, хорото кръшно се залюлява и някой от играчите се провиква: „И-ху-ху". – Какво представя ситото, плодовете и парите? – Ситото е човешкият ум, който носи богатства – орехи, лешници, плодове, пари. Давайте от богатствата на ума си щедро на всички, които се нуждаят от него. Децата, които събират благата, представят човешките мисли и желания. Умът трябва да им дава подтик, да растат и да се развиват. Ако питат кръстницата, защо носи сито с плодове и ги раздава, тя ще каже, че това е обичай, но какво се крие в него, не знае.

Съвременните хора имат много обичаи, изпълняват много обреди без да знаят вътрешния им смисъл. Първоначално обичаите и обредите са били в самия човек, но после ги е изгубил и са останали само външни форми. Първоначално храмът е бил вътре в човека, но, след като го изгубил, той започнал да си строи външни храмове и там да се кланя и моли. Със загубване на чистотата си, човек изгубил всичко, което било написано в сърцето и душата му. Какъв по-велик храм ще търси той от онзи, който е в него, и онзи, който вижда в цялата природа? Достатъчно е да излезе вън, сред природата, да види небето, да се изложи на слънцето, да диша чистия въздух и благодари на Онзи, Който е създал цялата вселена. Да излезе вечер, когато небето е осеяно с безброй звезди, за да почувства влиянието на Твореца. Всичко, което ни обикаля, е в състояние да повдигне мисълта и чувствата ни, да ни свърже с Бога. Ето къде е църквата, т.е. храмът на човешката душа. Това е Божествената църква, която храни душите. Тя е и в човека, и вън от него, сред цветя и дървета, реки и морета, птички и животни. Дето животът се проявява правилно, там е Божият храм, там са свещите и кандилата. Когато хората се обединят и заживеят в любов и братски помежду си, те влизат в Божествения храм. Всички хора не са на еднакъв уровен, но всички могат да бъдат братя и да се ползват еднакво от благата на живота. За онези, които се съблазняват от чуждите добрини и блага, Христос казва да се извади дясното им око и да се отсече дясната им ръка.

Дошло е време, когато християнските народи трябва да се побратимят и приготвят за бъдещата религия, която иде. След 45-та година тя ще дойде, ще се наложи на човечеството и ще го преобрази. Тя е религията на труда. След нея ще дойде новото учение – учение за живота. Докато живеят в религията на труда, хората все още ще се карат, ще се бият, но влязат ли в учението на живота, всичко това ще изчезне. – Защо? – Защото любовта

ражда живота. Следователно, всеки трябва да си даде отчет, в коя религия живее: в религията на труда, или в религията на любовта. В религията на труда има две категории хора: едните живеят по Божествен начин, а се проявяват по човешки; другите живеят по човешки, а постъпват по Божествен начин. Това са неизбежни противоречия. Обаче, живейте, трудете се и очаквайте новата религия, т.е. новото учение на живота, на работата и на любовта. Казано е, че животното в човека се мъчи, човек се труди, а Бог работи. Дайте път на Бога в себе си. Той да се прояви и да заработи чрез вас.

Какво представлява земята? – Велико училище. Понеже много от съвременните хора са алчни, те се стремят изключително към придобиване на материални блага. Провидението ги възпитава по най-рационален начин. Както възпитава алчността на змията, също така възпитава и алчните хора. То дава възможност и на най-ненаситната змия да се нагълта толкова много, че да се насити поне за пет-шест дена. Така и на съвременните алчни хора дава толкова много материални блага, че да не помислят с години за тях. Провидението дава на някои хора изобилни блага, да се наситят и преситят. Според закона на втръсването, човек престава да мисли за неща, за които някога е мечтал. Така, обаче, се възпитава неразумният човек. Правилно е да се откажеш от преходните неща в живота преди да си дошъл до втръсване от тях. Трябва ли пияницата да се откаже от пиенето, след като му се е втръснало виното? По-добре е да се откаже преди това, защото след втръсването може и организмът да заболее. Трябва ли войникът от бойното поле да се откаже от убийство, след като му се втръснат убийствата? Добре е войникът да се откаже от убийството на време, преди да му се е втръснало. Някой иска да си поживее, да изпита всички удоволствия от живота, но веднага се излага на критиката на хората. Чуден е съвременният морал! Когато хората се убиват на бойното поле, считат, че това е в реда на нещата. Когато някой се удоволства, критикуват го. Ако едното е позволено, и другото трябва да се позволи. Ако едното се критикува и осъжда, и другото трябва да се осъди. Дайте на хората нещо по-добро от това, към което се стремят, и не ги осъждайте.

Като слушате да ви се говори така, казвате: Лесно се говори, мъчно се изправят погрешките; лесно се проповядва, мъчно се постигат великите неща. Вярно е това, но човек трябва да се справя със своите слабости и недостатъци. Не е въпрос да ограничавате човека, но трябва да знае, какво му е нужно за пиене и за ядене. Който е жаден, нека пие, но какво? – Чиста, прясна вода. Който е гладен, нека яде, но чиста, здравословна храна. Който иска да мисли, нека мисли, но умът му да е зает с възвишени и светли мисли. Следователно, яжте, пийте, мислете, но не разрушавайте

бъдещето си, не се противопоставяйте на стремежите на вашата душа. Ще кажете, че някой се влюбил в танцьорка. Ако тя може да го спаси, нищо лошо няма в това. Има танцьорки, които са спасили десетки мъже от падение. Важна е идеалната страна на нещата. В този смисъл, за предпочитане е да има танцьорки на света, които да спасяват хората, отколкото да ги няма, а хората да живеят в безпътица и престъпления. Ще кажете, че това не е морално. Войната морална ли е? Щом допущате войната, ще допуснете и танцьорките. Това е в живота на противоречията. Обаче, когато войната престане, ще изчезнат и танцьорките. Дето е злото, там са и неговите последствия. Премахнете злото, като причина, за да се справите и с последствията му.

Животът на съвременните хора е пълен с противоречия. Стотици и хиляди хора загиват във фабриките и мините. Тези жертви се оправдават, само ако с тях се повдига цялото човечество. Не става ли това, те не са на място. – Каква е крайната цел на съвременната култура? – Да се повдигнат всички народи, както и цялото човечество. Ако една държава има стотици параходи на разположение, те имат значение само ако помагат за благосъстоянието на всички поданици. В противен случай, за предпочитане е да се освободи от тях. Всички народи се бият за повече земя; в края на краищата, освен че нищо не печелят, но животът им поскъпва толкова много, че едва дишат под тежестта му. И България се би за Македония, без да я спечели. Печалбата от войната е поскъпването на живота. Днес всички се чудят, как да плащат дълговете си. Това е в реда на историческите събития, в реда на човешката култура, но не е в реда на Божественото учение, нито в реда на културата преди съгрешаването на Адама. Културата на Мойсея се различава коренно от тази на Христа. Преди Адама са живели възвишени, чисти и умни хора. Това малцина знаят. Ако трябва да се доказва на сегашните хора този факт, нужни са специални пособия и време, с каквито днес не разполагаме. Ще кажете, че това е само за оправдание. И да имам време и пособия, не бих могъл да докажа истинността на думите си. Истината не се нуждае от доказателства. Каквото кажа, не подлежи на критика и съмнение. Защо ще се съмнявате в чистото злато?

Сегашните хора се съмняват, защото са вярвали на човешки обещания, а не на Божествени. Много мъже и жени си дават големи обещания, без да ги изпълняват. Така те губят вярата си и се разочароват. Като обещаваш нещо, ще говориш в съгласие с Божествената граматика и логика, дето всички знаци и всяка дума са на мястото си. Какво означава запетаята при обещанията, които един човек дава на друг? Запетаята показва, че речта му още не е завършена, и той трябва да приготви перото си, да я завърши. Докато речта не е завършена, можете да поставяте запетая, точка и

запетая, двоеточие и др. След двоеточието се изнасят ред качества на предмета или лицето, за което се говори. Най-после, като се свърши речта, поставят точка.

Сега, всички, които ме слушате, излязохте от рая и започнахте със запетая, после с точка и запетая, с двоеточие, докато най-после свършихте с точка. Какво означава точката? – Тя означава смъртта – край на стария живот и начало на новия. След точката иде нова мисъл, ново положение. Някой казва за себе си: Аз, – поставя запетая, богатият някога търговец, днес фалирах; живях неправилно и неразумно. Искам вече да изправя живота си, но затова трябва да бъда кредитиран. Искам да живея разумно, да изправя погрешките си. Онзи, който кредитира, си служи с въпросителна и удивителна. Той пита: готов ли си да изплатиш дълговете си? Ако отговориш положително, той поставя удивителна, с което иска да каже, че като изплатиш дълговете си, трябва да останеш около него, да му слугуваш. Ще слугуваш на кредитора си, но той ще постъпва към тебе с любов. Приятно е да слугуваш на любовта. Мома и момък, които се обичат, си изпращат въздушни целувки.

Като се говори за целувката, хората се срамуват от нея, считат я нещо нечисто, покварено. Някои питат, как се е появила целувката. Тя е съществувала преди създаването на човека. Растенията, птиците се целували помежду си. Първа светлината ги е научила. Стремете се към целувката на светлината. Така трябва да целуват всички хора. Мома, на която целувката е чиста като светлината, казва на своя възлюбен: Искам и твоята целувка да бъде така чиста и светла, да носиш светъл ум, благородно сърце и здраво тяло. Засега са позволени само въздушните целувки. Всяка друга целувка носи зараза. Много от съвременните хора са болни. Следователно, и целувката им носи нещо болезнено.

Едно се иска от съвременните хора: изучаване и прилагане на Христовото учение. Ще кажете, че има хора, които изпълняват това учение и не е нужно всички да го изпълняват. Не е така. Всички хора, всички народи съставят част от голямото, Божествено дърво. Следователно, всеки трябва да изпълнява службата си като лист, клон, цвят или плод на дървото. Само така човек запазва своята индивидуалност и върви от частното към общото, от личното към общочовешкото. Животът на индивида и на цялото се изменя така, както ембриона в утробата на майката. То преминава през 500 хиляди форми, докато приеме образа на човек. В духовно отношение, различните хора приемат различни форми: един прилича на точка, друг на запетая, трети на точка и запетая, четвърти – на въпросителна, удивителна, на лист, на клон, на цвят и т.н. От гледище на сравнителната физиогномия, само външно човек носи човешка форма;

вътрешно, обаче, той има форма на растение или на животно. Затова някои сравняват носа на човека с ноктите на орела. Както орелът сграбчва жертвата си със своите нокти, така и човек може да напакости на ближния си със своя нос. Носът символизира ума. Това показва, че сегашният човек още не се е изменил вътрешно.

Като се говори на хората за добър живот, за самопожертване, за любов помежду им, това няма да се постигне изведнъж, но трябва да се знае, че добрият и правилен живот иде като последствие от прилагане на Христовото учение. Когато майките и бащите изменят мислите и чувствата си, ще се роди ново, здраво поколение с права мисъл. Всеки човек носи в себе си материал за бъдещо развитие. Затова се казва, че от човека зависи да живее добре, или зле. Който живее по Божествения принцип, ще бъде в мир и любов със себе си и със своите ближни, даже и с враговете си. Христовото учение е на принципи, а не на форми. Принципите разширяват, а формите ограничават. Вън от Христовите принципи, животът на човека е безсмислен. Българската поговорка „Празна Мара тъпан бие“, ясно изразява живота на обикновения човек. Тъпанът трябва да се бие на време и на място. Така трябва да бие тъпанът на майката и на децата, на свещениците и учителите, на управниците и управляемите. Това значи искрен човек. Неговите думи, неговата реч е чиста, искрена. Който слуша такъв човек, не се натъква на никакви противоречия. Той вижда чистото съзвучие, без никакъв фалш и никаква грубост.

И тъй, да извадим дясното око и да отсечем дясната ръка, които внасят съблазън в живота. И след това да възлюбим враговете си. Който люби врага си, той е човек на бъдещата култура. И ако онези, които заседават сега на конференцията в Париж, любят враговете си, ще дойде истински мир между народите. Не любят ли враговете си, и да дойде мир, той ще бъде временен. Истински мир е този, който носи бъдещата култура на работата, на живота и на любовта. Ако мирът, който сегашните народи очакват, почива на Мойсеевия закон „око за око и зъб за зъб“, времето ще покаже, какъв ще бъде този мир и каква култура ще донесе.

Желая ви да дойде бъдещата култура, а вие да бъдете носители на любовта.

Неделни Беседи
06.02.1919 Четвъртък, София

1919_03_02 Ако не бях дошъл
Издателство Бяло Братство неделна беседа

АКО НЕ БЯХ ДОШЪЛ

"Ако не бях дошъл и не бях им говорил, грях нямаше да имат." (Йоан 15:22)

„Грях не щяха да имат". Ние разглеждаме греха от особено становище, а не както съвременните хора го разбират. Те считат за грях тава, което не е, а какво представя истинският грях, не знаят. – Защо? – Защото делят нещата на добри и лоши, според това, как се отразяват на тях, как те ги чувстват. Всяко приятно нещо човек счита за добро, а неприятното – за зло. Който му дава пари на заем, минава за добър човек; който не му дава, минава за лош човек. Това е криво заключение. Някой може да ви даде пари на заем, но е лош човек; друг не ви дава, а всъщност е добър човек. Следователно, ние разглеждаме греха принципиално, независимо от човешката личност и човешките разбирания. Днес всички хора говорят за греха, без да могат да го разрешат. Който вестник отворите, на всяка страница се описват греховете и престъпленията на хората. Ако апаш обере някого, веднага започват да го преследват, защото считат лъжата и кражбата за големи престъпления. Ако някой вземе парите ви, давате го под съд, повдига се цял източен въпрос, докато ги върнат. Всички считат парите за голямо благо. Парите са само условие, което хората са преувеличили толкова много, че ги считат цел в живота. Те казват: Без пари не може, както и без грях не може. Не е така. И без пари може да се живее, и без грях може.

Христос казва: „Ако не бях дошъл и не бях им говорил, грях не щяха да имат." Той свързва отговорността за греха със своето идване. – Кога греши човек? – Когато не слуша думите и съвета на любовта. Като греши, човек първо проявява непослушание, после неизпълнение на това, което му се говори. Казано е в Писанието: „Заплатата на греха е смъртта". Това значи: грехът лишава човека от най-голямото благо – от живота. Пита ли някой, защо не трябва да греши, ще знае, че грехът ще го лиши от най-великото благо, което му се дава. – Защо ме лишава Господ от живота? Отговорът е в стиха: „Ако не бях дошъл и не бях им говорил, грях не щяха да имат."

В първата глава от Битието, Бог заповяда на Адам и Ева да не ядат от плодовете на дървото за познаване на доброто и злото. Понеже не Го послушаха и не изпълниха заповедта Му, те сгрешиха. Така те внесоха греха в човешкия живот, от който хората и до днес още не могат да се освободят. – Какви бяха тези плодове? – Това не е важно. Едно трябва да се знае: Както ръждата разяжда желязото, така и грехът подкопава основите

на човешкия живот. Грехът е огън, който разяжда, опетнява и покваря човешката душа, като я лишава от тялото ѝ. – Не може ли душата да се прояви без тяло? – Не може. Както солта не може да се прояви без киселина и основа, така и човешката душа не се проявява без тяло. Такъв е законът на физическия свят.

Следователно, за да се извърши една химическа реакция, нужни са две тела, които взаимодействат помежду си и се получава трето тяло. За тази цел е нужен огън. Той топи и окислява телата. Благородните вещества се топят от огъня, например, злато, платина, сребро, а неблагородните се окисляват и разлагат. От гледището на Божествения закон, т.е. от гледището на алхимическия закон, кои са двете тела, които си взаимодействат? Това са небето и земята, съставени от четирите главни елемента: въздух, вода, огън и земя, т.е. от твърда, течна, въздухообразна и светлинна или лъчиста материя. Като резултат на това взаимодействие се явил човекът, петият елемент, наречен „малкият свят“. Ако земята и небето в човека не се съединят, как ще се роди истинският, вътрешен човек? От гледището на алхимията, земята е основа, небето – киселина, а човекът – сол. Затова Христос казва: „Вие сте солта на земята“. Под „киселина“ се разбира Божествена сила, която прониква навсякъде и твори, създава нови светове. Под „основа“ се разбира съвкупност от сили, които съдействат на Божествената сила да събере необходимите елементи за създаването на човека – малкия свят.

Като се говори за небето, не подразбирам рая, защото той е състояние, а не място на блаженство. Като говори на учениците си за блаженствата, Христос пак разбира състояния, които човек преживява. Той казва: „Блажени нищите духом, защото е тяхно Царството небесно.“ Под „нищ духом“ се разбира човек, който лесно се топи и разтваря. Това са качества на солта. Добрият човек трябва да се топи като солта. Туриш ли сол във водата, тя веднага се разтваря, без протест, затова Царството небесно е нейно. Водата е основа, носителка на живота, а животът – едно от условията за придобиване на Царството Божие. Тъй щото, щом се разтопи като солта, човек влиза вече в Царството Божие. Като пада на земята, снегът се топи и така носи своето благословение за живота. Докато хората тлеят и се мъчат, а не се топят, злото ще се шири и управлява света. Защо се мъчат хората? – Защото са твърди, не се топят. Казано е в Писанието: „Затвърдя сърцето на този народ“.
„Блажени нажалените, защото те ще се утешат.“ Готварската сол, като стои на въздуха, поглъща водата и овлажнява, т.е. започва да сълзи. Така тя осолява телата. Значи, нажаленият привлича влагата, т.е. живота, и така осолява средата, в която живее. Ако не правите същото и вие, не може да се утешите.

„Блажени кротките, защото те ще наследят земята.“ И солта, в широк смисъл на думата е тиха и кротка. Като се разтвори във вода, тя не ферментира, не вдига шум около себе си. И в разтопено състояние, солта спокойно чака времето си, да дойде топлина отвън, да изпари водата, и отново да се яви в първоначалния си вид, като чиста, кристална сол. Тя знае, че сега ще бъде по-чиста, отколкото е била по-рано. Следователно, кротките хора са сол, която овлажнява въздуха и започва да плаче, разтваря се във водата и това състояние се разнася навсякъде по земята, докато най-после отново кристализира в хубави, чисти кристали.

„Блажени, които гладуват и жадуват за правдата, защото те ще се наситят.“ – Кога човек усеща жажда? – Когато е ял солена храна. Тогава той има нужда от повече вода. Само човек изпитва жажда в различни направления: жажда за вода, за знание, за светлина, за свобода и т.н. Казано е, обаче: „които жадуват и гладуват за правдата, те ще се наситят“. Кроткият, който се уподобява на сол, трябва да гладува за правдата. Христос казва на учениците си: „Вие сте солта на земята“. За себе си казва: „Аз съм виделината на света.“ Солта играе важна роля на земята. Даже и светлината не може да се прояви без сол. Наистина, учениците на Христа бяха среда, чрез която той се прояви. Солите се състоят от две неща: от метал и металоид, или от метал и остатък от киселини. Но солите не се намират отделно нито в киселините, нито в основите. За да си обясните, как се образуват солите, посейте едно житно зрънце и наблюдавайте, как расте и се развива то. Растенето е процес на духа и не се дължи нито само на земята, нито само на слънцето. Земята и небето, съединени в едно, дават условия на духа да се прояви. На евангелски език под „дух“ разбираме сол. Дето е духът, т.е. солта, там има съзвучие; дето духът отсъства, там съществуват противоречия. Така са разбирали старите хора духа и така са работели с него. Старите учени са признавали съществуването на четири елемента в природата: земя, вода, въздух и огън. Съвременните учени са считали това учение за криво, но най-новите учени са съгласни с него и, от това гледище, поддържат съществуването на четири състояния на материята, които отговарят на четирите велики свята. Земята крие в себе си много сили, някои от които хората в бъдеще ще изучават. Земята е проучена повече външно, по-малко вътрешно. Обаче, външният изглед на земята и нейното вътрешно съдържание са две различни неща. Киселината, за която говори химията окултистите наричат небе, а основата – земя. Небето в човека постоянно твори, действа, желае. Тази е причината, дето човек постоянно е недоволен, все иска нещо ново. Земята пък, наречена основа, плът, отхранва желанията, оформя ги и от тях образува човешкото тяло. Значи, има небе и земя вън от човека и вътре в него. Той трябва да познава тяхната служба и да им съдейства. Желанията

и идеите идат от небето, а се реализират на земята. Тя е майка на проявения човек, а небето – негов баща; земята е душата, а небето – духът на човека. Те са работили, за да го създадат, те работят още, за да го усъвършенстват.

Христос казва: „Ако не бях дошъл и не бях им говорил, грях не щяха да имат.“ Щом няма грях, и смърт няма да има. Ако киселината и основата не си взаимодействаха, щяха да се проявят като разрушителни сили. Понеже си взаимодействат и образуват сол – носителка на живота, разрушителните сили не се проявяват. Живот има и в киселината, и в основата, но той се различава коренно от живота на солта. Сегашните хора разбират повече живота на солта, отколкото живота на киселината и на основата.

„Ако не бях дошъл.“ Христос дойде на земята, за да избави хората от греха, а с това заедно да освободи човешката душа от материята, с която се е оплела. – Как ще я освободи? – Чрез киселината, която носи в света. Само киселината е в състояние да разкъса връзките на материята. Само човек е в сила да освободи затворената птичка от кафеза. Обаче, върне ли се отново в кафеза, птичката умира. Значи, свободата е нейният живот. Много от сегашните хора са осъдени да живеят в кафез, т.е. осъдени са на преждевременна смърт. Като не съзнават това, те казват: Тук е истинският живот. Колкото и да им предлагат да напуснат кафеза, те отказват под предлог, че свободата е празна работа. Излязат ли вън от кафеза, те разбират вече смисъла на живота и на свободата. Някоя красива, черноока мома, с розов цвят на лицето, жизнерадостна, се ожени за някой Дон Жуан, който веднага я затваря в кафез и я залъгва с малко просо. Тя подскача в кафеза нагоре-надолу, върти се, но престава да пее. Като ѝ се насити, той я захвърля и я замества с друга птичка. Много жени днес са изхвърлени от кафезите навън и страдат, оплакват дните си. – Защо са изхвърлени? – Защото Бог им е говорил да не влизат в кафеза, но те не са Го слушали. Днес носят последствията на своето непослушание. Дали вярвате, или не на думите ми, не е важно – ще ги опитате. Ще дойде ден, когато вашият възлюбен, или вашата възлюбена ще ви изхвърлят от кафеза и ще повярвате на моите думи.

Хората се делят на мъже и жени, но не са истински мъже и жени. Те играят роля на такива. Жената символизира любовта, а мъжът – мъдростта. Коя от сегашните жени изявява любовта? Кой от сегашните мъже изявява мъдростта? Жената ще каже, че сърцето ѝ горяло от любов. Горенето на сърцето не е любов. И дървото гори, но не люби. Между горенето на сърцето и любовта има грамадна разлика. Любовта на съвременните хора е преходна, като на птичаря, който отглежда пойни

птички във кафез. Като порасне птичката, той я продава и почва да отглежда друга. Един от синовете на Давида опита тази любов. Той се влюби в сестра си и се престори на болен, за да я изпрати баща му да го гледа. Щом изпита човешката любов, той презря сестра си и я изпъди. Днес тази любов господства в света. Днес любиш, на другия ден мразиш. Това не е любов. Момък гори от любов към момата, но като свари яденето си на огъня ѝ, нахрани се и после казва: Не ми трябва вече това гърне. Някога момата готви на своя огън, някога момъкът. Така постъпват всички хора. Като сварят ядене на огъня си, захвърлят гърнето и казват: Нашият живот е чергарски. Защо ще носим гърнета със себе си, да ни тежат? Много гърнета има в света, и мъжки, и женски. Дето спрем, там ще търсим гърне. Обаче, тази любов води към смъртта. Като знаете това, не питайте защо умират хората. Много просто. Човек умира, защото господарят му си сварил ядене в неговото гърне, нахранил се добре и хвърлил гърнето. Като се счупи гърнето, близките му се събират около него, плачат, четат молитви за успокоение на душата му. Защо са тези панихиди? Казвате, че така е наредил Бог. Като отговор на тяхното разбиране, Христос казва: „Ако не бях дошъл и не бях им говорил, грях не щяха да имат; сега, обаче, за греховете си извинение нямат.“

Когато се говори истината, хората казват, че ги съблазняват. За каква съблазън може да говори гърнето, което е пълно с нечистотии? Друг е въпросът, ако то е праведно, т.е. чисто. Обаче, праведни хора на земята не съществуват. Всяко гърне е изцапано, външно или вътрешно, то носи нечистотии. Ще каже някое гърне, че е праведно и свято. Аз не се лъжа, отдалече усещам миризмата на нечистотиите. Така не се лъже нито Христос, нито Бог. За да придобие чистота и святост, гърнето трябва да се мие и отвън, и отвътре. Хората мият гърнетата само отвън и минават за благочестиви. Когато момъкът се влюби в някоя мома, представя се нежен, внимателен, готов на всякакви жертви. Той казва на момата, че е готов да умре за нея. Как ще умре, когато той още не е жив? Много от сегашните хора са повече мъртви, отколкото живи. Как е възможно тогава умрелият да умира? Има смисъл живият да се жертва за възлюбения си, но в никой случай умрелият да се жертва и да умира за другите хора. Следователно, не вярвайте на човек, който отдавна е умрял. Има смисъл човек да се жертва, но не и да умира. Смъртта е дело на греха. Бог казва: „Не съизволява душата ми в смъртта на грешника.“ Каже ли някой, че умира от любов, той не говори истината. Той няма да умре, но ще изяде жертвата си. Той не обича душата на човека, но богатството му. Отивате при кошер с пчели, кадите ги, за да вземете меда им, и казвате, че обичате кошера. Не обичате кошера, но меда му. Така постъпва и дяволът. Като дойде при вас, казва: Колко ви обичам! Докато се обърнете, той отреже плода от дървото ви и казва: До виждане! До година, като вържете плод, пак ще ви посетя.

Като умре някой, близките му се събират около него, плачат и казват: Добър човек беше. – Защо плачат? – Че гърнето заминало за някъде. Те казват, че гърнето се счупило, а ние казваме, че то оживяло, освободило се от оковите на смъртта.

Всички хора говорят за любовта, но никой не я видял. Ако някой каже, че е виждал любовта, това е любовта на пепелта. Човешката любов може да се види само на огнището, дето гори, изгаря и се превръща на пепел. Коя жена и кой мъж са доволни от живота си като женени? Всеки мечтае да се ожени, но в края на краищата, казва, че не заслужава човек да се жени. Малко хора са се оженили, както трябва, и са доволни от живота си. Който е недоволен от любовта, той е попаднал на магнетичната, неустойчива и преходна любов. Тя е резултат на възбуждане на малкия мозък в човека. Благодарение на това, младите се влюбват, привличат се, и като се отделят един от друг, се разлюбват. Привличането, което е резултат на магнетизма, не е любов. За да се магнетизират, младите се хващат за ръце, целуват се. Истинската любов не се проявява нито чрез хващане за ръце, нито чрез целуване. Магнетичната любов е начало на любовта, условие за проява на киселините и основите. Тази е причината, дето влюбените стават кисели, нервни, неспокойни. Като се влюби, момата се дразни, сърди се, никого не може да търпи. Майката мисли, че е болна, вика лекар да я прегледа. Не е болна момата, но огън гори на огнището ѝ, гърнето с яденето се пържи на огъня. Понеже момата не е привикнала на този огън, мъчи се и страда. Като не може да издържи на огъня, момата се отчайва, иска да се самоубие. Същото става и с момъка.

Казват, че някой се самоубил от любов. Това не е вярно. Любовта възкресява, оживява, подмладява човека. Това, което го кара да се самоубие, е резултат на неустойчивите човешки чувства. За да не изпадне под тяхно влияние, човек трябва да се вслушва в гласа на Божествената си душа, който го предпазва от нечистото гърне. – Искам да си сготвя в него. – Гърнето е нечисто, не ти трябва такова ядене. Много от съвременните хора са нервни и болни все от любов. Не ви трябва любов, която разклаща основите на здравето, изтощава нервите и води към отчаяние и самоубийство.

И тъй, първата проява на любовта е на привличането, т.е. магнетичната любов. Втората проява на любовта е приятелството. Тя е по-висока степен на любовта от магнетичната. Всеки човек иска да има приятел, с когото да споделя своите мисли и чувства. Но и приятелството не е устойчиво, лесно може да се развали. – Кога приятелството между двама души не устоява? – Когато не почива на здрава основа. За да устои, то трябва да има три допирни точки: на физическия, на духовния и на Божествения свят. Двама

души се сприятеляват и започват обща работа. Връзката им е главно на физическия свят. Те стават съюзници, но не минава много време, приятелството им се разваля, не може да устои само на една връзка.

Третата проява на любовта почива на сродство между душите. Когато двама души имат сродни мисли, чувства и постъпки, те не се привличат, нито се сприятеляват, но се свързват в името на Божественото в себе си. Тяхната връзка е неразривна. Нищо не е в състояние да ги раздели. Така се свързват само сродни души.

„Ако не бях дошъл и не бях им говорил." – За какво им говорил Христос? – За третата проява на любовта. Ако хората бяха приели Христовото учение, грях нямаше да имат и щяха да станат безсмъртни. Сега, понеже живеят повече в магнетичната любов, грехове имат, и смъртта ги дебне. Хората още не познават сродството, като проява на любовта, затова боледуват, страдат и умират. Сродството между душите подразбира единство в проявите им, единство във възгледите им, в разбиране на великите добродетели: любовта, мъдростта, истината, правдата и доброто. Това не значи, че те са еднакви по буква. Те се разбират по дух, а не само по външни прояви. Велико нещо е да си свързан с една душа по вътрешно сродство. Това, което ние разбираме под „истина", коренно се различава от разбирането на обикновения човек. Неговата истина означава „изстиване". Истината е квасът на Божествения живот. Тази истина са търсели алхимиците; тази истина търсят и съвременните учени. Всички търсят истината, но не я намират, защото я търсят по крив път, там, дето не е. Вместо на истината, те се натъкват на птичар, който ги туря във своя кафез, при други птички. Като им се насити, той ги изхвърля навън.

Като се говори на хората за магнетичната любов, те се страхуват да не изгубят ценното в себе си. Какво става с железните стърготини, като се намагнетисват? Те временно се намагнетисват и скоро изгубват свойството да привличат леки телца. Обаче, свойствата на желязото не се изгубват. На същото основание, и човек, който се поддава на магнетичната любов, временно се привлича от нея и само външно се изменя. Обаче, той запазва вътрешните си качества. Щом се освободи от влиянието на тази любов, и външно, и вътрешно си остава такъв, какъвто природата го е създала. Никаква сила в света не е в състояние да измени вътрешните качества в човека. С други думи казано: никаква сила в света не е в състояние да измени Божественото в човека.

Какви трябва да бъдат вашите възлюбени? – Те трябва да бъдат нищи духом, да се разтопяват; трябва да бъдат нажалени, за да се утешат; трябва да бъдат кротки, за да наследят земята; трябва да гладуват и жадуват за

правдата, за да се наситят. Гладуването и жадуването подразбират самопожертване. – За кого се жертва човек? – За ближния си, с цел да го повдигне. Христос казва: „Дойдох на света за да положа душата си за своя ближен. Имам власт да я положа, имам власт и да я отнема.“ Ще кажете, че всичко, което ви се говори, е добро, но не можете да се съгласите с мисълта, че вашата любов води към смъртта. Не е нужно да се съгласявате с моите думи. Важно е да изучавате любовта си и да видите, какви резултати произвежда тя. Ние не се интересуваме от гърнетата, които се пекат на вашите огнища, нито Бог се интересува от тях. Вижте, колко от вашите гърнета са останали здрави, след като са се пекли на вашия огън. Вижте колко хора са останали здрави, след като са се хранили от яденето, което се е готвило във вашите гърнета. Кой от сегашните хора не е умрял от любов? Проследете живота на своите близки и ще видите, че който е умрял, причината за смъртта му е или магнетичната любов, или приятелската любов, на които се е поддал.

Съвременните хора се нуждаят от чистене, но не както се чистят в банята. Някой влиза в банята и вика човек да го търка, докато се махне кирта от тялото му. Това не е чистене. Така не се постига чистота и святост, с които можеш да влезеш в Царството Божие. Който се стреми към чистота и святост, сам трябва да се разтопи и да влезе в банята на Божествения живот. Така, именно, той ще стане по-бял и по-чист, отколкото е бил по-рано.

„Блажени нажалените, защото те ще се утешат.“ Думата „нажален“ подразбира растене в добродетели. Не можеш да растеш в добродетели, ако не жалиш. Ако жалиш за майка си, или ти трябва да отидеш при нея, или тя трябва да дойде при тебе. Ако жалиш за светлината, ти трябва да отидеш при нея. Само така ще растеш в добродетелите. Следователно, ако искаш да растеш и да се развиваш в добродетели, първо трябва да отидеш при Бога. Това значи, да се откажеш от всички временни връзки на земята, които спъват развитието ти.

„Блажени кротките, защото те ще наследят земята.“ Кроткият е солта на земята. – Как се среща солта в природата? – В разтворено състояние, в морската вода, и като минерал – каменна сол. Тя трябва да се отдели и от морската вода, и от каменната сол и да се пречисти. Получи ли се в чисто състояние, тя представя Божествения живот, към който всички се стремят. Този живот е съчетание на любовта и на мъдростта: любовта действа на земята, а мъдростта – на небето. За да разбере, какво нещо е любовта и мъдростта, преди всичко, човек трябва да знае, може ли да се разтопи, или не може. – Как ще познаем? – Много просто, ще намерите тайна врата на Царството Божие и там ще разберете, можете ли да се разтопите. Така ще

разберете и стиха: „Блажени кротките, защото те ще наследят земята.“ За това е нужно труд и работа, да се потите по 99 пъти на ден, и всичко във вас да се разтвори за Божествения живот. Само така ще разберете смисъла на труда и работата, на радостите и страданията. Като се разтопите, ще се повдигнете нагоре, в Божествения свят, и всичко земно ще остане на земята.

Като се говори за възвишения свят, някои казват, че са го видели на сън. Сънят не е истинско виждане. Да виждаш само външната форма на нещата, това още не е познаване и разбиране. Това е все едно да казвате, че някой човек е чист, само защото външно е чист. Знаете ли, какво нещо е чистотата? Когато в дома ви влезе чист човек, ако сте готови за Божествения живот, той ще ви донесе най-голямото благословение. Ако не сте готови, ще преживеете големи страдания. Той не иска да страдате, но вашето неразбиране ви носи тъмнина и мрак. И Христос дойде между евреите, донесе им светлина, чрез която посочваше правия път, но те не Го приеха и Го разпнаха. Те се отказаха от Неговата светлина и приеха тъмнината. А тъмнината и смъртта са синоними. Така става с всеки, който се отказва от живота. Щом се откажеш от живота, иде смъртта. Христос е пътят, истината и животът. Следователно, който се отказва от Христа, влиза в ада, мястото на тъмнината, на разлагането, на прекъсване на връзките с всички живи същества. Това значи, да съдействаш за разрушаването на своя живот, както и на този на своя ближен. Ако съзнаваш това, няма ли да страдаш?

Мнозина се страхуват от страданията. Страхът е на място, ако предшества греха. Обаче, страхуваш ли се след съгрешаването, положението ти е лошо. Затова е казано: „Страхът от Господа е начало на мъдростта.“ Ако скърбите преди съгрешаването, добро е; ако скърбите след съгрешаването, зло е. Който скърби преди да е съгрешил, той може да подобри живота си; който скърби след съгрешаването, натъква се на непоносими страдания. Казано е, че гневът Божи се излива върху чедата на непослушанието. Така е за сегашната епоха, но бъдещата епоха носи благословение за праведните. Към грешниците тя ще бъде крайно взискателна. – Аз от кои съм? – Ако искаш да знаеш от кои си, попитай се и си отговори, разтопяваш ли се, т.е. кротък ли си, гладуваш и жадуваш ли за правдата? – Топиш ли се като солта? Не се топя. – Губиш първия зар. Нажален ли си? Не. – Губиш втория зар. – Жадуваш и гладуваш ли за правдата? – Не. – Губиш и третия зар. След това, каквото и да ти говорят проповедниците, както и да те успокояват хората, ще знаеш, че не си спасен. Едно от свойствата на Христовата кръв е разтварянето и разтопяването. Ето защо, който пие Христовата кръв, ще бъде спасен. Значи, Христос спасява човека. Въпреки това, момата мисли, че спасява момъка, а момъкът мисли, че спасява

момата. И двамата са на крив път. Какво спасение е това, което ги прави нервни, отчаяни и недоволни? Момъкът туря пипалата си върху момата, като октопод, и я изсмуква. И момата прави същото. Това е морският дявол, който се проявява чрез тях. При новото възпитание, майката трябва да каже истината на дъщеря си, а бащата – на сина си. Ако дъщерята се е влюбила и страда, майката трябва да ѝ каже: Дъще, това не е любов. Твоето гърне и гърнето на възлюбения ти не са още чисти, не можете да готвите в тях.

Възложи надеждата си на Бога, и Той ще ти покаже, къде е твоят възлюбен и как ще го намериш. Аз вярвам само в един Бог, Който е в сила да ни научи на великия закон на любовта. Всеки друг, дошъл с мисълта да сватува, непременно крие в себе си някаква лоша мисъл. Сватовниците искат да съберат двама млади, да си помагат. Всъщност, излиза друго нещо. Вместо да си помагат, те започват да воюват, кой да вземе първото място. Ето, и българите воюваха, да стане България велика. Стана ли велика? Не само че не стана, но и днес се страхуват от решението на Съглашението. Какво мислят съглашенците? Каквото Бог мисли за България. Бог е решил да прекара България през огън, да изчисти нейното гърне. Той казва: Аз не се нуждая от българи, които не се разтопяват, не са кротки и нажалени, не гладуват и жадуват за правдата и истината. Същото се отнася и до всички народи.

„Ако не бях дошъл и не бях им говорил, грях не щяха да имат." Днес във всички черкви се молят за България, дано не дойдат страдания върху нея, т.е. да не мине гърнето ѝ през огън. Българите се страхуват, да не би съседните държави да вземат повече земя, да станат по-силни. Да вземат повече земя, това значи, да варят повече кокали в гърнетата си. Какво ще им донесат тези кокали? Едно ще знаете: човек, или народ, който не се топи, ще бъде изхвърлен навън. Това се отнася до всички хора и народи без изключение. Всички хора и народи могат да се разтопяват, но не искат, защото са в обятията на своя възлюбен, който им дава различни обещания. Той им казва, че ще ги украси с диаманти, отдалеч да светят. Диамантите не са дадени за октоподите. Всеки може да изработи такива диаманти и да ги носи в себе си. Само така човек може да бъде смел, силен и готов на всякакви жертви. Пита ли някой, какво бъдеще го очаква, ще му отговоря: Бъдещето ти е завидно, ако се топиш, ако си кротък, ако си нажален, ако гладуваш и жадуваш за правдата. – Мъчно се постига това. – Все пак може да се постигне.

„Ако не бях дошъл." Понеже истината е дошла, човек или ще живее, или ще умре – едно от двете. Като се разтопи, солта не изчезва, но става по-чиста. Колкото пъти и да я разтваряте във вода, тя не се уморява. Обаче,

турите ли дървото само веднъж на огъня, то изчезва и се превръща на пепел. Ако приличате на солта, след разтварянето ви отново ще кристализирате, т.е. ще възкръснете; ако приличате на дърво, ще изгорите, ще се превърнете на пепел и ще ви хвърлят на купището. Казано е Писанието, че ако солта обезсолее, ще се хвърли навън.

И тъй, блаженствата, върху които Христос говори на учениците си, имат отношение към солта. Ако дойде някой приятел при вас, питайте го, желае ли да се разтваря и топи като солта; желае ли да бъде кротък и нажален, да гладува и жадува за правдата. Ако отговори положително на всички въпроси, той е добър човек; ако отговори положително само на един въпрос, а на другите не дава отговор, пазете се от него. Това е говорил Христос на тогавашните хора. Така трябва да се говори и на сегашните учени, проповедници, общественици и др. Така трябва да се разбира Христовото учение, за да не кажете един ден:Вода газихме, жадни бяхме. Приятна и лесна работа е човек да се разтопява. Като се къпе, той може да провери, разтваря ли се, или не. Децата обичат да се къпят, но и възрастните обичат това. От тях се изисква внимание, да се изпитват, могат ли да се разтварят и топят. Това ще ги доведе до себепознаване. – Как ще позная дали се топя? – Ако някой ти открадне голяма сума, и ти не се смутиш, способен си да се разтопяваш. Смутиш ли се, ти не можеш да се топиш. Ако влизаш в положението на онзи, който страда, ти си способен да се разтопяваш. Приятно е да срещнеш такъв човек. Той е добър и влияе благотворно върху окръжаващите. Заслужава да слезеш на дъното на ада за един добър човек. За него небето се отваря и ти става весело и светло на душата. Приятно е да слушаш музиканти, които не само свирят, но чувстват и живеят във това, което изпълняват.

Мнозина говорят за любовта, без да я чувстват, без да се проникват от нея и без да я прилагат. Това значи, едно се говори, друго се изпълнява. Като видиш едно агънце, казваш, че го обичаш. То отговаря: бе-е. Това значи: няма ли човек, който да покаже в действителност любов към мене? Ти обичаш агнето, но мислиш, че като го заколят, ще си хапнеш от него. Това не е любов. Така се обичат повечето хора; така се обичат много моми и момци. В края на краищата, един от тях все ще стане жертва, както агнето от ножа на своя господар – касапин.

Съвременният свят е пълен с касапи. Колко агнета днес отиват жертва! Аз се чудя на величието на Бога, на Неговата милост и любов, на Неговото търпение. Той вижда всички престъпления на хората и търпи. Навсякъде чувствате съмнения и подозрения. Докато някой ви храни, вие сте с него. Щом престане изобилието, всички се отдръпват от него. Това не е християнство, не е морал. Не ви упреквам, но посочвам слабите ви страни,

да се вгледате в себе си и да научите правилно да се разтопявате. Светът е преситен от обяснения в любов. Ако се жертвате, жертвайте се за Бога, а не за човека. Не искам да се жертвате за мене, нито да умирате за мене. Това е най-голямото нещастие за човека. От всички се иска да се откажат от греха, от престъплението и непослушанието. Откажете се от ревността, която трови душите ви. Очистете къщите си и тогава очаквайте Христос да ви посети. Вложете повече любов в живота си. Като месите хляб, като готвите, приложете любовта си. И тогава, който хапне от вашия хляб, ще бъде благословен. Хляб, омесен без любов, носи отрова за човека. Не тровете себе си, не тровете и близките си. Никой няма право да става причина за страданията и смъртта на своя ближен. Чист и свят живот се изисква от всички. Всеки трябва да се разтопи, да стане кротък и нажален, да жадува и гладува за правдата.

Христос казва: „Аз съм виделината на света.“ Следователно, който търси тази виделина, ще се просвети; който не я търси, ще ходи в мрак и тъмнина. Ще кажете, че светлината се проявява чрез всяка лампа. Всяка светлина, отдето и да иде, е отражение на Божествената светлина, но отражението изчезва, ако не е свързано с главния източник. Истинската светлина е в човешкия мозък, а не вън от него. Светлината иде само отгоре. Който възприеме Божествения живот в себе си, той започва да свети като слънцето. И тогава стихът „Вие сте виделината на света“ се осмисля.

И тъй, докато сте в света, между хората, работете съзнателно, не се отчайвайте, да не се спъвате едни други. Понеже минавате за културни хора, покажете своята култура. Не ставайте причина да прогоните добрите хора между вас. Те са дошли да ви помагат. Ако не отворите сърцата си за тях, ще ви напуснат. Ако е да опитват жилото на човека, те могат да отидат между бръмбарите и буболечките. И там ще бъдат жилени, но поне ще се предпазват. Буболечката носи жилото си отпред, на хобота, да се вижда. А човек носи жилото си отзад. Човешкият език е жило, което троши и кости. Който може да извади отровата на своя език, той минава за учен и велик човек.

„Ако не бях дошъл и не бях им говорил“. Христос дойде между хората, да им покаже, как да живеят, как да изпълняват Божията воля, да работят за идване на Царството Божие на земята и за въдворяване на славата Божия. Тази е положителната страна на стиха: „Ако не бях дошъл и не бях им говорил, грях, не щяха да имат.“

Неделни Беседи
02.03.1919 10:00 Неделя, София

1919_03_09 Моето иго
Издателство Бяло Братство неделна беседа

МОЕТО ИГО

"Вземете моето иго на себе си и се научете от мене." (Матей 11:29, 30)

„Вземете моето иго." Това е една положителна заповед. – Защо трябва да вземем Христовото иго? – Защото е благо и леко. Какво ще се придобие от това? – Ще се научим да бъдем кротки и смирени. Ще кажете, че това са прозаични думи. Игото е символ на робство – отрицателна страна на живота. Всички живи същества, от най-малкото до най-голямото носят по едно иго. Няма същество в света, което да е абсолютно свободно от иго. Ето защо, като предлага на хората своето иго, Христос го сравнява с игото, което те сами си налагат. Той казва: „Вземете моето иго, защото е благо и леко." Наистина, всяко човешко иго е тежко и горчиво.

Какво означава думата „иго"? На турски език „йок" означава „няма"; на английски „йок" означава хомот; на индуски „йог" означава учител. Следователно, Христос говори за своето иго в смисъл на учител. Той казва: „Вземете моето иго", т.е. приемете го като учител в себе си и се научете от него. В широк смисъл на думата, под „иго", турчинът разбира отсъствие на свобода; англичанинът съветва човека да си тури хомот и да върви напред; индусът вижда в игото учител, който учи човека на добро. Българинът счита игото за робство. Той знае това от себе си. Като стане сутрин, туря хомот на биволите си, тръгва след тях с остена си и казва: Дий! Биволите се обръщат назад и питат господаря си: Защо ни мушкат? – Защото няма свобода на този свят.

Нужно ли е игото в живота? При сегашните условия на живота игото е необходимо. То води човека към мъчение, труд и работа. Понеже съвременният човек е проникнал дълбоко в материята и се е свързал с нея, той се мъчи, докато скъса тези връзки. След това започва да се труди, и най-после животът му се осмисля. Щом осмисли живота си, човек работи. И пилето, докато е в черупката на яйцето, се мъчи. Щом наближи време да се излюпи, то започва да чука върху черупката, докато я пробие и излезе вън, на свобода. И в свободния живот има иго, но пилето се труди вече да осигури прехраната си. Всички хора са затворени в черупка, от която трябва да излязат. Докато не я усеща, човек стои в черупката си тих и спокоен. Щом му дотегне, той се мъчи, прави опити да я пробие и да излезе навън. Важно е да спази момента на пробиването ѝ. Счупи ли я преждевременно, или ще умре, или ще излезе вън, но хилав и неспособен за самостоятелен живот. Внимавайте да счупите черупката си навреме.

Този момент в живота наричаме придобиване на свобода, влизане в новия живот. Алхимиците го наричат придобиване на философския камък, а в Евангелието се говори за него, като влизане на човека в Царството Божие. Който е придобил Царството Божие, той не говори за него. Чувате ли някой постоянно да говори за Царството Божие, ще знаете, че той е далеч от него. Колкото повече говори човек за правда, истина, любов, морал, богатство, толкова по-далеч стои от тях. Изобщо, хората говорят за неща, които нямат. Гладният говори за хляб, докато се наяде. Щом се нахрани, не мисли вече за хляба. Като огладнее, отново започва да мисли за хляб, въображението му работи, представя си фурна, пълна с топли, зачервени хлябове.

„Защото съм кротък и смирен по сърце“. С този стих Христос открива нова епоха за човечеството. Кое е забележително в тази епоха? – Остенът изчезва, слугите стават едно с господарите, жената и мъжът тръгват задружно в живота. Който е влязъл в тази епоха, казва: Хвърлям вече остена, пущам воловете си на свобода, свързвам със слугата си отношения на приятелство и най-после влизам в кухнята и започвам да готвя заедно с жена си, тръгвам рамо до рамо с нея в живота.

Христос казва: „Вземете моето иго на себе си.“ Веднага ще се запитате: Може ли да се вземе това иго? Време ли е вече? Какви ще бъдат резултатите? От две хиляди години хората си задават едни и същи въпроси., но никой вече не ги пита, готови ли са, или не. Като срещнат човек с тежък чувал, не го питат, готов ли е да го облекчат, но вземат чувала му и казват: Ние имаме право да вземем твоя чувал. Друг е въпросът, ако можеш да го носиш; щом не можеш, ние ти идем на помощ. Ако срещнат човек, който впрегнал биволи в колата си и върви след тях с остен, ще спрат колата и ще му кажат: Приятелю, разпрегни колата и освободи биволите си. Аз ще се впрегна и ще работя вместо тях. Време е силните, големите да се впрегнат на работа и да заместят малките и слабите. Съвременните хора трябва да се освободят от двойното робство, в което са попаднали: физическо и духовно.

В първите времена на християнството, един светия срещнал един голям богаташ, който търсил роб да му слугува. Светията предложил на богаташа да му стане роб. Богаташът се съгласил, но първо го попитал: Колко искаш да ти платя? – Продавам се за хиляда дукати. – Съгласен съм, от днес ще бъдеш мой роб и слуга. Светията изпълнявал добре работата си и останал две години в дома на богаташа. През това време той успял да обърне двете дъщери на богаташа към Бога. Така той ги освободил от веригите на човешките заблуждения. Като свършил работата си, той казал на господаря си, че трябва вече да напусне дома му. Господарят дал

съгласието си и му предложил сумата хиляда дукати, която му дължал. Обаче, светията отказал да вземе, каквато и да е сума, като добавил: Господарю, платено ми е всичко. За всяка от дъщерите ти, които обърнах към Бога, ми е платено по 500 дукати. Това е алегория, от която хората трябва да се учат. Светията не е получил никаква сума за дъщерите на богаташа, но той знае, че е голяма радостта на небето, когато една душа се обърне към Бога.

Мнозина говорят за Христовата кръв, за жертвата, която Христос направил за човечеството, за любовта, за правдата, но като влязат в дома си, други са отношенията им към техните близки. Жената на един такъв християнин казала: Не желая да вляза в този рай, за който ми говориш. Така казвали и китайците за католиците, от които слушали да се говори по един начин, а се постъпва по друг. Те често запитвали: Има ли на другия свят католици? – Има. – Тогава не искаме да влезем в този рай, за който те ни говорят. Ето защо, между делата и думите на човека не трябва да има противоречие. При това, като обещаваме нещо, трябва да си служим със сегашното време на глаголите, а не с бъдещето. Бог говори всякога в настояще време, а не в бъдеще. Настоящето принадлежи на Бога, а бъдещето – на човека. Кажи: Взимам Христовото иго на себе си. Кажеш ли: „Ще взема Христовото иго“, ти залъгваш и себе си, и своя ближен. Който вземе Христовото иго, той придобива нужната свобода. Свободен е този, който е научил законите на кротостта и на смирението. Солта е кротка и смирена. Туриш ли я във водата, тя се разтваря без шум, без роптание и протест. Следователно, ако се гневиш на жена си, че не е сготвила добре, ти не си кротък и смирен. – Аз съм добър човек, но малко съм нервен. – Кой човек не е нервен? На кого нервите не действат? – Неврастеник съм. – В неврастенията няма нищо лошо. Неврастеникът е онзи, който се е омотал в лабиринта на своите мисли и чувства, объркал е пътя си и не може да излезе вън, на свобода. Такова е положението на човек, който има да плаща две-три полици в един ден, но няма достатъчно пари и се чуди, как да излезе от това положение. – Какъв е цярът на тази неврастения? – Да отидеш при кредитора си и да го помолиш да продължи срока на полиците си. – Честолюбието ми не позволява да се моля на този – онзи. – Как ти позволява честолюбието да подписваш толкова полици? Щом си подписал няколко полици, без да си в сила да ги плащаш, ти си накърнил вече честолюбието си. Сега не ти остава нищо друго, освен да се молиш и да възстановиш своето честолюбие и достойнство.

Един турски кадия разглеждал делото на един богат турчин. Преди да се произнесе и издаде присъдата, турчинът посетил кадията и изказал следната молба: Господин кадия, ще ти дам сто лири и гърне с чисто, хубаво масло, ако отсъдиш делото правилно. Кадията издал присъдата в

полза на турчина. За да изкаже благодарността си, турчинът му занесъл обещаните сто лири и гърне с масло. Кадията благодарил и, след сбогуването си с турчина, решил да опита маслото, дали е хубаво. Като бръкнал с ръката си в гърнето, то останал крайно изненадан. Само горният пласт било масло, а в средата на гърнето имало говежди нечистотии. Силно разгневен, той изпратил слугата да повика турчина. Последният застанал спокойно пред кадията и го запитал: Какво искате от мене? – Как не те беше срам, да напълниш гърнето с нечистотии? Като бръкнах вътре, изцапах ръцете си. – Ти отдавна ги изцапа. Още като издаваше присъдата, ти бръкна в гърнето и изцапа пръстите си.

И тъй, помнете, че дяволското гърне, в което често бъркате, е пълно с нечистотии. – Има ли дяволи между хората? – Има, те са духове, въплътени в човешка форма. Те са хубаво облечени, заемат различни служби в обществото. – Как се познава дяволът? – Много лесно. Достатъчно е да бръкнеш в гърнето му, за да разбереш, с кого си имаш работа. Отгоре в гърнето има нещо сладко, но вътре е пълно с нечистотии. Тази е диагнозата, по която познавате присъствието на дявола. Една от великите науки на живота се заключава в правилното хранене. И в миналото, и днес, човек се храни с нечиста храна. – Възможно ли е това? – Възможно е. Всяка клетка има стомах, черва, както и цялото животно. Щом е така, тя отделя нечистотии. Понеже човек се храни с растения и животни, следователно, той възприема нечистотиите на самите клетки. Мислите, чувствата и постъпките на хората също биват чисти и нечисти. За да се уверим в това, достатъчно е да бръкнем само с два пръста в някои от техните гърнета. Щом извадим пръстите си навън, ще разберем, какво носят те за цялото човечество. – Може ли човек да се освободи от нечистотиите на физическия и духовния свят? – Може, но той трябва да се преобрази, да стане кротък и смирен.

Христос казва: „Вземете моето иго на себе си, да се научите, как да станете кротки и смирени“. Христос е кротък и смирен, не ферментира, не роптае, не се гневи. Кротостта е необходимо условие за живота на великия човек. Никой не може да изнасили кроткия, нито може да му причини някакво зло. Според някои, кроткият се познава по това, че е мирен, стои на едно място, не се движи много. Това не е кротост. Кротостта е вътрешно състояние на душата, при което мислите и чувствата на човека са отправени към един център, с единствената цел да съграждат. И водата е кротка. Тя прониква навсякъде, пои растенията и животните, утолява жаждата на пътниците, върши полезна работа. Понякога тя става буйна, причинява големи пакости, но това се дължи на хората, които изменят природата ѝ. Те искат да впрегнат кротостта ѝ, да я използват за свои лични облаги. Водата има свойството да пречиства различните вещества.

Ако се разтвори в нея нечиста сол, утайките падат на дъното. След изпаряване на водата, солта отново се отделя, но вече чиста и във вид на кристали. Значи, за пречистване на солта, утайките остават, т.е. кротостта се отделя от утайките си. Онзи, който се представя за кротък, без да е такъв, носи само утайките на кротостта. – Кой човек е кротък? – Който носи Христовото иго на себе си. – Кой не е кротък? – Който не носи Христовото иго. Христовото иго е свързано със закона на кротостта. Който поема това иго, той изучава този закон.

Сега, като се говори за кротостта, хората ще се разделят на категории: първата категория ще приеме идеята за кротостта от страх; втората категория ще я приеме от материален интерес, да спечели нещо; третата – от любов към науката, да научи нещо, да опита силата на кротостта; четвъртата – от любов към Бога, да приложи словото Му и да бъде полезен на своя ближен. Не е лошо, че съществуват талкова категории хора; важно е, в края на краищата, всички да възприемат игото на Христа, да станат кротки и смирени. Това не се постига изведнъж, но постепенно. Не можем да учим гъсениците да хвърчат, нито пеперудите да лазят. Какво правят някои хора? Срещат гъсеници и започват да им преподават, как да хвърчат. Опасно е гъсеницата да хвърчи. Тя трябва да лази и да се храни с листа. Не е дошло още времето й да хвърчи и да се храни със сладкия сок на цветята. Единственото нещо, което може да се направи за гъсеницата, е като я видите на земята, да я поставите на лист, да си гризе спокойно, от никого несмущавана. Опасно е да учите пеперудата да лази. Тя трябва да се движи в градина с много цветя, да смуче сладкия им сок и да се радва на Божествения свят.

Всеки говори за себепознаването, но като се натъкне на известно изпитание, вижда, че не се познава. Затова често човек се запитва, пеперуда ли е, или гъсеница. За да се познаеш, наблюдавай се да видиш хвърчиш ли, или лазиш; дали гърнето ти е пълно с чисто масло, или има и нечистотии в него. Ако си гневен, бръкни в гърнето си и виж, чист ли е пръстът ти, или не. Ако е чист, продължи работата си; ако е нечист, освободи се от отровата на гнева и след това работи. Дойде ли една идея в ума ти, преди да я реализираш, провери, дали хвърчиш, или лазиш. При хвърченето ти ще я реализираш по един начин; при лазенето по друг начин. Някой се заема с много работи, но като не може сам да ги свърши, прибягва да помощта на външни хора. Този човек лази. Който не търси чужда помощ, той хвърчи. – Защо? – Защото уповава на Бога и като хвърчи, той намира нужните сокове навсякъде. Който не уповава на Бога и не е свързан с Него, страда, независимо от това, дали е пеперуда, или гъсеница, дали хвърчи, или лази. Някои хора са в състояние на гъсеница, а други – на пеперуда, въпреки това и едните, и другите страдат. – Защо? –

Защото често гъсеницата попада между цветя без листа. Оттук-оттам обикаля, няма храна и условия за развитието ѝ. Пеперудата пък попада между листа на дървета и растения без цветове. И тя се лишава от храна и условия за развитие. Следователно, оплаква ли се гъсеницата, че страда, казвам, че се намира между цветя без листа. Ако и пеперудата се оплаква, че страда, тя се намира само между листа.

„Вземете моето иго на себе си, защото съм кротък и смирен." Да бъдеш кротък и смирен, значи, да проникнеш в благоприятни условия за твоето развитие, да не ферментираш и да бъдеш тих и спокоен, да дочакаш времето за изучаване тайните на живота. Някой иска да знае, какво представя другия свят, какво нещо е астралният свят и какво – умственият. Това са светове, които могат да се определят с една дума. Например, астралният свят е на желанията, умственият свят – на мисълта, а причинният – на причини и последствия на нещата. Какво знание е това, което се определя само с една дума? Ако сравняваме материята на трите свята – физически, астрален и умствен, ще видите, че материята на физическия свят е най-гъста, на астралния е по-разредена, а на умствения свят – най-рядка. От човека зависи да измени свойствата на физическата материя, т.е. да я направи по-пъргава, по-еластична, по-рядка. Трябва ли да допущате в ума си отрицателни мисли, които сгъстяват атмосферата около него? Чували сте, как някой се заканва на свой познат, задето му е казал обидна дума. Той ще му отговори с десет обидни думи и не мисли, че с това е бъркнал вече в нечистото гърне и се оцапал. Така той се излага много повече, отколкото обидната дума го излага. Дръжте в ума си възвишени и чисти мисли, които ви свързват с умствения свят, дето живеят светли, разумни същества. Дойде ли в ума ви една нечиста мисъл, турете я веднага в огъня на Божествената любов, да изгори и се превърне на пепел.

Сега аз не говоря на вас, но на кадията и неговия обвиняем – турчина. Трябва ли кадията да се сърди на турчина, че му казал истината? Кой от вас е изпълнил Божията воля както трябва? Нека всеки си отговори, какво е направил за Господа. – Аз ли съм най-голям грешник? Не е въпросът, дали си грешник, или не; важно е, всеки да изпълни волята на Онзи, Който го е изпратил тук на земята. В изпълнението на тази велика воля се крие благото на човешката душа, както и благото на цялото човечество. Ще кажете, че лесно се говори, но светът не се оправя само с думи. Аз не мисля, че мога да оправя света, но ретуширам своите работи. Така постъпва всеки художник. Като нарисува една картина, оставя я известно време настрана, не се занимава с нея. След време пак я преглежда, да намери някакъв недостатък. Види ли такъв, веднага го изправя. Като я гледа дълго време, нищо лошо не вижда – пак я туря настрана. Така той изправя погрешките си, докато един ден не вижда нищо лошо в нея и

счита, че картината е завършена. Като срещна някой човек, аз считам, че той е една от моите незавършени картини и веднага взимам четката си да изправя един от недостатъците му. Знаете ли, с какви бои си служа? Обикновено аз използвам всички цветове на спектъра. Обаче, никога не си служа с черна боя. Черният цвят означава почивка, отсъствие на живот. Той е отрицателен цвят.

„Защото съм кротък и смирен по сърце.“ Кротостта и смирението са толкова необходими в живота, колкото и солта. Това са вътрешни качества, които дават възможност на човека да се развива правилно. Така той дохожда не само до външното, но и до вътрешното знание. Кроткият се проявява само тогава, когато влиза в общение с хората. Тогава той се проявява свободно и познава себе си, но и окръжаващите го познават. С присъствието си, той внася мир между хората. Кротостта хармонизира хората, поради което те се обединяват и образуват големи общества. Така действа и Бог със своето присъствие. – Възможно ли е различни хора, с различни характери да се обединяват в едно цяло? Вижте какво правят музикантите в един оркестър. Всеки музикант свири своята част и, в края на краищата, тоновете на различните инструменти се сливат в акорди и образуват нещо хармонично, приятно за слушане. Тук действа законът на сливането. Следователно, всяка музикална пиеса, която е основана на този закон, е кротка и хармонична. Ако искате да създадете красива и възвишена музика, турете кротостта в действие; ако искате да създадете нова религия, която почива на любовта, вложете за основа кротостта; ако искате да преобразите земния си живот, да изчистите отношенията си, вложете кротостта за основа на вашите постъпки. Кротостта повдига вибрациите на човека и го води към чист, Божествен живот. Всяка мисъл, всяко чувство и всяка постъпка, лишени от кротостта, са проява на безлюбието. Чистота и искреност се иска от човека. Как се познава чистия човек? – Като бръкнете с два пръста в неговото гърне, и пръстите ви останат чисти, той е чист. Така ще познаят и вашата чистота. С двата пръста жената рови в земята, да посади нещо. В тези пръсти се крие човешката религия, съвест, воля и правда. Ето защо, когато казвате, че човек трябва да се познае, това значи, да бръкне с двата си пръста в своето гърне и да види, чисти ли са пръстите му, или оцапани.

Кротостта и смирението са качества, които вървят заедно. Смиреният никога не говори за себе си. Той изпълнява задълженията си тихо и добросъвестно и така се проявява. Христос дойде на земята, именно затова, да покаже на хората как да живеят. Без кротост и смирение няма спокойствие. Вълнува се морето, т.е. човешкото сърце, но един е пътят за утихването му – пътят на кротостта и смирението. Защо трябва да се смущава сърцето ви? Писателят се смущава за своето произведение, да не

би критиката да се произнесе много строго. Ученият се смущава за своето изобретение. Ако съчинението ви почива на истината, няма защо да се смущавате. Има строги критици, но ако са чистосърдечни, те не са опасни. Важно е човек да бъде искрен към себе си и към своите ближни, да не изпада в лицемерие. Лицето на някого се изкривило от страдание, а той се представа за спокоен. Лицето на спокойния е огледало на душата му. И да страда, той понася всичко със съзнание и любов, знае, че сам е виновен за страданието си, не хвърля отговорността върху другите хора. – Не се носи лесно бремето. – От човека зависи. И бременната жена носи иго, но се радва, че ще се роди човек на света. Бременната жена трябва да носи детето си с кротост и смирение, за да предаде тези качества и на него. Само така може да се подобри бъдещото поколение. Следователно, дето и да носите иго – на врата, на гърба, в утробата си, в ума, в сърцето – носете го с радост, кротост и смирение.

Вземете моето иго на себе си, защото съм кротък и смирен по сърце." Ето един стих, който заслужава да се приложи в живота; всеки трябва да го напише в ума си и в сърцето си. Бременната жена да повтаря този стих през всичкото време на бременността си. Така ли постъпва тя? Понякога си спомня този стих, но след като роди детето, а тогава е късно вече. Христовото иго е необходимо за умствения и духовен живот на човека. Без него той изопачава своите мисли, желания и постъпки. Какво значи да живее човек с изопачени мисли и желания? – Това подразбира дърво с лоши, гнили плодове. Мислите са плодове на ума, а чувствата – на сърцето. За да се създаде една мисъл, нужни са два елемента: а – висшият манас и в – нисшият манас. Двата елемента заедно образуват с – самата мисъл. И в духовния свят чувствата се образуват пак от два елемента: искане и желание.

И тъй, буквата а е умът, в – сърцето, с – волята. Значи, а + в = с. Волята е дете на ума и на сърцето. Следователно, когато казват за някого, че волята му не е възпитана, това значи, че умът и сърцето му са невъзпитани. Щом те са невъзпитани и детето, родено от тях, ще бъде невъзпитано. Някои искат да възпитат ума и сърцето чрез волята. И това е възможно, обаче синът ви ще играе роля на вашата воля. Той ще се ожени и заедно с жена си ще ви възпитават. Синът ще бъде а, жена му – в, а вие – с, т.е. неговите деца. На какво ще бъде равно а – в? Този въпрос оставям отворен, вие да го разрешите.

Кротост и смирение – две велики качества на астралния свят, които създават истинските желания и стремежи на сърцето. Който иска да влезе в общение с възвишените жители на астралния свят, трябва да бъде кротък и смирен. Без тези качества, пак ще отидете в астралния свят и ще се

върнете, без да сте придобили нещо. Кротостта и смирението подготвят човека за съзнателното му влизане в астралния свят. Те успокояват душата, която укрепва тялото го и прави здраво и бодро. Без кротост и смирение, лекуването на човека е невъзможно. Без кротост и смирение никаква идея не може да се приложи. Кроткият се отнася добре и с хората и с животните. Той знае силата на грубите отношения, на лошите думи и ги уподобява на отровните и вредни питиета. Затова казвам: Не се черпете с лоши думи и с груби отношения. Всяка дума е ценна, когато е употребена на мястото си. Днес, на всички хора са дадени условия да бъдат кротки и смирени по сърце.

„Вземете моето иго." Игото, това са двете очи на човека. Който не прилага закона на кротостта и смирението, носи хомот на гърба си. Човешкият дух е впрегнат на работа. Неговото седалище са очите, през които вижда всичко и върви напред. Същевременно очите са и хомотът на човека. Каквото види чрез тях, той го пожелава. Ако не може да го постигне, той се връща у дома си недоволен и разочарован. Вижда ниви, къщи, говеда – всичко пожелава. Чувате го най-после да казва: Винце искам, прасенце искам, да си пийна и хапна, да разбера смисъла на живота. И ако не може да задоволи желанията си, той казва, че носи иго. Игото не е в това, че не е постигнал временните си желания, но в това, че не е употребил очите си на място – пожелал е неща, които не са нужни. Който не е доволен от живота си, ще носи игото на врата си; ако пак не е доволен, игото ще се премести на гърба му. И най-после, игото ще влезе в утробата му и ще роди дете. Така, игото ще се мести, докато човек разбере смисъла на живота и стане съвършен, т.е. кротък и смирен. Значи, игото е първо на очите, после на врата, на гърба и най-после на корема. Да се справиш с това иго, подразбира да изучаваш алхимията.

Следователно, не говорете за желанията си и не страдайте за това, което не сте постигнали; използвайте знанието, което иде чрез очите ви, и мислете, какво трябва да правите всеки ден. Кажете си: Днес трябва да бъда кротък и смирен заради Онзи, Който ми е дал живот. Ако не сте готови да бъдете кротки и смирени заради Господа и Го безпокоите, вашият ангел ще ви напусне. Ако майката и бащата се безпокоят за нищо и никакво, близките им един след друг ще напуснат земята. Страшно е да остане човек сам на земята, без близки и приятели, като сухо дърво, без листа, клончета и цветове. Колкото повече се безпокои, толкова по-долу слиза той и губи всичко, което му е дадено. За да не стане това, приемете Христовото бреме, което води към кротост и смирение. Само така ще се повдигнете и облагородите. Да вземете игото на Христа, това значи, да приемете знанието на своя Учител в себе си. Който не е кротък и смирен, не може да придобие любовта. Най-мъчното изкуство е да любиш. Дето е любовта,

там е Духът. Учете се да любите не само хората, но и най-малките мушици, буболечици. И в тях се крият условия за бъдещото им развитие. Когато станат кротки и смирени, хората ще се отнасят добре с животните и растенията, няма да секат горите безразборно. В дървото виждам великолепен палат за съществата, които живеят в него. В кристала също виждам палат за съществото, което живее там. Следователно, нямате право да взимате без позволение живота на дървото. За всичко трябва да се допитваме до господаря на къщата. Какво правят съвременните хора? Те разполагат с живота на нисшите същества, като със своя собственост, но в края на краищата, скъпо плащат. Дали признават това, или не, не е важно. Ще възразите, че Господ е създал всичко за човека. Какво представлява човекът? Част от целокупното човечество. Следователно, като част, той е длъжен да иска позволение за всичко, което му е нужно, от Онзи, Който е господар на Цялото. Това изисква Христовото учение. Това изисква новата религия – религията на работата, на живота и на любовта.

Днес срещам млади моми и момци, деца и възрастни, които късат цветята безмилостно и после ги хвърлят като непотребни. Това не се позволява. За човек, който къса цветята и ги хвърля, имаме лошо мнение. Както къса главичките на цветята, така може да откъсне главата и на човека. Някой къса цветята и ги подарява на близките си. И това не се позволява. За такива случаи българите казват: "С чужда пита помен не се прави". Колко цветя са ми подарявани, но за всички съм платил. Щом получа едно цвете, обръщам се към неговия господар и казвам: Моля ти се, прости на това дете. То не разбира закона. Като порасне, ще разбере погрешката си и ще я изправи. Новото възпитание изисква почитание към цветята и дърветата, както към хората. Аз поставям нов закон: „Обичай всяко дърво, всяко цвете, всяко животно като себе си". Ще кажете: Кой си ти, с какво право поставяш нов закон? – Аз превеждам старите закони на нов език, за да бъдат разбрани и изпълнени от всички.

Всяко живо същество – трева, дърво, цвете, животно е израз на някаква идея, скрита в него. и човек е израз на една Божествена идея. Като дойде на земята, Бог ще потърси първо човека, да види, доколко той е реализирал идеята, която е вложил в него. Той ще се почуди, като види колко се изопачил човекът, колко е изопачил Божествената идея, вложена в душата му. Бог ще каже на човека: Ти нямаш право да залагаш тялото си и душата си. Те не са твоя собственост. Тялото ти е храм Божи и ти нямаш право да го петниш. Колко мъже и жени са изхвърлени днес на боклука, като остатъците на агънцата и прасенцата, а отгоре им турят кръст и пишат: Бог да ги прости! Да ги помене в Царството си! Бог ще помене покойния, но ще помене и онзи, който е станал причина за разрушаване на къщата му – неговото тяло. Аз пък ще кажа: Господи, помени в Царството си

всички мъже и жени, старци и деца, свещеници проповедници, учители и ученици, търговци и занаятчии и ги научи да живеят правилно, да не рушат къщите на своите ближни, да не отнемат живота на всичко живо по лицето на земята. Това значи, да вземете Христовото иго на себе си и да станете кротки и смирени.

Неделни Беседи
09.03.1919 Неделя, София

1919_03_22 С любов се взима
Издателство Бяло Братство

С ЛЮБОВ СЕ ВЗИМА

(Неделни Беседи, 22.03.1919 Събота, София)
Царството Божие с любов се взима, с обич се държи и с дух се крепи.

Това е мотото, написано на вратата за Царството Божие. Досега всички искаха да вземат Царството Божие със сила, но не успяха. Отсега нататък вече всеки трябва да се освободи от този възглед, т. е. да се освободи от старата черупка на закона, от неговите окови, неговите възгледи. Царството Божие не със сила, а с Любов се взима. "Бог възлюби света, за да не погине всеки, който вярва в Него". Когато се приеме, че Бог е възлюбил света, тогава става ясен и прочетеният стих. И тъй, първият тон в Живота е Любовта – с нея Животът започва. Имате ли този тон в себе си, ще имате и Радост. Изгубите ли го, явява се скръбта, която е признак на тази загуба, както при певците, загубили тона на песента си, изчезва хармонията на гласовете и песента не върви. Любовта е основен тон и основна Сила. Човек, който люби, е всесилен, той страх не знае. Любовта, за която ви говоря, е същата, която действа и у вас, но вие често мените тона ѝ. Под думата "царство" се разбира простор, въплътяване, проявление на човешката душа. В това Царство всички членове, т. е. камъните, които го съграждат, са живи. Царството Божие не е нещо мъртво, не се състои от правила и закони, а от живи същества, които живеят в една непрекъсната връзка. Всеки дом е едно царство в миниатюр – бащата, майката и децата образуват едно малко царство. Когато има хармония и Любов между всички членове на семейството, това царство се изявява и членовете му вкусват неговите блага.

Сега, Царството Божие трябва не само да се вземе с Любов, но и да се държи с Обич. Под думата "държане" се разбира вътрешно крепене, което става от Духа. Ето защо Царството Божие с Дух се крепи. Не считайте, че думите "Любов", "Обич" и "Дух" се отнасят само до Царството Божие. Те се отнасят и до нашия обикновен живот, така както никоя мома или момък не могат да вземат своя другар без Любов. Даже никаква вещ не можете да си купите без Любов, а по-напред трябва да го възжелаете, да го възлюбите. Отидете ли в някоя гостилница да се нахраните или в някоя месарница да си купите нещо, пак ще вземете онова, което обичате. Обичта е вътрешна сила, която държи всичко в изправност, а Духът обгражда онова, което имаме. Като поставим Любовта в отношението към нашия Дух, Обичта към нашата душа и духа към нашето тяло, ние ще имаме разгадка на великия Живот, който владее Земята. Духът е

единството, което се проявява във всички хора. Той е едно цяло, неделимо в себе си и във всички същества, затова трябва да го любим с една и съща Любов. Духът не може да се разделя, той крепи цялото Царство. Може да плачете, може да изливате много сълзи, но нямате ли Любов, Царството Божие е далеч от вас. Цял живот може да постите, постоянно да се разкайвате, но нямате ли Любов, Царството Божие е далеч от вас. Да се покаеш разбирам да разтвориш сърцето си и да възприемеш Любовта вътре в него, друго покаяние не разбирам.

Според този велик закон вие трябва да обичате еднакво и Доброто, и злото – там е силата на човека. Любовта не познава зло. Може да кажете, че това е трудна работа. Други пък ще кажат, че децата влизат в Царството Божие. Влизат, но не могат да го вземат. Тези стари възгледи за "може" или "не може" са едно заблуждение. Ако оплета с въже краката ви, вие няма да можете да ходите, но това не показва, че действително не можете – съществува само една външна спънка, която ви пречи, но която можете да премахнете. Всеки човек, когото с Любов повикате да ви помогне, ще дойде, защото винаги, когато позовете Духа, той се отзовава. Злото в света се явява, когато престанем да любим Духа, т. е. злото е отсъствие на Любов към Духа. Някой казва, че мрази еди-кой си човек; това значи, че той мрази себе си и затова всякога ще бъде нещастен.

Сега, при днешния порядък на живота вие можете да си представите много мъчнотии: днешната култура е едно въже, омотано около краката ви; днешната политическа наука е второ въже, омотано около къщата ви; днешната религия пък е друго въже, омотано около вашите деца. Новата религия, която иде, ще бъде религия без въжета, без символи, без свещеници и проповедници, без съдии и учители, без търговци и земеделци, без мъже и жени. Бъдещата култура ще бъде царството на бащи и майки, на братя и сестри. Сигурно ви се вижда чудно как ще може без учители. Тогава ще има един учител, един съдия, един мъж, една жена, а не много, както сега много, защото днес светът страда от многото. Ако ме питате как да разбирате това, ще ви кажа да го разбирате както искате, няма да ви го обяснявам. Духът, който слиза към Земята, идва да подигне човешката душа, която е жива и която, както казах, е най-съществeното, най-ценното. Духът се прелива в душата и носи Любов. Когато последната се влее в душата, тя обиква Духа. После духът и душата се вливат в тялото, което е тяхното дете. Тогава Духът ще крепи Царството Божие, което е целокупното тяло. Всички вие съставлявате Царството Божие на Земята, затова именно Христос казва: "Във вас е Царството Божие". Това е факт, който може да се провери от всеки. Нека който и да е от вас отиде в някоя пустиня, нека се изолира от всички същества, да остане сам-самичък и нека каже колко е щастлив. Всички живи същества – от най-голямото до най-

малкото – чувстват необходимостта от общение. Всички живеят, въздишат и казват: “Завладейте ни чрез Любов, дръжте ни чрез Обич, крепете ни с Дух”. Всички – било деца, било възрастни – това търсят.

Едно време, когато Господ създал света, слънчевите лъчи решили да слязат на Земята, облекли се в най-хубавите си светли премени и слезли да я посетят. Тези лъчи били седем сестри. Но щом слезли на Земята, какво било учудването им, когато видели, че дрехите им от светли се превърнали в седем други цвята: червен, портокален, зелен, жълт, ясносин, тъмносин и виолетов. Всяка сестра виждала промяната, която станала с нея, и се питали помежду си: “Какво стана с нас, че толкова ни потъмняха дрехите?” Също и разликата между вас се дължи на тези седем сестри, които слезли на Земята: някой от вас е червен, друг – портокален, трети – жълт, четвърти – зелен и т. н. Щом се намерили в това чудо, сестрите написали на баща си: “Татко, когато слязохме на Земята, дрехите, които ни даде, се измениха толкова много, че едва се познаваме, няма я вече тази първоначална светлина между нас”. Тогава бащата отговорил на първата си дъщеря: “Дъще, твоят червен цвят показва, че ти носиш Живот на Земята и на хората, които толкова се оковаха в тези закони, че днес са мъртви. Кажи им, че твоята светлина се превърна в Живот и затова си червена”. Така тази първа слънчева дъщеря дала Живот на децата и затова всички се спуснали да грабят, започнали да се борят и да си скубят косите кой повече да вземе.

На втората си дъщеря бащата написал: “Дъще, кажи на хората, че ти им носиш дихание, Божествен живот, кажи им, че те трябва да работят, затова и твоят цвят е портокален”. Хората, обаче, не разбрали какво е работа, а започнали да се трудят и да се мъчат... Днес всинца се намираме в това положение. Разболее ли се някой, бързо викаме лекари или започваме да го тъпчем с ядене, като че ли лекарите и многото храна ще му задържат живота. Това е заблуждение. Знаете ли как се хранят Ангелите? Знаете ли как се храни детето в утробата на майка си – само ли се храни или го храни майката?...

На третата си дъщеря бащата написал: “Дъще, кажи на хората да не държат очите си, сведени надолу, да не търсят богатства, а да гледат нагоре, душите им да растат с вековете, да бъдат вечно зелени, какъвто е твоят цвят”. На четвъртата си дъщеря написал: “Кажи на хората, че след всеки растеж има узряване, има жътва и че събраният плод трябва да бъде общ за всички. Това, което расте, го давам на всички общо и еднакво и трябва да се подели по братски, т. е. всеки да вземе само толкова, колкото му трябва”. На петата си дъщеря бащата написал: “Дъще, твоите дрехи са сини, защото ти носиш Истината, носиш начина, по който хората да не

изстиват, т. е. начина как да се запазва Божествената топлина в душата на хората”. Следователно, Истината означава да имаш онзи вътрешен метод, чрез който да не изстиваш. Проверете на практика и ще видите, че омразата всякога е едно изстиване, недоволството също е изстиване, всички противоречия в света са все изстивания. Обратно – всяка хармония е Божествена топлина и е една Истина. Истината е метод, начин, сила за задържане на Божествената топлина в човешката душа.

Шестото писмо, адресирано до шестата дъщеря, ще прескоча, няма да го разпечатвам, ще оставя вие да го разгадаете. Защото другарката на шестата сестра я няма, а аз не говоря на един човек, но на двама. Ще премина към аметистовия цвят. На седмата, последната, своя дъщеря, бащата написал: “Дъще, кажи на хората, че Царството Божие с Любов се взима, с Обич се крепи и с Дух се държи, затова и твоите дрехи са аметистови”...

Днешният ден има символично отношение към бъдещето: бъдещата култура ще бъде култура на Любовта, култура на Обичта и култура на Духа. Любовта е сила, която лекува всички болести и недъзи, няма по-добър лекар от нея в света. Всеки, който иска да лекува или да придобие нещо, трябва да има Любов в себе си. Не се старайте да разгадавате какво нещо е Любовта, не я чоплете, само я опитайте. Разгадаването е механично действие. Често вие питате децата колко ви обичат и те посочват с ръце, като ги разтварят повече или по-малко широко според степента на любовта – за братчето си посочват половин пръстче, за голямата си сестра посочват повече, за майка си – още повече, а когато показват колко обичат баща си, съвсем разтварят ръцете си, т. е. показват, че го обичат най-много – толкова, колкото целия свят. Широко разтворените ръце на детето показват, че обичта им е колкото цялата вселена. Децата обичат баща си повече, защото бащата означава Бог, т. е. “баща” и “Бог” са синонимни думи. Ако във вашите бащи и майки вие виждате не човеци, а Бога, веднага този закон ще ви стане ясен. А сега казвате: “Този да обесим – онзи да обесим, този е крадец – онзи лъжец” и т. н. С това въпросът не се разрешава.

Тези седем сестри първоначално са слезли на Земята, после са се върнали на Небето, но сега отново идват в света вече в нова форма. “Зора се чудна зазорява”. Зора на какво? “Зора на светъл нов живот”. Щом има зора, ще има и лъчи, които вече идват. И те трябва да ви намерят в положението на онзи млад и красив древен цар, който отишъл на лов в една гора и някъде след десетия ден на пътя му се изпречила една много красива боса девица, преследвана от злосторници. Като видяла младия момък, тя го помолила да я избави, без да подозира, че той е цар. Царят я завел в шатъра си, направил ѝ легло, поставил я да си легне, тогава тя се обърнала към него и

го запитала: "Ти няма ли да ми направиш някакво зло, няма ли да злоупотребиш с доверието, което имам към теб?" Той й отговорил: "Бъди спокойна, в моя шатър ти си в пълна безопасност". Така тази мома не пожелала да се ожени за царския син и на другия ден той я изпратил с всички почести. Това е една загадка в света. Колцина днес биха се отнесли така благородно с тази мома, ако тя попаднеше в шатъра им? Колцина щяха да имат доблестта да не се докоснат до нея? Ето въпросът, който трябва да разрешите. Девицата е вашата душа, която трябва да пазите чиста вътре в себе си. Вие, които учите Христовото учение и ме слушате, едно чувате, а друго разбирате. Щом видите девицата, вие си казвате: "Не може ли тя да ни стане наложница, не може ли да донесе пари от баща си, разполага ли със средства?" Не, тази девица само е изпитала царския син, но и двамата са издържали изпита. Затова Христос казва: "Синовете на възкресението нито се женят, нито за женитба мислят". Това значи да не изнасилвате момата, когато влезе в шатъра. И ако ме питате защо не може да възприемете това учение, отговарям ви: защото сте изнасилили тази девица. Без да ви упреквам, казвам, че няма човек, който да не е изнасилил своята душа.

Един хамалин във Варна казваше на душата си така: "Ти или ще работиш, или ще те направя овчар, а ако и това не искаш да работиш, ще те туря да чистиш боклуци". Хиляди, хиляди хора има, които са пратили душите си на такава нечиста работа. Душата ни не е нито за хамалин, нито за овчар, нито за слуга, който да чисти боклуци. Тя е душа, която с Обич да поддържа Царството Божие. А Царството Божие са синовете ви, които ще дойдат в бъдеще, т. е. Синовете на безсмъртието. Не мислете, че имам желание да ви упреквам. Аз днес обичам злобата толкова, колкото и Любовта; обичам крадеца толкова, колкото и онзи, който не краде. За мен е добър и този, който лъже, и онзи, който не лъже. Що е лъжа? Тя си има свои причини и е лъжа само при дадени условия. Например, ако човек няма какво да вземе от вас, ще ви излъже ли, ще ви ограби ли? Но ако имате пари, скъпоценни камъни или друго, той ще ви излъже. Или пък ако се е родил във вашия дом и му давате всичко, ако разполага с всичкото ваше състояние и му казвате: "Приятелю, всичко това е твое", каква нужда има той да ви лъже? Следователно, лъжата произлиза от вътрешното ограничение на човешката душа, т. е. ограничете човека и ще създадете лъжата. Например, майка казва на детето си да не пипа еди-къде, но то пипва и за да прикрие простъпката си, излъгва. Не ограничавай детето си, а му кажи: "Имаш всичко на разположение". Не говоря за сегашните ви деца, а за вас, т. е. за това как трябва вие да мислите днес. Казвате, че трябва да поправите света. Няма какво да го поправяте, светът сте вие.

"Царството Божие с Любов се взима, с Обич се държи, с Дух се крепи." А

старият превод казваше: “Царството Божие се взима със сила”. И наистина, днес и българи, и англичани, и германци, и французи – всички искат да вземат Царството Божие със сила. И болшевиките по същия начин искат да го вземат и казват: “Трябва да избесим и да изколим всички престъпници, за да се оправи светът”. Добре, но кой ще остане тогава? Светът е сит на кражби, на всички видове грехове и е пълен с бесилки. И болшевиките нищо няма да оправят, само още повече ще съборят и ще разрушат. Нямам нищо против тях, но трябва да се разбере, че бъдещата култура е само у хората, които взимат Царството Божие с Любов, които го държат с Обич, а го крепят с Дух. Ето панацеята за всички ваши нещастия. При тези условия за един ден ще може да възобновите домовете си и всеки ден ще може да възкръсвате. Днес е денят на Възкресението. Ще ме запитате дали можете да възкръснете. Слънцето казва: “Можете”. Да няма плач, да няма скръб! Плачът е остатък от старата култура – старите хора плачат, а в Новата култура не трябва да има и помен от плач. Не допущайте в себе си никаква скръб, усещайте я тъй, както параходът усеща вълните, които се блъскат върху бордовете му, само външно, а вътрешно бъдете тихи и спокойни. Управлявайте вашите кораби с Любов.

Сега, жените ще попитат какво да правят с мъжете си, когато не ги оставят на спокойствие. Кой е вашият мъж и къде е той? Мъжът ви е в друг кораб, оставете го да се грижи за себе си. А ти си в съвсем друг кораб. Питате се какво ще стане с кораба на другия, опасявате се да не потъне. Някои казват: “От моя кораб аз ще оправя другия”. И започват да се оправят. По какъв начин? Оправят се с гранати – хвърлят по кораба една, две, три и повече гранати, докато той се обърне, докато се изсипе от него Любовта и Обичта, а след това казват: “Затова ли се оженихме?” Това е старата култура на женитбата. Господ никъде не е писал хората да се женят. Думите “жена” и “жиг”1 произтичат от един и същи глагол – “жигосвам”. Хората се жигосват, но това не е женитба. Писанието казва: “Което Бог е съчетал, да не се разваля, защото то е съчетание вътрешно”. Често казвате за младите: “Да ги ожениm”. Може да ги ожените, има разни женитби – християнски, мохамедански, будистки и т. н., но при всички тях хората все се жигосват. Тогава започват да дирят истината, да търсят кой народ е най-благородният. В света има само един благороден народ – народът на Божествената Любов, на Божествената Обич и на Божествения Дух. Ще ме попитате, навярно, към кой народ спадат българите. Когато изучавате окултизма, проследете и вижте как са се появили първите раси и после как се е появил българският народ. Всичките раси представляват едно човечество. Една раса не е цялото човечество, а е преходен стадий като един лъч от светлината. И всяка раса, всеки лъч носи в себе си известни зародиши, които може да развие. Следователно, всяка душа минава през седем фази и това, което се съдържа в нея, това е и в цялото човечество и

обратно. С други думи, когато изучите вашия живот, вие ще изучите живота и на цялото човечество. Ще кажете, че това е много лесна работа. Не е много лесна, но не е и много трудна работа. Можете и вярвам, че сте я разбрали.

И така, ако сте разбрали всичко това, вложете тази Любов в себе си. Но не обикновената любов, а онази, която при тия големи нещастия в света ще внесе нова Радост във вас. Щом дойде тази Божествена Любов, тя ще очисти всичко. Сега вие питате какво ще решат на конференцията2. Не се безпокойте за това, аз ще ви кажа какво: това, което ще решат там, ще бъде стара култура. Но днес и Господ взема решение и казва: "Царството Божие на Земята с Любов се взима, с Обич се държи и с Дух се крепи. И онзи народ, който има Моята Любов, Моята Обич и Моя Дух, ще бъде най-великият народ в света. Онзи човек, който има Моята Любов, Моята Обич и Моя Дух, ще бъде най-великият човек в света". Тъй казва Господ, заедно с всички Ангели, светии и велики духове. Следователно, ако обикнем Бога, ние ще бъдем най-великият народ, ще бъдем най-благородните хора в света. Велики по Любов, по Обич, по крепост и сила. Царството Божие идва за вас. Днес искам да скъсам всички вериги, в които сте оковани, и да ги захвърля. Искам да превърна всички затвори в храмове, в които да слезе Божественият Дух – Господ на всичката Пълнота. От Него излиза всичката Сила, чрез Него се прояви Словото в света и светът стана човек. Ще кажете: "Ето един анархист". Да, анархист, който иска чрез Божествената Любов, Обич и Дух да разруши стария свят и да съгради нов. Какъв именно? Във всички ще разруша всяка омраза и всяка лъжа. Когато срещна някой, който знае да лъже, казвам: "Приятелю, обичам те, защото умееш да лъжеш". Щом един човек не ми казва Истината, това показва, че не съм толкова истинолюбив. Всеки пратеник трябва да говори Истината, защото Господ не търпи лъжи и ще освободи хората от тях. Господ е написал на знамето си: "Свобода, равенство и братство за всички – от най-малките до най-големите същества". Днес всички хамбари ще се разтворят, всичко ще се разпредели по равно и на всички ще се дадат условия за развитие. А онзи, който не се покори на Божествения закон, ще бъде пропъден извън пределите на Земята. Запомнете това и го разкажете на всички – всичко това ще се сбъдне. Всички, които ме слушате днес, ще бъдете свидетели на това велико Божествено дело. Господ е казал това и Неговите думи са неизменяеми. Господ, който е създал света, който е говорил чрез Христа и всички пророци, ще смъкне лъжата и измамата. (Обаждат се: Амин!) "Амин" е за този, който има Любов, Обич и Дух. Това, изтълкувано на ваш език, означава човек, който има мъж, жена и дете. Във вашия език жените и мъжете са станали за посмешище: мъжът се оплаква от жена си, жената – от мъжа си, децата – от родителите си и т. н. Тогава питам каква е тази любов, тази обич и тоя дух? За да възкръснете, вложете в себе си

Божествения Дух.

Сега, най-малко три неща изисквам от вас: едни да станат, други да оживеят, а трети да възкръснат. Само така ще забравите вашата стара култура, според която започвате добре и свършвате зле или започвате зле и свършвате зле. Сега трябва да усвоите следното: да започвате зле и да свършвате добре или да започвате добре и да свършвате добре. На съвременен християнски език това значи, че има четири категории хора: първи, които вярват в Бога, но не живеят по Бога; втори, които не вярват в Бога и не живеят по Бога; трети, които не вярват в Бога, но живеят по Бога и четвърти, които вярват в Бога и живеят по Бога. Първите две категории, които са хора на старата култура, ги оставям настрана, защото в бъдеще имам нужда от последните две категории, т. е. от тези, които вярват в Бога и живеят по Бога и тези, които не вярват в Бога, но живият по Бога. Ние имаме нужда от оглашени, които не вярват, започват зле, но свършват добре и от хора, които започват добре и свършват добре. Искам да сте в една от двете последни категории. Искам да изхвърлите от душите, сърцата, ума и главите си всички стари вярвания, които досега са ви отдалечавали от Бога на Любовта. И тогава думите ми ще ви бъдат ясни. И тогава ще преживеете един момент от Божествената Любов, който струва много повече, отколкото всички знания, които имате, макар и придобити от хиляди години. Този преживян момент съдържа целокупността на вселената, а знанията, които имате, са само нищожни придобивки.

Отсега нататък искам да не ме занимавате с вашите скърби, да не ми разказвате какво се е случило с вас, какви разправии сте имали, какви нещастия са ви сполетели. Ако някой е жаден, гладен или скърбен, ще го напоя, ще го нахраня, ще го утеша, но да изслушвам какви взимания-давания имал не е моя длъжност, оставете това за служителите на старата култура. Пари, ризи, чорапи, обуща – нищо не ми носете и се освободете от мисълта да ме подкупвате с тези свои неща. Аз мога да работя както всеки от вас, тия ръце виждате ли ги – мога да придобия хляба си с труд. Ако можете да сторите това нещо с Любов, нямам нищо против – на драго сърце ще го приема, ще ви посрещна, ще ви целуна и ще ви кажа: "Елате в Царството Божие". В противен случай ще ви кажа: "Приятелю, ти не си влязъл през вратата на Любовта". Ако можете да изпълните всичко в името на Божествената Любов и Обич, добре, но вън от тях аз не съществувам. Това е Божественото учение в алегоричен смисъл. Искам да ви представя това, което едно време Великият Господ е говорил на първия човек в Рая и после е говорил чрез всички пророци и Христа. Някои от пророците са разбирали Бога, но някои не са Го разбирали, изопачили са думите Му и днес те вече не са предадени така, както са били в първите времена. Защото много пророци са лъгали, но ние благодарим и на

лъжите им. Те са имали причини да лъжат. Например, пророкът го е страх, че ще го затворят или обесят, затова поизопачава нещата, за да тръгнат след него: "Господ казва, че България ще стане велика и ще завладее целия свят". Не, приятелю, този пророк лъже. Аз ще ви пророкувам така: ако българският народ може да вземе Царството Божие чрез Любов, ако може да го държи с Обич и да го крепи с Дух, тогава той ще бъде най-великият народ, а царят му, безразлично кой е той, също ще бъде най-великият. Може за цар да е турен най-последният българин, овчар или говедар, но аз ще имам най-голямо почитание към него, ако той може да приложи това. Така трябва да се гледа на въпроса: всеки, който е роден и вдъхновен от Любов, Обич и Дух, в жилите му тече царска кръв. Бих желал във всички вас да тече такава кръв.

Искам да забравите вчерашния ден, мен там ме няма вече. Днес е девети март, аз съм вън от гроба, плащаница я няма вече на главата ми и аз съм готов на всичко. Разбирате ли добре? Когато българинът иска да каже, че е готов на всичко, той казва, че вече е разпасал пояса си. А това на Божествен език значи, че вместо хората да ме лъжат, аз се запретвам на работа. Ако в света още има зло, това значи, че още не съм си извършил работата, т. е. не съм дал колкото трябва от своята Любов и от своя Дух. Светът нямаше да падне, ако му бях дал това нещо. Някой ми се оплаква от някакво нещастие, а аз си казвам: "Дънов, разбра ли какво си направил? Този човек имаше нужда повече да му дадеш". И затова от днес аз започвам да поправям всичките си погрешки от хиляди векове. Ще кажете: "Колко е добър г-н Дънов!" Не говорете за добрина, а говорете само за Любов, Обич и крепост на Духа. Не мислете, че аз се различавам от вас – не, между мен и вас няма никаква разлика. Ако има, тя е само външна, а по същество, по вътрешно съдържание и по произход от Божествения Дух всинца сме едно и също. Вашите скърби са и мои, но понеже аз вече не признавам скърби и омраза в света (освен че съществуват като сенки), то и вие трябва да се откажете от тях. Какво е скръб и омраза не зная, имам само усещане за тях. Например, някой страда от зъб и казва, че никога няма да забрави тази болка, но зъбът му минава, той всичко забравя, остава само спомен от болката, който е илюзия на нашия ум.

Днес Господ ви говори на прост език, необходимо е само да пожелаете да Го разберете и послушате. Възможно е, когато си отидете вкъщи, да се запитате: "Какво ли мога да направя?" Не мислете какво можете да направите. Когато отидете на гарата, питате ли какво трябва да направите за локомотива, дали има нужда от вода, въглища или масло? Не, само ви питат дали ще пътувате. Влезте във вагона и не мислете нито за въглища, нито за вода, нито за маслото на колелетата. Когато на следната станция влакът спре, слезте и тогава помислете какво трябва да направите по-

нататък за Царството Божие. Това го говоря на ваш език. Разтворете душите си. Вместо да ги разтворите, вие ги счупвате, както някой, като не може да отвори някое шише и го счупва. Всяко нещо си има специален начин за отваряне. Отворете ума и сърцето си и онова, което от хиляди години не сте разбрали, ще го разберете сега. Всички сте много богати, не виждате колко много имате в касите си – отрупани сте с богатства, а гледате колко са богати другите. Аз ще пратя комисия, която да ревизира състоянието на вашите каси и да види какво брашно, масло, маслини, захар и други неща имате в зимниците си. Ревизия ще има, каси ще се отварят! Затуй ви казвам: направете си приятели от богатството на неправдата. Преведено на ваш език, това означава дрехата, която носите и вече ви е неприятна, да я изперете, за да ви стане приятна. В днешните усилни времена хората извадиха захвърлените дрехи от килерите си и ги подновиха. Това значи да си направите приятели от богатството на неправдата. И тъй, Царството Божие с Любов се взима, с Обич се държи и с Дух се крепи.

Сега, поуспокойте се, защото забелязвам едно хипнотично състояние у вас. Аз, обаче, не искам да ви хипнотизирам. Успокойте се и не бързайте, искам да мислите сериозно. Царството Божие, Любовта, Обичта, Духът никога не бързат. Бездруго трябва да проявим това, което Бог иска. Даже сме закъснели в проявлението му – голяма част от живота си сме употребили за нищо и никакви неща, които Бог не иска, затова са дошли страданията и нещастията. Но днес аз обръщам нов лист и на него ще пиша за жената така: намериш ли мъжа си неразположен, кажи му, че ще го обикнеш, защото досега не си го обичала. Твоят Господ е в мъжа ти; възлюби Го и после Му кажи: "Господи, ще възлюбя и Духа Ти, ще обикна и душата, и тялото Ти". Ако дъщеря ви не е разположена, кажете й същото. Обърнете се към Господа и кажете: "Господи, искам да ми помогнеш да разкъсам всички стари вериги". От всички ви да искам си подадете ръка, да заработите кой както знае. Създайте си колкото искате кръжоци, проповядвайте където искате – по църкви, съгди3, училища и други, по какъвто щете начин работете, никакви ограничения, никаква дисциплина и закон не ви турям в това. Ако нямате трите неща, за които ви говорих – Любов, Обич и Дух, старият закон е във вас, а ако ги имате, ще извършите чудеса. Днес целият български народ може да каже на Европа: "Достатъчно това робство!" Господ, на когото се кланяме, казва, че Царството Божие с Любов се взима, с Обич се държи и с Дух се крепи, и ние сме решили отсега нататък с Любов да го вземем. Досега сте искали да бъдете само духовни хора. Не, бъдете обществени, политически, културни и духовни хора. На мъже, жени, деца – на всички еднакво препоръчвам това правило. Този е великият закон на Свободата. Не питайте дали вече е дошло време. Успали сте се много – вдигнете завесата, отворете

прозорците и ще видите, че Слънцето отдавна е изгряло. У някои от вас кепенците са затворени и казвате: "Не е съмнало още". Докато станете, Слънцето ще залезе, а вие ще продължавате да мислите, че още не е изгряло, ще лежите и така ще пропуснете и новия изгрев. Божественото Слънце вече е изгряло. Дръжте се за Божествените правила, работотете разумно и никога няма да паднете. Кажете на брата си: "Аз те обичам, братко, ще те крепя с духа си и на моето легло ще си в пълна безопасност – нито косъм няма да падне от главата ти".

И така, вчерашните сметки не важат вече, Божественият закон не признава никакви полици, никакви задължения. Вие често питате дали Съглашението ще наложи на България контрибуция. Ако вървите по стария закон, ще ви наложат големи контрибуции, които с десетки и стотици години няма да можете да изплатите. Вървите ли по новия закон, прилагате ли импулса да взимате Царството Божие с Любов, да го държите с Обич и да го крепите с Дух, никаква контрибуция няма да има. Могат да ви кажат: "Но въпреки всичко, ще ви наложим контрибуция". Нищо, ние ви обичаме. Всякога дръжте в ума си този стих и бъдещето ще бъде добро както за вас, така и за целия български народ. Ако българите приемат този стих, ако вярват и вървят по него, това е добре, а ако не го приемат, пак е добре, защото все един или два народа ще го приемат. Такъв е девизът на дверите на Царството Божие. Това е учил едно време Христос, това са учили и всички негови последователи. Затова ги вземаха за анархисти, затова пострадаха.

Днес всички казват, че Земята е юдол плачевна4. Не, юдол плачевна е неразбраният човешки живот. Земята е благословена наша майка, която ни дава всички блага. Защо роптаем против нея? Земята ни дава цветове, плодове, всякаква храни, прегръща ни и ни утешава. Не Земята е грешна, а грешни сме ние, които не разбираме този велик закон, опетнили сме го, опетнили сме и нашата майка. Ако ме попитате какво ще бъде бъдещето ви, ще ви предскажа, че ако всеки от вас възприеме Божията Любов, Обич и Дух, в бъдеще ще стане цар или царица. Тъй че, ако всички ме слушате, ще ви направя царе, царици или князе. Ако възприемете това, което ви препоръчвам, няма да бъдете прости хора. Не казвайте като Давид: "В грях ме зачена майка ми". Днес ще бъдете заченати от Божествената Любов, ще бъдете въздигнати от Божествената Обич и ще бъдете възкресени чрез Божествения Дух. Искам всеки от вас да призове Господа. В Писанието се казва: "Призови ме в ден скръбен". Аз казвам: призовете Бога в деня на Неговата Любов, Обич и Дух и Той ще ви даде всичко, което желаете. Тогава няма вече да има скръб и всяка сълза ще се заличи от очите ви. Сега ще ме запитате защо още сте скръбни. Защото живеете в Стария завет. Всеки, който има скръб в себе си, той е в миналия, а не в днешния ден. В

днешния ден няма скръб, защото в него Господ царува.

И тъй, днес едни от вас ще бъдат заченати, за да станат, други ще бъдат заченати, за да оживеят, а трети ще бъдат заченати, за да възкръснат. Всеки от вас ще попадне в една от тези три категории. Отворете ума си за развитието на вашата душа и ще разберете най-великите тайни, ще имате общение с Ангелите и светиите, ще разберете какво има горе, ще минавате от слава в слава, от едно слънце в друго, от една планетна система в друга. Не позволявам никакво съмнение! Когато се върнете вкъщи, да не започнете да се питате дали е вярно всичко това. Съмнението е вчерашният, старият човек – не му вярвайте. Има два вида вяра: да вярваш в лъжата и в Истината. В съвременната вяра са събрани най-лошите птици, които си омърсили гнездото на Дървото. Ако вярваш, че има смърт, че има болести, че няма нищо хубаво в света, това е вярата на Луцифер. Вярвайте в Любовта, в Обичта, в Духа, във всичко добро, което Бог е създал. Не искам старите да бъдат млади и младите – стари, а искам всички да бъдат умни, мъдри. Младият подразбира силен човек, а старият – мъдър човек. Затова старият ще каже на младия: "Аз имам знания, а ти имаш сила; ела, братко, да работим". А сега младите казват: "Когато стана по-възрастен, тогава ще работя". Няма какво да ставаш възрастен, ти и сега си такъв. Майката пък казва на детето си: "Ако станеш по-добро, ще те обикна". Не лъжете децата си – обичайте ги, макар и да са лоши. Ако са добри, те няма да имат нужда от вашата Любов. Смешно ще бъде да дойде лекар, за да ме лекува, когато съм здрав, но когато съм болен, ще го приема. Казвате: "За да обикна някого, той трябва да бъде чист". Не, сега, в това състояние го обикни, защото той има нужда от теб днес.

Както виждам, днес вие имате нужда от масажи и аз ги правя – мачкам крака и ръце. Ще кажете: "Как майсторски разтриваш!" Ще ме извините, но днес съм лекар в болницата и правя операции. Някои казват, че Дънов е против операциите. Гноясалото трябва да се изреже, а здравото трябва да остане. Щом излезете от болницата, ще дойда в дома ви, но няма да си нося церовете, няма да ви меря пулса, няма да ви гледам очите, а ще ви целуна по Божествено. Божествени целувки трябва да има само на Небето, но не и на Земята, защото тук има зарази. Тук мъже и жени започват по небесному, а свършват по земному. Докато са млади, раздават си много целувки, а когато остареят, целувките вече ги няма. Обратно трябва да се постъпи: най-напред да се започне с по една целувка в година, после да се премине на по една целувка в месец, по една целувка в седмицата, по една на ден, по една на час и така постепенно да се увеличава. Така трябва да се върви по закона на Любовта. Казано е в Писанието: "Целувайте се със свято целуване". Когато жените ме слушат, ще се запитат има ли право чужд мъж да ги целува. Обърнете внимание, че аз не признавам мъже и

жени, девици и момци, а признавам само човеци. А всеки човек е ваш брат, ваша сестра, ваш приятел и т. н. И ако твоят брат те срещне в Царството Божие и не те целуне, той прави престъпление, тъй както днес е престъпление чужд мъж да целуне нечия жена. Днес такива мъже ги изпъждат, а в Царството Божие е обратно – когато влезеш без целувка, изпъждат те и ти казват да слезеш на Земята. Казвате, че е хубаво да сте на Земята. Хубаво е, но само тогава, когато смъртното се облече в безсмъртно, а нечистото – в чисто. Затова ви казвам да съблечете старите си дрехи, старите си вярвания и навици. И не мислете какво е казал Дънов, какво е писал един или друг. Гледайте това, което казва някой, дали е вярно или не. И ако е вярно, приемете този човек и го целунете. Ако не е вярно, кажете му, че се опитва да ви целува по лош начин и му покажете пътя. Когато четете някой роман и у вас се вмъкне някоя лоша мисъл, авторът ви е целунал лъжливо. Тогава му кажете: "Навън!" Ако можете да възкресите някого, ако можете гладен да нахраните или жаден да напоите, целунете го, дайте една отлична целувка на неговата душа, на неговия дух. Не принизявайте смисъла, не ви говоря за целомъдреност и не искам лъжлива целомъдреност от вас. Днешната ми целомъдреност е лъжлива, но и вашата е такава, защото ние още не сме чисти, не сме в Царството Божие. Но можем в един миг да бъдем чисти. Според закона на прераждането, пречистването може да стане за хиляди години, но може да стане и за един миг. Има случаи, когато човек моментално пада, но има и случаи, когато моментално се повдига – и едното, и другото е вярно.

Сега, няма да ви пожелавам никакво благословение, защото благословение без Любов е лъжа. Върнете се при наскърбените ваши братя, сестри, приятели и слуги и им кажете: "Царството Божие с Любов се взима, с Обич се държи и с Дух се крепи". Бих желал сега всички да се пръснете из София и да държите беседи – така ще турите целия град в тревога. Както аз не ви повиках в това събрание насила или с особени покани, така и вие срещнете едного и го наставете. По този начин вие ще създадете едно велико събрание. Обикнете го и разберете какво велико нещо е човешката душа. На жените казвам: "Обикнете се!", на мъжете казвам: "Възлюбете се!", на децата ви казвам: "С Дух се крепете!" На бабите казвам: "Обикнете се!", на дядовците казвам: "Любете се!", на правнуците им казвам: "С Дух се крепете!" Всяка млада мома да хване стар дядо, всеки млад момък да хване стара баба, защото в тези стари баба и дядовци се крие царската дъщеря. Когато старата баба се съблече от старите си дрипели, тя ще излезе като красива пеперуда и ще каже: "Аз не съм баба, аз съм царската дъщеря, която търсите". Когато дядото съблече своите дрипели, ще каже: "Аз не съм стар дядо, а съм левент момък, аз съм царският син, бях само скрит в тази черупка". Потърсете и ще намерите вашата Любов, вашата Обич и вашия Дух. Любовта ще намерите в дядото, Обичта ще намерите в

бабата, а Духа ще намерите във внуците. Или Любовта ще намерите в мъжете, Обичта – в жените, а Духа – в децата. Във всяка девица и във всеки момък ще намерите и Любовта, и Обичта и Духа.

И сега аз поставям за мото на бъдещия ви живот на Земята да бъдете девствени, т. е. да имате Любов, Обич и Дух, да стоите по-горе от всяко вярване, религиозно общество и схващания, да се обедините с Бога и да кажете: "Господи, ние с Любов ще Ти служим, с Обич ще поддържаме Царството Ти и с Дух ще го крепим".

----

1 Жиг (арх.) – белег, направен с нажежено желязо върху кожата на добитък (бел. ред.)
2 Става дума за мирната конференция, свикана в Париж през януари 1919 г. и завършила с подписването на Версайския мирен договор между Германия и Съглашението на 28 юни 1919 г. (бел. ред.)
3 Стъгда (арх.) – площад (бел. ред.)
4 Юдол (арх.) – долина на страдания (бел. ред.)

Неделни Беседи
22.03.1919 Събота, София

1919_03_30 Детето растеше
Издателство Бяло Братство неделна беседа

ДЕТЕТО РАСТЕШЕ

"А детето растеше, и укрепваше се духом, и се изпълваше с мъдрост." (*Лука* 2:40)

„А детето растеше и се изпълваше с мъдрост; и благодатта Божия бе на него." Тук се изнасят две положения: растене в дух и мъдрост и благодатта Божия. – Кой расте в живота: детето или възрастният? – Детето. Наистина, растенето е съществено различие между детето и възрастния. Детето расте от ден на ден, и майката се радва, като вижда, как от парче месо се оформя голям, левент момък, или стройна, красива мома. При физическото растене частите на тялото трябва да се развиват съразмерно. Тогава се казва, че организмът е външно красив, силен и здрав. Във физическо отношение духът се проявява в сила, а мъдростта – в пластичност, т.е. в яки кости и здрави мускули. Значи, ако костите не са яки и лесно се трошат, а мускулите не са здрави, човек не е дошъл до мъдростта, за която Христос говори. Който не разбира смисъла на физическото растене в дух и мъдрост, казва, че смисълът на живота се заключава в яденето. Не е така. Не е достатъчно само да ядеш, но с приятност да ядеш; да си доволен и когато ядеш, и когато не ядеш; да си доволен от всичко, което ти е дадено. Ако ядеш и изпитваш неприятност, ти не живееш като съзнателен и разумен човек.

И тъй, яденето, храненето е наистина важен житейски въпрос, но се изисква съзнателно отнасяне към него. Ето защо, всички партии, и в миналото, и днес, се занимават на първо място с въпроса за храненето. И буржоазните партии, и болшевизмът поставят въпроса за хляба на пръв план. Богатият иска да има повече патици, кокошки, агънца, да хапне и пийне с приятели, с роднини, да отпразнува деня на сина, на дъщерята, на жената или на мъжа. Друг път се събират на угощение, заедно да хапнат и пийнат в памет на св. Петър, св. Иван или друг някой светия. Те все ще намерят за кого да си хапнат. Бедният гледа как богатият пие и яде и си казва: И аз искам да си хапна за някой светия, и аз искам да се повеселя за деня на моите деца. И в края на краищата, между богатия и бедния се явява омраза и спор. Всички хора имат право да ядат, защото чрез яденето растат и придобиват елементите, необходими за тяхното развитие, за техния живот. Който не е съгласен с това, нека се опита да живее на земята, без ядене и пиене. Когато се проповядва на хората, че трябва да ядат малко, че трябва де има бедни и богати, в тази проповед се крие нещо користно. Според това учение, богатството подразбира изобилен живот на

едни за сметка на други. Това не е право. Всички хора трябва да ядат, без да преяждат. В това отношение, няма по-голямо благо за човека от яденето. Едно нещо разбират всички хора еднакво – яденето. Извикай един гладен, неразположен човек у дома си и го нахрани добре. Той ще се разположи, ще отвори сърцето си и ще те слуша. Каквото му говориш, ще го приеме. Той ще приеме идеята за братство и равенство, за Господа. Докато е гладен, нищо не го интересува. Той отрича и Господа, и морала – отрича всички велики идеи.

Христос казва: „Близо е вече Царството Божие на земята.“ Близо е, но не е дошло още. – Кога ще дойде? – Когато се уреди правилно въпросът за яденето, т.е. за хляба. Ще кажат някои, че черквата препоръчва пост. Под „пост“ разбирам работа. Който пости, той работи усилено на нивата: оре, копае, сее, жъне. Като свърши работата си, отива у дома си и разваля поста. Той казва: Дайте ми да си хапна добре. Свърших една работа и сега имам право да се нахраня и да си почина. Така ми е добре и приятно. Яденето има отношение и към физическия, и към духовния живот. Следователно, както ядеш за стомаха си, така ще храниш ума и сърцето си и ще благодариш, че си ги задоволил. Ще възприемаш чисти мисли и чувства, ще ги асимилираш, без да преяждаш. Само така ще разбереш, че между физическия, духовния и умствения свят има тясна, неразривна връзка. Само така ще разбереш, че физическия свят представя сянка на нещата, а духовният и умственият – тяхната реалност. Физическия свят е външна форма на предмета, той преминава през различни промени; духовният свят е съдържанието, а умственият или Божественият е смисълът на нещата. Силата им се крие в тяхното съдържание и смисъл, а не във формата.

„А детето растеше и укрепваше се духом и се изпълваше с мъдрост.“ Естественото растене е това, когато човек върви последователно от стъпка в стъпка, както детето минава от едно отделение в друго, от един клас в друг. Такъв е пътят на човешкото развитие. Който се опитва да прескочи една стъпка, той се натъква на големи мъчнотии. Каквото е отношението между силата и човешкия организъм, такова е и между духа и мъдростта. Едното без другото не могат да се проявят. – Вярно ли е това сравнение? – Опитайте, и сами ще се убедите. Всеки човек има възможност сам да изпитва и проверява нещата. Как ще ви доказвам, че дадена ябълка е сладка? Достатъчно е сами да я вкусите, за да се произнесете, сладка ли е, или не е.

Павел казва: „Има тело естествено, има и тело духовно.“ Под „естествено“ тяло се разбира физическото тяло, което е тясно свързано с духовното, затова трябва да се пази връзката между тях, т.е. да не се разваля. Колкото

е по-тясна връзката помежду им, толкова по-здрав е човек, физически и духовно. Физически здрав е този, на когото нервната система е в пълна изправност. Нервите в човешкия организъм се уподобяват на струните на даден инструмент. Добре запазен е инструментът, когато попадне в ръцете на майстор-музикант. Остане ли в ръцете на някое дете, в скоро време ще се развали. Всеки човек има по едно дете в себе си, което не може още да мисли, затова греши и прави пакости. Като знаете това, не се питайте, защо струните ви са скъсани, или инструментите счупени, но възпитавайте детето си да расте в сила и мъдрост. Докато човек не съзнае, че е пакостно дете и трябва да се възпитава, той не може да расте, да стане възрастен и да придобие мъдрост.

Съвременните хора мислят, че са много културни, много знаят и т.н. Щом стане въпрос за техните деди и прадеди, те ги считат невежи, некултурни хора. Всъщност, сегашните хора са още деца, които растат, но много работа им предстои, докато пораснат в дух и мъдрост. Докато човек още обърква работите на баща си, докато спори и се сърди, казваме, че не е порасъл в дух и мъдрост. Следователно, не се гневете едни на други, но дръжте връзката с Баща си. Той да ви учи, как да живеете и уреждате работите си. Това, което е вярно за физическия живот, вярно е и за духовния. Въпреки това, има известна разлика между физическия и духовния свят. Съществата, които живеят в духовния свят, изпълняват Божествените закони без никакви протести; обаче, хората на земята не се подчиняват на тези закони и са в постоянно противоречие помежду си. Работите на физическия свят не вървят добре, защото постоянно ги отлагат. В духовния свят, обаче, никакво отлагане не съществува. На физическия свят, всеки се мисли за по-умен и по-учен, отколкото е в действителност. В духовния свят всеки има ясна представа за себе си и за своите възможности. В духовния свят училищата, семействата са поставени по-добре, отколкото земните. – Има ли и там деца и ученици? – Има. В Писанието се говори за чада Божии. – Има ли чада Божии на земята? – Няма. Значи, под „чада Божии" се разбират децата в духовния свят. Те се учат там и, като издържат последния си изпит – матурата, пращат ги на земята като ваши деца. На небето плачат за тях, а на земята се радват, че им се родило добро, благородно и умно дете. Като прекара няколко години между родителите си, на земята, то пак си заминава за духовния свят. Тогава родителите му плачат, а на небето се радват, че то е свършило работата си. То е дошло на земята да повдигне родителите си, да внесе в умовете им една нова идея и след това си заминава.

Съвременният свят е обхванат от една нова идея – болшевизмът. Тя е Божествена идея, но опасно е да не се изопачи. Всяко ново движение, всяка нова идея е Божествена, но като се прилага, в нея се вмъкват човешки

елементи – користолюбие, егоизъм и др., които я изопачават. Не се страхувайте от Божественото. Обаче, пазете се от преходното, човешкото, което се основава на личния живот. Не се страхувайте, че известно движение ще вземе големи размери. Определено е, какви размери трябва да има това движение. Дойде ли до тях, повече не може да се подвижи. Махалото на часовника се движи на една или на друга страна, но движението му се определя от неговата дължина. Следователно, и размерите на човешкото развитие ще стигнат до онези предели, до които човек ще израсте и получи Божията благодат.

И Павел казва: „През много страдания ще минем, докато влезем в Царството Божие и получим Божията благодат." Той научи това от своя лична опитност и от живота на Христа, Който дойде на земята между богоизбрания народ – еврейския, но евреите не Го признаха. Техни пророци предсказаха идването на Христа, като техен Месия, обаче те Го разпнаха. Като последствие на своята погрешка и до днес още те носят страдания. – Какво трябваше да направят? – Да приемат учението на Христа. Той ги учеше да живеят правилно, но и това не приеха. Което се казва за евреите, се отнася и до всички народи. Всеки народ трябва да приеме учението на Христа, което носи обществена, политическа и духовна култура, която почива на закона на любовта. Под „любов" не разбираме физически преживявания, настроения и чувства, но нещо високо, което надминава възможностите на физическия човек. Само онзи люби, който е надраснал физическите условия, който е господар на себе си. Никой от съвременните езици не може да предаде съдържанието и смисъла на Божията Любов. Да живееш в тази Любов, това значи в един миг да ти се разкрие целият свят с неговата наука, философия, изкуство, музика. Който живее в любовта, той расте и се развива правилно. Да изгубиш любовта, вложена в душата ти, това значи, да изгубиш смисъла на живота, да изгубиш всякакво знание и култура, всякаква музика и поезия в живота си. Дойде ли в това положение, човек губи силата и светлината на ума си. Нищо друго не му остава, освен да прояви любовта. – Как става това? – Като отвори прозорците на сърцето и на душата си. Бог е вложил любовта във всички живи същества, но те трябва да я проявят. Правете опити с любовта, да видите каква сила представя тя. Ако изпаднеш в отчаяние и се почувстваш изоставен от родителите си, приятелите и познатите си, не търси причината вън от себе си, но забрави всичко лошо. Отвори сърцето си за хората, за своите близки; гледай на тях като на любими същества, които мислят доброто ти, и веднага отчаянието ти ще се смени с радост. – Мъчно се постига това. – Вярно е, това е опит само за герои, които лесно могат да излязат от личния живот, да влязат в духовния и да се разширят. Духовния свят е основан на пълна хармония и закономерност. Там няма произвол, несъгласие и противоречие.

Следователно, ако искаш да излезеш от живота на противоречията, влез в духовния свят. Само така ще познаеш любовта и ще се наслаждаваш истински от живота.

Следователно, когато се говори за философия, за християнство, за окултизъм, подразбираме духовния свят. Когато се говори за обикновени неща, ние сме на физическия свят, дето се правят опити. – Не може ли без опити? – Не може. Физическият свят е опитна школа. Който е минал съзнателно през нея, той влиза и излиза свободно и в духовния свят. Той се намира в положението на човек, който знае много езици. Между който народ и да отиде, знае езика му и се разговаря с хората. – Къде е духовният свят? – Около нас, както и физическият. И двата свята са на едно и също място, но за да ги разбира, човек трябва да има съответни органи. И в духовния свят има къщи, но стъклени, затова светлината прониква отвсякъде. Там има реки, морета и океани, както на земята, на физическия свят. Оттук вадим заключение, че физическия свят е създаден по подобие на духовния. Казано е в Битието, че земята била неустроена и пуста. За духовния свят, обаче, не се казва нищо. Значи, той е съществувал преди физическия. Човек се стреми към духовния свят, но не може лесно да влезе в него. През големи митарства ще го прекарат, докато стъпи кракът му там. Духовният свят представя абсолютна реалност по форма, по съдържание и по смисъл. Физическият свят е реален само по форма.

Колкото и да се говори на хората за духовния свят, те ще го разберат, когато се вглъбят в себе си. Да се вглъбиш, т.е. да влезеш в себе си, това значи излизане от физическия свят и влизане в духовния, или да излезеш от дома си и да отидеш сред природата. Под „себе си" разбираме Божественото начало в човека. Това е къщата на човека, която не се нуждае от пазене. Никой не може да влезе в твоята Божествена къща. – Защо? – Защото е в хармония с къщите на всички хора. От това гледище, човек е приятел на всички хора. Следователно, той няма неприятели, които да употребяват насилие върху къщата му, да влязат вътре. Ако влезеш в едно общество в духовния свят, ти можеш да минеш през всички фази на духовния живот и там да спреш. Това нещо не се допуща на земята. На земята всички неща са разпределени и всеки взима толкова, колкото му се пада: ученият си остава учен, простият – прост, благородният – благороден. Във физическия свят има граници, а в духовния – няма; ти можеш да минаваш през всички места, за да се развиваш. Всички хора говорят за братство и равенство, без да се запитват, отде иде тази идея. Тя иде от духовния свят. Малко хора съзнават това. Докато е на земята и живее според земните закони, човек все бърза да свърши работата си по-скоро, да не губи времето си.

„А детето растеше в дух и мъдрост." И бялата раса, т.е. съвременните хора трябва да растат в дух и мъдрост, да придобият Божията благодат. Само така ще дойде Царството Божие на земята. Ще кажете, че днес хората се нуждаят от други неща, не се интересуват от Царството Божие. Каквото и да ги интересува, от каквото и да имат нужда, лесно няма да го постигнат. – Защо? – Защото си служат с насилие. Те са упорити, а не твърди; те са своенравни, безхарактерни. Човек постига своя идеал, само ако има твърд, непоколебим характер. Идеалът се постига с кротост и смирение. Това значи, да бъде човек пластичен, да използва благоприятните условия на живота. Смиреният има всички добри условия да укрепва духът му. Затова Христос казва: „Ако не станете като малките деца и не се смирите, не можете да влезете в Царството Божие."

„Растене и укрепване в дух и мъдрост". Под „дух" разбираме Божествения живот, който организира и преработва материалите за човешкия ум. Така, човек достига до Божествената Мъдрост, която дава условия за придобиване на Божията благодат – необходима за всички хора и народи. И българският народ трябва да расте в дух и мъдрост, за да придобие благодатта. Говоря за българския народ, а не за българското племе. Народът е нещо вътрешно, а племето – външно. И Бог се обръща към еврейския народ, а не към еврейското племе. Народът подразбира висшето съзнание в човека, който се чувства гражданин и на физическия, и на духовния свят и работи едновременно за физическото и за духовното. Истинската работа има отношение към двата свята, защото те са тясно свързани помежду си. Казвате, че както и да работи човек, все едно го очаква – смърт. Какво всъщност, е смъртта? Умираш на земята, раждаш се на онзи свят. Раждаш се на земята, умираш на онзи свят. Смърт ли е това? Промяна на състоянието. Значи, човек едновременно умира и се ражда, т.е. умира за един свят, ражда се за друг. Казва се, че човек се ражда, за да умре. Това значи, родил се на земята, умира за небето; родил се на небето, умира за земята. – Как трябва да се гледа на живота? – Като на безкрайно голямо колело, по което едни слизат, други се качват. Всичко в живота се мени, нищо не е статическо, неизменно. И духовният свят, който е организиран, се мени външно, но вътрешните, съществените му черти са неизменни.

„А детето растеше и укрепваше се духом и се изпълваше с мъдрост". Христос взима детето като символ на отделния човек, на народа и на цялата бяла раса. Да расте човек в дух и мъдрост, това значи, да не се заблуждава от външните промени в живота. Студ и топлина, светлина и тъмнина, истина и лъжа, добро и зло, са две необходими сили. Всички противоречия също имат две страни. И те са необходими. Необходимостта е закон, при който човек не може да прави избор. Необходимо е да слезеш

на земята, да се учиш и да страдаш, да растеш в благодат и да се радваш. Това е необходимо и за обикновения човек, и за великия дух. Необходимо е човек да умре, т.е. да се качи на онзи свят, там да се роди. Смъртта и раждането са две необходимости, от които никой не може да се отрече. Каже ли някой велик дух, че не може да слезе на земята, всичко е изгубено за него. Той е длъжен да слезе, да напусне добрите условия и да изпълни програмата, която му е дадена.

И тъй, съществата на духовния свят спрягат глагола „мога" и с него си служат във всички случаи на живота. На земята хората спрягат същия глагол, но в отрицателната му форма – „не мога". За първите „мога" е необходимост, а за вторите „не мога" е необходимост. За съществата от духовния свят всичко е възможно, понеже те уповават на Бога и работят в Негово име. За хората има мъчни и лесни работи. За мъчните казват: Не можем да свършим тази работа. Към лесните работи се отнасят с пренебрежение. Мъчните работи са Божествени, а лесните – човешки. Който си служи с глагола „мога", при хиляда опита само един излиза несполучлив; който си служи с отрицателната форма на този глагол, при хиляда опити само един излиза сполучлив. Това е закон, който има приложение и в науката. Например, ако едно колело се движи с един милион обръщения в една посока, ще имаме само едно изключение – колелото да се обърне в обратна посока на първата. Следователно, когато казваме, че всяко правило си има изключение, подразбираме само едно отклонение на милион еднакви случаи. Наблюдавайте движенията на частите в една машина, за да проверите този закон. Той има отношение към физическия свят – към света на трите измерения. Духовният свят, обаче, е свят на четири измерения. Ако поставите едно колело на плоскост и го движите, то ще се движи около оста си, но плоскостта ще остане в покой. Ако същото колело се движи в духовния свят, заедно с него се движи и плоскостта. На физическия свят колата се движи в права линия, т.е. в една посока, а в духовния се движи едновременно в четири посоки: изток, запад, север и юг. Ще кажете, че това е неразбрана работа.

Като ви се говори за духовния свят, от една страна, вие се интересувате да чуете нещо повече за него, а от друга – не вярвате в това, което чувате. Например, какво ще кажете, ако видите един влак, който се движи едновременно в четири посоки. На земята се искат много часове и дни, за да стигнете да някой отдалечен град. В духовния свят пътуването става бързо, почти моментално. Ако на земята за свършване на една трудна работа са нужни сто години, в духовния свят се свършва най-много за една година. Там условията за работа са по-добри и по-богати.

„А детето растеше и укрепваше се в дух и мъдрост". Така трябва да расте

всеки човек. Само тогава Христовото учение става разбрано и може да се приложи. Не е достатъчно само да се стремите към Христовото учение. Условия са нужни за това. Първото условие е да промени човек ума и сърцето си, да проникне новото в тях. Кога цъфтят цветята? – На пролет, когато природата се пробужда, когато има повече светлина и топлина. Не може човек всякога да се занимава с религиозни, философски или научни въпроси. Наблюдавайте колко време през деня имате разположение към такива въпроси. Не е достатъчно да кажеш, че си милосърден човек, но трябва да проявиш милосърдието си, да свършиш някаква работа с него. При това, трябва да се спазва момента, когато милосърдието действа. Затова и Бог казва: „Търсете ме, когато съм близо да вас“. Това значи, търсете Бога, докато се проявяват Неговият Дух и Неговата Мъдрост.

Мнозина очакват благоприятни условия в живота, и тогава да работят. Те са на крив път. Всякога ще работите, за да не изпуснете благоприятните условия. Изпуснете ли ги, ще дойдат неблагоприятните условия. През месец май цъфтят всички цветя, всички плодни дървета. Ако едно от тях не цъфне, то е изгубило благоприятните условия, ще чака другия месец май, на следната година. Другите дървета завързват плод и плодът узрява, а закъснялото дърво, макар и при външни благоприятни условия, не може да расте и да се развива. То минава през вътрешни неблагоприятни условия, затова страда. То е лишено от вътрешна енергия. – Как може да се помогне на това дърво? – Като се принесе в друга област, при благоприятни за него условия. Там то ще цъфне и ще следва пътя на своето развитие. Това е закон, който има отношение и в психическия живот.

Срещате едно малко момиченце, бедно, гладно, с изтощено тяло, с хлътнали очи. Минават хора край него, но никой не му обръща внимание. – Защо? – Не може да цъфне. Обаче, вижда го един милосърден човек и го взима под свое покровителство: храни го добре, облича го с топли, хубави дрешки, занимава се с него. В скоро време, момиченцето се поправя, разхубавява се, става весело, жизнерадостно. Който го види, спира се и му се радва. Много естествено, любовта е озарила вече това дете и то започва да цъфти и да се развива правилно.

Много неща се говорят на съвременните хора, върху много въпроси разискват, но в края на краищата, все ще се намери нещо, което не разбират. Неразбирането показва, че са попаднали в сянка. Когато цветето расте близо да някое дърво, то не може да цъфне – сянката му е голяма. Затова и на вас казвам: Не стойте близо до богати хора. Големи къщи не градете. Бъдете на разстояние от учени хора, философи и проповедници. Когато някой ви каже да седите близо до него, той има предвид да ви

обере. Неговата кесия е празна, а вашата – пълна. Той иска да вземе нещо от вас. Като знаете това, не се приближавайте до него. Той проповядва братство и равенство – не се заблуждавайте от думите му. Каквото учение и да се проповядва, пред любовта всички сме равни. Всички трябва да работим, да помагаме на слабите и на бедните, които се нуждаят от нашата помощ. Съвременните хора трябва да си говорят на прост език, да се разбират. Някой се нуждае от помощ, а ти му говориш за молитва, за Господа. Каква по-добра молитва от разтриването и превързването на крака? Седни близо до болния, наведи се и започни да наместваш счупения крак. Ако те пита той, защо се счупи кракът му, кажи: Така ти ще познаеш ближния си, а аз ще дам възможност на Бога да се прояви чрез мене. Той ми казва: Намести крака на брата си, да не се спъва развитието му. Молитвата не се заключава в палене на свещи и кандила, нито в поклони, но в участието, което взимаш в живота на своя ближен. Ако срещнеш гладен, нахрани го; ако срещнеш беден, окъсан човек, облечи го. По-добра молитва от тази няма.

Днес всички хора страдат от критика и недоволство едни от други. Всеки вижда погрешките на другите, а своите не вижда. Приемете Христовото учение, приложете Неговата любов, за да се освободите от старите навици на критика и осъждане. Всяко нещо, което човек прави, трябва да се основава на любовта. Когато правите добро на ближния си, вие го правите и на себе си. В този закон няма никакво изключение. Каже ли някой, че не е разположен да прави добро, той сам се ограничава. При доброто всякога трябва да имате разположение; при злото всякога трябва да си неразположен. Който живее само за себе си, той служи на злото, т.е. на дявола. Следователно, впрегнете дявола на работа. Кажете му, че той има право на гост само три дена. На четвъртия трябва да отиде на работа.

Сега, като изучаваме проявите на хората, виждаме една разлика, която се определя от различното устройство на главите им. У някои мозъкът е силно развит – те са интелигентни; при това, различните центрове на мозъка не са еднакво развити у всички хора. Ако предната част на мозъка, над веждите, е по-добре развита, човек има обективен или природен ум; ако задната част на мозъка е по-добре развита, той проявява друг род чувства и способности. У някои хора сърцето е добре развито, те са крайно чувствителни, сърдечни хора. Различните мозъчни центрове оказват различно влияние върху човека. Затова някои хора са умствени работници, други – философи, трети – дипломати, политици и т.н.

„А детето растеше в дух и мъдрост. Под “дух” разбираме чувствения, политическия и обществения живот на човека, а под „мъдрост“ – културния и духовния му живот. Когато завърши духовното си развитие,

човек придобива любовта. Това не се постига изведнъж. Хиляди години човек ще работи, докато прояви любовта си. За това е необходима усилена и съзнателна работа върху ума и сърцето. Такъв човек прилича на богат роднина, който събирал пари с години и дето отива, всички му се радват, защото опитват кесията му. Като изразходва парите си, всички го изоставят. Колкото и да е огорчен, той се вижда принуден да си отиде, отдето е дошъл. Така постъпват и светските, и религиозните хора. И близките му казват: Хайде, иди сега там, отдето си дошъл, отново да събираш пари, да помагаш на хората.

Назначават някого учител в гимназия. В първо време той е богат, енергичен, пълен с живот. Всички са доволни от него, защото получават нещо. Като работи няколко години, учениците му го обират, и той обеднява, вижда, че трябва да напусне учителството. За да не изпадне в това положение, богатият трябва да остави основния си капитал настрана, на никого да не го дава. На същото основание казвам: Когато отваряте сърцето си за външния свят, не оставяйте всичката си топлина да излезе навън. Светът не се нуждае от вашата топлина. Колкото и да давате, нищо не го ползва. Ако искаш да помогнеш на брата си, извикай го в стаята си да се стопли, а не да отваряш прозорците да излиза топлината навън. Остане ли да го топлиш отвън, нищо не се постига. Светът не се развива правилно, защото разчита на завещания: този му завещал нещо, онзи му завещал нещо и в края на краищата, завещанието се свършва, благодетелите обедняват, а заедно с това изворите пресъхват. Щом пресъхне един извор и двете страни страдат: първо самия извор, а след него окръжаващите. Това е един важен социален въпрос, който трябва да се реши правилно. Един от методите, който може да го разреши е следният: Всеки човек да има нива, която да обработва. В бъдеще всички трябва да работят на своята умствена, сърдечна или материална нива.

„А детето растеше в дух и мъдрост.“ Всяко нещо, което расте в дух и мъдрост, има условия за развитие. И земята трябва да се обработва и разпределя в дух и мъдрост. И тогава, ако си разположен, ще работиш; ако си неразположен, ще почиваш. Работа се иска от хората и искрено желание да подкрепят Божественото дело, а не да го спъват. Само така ще се оправи светът. Само с говорене не може да се оправи. Не се страхувайте от това, което сега става. И в него се крие нещо Божествено. Подкрепете Божественото, а човешкото, преходното, само по себе си ще падне. На едного може да оскубят перата, на друг да прережат крилата – това нищо не значи. През есента не капят ли листата? През май не окапват ли цветовете? Това е в реда на нещата. Всеки народ има определена мисия, която трябва да изпълни добре. На всеки народ е дадено точно определено количество земя, която трябва да обработва и владее. Никой няма право да

владее чужда земя и да заробва и измъчва другите народи. Земята принадлежи на Господа и само Той има право да се разпорежда с нея. Всички народи са Божии слуги, които изпълняват волята на своя господар. Който не изпълнява тази воля, сам подписва присъдата си. Казано е, че Бог въздава на всеки човек, на всеки народ точно според делата му. Всеки получава заслуженото. Изучавайте историята и ще видите каква е била съдбата на римляните, на египтяните, на вавилоняните и др. Ето защо, същественото за човека е да расте в дух и мъдрост, за да се ползва от Божията благодат. Стремете се към благодатта, която иде отгоре, от любовта.

Как се достига да Божията благодат? – Чрез работа и учене в дух и мъдрост. Изучавайте всички учения, всички философски системи и религии, но дръжте се за Божественото в тях. Те са дадени от разумният свят, но след време хората са ги изопачили. Днес те не са такива, каквито са били първоначално, когато са излезли от Източника. Задачата на съвременния човек е да ги пречисти и освободи от утайките на миналото. Всяко учение, всяка религия, всяка философска система е клон от Божественото дърво. Следователно, всеки клон трябва да стои на дървото. Кажете ли, че дървото може и без клони, ще изпаднете в илюзиите и заблужденията на живота. Сипете на кокошката цяла крина царевица и вижте, какво ще прави. Като се нахрани, тя ще разпръсне царевицата и на другия ден ще очаква друга крина. Обаче тя остава излъгана, никаква крина не вижда пред себе си и гладува. Така постъпват много хора. Като се видят обиколени от различни учения и религии, нахвърлят се върху тях и, като се нахранят, разпръскват ги. На другия ден търсят храна, но не намират. Така те сами се осъждат на глад. Какво прави катерицата? Тя складира излишната си храна и когато ѝ потрябва, задоволява глада си. Складирайте и вие Божествената Мъдрост, както катерицата складира излишната си храна, както пчелите – сладкия сок. Всяка религиозна и философска система представя цвят, от който можете да съберете сладкия сок. Събирайте сладкия сок на всички цветове във себе си и не казвайте, че този или онзи цвят не е потребен. Всичко, което Бог е създал, е на място и е необходимо. Който каже, че дадено учение или дадена система е глупава, непотребна, ще го извикат горе да си каже мнението по въпроса. И той сам трябва да знае, защо, именно нещо е глупаво и какво трябва да се направи с него. Мнозина се произнасят за християнството, за социализма или за комунизма като за крайни учения, които не могат да донесат никакво благо на хората. Разумния свят слуша техните разсъждения и след няколко години ще ги извика на доклад, да кажат мнението си обосновано, доказано, за да изправят погрешките на тези учения. Ще кажете, че като ги викат горе, те умират. За вас това е смърт, а за възвишения свят не е нищо друго, освен извикване на човека горе, да даде своя доклад върху важни

житейски въпроси. В заключение може да се каже, че хората заминават на другия свят от много знание.

Какво направиха първите човеци, Адам и Ева, в рая? Като придобиха много знания, те се срещнаха с един велик адепт, който им каза, че има нещо, което те още не знаят. Те се заинтересоваха от това ново учение и пожелаха да го придобият. – В какво се заключава това ново учение? – Че ако ядат от плодовете на забраненото дърво, не само че няма да умрат, но очите им ще се отворят и ще станат като Господа. Това учение ги разколеба, те се усъмниха в думите на Господа и пристъпиха Неговата заповед. След това Бог ги потърси, да Му докажат защо Неговото учение не е вярно и ги изпъди от рая, да отидат в света, там да се учат. Евреите пък казваха, че учението на Христа не е право. Христос ги извика да му докажат това. Наистина, като четете историята на евреите, виждате, че те са минали през такива страдания, каквито не са очаквали. Например, когато Тит е превземал Рим, 60 000 евреи са били разпънати на кръст. По този начин трябвало евреите да докажат, че Христовото учение не е право. Днес и българското духовенство, заедно с учени и философи казват, че учението, което проповядвам не е вярно. Нека знаят, че и с тях ще стане същото, както с евреите. И те ще бъдат повикани отгоре, да дадат доклад, в който да изкажат мнението си. Ще ми възразят, че и мене ще викат горе. И мене ще викат, но и те ще дойдат. Едно време евреите обраха Христа, разпнаха Го, но днес това не се позволява. Днес никой не може да обере и разпне Христа. Всеки, който проповядва Божественото учение, е неуязвим. Божественото учение е неделимо. То е било в миналото, е и сега, ще бъде и утре. Следователно, кой го е проповядвал, кой днес го проповядва, и кой ще го проповядва утре, не е важно. Божият Дух е един и същ във всички времена и епохи. Следователно, никоя сила в света не е в състояние да го победи.

Какво се иска от съвременния човек? – Да зачита Бога, Който живее във всяка душа. Ако не любим Бога, никого не можем да любим. Той е един, в Него са всички живи същества. Само така хората ще се разбират и светът ще се оправи. Любовта ще оправи света, а не безлюбието. Любовта носи свобода, а безлюбието – насилието. Дето е насилието, нищо добро не излиза. Какво ще придобиеш, ако обесиш някого? Знаеш ли кой човек трябва да обесиш? Отиваш на лозето да режеш пръчките, но трябва да знаеш, коя пръчка е за рязане. Ако режеш здравите и пълни с енергия пръчки, ти вредиш както на лозата, така и на цялото общество. Горко на онзи лозар, който реже пръчки, на които има по две-три пъпки! Това се забранява. Горко на онзи, който беси и убива своя ближен! Христос казва: "Горко на вас книжници и фарисеи, които изопачавате Словото Божие!" – Какво да правят хората, когато отиват на бойното поле да се бият? – Те

сами ще разрешат въпроса. Аз казвам за себе си, че съм против всякакъв вид война, която развращава хората. Всички недоразумения, спорове и войни, които стават между братя, между близки народи, са резултат на човешки изобретения. В тях няма нищо Божествено. Това не е за упрек, но всеки трябва да знае, как да изпълнява службата си, като майка и баща, като учител и свещеник, като търговец и т.н.

Всеки трябва да расте в дух и мъдрост. Задачата на отделния човек, на всички общества и народи е да изпратят една любовна вълна по целия свят, в помощ на човечеството. Всеки човек е помпа, която полива градините. Мнозина страдат от нямане на вода. Отде ще дойде водата за помпата? – От учените хора, от философите, от музикантите, както и от религиозните. Ще кажете, че религиозните само се молят. Чрез молитвата, обаче, те изпращат вода за помпите, да поливат изсъхналите градини. Когато житото узрее, плодът ще се разпредели по равно между всички, които са пращали вода на нивите чрез своите помпи. Житото се нуждае от добри мисли и чувства, които трябва да отправяме към всички ниви. Не постъпваме ли така, ние разваляме отношенията си като братя.

Двама родни братя се срещат на улицата: единият бил подполковник, а другият – прост войник. Последният се приближил до брата си и започнал направо да се разговаря с него, без да му отдаде нужното уважение, като на подполковник. Той го арестувал на 24 часа строг тъмничен арест, като му казал: На улицата няма братски отношения; те съществуват само в къщи. Ти трябва да знаеш, че вън от къщи ние сме като чужденци. Братство съществува само в дома, т.е. вътре в човека, в неговите мисли и чувства, в неговия вътрешен живот и вътрешни отношения.

Съвременните хора разсъждават като двамата братя. Те казват: Бог е горе, на небето, а на земята Той не съществува. Те мислят така, защото единият брат е подполковник, а другият – прост войник. Как ще мисли подполковникът когато го уволнят? Един офицер разправял, че откак го уволнили, не му отдавали такова уважение, както по-рано. Той си казвал: Иване, не трябва да се обиждаш, че днес, като не носиш офицерски мундир, малцина те почитат. Днес навсякъде говорят за мундири: учител си, началник си, офицер си, министър си – всички те почитат за мундира, с който си облечен. Ако си прост, обикновен човек, малцина те почитат. Мундирът е външната страна на живота, не трябва да се влияем от него. Следователно, ако си офицер и те срещне брат ти, не се обиждай, че не ти е дал нужното почитание. Спри се, кажи му няколко топли думи и продължи пътя си.

Какви трябва да бъдат отношенията между хората? Как трябва да

постъпват? – Като руският генерал Кутузов. Един ден той отишъл да обиколи частта на един от своите офицери, който имал обичай да излиза сутрин между войниците си не в униформа, а в халат. Кутузов знаел тази негова слабост и решил да му даде добър урок. Той отишъл при офицера и го заварил между войниците в халат, да пие кафе. Генералът го поздравил, казал му няколко думи, хванал го под ръка и ги помолил да се разходят, заедно да прегледат състоянието на частта. Офицерът се огледал натук-натам, намерил се натясно, но нямало какво да прави. Тръгнал с генерала на обиколка, и от този ден той бил всякога в пълна изрядност към облеклото си. Генералът не му направил никаква забележка, но той сам изправил поведението си.

И тъй, срещнеш ли човек, облечен с халат, т.е. с недостатъци, не му говори нищо, не го морализирай, но вземи го под ръка и се разходи с него. Той ще види недостатъка си и сам ще се изправи. Когато Христос ви срещне, ще ви хване под ръка, ще се разходи с вас, и вие сами ще изправите погрешките си. Много хора съм срещал и срещам, но за нито един от тях не мога да кажа, че по естество е лош. Обаче, има моменти в живота на човека, когато дълбоко нещо в него му препятства да върши добро. Често външните условия влияят на човека да прояви доброто. Например, беден, благочестив момък се оженил за богата, красива мома. Под влиянието на нейните родители, той изменя живота си, отказва се от Бога и слиза надолу, в гъстата материя. Той люби Бога, но богатството го заслепява и неусетно се отклонява от правия път.

Днес и религиозните, и светските хора не успяват в живота си. – Защо? – Защото нито религията разбират правилно, нито науката. Какво представя религията? – Тя е метод за подобряване външния и вътрешния живот на човека, както и за облагородяване на душата. В религията и в науката се крият положителни знания за добър живот. Като се прилагат тези знания и обществото се подобрява, и семейството, и индивидът. Овчарят знае, кога трябва да заченат овцете му, а човек не знае кога трябва да се зачене някое дете. Той казва: Не е важно, кога се е заченало детето; важно е да се роди то – може и навреме, и без време, когато Бог даде. Бог дава всичко, но ти трябва да спазваш благоприятните условия за зачеването и раждането на детето. Ти имаш една идея, дадена от Бога. От тебе се иска да създадеш благоприятни условия за нейното реализиране. От съзнателната работа на хората зависи бързото изправяне на техния живот. Когато се подобрят външните условия на живота, ще се подобрят и вътрешните. Затова казваме, че в бъдеще хората ще работят по-малко, отколкото днес. Те ще имат време за умствена и духовна работа. Тогава въпросът между жената и мъжа ще се разреши правилно. Сега те се борят за първенство, кой от двамата да бъде господар. В бъдеще няма да има господари – всички ще

слугуват на Бога – единственият Господар на света. Мъжът ще остави жената да се проявява свободно, но и жената ще остави мъжа си да се проявява свободно. Никой човек няма право да препятства на свободата на когото и да е. Изобщо, между всички хора трябва да има взаимно уважение и почитание. Всеки управляващ и общественик има за задача да пази свободата на гражданите.

Сега да дойдем до заключението, но не и до края на нещата. Така постъпват и рибарите. Те хвърлят отдалеч една голяма мрежа във водата и като се напълни с риба, започват да я теглят. Колкото повече се приближава мрежата до брега, толкова повече се приближават и те. Като дойдат до брега, изваждат мрежата от водата, да видят какво е заключението. Те изтеглят мрежата, но остават изненадани: голяма мрежа, малко риба вътре. Над нея, обаче, плуват много рибки – карагьозки, които не влизат в мрежата. Ще кажете, че и вие не искате да влизате в това заключение. Желая ви да остане у вас Божественото, а не човешкото; да остане у вас заключение за свобода, а не за робство.

Думата „заключение“ има отношение към поставяне ново начало в живота. Заключавам – подразбира сключвам договор с нещо ново. Договорът с новото се състои в приемане на Духа, като основа на живота, а Божията Мъдрост, със своята светлина, да служи на хората, както слънчевите лъчи на всички живи същества. Тогава ще дойдат истинските писатели в света, които ще служат на Истината. Светът се нуждае от истински учени, музиканти, художници, които да разбират Истината и да я прилагат. Навсякъде има такива хора и в България ги има, но няма още условия за тяхното проявление. Народите още не могат да почитат своите даровити хора. Издигне ли се някой писател, музикант или учен, веднага близките му, неговите сънародници, първи ще го съборят. И против мене се повдига обществото, както и духовенството, но не можаха да ме опозорят. Защо? Аз съм дълбоко море. Който се опита да влезе в мене, ще се удави. Аз съм голяма, пълноводна река, която никой не може да подпуши. Турите ли ѝ бент, ще дойде наводнение, което ще завлече бента и водата ще залее цялата местност.

Жителите на един американски град решили да турят бент на реката, която минавала покрай града, да отделят едно място, което да замръзва през зимата, за да могат да се пързалят. Така се развличали те 20 години наред, без да помислят, че един ден може да ги сполети някакво нещастие. Наистина, станало това, което не очаквали. При едно голямо наводнение бентът се разрушил, реката заляла къщите край брега и две хиляди души се удавили. Като знаете това, не правете бентове край реките си, защото ще дойде наводнение, което ще завлече бента и водата ще залее цялата

околност. Горко на онзи, който е под бента. Това се разбира от думите, които Христос изказал: „Не се противи на злото“. С други думи казано: Не се противи на Божественото учение, което иде със сила отгоре. Бог урежда и оправя света. Дойдеш ли до човешкото, можеш да му се противопоставяш, но на Божественото нямаш право да му се противопоставяш. За човешките неща можеш да имаш особено мнение, но за Божествените никой няма право да се произнася. Божественото владее света. То управлява народите, обществата и хората.

„А детето растеше в дух и мъдрост.“ Така трябва да растат всички българи, всички народи, цялата бяла раса. Не се страхувайте от това, какво ще стане с вас. Бъдещето на българския народ, с малки изключения, е светло. Бъдещето на славяните е добро. Те носят такава култура, каквато никой не подозира. Всички народи ще черпят от тази култура. Тя ще бъде култура на братство, равенство и свобода. В името на тази свобода всички народи ще се обединят и то така, че големите народи ще покровителстват малките. Ето защо, обръщам се към всички мъже, жени и деца да ратуват за идеята, която ще донесе братство, равенство и свобода между народите.

И тъй, да престане борбата между народите. Всеки народ да се стреми да стане велик по дух, мъдрост и любов, а не голям, да владее и управлява малките народи. Нека всеки работи в това направление, да се освободи от атмосферата, която сега го задушава и да си каже: Ние можем да се споразумеем, да уредим живота си, защото Господ е с нас, духовният свят е с нас. Който препятства на славянството да се прояви, няма да види добро. В бъдеще всички народи ще работят за славянството. Така е писано в Божествената книга. Славяните са богати хора. Техните житници, техните кесии ще се отворят за всички народи и ще кажат: Братя, елате при нас, да заживеем в мир и съгласие, в братство и равенство помежду си. Това носи новата култура за цялото човечество. Нова философия иде в света. Като заминете за другия свят и се върнете отново на земята, сами ще проверите, дали думите ми са верни. Докато сте в другия свят, ще прочетете програмата, която ще се приложи в бъдеще.

Желая ви да бъдете радостни и весели. Никаква скръб, никакво страдание, никакъв страх. Мъжество се иска от всички. Всичко ще имате в изобилие. Всички мъртви ще оживеят. Ще повикаме всички убити и обесени от онзи свят. В продължение на сто години най-много няма да остане онеправдан човек на земята. В продължение на сто години ще се тури ред и порядък в света. Божието благословение ще дойде върху вас и върху децата ви.

Неделни Беседи
30.03.1919 Неделя, София

1919_04_06 Господ му рече
Издателство Бяло Братство неделна беседа

ГОСПОД МУ РЕЧЕ

"И Господ му рече:"Стани, та ида на улицата, която се казва Права, и попитай в дома на Юда за някого си на име Савел."" (Деяния на апостолите 9:1)

В съвременния век не е на мода да се казва, че Господ говори. Ако някой се осмели да каже, че Господ му говори, би се повдигнал цял спор. Окръжаващите ще му искат доказателства, да ги убеди, по какъв начин Господ му говори и какво му говори. Няма съмнение, че и Бог говори така, както и хората говорят. Под „говор" разбирам разумност. Само оня говори, който има разумна, права мисъл. В сегашния свят има хора с толкова деликатни и чувствителни души, че ако им дадете една монета, или друг някой предмет, който е бил свидетел на известни събития, по него те могат да видят всички събития на миналото, отпечатани върху тоя предмет. Те не само чувстват, не само възприемат, но чуват и думите, свързани с даденото събитие. В бъдеще, когато слухът и зрението на хората се усили, ще се убедят, че всичко около тях говори. Няма да се спирам да доказвам това, нямам свободно време сега. Нека остане тоя въпрос спорен. Когато някой параход потъва, няма време за спор. Човек трябва да бърза, да бъде смел, час по-скоро да влезе в първата спасителна лодка. Всеки човек, който иска да придобие някаква разумна философия, трябва да влезе в спасителната лодка. Само тая лодка ще го спаси.

„И Господ му рече." Имайте пред вид, че Бог говори на Ананий, на човек, който е готов да Го слуша. И аз говоря на хора, които имат отношение към Бога. Учителят говори само на своите ученици, с които разрешава известни задачи, защото и те имат отношение към него. Всички, които искат да се учат, имат отношение , към учителите. – Защо? – Идея имат те. Ония от вас, които сте изучавали геометрия, говорите за равностранния триъгълник. Каква идея е скрита, изобщо, в понятието триъгълник? Знае се, че сборът на вътрешните ъгли в един триъгълник е равен на два прави или на 2d. Ние казваме, че думите човек и триъгълник са синоними. Долната страна на триъгълника – основата му е основа и на човешкия живот. Върху тая основа той гради. Тя е материалната страна на неговия живот. Дясната страна на триъгълника е умът на човека – неговите мисли, а лявата страна на триъгълника – човешкото сърце и чувства.

Значи, между човека и триъгълника има известно отношение. Ако си представим един равностранен триъгълник, имаме пред вид човек, в

когото материалните, умствените и сърдечните сили са в пълна хармония. Ако триъгълникът е равнобедрен, тогава материалните енергии в човека са по-слабо, или по-силно застъпени. Както и да се проявяват силите в триъгълника, общият им сбор е равен на 180 градуса. Триъгълникът, като идея, представя семейството: майката е лявата страна на триъгълника, бащата – дясната страна, а детето – основата. Ако основата в равнобедрения триъгълник е по-малка от бедрата му, това показва, че детето ще бъде телесно слабо. То може да бъде по-интелигентно, чувствително, но физически слабо. Ако един от ъглите в триъгълника е по-голям от другите, то и силите, които действат срещу тоя ъгъл, ще бъдат по-големи. Дето и да видите триъгълника, в природата или в живота, ще знаете, че той има отношение към живите същества. Триъгълникът има смисъл за разумните хора, не и за простите. За учения той е сбор от живи сили, а за простия – сбор от мъртви линии.

Триъгълникът е жив, движещ се човек. Като изучавате човека, ще видите, как се проявяват в него силите на ума, на сърцето и на тялото. Числото 180 градуса или двата прави ъгъла показват посоката на вашето движение, За да познаете истинската посока на вашето движение, трябва да намерите вашия прав ъгъл. Линията, която се отклонява от правия ъгъл, показва съединителните точки, през които може да минавате. Ако в семейството мъжът е прав ъгъл, жената ще бъде остър ъгъл, В тоя случай, жената е връзка. Едното рамо на острия ъгъл ще бъде по-голямо, защото лежи срещу по-голям ъгъл. Следователно, силата на жената е по-голяма от тая на мъжа. Ако жената е прав ъгъл, страната на мъжа ще бъде по-голяма. Той е хипотенуза в триъгълника и е по-силен от жената. Затова се казва, че хората на правите ъгли не са всякога силни хора. Кривите хора са по-силни, защото имат по-дълги силови линии. Значи, срещу всеки прав човек има по един крив, лош човек, който има по-дълги линии. Следователно, тоя човек е по-силен от правия. Значи, добрите хора са прави ъгли, а лошите хора – остри ъгли, с по-дълги силови линии. Така говори новата геометрия, но никой учител не е говорил на учениците си така.

Ако искате да познаете, какъв е даден човек, или дадено дете, накарайте го да начертае един триъгълник. Ако детето начертае триъгълник, в който лявата страна е по-голяма от дясната, това показва, че то е повече чувствително, отколкото интелигентно. В него сърцето работи повече от ума. Ако дясната страна на триъгълника е по-голяма, това дете е повече интелигентно, отколкото чувствително. Ако основата е по-голяма, детето е силно развито в физично отношение. Това са факти, а не случайности. В природата няма случайности.

В прочетената глава се говори за един човек на име Савел, който после стана Павел. Той беше правоверен, според тогавашното разбиране, но Бог искаше да го отклони от това правоверие. Като падна от коня, той изкриви правия ъгъл, и всички ъгли в него станаха остри. Следователно, който иска да се спаси, трябва да изгуби правия ъгъл в себе си. Докато мисли, че е умен и няма какво да учи, човек ще си остане всякога глупав. Започне ли да мисли, че е глупав, че трябва много да учи, той има условия да се развива и да стане умен. Той е на прав път в живота си. Щом майката казва, че е завършила мисията си, тя трябва да напусне земята. Всеки човек, който се спира на едно място в своите възгледи, е приел една философия, която не търпи нищо ново. Това значи, човек съзнателно да спре развитието си. Казвате, че ако човек приеме новите възгледи, постоянно ще греши. Ще греши, но същевременно ще еволюира. Човешката душа се развива и чрез погрешките.

Аз разглеждам думата „погрешка" в широк смисъл. Човек не трябва да се влияе от материалните несгоди, да мисли, че само добрият живот обусловя неговото развитие. – Защо? – Защото има външно знание, но има и вътрешно. Човек може да чете различни автори, да възприеме тяхното знание, но докато това знание не се обработи и не стане негово, нищо не се ползува, Чуждото всякога си остава чуждо. Затова всички подържат, че, каквото и да прави, човек трябва да мисли. – Върху какво трябва да мисли? – Върху всички жизнени въпроси, които се повдигат в света. Всеки човек сам трябва да си дава отчет. Три принципа, три важни категории въпроси играят роля в живота. Първата категория въпроси са чисто материални, и те трябва да се разрешат по законите на материалния свят. За тия въпроси не можем да кажем, че Бог ще промисли. То е все едно да кажеш, че и без хляб можеш да живееш. Първата категория въпроси се разрешава чрез стомаха; втората категория се разрешава чрез сърцето, а третата категория чрез ума, т. е, чрез мозъка. Значи, три категории въпроси действат едновременно в човешкия живот: обществени или социални; етични, нравствени или духовни и умствени.

Как е създадена религията? – Тя е създадена от участието на трите принципа: волята е създала материала за съграждане на външната форма; сърцето е създало съдържанието ѝ, а умът – силата, с която тя се движи. Аз говоря за материята в друг смисъл, а не както сега я разбират. Тя има особени качества, които малцина виждат. Според някои, материята е нереална, само духът е реален. Значи, материята е спящ дух. Под „материя" те разбират спящото състояние на духа; щом духът се събуди, материята минава в друга форма, В заключение, казваме: материя в действие или дух, и материя в бездействие или мъртва материя, спящ дух. Като знаете това, не мислете, че материалните неща са нереални, т. е.

недействителни.

В духа се крият сили, чрез които формите се видоизменят. Формата и субстанцията на материята са две различни неща. Атомите и молекулите в различните съединения могат да се изменят по количество, но субстанцията им е реална, действителна, вечна и неизменна. Това е един отвлечен въпрос Вие се интересувате от въпроси, които се отнасят до сегашното време. Вие мислите, че сегашният живот е най-важен. Вие се държите главно за материалния или физичния свят, без да подозирате, че той е една от стоте милиона брънки на веригата светове, която ви обгръща. Какво представя една халка от верига със сто милиона халки? И тая халка трябва да се развива, но не е право да мислите, че тя съдържа всичко в себе си. Спрете вниманието си върху процесите, които се вършат в природата. Какво става със семенцето, което посаждате в земята? Първо го заравяте в земята на известна дълбочина и го поливате. След това то се пропуква и започва да гние. В земята, семето минава през процес на анархия, т. е. разрушаване. И светът, който Бог е създал, е минал през процеса на анархията. В тоя процес се крият Божествени закони. Ще кажете, че цяла Европа днес минава през тая анархия. Това е хаосът в света, който ще създаде бъдещето. Казвате, че има много болшевики, не знаете, какво ще стане вас Не се безпокойте. Вие се плашите, че реката е придошла, че водата се е вдигнала на височина четири-пет метра и причинява пакости: вдига къщи, огради, отнася животни, хора. Вие се страхувате, че тя ще отнесе целия свят. Не се страхувайте. Това ще трае, докато се стопят снеговете. Щом всички снегове се стопят, водата ще почне постепенно да спада и ще се прибере в коритото си. Болшевиците са сили, събирани от хиляди години. – Какво ще направят те? – Ще кажат на хората да не си правят къщи край реките. Само така ще се оправи светът.

Сега аз искам да ви дам една правилна философия, да не се увличате в страстите на хората, които защищават своите интереси. Ние разрешаваме въпросите по Божествен начин. Ние говорим за онова право, което се отнася и до ума, и до сърцето, и до тялото. Ние говорим за онова право, което се отнася и до мъжа, и до жената, и до детето. Право, което се отнася само за мъжа, за жената или за детето, е една трета от цялото. Истинско, Божествено право е това, което обхваща всичко в себе си. Това право ще се приложи тогава, когато ние започнем да слушаме гласа на Бога. Някой казва: Не искам да слушам, каквото ми говори Господ, – Приятелю, каквото и да правиш, все ще слушаш някого. Ако не слушаш Господа, ще слушаш своя настойник. Ако не слушаш Господа човек ще слушаш. Дето и да си, в църква или на училище, в някое учреждение или в дома си, все ще слушаш някого. Дали си християнин или евреин, все ще слушаш съветите на някого. Заблуждение е да мислиш, че си свободен. Някой мисли, че

като минава от едно състояние в друго, ще оправи света. Казвате, че болшевизмът е лошо нещо. Не е така. Болшевиците ще направят корекция в живота на богатите хора. Бог ги изпраща като бирници, да вземат от богатите това, за което от две хиляди години нищо не са плащали. Богатите хора не изпълниха своите задължения към Бога.

Какво представят болшевиците? Те са бирници на Бога. Дали вие ги признавате, или не, това е друг въпрос. Аз гледам на въпросите другояче и зная, че всичко ще стане така, както трябва. Ето, и Павел беше един от правоверните, но убеждението му се измени. Той отиваше от Ерусалим за Дамаск – един културен център, и падна от коня си. Тогавашните християни бяха болшевици, които застрашаваха старата култура, затова ги гонеха и преследваха, да ги накажат. Срещна го Христос и го запита: Савле, защо ме гониш? Защо гониш моите хора? Савел запита: Какво искаш от мене, Господи?

Казвате: Тогава всички да станем болшевици. – Ако всички можете да възприемете болшевизма на равностранния триъгълник, в който обичта, любовта и духът крепят нещата, станете болшевици. Но болшевизъм, който убива хората, не е истински, това е революционерство.

Сега аз ви говоря върху тоя въпрос, за да не се плашите. Защото всички обществени явления вървят по определени закони. Това, което става сега в Европа, е предвидено. Всеки народ си има своя програма и своя роля, която трябва да изиграе. Никой не е виновен за това, което става днес в света: нито французи, нито англичани, нито германци, нито руснаци. Всеки народ си играе своята роля. Виновни са ония, които не разбират Божиите закони и едни на други си пакостят. Ония от болшевиците, които не разбират Божиите закони, казват: Да избием и да обесим богатите. Бог им казва: Няма да колите и да бесите! Аз и друг път съм казвал: Човек няма право да беси и да убива! – Как? Не трябва ли да се убиват хората? Казвам: Имаш право да събориш една стара къща, но на мястото ѝ да направиш нова. Ако не можеш да направиш нова, не бутай старата. Ако Божият Дух не живее в тялото на човека, това тяло може да се събори. Но само смъртта има право да разрушава човешките тела. Там, дето Божият Дух живее, ти нямаш право да насочиш артилерията си към тоя човек и да го събориш. От Божествено гледище, това е престъпно. Павел отиваше в Дамаск да събори тия тела, в които живееше Духът Божи. Те представяха истинската култура. След като се срещна с Ананий, Савел измени своя стар възглед и прогледа. Една от дебрите черти на Ананий е, че той повярва на Господа. Следователно, дойде ли в ума ви една светла мисъл, не казвайте, че сте заблудени, че това е някаква философия, но вярвайте в тая мисъл и я приемете. Аз твърдя, че чувствата и мислите на човека са толкова верни,

колкото и чувствата и мислите на даден философ, в който той вярва. Той може да няма езика на философа, да изрази чувствата и мислите си, но трябва да знае, че това, което е заседнало дълбоко в душата му, е вярно. Като мине известно време, той ще разбере, че е бил прав. Всяко учение трябва да се използува разумно, както геометрията събира мненията на всички учени. Трябва да си служим с опита на философите и учените от миналите векове. Всеки писател, учен и философ е кошер, в който има мед. Влез в кошера и събери си, колкото мед искаш. Влизайте свободно във всеки кошер, в който има мед. Няма ли мед в някой кошер, не влизайте там. Всяка пчела, като влиза в цветовете, събира мед, защото познава, кои са медоносни. Не може да се каже същото за всеки човек. Всички не сте подготвени за това. В това отношение, пчелата е по-умна от човека. Това показва, че тя е прекарала в специални училища хиляди и милиони години. Днес тя владее изкуството да събира прашец и нектар от цветята и да го превръща в мед. Отдавайте правото на пчелата и се учете от нея.

Ще възразите, че човек стои по-високо от пчелата. В едно отношение човек стои по-високо от пчелата, но в друго отношение пчелата го превъзхожда. Никой човек не може да направи това, което пчелата прави. Вижте, какви идеални клетки прави и как ги пълни с мед. За това се изисква голямо изкуство, голяма точност. Ако не изцяло, поне частично пчелата трябва да служи за поука на човека. Има много писатели, които са като пчелите. Те хвърчат от едно място на друго, изучават хората, наблюдават ги и пишат. Трябва да благодарим на тия писатели и да се ползуваме от тях. Ще кажете, че и без писатели може, или достатъчно е само един писател. Не е така. С един цвят пролет не става. С едно учение култура не се създава. Всички философи, учени и писатели съставят едно цяло, затова множеството не трябва да ви смущава. Ако се обърнете към растителното и животинското царства, ще видите хиляди разнообразни форми от тях. Някои може да са вредни, но в цялото те са на мястото си. Всяка мушица, в каквато форма и да е, колкото и да е малка, в миросъзданието тя има своето предназначение. Няма безполезни неща в света. Щом нещо е допуснато, то има някаква цел. Ето, на земята съществува зло и добро. От по-високо гледище, това, което на земята е зло, като отиде на небето, става добро. И обратно: доброто на земята е зло на небето. Дали ще приемете това твърдение, или ще го отхвърлите, не е важно. Аз нямам време да се впущам в подробности и обяснения.

Да се твърди, че злото на земята е добро на небето, е голямо противоречие. Наистина, противоречие е това, но само за ония глави, които не искат да разберат същината на нещата. Бог е създал всичко много добре, но мнозина се спират върху временните неща и ги виждат в изопачен вид. Дебела е още човешката глава. Казвате: Да махне Бог дявола от света,

всичко ще тръгне напред. Дяволът е отличен учител. Докато хората не поумнеят, той има своята задача между тях. Дяволът има една добра черта – той е честен. Понеже всякога си служи с лъжата, той казва: Аз лъжа, никога не говоря истината. Той остава верен на лъжата. В това отношение, човек е неиздържано същество: някога говори истината, някога скрива истината. Дяволът казва за човека, че и Бог не знае де е, защото някога си служи с истината, а някога с лъжата. Оня, който си служи и с двете, казва: В тоя свет не може без истина, но не може и без лъжа; не може без добро, но не може и без зло. Обаче, Христос казва: „На двама господари не можеш да служиш едновременно. Помнете: От Божествено гледище, злото на земята е добро на небето. И аз казвам: Страданията, които хората преживяват, носят големи блага за тях. Покажете ми един човек, който е минал само през радости, да е станал добър. Който е минал само през радости, не може да бъде доволен. Ако разрешим въпросите за стомаха, ще останат неразрешени въпросите за сърцето и за ума. Въпросите на ума, на мисълта, са предмет на небето. Само Бог в човека разрешава тия въпроси. Задача на земния човек е да разреши въпроса за хляба. Тоя въпрос съставя една трета от всички въпроси. Дойдете ли до въпросите на ума и на сърцето, тях само Бог може да разреши. Казано е в Битието: „Не убий!" Това е закон. – Значи има закон, който повелява на човека да не убива. Обаче, няма закон, който може да го накара да обича.

И Господ му рече: „Стени, та иди на улицата и попитай в дома на Юда за някого си, на име Савел, и го научи." Савел е бил голям консерватор. И до днес още вие сте от партията на Савла. Мнозина отивате в Дамаск, но половината от вас още по пътя ще паднат от коня си и ще ослепеят. Павел отиваше от Ерусалим за Дамаск, полето на мъдростта. Той не отиваше за Ерусалим, дето Христос опита любовта на хората. Всеки човек се е качил на своя кон и отива за Дамаск, но ще падне от него, ще напусне своите стари възгледи и ще възприеме новите възгледи. Чрез тях ще се домогне до мъдростта и хармонията в света. Не става ли същото и в природата? Окапват старите листа и нови се явяват. Така старото се обновява и освобождава от противоречията на живота.

На какво се дължат противоречията? – На неразбиране на законите. Когато жената види, че мъжът сваля старите листа от дървото, веднага започва да роптае и казва: Това не може да бъде! Ако жената сваля старите листа, мъжът вика. Те не подозират, че като окапят старите листа, нови ще изникнат. Като окапят косите, нови ще израснат. Значи, на всяка гола глава могат да изникнат косми. Аз мога да ви дам метод, как да се покрият главите ви с коса. Окапването на космите показва, че човек поумнява. Оня, на когото косата не окапва, живее още в зимата. Започне ли косата му да капе, тоя човек отива към пролетта на живота. И рече му Господ: „Ананий,

иди при человека, който се моли.” Ананий означава човек, който разбира Бога. Савел е човек, който постоянно се пълни и изпразва, като месечината. Той е променлив, постоянно се двоуми. Буквата „С” означава закон на промените. Тя реже като нож, като трион. Когато режете лозето с трион, то започва да сълзи Ако името ви започва с буквата „С”, нека се смени тая буква с „П”. Изобщо, ако работите ви не вървят добре, променете името си: от двусрично направете го трисрично или четирисрично. По-добре е да увеличавате сричките на имената си, отколкото да ги съкращавате. Наполеон отначало имал величествен почерк, но постепенно го стеснявал. С това той сам си причинил пакост. Не се позволява никакво съкращаване нито в сричките на името, нито в почерка. Духовният свят е свят на разширяване, а не на съкращаване. Влезете ли в тоя път, трябва да носите в себе си мисълта и стремежа към разширяване.

Сега аз нахвърлям много мисли. От тая материя могат да се съставят няколко беседи, които да попълнят празнините във вашия ум. – Защо правя това? – Защото ви каня на угощение, на което слагам богата трапеза. Като слушате беседата, казвате: Не е свързана речта му. – Право е, речта ми не е свързана, защото представя богато угощение, на което ви предлагам и телешко готвено, и пилешко, и сладкиши, и плодове, и вино. На вас остава да си изберете, каквото искате. Ако някой философ ви разведе из стаите на една богата къща и ви покаже, де какво има, вие ще кажете, че той е отличен философ. Отличен е, но за човек, който не е гладен. Гладният няма търпение да се разхожда от стая в стая – той иска да яде. Ако срещна гладен човек, който няма търпение да философства, ще му кажа: Ела при мене да си хапнеш. Ако ме пита, добре ли е сготвено, разбирам, че тоя човек не е гладен. Ще му кажа; Приятелю, опитай първо и после говори. Аз не обичам много да говоря за това, което съм приготвил. Хареса ли ти се, яж; не ти ли се хареса, ще те поканя друг път, когато приготвя това, което обичаш. Веднъж съм се съгласил да стана готвач, ще готвя това, което се харесва на клиентите ми. Това изисква съвременното общество. И в Божествения път трябва да бъдем реалисти. Преди всичко, от нас се иска да имаме мир в душата си.

„И рече му Господ.” Питам: Вас говори ли ви Господ сега? Казваш: Не съм чул Господ да ми говори. – Значи, оглушал си. Вие имате чувства в себе си, които трябва да развивате. Сегашната епоха може да ви помогне в това направление. Човек трябва да развива своите чувства и сетива, да вижда и чува добре и външно, и вътрешно. Как ще си обясните виждането на поета? Той е ясновидец, вижда онова, което другите не виждат. Четете стиховете на някой поет и се чудите, как е видял това, което никой не вижда.

И Господ му рече: „Стани и иди на улицата, която се нарича Права, и попитай в дома на Юда за някого си на име Савел.“ Юда означава човек, който обича да се слави. Тя е лоша дума. Често думите се изопачават. Например, едно време думата „йезуит“ означавала последовател на Христа, но днес тая дума е изопачена. Ананий се обръща към Господа с думите: „Чух за тоя человек от мнозина, че е сторил много злини на Твоите светии в Ерусалим.“ (–13 ст.). А Господ му рече: „Иди, защото сьсьд избран ми е той, да носи моето име сред народи и царе, и пред синовете Израилеви.“ (–15 ст.). И на вас могат да ви говорят, – но питам, кой ви говори. Може духове да ви говорят, и, ако сте щастливи, ще кажете, че Бог ви говори. Ако Бог ви говори и не Го разбирате, голямо зло ще ви сполети. Бог говори на днешните хора: „Обичайте се, не правете зло, не се насилвайте, премахнете затворите, обичайте всички, разделете справедливо благата, които ви давам. Ако не ме послушате, ще изпратя моите бирници, с тях да се разправяте.“ – Какво представят бирниците? – Злото в света, т. е. Божието добро. Казахме, че злото на земята е добро на небето. Иде денят, когато Божието добро ще слезе отгоре. Бог казва не сегашните хора: „Уредете света чрез вашето добро.“ Това значи: Помирете се чрез вашето добро. – Не искаме да се помирим. – Щом не искате да се помирите, ще пратя вашето зло, т, е. моето добро. То ще вземе къщите на хората срещу дълговете им. Бог казва: „Аз ви пратих на земята да правите добро и да се учите, а не да събирате пари и да се удоволствате. Аз не съм ви пратил да господствате над бедните и нещастните в света.“ По начина на живеенето си, хората могат да се уподобят на двамата александрийски светии, от които единият правил добрини и получавал заплата за добрините си още на земята, а другият събирал богатства и съкровища за небето.

Двамата светии се подвизавали цели 20 години в един от Александрийските манастири Случило се, че единият от тях, като се разхождал край манастира, видял една голяма дупка в земята. Надзърнал вътре и ужасен отскочил настрана. Другарят му забелязал това и отишъл да види, какво има в дупката, което уплашило първия светия. Приближил се, погледнал вътре и се зарадвал. В дупката имало едно котле с жълтици. Чудно нещо, си казал той. Не предполагах, че другарят ми може да бъде толкова глупав. Има ли нещо страшно в златото? Той влязъл в дупката, извадил котлето и отишъл в Александрия да употреби златото за благотворителни цели. Една част от тях дал за съграждане на църква, друга част за направата на училище, а останалата за болница. Като свършил работата си, той се върнал в манастира и започнал да се моли на Господа да му отговори, дали е постъпил добре с парите. Един ангел, пратеник от небето, му казал: Всички добрини, които ти направи, не струват, колкото

подскачането на твоя приятел. С добрините, които направи, ти наруши мира на много хора, живеещи до това време в мир и спокойствие.

Сега и на вас казвам: Всички къщи, всички благодеяния, които правите, не струват, колкото подскачането на светията при вида на златото. Въпреки това, днес всички викат: Пари, пари ни трябват нас! Будали са били нашите бащи, че не са крали. – Тогава ради ти! Наистина, много от сегашните хора крадат. Много от Божиите касиери са крадци. Те събират пари за ония, които ще ги изядат и изпият. Никой крадец не е собственик на това, което е откраднал. Крадците са събирали пари, оставили са ги настрана за черни дни, а всъщност други са ги яли.

В България някъде вързлувала една разбойническа банда. Те били десет души. Като обрали много богаташи, събрали се заедно, да си делят парите. След това трима от тях трябвало да отидат в града да купят нещо за ядене. Седмината, които останали на полето, казали: Като дойдат тримата от града, ще ги убием, да останем по-малко, за да ни се паднат повече пари. Същото мислели и тримата: Като се върнат от града, да убият седемте, за да им се паднат повече пари. Нападнали се едни-други, и неколцина от тях станали жертва. Останалите седнали да ядат. Като се нахранили, всички се почувствали зле и умряли. Ще кажете, че яденето било нещо развалено. Много причини има за това. Важно е, че никой от тях не използувал богатството.

Каквото е положението на крадците и разбойниците, такова е и на много от сегашните хора. Днес аристократи и прости, богати и болшевици се бият, но по тоя начин въпросите не се разрешават. Всичко в света принадлежи на Бога. Бъдещето се нуждае от разумни хора, които разбират Божествените закони. Религията трябва да се проповядва добре. Днешните свещеници и учители носят отговорността за неизпълняване на Божиите закони. Те са подписвали и подписват всичко, което Бог казва. Сега идат болшевиците в света и питат свещениците и учителите, на какво основание се подписвали под Божиите закони, без да ги изпълняват. Така казва Бог, не казвам аз. В бъдеще няма да се допусне никаква лъжа. За най-малката лъжа ще се плати скъпо. Всяка партия трябва да бъде честна, да работи за благото на своя народ. Делата и проявите на партиите, на църквите и на училищата трябва да отговарят на Божествените. С това не искам да настройвам хората, не обвинявам никого, но казвам, че всеки трябва да изпълни поетото задължение. Всички свещеници и учители, всички партии са изпратени от Бога да изпълнят един велик дълг. Ако съзнаят това и се пожертват за благото на своя народ, съдбата на Европа ще бъде друга, а не като сегашната. – Трябва ли да се жертвам? – Ако ти е проговорил Бог, жертвай се; ако не ти е проговорил, не се жертвай. Ако

Бог е говорил на момата и на момъка за любовта, нека Го слушат. Момъкът, на когото Бог е говорил за любовта, трябва да каже: Аз слушам само Бога, Тая е момата, която обичам – никоя друга. По същия начин и ние трябва да кажем: Това учение е Божествено – никое друго.

Сега, като говоря за Божественото учение, не мислете, че то изведнъж ще преобрази света. За да се реализира това учение, нужни са хиляди години. Когато дойде шестата раса на земята, тогава хората ще подобрят живота си. Дотогава ще минавате от една епоха в друга, от едни условия в други. През колко месене ще минете! През колко сита ще ви пресяват! Колко пъти ще ви съдят и наказват! Колко пъти ще ви мелят във воденицата, докато излезе от вас чисто, хубаво брашно, Днес сте киселици още. Едва след две хиляди години ще станете хубава, доброкачествена ябълка.

Казвате, че сте добри хора. Опитайте се и сами си кажете, колко сте добри. Ако дойде в дома ви човек. когото не обичате, как ще постъпите. Остане ли два-три деня в дома ви, на четвъртия ден сте отегчени вече от него и казвате: Кога ще се махне тоя човек от моя дом? Кога по-скоро ще ме освободи? Ако синът, който обича баща си, е недоволен, че не му оставил наследство, добър син ли е? След всичко това се питате, кога ще се оправи светът. Светът ще се радва на велика, истинска култура, когато Божието добро, т. е. човешкото зло и човешкото добро, т. е. Божието зло се съединят и заработят заедно. Бог е милостив и снизходителен към нас. Когато грешим, Той казва: Все ще излезе не що добро от тия деца. Бог обича грешните повече от праведните, простите повече от учените, защото те имат нужда от Него. Когато някой се мисли за много добър, за много учен, Бог казва: Турете тоя човек далеч от мене, той не се нуждае от подкрепа. На проповедниците и на свещениците, които мислят, че всичко знаят, Бог казва: Стойте настрана от мене. Някой казва: Добре е да съм проповедник. – Ще изгубиш Божието благоволение. Защо проповядвам аз? Като изучавах тая философия, казах си: Искам да видя хората, които Бог обича. – Кои са тия хора? – Грешниците. Като ги обикнах, аз разбрах, че в тях се крият добри заложби. Оная грешница, която се крие от лицето на Господа от срам и от страх, е по-голяма светица от тая, която се мисли за праведна и свободно се явява пред лицето на Господа. Положението на сиромаха е по-добро от положението на богатия, защото по-лесно ще влезе в Царството Божие. Всички искате да бъдете учени, без да подозирате, че външното знание е фалшиво богатство. Някой ме пита, изучавал ли съм някаква философия. Казвам: Приятелю, като се освободиш от големия товар, тогава ще говорим. Сегашните ученици изучават триъгълниците, четириъгълниците, петоъгълниците, но не знаят, какво означават тия фигури. – Кога ще научим това? – Когато дойдат ангела да ви учат. Тогава ще станете учени хора. Петоъгълникът,

например, показва посоката, в която трябва да се проявява вашият умствен живот. Той показва, че къщите ви трябва да бъдат построени според законите на ума и да бъдат хигиенични. Той покарва още, че трябва да ядете здравословна храна, да пиете чиста вода, да дишате чист въздух и да четете книгите на великите и възвишени автори. – За какво говори шестоъгълникът? – За отношенията на човека във физическия и духовния свят. Който се внимава с шестоъгълника, трябва да научи двата полюса в света, т. е. поляризиране на силите, които действат в природата. В шестоъгълника действат шест сили: трите се проектират отдолу – нагоре и трите отгоре – надолу.

Днес ви желая, на повечето от вас, да отидете при Савла, както Ананий отиде. Всеки от вас има по един Савел в себе си. Като ме слушате, някои от вас казват: Защо Учителят е събрал тия хора да им говори? Какво особено ще им каже? Казвам: Савле, слез от коня си. На теософите казвам: Трябва да ослепеете, за да станете истински теософи. На християните казвам: Трябва да изгубите каменното си сърце, за да станете истински християни. Който не е изгубил сърцето си, не е станал християнин. Ако не можеш да услужиш на своя ближен със сърцето си, за да почувства нещо, и с очите си, да види нещо, никакъв християнин не си. Следователно, искаш ли да си теософ, трябва да ослепееш; искаш ли да си християнин, трябва да дадеш сърцето си в жертва. Това изисква новото учение. Много от сегашните хора имат очи, но не виждат. Обаче, срещате слепи хора без очи, които, с едно докосване до вас, проникват във вашата душа и прозират във вашия минал живот. Те са по-добри ясновидци от тия, които имат очи. Опитайте се да пипнете моя минал живот и да ми кажете, какъв е бил той. Когато човек ослепее, тогава вижда добре. Който вижда близките предмети, не вижда далечните. Законът е такъв. Колкото по-близо е един предмет до очите ви, толкова по-мъчно се вижда. Ако съсредоточите ума си към някой възвишен предмет, вие ставате слепи за обикновените работи. Вие не трябва да гледате само с духовните си очи на нещата, нито само с физичните си очи, но трябва да прониквате дълбоко в душата си, за да става правилна обмяна между физичното и духовното ви тяло.

Хората на земята се отнасят към различни категории, защото не произлизат от един и същ баща. Някои хора произлизат от баща вълк, от баща лъв; други произлизат от баща гълъб, пуяк или други някои птици. Какъвто е характерът на животното, или птицата, от което произлиза човекът, такъв е и неговият характер. Горделивият човек е роден от баща пуяк. Като го похвалиш, той ще се надуе, ще разпери опашката си и ще каже: Като мене няма подобен. Не е обидно, че произлизаш от баща пуяк. Ако това те обижда, докажи обратното, т. е, че баща ти не е бил пуяк. – Хората ме гонят и преследват. – Ако, наистина, те гонят, ти трябва да

бъдеш тих и спокоен, като Сократа. Човек разполага с различни средства, чрез които може да се противопоставя на своите неприятели. – Какво прави пуякът? – Като го гонят, той разперва опашката си, надува се и започва да преследва неприятеля си. – Ще кажете, че вие не сте пуяци. – Не сте пуяци, но понякога проявявате характера на пуяка. Не се обиждайте, че понякога си служа с думи, които не ви харесват. Аз търся съответни думи да изразя мисълта си, но ие ги намирам всякога. Пазя се да не ви обидя, защото вие носите в себе си експлозивни вещества, които могат да засегнат и вас, и мене.

Желая ви да бъдете Ананиевци – хора на новата мисъл, да ви говори Господ, а вие да говорите истината. Трябва да имате любовта на Ананий, който отиде при Савел. Той положи ръцете си върху главата му, и Савел прогледа. Трябва да измените вашия Савел, поне първата буква на името му от С да я направите на П. Християнството се отличава от всички теософски учения по това, че то дава методи за общение на човека с Бога. И теософията, и окултизмът дават методи, но те се различават от тия, които християнството дава. Отвлечените науки са едни и същи, но се различават само по методите си. Като говоря за теософия, окултизъм или християнство, разбирам методи за придобиване на известни данни. Към всички учения имам разположение, но като срещна човек с крив надпис, казвам: Приятелю, някой ти е турил крив надпис. Не се оправдавай, че така си го купил, но опитай го и го промени. От всички се изисква да промените обявленията си.

Днес всички хора Сме като Павла, без коне. И Павел пита, какво трябва да се прави. Всички трябва да отидем в Дамаск, мястото на разумността, на растенето. Дамаск е равностранен триъгълник, т. е закон на равновесие. Тук силите действат еднакво. Вие, които ме слушате, трябва да имате почитание към всичко в света. Старите корени нека изгният и от тях да се образуват нови корени, нови листа, цветове и плодове. Старите вярвания, старата философия, всичко старо трябва да окапе, да умре. От техните сокове ще се създаде новата култура. Ако възприемем старото, както е сега, ние ще спрем своето развитие. Бог иска днес от нас да ослепеем, да изгубим сърцата си. – Кои сърца? – Каменните. Преди хиляди години още пророкът е предал думите на Господа: „Ще отнема каменните им сърца, ще ослепеят вълчите им очи, ще прегледат като човеци." Това значи: Да изгубят каменните си сърца и да придобият нови; да изгубят вълчите си очи, да придобият човешки. Тогава, като ви срещна след две хиляди години, ще позная, какво сте придобили.

Числото две е закон на развитие. С тия умове, които днес имате, не можете да приемете новото учение. С тия криви надписи не може да приемете

новото учение. Трябва да ги промените, да минете през културата на себеотричането. Работа се иска от вас. Ако не работите, в една епоха може да сте пророк, а в друга говедар – от вас зависи. Много от миналите пророци са пръснати в света, като обикновени хора, в живота си човек напредва, но се връща и назад - зависи, как е свършил работата си. Ако си я криво изтъкал, ще се върнеш да я поправиш, колкото страдания и да ти струва това. Небето иска герои. Ако не си готов да бъдеш герой, небето няма да се занимава с тебе. То ще те остави настрана, като последен престъпник. Господ рече на Анания: „Иди при Савла, който живее на улицата, наречена Права". Правата улица е Христос. Дамаск е новата култура, която иде вече, а Ананий е носител на тая култура. Савел, това са болшевиците. Те имат идеи, но нямат методи. В идейно отношение те са прави, но методите им са криви. Едно трябва да пазят: да не се отклонят от идеите си. Ако не се отклонят, ще свършат добра работа в света. Ако идеите им са Божествени, не трябва да се противопоставяме на техните идеи. Трябва да гледаме широко на нещата.

Аз разглеждам болшевизма идейно и го наричам религия на труда. Българите имат нужда от Савел, който става Павел. Българите имат нужда и от Ананий, за да изчезне слепотата в тях. Българският народ е определен да съществува като народ, а различните партии са негови сенки. Съществуването на партиите зависи от народа. Вложете в себе си желанието да призовете Господа на помощ. – Кой Господ? – Тоя, който сега ви говори. Слушайте какво Той ви говори. Не изисквайте да говори на всички хора, като на вас, Той говори на всички по различен начин. Някой ме пита, какво да мисли за даден човек. Няма какво да мислиш, слушай само, какво говори. Ако е въпрос за свирене, могат да се нагласят цигулка и пиано, китара и цигулка и др. Следователно, каквато народност и религия да сте, вие можете да се нагласите на един ключ и да свирите заедно. Всички можем да бъдем носители на една идея. Сега всички сте обременени от въпроса за прехраната, а това ви разединява.

Бих желал всички религиозни и духовни хора в София да създадем една приятна атмосфера, да вложим в ума си мисълта към обединяване. Нека всички дадем път на Божественото Начало в себе си. Мощна е мисълта на добрия човек. Мисълта на един добър човек е равна на мисълта на хиляда лоши хора; мисълта на двама добри е равна на десет хиляди лоши хора. Ако няколко добри хора съсредоточат мисълта си към доброто на своя народ, те биха постигнали голям резултат. Добрата мисъл твори чудеса. Днес не могат да се намерят двама души на един ум. Единият се мисли учен, другият прост; единият се гордее с богатството си, другият се стеснява от сиромашията си. Учеността, богатството, това са титли, които нищо не допринасят. Откажете се от тия стари титли. Съберете се като

хора с добри сърца и светли умове. Това е важно. Ако изгубите каменните си сърца и ослепеят вълчите ви очи, можете да се разберете. Аз се страхувам от хора, на които вълчите очи не ослепяват. Ако тия очи на човека ослепяват, всеки може да се разбере с него. Някой говори със сладки думи, но без топлина, и минава за ангел. Гледаш някой човек с изкривени черти на лицето, мислиш, че е лош. Всъщност, чертите му са изкривени от страдание. Не е лош човекът, но страда.

Влизайте в положението на страдащите. И аз съм готов да помогна на всички, които страдат. Аз ще отнема 50 процента от вашите мъчнотии. Като помагам аз, и вие ще помагате. Като съединим моята мисъл с вашата, всичко можем да направим. Ако искаме да имаме истинска култура, трябва да се обединим и да отправим мисълта си към Бога. Без Него, не само че няма да дойде тая култура, но постоянно ще се натъкваме на раздори и недоразумения. Ако се обединим в името на Бога, ще дойде великата култура. Така трябва да се говори и на свещениците. Всички трябва да изпълняват Божията воля. Казано е и на всички партии, че, ако не послушат Господа, ще бъдат пометени. Бог ще изпрати своето добро отгоре. Той казва: „Всички партии трябва да работят за доброто на своя народ. Не работят ли така, те ще се натъкнат на моето добро." Така говори Господ. Казвайте на всички партии да работят за доброто на своя народ. Бог желае доброто на своя народ. Той иска да помогне на всички страдащи, на всички обременени. Днес всички очакват спасението си от Франция, или от другаде някъде.

Помнете: Спасението иде от самите вас, от всеки едного. Ако всички се обедините в името на Бога, аз мога да пророкувам, какво ще стане с България. Всяко пророчество има две страни: лоша и добра. Казвате: България я чакаше добро, но доброто не дойде. Казвам: Ако България изпълнява Божията воля, ако всички българи бъдат добри, разумни, честни и справедливи, добро иде за нея. Ако не изпълнява Божията воля и не прилага доброто, разумността, честността и справедливостта, никакво добро не я очаква. Следователно, всяко пророчество се обуславя от известни условия. Всички сте призвани да помагате. Някои очакват деня, когато ще придобият чистота и светост, за да отидат на небето, да ги посрещнат с песни и венци. Не очаквайте такива неща. Вярно е, че човек трябва да се спаси, но работа се иска от него. Наготово нищо не се дава. Сегашните бащи и майки са роби. Първо те трябва да се освободят от робството. После ще дойде свиренето с китари и арфи. Идете в публичните домове, да видите, как живеят вашите сестри и братя. Първо трябва те да се освободят, а после ще мислите, как ще ви посрещнат горе. Като свършите добре работата си на земята, тогава ще отидете горе, и ще ви посрещнат с китари и с венци. Докато сте на земята, пейте и свирете на

ония, които са нажалени и наскърбени. – Нямаме още знания. – Това се иска от ония, които имат знания. Всичко, което ви говоря, ще се изпълни, ако не днес, след хиляда години.

Аз често говоря за единицата. – Кой човек се занимава с единицата? – Празнят човек. Оня, който се развива, работи с двойката; тоя, който взима, работи с тройката. Сега Бог се обръща към вас, които ме слушате, както се обърна към Ананий, и ви пита: „Готови ли сте да отидете в улицата, наречена Права, да положите ръцете си върху падналия от коня? Готови ли сте и вие да паднете от коня и да ослепеете, и от Савел да станете Павел?” Ако сте готови на всичко това, бъдещето на България и вашето бъдеще ще се осигурят. Тогава България ще има повече земя, отколкото се нуждае. Ако целият български народ, на чело със своите управници, свещеници, учители изпълни Божията воля, ще бъде благословен и ще се прослави. Това може да стане сега, може да стане и след хиляди години – от вас зависи.

Желая Божието благословение да дойде над вас.

Неделни Беседи
06.04.1919 Неделя, София

1919_04_13 Нито тържик
Издателство Бяло Братство неделна беседа

НИТО ТЪРЖИК

„Нито тържик за път. . .” (Матея 10:10)

„Нито тържик за път, нито две дрехи, нито обуща, нито тояга; защото работникът е достоен за своята прехрана.” Тоя стих е малко изтъркан. Сегашните хора страдат все от тържици. Всички сте запознати с устройството на тържиците и ги носите. Циганките носят кожени тържици, в които турят брашното си. Различни тържици има: за леща, за грах, за боб и др. Устата на тържика е всякога отворена. Той има голяма уста. Когато се туря сирене в него, устата му става по-малка. Има и железни тържици. Изобщо, светът е пълен с тържици. Ние взимаме думата „тържик” в идеен смисъл.

Христос казва: „Не взимайте нито тържик, нито две дрехи, нито обуща, нито тояга; защото работникът е достоен за своята прехрана.” Причината за всички спорове в света е все тържикът. Заспиш някъде, вземат ти тържика, и ти започваш да го търсиш. Съществуват три вида тържици: материален тържик, сърдечен и умствен. Христос казва: „Който е тръгнал за Царството Божие, не му трябва тържик.” Който е тръгнал на път, не му трябват нито две дрехи, нито две обувки. Изобщо, той не трябва да работи с числото две, което е число на разединяване. Ако имате много идеи във вашия умствен тържик, взети оттук-оттам, мислите ли, че ще бъдете осигурени? Циганката трябва всеки ден да мисли, как да напълни своя тържик. В това отношение, днешната култура е култура на тържика. Всеки казва: Да имам къща, да имам имот, това-онова – тържикът ми да е пълен.

Христос казва: „Който е тръгнал на път.” Пътят, това е честният труд, честната работа. – Кое спасява земеделеца? – Ралото. Като тегли браздите, той ще се спаси. Всяка бразда, теглена назад и напред, представя философията на живота. Всяко качване и слизане е закон на работа. Работата е подтик на Божествения живот в човека. Човек не може да работи, докато в душата му няма стремеж към нещо. Като работи, той осмисля живота си и избягва всички спорове и недоразумения. Това значи, тържикът да се движи назад и напред. Оня, който се връща назад, за да тръгне напред, е културен човек. „Нито тържик”. Често тоя тържик събира толкова много хляб, че не може да се изяде. Като стои известно време в тържика, хлябът започва да мухлясва. И мишките обичат тържика, защото има какво да си хапнат от него. Следователно, лошите мисли в човека не са нищо друго, освен тържик, пълен с мухлясал хляб. За да се освободиш от

лошите мисли, свали тържика от гърба си, той не ти е нужен. Ние трябва да се освободим от тържика, защото той е човешко изобретение, човешко учение – учение на залъгалки. Катаклизмът, който виждаме сега в света, се причинява все от борбата на хората за тържици. Спорът между богати и сиромаси е спор за тържици. Богатите имат пълни тържици, а бедните – нищо нямат. Бедните казват: Вместо да ходим от къща в къща да просим, по-добре да оберем богаташите. Така се явяват социалните идеи. Всеки казва: Да видим сега, как да изпразним пълните тържици. Питам: Как ще се уреди светът, ако всички тържици са празни? Казвате: Защо животът трябва да се слага по тоя начин? Питам: Защо животът да не се слага по тоя начин? Въпросът на въпрос отговаря. Защо трябва да имаш тържик? За да живееш по-охолно. Защо трябва да имаш тържик? За да станеш ленив, да се домогнеш до по-лек начин за живеене. Който иска да стане по-груб, по-нахален, по-ленив; нека носи тържик. Човек, който носи тържик на гърба си, никой не го приема с радост в дома си. Ако дойде в дома на някого, той гледа по-скоро да се освободи от него. Христос казва: „Който е тръгнал на път, той не носи нито тържик, нито две дрехи, нито обуща, нито тояга.“ С една дума казано: Който е тръгнал на път, той не носи със себе си нито злато, нито сребро. Няма да се спирам да обяснявам, какво нещо е златото и какво – среброто. – Какво представя тоягата? – Тя е международното право. Христос казва: „Не ви трябва такава тояга.“ – За кои хора не трябва тояга? – За ония, които са тръгнали на път, които разбират Божествените закони. За такива хора не е нужно нито тържик, нито тояга. Те са осигурени сами по себе си. Ако вие сте в съгласие с великите сили, които регулират живота, с малко физичен труд щяхте да минете добре и да ви остане време за вашето умствено и духовно развитие. Понеже не разбирате Божиите закони и не сте в съгласие с тях, вие изразходвате повече енергия, отколкото трябва, и не ви остават сили да се развивате духовно. Помнете: Всички удоволствия, които днес имате, не са нищо друго, освен тържика, за който Христос говори. Отивате на театър, на някакво представление – и то е тържик. Не говоря за театъра като изкуство, но като външна забава, както мнозина гледат на него. Разбирайте ме идейно, а не по буква. Само така ще видите, че навсякъде в живота има тържици. Отиваш на театър, гледаш някаква драма, и турящ нещо в тържика си, без да го приложиш. Само оня хляб ви ползува, който е в стомаха, а не оня, който е в тържика. Вероятността да използуваш хляба в тържика е само едно на сто.

Казвам: Ако едно колело се обърне сто милиона пъти около себе си, ще се създаде едно ново движение. – Какво ще стане с колелото? – За момент само то ще спре и след това ще се яви ново движение, нова насока, ново направление в живота. – Кое е това колело? Нашата земя. Тя се движи около себе си. Като направи сто милиона обръщения, земята ще мине

през едно изключение, което става днес, в днешните времена. То ще тикне живота на земята в нов път. Ако сте математици, щях да ви покажа математически посоката, в която се движи земята, и отношението й към всички слънца и планети. Питате: Нима земята днес не се движи? – Движи се, но така, както се е движела във времето, когато е направила сто милиона обръщения. Всяка частица на земята извършва едно кръгообразно движение. Това показва, че днес частиците на земята не се движат, както едно време. Значи, атомите и молекулите на земята са изменили своето движение. Земята е изменила не само посоката си, като маса, но тя изменила посоката и на най-малките си частички. По тоя начин тя иска да изпразни торбите на своите деца. И тъй, каквото става с земята, същото става и с вас. Много естествено, частиците на земята влизат и във вашите тела. Значи, и във вашите тела става същото движение, същият обрат. Тая е причината, поради която днес всички хора са недоволни. Едно време хората бяха по доволни. Какво е отношението между доволството и недоволството? Каква е разликата между тях? Доволството е кръгообразно движение. Оставам вие да определите недоволството. Ако една река направи едно ново движение, тя ще залее цялата местност и ще се приближи до извора. В тоя случай, движението няма да бъде толкова в източника, колкото по повърхността..

„Нито торба на път." Защо трябва да носите тоя торба да се уморявате? Носете една идея в себе си, която да ви спаси. Сега вие се чудите, с коя партия да се свържете: с демократичната ли, с болшевишката, или с монархичната? Сами не знаете, какво да правите. Казвам: Освободете се от всички торби, каквито и да са те. Спасението ви не е в торбите. Идеята на монархията е изопачена; демократичната идея е изопачена; болшевишката идея също е изопачена. Всяка идея, като се приложи, се изопачава. Резултатът й се изразява с равенството : a + b = c. И християнството, най-великата идея в света, също се изопачи. За своята идея католическата църква изгори толкова много хора, без да спаси човечеството. Според мене, всяко учение, всяка идея, която пърли хората на огъня, която ги беси и убива, има един и същ резултат: a + b = c. Някои казват, че са хора на новото учение. Питам: Бесите ли хората? – Бесим ги. – Мразите ли ги? – Мразим ги. – Тогава вашето учение е старо, но с нов надпис. Вие носите старите торби. Казвате, че според закона на кармата, човек непременно трябва да бъде бит, обиран, бесен – да пострада малко. Да, докато носиш стария торба на гърба си, докато носиш две дрехи, обуща и тояга, непременно ще страдаш. Сберат се двама души на едно място. Единият вади от своя торба, и другият вади от своя торба, докато се скарат. Това не е нищо друго, освен пренасяне на материалите от един торба в друг. – Защо се карат тия хора? – Да докажат, кое учение е по-право. Право учение е това, което вади от своите

пълни тържици и дава на ония, на които тържиците са празни. Право учение е това, което уравновесява енергиите в природата. Това се отнася и до обществения, и до семейния, и до частния живот на хората.

Днес, дето и да отидете, навсякъде ще срещнете тържици. Ако влезете в едно семейство, ще видите, че и бащата, и майката, и децата имат тържици, В училищата и учителите, и учениците имат тържици. Ето защо, всички хора се карат. Дето е любовта, там има работа, а не тържици. Като давам формулата а + в – с, разбирам резултатите на всяка идея, на всяко учение. Буквата „а" е носът, „б" е окото и веждата, а „с" – устата. Когато носът приеме някаква миризма отвън, окото пожелава да види нещата, а устата иска да ги опита. Значи, с = а + b. Устата е това, от което се раждат всички раздори в света. Като се изплези оня малък уд в устата, че като започне да изригва като локомотив напред – назад, всичко разбърква, или всичко оправя – зависи, каква е посоката.

Христос казва: „Не пълни своя тържик, т. е. устата си." Това значи: Не задържай храната в устата си, да се осигуряваш за утрешния ден. Няма по-глупаво нещо от осигуряването. Когато възприемете една идея, не я задържайте в ума си, но асимилирайте я. Защо ще я държите в тържика си? Обработете я и я пратете в света, да се използува от всички.

Да задържаш нещата в тържика си, това значи, да премятащ едно и също нещо от едно място на друго, без да постигнеш някакъв резултат. Една селянка изпрела всичко три вретена: две бели и едно черно. Понеже била ленива, като се връщал мъжа й от работа, тя прехвърляла пред него ту белите, ту черното вретено, да изглеждат много. Мъжът й не искал да проверява, колко вретена изкарва на ден, но разбрал, че нищо не работи. Един ден той се престорил на умрял. Тя започнала да търси дрехи да го облече, но не намерила. Чудела се, с какво да го облече. Най-после дошла и една светла мисъл, да го препаше с вретената. Тя започнала да го опасва от краката, но не стигнала до главата. Опасвала го и нареждала: Мъжо, мъжо, заприлича на тамбура. И сегашните хора са така насновани, от краката, до главата, заприличали са на тамбури. Но тамбурата не спасява положението, нито облагородява човека. Днес Христовото учение, както и окултизмът, са насновали хората. Те носят тия учения като конци, но това не ги спасява. Бих желал да срещна, хора идеалисти, а не насновани. Бих желал да срещна хора с празни усти, а с пълни стомаси. Бих желал да срещна хора с пълни дробове, а с празни носове. Ония хора, за които казват, че са празни, внасят подтик в човешкия живот. – Защо? – Защото те вървят във възходяща посока. Докато не преместиш нещо, да се образува празно място, ти не можеш да вървиш напред.

И тъй, първото нещо, което се иска от човека, е да се освободи от стария тържик. Причината за явяването на тържика е човешкият ум. Когато умът в човека се свърже с чувствата, явява се злото. Забелязано е, че омразата, например, не се явява между глупави, но всякога се явява между учени, между умни хора. Питате: От християнско гледище, кое заставя човека да греши? На въпроса, кое заставя човека да греши, могат да се дадат различни отговори. Когато Бог създал света и поставил човека в рая, в сърцето му се явило желание да обсеби света. Така, неговата алчност е станала причина за падането му. Наблюдавайте живота на хората, да видите, как алчността става причина те да грешат. Момък иска да се ожени за една богата мома. Той ще я открадне от родителите й, ще употреби насилие. Това се дължи на неговата алчност за пари. Той обича повече парите на момата, отколкото нея. На същото основание, мнозина се борят да влязат в Царството Божие с насилие. Това е криво разбиране. Под „насилие" първоначално се е разбирало да вложиш силата си в работа, да вложиш и любовта Си в работа. Когато се казва, че трябва да вложиш любовта си в работа за благото на своя брат, тая любов ще даде плод. Плодът на любовта е идване на Царството Божие на земята. Кой гладен не се е задоволил, като го нахраните? Кой жаден не се е задоволил, като го напоите? Кой паднал не е благодарил, като го повдигнете? Хлябът води гладния в Царството Божие. Водата води жадния в Царството Божие. Любовта към падналия води последния в Царството Божие. Душата носи в себе си Царството Божие.

Какво представя идването на Царството Божие? – То е оня вечен и постоянен стремеж на душата, която излиза от Бога и отива на земята да служи. Царството Божие иде на земята и си отива, без да го владее някой. Човек не може да разполага с крепостен акт за владение на Царството Божие. Ония, които казват, че Царството Божие се взима насила, нека покажат, кое е това царство. Вие говорите, че Царството Божие е във вас, а същевременно го търсите отвън. Имате царство, царе нямате. Ако имате царе, не знаете, какво управление да изберете. Вие се плашите от болшевиците. Няма защо да се страхувате от тях. Те са деца на монархистите. Вие култивирахте тия деца от осем хиляди години. Синът иде от странство да даде урок на баща си. Това виждаме в повестта Тарас Булба от Гоголя. Тарас Булба изпратил синовете си да се учат и, като се върнали, той се хвърлил върху тях да ги бие. Той искал да опита силата им. Като го надвили, той останал доволен от тях. Болшевиците ще покажат на баща си, как трябва да се управлява. Пред закона и богатият, и бедният са еднакви. На всеки човек трябва да се отдаде нужното Сега на сиромаха взимат тържика, а на богатия казват, че трябва да работи. Дошло е време сиромасите да оправят света. – Кои са тия сиромаси? – Вашите деца. – Кои деца: добрите, или лошите? – Безразлично. Добрите се отличават от

лошите по знаците си. Едните имат положителен знак,, а другите – отрицателен. На добрите тържиците са пълни, а на лошите – празни. Тая е разликата между добрите и лошите хора. Някои хора одобряват сегашния ред и минават за добри; други не го одобряват и минават за лоши. – Кои са прави? – Нито едните, нито другите, защото всички разсъждават от гледището на своите тържици. Мнозина казват, че християнството е добро учение. – Защо е добро? – Защото възпитава и осигурява човека. Това не е право разсъждение. Това е старо учение, с нов надпис. След време те напущат християнството и приемат друго учение. Божественото учение се отличава по това, че носи храна за всички хора, за малки и големи. Това учение носи правила за всички хора. Всеки може да изпълни тия правила.

„Който е тръгнал на път." – За кой път говори Христос? – За пътя на прогреса. Който е тръгнал в тоя път, трябва да се освободи от всички стари идеи. Това трябва да стане доброволно. Всяко насилие върху човека, да отнемеш тържика му, води към стълкновение, към спор.

„Нито две дрехи." Под „дреха" Христос разбира съвременния строй. Една дреха ви трябва, но да знаете, на кого да служите. Едно служене има в света – служене на Бога, Когато се казва, те трябва да служим на народа, знайте, че той е дете на човечеството. Следователно, като служите на човечеството, ще служите и на народа. Народът е дете, което трябва да се отглежда. Много народи ще изчезнат, защото телата на тия деца не са създадени по правилата които Бог е определил. Много народи са изчезнали не по същество, а по форма. — Защо? – Защото управлението, върху което са се основали, както и животът им не са били а състояние да ги задържат. Силата, идеите, религиозните вярвания на хората не се губят но само се изменят. В днешните времена ще се явят толкова религии и вярвания, колкото е имало и в миналото, но видоизменени. Какво представя сегашният танц в театрите? Нищо друго, освен народните игри от миналите времена. Като отиват на бал, добре облечени хората искат да се представят за по-благородни от простите и бедни хора. Ще се въртят цяла нощ, ще се изпотят и простудят – нищо няма да постигнат. И след това говорят за дервишите. Къде няма дервиши в света? Набиеш детето си, то започва да се търкаля по земята – играе. И то е дервиш. Ще кажете, че дервишът е опасен човек. Опасен е, но навсякъде го срещаш. Това е криво разбиране. Навсякъде срещате дервиши, които се въртят и играят. Идете в едно българско село, да видите, какво хоро се върти там. На хорото се оглеждат моми и момци. Хубаво е българското хоро. Всяка мома, която иска да се ожени, трябва да отиде на хорото.

Ще кажете, че не трябва да се ходи на хоро. Питам: Дошли ли сте до последното завъртване на сто-милионното движение? Ако сте дошли до

него, свободно ще ходите на хорото, без да се смущавате. В българските хора има по-голям смисъл, отколкото в европейските игри, дето играят двама по двама. Ако момата играе само с един момък, както се играе по баловете, нищо няма да придобие, особено ако момъкът е демагнетизиран. Същата мома на хорото ще спечели нещо. Тя ще се върне вкъщи разположена и ободрена, защото е приела от общия магнетизъм на участващите на хорото. – Трябва ли да играем на хорото? – Ще играете, но като българи, а не като европейци. Добре е да се събирате по 200-300 души заедно и да играете, а тъй двама по двама, или ще спечелите, или ще изгубите. Същия закон се отнася и до учените хора.

Някои казват, че около мене имало някаква тайна верига. Чудно нещо, каква ще е тая тайна верига? Като се съберат 200- 300 души на едно място и се магнетизират, всички ще ги видят. Хорото става на открито. Следователно, под „верига" разбирам брънка от живи същества, мъже и жени, свързани в общ танц, като дервишите. Разликата е само в това, че дервишите не пущат жени в игрите си. При това, те прекаляват в своите игри. Като дойдат до последното завъртване, от устата им започва да излиза пяна. Щом дойдат на себе си, започват да пророкуват. По тоя начин те стават насилствено пророци. Това не е пророчество. Това са етикеции, каквито съществуват в отношенията на хората. Дойде някой, пита, как да поздравява своите близки. Първо ще свалиш шапката си, а после ръкавиците си. С здравия трябва да се ръкуваш без ръкавици, да приемеш от неговата енергия. С болния ще се ръкуваш с ръкавици. Желаеш ли доброволно да му дадеш от своята енергия, можеш да свалиш ръкавиците си – от тебе зависи. Мнозина идат при мене, ръкуват се, без да свалят ръкавиците си. С това те искат да се скрият, да не позная, каква култура носят в себе си.

Казвам: Всички покривки трябва да се свалят. Те са старите тържици, от които човечеството трябва да се освободи. Причината за болестите се крие в ръкавиците на сегашните хора. Те внасят утайките и нечистотиите в кръвта. – Аз съм християнин. – Като християнин, очисти ли кръвта си? Научи ли правилата за чистене на кръвта? Научи ли правилото, как да дишаш, как да приемаш Божествения въздух? Научи ли правилото, как да създадеш права мисъл в себе си? Може ли твоята мисъл да даде плод?

Каква е разликата между реалните и фиктивните или недействителни плодове? Ако ви дам една ябълка или круша от восък, или от гипс и една от плодно дърво, как ще ги различите? Истинските плодове носят сила в себе си. Следователно, всяко учение трябва да се опита първо с ума, после със сърцето и тогава ще се произнесете за него. Едно учение е истинско и на мястото си, ако постоянно внася сила в ума и любов в сърцето. Казват,

че някой припаднал от любов. Аз не говоря за любов, която кара хората да припадат. Който припада от любов, той е играл на дервишкото хоро. Някой търговец пропада. – Защо? – Играл е на дервишкото хоро. Припадъкът му се дължи на неговите стари тържици.

Христос казва: „Всеки държавник, който е тръгнал в Божествения път, трябва да остави своя тържик. Всеки учител, който е тръгнал в Божествения път, трябва да остави своя тържик. Всеки свещеник, който е тръгнал в Божествения път, трябва да остави своя тържик. Всички хора трябва да оставят своите тържици. Горко на ония, които не оставят своите тържици! Горко вам книжници и фарисеи! Горко вам лицемери! Това са силни изречения. – Защо? – Защото ние обличаме своите заблуждения в хубави форми и, ако някой се осмели да каже истината, вижда ни се грубо. Аз уважавам българите за техните хора, на които има радост и веселие. Това е култура, това е религия. Казвате: Да си поиграем, да минем по-весело, не ни трябват много деца. – Защо не искате много деца? Когато става въпрос за плодове, искате крушата и ябълката да родят много. Щом дойде до вас, не искате много деца. Нека се родят толкова деца, колкото е определено. Нужни са деца, но деца на доброто.

Често между слушателите ми се явява състезание. Като дойде някой нов между тях, те казват: Тоя е нов, ще ни вземе мястото. Казвам: Дайте му път, той е вашето малко братче. Дайте му от вашата енергия, от вашата мисъл, да върви напред в живота. Не го спъвайте. Снемете тържиците от гърба си и оставете всеки да се развива свободно. – Дали тоя човек е добър, или не? – Не се грижи за това. Бог е промислил за всичко. Българите казват: „Бог дава, но в кошара не вкарва.” – Щом работиш, Бог и в кошарата вкарва. Ако не работиш, Бог нищо не вкарва. Мислите ли, тогава, че човек може да заеме първо място и да го задържи, ако нищо не работи? Първото място има отношение към човек, който е в състояние да свърши една велика работа. Учителят му дава да реши една трудна задача, и той я решава. Някои мислят, че първото място подразбира първия стол. То означава най-трудната задача. Първото място се дава на силните хора, които имат характер, и могат да се жертват. Който е готов да живее за другите, ще вземе първо място; който живее само за себе си, взима последно място. Музикантът се изпитва с трудните парчета. И ако ги изсвири добре, тогава го поставят на първо място. В това отношение, на никого не правят отстъпки. Ще кажете, че някой ученик обича учителя си: носи му цветя, кани го на гости, приема го добре. Ако прави всичко това, а не учи, той ще остане на последно място. Следователно, първото място подразбира способността на човека и благородството на неговата душа. За да разбираш смисъла на нещата, трябва да имаш възвишен ум и благородно сърце. Някоя жена не може да търпи мъжа си, а иска да бъде първа в

Царството Божие. Казвам й: Щом не можеш да търпиш мъжа си, на оня свят ще бъдеш последна. Същото се отнася и до мъжа, който не може да търпи жена си.

Казвате: Какво ще стане със света? – Виждам една комисия, която прави преглед на всички народи. Тя наблюдава, как решават задачите си. И на българите е дадена една задача. – Да имаме и ние делегати в Париж. – И да имате делегати, задачата трябва да се реши. Не я ли решите, и в Париж да отидете, пак ще останете на последно място. Задачата ви още не е решена, а казвате, че народът е онеправдан. Всеки народ, който е честен, умен, справедлив и добър, не може да страда. Всеки човек, който притежава тия качества, не може да страда, никаква катастрофа не може да го сполети. Цялото небе и цялото човечество са на негова страна. В тоя смисъл, учените хора не са нищо друго, освен методи, форми, начини, които посочват на хората правия път. Подготвеният се отличава от неподготвения, както тропическите плодове се отличават от плодовете на умерения пояс. Първите плодове са сочни, едри, сладки.

Христос казва: „Нито тържик за път, нито две дрехи.” Това се отнася до сегашната епоха. Ако ме питате, какво ще стане със света, казвам: Не се безпокойте, светът ще се освободи от всички тържици, от двете дрехи, от обущата и от тоягите. Това значи: Светът ще се освободи от всички лъжливи, стари учения, които само събират, без да изпълняват Божията воля. Това са тържиците на досегашния свят. С тях вече ще се ликвидира. Така говори Господ, така пише Той в своята книга. Всички дрехи, които се продават на бит пазар, само отвън имат вид на нови, а отвътре са стари. Те носят зараза и различни болести. Затова казвам: Не влизайте в никакви човешки организации. Днес се отварят много осигурителни дружества, да подкрепят българите. Каквито подкрепителни дружества и да са, те не носят спасение на човечеството. – Какво трябва да правим? Ще ви отговоря с един образ. Змията запитала: Да си хвърля кожата, или не? – Хвърли я. — Защо? – Защото отдолу имаш нова кожа.

Сега и на вас казвам: Хвърлете стария тържик, за да облечете новия, който крие магнетична сила в себе е? - Хвърли старите мисли, които са старата кожа в тебе. Хвърли старите чувства, които създават омразата. Тя трябва да се превърне в любов. Хвърли стария тържик, за да се разбереш с брата си. От две хиляди години носиш тоя тържик, овехтял е вече. Като говори за тържика, Христос има пред вид човешкото естество което лесно се подава на съблазни и изкушения. Като пипам тоя тържик, аз се пазя от него. Всеки, който мете старите къщи на хората, ще заболее от нещо. И аз се отказвам да мета стари къщи. Така, както сега хората метат, аз не признавам това изкуство. В бъдеще метлите ще работят с електричество.

Ще се пусне токът, и всичко ще се изчисти изведнъж. Сега домакинята мете цял ден и мисли, че всичко е изчистила. Достатъчно е да погледнете въздуха, в осветената от слънце стая, за да разберете, доколко е чист той. Цялата стая е пълна с прах. Същото става и в обществата, и в народите. Дойде един реформатор, иска да преобрази света, но, в края на краищата, нищо не излиза. Дохождат големи хора, образуват общество на народите, международна лига, но и от това нищо не излиза. Аз не вярвам в никаква лига на народите, – Защо? – Защото и тя е дете на сегашното човечество. Ето, Уилсон донесе нови идеи, но и те не дадоха резултат. Българите помислиха, че спасението им е в лигата на народите. Лигата може най-много да излекува хората от някаква болест, но тя не може да донесе братство и равенство между народите.

Христос казва: „Нито тържик." Когато хората възприемат Божията Любов, тогава те разберат, че човечеството е техен баща, а те – деца на тоя баща. Тогава ще дойде единение, братство и равенство между народите, Аз изхвърлям думата „равен, равенство" от Божествения речник. Туриш ли тая дума между хората, дяволът веднага ще ги посети. Братството е на място, но равенството е изопачена дума. Братството почива на любовта. За каква любов говорите: човешка или Божествена? Помнете: Любовта е една и неделима. Тя е велика идея, велик импулс. В тая любов се крие всичко; и братство, и свобода, и знание, и мъдрост, и култура, и цивилизация. Пред Божията Любов всичко отстъпва.

И тъй, ако някой ме пита, в какво вярвам, отговарям: Аз вярвам само в любовта. Ако кажа, че вярвам в друго нещо, не говоря истината. Някой казва, че вярвал в мъдростта. – Знаеш ли, какво нещо е мъдростта? Мъдростта се проявява в геометричните форми и в алгебричните правила. Ето едно алгебрично правило: a+b=c. Една теорема от геометрията: Две величини, или две линии, равни на трета, са равни помежду си. Това означава: Баща и майка, които еднакво обичат своите деца, то и силите, които действат между тях, са равни. Между бащата и майката има хармония. Дето има хармония, там може да се говори за равенство. Вън от хармонията, никакво равенство не съществува.

И тъй, откажете се от старите тържици, дрехи, обувки и тояги. Някои философи ме питат: Голи ли трябва да ходим? Вие че разбирате, какво ви се говори. Казвам: Съблечете старите си кожи, за да облечете нови. Ако от днешната беседа не можете да се откажете от старите си тържици, вие ще се върнете пак същи, със същите страдания и недоразумения и ще гледате на всеки новодошъл като на оглашен, като на човек, който иска да се домогне до нещо. Опасни са хората, които имат тържици. Знаете ли, какво правят някои разбойници? Докато много хитруват, сами попадат в капан.

Някой от тях туря главата си в едно гърне, като куче, и не може да я извади. Той блъска главата си в гърнето и, който го види, казва: Кучето носи гърне на главата си. Това не е гърне, а тържик. Децата го закачат, удрят го с камъни. Как ще се спаси той? Счупете гърнето, и той ще прогледа, ще се спаси от нещастията си. Гърнето е тържикът, който сегашните хора носят на главите си. Ще кажете, че лесно говори, мъчно се прави. – Лесно е и да се направи Щом мислиш добре, всичко можеш да направиш. – Възможно ли е това да стане още в наше време? – Ако си узрял, възможно е; ако не си узрял, невъзможно е. Ако си дошъл през пролетта, когато змиите хвърлят кожата си, всичко ще бъде добре. Ако не си дошъл през пролетта, не е добре.

Често моралистите говорят, че човек трябва да бъде честен и справедлив. Питам: Може ли да бъдеш честен и справедлив, щом вървиш по пътя на мравката? Не мисли за мравката, не мисли за оня, който ограбва...– Да не слушам ли тоя учен? – Остави тоя учен настрана, той е мравка. – Кого да слушам? Да вярвам ли, че душата е съчетание на ум, на сърце, на воля? – Няма какво да вярваш. И да вярваш, и да не вярваш, все едно; всичко това е в тебе. Ти сам си философ, всичко сам трябва да решиш. Ако си гладен, ела при мене, ще те нахраня. Ще ти дам хляб да се наядеш. След това вече можеш да мислиш. Ако имаш нужда от въздух, поеми го дълбоко, след това ще се обновиш. Кой ти е дал хляб да се нахраниш, не е важно – резултатът е важен. Същото се отнася и до всяко учение. Не е важно, отде си възприел известна истина. Важно е тя да е Божествена и да внесе живот в тебе. Като говоря за философи и учени, едно искам да зная, носят ли те оня хляб, който подържа живота.

Откажете се от старите тържици, които ви правят недоволни. Наблюдавам, кое прави хората недоволни. Ако дам на някого едно парче хляб, съседът веднага поглежда недоволно към него и казва: Ти даде на тоя по-голямо парче хляб от моето. Ти напълни неговия тържик. – Приятелю, имаш грешка. На никого не турям хляб в тържика. Това, което давам, трябва да се изяде веднага. Никого не осигурявам, нито себе си осигурявам. Един ден срещнах един беден, искаше помощ. Дадох му, каквото можах. На другия ден пак го срещнах, пак иска помощ. – Какво направи с вчерашните пари? – Изпих ги. – Щом е така, ще дойдеш с мен в една гостилница, там да си хапнеш. Няма защо да се осигуряваш за утрешния ден. Някой просек вземе парчето хляб, което му давам, но не е доволен, иска повече. Казвам му: Изяж хляба и виж, какъв резултат ще произведе в тебе. Ако внесе нещо добро в тебе, хлябът е хубав и даден с любов.

Приемете учението, което ви проповядвам сега. И като се върнете по домовете си, пожелайте да заживеете добре с всички свои братя и

приятели. Това значи, да търсите Бога вътре в себе си, а не отвън. Никъде не съществува такъв Бог, какъвто вие търсите. – Де е Бог? – На тоя въпрос не може да се отговори. Това е все едно, да питаш, де е слънцето. Не питай, де е слънцето, но изложи гърба си на слънчевата светлина и топлина и ще разбереш, де е то и какво представя. Слънцето, което дава светлина и топлина, е пътят, който води към Бога на любовта. Той повдига хората, обединява ги и възкресява. Вън от Него никакъв Бог не съществува.

Казвате: Ако дойдат болшевиците, ще разрушат религията, ще изхвърлят Бога. – Нищо, нека се прояви тоя Господ, в когото вярвате. От две хиляди години вие говорите за Господа, но Той още не е оправил света. – Защо? – Защото говорите за Господа, а се кланяте на хората. Кланяте се на тоя учен, на оня философ. Долу философските системи, които отдалечават хората от истината! Аз съм сит от тия философски системи. И вие сте сити от тях. Това виждам по лицата ви. Недоволството е изписано на вашите лица. Кой от вас е доволен от своята философия? Кой от вас е приложил едно учение и е останал доволен от него? Ако се намери такъв човек, бих седнал при нозете му да слушам, какво е неговото учение и как го е приложил. Ето, толкова години вече проповядвам на софиянци, но никой още не е на правил опит, да приложи това учение. Някои ме слушат, клатят глава и казват: Големи грешници сме. – Аз не търся стари сметки. На всекиго казвам: Сей! Каквото посееш тая година, това ще излезе. Сей жито, царевица, ечемик, боб. Това, което посеете, ще ви ползува не само в материално отношение, но и в духовно. Житото, царевицата, ечемикът, бобът са символи. Ще кажете, че вие знаете, какво представят житото, царевицата. Знаете, приятели, всичко знаете. Няма човек в света, който да не знае, какво представят житото, царевицата, бобът и др. Мнозина мислят, че всичко знаят, а всъщност малко знаят. Мнозина мислят, че са осигурени, а всъщност не са осигурени.

Преди години отидох в Рилския манастир Като разгледах всички забележителности, заведоха ме в една стая, да видя черепите на някои калугери, живели в тоя манастир Аз се заинтересувах да ги прегледам, защото мога да чета по тях. Прегледах ги и поисках да ми дадат една свещ. Като осветих всичките черепи, дойдох до последния. Едва поставих свещта в черепа, и тя изгасна. Мислено се обърнах към духа на оня, чийто беше черепът, и му казах: Приятелю, не се безпокой. Каквото прочета, ще задържа за себе си, на никого няма да кажа, какво съм прочел. Ти живя преди много години на земята, но и до-днес още се страхуваш да не разберат, какъв е бил миналият ти живот. Не се страхувай, но изправи живота си, защото, като дойдеш следния път на земята, няма да бъдеш по-добре, отколкото си бил в миналото. Калугерът, който ме придружаваше, ме попита: Какво говориш на тоя череп? – Каквото и да ви кажа, няма да

повярвате. Според вас, който се разговаря с човешките черепи, е извеян. Аз съм извеян, но какво ще кажете за оня, който изисква парите си от преди хиляди години? Не търси своите длъжници, нито от миналото, нито от настоящето. Прости на своите длъжници! Това не е ли дълг на умрели хора? Съдят някого, без да подозират, че неговата вина се крие в далечното минало. Днес виждат само последствието на неговото престъпление и го съдят. И това правят все умни хора! Продължих разговора си с черепа. Калугерът, чийто беше черепът, ме запита: Какво правиш? – Дознание. – Защо? – Искат ми сведения за тебе. – Може да ме затворят. – Не, аз ще направя всичко възможно за тебе, да те осъдят само условно. Той се успокои. Турих втори път свещта в черепа, но сега тя не изгасна. Той каза, че ми вярва вече.

Днес Христос слиза на земята със запалена свещ да търси истински човеци. Така е направил един от гръцките философи – Диоген. Той запалил свещ и тръгнал с нея из града. Всички го питали: Защо си запалил тая свещ? Какво търсиш? – Човеци. – Не виждаш ли, че светът е пълен с човеци? – Търся истински човеци. И Христос зададе въпроса: „Когато Син Человечески дойде втори път на земята, ще намери ли достатъчно вяра?" Ще намери ли хора, които ще приемат това учение? Питам: Дали пак ще се отрекат, както преди две хиляди години? Трябва ли пак да кажат: „Имай ме отречен! Не мога да страдам за Тебе." Христос казва: Който не се отрече от баща си и от майка си и не ме последва, не е достоен за мене." Аз правя допълнение към тоя стих: Който приеме баща си и майка си, брата си и сестра си в своя дом с любов, той е достоен за мене. Това е контраст на първия стих. Единият стих е взет в отрицателна форма, а другият – в положителна. Христовото учение е приемливо и в двете форми: и в отрицателната, и в положителната.

Какво заключение ще дадем на тая беседа? По-добре да свърша без заключение.

Неделни Беседи
13.04.1919 Неделя, София

1919_04_17 Това учение
Издателство Бяло Братство Беседи пред Сестрите

ТОВА УЧЕНИЕ

„Всеки, който престъпва и не пребъдва в Христовото учение, няма Бога; този, който пребъдва в учението Христово, има и Отца, и Сина. Ако иде някой при вас и не носи това учение, недейте го приима в къщи и не го поздравявайте." Второ Йоаново 9:10

Прочетените стихове представляват ядката на посланието. Думата престъпваима двояко значение. Например детето започва да пристъпва и каква радост усеща майката тогава – тя отива да съобщи на съседите си, че детето й пристъпва. Разбирате ли защо майката се радва? Детето й, което е ходило на четири крака като животно, започва да се изправя, т.е. пристъпва, а това радва майката.

Апостолът казва: „Всеки, който престъпва и не пребъдва в Христовото учение, няма Бог, а този, който не престъпва, той е в Отца и Сина." Вярвам, че мнозина посмяват да престъпват, но има двояко престъпление. Когато човек се разгневи, в душата му влиза омразата и той престъпва. Престъпи ли по този начин човек, той вече не може да пребъдва в Христовото учение. Христовото учение е Божествено, то е учение на Вечния живот, а не на човешкия, временен живот. Животът може да се раздели на три категории: животински, човешки и Божествен. Животинският живот е живот на постоянни мъчения, човешкият – на постоянен труд, а Божественият живот е на постоянна Любов или на блаженствата.

Човешкият и Божественият принципи се сменят в душата на всеки. Например вие обичате някого – някоя ваша приятелка, давате й подаръци, каните я в къщи, приемате я добре, но един ден казвате: „Аз я намразих вече." Как е възможно любовта да се превърне в омраза? Тази любов е човешка, любов на съображения. И днес всички домове, всички общества страдат все от такава любов. Ако сте богат или учен и влезете в някое общество, всички ви посрещат добре, защото има какво да вземат. Вземат ли ви каквото имате, показват ви вратата, през която сте влезли. Макар че толкова пъти сте влизали и излизали, все още не сте научили урока си.

Когато се говори за това Учение, вие си казвате: „То няма отношение към мен." И добрата, и лошата страна на едно учение имат отношение към вас, защото ако ти страдаш, страдаш за себе си, или ако се радваш, пак го правиш за себе си. Никой не може да влезе в твоята радост или в твоето страдание. Следователно в това отношение всеки си носи своя кръст.

Мнозина искате някой да ви вземе страданието, затова го разказвате на един, на втори, на трети и т.н. и казвате, че хората не ви разбират. Да допуснем, че кракът ви е изкълчен и отидете при някоя ваша съседка да ви го намести, но тя, като не разбира това изкуство, върти го, върти го и с това ви причинява по-голяма болка. Отидете при втора ваша съседка, но и тя не може да ви го намести и болката ви се усилва. Кой е виновен за това – вие или тази жена, която не разбира от това изкуство? Вие сте виновни, защото давате крака си на човек, който не разбира от тази работа. Трябва да се предадете в ръцете на опитен човек. В Писанието се казва: „Изповядайте греховете си един на друг." Сега ви давам друга повеля: „Крийте греховете си един от друг." Ако вие изповядате греховете си един на друг, тъй както давате крака си на вашите съседи, които не разбират, те ще ги въртят и нищо няма да излезе. Затова изповядайте болките си на този, който разбира.

Христовото учение възстановява Божествената хармония или изгубените Добродетели в човешката душа. Най-първо то трябва да ви направи чисти по сърце. Ще кажете: „Може ли човек в този свят да живее и сърцето му да е чисто?" Може. Когато човек стои във водата, всякога може да бъде чист. Второто нещо, което може да направи Христовото учение, е душата ви да бъде девствена. В какво се заключава тази девственост? Земеделецът нарича девствена почва тази, която е богата със сокове, а бедната на сокове почва не е девствена.

Следователно, ако вашата душа може да роди нещо добро, възвишено, тя е девствена. Ако не може да ражда такива неща, тя не е девствена.

Йоан казва: „Да пребъдваме в това учение." Пребъдването е подобно на това човек да пребивава на чист въздух, да живее в него и да го диша. Когато влезем в Христовото учение, когато се всели то в душите ни, непременно ще произведе у нас едно олекване, ще почувстваме една Чистота. Тъй че, очистването ще дойде от самото Учение. Съвременните напреднали физици си имат големи дискове, с които се чистят. Когато някой от тях прави опити и не може лесно да се очисти, той влиза вътре в този диск, пуща електричеството и за пет минути е очистен. В Христовото учение е този Божествен ток и когато го пуснете в душата си, той ще произведе тази Чистота.

Казва се: „Всеки, който пребъдва..." Ако мнозина от вас не могат да успяват и да прогресират, те престъпват в нещо, но не като малките деца. Когато ние престъпваме някоя Божествена заповед, веднага изгубваме равновесието и спокойствието си. За да може да живее човек в този свят спокойно, трябва да има това Учение, защото то е храна за душата. Както

всеки ден трябва да приемаме храна и да я превръщаме в сила, така и Христовото учение трябва да се превръща в постоянна Сила. Забелязвам, че много от вас, вместо да стават тихи, кротки, стават нервни, докачливи – това е болезнено състояние. И друга грешка има у вас: мислите, че много знаете и затова всяка една от вас на общо основание осъжда другите. Много от вас чакат да им дойде от някъде сила, някакво откровение, за да покажат на света, че Господ е с тях. Че Господ от хиляди години е вътре във вашите души, затова няма какво да показвате, че Господ е с вас. За света е потребно Слънце, каквото е нашето, за да му дава храна. Вие мислите, че като запалите една свещ, ще просветите света. Не, други ще запалят по-голяма свещ и вашата ще остане на заден план. Трябва да прилагате Христовото учение за благото на вашите души.

Като ви казвам някоя истина, гледам ви, обръщате си погледа към другите и мислите, че за тях се отнасят тези думи. Аз никого не изключвам, а говоря за всички. Злото си е пак зло, та ако ще някой да се облече и в златни дрехи. Ако тялото му е прокажено, той не може да бъде обичан. Душата е, която дава тон на тялото. Когато душата ви е чиста, когато в нея е Христовото учение, тялото ви ще бъде здраво и всички неща лесно ще понасяте – и най-големите страдания ще понасяте с най-голяма радост.

Не забравяйте, че земният живот не е живот на удоволствия. Наблюдавайте как малките деца ловят риби на реката: те вземат една малка въдица, поставят на края едно малко червейче и я хвърлят във водата, а рибата поглъща червейчето и се закачва на въдицата. Често и вие поглъщате въдицата и дяволът ви изважда навън. Като глътнете въдицата, вие мислите, че вървите по Пътя. Първото нещо, което ви предстои, е да прережете въжето, а после да викате лекар, който да извади въдицата от гърлото ви. Аз виждам у вас много такива въдици, които са останали от миналото ви. Колко куршуми има, останали у войниците. Лекарите казват, че те полека-лека ще излязат, но развали ли се времето, болките се явяват. Христовото учение е учение на Божествената и вечна Любов. Следователно, ако човек може да ви обича десет пъти на ден и да ви намрази десет пъти на ден, не вярвайте на неговото учение и не приемайте такъв човек вкъщи. Любовта е, която носи Вечния живот. Имате ли този Живот в себе си, ще разберете Божествените тайни.

Искам да положите тези два принципа в живота си, защото те работят еднакво: който престъпва и който не носи. Жена, която не знае да тъче, не я туряйте на вашия стан – ще развали платното. Слугиня, която не знае да готви, не ѝ давайте да прави това. Човек, който не е учил, не го приемайте за учител на децата си. Не приемайте прокажените хора, защото тази проказа ще се яви във вашите души. В Небето нищо нечисто не трябва да

влиза, а Небето е вашата душа. Сега у вас владее този принцип – да сте като ленивите ученици и да искате от учителя ви да бъде снизходителен. Това не може да бъде. Например някой архитект е свършил науките си, но учителят му бил винаги снизходителен към него. Каква полза от това? Дойде този архитект и вие му възложите да ви направи един план. Той ще бъде като плана на оня, който преди десет години изгради във Варна едно здание, на което наскоро се събори едната стена; какво щеше да стане с чиновниците, ако бяха вътре? Следователно всеки човек, който е завършил от снизхождение, ще съгради едно лъжливо учение и мислите и желанията му ще бъдат затрупани.

Не искам да кажа, че вие не сте на Пътя, че сега търсите Истината. Защото ученикът, когато решава една задача, знае дали е вярна, или не. Много пъти задачите имат отбелязан отговор, по който могат да бъдат проверени. Този ученик, който не разбира работата си, иска отговорът му да бъде точно според книгата, но способният ученик казва: „Отговорът на тази задача в книгата не е верен." Следователно вие трябва да поправите отговорите по книгите и да решавате по всичките правила на математиката. Този процес, през който ще минете, ще бъде за вас полезен.

Христовото учение е живо и апостол Павел казва: „Христос е дошъл в плът." Как си представяте Христа? Апостол Павел казва: „Не познаваме Христа тъй, както е бил." Тогава как Го познаваме? Значи има начини, чрез които Христос може да се познае, да се почувства. Когато казваме, че Христос можем да Го познаем, аз разбирам, че Светлината можем да я познаем само с окото си, но не и с пипането, нито с мириса, нито с ухото си. Как познаваме Мъдростта? Чрез ухото си. Тъй че, слушането е мисъл. Как ще познаем Любовта? – Чрез езика. Вкуси я и ще познаеш Любовта. Езикът съдържа в себе си два елемента: той внася най-голямото благо в света и от него излиза разумната реч. Сладките и хубавите думи са плодове на Любовта. Следователно, ако сте разбрали Любовта, вашите души ще бъдат плодове. В Любовта всяка изказана дума е мощна. Някой път думите ви са слаби – защо? Защото нямате Любов вътре в себе си. Някой път казвате: „Да се любим!" Това е равносилно да казваме, че трябва да ядем и да говорим за кокошки и за агнета, а да няма нищо сервирано – това са празни думи. Да предположим, че на масата съм ви сложил нарисувани или от гипс направени кокошки и пуйки, но залети с хубав сос. Ще ви ползват ли те? Това учение ли е? Не е учение. И вие, които ме слушате, сте вървели и вървите по този път.

Казвате: „Да се обичаме!" Досега не съм забелязал между вас Любов. От толкова години работя с вас и от вашата любов не съм могъл да направя дори едно въже, за да извадя някого. А Господ казва: „Привлякох ви с

нишките на Любовта си.“ Това, което наричаме теготене, е много тънка нишка. Цялата Земя се държи на такава една нишка, всяка душа се държи на такава една нишка. Ако тази нишка се скъса, вие ще паднете далеч от Бога. Държите ли се за Бога, вие ще сте свързани с тази нишка и ще сте в един център, около който ще можете да се движите. Това подразбира учението на Божествената Любов.

Мога да проверя колко от вас имат тази Любов. Някои казват: „Аз съм крайно обиден.“ Защо? – „Защото не ме приеха добре.“ Питам ви вие приехте ли вътре в себе си Бога, Христа, както трябва? Това не е упрек, а въпрос за човешкото развитие. Защото храната, която приемаме в нас, за да създаде нашето ново тяло, трябва да е непрекъсната. Божествената Любов е също непрекъсната и пресъхне ли тя, и тази река в нас пресъхва. Божествената Любов никога не пресъхва, а човешката пресъхва на всеки шест месеца. Пресъхне ли тази любов, пресъхва и коритото, но понякога има големи наводнения и водите се разбъркват. Когато вашата душа се размъти, вашият дух-ръководител ви показва, че се намирате в човешката любов, а не в Божествената. Ако не обичаш никого, това показва, че дяволът живее у теб. И дяволът си има любов. Когато у вас Любовта се смени с омраза, това е имитация на Любовта и такава любов се нарича любов на смъртта, от която днес всички умират.

Ще ви приведа един пример за такава любов: във Варна един млад господин, богат бакалин, намислил да се жени. Намира една мома, която харесва, и се оженва за нея. Наскоро след женитбата си той заболява много сериозно. От какво? – От жена си. Заминава за Европа да се лекува и едва след четири-пет години успява да си спаси кожата. Затова ако някое учение, с което се свържете, произведе у вас такова състояние, трябва да го отхвърлите.

Поставете Христа или видимия Бог вътре в себе си и кажете: „В Божията Любов няма промяна!“ Мислите ли така, няма да казвате, че сте грешни, защото няма същество, което да е влязло в Божествената Любов и да е получило отказ. Вие не може да влезете в Божествената Любов и да се радвате, без да я познавате. Като влезете в Божествената Любов, вие ще плувате и всеки, който не знае да плува, ще се удави. Някой казва: „Аз, като вляза в Божествената Любов, ще изпия само половин килограм вода, за да не се удавя.“ Да, но там има милиони, милиони килограми вода. Затова всеки ще се държи за Божествената Любов, за да може да плува в нея. Що е плуване? Като ходите по земята, вие твърдите, че искате да сте в съприкосновение с Бога, но какво излиза? Влачите се. Когато сте във водата, вие ще се потопите в нея – такъв е законът на плуването. Същият закон е и в Божествената Любов, но при нея ще останете на повърхността.

Когато някой е ударен от мълния, поставят го с лице върху земята, за да изсмуче тя електричеството, което е влязло в него. Така и вие, когато се поразите от злоба, бързо падайте на лицето си. Това значи да потънеш в тази Божествена Любов, за да може тя да се просмуче в теб, да се докосне до материята и да проникне вътре в теб.

Йоан казва: „Отец и Син." Отец е Този, от когото сме излезли, а Синът е видимата Любов. Тази Любов, за която ви говоря, не е нещо временно, не е едно приятно настроение, а една постоянна Топлина. Това може да го проверите. Ако след половин час у вас настане обратна промяна, това е човешка любов. Някой път лицето ви е светло и казвате: „Близо до Христа съм!" На другия ден обаче сте в друго настроение. Това са фази на човешката любов, която, от една страна, е топла, а от друга, студена. Щом влезете в животинската любов, там ще усетите жажда за отмъщение. Следователно любовта на дявола се заключава в това, че той се радва на отмъщенията. Божествената Любов хармонизира двете състояния на животинската и човешката любов, изважда соковете им и ги привежда в съгласие.

Това Учение е необходимо за вашия личен живот. Вие вярвате в Христа, ходите на църква, палите свещи, срещате се с този-онзи и все Христа търсите. Казвате си: „Като умрем, ние ще видим Христа." Че вие може и сега да умрете и пак да продължавате да живеете. Смърт е да умрем за злобата, а не да се освободим от физическото си тяло. Някои казват: „Смъртта е затвор". Не, затвор са нашите недостатъци. Ако сте много борчлия, продават къщата ви, но пак ви държат отговорни и удържат част от заплатата ви. Тъй че, и да излезете от тялото си, кредиторите ще ви хванат на втората и третата заплата, докато се изплатите. Какво трябва да правите? Единственото спасение е Христовото учение – да влезете в Божествената Любов и всички, които любят Бога, ще ви помогнат.

Във всяко училище се задават задачи, а такива задачи и Господ задава във всеки дом. Задачи могат да бъдат вашите мъже и жени, вашите деца, вашите приятели и т.н. Често и аз решавам задачи, а такива сте вие за мен. Много пъти се замислям защо се карате помежду си. С това каране вие разваляте това, което аз градя, късате цветята, които садя. Как ще ви посрещнат Напредналите души, когато отидете при тях на Небето? Представете си, че се намирате при ученици, които знаят да свирят, а вие нищо не знаете – как ще ви посрещнат такива ученици? Ще ви посрещнат като слушатели. А ако знаете да свирите, ще ви приемат между тях. Същият принцип е и в Християнския живот. Някои искат аз да ги направя съвършени, аз да им дам наготово знания, да ги направя разумни. Не, такова учение няма. Учението, което проповядвам, е Учение на Любов, на

постоянство, на самоотричане и т.н. Ще учите сами всички предмети, ще учите българска литература и друго. Казвате, че българските писатели са глупави. Ако ви обясня какво е писал Пенчо Славейков например, ще видите, че той стои много по-високо от вас, но ако дойде тук, бихте го оставили вънка. Вие не четете и мислите, че като вземете една моя беседа и я прочетете, ще запомните някоя мисъл, която често да повтаряте. Не, това не е ваше, това е възпроизвеждане на грамофон. Вие трябва да пеете и да свирите, т.е. това, което ви давам, трябва да влезе в мозъците ви, да се превърне на мисъл и чувство, за да влезе в Божествения свят и да даде плод. Това е Учението, което Христос е проповядвал. Той и сега помага в това Училище.

Някой път се борите, имате страдания, но изведнъж ви дойде светла мисъл и вие си разрешавате въпроса. Това показва, че ви се помага. Преди няколко дни дойде при мен един господин, който ми каза: „Един човек ме обиди, но понеже тръгнах в Пътя, не исках да му отвърна по същия начин и се опитах да намеря две такива думи, които отвън да са гладки, но да са толкова съдържателни, че никога да не ги забрави. И реших нищо да не му казвам, да не му давам горчиви хапове…" Всички вие давате такива хапове в софийското общество, но бих желал този господин да ви служи за пример. По този начин трябва да прилагате Христовото учение. Обичта се състои в това да понасяме обидите. Две обиди не правят една добродетел. Когато Господ ни прощава, Той иска сами да признаем, че сме Го обидили. Но когато дойдем до положение да съзнаваме това и започнем да плачем и скърбим, Бог ни изпраща Ангели да ни помогнат.

Понеже иде Възкресение Христово, откажете се от тези две думи, които отвън са гладки, а отвътре не носят Мир, а вложете в себе си думите Отец и Син. Ако искаш да направиш нещо лошо, кажи си: „Какво ще каже Татко, който е горе, когато ме види в този вид?" или „Какво ще каже по-големият ми брат – Синът?" Веднага лошото желание ще се парализира и ще дойде обратното действие. Този е начинът, по който можем да се обновим.

Сега в света идат големи изпитания, които го пречистват. Ще кажете: „Какво мисли Господ за нас, какво мисли Христос?" След като знаем какво мисли Господ, ще научим какво мисли Христос за нас. Защото ако не разбираме какво мисли Господ за нас, няма да разберем какво мислят и другите хора. Любовта само тогава ще влезе между нас, когато сме гладували три-четири дни. Върнете се уморен, убит от работа и аз започна да ви проповядвам, че Господ е Любов. Какво ще разберете от тази Любов, щом сте гладни? Като ви измия и нахраня, вие ще почувствате Любовта – това е Христовото учение. Обиди ви някой – представя ви се случай да отидете при Господа и да кажете: „Моля ти се, Боже, превърни това

докачение, тази обида, в Любов!”

Някой път след нанесена обида почувствате Мир в душата си и казвате: „Мен ме обидиха, но аз простих.” Неочаквано обаче след една или две години тази обида отново я почувствате. Ако три години след обидата не се разтревожите, значи треската е минала. Щом дойде Божественото учение, бъдете уверени, че обиди в света няма да има. Ето защо старите християни са били радостни, когато са ги гонили и преследвали. Този човек, който ходи в Божествената Любов, приема хулите като венец. Пазете се да не ограничавате вашия Баща и не обръщайте внимание какво аз мисля за вас, а какво Господ мисли за вас. Той казва, че вашите прозорци са затворени, светлината не е достатъчна и въпреки че Той толкова храна ви праща, вие сте гладни и болни.

Сега гледайте да се научите да пристъпвате като малките деца, а не да престъпвате Христовото учение. Имате ли някой труден въпрос, повикайте вашия Баща и кажете: „Татко, понеже Ти изпрати Христа на Земята, то нека бъдат Твоите думи тъй, както си ги казал!” Девизът, който трябва да си поставите, е: „Ние ще изпълним Твоята Воля тъй, както искаш!” Ще кажете: „Не обещаваме, защото мъчно е да се изпълни Волята Божия.” Веднъж допуснете ли такова съмнение, то е от лукаваго. Трябва да се изпълнява Волята Божия заради Господа, а не заради света. Какво иска Господ? – Да изпълниш това, което си обещал. Това иска и Христос. Христос, който е светът, е и в плът, която не умира. Това, което умира, е човешко.

Вие може да разберете вашите приятели по два начина. Приятел, който само ви хвали или само показва погрешките ви, той не ви е истински приятел. Онзи, който едновременно ви показва погрешките и ви хвали, той е истинският ви приятел. Последният, като види, че имате едно леке, взема четката и ви изчиства, а вие му благодарите. С тази четка той ви показва погрешките. С четката вие изчиствате само праха, но ако употребите четката върху лицето си, тя не е на мястото си. Вие имате такива четки за пудрене на лицето. Не съм против пудрите, както и не съм против да измазвате къщите си, но казвам никога да не прекарвате четката по лицето си, макар пудрата да е екстра. По-хубава пудра от Христовото учение няма, по-добра четка от това Учение не съм срещал. Затова ви го препоръчвам! Следователно, когато турите Христовата пудра и Христовата четка, ще имате съвсем друг вид. Като живеете така, Христовото учение ще ви доведе в съгласие с Природата и ще можете да почерпите от нейната енергия. Като произнасяте всяка сутрин думите Отец и Син, ще придобиете голяма енергия. Излезете ли със съмнение, вие едва ще успеете да посрещнете разноските си. Тъй че, ако разбираме тези две

думи, ще проникнем в цялата Природа и ще сме в хармония с нея.

Явява се въпросът кое започва по-рано–учението или раждането? – Раждането. Следователно, ако някой не се роди от Дух Божий, на какво ще се учи? Някой казва: „Аз не мога да разбера това нещо, нямам подтик." Как ще го разбереш, след като трябва първо да се родиш – Божественото трябва да дойде вътре в теб и тогава ще започнеш да разбираш елементарните неща. Най-елементарното е да можете да измените своето състояние. Ако за пет, десет или петнадесет минути можете да измените своето състояние, след като ви е някой наскърбил, вие имате тази наука в себе си. Например някое куче ви е ухапало – изкуството е да турите на раната такъв лек, щото да не остане никакъв белег. Христовото Учение носи лек за всички недъзи.

Сега ще ви кажа нещо за часовете. Някой пита дали точно в 5 ч. да става. Когато усетите едно голямо желание да се молите, тогава е 5 ч., т.е. часът на вашия ум. Когато усетите голяма скръб, тогава е 4 ч.; когато сте забъркали всичките си работи, е 6 ч.; когато ви сполетят големи нещастия, е 7 ч. – „Кога да го направя" – пита някой. – Когато усетиш подбуждение! Някой казва: „Това подбуждение ще дойде друг път." Не, пропуснеш ли го, няма да дойде. Някой път Духът ти казва: „Стани да се помолиш!" Казваш: „Няма 5 ч." Не, стани, защото Духът ти казва, че е 5 ч. Следователно, когато извадите от вашето време два часа, остават пет часа. Ще кажете, че е много рано. Защо? Защото сте легнали късно. Лягайте си рано с птичките. Казвате: „Не мога да излизам рано сутрин, защото не съм си уредил работата." И без да си уредил работата си, излез! Ако стане някакво земетресение, а ти си правиш тоалета, ще чакаш ли да си го довършиш и тогава да избягаш? Когато Господ ви призове, не трябва да довършвате тоалета си – той и на друго място ще се довърши.

Днес всички наши външни тоалети ще се развалят, а отвътре ще дойде онзи истински тоалет, който ще прилегне добре за душата ви. Господ казва: „Ще ви дам нови дрехи." Тези нови дрехи ще бъдат хигиенични, топли, приятни и ще бъдете доволни и способни за всяка работа. Тази дреха в окултизма се нарича магнетична дреха. Днес всички болести не са нищо друго, освен продиране на тази Божествена дреха. Ухото те боли – там се е скъсала дрехата; кракът те боли – там се е скъсала дрехата и т.н. Тази дреха няма да се кърпи, а ще се обърнете към Господа да изпрати майстори, които да я обновят, защото те знаят това изкуство.

Сега, забелязвам у вас едно смущение. Не трябва да се смущавате, а да разглеждате обективно нещата. Решили сте една задача криво – ще започнете отново да я решавате. Но ще кажете, че вие грешки не правите.

Правят се, правят се грешки – и учените хора ги правят. Като се върнеш, за да поправиш задачата, ще разбереш какво си пропуснал. Целият ваш живот не е лош, но погрешки имате. Малките грешки са по-опасни от големите, защото не се виждат.

Необходимо е да се създаде сред вас хармония между темпераментите и съм решил да ви разделя на класове според темперамента. Двама нервни хора, като се съберат на едно място, не могат да се спогаждат, затова единият трябва да бъде по-студен, а другият – по-горещ, за да има преливане. Двама с шилести глави не могат да живеят заедно – ще има между тях ритане, както при конете. Всички, които се хапят, които се одумват, са с шилести глави. Затова като се срещнете, питайте се: „Твоята глава шилеста ли е?" – „Да." Тогава друг потърсете. Човек, който не е милостив, главата му е като покрив. В бъдеще възпитанието в училищата трябва да бъде съобразено с френологията.

Сега, като ви говоря, вие се ритате, защото не сте добре наредени, теченията ви не са еднакви. Трябва да сте на разстояние един метър един от друг, а сега по необходимост стоите като в затвор и си казвате: „Ела, зло, че без теб по-зло." Когато някой се ръкува с вас и ви стисне ръката, вие се сърдите, но ако го обичате, не му се сърдите. Това показва, че вашите мисли са различни. Не съм против ръкуването, но и многото ръкуване е вредно. Но ако речете да не се ръкувате, това е още по-лошо.

Бедният човек трябва да има при кого да работи, за да разбогатее. Някой казва за себе си, че е глупав, но той не говори истината, защото ако това някой друг му го каже, той ще се разсърди. Нямате право да казвате, че Господ ви е направил глупави. Господ всички ни е направил умни, но после, като сме се учили при дявола, станали сме глупави. Бих желал да подражавате на Доброто. Някои от вас имат много добри черти, но не става дума за тези, които са изкуствени, а за тези, които са ви дадени от Бога. Някои идват с големи кокове, с по-бели лица, но всичко това е изкуствено, а то се отнема. Изкуственото е потребно, но не е съществено. Следователно Добродетелите не могат да бъдат изкуствени, затова виждайте във всяка сестра само хубавото.

Христовият закон е следният: никога не мислете, че вашата сестра е лицемерна или лоша. Обърнете се към минералното царство, вземете един кристал и го разгледайте; идете после в растителното царство и разгледайте едно житно зърно; минете след това към животинското царство и като дойдете до човека, ще видите, че той има такива Добродетели, каквито няма ни у минералите, ни у животните, ни у растенията. Това показва, че у човека Господ живее. Тази е причината,

заради която мнозина от вас се спъват. Ако мислите, че една или друга от вас е още зелена, вие не ще можете да се развивате. Ако внесете една погрешка в себе си, вие си препятствате така, както една малка прашинка, влязла в окото ви.

Сега, ако изкарам някоя от вас да поговори пет шест минути, вие не ще можете да я търпите. Ще кажете: „Само тя ли има опитности, и ние имаме такива!" Имайте предвид, че няма двама души, които да имат еднакви опитности. Някои преувеличават нещо в своите опитности. Например някоя видяла един старец с бели дрехи и с бял калпак, и казва: „Аз видях Господа!" Този старец каза ли ти, че е Господ? – „Не ми каза, но предполагам, че е Той." Ти видиш някой момък, харесаш го и казваш: „Той е за мен." Момъкът обаче мине и замине и не дохожда. Това значи да разбираме Истината, която ни се проповядва, да се научим да говорим истината, без да прекаляваме. Някой, за да покаже, че е много скромен, си приписва грехове, които няма, а друг отрича грехове, които има. И двата метода са погрешни. В Христовото учение всичко трябва да бъде точно предадено. Колкото по-близо си до същността на предмета, толкова по-близо си до това Учение.

Говоря ви за начините, по които да изправите вашите сърца, умове и души. Говоря ви, че, като служещи, не изпълнявате навреме службите си, закъснявате малко, а после давате лъжливи извинения. Говорете истината тъй, както си е! Само така Господ ще ви научи на всичко и другите хора ще ви съдействат в мислите и желанията ви. Всяка книга, която прочетете, ще има смисъл за вас. Някой казва: „Да четем само Библията." Добре, да кажем, че ти си проучил Библията и ти се иска друга книга – прочети я и не мисли, че тя е от дявола. Всяка книга, от която може да почерпите поука, прочетете я. Това значи да пребъдваме в Божествената Любов, която е вечна и която носи всички блага. Тя носи сокове и за носа, и за устата, и за очите, и за сърцето. Ако имате тези сокове, ще бъдете безсмъртни. Безсмъртието е потребно, за да намерим вечно щастие. Може и на Земята да бъдем щастливи. Вие мислите, че сте нещастни, защото Господ не ви обичал. Кажете ли така, това са кармичните ви грехове. Затова излезте от вашите зимници и турете в сърцето си думите Отец и Син.
На идейния човек му трябва борба, но християните сме малодушни хора. Сега, ако ви погонят малко, ще се усъмните дали това Учение е право, или не. Че кое учение е вярно? Ще се запитате дали тази храна е реална, или не. И да ядете от тази храна, и да не ядете, пак ще умрете – с тази само разлика, че който е ял повече, ще има повече опитност и знания. Важно е да не мислите зло един другиму – това искам от вас. Вашите лоши мисли много ме засягат. Не ме карайте да повръщам, защото ще опръскам всички ви.

Когато говоря за Христовото учение и когато казвам, че то ще ви спаси, аз имам предвид всички ваши мъчнотии, а не искам да станете светии. На една от вас давам най-простата задача – да събере едно и две, на друга – три и четири. Като съберете едно и две, ще получите три. Числото 3 показва, че вие, като единица, ще умрете, а ще останат на ваш гръб да живеят децата ви. Майката умира, а децата се подмладяват, т.е. соковете на числото 3 ще влязат във вашите деца. Казвате: „Тогава ще умрем." Да, но втори път като се върнете, децата ще умрат, а вие ще живеете. Смъртта подразбира самопожертване. Всички трябва да гледате един на друг така, както майките гледат на децата си. Христовото Учение е метод да не се цапате.

Друго нещо ще ви препоръчам: когато някоя ваша сестра се намира в скръб, в тревога, нека пет-шест до дванадесет сестри отидат в дома ѝ и да се помолят за оправяне на работата. Ако някой е болен, ще се съберете у него на молитва, макар и да е скаран с някои от вас. Ще кажете: „Господи, ние сме решили да работим тъй, както Ти искаш, затова сме се събрали да ни научиш как да живеем!"

Така искам да посрещнете Великден. Имайте широки сърца, не бъдете тесногръди – границите на Божествената Любов са безпределни. Когато кажете за някого, че е лош, разбирайте, че той е вратата, през която ще мине злото, ще минат всички нечистотии. Когато видите, че вашият мъж е неразположен, трябва да знаете, че той изхвърля сметта навън. На другия ден, когато вие изхвърляте сметта навън, мъжът ви трябва да благодари на Бога. Днес вие сте доволни, когато не изхвърляте сметта и вашите ръце са чисти, но къщите ви са нечисти.

Аз ви говоря днес, за да умре всяка злоба, всяко зло, всяко съмнение. Приложете тези практически правила и не разправяйте резултатите, а само се уякчавайте, докато видите плодовете. А сегашните християни само реклами дават...

Сега ще размишлявате върху 9-и и 10-и стих от тази глава и върху думите Отец и Син.

17 април 1919 г., Велики четвъртък, София

Беседи пред Сестрите
17.04.1919 Четвъртък, София

1919_04_20 Като го видя Петър
Издателство Бяло Братство неделна беседа

КАТО ГО ВИДЯ ПЕТЪР

Като го видя Петър, каза Исусу "Господи, а този що?" (Йоана 21:21)

Дух и материя са двата полюса на човешкото битие. Под „дух" се разбира вечното, безсмъртното, а под „материя" – преходното, променливото. Човек неизбежно минава през живота на материята и живота на духа. във временния живот, т.е. в живота на материята, съществуват всички философски теории, всички противоречия и заблуждения. Противоречията водят към истината, но истината не е в тях. Който обича истината и живее в нея, той не се измъчва, не измъчва и другите; той не работи за пари. Който проповядва, че културата може да дойде чрез убийства, насилие и грабеж, е на крив път. Който е готов да убие своя ближен и да мисли, че с това внася свобода, той е на крив път. Той и себе си заблуждава, и окръжаващите. Мъже и жени, които се изнудват едни други, са на крив път. За такива хора Христос казва, че са лъжци и разбойници. Съвременните хора на XX в., наречени културни хора, си служат с една истина, която е милиони пъти далеч от действителната, от същинската истина, наречена Божествена. Изчислено е, че земята се намира на 92 – 93 милиона мили далеч от Слънцето. Такава част представя човешката истина от истината на слънчевите жители.

Питам сегашните хора: Трябва ли да им се проповядва истината? Трябва ли да им се говори за Бога? Някои хора приемат, че Бог съществува, и Го проповядват. Други Го отричат. Обаче, и едните, и другите работят за пари. Това значи, че всички разбират истината от свое лично гледище. Докато стомахът е задоволен, животът ви е лек и приятен, и работите ви вървят добре; вие мислите, че навсякъде има ред и порядък. Щом се разстрои стомахът, и работите ви остават назад, казвате, че хората са лоши, обществото не се развива правилно; навсякъде виждате пълен безпорядък. Това е философията на човешкия стомах, но тя не разрешава въпросите на живота. Даже нашата слънчева система не е в състояние да разреши всички въпроси. – Защо? – Тя е част от друга система, в която има милиони слънца като нашето. Ако нашето слънце е само уд от тая всемирна система, с милиони слънца, какво може да разреши един малък уд от Великия Божествен организъм? Това велико космично слънце наричам „душа на вселената". Силата му е сто милиона пъти по-голяма от тая на нашето слънце. Нашето слънце иждивява само за земята енергия, равна на тая, която развиват 545 милиарда машини, всяка от които развива по 400 конски сили. Изчислете, колко струва енергията, която слънцето изпраща

на земята. За оня, който вижда разумността в природата, не може да става въпрос, съществува ли Бог, или не. Достатъчно е да проучи земята, слънцето, енергията, която то отделя, за да схване отчасти величието на космоса. Въпреки това, аз считам за светотатство да се разисква въпроса за съществуването на Бога.

Според мене, и оня, който вярва в съществуването на Бога, и оня, който Го отрича, и двамата не са истински разумни хора. И който Го отрича, вярва наполовина; и който Го признава, наполовина не вярва. Двамата заедно съставят едно цяло, т. е. двете полушария. Вярващият е светлото полушарие, а безверникът – тъмното. Първият е обърнат с лицето си към Бога, а вторият – с гърба си. – Защо съществуват вярващи и безверници? – Поради въртенето на земята около своята ос. Така се създава ден и нощ в природата, ден и нощ в човешкото съзнание. Ще кажете, че това са парадоксални твърдения. Светът е пълен с парадокси. Питам: Защо човек има две очи, а не три? Защо има една уста, а не две? Защо има един стомах, а не два? Ще кажете, че така е по-добре, отколкото, ако би имал три очи, две усти, два стомаха. Особено днес вие намирате храна едва за една уста и един стомах, а какво би било, ако трябваше да задоволите две усти и два стомаха? Как мислите, по колко очи, усти и стомаси имат жителите на другите слънчеви системи? Дали и те са като хората на земята или другояче устроени? Според някои учени, съществуват особен род инфузории, които имат много стомаси, повече от сто. Дали е доказано това твърдение, не се знае, но приемаме, че е така.

Хората, изобщо, страдат от недоказани твърдения. Единственото реално нещо за човека е, че живее, че страда и се радва. Вън от това, дали съществува Бог, или не, не е доказано. Тоя въпрос не се доказва по външен път Той не се нуждае от доказателства. Смешно е мравките да доказват, дали съществувам аз, или не. По отношение съществуването на Бога, човешката философия е мравешка. Дали е вън от църквата, или в църквата, мравката не може да реши въпроса, има ли Бог или няма Когато хората престанат да спорят, има ли Бог, или не тогава светът ще се оправи. Има философи, които са до-казали тоя въпрос само с помръдването на устата си. Достатъчно е само да отворят и затворят устата си, за да убедят хората в съществуването на Бога. Ако всички философи със сигурност могат да докажат, или отрекат съществуването на Бога, те би трябвало да оправят света. Понеже и до днес нито едните, нито другите можаха да оправят света, казвам, че тяхната философия е фиктивна. Ако отидеш при някой вярващ за някаква услуга, и той не иска да ти услужи, какво струва неговата вяра? В тоя случай, разликата между вярващия и безверника е само в надписа, но не и в съдържанието. Като се отвори главата на единия и на другия, колко може да се плати за техните глави?

Първата работа на човека е да се освободи от всички лъжливи учения на миналото и сам да се убеди, по вътрешен път, че Бог съществува. Ония, които доказват съществуването на Бога на думи, приличат на майката и на бащата, които искат да убедят дъщеря си, че някога ще се влюби и ще се ожени. С това майката иска да я убеди, че нейният възлюбен съществува някъде. Истината не се нуждае от доказателства.

Петър запита Христа: „Господи, а този що?" С други думи казано: Какво ще прави тоя? – Той ще философства цели три хиляди години върху въпроса, съществува ли Бог, възкръснал ли е Христос, кое общество е най-добро, коя църква е най-права, как ще се спаси светът. Едно е интересно в сегашния свят: хората разискват върху много въпроси, но не и върху самата истина. Съвременните християни са подобни на литературните критици, които са готови всеки момент да критикуват някоя книга, току що излязла от печат. Светът е пълен с критици, които постоянно прелистват Божествената книга, да видят, дали подлогът и сказуемото са поставени на място. Коя е мярката, с която определяш тия неща? Отиваш при един банкер, искаш му хиляда лева на заем. Ако ти услужи, казваш, че е добър човек. Отиваш някъде на гости и те приемат добре. Ти казваш, че тия хора са добри. Това е философията на пълния и на празния стомах. Това не е оная истинска, абсолютна мярка. Днес мериш по един начин, утре – по друг, според стомаха си. Значи, ако си здрав и те нахраня, добър човек съм. Ако си болен, със слаб стомах, и не те нахраня, лош съм. Не всякога даването е добро; и не всякога лишаването от известно благо е зло. Ще кажете, че болният се нуждае от лекар. Така е, но когато друг му е причинил болестта. Скарал си се с някого, стрелял си го, а после търсиш лекар. И в тоя случай лекарят е нужен, но сбиването и скарването между двама приятели може да се избегне. В който ден престанеш да се биеш, болестите изчезват, и хората не се нуждаят вече от лекари, от различни лекарски прибори и инструменти.

Мнозина казват, че се нуждаят от учители. – Ако се раждате, имате нужда от учители. Новороденото дете постоянно учи, възприема знание – вратата му остава отворена. Ако не се раждате, нямате нужда от учители. – Ние се нуждаем от свещеници и проповедници. Защо се нуждаем? – Защото не сте просветени. Ако бяхте просветени, щяхте ли да се нуждаете от проповедници? Следователно, учители, свещеници, проповедници и лекари са нужни там, дето има невежество, смърт, раждане и болести. Човек, на когото кракът е изкълчен, не трябва да се заблуждава. – Какво да се прави с него? – Намести крака му и остави го да заздравее. – Какво ще стане със света? – Не се грижи за света. Ако мравката престане да третира въпроса за моето съществуване, мислите ли, че аз ще престана да

съществувам? Има кой да се грижи за света. Оня, Който го е създал, има грижа за него. Важно е, че хората мислят за Бога само като за понятие, което съществува в човешкия ум. Така мислят и мравките за мене, но, както тяхното съществуване не зависи от моето, така и моето не зависи от тяхното. Да мислите обратното, това е *лъжа*. Под „*лъжа*" аз разбирам истина без съдържание и смисъл. Всяко празно шише е *лъжа*. То е обвивка, в която може да се вложи съдържание и смисъл.

„А този що? Какво ще прави той?" Тоя въпрос се отнася до Йоана. Богословите и до днес се интересуват от въпроса, какво е искал да каже Христос в тоя стих. И до днес се тълкуват думите на Христа, пишат се големи томове, но светът и без тия томове ще се оправи. Казват някои, че Христос обичал Петър и Йоан. Какво се разбира под „любов и обич"? Любовта означава закон на самопожертване, т. е. движение, пътуване на далечни места. Под „обич" се разбира щедрост, т. е. движение с по-малка сила от това на любовта. При любовта ти носиш материал за градеж от далечни разстояния, а при обичта градиш. Под „дух" разбирам проява на сила, затова казваме, че духът крепи света. И строят се крепки чрез сила, но не чрез насилие, както мнозина разбират. Някой престъпва законите, и законът го наказва с затвор или със смърт. – Право ли е това? Питам: Право ли е да обесиш мравката, че не вярва в моето съществуване? Ако е за бесене, трябва да се бесят и вярващите, и безверниците, да останат само истински правоверните, които имат една мярка и гледат на живота като на велика проява на Битието. Когато аз живея, когато чувствам и страдам, зная, че заедно с мене живеят, чувстват и страдат още много същества. Ще кажете, че страданията на мравката не са като моите. Как ще докажете това?

Представете си, че от земята до планетата Нептун, която е на грамадно разстояние от нас, е проточен един човек. Може ли да си представите, колко голям ще бъде той, с какви дълги пръсти? Окото ви не може да обхване големината на тоя човек. Вие ще пипате пръстите му, ще ги разглеждате, и всеки пръст ще бъде за вас нещо цяло, отделно от грамадното тяло на тоя човек. Щом е така, вие свободно ще режете пръст по пръст, без да подозирате, че цялото тяло страда. Помнете: В Битието всяко същество, колкото и да е малко, е част от Цялото. Следователно, когато малкото или частта страда, с нея заедно страда и Цялото. Като не знаят тоя закон, хората си причиняват сами на себе си страдания. Цялото човечество е общ организъм, затова всеки трябва да приложи своята дейност за благото на тоя организъм. Като не разбират това, хората спорят, преследват се, убиват се. Тия спорове не ме интересуват, но и не съм в сила да ги спра. Те имат отношение към ония, които влизат в тяхното течение. Ще кажете, че такава е Божията воля. Ако ти попаднеш

между зъбците на воденичното колело, ще мислиш ли, че това е Божията воля? Божията воля не е в смъртта на човека. Това е волята на майстора, който правил воденичното колело. Хората създават строги закони и казват, че чрез тях се изявява Божията воля, затова следят за тяхното изпълнение. Да познаваме Бога и да вярваме в Него, това значи, да мислим и чувстваме като Него, да работим като Него. Това подразбира да носим силата на Бога в себе си и да изпълняваме Неговата воля.

Може ли човек да бъде силен като Бога? – Може. Тая сила се проявява, когато човек трябва да се въздържа от правене на зло. Ако намислиш да направиш едно зло, приложи Божията сила и спри желанието си към злото. Ако Бог никога не наказва и не върши зло, защо ти ще го вършиш? Бог говори на човека отвътре, съветва го, какво да прави и, ако не послуша, Той го остава свободен. Законът наказва човека. Въпреки това, човек си живее спокойно, мисли само за себе си, като същество, отделно от цялото, и гледа да се осигури добре. Светът е пълен с осигурителни дружества. Гробищата са пълни с осигурени хора. Като умре някой, близките му се заемат да го погребат, да го опеят и за всичко това плащат. За всичко мислят, но най-малко за това, де отива техният близък, ще живее ли и след смъртта. Колко души от вас са убедени в живота след смъртта? Повечето мислят, че като умрат, с тях всичко се свършва. – От колко хиляди години съществува учението за смъртта? – От грехопадението. Бог каза на първите човеци, че, ако ядат от плода на дървото за познаване на доброто и на злото, ще умрат. Те ще умрат за живота в рая, но ще живеят на земята. Като изправят погрешката си, ще се върнат отново в рая. В това отношение, смъртта представя материята, а животът – духа. Дух и материя са двата полюса на Битието. В материята се крие горивото на духа. Колкото по-гъста става материята, толкова по-големи безверници стават хората. Добре е понякога хората да не вярват в нещо, например, в злото. Трябва ли, да вярваш във всичко, което се пише във вестниците? Обаче хората вярват в това, в което не трябва да се вярва, затова казвам, че те страдат от много вяра. Вярваш, че след смъртта всичко се свършва. Наистина, свършват се противоречията, но не и самият живот. Като изплатиш дълговете си, свършват се безпокойствата. С това заедно престава и вярата в лъжата. След това човек започва да вярва в живота, в доброто и в благото на своя ближен. Той започва да щади живота на своя ближен, както и своя.

Може ли да се оправи обществото? Как ще с оправи то? Някои мислят, че болшевиците ще оправят света. Те ще го объркат, но няма да го оправят. Там дето има убиване и бесене, животът не може да се оправи. Болшевиците са незаконните деца на аристократите и царете. Това незаконно дете казва на баща си: Ти ме изостави, пусна ме в света да

скитам, от всички гонен, хулен. Намерих те вече и ще ти отмъстя за злото, което ми направи. Днес турят ръка на собствеността, без да се замислят, какво всъщност е собственост, Собственост е само онова, което носим в себе си. На тая собственост никой не може да посегне. Земята не принадлежи на никого. Никой не може да я владее. Тя е условие, средство, общо достояние на всички. Тя е широка, просторна, може да задоволи и най-недоволните, но съзнание се иска от хората. Ако си недоволен от земята, подай заявление до Господа да те премести на друга планета – на Марс, на Юпитер, на Сатурн – дето желаеш. Той ще изпрати слугите си да те вземат от земята и пренесат, дето пожелаеш.

Петър запита Христа: „Господи, а този що? Господи, този какво ще прави?" Христос отговори; „Йоан е човекът на любовта. Негова е задачата на бъдещето." Следователно, когато дойде денят, да разберем, какво трябва да правим, тогава ще дойде любовта. Жената пита мъжа си, какво да прави. Той ѝ казва: Ще ме гледаш, ще готвиш добре, ще ме переш и, ако не изпълниш задълженията си към мене, ще те накажа. Така казват и на чиновниците и на свещениците: Всички ще работите и, ако направите едно опущение, ще бъдете наказани. На свещениците се заповядва да опяват умрели, да кръщават дена, да венчават младите. На владиците се казва да разглеждат дела на съпрузи, които не живеят добре, и да се произнасят, може ли да им се даде развод, или не. След това всички учители, чиновници, съдии, свещеници ще кажат: Господи, благодарим, че изпълнихме Твоята воля. Дали е Божията воля, или човешка воля, това е друг въпрос.

От стотици години българите викаха към Бога, да ги освободи от турското иго. Освободиха се от турците, попаднаха под друго робство. Едни отиват на фронта, други остават в тила, да помагат на първите. Тия, които са в тила, говорят за ужасите на войната, апелират към народа да подкрепят положението на войниците и с това мислят, че са изпълнили своя дълг. Войната се свършва, джобовете им се пълнят с пари, те спокойно въздъхват, като хора, които изпълнили дълга си, и казват: Христос възкресе! Отговарят им: Наистина възкресе! Но огорчения, обеднелият, като руския селянин, казва: „Есть деньги, Христос возкрес; нет денег, смертью смерть." Христос не е само за руснака. Той е общ принцип, който прониква целия живот. Това не е за упрек, но изнасям истината така, както никой досега не я изнасял. На всеки човек се дава съответна част от истината, както на всяко растение – съответен лъч от светлината. Учените са правили опити със светлината и са успели да я разложат на седем цветни лъча, наречени слънчев спектър. Те са поставяли различни растения под действието на всеки един лъч, да видят, какво влияние оказват върху тях. Така те са дошли до интересни научни изводи. Едно е

важно да се знае, че седемте цветни лъча не са самата светлина. Тя е нещо повече от цветните лъчи. Когато се намаляват вибрациите на светлината, тя се разлага на седем цветни лъча. Щом се повдигат и увеличават вибрациите на светлината, цветните лъчи изчезват. На същото основание, казвам: Хората се различават едни от други, защото минават през стъклена призма. Щом минат през събирателна леща, те се обединяват в едно цяло и започват да си приличат.

И тъй, животът е голяма призма, която пречупва светлината. Като дойде до призмата, светлината се пречупва и оцветява всеки човек различно. Хората са различни до смъртта си. Минат ли отвъд смъртта, те се обединяват и стават еднакви. Казвате, че зад смъртта няма живот. Питам: Преди да се е разложила, светлината не е ли съществувала? Преди смъртта, светлината имала ли е енергия? Имала е, разбира се. Защо тогава след смъртта да няма енергия? Енергията съществува преди и след смъртта на съществата. Да се говори за живот след смъртта, това значи, да се говори за продължаване на Божията дейност, като вечна и непреривна.

Когато Петър запита Христа за Йоана, какво ще прави на земята, Христос му отговори: „Не се смущавай, лъчите, които ще минат през Йоана, са лъчи на любовта – великият принцип на живота." Питате: Какъв ще е бъдещият строй? Кой ще го донесе? – Гъсеницата не може да тури ред и порядък в живота, но като се превърне в пеперуда, тя ще има всички условия за развитие. Заблужденията на хората се дължат на това, че те гледат на света като на нещо неорганизирано и мислят, че трябва да въведат нов ред и порядък. Като видят една широка и голяма стая, веднага турят преграда в средата. Стаите стават две, а с това животът се усложнява. Дойде друг квартирант. И той намира, че стаите са големи. Туря друга преграда, на кръст. Стаите стават четири, а животът по-сложен. – Ние сме културни хора. – Културни сте, но постепенно намалявате стаите си. – Какво ще стане с нас? – Най-после ще влезете в безсмъртието на слънчевите лъчи. Като дойдете до това положение, няма да мислите, какво е мнението на хората за вас, но ще гледате да дадете добри плодове. Човек е плод на великото дърво на живота, затова всеки ден трябва да облагородява своите мисли и чувства, като храна на своя живот. Това се доказва на опит. Посадете една ябълка и вижте, какво ще излезе от нея. Тя може да даде само един плод, а може да даде и стотици ябълки – от вас зависи. Един декар може да даде толкова плод, колкото дават сто декара.

Любовта ражда изобилието. Ако работите с любов, ще имате плодове. Ако обработвам с любов един декар земя, ще изкарам толкова, колкото и от десет, и от сто декари. Ще кажете, че това е много казано, че имам високо мнение за себе си. Аз мисля за себе си така, както Господ мисли за мене.

Когато работя земята, аз се обръщам към Господа с думите: Господи, помогни ми в работата, да покажеш на хората, че ако са с Тебе, ще изкарат много повече, отколкото ако очакват на себе си. Направете опит, за да се убедите в думите ми. Още днес може да направите опита и да видите резултата на своя опит. За мнозина е дошло време да се изменят и да заживеят добре. Не направят ли тоя опит, ще дойде някаква катастрофа да ги помете. За някои не е дошло още времето. Първите са в пашкула си вече и трябва да се превърнат в пеперуди. Вторите едва се завиват в пашкул. Те ще чакат времето на своето излюпване. Ще кажете, че спасяването на човека е в църквата. Спасяването на човека е в пашкула, който скоро ще се пробие. Спасяването на човека е в пеперудата. Ако си пеперуда, ще влезеш в мисълта на някой виден писател и ще извлечеш оттам сладки, вкусни сокове. Казват, че Свещеното Писание е живо слово. Ако е така, турете го на главата на болния и вижте, ще оздравее ли. – Не може да оздравее. – Значи, Свещеното Писание не е живо слово, но съдържанието му внася в човека жизнена енергия. Превърни тая енергия в живот, и болният ще се излекува. Постави ръката си върху главата на болния с всичкото си разположение и любов и виж, как ще се отрази на здравето му. Твоята любов и добро желание към болния ще се превърне в мощна, жизнена сила.

Христос казва на Петра: „Когато дойде Йоан в света, т. е. любовта, тогава хората ще се почувстват братя, и Царството Божие ще дойде на земята." И тогава едни хора ще знаят повече, а други по-малко; едни ще бъдат по-богати, други по-бедни, но отношенията между тях ще бъдат братски. Богатството, знанието не са съществени неща, важни са отношенията. Всички народи се нуждаят от нова мисъл, от нова култура, която да ги преобрази, да премахне затворите и бесилките. Музика и песен трябва да цари в света. Земята трябва да се превърне в райска градина, и хората да пътуват безплатно от едно място на друго. Всеки ще работи, без да му се плаща. Това ще стане в далечното бъдеще. – Какво ще стане с нас? – Ако сте гъсеница, ще изядете листата на дърветата и ще ги развалите. Ако сте пеперуда, дето и да сте, в бедна или богата градина, ще смучете сок от цветята, без да ги разваляте.

Какво донесе Христос на човечеството? Той донесе едно учение на любов и свобода, да направи всички хора, вътрешно свободни. Това не значи, че искам да философствам пред вас, но говоря истината. Ако е въпрос за философстване, аз предпочитам простодушния, смирения и глупавия пред учения и философа. Глупавият има само едно верую. Той знае, че съществува Бог и повече не се интересува. Той знае, че Бог е всемъдър и всеблаг и не търси вината за лошото в никого, освен в себе си. Ученият, обаче, като се разболее, търси вината в яденето, в готвача, в слугите.

Разположението и неразположението на човека се дължи на неговите мисли, чувства и желания. Те са храната, която той употребява. Както усещате миризмата на лука в една къща, така чувствителният човек усеща миризмата на лошите мисли и чувства в един дом. – Може ли да се готви без лук? Трябва ли да не режем и пържим лука? Когато лукът се нареже на ситно и опражи, той губи своята магнетична сила. Ако сварите лука, без да го режете, той не люти. Рязането и праженето не лука е предисловие на готвенето. Готви без предисловие. Пиши и говори без предисловие.

Как трябва да четем книгите? Според мене, първо прочети книгата, а после предисловието. Ако проповядваш, изложи съдържанието на беседата без предисловие. То разкъсва целостта на проповедта. Предисловието е човешка работа. Защо ще коментираш, как Бог е създал света? Кажи кратко и просто: „Бог създаде света, за да се веселим и пеем. Той облече всички свои създания в различни костюми и ги изпрати на земята да живеят в мир и любов. Той не благоволява в тяхната смърт, в убийствата и бесенето.” Светът е широк, всички трябва да бъдат радостни и весели. За всички има място. Казвате: Това е моя собственост, никой няма право да бута тук. Бог навсякъде пише: „Яжте от всичко, колкото можете. Работете, но не се трудете. Трудете се, без да се мъчите.” След всичко това, казвате: Животът е тежък, трябва да се мъчим и трудим, да изплатим дълговете си. – Какви дългове имате? – Към народа си, към държавата, към близките си. Взели сме много пари на заем и трябва да ги върнем. – Щом съзнавате, че дължите, ще плащате. Аз не дължа на никого. Аз нямам никакво задължение към българския народ. – Защо дойде тогава в България? – Дойдох да ви попея, да ви посвиря и да ви кажа, че Бог създаде света, не както вие мислите. Вашите закони не са в съгласие с Божиите. Тъй, както живеете, това не е българщина, това не е човещина.

Едно време, когато тръгвах от слънцето за земята, запитах Господа, какво да кажа на българите. Той ми отговори: Ще им кажеш да бъдат добри, умни, честни и справедливи. Ако хората на стомаха спазят тия изисквания, ние, чрез своята артериална система, ще им изпращаме нужната енергия. Ако не живеят, както трябва, ние ще затворим крановете си и ще ги лишим от своята енергия. Това изискват слънчевите жители от вас. Това изисква Бог от вас. Сега всички се оплаквахте, че нямате плодородие. – Защо? – Защото не проявихте това, което се искаше от вас Тая година се отпуща голям кредит на България – ще има голямо плодородие. Ако българите бъдат добри, честни, умни и справедливи, изобилието ще е все по-голямо. Като казвам, че съм дошъл от слънцето, вие мислите, че това е мъчна работа. Едно се иска от вас: Да отворите очите си, т. е. да прогледате. Отвориш ли очите си, ти си вече на слънцето. Отваряй очите си за доброто и за любовта.

Някои от вас приличат на оная мома, която иска да се представи пред своя възлюбен за много скромна, и току затваря очите си и поглежда надолу. Не, отвори очите си, покажи се такава, каквато си. Нека твоят възлюбен те види в истинската красота, още отначало, че да не се изненадва после. Момата слуша съветите на майка си, да се представи пред възлюбения си много скромна. Като се ожени, тя се представя в истинския си вид. Едва сега той разбира причината за благородството и скромността ѝ. Когато се срещнат мома и момък, не трябва да затварят очите си, но широко да ги отворят и да си кажат: Такива сме, каквито ни виждате. Защо ще се представяш по-благороден и честен, отколкото си? Момъкът излъгал десет моми, а говори за честност и чистота. Понякога и момата има такива грешки и се представя за чиста и почтена. Като се оженят, чудят се, защо им се раждат лоши и хилави деца. Пазете се от своите вътрешни недъзи, от слабостите на сърцето си, за да не обвинявате Господа за последствията.

Аз дойдох в България да кажа на българите истината, да им посоча правия път. И, вместо да ме послушат, те ме накичиха с различни епитети: лъжец, самозван пророк и др. Като се върна на слънцето, ще взема със себе си всички епитети, там ще напиша книга с бележки и впечатления от прекарването ми в България. От моята книга ще зависи бъдещето на България и на българския народ. Ако ме питате, кой съм всъщност, и какъв съм, покрай многото епитети, дадени от вас, казвам: Аз съм един екскурзиант. Може да питате и за Христа, кой беше и отде дойде. Това не е моя работа. Аз мога да говоря само за себе си. Казвате: Какъв е произходът на фамилията, в която дойде? – Фамилията ми е Дънов, но това е псевдоним. Бащата на моя дядо бил много як, здрав човек, като дъно. От тая дума произлиза прякорът Дънов. Дъно има и бъчвата, и реката, и морето – интересно е, за кое дъно се отнася. Навсякъде има дъно. Горко на оня, който няма дъно! Ето защо, когато ви наричат „Дъновисти”, ще знаете, че не сте мои последователи, но сте хора с дъно. След всичко това, трябва ли да ви наричат дъновисти? Аз не съм ви турил дъно. Думата „Дъновизъм” е прозвище. Ако се говори за чешма, желая тя да няма дъно. Ако се говори за човек, желая той да има не едно, не две, а много дъна. Горко на оня, на когото се запушат гърлото и червата! Отде ще влезе и излезе храната? Нещастен е оня, който има само по две дъна – в ума и в сърцето си. Едно от дъната на човека трябва да бъде плоско. Върху него Бог ще се проектира като светлина, да осветява човешките умове.

Петър запита Христа: „Господи, а този що?” Христос се разговаряше с Петър, който беше голям консерватор. Той искаше да дойде Царството Божие само за евреите. Петър казваше на Христа: „Господи, бъди предпазлив. Ти не си живял много време на земята, не познаваш хората.”

Христос отблъсна неговите съвети. Така се произнасяше Петър и за Йоана, да не му се възлага сериозна работа, защото е млад. Христос му отговори: „Нека всеки човек се проявява свободно, както Бог го е създал. Ако си вълк, прояви вълчия си характер и кажи: Аз съм жесток човек. Който иска да живее с мене, ще бъде измъчван по всички правила на моето изкуство. Бъдете искрени към себе си и към другите, за да се прояви любовта чрез вас

Какво ще донесе любовта в света? – Тя ще донесе соковете на новата култура. Тя ще донесе материал, който да отговаря на новите форми, т. е. формите на бъдещия строй. Днес старите форми се рушат, нови се създават. Защо страдат хората? Те страдат поради разрушенията, които стават вън и вътре в тях. Не страда ли целият организъм, когато някои мозъчни клетки се разрушават? Френологът, само с пипане, познава, какъв е човек: добър или лош, честен или не, философ или невежа. Достатъчно е да тури пръстите си върху някой мозъчен център, за да определи характера на човека. Ще кажете, че френолозите са опасни хора. Не са ли по-опасни тия, които бъркат в човешките умове, сърца и кесии? Опасен човек е оня, който изнудва съвестта на човека в името на Христа. Няма по-отвратително нещо от това, да се вършат престъпления в името на любовта. Да се вършат престъпления в името на Христа и на любовта, това значи, да обезверите хората.

Христос казва на Петра: „Петре, ти трябва да приемеш Йоана в себе си, т. е. трябва да възприемеш новото учение – учението на любовта." – Как се възприема любовта? – Както се приема светлината и топлината. Отвори очите си и ще възприемеш светлината. Изложи гърби си на слънце и ще възприемеш топлината. Всеки ще възприеме от любовта толкова, колкото му е необходимо. Любовта, мъдростта и истината са за всички. Те не са привилегия за едного. Всеки писател е цвят, който цъфти през пролетта на живота. Всяка пчела има право да се ползува от нектара на тоя цвят. Всеки цвят трябва да ни радва, но желателно е той да върже и узрее. Важно е още плодът да не окапе. Ако плодът узрее, ще имаме един добър писател. Всеки учен, всеки писател, всеки духовник, от плодовете на които се раждат добри мисли и чувства, т. е. сладки сокове, са благословени. Те идат на земята да внесат добрите и светли мисли и чувства в хората. Иде време, когато сърцата на хората ще цъфнат, както растенията. Горко на оня, който не иска да цъфне! Той е осъден на смърт. Всеки трябва да желае да цъфне, да завърже, и плодът му да узрее.

Казвате: Еди-кой си философ тъй говори. – Оставете настрана, кой какво говори, но вижте, че слънцето изгря. Изложете гърба си на слънцето, да се ползувате от неговите лъчи. Без слънце на тоя свят не може. Велика идея е

скрита в слънцето. Хора, които не обичат слънцето, не обичат и Бога. Ще възразите, че е казано да не се кланяш на слънцето, да не се кланяш на никакви идоли. Наистина, слънцето не иска нито да му се кланяш, нито да му служиш. То само дава и казва: Взимай от мене, колкото искаш. Как ще се отплатиш на великото? Някой велик човек ви дава изобилно, а вие искате да му се отплатите. Смешно е това! Той е дошъл на земята да дава, а вие трябва да прилагате това, което ви се дава.

Днес всички се интересуват, какво ще стане с България. Биете се за нея, наричате я свое отечество. Питам: След сто хиляди години де ще бъдете? Ще кажете, че гробищата ще бъдат вашето жилище. Какво нещо е гробът? Зародишът е затворен в яйцето като в гроб, но в тоя зародиш се крият условия за нов живот. Следователно, умирането на човека не е нищо друго, освен ликвидиране със старите условия, които спъват развитието му, и влизане в условия за нов живот. Гробът е яйцето, в което се крият новите условия, а смъртта е съдебният пристав, който обира човека и го освобождава от всичко непотребно. Като тръгвах за земята, чувах да се говори за хората – жителите на земята, че откакто слънцето съществува, те не са възприели слънчевите лъчи, както трябва. – Защо? – Липсва им нещо, мозъкът им още не е добре развит. Днес, откак телепатията си проби път, и хората възприемат мисли от далечни пространства, заедно с това те започнаха да използуват слънчевата енергия. Казвате: „Всяка коза за своя крак виси.” Това значи: Няма защо слънчевите жители да мислят за земните жители.

Христос искаше да каже на Петра, че Йоан, т. е. младите ще оправят света. Йоановците ще оправят света, а не Петровците. Ония, които се казват Петър, нека ме извинят, но аз изнасям истината, И аз съм Петър, но ще знаете, че бъдещето е на Йоановците. Йоан запита Христа: „Господи, кой ще те предаде?” Христос отговори: „Който най-малко ме обича.” Ония хора, които имат най-малко любов, най-малко истина, наричам предатели на човечеството. Ония, които са готови да се жертват за другите, които имат любов в сърцето си, наричам истински герои в света. Да умре човек, това значи, да придобие нови условия за живот. Това е учението на Йоана. Учението на Петра гласи: Като умра аз, с мене заедно целият свят умира.

Сега, като се върнете в домовете си, нека всеки измени името си. Сегашните имена няма да ви спасят. Когато православната църква подстригва някой монах, изменя името му. Той започва добре своя духовен живот, но с това спира. Той си живее пак по стар начин. Махнете старите надписи. Обърнете шишето надолу, да изтече старото съдържание – лъжливите философски учения, лъжливите мисли и желания, и приемете новото учение, което иде отгоре. Старите ви шишета ще се напълнят с

ново съдържание – с знание от слънцето. Като обикнете слънцето, то ще ви заговори на такъв сладък език, какъвто никога не сте чували. Понякога то пече и изгаря, защото не го слушаме и не го обичаме.

Сегашните хора са крайно упорити, своенравни и консерватори. Като слушате да ви говоря, някои казват: Отде знаем, че и тук не ни залъгват? Ако искате да проверите истинността на моите думи, турете всичко на опит. Опитът разрешава въпросите.

Ще ви дам един пример за упоритостта на българина. В един манастир, при един игумен, живял един българин. Той прекарал в манастира цели 20 години като слуга. Един ден игуменът казал на българина: Иване, извади магарето навън, да не стои в обора. Иван извадил магарето, но го завел при игумена, а не както му заповядал. Игуменът се чудел, как да подейства на тоя упорит характер, да прави всичко, както му се заповядва. В тоя момент му дошла една светла мисъл: Да не се смущава от упорството на слугата си, но, каквото иска да му услужи, да го каже обратно. Един ден игуменът, Иван и магарето минавали през едно опасно място. За да предотврати някакво нещастие, игуменът казал на слугата: Иване, бутни магарето в пропастта. Той си мислел, че Иван ще направи обратното, както обикновено постъпвал. Обаче, тоя път Иван решил да изпълни желанието на господаря си буквално. Слугата отговорил: Господарю, никога не съм изпълнявал заповедта ти, както трябва, днес ще я изпълня. Бутнал магарето в пропастта, и то се убило.

Много от сегашните християни постъпват като слугата на игумена. Обаче, дойдете ли до новото учение, вие трябва да постъпвате правилно. Бъдете честни и искрени към себе си и знайте, че всяка лоша мисъл и лошо желание имат лоши последствия. Ще дойде ден, когато лошите мисли и желания ще ви доведат до такива резултати, които ще спрат вашето развитие. Те могат да ви доведат до слепота, до идиотизиране. Добрите мисли и желания водят към добри резултати. Затова Христос казва на Петра: „Дай простор на Йоана в сърцето си.”

Желая от днес всички да се подмладите, да дадете място на Йоана в сърцето си и да не питате повече Господа, дали ще възкръснете, или не. Всички можете да възкръснете, но не вярвате във възкресението и затова умирате. В това отношение, вие приличате на затворник, на когото често прилошава. Колкото пъти му прилошее и припадне, все го спасяват, докато дойде деня да го обесят – според присъдата му. Хората не подозират, че животът, който прекарват на земята, има голям смисъл, и живеят ден за ден. Вие трябва да живеете не само индивидуално, но и колективно, да съзнавате, защо сте дошли на земята. Само така съзнанието

ви ще се пробуди, и животът ви ще се осмисли. Ето защо, желая в бъдеще да не се срещаме на земята, но вие да дойдете при мене, на слънцето, и да се убедите във верността на всичко това, което ви говоря. Слънцето е стомахът на слънчевата система. Там ще ви предложат богат обяд и, като се нахраните, ще решите, на слънцето ли ще останете, или ще отидете другаде, да работите и помагате на по-малките от вас.

Христос възкръсна, за да даде свободен билет на хората, всеки да пътува, дето иска. Така, именно, хората ще се освободят от връзките на лъжливите философски системи.

Да бъдеш свободен да любиш, това е новото учение. Любов, мъдрост и истина, в широк смисъл на думата, това е учението, което днес проповядвам на хората.

Неделни Беседи
20.04.1919 Неделя, София

1919_04_27 Кога се молиш
Издателство Бяло Братство
 неделни беседи

КОГА СЕ МОЛИШ

„А ти кога се молиш, влез в скришната си стаичка…” (Матея 6:6)

„А ти кога се молиш, влез в скришната си стаичка; и като си затвориш вратата, помоли се Отцу твоему, Който е в тайно. И Отец ти, Който вижда в тайно, ще ти въздаде наяве.” Мнозина запитват: Защо човек трябва да се моли? – Молбата, молитвата е съзнателен процес на работа. Някой пита: Може ли човек да не се моли? – Може – умрелите не се молят. Значи, всяко живо същество се моли. Аз ще разгледам молитвата като велик природен процес, а не както вие я разбирате. Както вие се молите, това не е молитва. Ако мълчанието на устата, или мърдането на устните е молитва, тогава и есенните окапали листа се молят. Всеки е виждал, как есенните листа, като падат на земята, се мърдат – движение има около тях. Обаче, всяко движение не е работа. Съзнателното движение е работа. Молитвата е съзнателен процес на човешката душа. Като се моли човек, душата му се проектира отгоре – надолу. Тя излиза извън себе си. Тоя процес наричаме излизане от тесния чертог, в който живеем. Когато амебата простре крачето си, за да хване храната си, това е молитва. После тя свива крачката си, и храната влиза навътре. Когато се моли, човек трябва да се изказва точно, определено, да изрази мисълта си с малко думи. Всяка дума трябва да отговаря на съдържанието си. Ако изговаря думите метаболизъм, анаболизъм и катаболизъм, всяка от тях подразбира известно съдържание. Под метаболизъм разбираме химичен процес, който става в клетките, за да променят състава си. Процесът, при който клетката обработва неорганичната материя в себе си, се нарича анаболизъм, разлагането на живата материя в растението, се нарича катаболизъм. Човек се моли, когато има нужда. И ако в молитвата не се извършва някакъв вътрешен процес, това не е молитва. Най-обикновеното нещо в света е молитвата. Всички се молят. – Кой се моли? – Слабият. Силният не се моли. Слабият се моли на силния, силният се моли на по-силен от себе си, той пък на още по-силен и т. н. Като наблюдавате молещите се, ще видите една градация. Всички живи същества са свързани с молитва.

Някой казва, че не се моли. – Защо не се моли? – Защото бил господар. – И той се моли. – На кого? – На слугите си. Ученият се моли на лекаря. Силен и слаб човек, това са относителни понятия. Да мислиш, че си силен, това значи, да се самоизлъгваш. Когато дойде лекарят със своята губерка и вкара в кръвта ви някакъв серум, тогава виждате, колко сте силни. Аз

наричам силен човек оня, който може да се бори с всички болести, с всички лоши мисли и желания. Не е достатъчно само да се бори, но да ги побеждава. Като минавам край гробищата, виждам, че и най-големите герои са претърпели фиаско. Де остава тяхното геройство? След всичко това, сегашните хора почитат умрелите герои, а гонят живите. Докато е жив тоя герой, всички го гонят, вестниците пишат за него, хулят го. Щом умре, турят му паметник и започват да го славят. Сегашните хора само обещания дават, а нищо не изпълняват. В това отношение, те приличат на циганката и болното й дете.

Разболяло се детето на една циганка. То постоянно искало от майка си ту млечице, ту масълце със симидче, ту пиленце. Тя слушала молбата му и само отговаряла: Ще ти дам, маминото, всичко ще ти дам. Бедна била циганката, не могла да задоволи желанието на детето си. Най-после то умряло. Циганката плачела и нареждала: Е, маминото, поне от всичко си хапна. – От всичко и от нищо. Така постъпват всички хора: това ще направим, онова ще направим – нищо не правят. Така постъпват всички партии: това ще направим, онова ще направим – нищо не правят. Все проекти дават, но нищо не излиза от тях, не ги реализират. Като умре човечеството, всички ще кажат: Поне се облагородихме. Това значи неразбиране дълбокия смисъл на живота.

Днес всички хора се женят, раждат им се деца, умират, други се раждат. Отиват на война, едни-други се убиват. В края на краищата, те казват: Ще решим и тоя въпрос. Какво решиха хората от две хиляди години? Ще кажете, че придобиха голяма култура. Аз не вярвам в това. Според мене, съществуват два вида култури, два вида религии, два вида партии: култура на светлината и култура на тъмнината, религия на светлината и религия на тъмнината, партия на светлината и партия на тъмнината. По какво се отличават едните от другите? Първите знаят да строят, да градят и носят благото на човечеството, а вторите – да събарят и рушат.

„Кога се молиш.” Каква трябва да бъде молитвата? Какво представя тя? Молитвата е съвкупност от принципи, от елементи, чрез които се проявяват чувствата и мислите на човека. Молитвата трябва да бъде съзнателна, да има определена цел. Оня, към когото отправяш молбата си, трябва да ти е познат. Детето се моли на майка си, която познава. В тоя случаи, неговата молба е точно определена. То знае, какво иска и от кого иска.

В Америка някъде, една бедна жена била принудена да отдели детето си и да го изпрати в един от големите градове, да изкарва само прехраната си. Цели 16 години то било далеч от майка си, между чужди хора. То

пораснало, станало юноша. По едно време младото момче заболяло тежко, и лекарите се произнесли, че болестта му е неизлечима. Трябвало да съобщят на майката да дойде при момчето си. Тя пристигнала и заварила момчето си в безсъзнание. Силно разтревожена, но с упование в Бога, майката поставила ръката си върху главата на детето. Макар и в безсъзнание, то прошепнало: Майко! Само с едно полагане на ръката, детето познало майка си. От тоя момент положението на болния се подобрило. Любовта на майката го спасила.

И тъй, когато и ние се обърнем към Бога, Който обединява всички същества, работите ни ще се наредят. Животът ни на земята не е нищо друго, освен съзнателен процес на познаване на Бога и Христа. Да познаваш Бога, това значи, да използуваш всички добри мисли, чувства и желания, вложени в Битието. Това значи, всички живи същества да бъдат в съгласие помежду си. Няма да обяснявам, защо всички хора не се разбират. Ще дойде ден, когато всичко живо ще разбере закона на любовта. Тогава всички хора ще си подадат взаимно ръка.

„Кога се молиш." Това значи, да се самоопределиш, в идеите си. В тоя смисъл, молитвата е самоопределяне. Буквата „М", с която започва думата „молитва" се състои от три ъгъла: двата са с върха нагоре, а средният – с върха надолу. Средният ъгъл показва, че душата която отправя молитвата си към Бога, е бременна. Качеството на молитвата се определя от плода на тая душа. Молитвата не е нищо друго, освен дълбоко желание на човешката душа да постигне нещо. За реализиране на това желание се иска участието на ума, на сърцето и на волята. Дето умът, сърцето и волята се съединяват, там молитвата се реализира. Това съединяване може да става в тъмнина, може да става и в светлина – безразлично. В какво направление се молят хората, не е важно. Едно се иска от тях – да се молят. И вълкът, като излиза вечер да си търси храна, също се моли. И добрите, и лошите хора се молят, но се различават само в резултатите от съединяването на своите мисли, чувства и действия. Няма живо същество, което да не се моли, обаче, молитвата е толкова по-определена, колкото съзнанието е по-високо. Един от елементите, който участва в молитвата, е любовта.

„Влез в скришната си стаичка." Това значи, влез в мястото на самоопределянето. Тая стаичка подразбира мястото, дето се организират човешките мисли и чувства. Да се молиш, това значи, да отправиш своя доклад към Оня велик център, от който си излязъл. – За какво ще дадеш доклад? – За работата, която си свършил. И в отговор на това, ще стане правилна обмяна между твоите мисли и чувства и тия на съществата от възвишения свят. Ако някой мисли, че може и без молитва на тоя свят, той

е на крив път. Не може без молитва. Само умрелите не се молят. Ония, които живеят във вечна тъмнина, също не се молят. Само децата, които не са се родили, не плачат, нито се молят. Души, които не са дошли на тоя свят, които не са видели светлината, не се молят. Всеки, който е дошъл в света на светлината, се моли, т. е, самоопределя се. Той е в непрекъсната връзка с Битието. Като знаем това, да не спъваме оня истински, естествен процес, който се извършва в нас. Не е важно, дали принадлежим към дадена религия, или не. Молитвата е предшествала всякаква религия. Религиите са дали различни форми на молитвата и с това са я изопачили. Молитвата не става по заповед. Да мислиш, че можеш да се молиш по заповед, това значи, да се самоизлъгваш. Молитвата е свободно действие на човешкия дух и на човешката душа. Когато човек иска да се самоопредели, т. е. да покаже, че се моли, той проявява мисъл, чувство и действие. Ако в молитвата не участва мисъл, чувство и действие, тя не е истинска.

„Влез в скришната си стаичка." – Коя е тая стаичка?– Тя е единственото неопетнено място в човешкия свят. Тя е най-чистото място, дето човешко око не е проникнало, нито човешко желание се е проявило, нито човешка воля е действала. Човешката душа влиза в това девствено място и оттам отправя молбата си към своя Отец. Казвате: Не можем ли да се молим в църква, вкъщи някъде, или на улицата? – Не можеш, ще се молиш само в скришната си стаичка. Не можеш да се молиш нито в църква, нито вкъщи, нито на улицата. Скришната стаичка е вътре в тебе. Бог е определил това място с закон, който има отношение към бъдещето, което е светло и велико. В бъдеще, хората няма да живеят, както днес. Сега пътуваш и, като дойдеш до границата, веднага те питат, де е паспортът ти. Взимат паспорта ти, разглеждат чертите ти, дали отговарят на това, което е писано в него. – Защо е нужен паспорт? – Да не си някакъв престъпник. И това не е лошо, но когато говори за молитвата, Христос казва, че трябва да се съблечеш от всички човешки вярвания и постановления, да оставиш всичко настрана и да влезеш в скришната си стаичка – в своята девствена душа. Там ще разбереш дълбокия смисъл на нещата: защо живееш и защо трябва да се молиш. От това място ще разрешаваш най-великите въпроси.

В бъдеще, всички царе, управници и министри, от каквато партия и да са, трябва да излязат от скришната си стаичка. Не излязат ли оттам, те са хора на тъмната култура, на тъмната религия, на тъмната наука, на тъмната свобода. Те не са хора на истинската култура, на истинската религия и наука. Светът е минал през много видове управления, които са избили и обесили милиарди хора, с кръвта на които цялата земя може да се залее. Някои мислят, че ако се пролее още малко кръв, светът ще се оправи. С кръв светът не може да се оправи. Мислите ли, че пролятата кръв на

човечеството остава така? Казано е в Псалмите, че Бог събира сълзите на хората и ги туря в малки шишенца в своята лаборатория. Като ги подложи на опит, Той проверява, отде идат тия сълзи: от обида, от злоба, от скръб за някой покойник или от непостигнати желания. После Бог казва на жената, която плаче, че изгубила мъжа си: Вземи сълзите си. Твоят мъж е скрит някъде, той е жив, и ти можеш да го видиш. Както събира сълзите на човека, така Бог събира и пролятата човешка кръв. Някой човек се напил, пукнали главата му и протекла кръв. Бог събира тая кръв в едно шишенце и пише: Това е кръвта на еди-кого си, който се е напил в кръчмата. Някой свещеник, като служил на Бога, скарал се и се сбил със своя колега. Бог събира и тая кръв и пише на шишенцето, от кого е кръвта и защо е пролята. Някой съдия разглежда едно дело, но не може да дойде до правилно разбирателство с колегите си и се сбива с тях. Бог събира кръвта, пролята при сбиването им, и пак пише на етикетчето, чия е тая кръв. Събрана е и кръвта от бойните полета, от всички убити – войници, офицери и генерали, от всички майки и бащи, братя и сестри. Запазена е тая кръв. Това е великата култура на земята, която пролива кръв и до днес.

И досега всички хора спорят, дали съществува Бог, или не; дали съществува религия, или не; дали светът ще се оправи, или не. Всички процеси на оправяне са в ретортите на лабораториите. Всички герои, на които кръвта изтича, омекват, стават слаби. Ако на най-големия фанатик, борец за една идея, пукнат главата му и оставят да изтече едно кило кръв, той веднага омеква, отрича се от идеята и казва: Нека други се борят вече, аз достатъчно дадох от себе си. Следователно, войната се дължи на факта, че в хората се събира излишна кръв, която трябва да се пролее. От другия свят идат същества да вземат излишната кръв на човека. Всяка частица от човешката кръв отговаря на нещо вън от него. Например, ти искаш да имаш много пари. Количеството пари, които искаш да притежаваш, отговаря на известно количество кръв в твоя организъм. Всеки предмет, който човек владее отвън, отговаря на известно количество кръв в него. Тая кръв контролира и пази предмета. – Възможно ли е. това? – Направи опит, да се убедиш. Под „кръв" разбирам вътрешната сила на човека. Ако искаш жито, донеси чувал. Готов съм да напълня чувала ти догоре, но сам ще го носиш. Колко жито ще носиш? Колкото е силата ти. Количеството жито, което ще ти дам, се определя от твоята сила. На същото основание, казвам: Постигането на нашите желания се определя от количеството на нашата кръв, т. е. от нашата вътрешна сила.

Христос казва; „Влез в тайната си стаичка, за да се освободиш от излишната кръв." Всеки, който притежава повече кръв, отколкото му трябва, е изложен на катастрофа. За да изтече тая кръв, или ще му пукнат някъде главата, или ще го изпратят на бойното поле; Ще дойдат крадци и

разбойници да го оберат. – Кои са крадците и разбойниците? – Неговите синове и дъщери. Той казва: Ще оставя богатството си на своя син. Да, но твоят син ще те опропасти, както ти опропасти хиляди семейства.

Кога се молиш.” Молитвата е процес, който уравновесява силите на доброто и на злото. Ако се молиш, както трябва, няма да имаш никакви злини в живота си. Повечето хора не знаят да се молят. Те се молят в църквите, по улиците, в кафенетата, но не и там, дето трябва. Това е една от големите злини в света. Питам религиозните хора, които вярват в Христа, които Го приемат за Син Божи, какво направиха досега? В първите векове на Римската империя християните бяха гонени и преследвани, следователно, естествено беше да не се проявяват. Но във времето на Константин Велики се даде право на християните да турят ред и порядък в света. Какво направиха досега? Лесно е да се възмущаваш от ония, които постъпваха жестоко с християните, но какво направиха и какво правят сегашните християни? Те туриха корони на главите си, патерици в ръцете си, но живееха по езически. Влиза владиката в черква, облича мантията си, поглежда към всички, благославя ги, но като излезе от черквата, отива в митрополията, да разглежда бракоразводни дела. – Защо тия хора не оправят света? – Има нещо, което им препятства. Има една опасност, която се крие в самия човек. Това не е за осъждане, но опасността иде от факта, че хората сами се лъжат. И християните сами се лъжат. Християнските народи трябваше да направят опит, да приложат Христовото учение. Тогава нямаше да става нужда да се приложи насилието, да се убиват стотици хиляди и милиони хора. Казват, че са станали много убийства. Не, вие още не сте достигнали до това, което инквизицията извърши. Казват, че били застреляни две хиляди свещеници и 500 епископи. Римската църква изгори милиони хора. Значи, сегашните християни не са толкова жестоки, колкото са били хората на миналото. Но, ако и болшевиците вървят по същия път, нищо няма да постигнат. Ще дойде време, когато богатите ще станат пролетарии, а пролетариите – богати, но и това няма да оправи света. Сегашните кривоверни ще станат правоверни, а правоверните – кривоверни. Важно е да се оправи светът. Кой ще го оправи, това е второстепенен въпрос.

Казвате, че културните хора ще оправят света. Каква е културата на сегашните хора? Растенията и цветята приемат сокове, обработват ги и образуват аромата в тях. Приятно ти е да помиришеш едно цвете. Хората приемат аромат от растенията и, като мине през тях, те отделят вещества, които сами не могат да понасят. Такива културни хора сте всички. – Защо обществата не прогресират? – От много изверժения. Преди години, някой си сънувал, че в скоро време израсла една голяма, хубава лоза. Не минало много време, лозата започнала да изсъхва. Потърсил причината и видял,

че корените й били покрити с човешки изверження. – Какво представят тия изверження? – Нечистите човешки мисли и желания. Християнската църква трябва да работи за човечеството, да пречисти човешките мисли и желания. От години говоря на българите, но те не разбират и не слушат. Те не знаят, че щом сляза от това място, болшевиците ще дойдат. Аз говоря за мир и любов, за Божествения принцип, който ще спаси човечеството. Ние трябва да се молим да дадем път на Божествения принцип в себе си. Откажем ли на тоя принцип, ще дойде омразата. Нека направят опит в малък размер. Нека ми дадат едно село от сто къщи, да приложа закона на любовта, да видим, какъв ще бъде резултатът след 10 – 20 години. Нека видят българите, как се управлява. Законите, с които ще управлявам, ще извадя от човешкото тяло. Като приложа Божествената конституция, всичко ще тръгне по мед и масло. На сто случая ще има едва едно изключение. – Може ли това да стане при сегашните условия, при сегашния ред и порядък? – Не може. Човек, който не се храни, не диша, не мисли и не чувства, умира. – Можеш ли да възкресиш човека? – На оня, който не се храни, не диша, не мисли, не чувства и не действа, никой не може да му помогне.

Молитвата е най-силният акт в човешкия живот. Тя концентрира човешката мисъл, човешките чувства и човешката воля в едно. Тая молитва е мощна, тя върши чудеса. Ако обиденият, изневереният мъж каже, че ще отмъсти на своя съперник, неговата закана е силна като молитвата. Той се заканва и успява. И ангелите, и херувимите му помагат да си отмъсти. Но ако мъжът е готов да прости и да прояви доброто, тоя момент е по-силен от отмъщението. Цялото небе и Бог му идат на помощ.

Днес всички българи – управляващи, духовенство, всички се питат, какво ще стане с България. – Нищо лошо няма да стане с България. – Какво ще решат в Париж? – Кой решава въпросите в Париж? Ще кажете, че французите, американците и англичаните решават въпросите. – Кои са тия хора? Аз познавам два вида англичани, американци и французи; и двата вида добре ги познавам. Няма сила в света, която може да върне човечеството назад. Няма сила в света, която може да умъртви хората, да избие и унищожи човечеството. Тоя век е отживял своето време. Останал е само ариергардът, който бяга вече. След 20–30 години нищо няма да остане от него.

„Кога се молиш, влез в скришната си стаичка." Моли се и не се връщай към старото. Моли се за живите хора, носители на бъдещата култура, а не за умрелите. Който не иска да се моли, свободен е да не се моли. За себе си казвам: За умрели хора не се моля. – Бог да прости нашите умрели! – Няма защо да ги прощава. Бог прощава на живите, а не на умрелите. Смешно е

да се молиш за умрял кон, който мирише. Моли се за живи хора. Да се молиш за умрели хора, това е заблуждение, което няма нищо общо с християнството. Който върши добро, е жив; който върши престъпления, е умрял.

Хората се делят на леви и на десни. Така се делят и философите, и учените. И в камарата има леви и десни. Понякога левите са десни, а десните – леви. Често управляващите са криви хора, а някога обратно: управляващите са прави, а управляемите криви. При сегашните условия не може да кажете, коя партия да дойде на власт. В България трябва да дойде партията на живите хора, а партията на умрелите, Господ да я помете. Колкото по-скоро стане това, толкова по-добре. Не взимайте това помитане в лош смисъл. Както жената мете къщата и я чисти, така ще се измете и партията на умрелите хора, т. е. партията на смъртта. След това се запитайте: Живи ли да бъдем, или умрели? – Живи. – За умрелите ли да се молим, или за живите? – За живите. Аз не искам да засягам вашите чувства, както и тия на приятелите, но изнасям една велика Божествена истина. Казвам: Досега всички хора са страдали и страдат само от лъжи. Лъжете себе си, лъжете хората, лъжете и Бога. Лъжата създаде всички нещастия в света. Лъжата може да е на мястото си, но кога? Ако орелът нападне един умрял вол, той е на мястото си, но ако напада вола, който оре на нивата, не е на мястото си. Тогава той върши престъпление. Да заравяш умрял човек в земята, това е добро; да заравяш жив човек в земята, това е престъпление.

Христос казва: „Влез в скришната си стаичка и се помоли на Бога." Това значи: Определи се към Бога в положителен смисъл. Определиш ли се, ти ще прогледаш през очите на Бога, на всички окръжаващи и ще разбереш, че те са твои братя. Ние сме пратени на земята не да оправяме света, но да работим. Чудни са някои лекари, които практикуват гипсирането. Като видят, че кракът на болния е счупен, те веднага го турят в гипс. Ако се окаже, че кракът не е добре наместен, счупват гипсовата превръзка и турят нова. Случва се, че кракът зараства накриво. Тогава чупят костта и отново я гипсират. Новите лекари избягват гипсовите превръзки. Първата им работа е внимателно да наместят счупените кости, които превързват с лека превръзка, да не се движи кракът, и да оставят природата да довърши работата. От страна не лекаря се иска изкуство да намества счупените кости, а останалата работа ще свърши Бог. Христос казва: „Отец твой, Който вижда в тайно, ще ти въздаде наяве." Значи, всичко, което желаеш, Отец ти ще ти го даде. Така ще се реализира силното желание на момата и на момъка. Някоя мома, например,- започва да мечтае за женитба и определя, какъв да бъде възлюбеният ѝ: рус, със сини очи, добре облечен, умен, добър, с добра обхода. Не се минава много време, тоя момък иде при момата, предлага ѝ своята любов. Той е уверен, че тя ще му отговори,

защото вътрешно чувства, че отгоре е определен за нея.

Един ден, когато България бъде толкова вярваща, колкото тази мома, и тя ще помисли, какво управление да- има, кой да я управлява. И каквото пожелае, това ще бъде. Казваш: Искам пари на заем. – Колко искаш? Определи точно, колко искаш. – Искам жито, ечемик, царевица. – И това ще бъде, но определи точно, по колко крини искаш. – Искам 15 крини жито, 3 крини царевица, една крина боб, три крини леща. – Каквото искаш, ще ти се даде. Ето, вземи всичко това и го използувай за своето благо, както и за благото на окръжаващите. От две хиляди години се проповядва Христовото учение, но нищо не излиза. – Защо? – Защото не се спазват условията, при които семето завързва. Проповядването е сеене, при което семето трябва да завърже и даде плод.

Сега, като говоря така, някои от вас харесват, каквото говоря, а други се съмняват и казват: Ние знаем, защо ни говори той. И аз зная, защо говоря. При това, не говоря с пипане, слепешката. Определено говоря, че ние трябва да се молим. – Значи, трябва да бъдем религиозни. – Не е нужно да бъдем религиозни. Религията подразбира свързване, а от свързването произлиза думата „лига, легия." Когато човек си представи, че нещо е много сладко, образуват се слюнки в устата му. Казано е, че ще се молиш и ще служиш на Бога в дух и истина. Под „дух" подразбира със сила, а „истина" подразбира всички разумни закони, между които има тясна връзка. Казвам: Да си духовен, не значи да си религиозен. Под "духовен" разбирам силен човек. Силен е оня, който при вида на отворената и пълна с злато каса, остава тих и спокоен и казва: Не се нуждая от пари. Ако си добър музикант, като Паганини, защо ти са пари? Ще вземеш цигулката си и ще свириш, а парите ще вървят след тебе. Вече 40 години работя между българите и само едно чувам: Пари, пари! Ето, вече имат пари. Едно време българите бяха идолопоклонници, а днес са иконопоклонници – кланят се на парата, като на икона. Те не трябва да бъдат нито идолопоклонници, нито иконопоклонници. Това не е молитва. Българите трябва да се молят само на Бога и само на Него да се кланят. Българите трябваше да се молят само за жито, за царевица, за плодове. Днес има богати хора, но те са още иконопоклонници. Много от сегашните хора продават икони. Ние знаем, какви са техните икони. Не се позволява на културните хора да се кланят на идоли и на икони. Да ги турят за украшения, може, но да влагат надеждата си в тях, това е престъпно. Жената, като види парите на мъжа си, не трябва да ги пожелае, но да каже: Това е иконопоклонство. Служи си с парите, без да им се кланяш. Парите могат да изчезнат. Какво ще правиш тогава? Ще кажеш, че не можеш да живееш. Това е иконопоклонство. Някой иска да има звонкови монети. Щом ги иска, ще се ожени за тях. Утре ще дойдат болшевиците. Какво ще правиш тогава? Аз не говоря за

сегашните болшевици, но за ония, които искат да бъдат свободни, а ограничават свободата на другите. Има и съдии такива.

Казвам: Съществуват два вида болшевици. Едните наричам бели светли болшевици. Те не си служат с насилия и ограничения. Аз съм с тях и ги поддържам. Другите наричам тъмни болшевици. Те си служат с насилието. Те са стари болшевици, с нов надпис. Те трябва да разберат Христовото учение и да го приложат. Щом сме дошли на земята, трябва да се ползуваме от Христовото учение. Не сме дошли да използуваме хората, да ги впрегнем на работа и да ги мушкаме с остен. Това не е култура. Един Закон има, и всички трябва еднакво да се подчиняваме на Него. Той трябва да бъде написан в сърцата ни, и всеки да бъде съдия на себе си, сам да следи за неговото прилагане. Често хората менят убеждението си, според общественото мнение. Според мене, общественото мнение се променя, както времето: лятно време едно, зимно време друго. Земята е причина за промяната на общественото мнение. – Защо? – Защото оста ѝ е отклонена на 23 градуса от първоначалното положение. Един ден, когато оста на земята се изправи и заеме перпендикулярно положение, тогава общественото мнение ще се установи. Тогава ще дойдат добри времена за човечеството.

Каквото е станало с земята, същото забелязваме и в човешкия мозък. И той се е отклонил на 23° от правия ъгъл. Ето защо, нашите мисли, нашите философски разсъждения са на 23° далеч от истината. Сегашната философия и сегашните вярвания на хората са далеч 23° от любовта. – Кога ще се оправи светът? – Когато изправите оста на вашия мозък на 90°. Това значи, светът да се пречисти и да дойде хармонията и възкресението за човешките души. При това положение, човек е готов да се откаже от всичко временно и преходно. Дойде някой да иска къщата му. Той не се противопоставя, но казва: Заповядай, влез в къщата. Тя не е моя собственост. Оставя къщата и излиза вън. Казвате: Лесно се говори, защото нямаш своя къща. – Всички ваши къщи са и мои. Ако един ден отида в пространството, ще посещавам всички къщи като свои: дето искам, там ще вляза; каквото пожелая, ще го взема. Обаче, не искам да минавам през тесни дупки. Ако искам да стана царски син, и това мога да постигна. Ще се родя в царски дом и ще стана царски син. Раждането е минаване през тясна дупка.

„Кога се молиш, влез в скришната си стаичка.“ – Какво ще правя там? – Ще се запознаеш с човешките души, ще започнеш да ги разбираш и да се разговаряш с тях. И тогава, като срещнеш един човек, ще го познаеш и ще кажеш: Ето човекът, когото търся. Сега се срещате и се разочаровате един от друг. По колко пъти на ден лицето ви се променя: става ту бледо, ту

червено. Ти се молиш, но твоята молитва нищо не ти допринася. Едно нещо е да се молиш вън, т. е. вън от духовния свят, друго нещо е да се молиш в скришната си стаичка, т. е. в духовния свят. Малцина са влезли в скришната си стаичка. Който влезе в тая стаичка, става господар на себе си и възкръсва. – Кой човек не възкръсва? – Който не излиза от скришната стаичка, Ще влезеш в скришната стаичка и ще излезеш вън. Казвате: Такова възкресение ли очакваме? Вие приличате на млада мома, която очаква някой княжески син. Като не дойде той, дохожда един беден, скромен момък. Тя го поглежда и казва: Княжеският син закъсня. Няма повече да го чакам, ще взема бедния момък.

Помнете: Докато сте вън от стаичката си, никога няма да разберете Христовото учение. Влезете ли в стаичката си, истината, правдата, любовта ще царуват във вас. Волята, умът, сърцето ще се проявят с всичката си сила - никакво недоволство, никаква сянка няма да се яви на лицето ви. Питате: Вън ли съм, или вътре в стаичката? – Вън сте, всички сте вън. Някога правите опит, влезете вътре, постоите десетина секунди и пак излизате вън. Доброто и възвишено настроение, което понякога имате, както и желанието ви да помогнете, да простите на ближния си, да повдигнете падналия, това се дължи на момента, който сте прекарали в тайната си стаичка. – Нали сме правоверни? – Според мене, правоверен е само оня, който е в тайната си стаичка. На оня, който е в тая стаичка, моето почитание и благословение. За него всякога мога да се моля. Оня, който стои вън от стаичката си и само философства, той е далеч от мене – за него не мога да се моля. Той казва: Помоли се за мене. – Влез в скришната си стаичка, заедно ще се помолим. Казвате: Човек трябва да бъде силен, за да приложи Христовото учение. – Щом намирате, че сте слаби, децата ви ще приложат това учение. Те ще оправят света. Майката живее само за детето си, понеже то внася подтик, импулс в нея. Детето е цар за майката: каквото заповяда, тя изпълнява. Изпълнява се заповедта на онова дете, което внася подтик към наука, към култура. На такъв цар и аз бих се молил. На такъв цар бих изпратил много подаръци и бих казал: Достоен си да управляваш.

Христос казва: „Като се молиш, влез в скришната си стаичка." Тая стаичка е една гатанка, още неразрешена, И философи, и учени са мислили и мислят върху тая гатанка, но не са я разрешили. Казано е просто и ясно: „Влез в скришната си стаичка, дето човешки крак не е стъпвал. Там само ангелите живеят. И като влезеш вътре, помоли се Отцу твоему, Който вижда в тайно." Като влезеш в тая стаичка, ще разбереш, какво нещо е Господ, Той не е такъв, какъвто философите и богословите Го описват. Те не Го познават, защото оста на техния мозък е изкривена. Всички, които ме слушате днес, влезте в скришната си стаичка и се помолете на Бога. Това, което пожелаете в тайно, Бог ще ви го създаде наяве. Като казвам, че

всичко ще ви се въздаде, имам пред вид белите българи. Добри хора са тия българи, велико бъдеще ги очаква.

Какво означава думата „българин"? Тя е от древен произход. Коренът ѝ се крие в дълбоката древност. Под „българин" разбирам човек, който търси Учителя си, намира Го и учи. От гледището на Божествената филология, това е значението на думата „българин." Като българин, намери своя велик Учител и кажи: Велики Учителю на светлината, ти ще бъдеш между нас и ще ни управляваш. Значи, българин е всеки човек, който търси и намира своя велик Учител, за да приложи неговото учение и да покаже на своя народ и на своя ближен, как трябва да се живее. – Българин ли съм? – Ако ме разбираш, българин си; ако не ме разбираш, не си българин.

Желая ви да се върнете по домовете си с думата „българин" и да намерите своя велик Учител.

Желая ви да влезете във вашата скришна стаичка и да се помолите Отцу вашему, Който вижда в тайно. И ще ви въздаде всичко наяве. Не се плашете от Парижката конференция, нито от болшевиците и от гърците – от никого не се плашете.

Бъдете свободни граждани на живата земя, и тя ще бъде ваша.

Неделни Беседи
27.04.1919 Неделя, София

1919_05_04 Изгряващото слънце
Издателска къща „Хелиопол“, 1998.
неделна беседа

ИЗГРЯВАЩОТО СЛЪНЦЕ

Аз дойдох виделина на света, за да не остане в тъмнина всеки, който вярва в Мене.

Думата „аз“ от прочетения стих замества сегашната дума „дух“. Идеите на старите и младите хора, когато се различават по форма, не се различават по съдържание, а когато се различават по съдържание, не се различават по смисъл и най-после, когато се различава по смисъл, не се различават по същество. Тази разлика между млади и стари е естествена. Младите и старите, които наблюдават двете фази – изгряването и залязването на слънцето, имат две различни перспективи в живота. За едните светлината се увеличава, а за другите – намалява, следователно, те не могат да гледат еднакво на света. Кажат ли хората, че се различават един от друг, аз правя следното сравнение: от изгрева на слънцето до обяд, хората имат един вид идеи, а следобед, до залеза на слънцето, имат друг вид идеи. Тъй че, когато хората кажат, че се различават, аз питам: какви идеи имат, идеи на изгряващото или на залязващото слънце, сутринни или вечерни схващания? Има друга категория хора, на които идеите се различават от залез слънце до полунощ и от полунощ до изгрева на слънцето. Има четири вида хора, които се различават по идеи. Двете категории спадат към виделината, а другите две – към тъмнината. Като говоря за виделина и тъмнина, подразбирам движението на земята в нейните отношения към съзнателния живот. Има ли движение, ще има и светлина, и тъмнина. А то се подразбира, че земята се движи към центъра, към слънцето. Към него тя се стреми. Движението значи Любов. Любовта движи всички същества. Когато известна материя има кинетическа енергия, т.е. такава, която произвежда движение, това значи проявление на Любовта във всичките форми. Виделината е една от формите на Любовта. Христос казва: „Аз“, т.е. „Духът“, но не това, което виждате, защото виждате само сенките на нещата, просто отражението на светлината от повърхнината на телата. Казваш: „Видях един човек на пътя“. Какво видя? – Сянката му. Отражението на неговото тяло влиза в очния нерв, прави сътресение, произвежда впечатление, проектира сянка навън и после казваш, че си срещнал еди-кой си господин. Просто неговата сянка ви е срещнала. Питам ви: когато изгрява слънцето, вие ли го посрещате или то вас? Който привлича, или който се привлича, посреща? Това е философия. Когато някой каже, че се движи, искам да зная, дали той се привлича или той привлича. Като се движиш, ти може да си привличан, а и да привличаш.

Да привличаш, е едно, а да се привличаш, е друго – това са две различни положения. Когато те привличат в движението, ти си ограничен, а когато привличаш, ти си свободен. Като казвате, че сте дошли на земята, то е защото тя ви привлича. Вие се привличате от нея, приковала ви е тя тук и ви държи. Вие ли ходите или тя ходи? – Аз мисля, че земята ходи във вас. Това са само нахвърляни философски мисли. Земята ходи и се движи. Тя е отлична дама, толкова изящно ходене аз не съм виждал, не съм виждал друга дама да ходи така гъвкаво и прилично. Като се движи в пространството, тя не произвежда никакъв шум. Никакъв прах не вдига, както съвременните дами. Земята е толкова учтива, че не иска да събуди никого, като минава, затова никой не я усеща. Понеже тя е впила очите си към слънцето, своя любовник. А съвременните госпожи правят обратното. Всички, които роптаят в този свят, не са впили своя поглед или, другояче казано, те са хора безидейни. Като казвам безидейни хора, не разбирам, че у такива хора няма никакви идеи, но техният поглед, тяхното движение, техният стремеж не е така фиксиран в известна посока, както на земята. Христос като казва: „Аз дойдох“, с това Той не подразбира идването на един човек, а на една велика идея и ние се лъжем, като мислим, че един човек идва или е дошъл. Дойде някой проповедник и ние казваме: „Той ще оправи света“. Дойде Христос преди 2,000 години и тогава казаха: „Той ще оправи света“, но светът пак не се оправи, дойдоха след него много други, светът пак не се оправи, според нашето схващане. Защо? – Защото светът не се оправя тук, а на друго място. Аз ще ви задам един въпрос: когато един художник рисува една велика картина, къде отправя той ума си? – В платното и там прави корекция. Идеята в ума му е съвършена, но като се проектира вън, на платното, тя не е тъй съвършена, както в ума. Следователно, животът, който е вътре в нас, е съвършен. Казват, че животът на едни е светски, а на други – духовен. Животът, сам по себе си, не може да бъде нито светски, нито духовен, но когато животинското живее в човека, той става светски, а когато човешкото се проявява в човека, той става духовен. Ако сложите в съвсем чиста вода някое горчиво или сладко вещество, тя ще приеме неговия вкус, но това значи ли, че самата вода е сладка или горчива? Тя не е нито сладка, нито горчива – това не е разбиране, а вие я правите такава. Така е и с хората: едни внесат в чистия, Божествен живот някой елемент, който го опорочава и го прави светски, а други внесат доброто в живота и той става духовен. По тази причина някои хора са много духовни. А днес хората са опорочили живота си, че аз не виждам никаква разлика между духовните и светските хора. Когато дойдат да защитят идеите си и единият, и другият си държат къщите, вземат наемите си. Единият минава за сладък, а другият – за горчив; горчивият е такъв за хората, а не за себе си, и сладкият е сладък пак за хората, а не за себе си. Това са понятия на хората. Следователно, светлината и тъмнината са два процеса за разбиране на всички съществуващи отношения.

Светлината е ясно понятие, а тъмнината смътно, забъркано понятие за нещата. Сега мнозина между вас минават за светски хора. В някои отношения бих желал да бъда светски човек, а в други – духовен. Ако искам да си почина, да седна под сянката на някое гъсто, сенчесто дърво, при някой извор, ще бъда духовен. А ако съм с мотиката в ръка, ще бъда светски човек, защото на много червейчета ще прережа главите. Затуй духовните хора не вземат мотика и носят прозвището мързеливци, а светските – работни. Светските хора разрешават въпросите с острието на меча си, а хората на идеите – с перото си. Светските хора са черноработници, пролетарии, а духовните хора – буржоа. Не е лошо човек да бъде буржоа. След като някой е работил дълго време на нивата, като пролетарий, после ще си почива и ще стане буржоа, ще оправя света от своето становище. За да има ред в света, не трябва да се почива повече, отколкото е потребно, но и не трябва да се работи повече, отколкото силите ни позволяват. Светлината и тъмнината са две фази в Природата, които се сменят: в светлината работим, а в тъмнината почиваме; когато работим, светлината е отвън, а тъмнината отвътре, а когато почиваме, светлината е отвътре, а тъмнината отвън.

Само така като мислят и разбират живота, светските и духовните хора ще намерят допирните точки на съгласието помежду си, да изяснят закона на труда. Христос казва: „Аз дойдох“, т.е. Духът е дошъл. Като дойде Духът у вас, той ще ви даде ясна представа за живота. Христос е дошъл за вас, за да не ходи в тъмнина всеки, който вярва в Него. Аз ще взема вярата не в обикновения смисъл, както я разбират мнозина. Вяра може да има само чистият, безгрешният човек, само той може да вярва във всичко и да не се съмнява в никого. Това е вяра, а не „вярване“. Вярата е качество на ангелите. Някои казват : „Аз имам вяра“. – Не, ти имаш вярване. Твоята вяра е като паяжината, мени се 100 пъти на ден – вярваш и не вярваш. Срещнах един ден един млад студент, който се е занимавал с известни окултни науки и ми казваше, че той вярвал, че има Господ. Но после, като почнал да изучава социализма, изповяда, че стъпкал своята идея за Бога и сега вече станал човек. Под думите „стъпкал своя бог“ аз разбирам, че е стъпкал своя егоизъм. Когато някой каже, че вярва в Бога, то значи, че вярва в себе си и се счита за божество. Всички съвременни хора са „божества“. Така че едните или другите, които казват, че вярват или не вярват в Бога, то значи, че едните са доблестни да заявяват, че вярват в себе си като божества, а другите крият това. Светът днес е пълен само с божества, с христовци, богородици, свети ивановци, николовци и т.н. Светът страда от тях. Няма го още истинският Господ! Къде е той? Ето къде е: в онзи момент, когато в душата си възлюбиш всички хора, този Господ ти е изпратил един лъч. Когато всички противоречия изчезнат от твоя ум, когато ти съзнаеш своята длъжност и си готов да се пожертваш,

истинският Господ е проговорил в теб; ти и Той сте едно и също в тоя момент. Христос казва: „Аз дойдох с тоя Господ, Който живее в мен, дойдох с Него, чрез него, за да дам виделина на всички, за да повярват“. Кои? – Онези малките, чистите души. Колко велико нещо е да бъде човек чист в света! Върху тази чистота почиват всички идеи, цялото щастие, здраве и цялото блаженство на човечеството. Ако човек бъде чист, няма да ходи в тъмнина, ще има ясна представа за живота и ще може да го нарежда така, както би трябвало. Зная двама братя от Варна, единият от които постъпи във военното училище, стана офицер и постепенно напредваше в по-висш и по-висш чин, докато се издигна до чин полковник. Другият му брат не свърши нищо и затова постъпи като прост войник, да изслужи военната си повинност. Един ден, войникът срещнал брат си на улицата и не му отдал чест. Полковникът го спира и го пита, защо не му е отдал чест. Войникът отговорил: „Нали си ми брат, мога и да не те поздравя?“ – „Аз съм преди всичко офицер, а после твой брат, и затова трябваше да ме поздравиш“, отговаря полковникът-брат. „Арестувам те за два дни.“ И сега светът е пълен с полковници отвън и прости войници отвътре, с буржоа и пролетарии – емблема на светлина и тъмнина. Кога е станал буржоа и кога пролетарий? Ти не си роден нито буржоа, нито пролетарий, а си роден човек за мислене – да разбираш закона на светлината и тъмнината. Светлината подразбира богатство, а тъмнината – сиромашия, но и в светлината има различия, има разни степени светлина. Например, има светлина при изгряването на слънцето, има светлина към обяд, а има светлина и при залязването на слънцето. Онзи буржоа, на когото слънцето е изгряло, ще гледа на нещата по един начин, а този, на когото слънцето е залязло, ще гледа на нещата по друг начин.

Днес Христос разрешава един велик обществен въпрос – въпросът за така наречената класова борба. Това не е идейна борба. Тя е същата, която съществува от 8,000 години, изразена в същото положение: „Слез ти, да се кача аз“. Досега са управлявали малцинствата, а в бъдеще ще управлява мнозинството. Досега са работили „меншевиките“, а за в бъдеще ще работят „болшевиките“. Това може да стане. Ще кажете: „Как е възможно един благородник да работи за простия човек, за пролетария?“ Ще ви запитам: как е възможно майката и бащата, които са буржоа, да работят за своите деца, пролетариите в света, да стават рано сутрин, да ги нахранят, да им доставят всички средства за съществуване, да жертват за тях безсънни нощи и т.н. Родителите знаят, че по такъв начин трябва да изпълнят задълженията си към своите деца, защото един ден този пролетарият ще отмъщава. Майката, която е Любов, работи, също и бащата – трябва тези буржоа да си сложат престилките, да шетат на пролетариата, защото този пролетарият един ден ще ги изпъди от къщата

им, ще им вземе насила парите и ще ги кара да работят. Това е било и ще бъде. Докога? Докато изчезне тази класова борба, която е чисто материалистическа. Това е един преходен стадий в живота на човечеството. След хиляди години, ще дойде друга епоха, когато хората ще живеят по друг начин и тази борба ще се замени с ред и порядък в живота. Днес ние разглеждаме човека в отношенията към подобните му, според изречението: човек за човека е вълк. Обаче, аз казвам, че човек на човека е брат. Ако вземем Дарвиновата теория за произхода на видовете и проследим при какви условия се е родил и живял вълкът, ще видим, че първоначално той не е имал тези качества в характера си, които после е развил, вследствие на условията, при които е живял. Вълкът представлява една далечна култура на миналото. И той се проявява сега в човешкото общество и в живота. Защо? – Защото хората не разбират онези велики закони, които управляват живота. Ще ви представя фигуративно отношенията на хората в днешния живот: допуснете, че корените на едно дърво имат дълбоко съзнание в себе си и по едно време от него се отделя едно малко коренче, което върви по своя път, но среща големи препятствия. Това коренче не може да си намери изход и затова се връща пак при баща си и го прекръстосва. Бащата не знае, че това е неговият син и започва да се бори с него. Така днес всички хора се борят със себе си, със своите деца, като се мъчат да ги изрежат и да се освободят от тях. Те са все същите корени, които са срещнали препятствия в живота, защото иначе нямаше да има дисхармония. Христос казва: „Аз дойдох да покажа истинския път на всички, които вярват и имат чистотата на ангелите“. Човекът още разсъждава, дали ще живее след смъртта си или не, дали животът има смисъл или не. Това не е живот, а само утайки на тъмнината, в която той живее. Един е животът и той не може да умира, нито да се ражда. Ако излея водата от своята кана, тя умира ли? Каната никога не е била жива и не може да умре. Следователно, във физическото си състояние човек е една кана, в която е налят животът. Каната е само едно условие, а животът е всичко. Като се напълни каната, оживява, а като се изпразни, умира. Животът в тялото е разнороден, а в смъртта – еднороден. Сегашните учени казват, че материята била еднородна. Това е 50% вярно. От еднородното не може да се роди разнообразие. Ако в боите нямаше разнородност, от тяхното еднообразие не би могло да се роди нищо. Що е разнообразие? – Това са всички необходими форми, в които битието, животът трябва да се прояви. Животът не може да се прояви само в една форма, а се проявява в ред безконечни форми. Когато тези форми се съчетаят и дадат израз на една по-велика форма, казваме, че животът е еднороден, т.е. всички форми имат еднакъв стремеж към проявлението на една по-висша форма. Но по отношение на тази велика форма, която е еднородна, това не значи, че тя е сама, с нея има още такива форми, които се съединяват и образуват други светове. Като изучаваме Природата,

виждаме, че съществува този велик закон на еднородство и на разнообразие. Това, обаче, не бива да ни спъва. Човек, който е на тъмнина, е на почивка, той дава наставление на младите; той ще бъде писател, поет, княз и ще стои под сянката долу. А щом е пролетарий, ще работи, само когато има светлина. Следователно, Господ създаде света не за буржоата, а за пролетариата, т.е. за работниците, които прогресират. Ще уподобим богатите хора на събрано богатство от миналото, а бедните хора – на богатство, което сега се събира. Тъй че богатите хора са на миналото, а бедните хора са на бъдещето. Изберете си тогава: богат ли си – ти си човек на миналото, беден ли си – ти си човек на бъдещето. В еврейския език има само две времена: минало и бъдеще. Няма настояще. Те казват, че всяко нещо, което става, е минало, а което идва, е бъдеще. Настоящето е само един преходен момент, то е точка и не заема никакво пространство. Бъдете прочее, хора на бъдещето. И тъй Христос казва: „Аз дойдох да дам светлина на хората; на бедните – хората на бъдещето – за да не ходят в тъмнина, по пътя на богатите, т.е. на миналото". Всички грехове са грехове на миналото. Ние носим греха като сянка и всеки, който иска да се освободи от него, трябва да стане човек на бъдещето; иначе той ще носи греха си тъй, както змията носи кожата си. Когато някой каже, че иска да живее в бъдеще, разбирам, че той иска да живее без грях. Когато някой иска да бъде богат, разбирам, че той иска да греши. И така, бедните хора са на доброто и на светлината, а богатите хора са на греха и тъмнината. Може да ви се видят тези думи горчиви, но нека излезе някой да докаже, че това не е истина. Аз не считам богат човек само онзи, който има пари, но и този, който има знания и сила, употребява това не за доброто на своите ближни, а за тяхното спъване в зло. Него наричам буржоа. Хора, които вършат волята Божия, наричам пролетарии или хора на бъдещето. Пролетариите наричам още пчелички, работници на новата култура. Думата „пролетарии" е класова, тя не е точен израз, а трябва да се каже работници на новата култура, на новата наука. Коя е новата наука? – Да живеем всички в светлина, да бъдем всички щастливи и да не разваляме нито своето щастие, нито щастието на другите. Аз мога само с две думи да разваля щастието ви и за 100 години да не го намерите. Представете си, че ви извикам и поставя срещу вас една бомба със запалка. Ако експлодира бомбата, какво ще стане с вас? Така и във всяка ваша мисъл има запалително вещество, което като експлодира, образува всички онези условия, които наричаме зло. Така пояснявам злото – като материя, която не можем да контролираме, защото не е подчинена на нашата воля. Материята, която е под нашата воля и можем да я контролираме, аз наричам добро. Външният свят се контролира от друга воля, вътрешният от нашата. Ако и Господ, който контролира материята отвън, изгуби своята нишка, то всяко съществуване би изчезнало. А за това трябва да държим юздите на коня си, защото изпуснем ли ги, конят избягва и

катурва всичко, а от това стават и нещастията. Това са общи и прости идеи. Всеки ден вашият кон, т.е. вашият ум, върви с дигната опашка и уши, смел е, от нищо не се бои, но мине някой покрай него, каже му нещо и той веднага се стрясва. Някой богат евреин върви смело по пътя, но срещат го и му казват, че му остават още два дни да живее. Уплашва се конят, т.е. умът на този евреин, веднага той взима мерки, затваря магазина си и казва: „Ще празнуваш от сега нататък". Така всички хора се плашат. От войната до днес все слушам да се говори, какво ще стане с България. Мнозина се плашат повече, отколкото трябва. България не е единствената величина, има и други величини. Кажете ми, имаше ли българи, сърби, французи, германци, англичани, когато Господ създаваше света? – Нямаше ги, те след това сами дойдоха. Може да ми възразите, но аз питам: майката ражда ли децата си като професори, учители, свещеници, съдии и други? Тя ражда деца, които след това стават учени, генерали, доктори, инженери и други подобни по служба. Службите, които изпълняваме в живота, са разните роли, които играем на сцената. Докато сме на сцената, ние сме облечени във форми, актьори сме; слезем ли от сцената, ние сме вече братя. Като отидем на Небето, ще се посмеем на тази борба, като си припомним разните случаи от живота си на земята. С един пример ще ви изясня положението, в което се намирате. Един индуски бог, като се наситил на хубавия си живот на Небето, пожелал да му се позволи да слезе на земята, да си поживее. Позволили му и той си избрал формата на свиня и затова се въплътил в едно младо прасенце. Започнал да живее като всички прасета, ровил се из нечистотиите, излежавал се на сянка и тлъстеел. По едно време се оженил, родили му се дечица около 10–15; живеел си мирно и щастливо. Почакали го на Небето година, две, три, десет, той не се връща. Повикали го оттам, но той не искал да се върне. „Мен ми е тук много добре", казвал. Решили да му вземат прасенцата, така да го принудят да се върне, но и при това нещастие, пак не искал да се върне. Взели после и жена му, но пак не успели, той започнал да си търси друга жена. Решили най-после да поразят него самия и затова му изпратили тежка болест, която го и върнала на Небето. Като се събудил на Небето, започнал да се смее на живота си, който прекарал на земята. Много съвременни хора имат опитността на този бог, но не знаят какво са били по-рано. Много хора имат опитността на този буржоа, плачат и решават разни въпроси на земята. Идват разни нещастия да вразумят хората, но като напуснат свинската форма тогава ще разберат, какво е било тяхното състояние. Какво представлява свинската форма? – Тя е крайният материализъм, който сега съществува. В какво се състои той? – Именно в това: събират се хората и говорят за това, онова, за онзи свят, за доброто в света, но те си имат своите гъски, кокошчици, винце и си живеят широко. Бедните хора, като ги слушат така да говорят, казват си: „Тези хора все за онзи свят говорят, за Бога живеят, но знаят как да живеят на този свят". И

така, на бедните хора харесва живота на богатите, техния материализъм, те го възприемат като идеал и се стремят да го постигнат. Този идеал става прицелна точка в живота на бедните и с това се създава учението за материализма. Бедните хора казват на богатите: „Ние искаме да живеем като вас“. Понеже богатите хора станаха причина за отклоняване на бедните от правилния път, Господ ще ги сложи на тяхното място, за да изправят грешките си. Такъв е Законът. И за това Христос казва: „Аз дойдох виделина на света, за да разясня нещата“. В природата няма противоречия, но ние сами ги създаваме. Как? – Част от материята, която Бог ни е дал, ние не може да я управляваме и затова създаваме злото. Всички грехове имат началото си в материята. Всеки грях има форма. Покажете ми един грях, който да няма форма. За някой човек, казват, че е егоист. В какво се състои егоизмът му? – Иска да има къщи, пари, да господства над жена си и т.н. За някои хора казват, че са алчни, че мразят хората и т.н. Всички грехове си имат своята материална подкладка. Като изгладим всички лоши форми и грехът ще изчезне. Следователно, лошите форми създават злото, затова се препоръчва на хората да си създават красиви форми. Съберат се двама учени и предлагат разни теории за слънцето, за неговото състояние и т.н. Други учени започват да спорят, кое мнение е по-вярно, и се разделят като последователи на единия или другия. Днес всички учени спорят върху това, кой от авторитетите на науката има повече последователи. Двама свещеници се карат, кой от тях да има повече последователи енорияши и т.н. Христос и Моисей не се съгласяват, не се споразумяват в света. Христос и Мохамед нямат съгласие помежду си на земята. В света няма такъв Моисей, няма такъв Мохамед, няма такъв Христос. Онзи Христос, Моисей или Мохамед, които са причина за деление на хората, не са служители Божии. Когато човек е изпратен да донесе някоя велика Божествена идея, той няма право да поробва хората и да търси своето благо. И Христос казва: „Аз, Духът, нося тази светлина на хората, които вярват, т.е., които имат чистота“. Сега, например, вие вярвате ли в това, което аз ви казвам? – Ще кажете, че не сте го още проверили. Ами в Христос вярвате ли? – Вече 2,000 години как хората проверяват Христос. Колкото вярвате в мене, толкова вярвате и в Христос. Евреите вярват ли в Моисей? Аз досега не съм срещал човек в света, който вярва напълно в своя учител. Тези хора, които казват, че вярват в Христос или в когото и да е другиго, не говорят самата истина. Да вярвам в Христос, не значи да се изправя в църквата и да стоя благоговейно, но да бъда в такова разположение, в такова състояние, каквото е имал Христос в душата си. Не ви говоря за религията, сити сме вече на религии. Ние трябва да живеем в Божествената Любов, в Божествената обич, в Божествения Дух. Сегашните религии нека останат за буржоата, за хората на миналото, а Божественият живот е потребен за хората на бъдещето. Някои мислят, че ние искаме да сложим хората в ново

заблуждение. Далеч от мене такава мисъл; в мене има Любов, която е движение отгоре надолу. Разбирам какво е обич, т.е. движение на човешката душа отдолу нагоре; разбирам какво е Божественият Дух, т.е. сила, която държи всичко в хармония. Докато вие имате сегашните религиозни схващания, никога не ще може да се споразумеем с вас. Може ли да кажете, като Христос: „Аз дойдох виделина на света“? Може ли да бъдете виделина на себе си и на своите близки? Това се изисква от всички ви, защото всички можете да станете, в този смисъл, спасители на света. Докато очакваме спасението на света от един човек, той никога няма да се изправи и уреди, а трябва всички да се загрижим за неговото изправяне и уреждане, а това ще постигнем като поддържаме Божествения ред на нещата и се стремим да не го нарушаваме. Когато някой ме пита, дали вярвам в Христос, аз намирам, че това е най-баналният въпрос, защото това е равносилно да ме пита някой, дали вярвам в светлината, в Любовта. Аз ходя в светлината, каква нужда има да вярвам в нея? Всеки ден аз приказвам с Бога, как да не вярвам в Него? Щом ми задават такива въпроси, това значи, че искат да ме снемат от положението ми, да ме направят демон, антихрист, буржоа. Аз не искам да бъда нито буржоа, нито пролетарий, тъй както сега разбират хората. Аз не ви говоря за историческия Христос, но за Този, живия Христос, който е във вас и между вас. Избийте тоя клин от ума си, да мислите, че Христос е вън от вас. Този Христос е Духът и, когато Го разберете, ще Го видите във всеки човек. Докато търсите Христос само в един човек, никога няма да Го намерите. И друг път съм ви казвал, че когато някой човек иска да ви проучи, ще може ли да ви разбере само по един ваш косъм? Ако някой обича някого и вземе един косъм от косата му, може ли да се каже, че в това се крие цялата му любов? Това ще бъде цяла идилия! И аз виждам религиозни хора, извадят един косъм от Христос, погледат, погледат го и пак го сложат на мястото, не го разбират. Всички взимат не само косми, но и парченца от кръста Му и светът пак не се оправя. Защо? – Защото се занимават само с физическата страна на Христос. А Христос е казал: „Който изпълнява волята на Отца ми, той ще живее в светлина“. С това нямам предвид личния живот на хората, но искам да чистя вадите. Аз съм решил да изчистя мътната вода, не защото я мразя, а да даде място на чистата вода и да полива градините, където са насадени пипер, зеле, моркови и други зеленчуци. За градините е потребна мътна вода, а чистата вода е потребна за пътниците на живота, които се връщат към Бога. Каква идея е тя! Когато Господ създал света без народности, светът бил щастлив, но днес, откак дойдоха старите египтяни, асирийци, сирийци, римляни, гърци, филистимци, щастието изчезна от земята. Съвременната наука и животът ме интересуват и при всичките противоречия, които срещам, аз пак намирам много полезни работи. Аз се възхищавам много повече от едно босо дете, отколкото от едно богато и добре облечено. Това бедно дете е

отлично, защото с него може да се разговаряш, то е скромно; в облеченото дете има външни форми, неискрени, чрез които то иска да покаже, че не е просто. Срещам един пиян човек, който се е напил много. Той ми се извинява и казва: „Извинете, господине, аз съм магаре, понапил съм се добре“. Казвам му: „Ти не си магаре, защото магарето не пие, но си откровен човек, за което те и уважавам“. Понякога човек, като се напие, може да стане буржоа, защото работният човек никога не се напива. Всички пияници са буржоа.

И така, да се върнем към Бога и да живеем без религията на омразата, завистта и користолюбието. С това не искам да кажа, че трябва да се изхвърли религията, нека си съществува класовата борба, защото и тя е така потребна, както са потребни онези червеи, които разработват почвата. Земеделецът казва: „Изорах нивата“. – Не, не си я изорал ти, а тези червеи, които живеят дълбоко в земята. Така и в класовата борба: пролетариите, буржоата са червеите, които са работили редица години и са окислили почвата. След това ще дойдат ангелите със своите рала, ще посеят тази почва и ще кажат: „Достатъчно сте работили, ние ви благодарим, защото ще имате за хиляди години какво да ядете и пиете и ще бъдете всички братя“. Християните казват, че при тези блажени времена ще бъдат в рая, турците казват, че ще имат цели планини с пилаф и т.н. Каква идилия е то – пилаф без купон! Христос, обаче, казва: „Аз дойдох виделина на света“, а виделината е смисълът на живота, тя е храна на ума, душата и сърцето. Това значи да сте доволни в себе си, сити в живота и да имате енергия и желание за работа в живота. Сега, като се върнете в къщи, ще почнете да философствате: „Може ли човек да живее без религия?“ Когато Господ създаде света, нямаше религия. Религията се яви в света, когато дойде дяволът. Най-напред хората живееха в Любов и всяко учение, което не се ръководеше от Любовта, не се признаваше за Божествено. Според мене, религията е един санаториум, една болница за болни хора е религията. Когато една мома се разочарова от живота и когато момъкът изгуби своята възлюбена, те стават религиозни. Следователно, всички религиозни хора са фалирали буржоа, а онези хора, които служат на Бога от Любов, те са хора без религия. Тези, които са в болницата, не ги съветвам да излязат от нея преждевременно, а ако искат да излязат трябва да запитат лекаря, дали е време за това, дали организмът им функционира правилно, и ако лекарят им разреши, нека влязат в широкия път на живота, където се живее без религия. „Свободни сте“, трябва да каже той, ще ви подпише свидетелство да бъдете свободни. Църквата засега е една болница, а свещениците и проповедниците са прислужниците и лекарите. Сега на някои от вас предстои да излязат от болницата. И аз съм на вратата. Макар и да съм повикан от никакъв проповедник, пророк без портфейл, ще ви запитам: „Приятен ли беше животът ви в болницата, научихте ли си урока

там?“ Ще кажете: „Ох, съсипаха ни тези инжекции“. Лекарят казва: „Човек, който не живее в Бога, ще опитва нашите игли и ще живее в болницата“. Аз казвам: „Не нося никакви игли, ножове, никаква аптека нямам, торба не нося, но дишайте чист въздух, гледайте нагоре, не ходете в тъмнината, нека слънцето да ви огрее, за да не влезете пак в болницата“. А влезете ли отново в болницата, опасно е вече, защото положението се усложнява. Докторът пак ще се яви, ще употреби всички научни средства, ще гледа, как температурата постоянно се повишава и вече болният ще фалира и ще го изнесат от болницата. При такава висока температура няма живот, а ще го внесат в аутопсионната стая, ще му разтворят мозъка, стомаха, червата и ще видят, по какви причини са го уволнили. Христос казва, че може да се живее и без термометри. Не се смущавайте от това, кое е полезно в живота и кое не – всичко е полезно, но да престанем да мислим, че животът е само в болницата. Болница, църква, концертна зала, училище, това са неща преходни, а животът подразбира нещо много по-сериозно в себе си. В истинския живот не трябва да има никакво смущение, а постоянна работа.

С три думи ще ви определя това, което Христос казва: мъчене, труд и работа. Някой ученик казва: „Много се мъчих, докато влязох в гимназията, много се трудих, докато я свърша“. Като се помъчите и потрудите, идва работата – това е Учението, което сега ви проповядвам. На тези, които се мъчиха, казвам да не се мъчат повече, а да се трудят. На тези, които са се мъчили и трудили, казвам: не трябва повече да се мъчите и трудите, а елате при мене, аз ще ви науча да работите. Това са думите Христови, които казва в цитирания стих: „Аз, моят Дух ще дойде да ви научи, какво да правите“. Сега е моментът за тези, които са свършили училището, да се спрат, да покажат свидетелството или дипломата си, защото преди това са били невежи. Днес навсякъде в света искат дипломи; нямаш ли такива, не можеш да станеш нито учител, нито министър, нито съдия и т.н. Бъдещият живот няма да бъде живот на миналото. Христос казва: „За в бъдеще няма да има нужда от свидетелства“, а сегашният живот ще служи за основа на бъдещия, ще изработи нови форми и ние знаем, какви ще бъдат тези форми: братство с Любов.

И така, онези, които не са влезли в училището и не познават светлината, ще се мъчат и трудят. Малко са тези, които работят, те са само някои поети, художници и музиканти. Работата е да нямате абсолютно никакво смущение в ума. Христос казва: „Аз ви нося Божествената Любов, влезте в нея, проявете вашата обич и тогава Духът ще дойде, ще влезе във вас, и вие ще разберете вътрешния смисъл на живота“.

Беседа, държана на 4 май 1919 година.

1919_05_11 Светило на тялото
Издателство Бяло Братство
неделна беседа

СВЕТИЛО НА ТЯЛОТО

Беседа, държана на 11 май 1919 г.

Светило на тялото е окото; и тъй, ако е окото ти чисто, всичкото ти тяло светло ще бъде. (Ев. Матей 6:22)

Какво е разбирал Христос под думите: „Светило на тялото ти е окото"? Според съвременните схващания окото не може да бъде светило на тялото. Христос влага една дълбока идея в тази мисъл. Онези, които не са проучвали устройството на окото, малко разбират неговото естество. И аз казвам, че даже една хилядна част от устройството на окото още не е проучена. Ако аз бих се опитал да опиша окото, бих влязъл в стълкновение с всички учени хора. Първата функция на окото е да събира и да разпръсва лъчите; събира ги отвън навътре, а отвътре ги разпръсква. Когато този процес в живота се измени – ако започне да събира лъчите отвътре навън, а ги разпръсква отвън навътре, – тогава се ражда дисхармония в човешкия ум. Вие имате по две очи, и затова ще ме запитате: „За кое око говори Христос, за дясното или за лявото?" И наистина, Христос не казва: „Ако очите ти са светли", а казва: „Ако окото ти е чисто". Оттук се вижда, че Христос говори за едно око, което е вътре, в центъра на мозъка. Това око не е, което наричат пинеален възел, а аз го наричам „око на душата".

Христос взима думата „око" в единичен смисъл, като общ принцип, който включва всичко в себе си. Когато говорим за Бога, ние разбираме единица, която включва всичко в себе си. Когато говорим за тази единица разделена, размножена в себе си, разбираме всичките ѝ проявления в света. Хората тълкуват това подразделение различно; учените хора го наричат закони, причини и последствия, еволюция, мисли, чувствания и т.н. Христос казва, че вътрешното око е едновременно и слънцето на човека. И когато човек изгуби своето слънце, той умира. С други думи: Когато човек ослепее духовно, той умира, а когато прогледа духовно, той оживява. Че тази мисъл е вярна, вижда се от думите на Христа: „Които чуят гласа на Сина Човечески, те ще възкръснат". Може да ви се вижда чудно, че не се казва: „Който чуе гласа на Бога, той ще възкръсне", а се казва: „Който чуе гласа на Сина Човечески". Син Човечески е глас на Мъдростта. Това възкресение не е, което подразбира църквата; то е възкресение, чрез което се придобиват знания за разбиране на законите, по които се управлява светът и се развива животът. Мисълта на съвременното общество е единична и колективна.

Животът е започнал с образуването на окото. Най-напред, когато Господ създал човека, Той направил окото, а после самия него. Някой може да оспорва това, но аз ще ви го докажа. Преди да роди майката, взимат мерки да наредят къщата, да стоплят стаята, ако е зимно време, и т.н. Следователно онези, които казват, че човек може да живее без око, поддържат, че няма разумност в природата. На туй око, казва Христос, съответства човешкото сърце. Между духовното око и сърцето има тясна връзка. Това не е само теория, но твърдения, които може да се проверят всеки ден на опит. Който не е на правия път, животът му е все от нещастия и страдания. Ако някой се интересува да знае защо страдаме, бих отговорил, че страданията са резултат на това, че ние сме в противоречие с духовното око. Христос казва: „Ако окото ти е чисто, цялото ти тяло ще бъде светло". И наистина, ако окото ни е чисто, ние ще виждаме всичките предмети. Често очите ни се развалят от храната, която приемаме; ако храната е нездравословна, тя покваря кръвта, а покварената кръв поврежда очите и става нужда да се правят операции. Защо? – Защото животът ни не е съобразен с Божествените закони. Както във физическото око се явяват наслоявания, по същия закон и в духовното ни око се явяват подобни наслоявания, които създават нещастия както за индивида, така и за семейството, обществото, народа и цялото човечество. Но някой ще каже: „Господ ще ни спаси". Всички хора за спасение говорят. Няма защо Господ да ни спасява: Той ни е създал спасени. И най-глупаво е да говорим, че Господ ще ни спаси. Когато казваме, че искаме да се спасим, това показва, че ние избягваме от Божието спасение, в рамките на което се намираме. Що е спасение? – То е светлият живот на ред и порядък, но излезем ли от него, не ще бъдем вече спасявани от Господа, а от хората. Тогава няма да се раждаме от Господа, а от хората. Тогава няма да се раждаме от Бога, а като грешим много, ще бъдем заставени да се прераждаме в плът и кръв. Ще обикаляте тогава около някоя жена или мъж, ще ги молите да ви спасят – да ви създадат ново тяло, но това ще бъде само предговор на спасението. Като поживеете няколко години тук на земята, ще отидете наново в пространството, дето ще прекарате също известно време и пак ще дойдете тук на земята. Син човечески ще ти проговори и ще ти каже: „Създадох ти отново око, гледай този път да не го поквариш". Аз искам да извадите от това една аналогия за сегашния живот и да видите какво ще остане от вас, като изхвърлите всичките си черупки. Някои казват: „Ще умрем". – Ще умрете и пак ще оживеете. Орехът, който стои на дървото, има много облекла, но като узрее и падне, той хвърля най-горното си облекло, а като се посее, хвърля и другите си облекла, за да може отново да поникне и оживее. Свалянето на тия облекла не значи смърт, а показва, че си по-близо до живота. Тогава определям живота по два начина: физическият живот постоянно се променя и изменя, а духовният се променя, без да се изменя. Всеки, който се променя и изменя, той е в рамките на плътта, на

преходното, а този, който се променя, без да се изменя, той е в рамките на духа. Ще кажете: „Как е възможно човек да се променя без да се изменя?“ – Представете си, че аз съм един благородник, на когото предстои няколко пъти на ден да се срещам с различни хора. Затова ще бъда принуден да се обличам и събличам няколко пъти на ден с различни дрехи, според хората, с които имам срещи. Сутринта се обличам в черни дрехи, черна шапка и ръкавици, официален костюм. Върна се от тази среща, следобед ми предстои да се срещна с по-обикновено лице, затова се обличам в бели дрехи, бяла шапка и така излизам. Който ме срещне този ден, ще пита: „Кой е този господин, който се облича по няколко пъти на ден с различни дрехи?“ – Това е господинът с многото костюми, който постянно се мени, но не се изменя. Това е свойството на човешкия дух да се мени, но да не се изменя. Когато дойдем обаче до онова вътрешно състояние, когато се изменяме вътрешно, тогава изгубваме своята индивидуалност, изгубваме това, което сме спечелили. Това аз наричам закон на падането. Лъчите, които се проектират като известна енергия, с падането на земята остават на нея дълги години, докато дойде ден да се върнат при своя баща, от който са излезли. Защо тези лъчи излизат от Бога? – Защото и те са съгрешили. Ако те не бяха съгрешили, вие не щяхте да усещате това парене и изгаряне, а щяха да предизвикат една нежна светлина и приятна топлина. Тъй че тия лъчи, които са паднали веднъж на земята, колкото и да са светли, и те са съгрешили, тяхното око е хванало малко мрежа. Тия лъчи са живи, и вие ще се чудите как е възможно да живее светлината? Този въпрос ще оставя да го разрешите вие. Човек сам по себе си е един Божествен лъч. Съвременната биология казва през колко стадии е минал човек, докато достигне това състояние, в което днес се намира. Той е минал през много видоизменения, клетките му са претърпели много деления и най-после имаме окончателната форма, която пак продължава да се видоизменя. Всичко това е станало от подтика на тая жива светлина. Ако проучите подробно развитието на човека, ще видите колко струва неговото устройство, колко скъпи са материалите, от които е образувано неговото тяло, и тогава никога не щяхте да грешите и не бихте допуснали нито една лоша мисъл или желание. Няма по-голяма заблуда от тази, да мислите, че човек, като греши, не вреди на спасението си. В какво се състои грехът? – Грехът се състои в това, че мислим какво придобитите неща могат да ни доставят по-голямо щастие. Но с това ние се ограничаваме и завистта става наш спътник. Всички християни, от различните школи, искат свобода, пари, за да живеят за сметка на другите. Е, добре, в началото на деветнадесети век френската революция даде свобода на народите, но каква свобода имат днес? Може ли да се нарече това свобода? Говорим за свобода, за това, че жената се е подигнала в умствено отношение, че заема по-добро положение в обществото и т.н. Но какво е това повдигане на човечеството през тези 2,000 години? – То се равнява на една петдесет

милионна част от милиметъра. Такъв е резултатът на усилената дейност на цялото човечество. Като знаете това, изчислете колко е вашият ефектив в това общо развитие. Подигнете това число в десета степен и така ще намерите коефициента на вашето съзнание, на вашата култура и развитие. Само по този начин ще може да проучваме Божествените неща. Това слънце, т.е. Божественият стомах на слънчевия логос, тъй се нарича по теософски, свети и ни дава всичката топлина. Всеки човек си има свое слънце, което, по същия закон, се намира в човека в залязването си или в изгрева си. Случва се някога, вън е зима, много студено, а вътре вашето слънце е в пролетта си; някога във физическия свят е топло, а вашето слънце не съответства на него и вие усещате една студенина. Това може да се обясни по различни начини. Някога вие не сте разположени духом, аз казвам тогава, че вашето слънце не е на мястото си. Някой път във вашето слънце има петна, тъй както и във физическото слънце. Как обясняват тези петна? Съвременните учени хора обясняват, че на слънцето някога се е образувал един тъмен пласт, то изгубило всичката си топлина, вследствие на което на земята настанал леденият период. Аз не го твърдя, това са научни теории. Според тях в слънцето е станало някаква промяна: кората му се разпукала, слънцето започнало сегашната си дейност, станали потопи и се образувал днешният свят. От разтопяването на ледените пластове е станал потопът. В бъдеще вие ще проверите това. Христос казва, че светило на тялото ти е окото и ако окото ти бъде чисто, цялото тяло ще бъде светло. Когато Христос казва, че тялото ти ще бъде светло в зависимост от чистотата на окото ти, Той разбира, че в тебе ще има онзи Божествен живот, който ще ти даде всичката възможност да се развиваш и да не бъдеш дребнав. Сегашните хора мязат на малки буболечки, мислят, че са много учени и силни хора. Когато някому е пълна кесията, той разрешава важни въпоси; но изгуби ли парите, изгубва с това и силата си. Друг някой критикува със своя малък мозък всичко, което Бог е създал: казва, че не е добре направено това онова, а туй, което неговата малка земя е направила, е добро. Знаете ли колко голяма в дължина и в широчина е земята на българина? – В дължина е най-много 21 сантиметра, а в широчина – 16 сантиметра. Е, и с тази величина на своя ум българинът иска да преустрои целия обществен строй и да говори за всичките велики тайни! Това е не само с българина, но и с всеки човек. Защо умират хората? – От малко ум, от малко храна, от малко въздух, от малко кръв.

Под думата „кръв“ подразбирам Божествения живот. Да имаш кръв, значи да имаш този чист неопетнен Божествен живот, който не трябва да бъде нито горчив, нито сладък. Отношенията в живота са такива: ако един човек в един живот е горчив, в другия ще бъде сладък, а ако в този живот е сладък, в следния ще бъде горчив. В духовен смисъл топлината аз уподобявам на обич, светлината – на истина, а въздухът – на човешката

мисъл. Както въздухът влиза в белите дробове, окислява кръвта и я пречиства, по същия закон в мозъка влизат мисли, които пречистват човешките желания. Желанията са човешката кръв. Като разберем така тази наука, ще може правилно да я приложим в устройството на обществото и с това ще може да премахнем още в самото начало всичките злини в живота. Хората казват, че всяко нещо си има причините и последствията. Питам: Кои са подбужденията на известни причини? Някои казват: „Еди-кой си убил някого от голяма омраза“. Добре, но защо го мразеше толкова много? Друг път казват, че еди-кой си обичал много някого. Защо го обича? Ако причината да мрази и да обича някого е една и съща, тя произлиза от Бога. Щом не е една и съща, не произлиза от Бога. Тези причини са следствие от някой друг живот. Мнозина говорят за законите в природата и обществото и казват, че този свят е свят на закони. Между законите има известно съотношение, но те показват, че съществата, които се управляват от закони, не живеят в мир. Не само ние, но и по-висши същества от нас, които са в слънчевата система, и те не живеят в мир. Ето защо Бог е поставил известни ограничения, известни разстояния между тях, за да няма спор. Между системата на Алфа Центорис и нашата система има едно разстояние от 25 билиона мили. Това пространство е толкова голямо, че в него може да се поставят още 3,000 системи като нашата. По този начин те не може да се карат. Когато Господ иска да направи хората добри, Той ги поставя на такова голямо разстояние. Ако ме пита някой: „На какво разстояние трябва да са мъжът и жената един от друг?“, ще отговоря: на 25 билиона мили. Числото 25 е образувано от 2 и 5, сборът на които дава 7. Числото 7 е съвършено, то подразбира закона на хармонията, но съвременните хора със своето учение до известна степен са развалили всички прегради, които Бог е поставил между едно и друго същество. Защо? – Жената иска да обсеби мъжа, да го владее. Че как ще може да го обсеби, когато той е далеч от нея на 25 билиона мили? Днес хората търсят начини как да си влияят един на друг. – Да, може да влияеш, но никога не можеш да владееш. Всеки, който се опитва в това, той може да завладее само себе си. Желанието за владение се вижда и в някои религиозни общества. Едно ново течение иска да завладее друго, да го претопи в себе си. Един народ иска да завладее друг. Хората умират все от тази лакомия, да имат много. Онзи, който иска много, не разбира Божествените закони. Не трябва да искаме много, защото имаме повече, отколкото ни трябва. Сегашните хора, макар че имат толкова малко мозък – 16 сантиметра на широчина и 21 сантиметра на дължина, – не са го обработили, както трябва. Земята на човека не е обработена. У българите, например, е обработено отпред на мозъка едно пространство само от 6–7 сантиметра и те мислят, че са носители на велика култура. Питам ви: Какво може да построиш на такова малко пространство, от 6 сантиметра височина и 12 сантиметра широчина? Следователно всички ние живеем в

закона на илюзиите, мислим, че всичко знаем. Казвате: „Нам не ни трябва никаква философия“. Не, има една философия, философията на твоето око, на твоята душа, и нея трябва всички да знаете. В какво се състои разбирането на този закон? Когато човек проектира една мисъл по Божествен начин, тя вече твори у него. Възприеми една Божествена мисъл без каква да е користолюбива цел, изслушай нейните упътвания, и ти ще придобиеш всичко, което пожелаеш. Като казвам, че ще придобиеш всичко, което желаеш, разбирам това, което се променя, но не се изменя. Тогава ще живееш в една непреривна връзка на Любовта. Като говоря за Любов, не разбирам вашата, човешката любов. Вашата любов е като тази между петлите и кокошките. Хвърлят малко жито или царевица на кокошките и петлите, те всички се събират заедно да ядат, но остане ли едно–две зрънца, веднага петелът разгонва кокошките и изяжда сам последното зрънце. До последното зрънце беше тяхната любов. Всички общества, били те религиозни или светски, живеят, къткат се като кокошки и петли, живеят в мир и любов, но дойде ли последното зрънце, казват: „Хайде сега настрана!“ Петелът изкукуригва и казва: „Кокошки, настрана от мене, вие трябва да знаете да пеете като мене“. Що е пеенето? Да пееш, значи да можеш да мислиш. Докато вярваме в лъжливите обещания на хората, всякога ще бъде така, всякога ще бъдем изпъждани от мястото, дето са ни повикали по-рано: така се лъжат моми и момци. Някой момък започне да лъже момата, че ще ѝ купи това-онова, ще живее добре с нея и т.н. Момата вярва. На друго място момата лъже момъка. В съвременното общество ние не говорим на истински език. Като се върнем у дома, ние казваме: „Човек не трябва да бъде много откровен, да не вярва на хората“. – Преди всичко ти трябва да бъдеш човек, да живееш тъй, както Бог те учил едно време, да не чакаш никакво благо от никого, да уповаваш на Бога, на своята душа, а после на ближните си. Когато Христос казва, че ако окото ти е чисто, цялото ти тяло ще бъде светло, Той разбира, че ако окото ти е чисто, ще видиш най-напред Бога, после своята душа, а най-после своите ближни. Ако окото ти не е чисто, ще започнеш по обратен процес: ще видиш най-напред ближните си, после себе си, а най-после Бога, а с това ще обърнеш света с главата надолу. Питам вас, които сте събрани тука: Кой ви даде живот? Баща ви ли и майка ви? Кои са вашите баща и майка? Записали ли сте името им със златни букви, ще намеря ли нещо от тях, ако дойда у вас, или само дрехите и някой портрет имате? В това отношение ние приличаме на старите евреи. Те измъчваха, убиваха своите пророци, притриваха главите им с трион, а след смъртта им правеха паметници и ги величаеха. Така постъпиха и с Христа, а днес паметници му строят и песни Му пеят. И в църквите все песни пеят за Христа, а навън нищо не се чува за Него. И ние пеем, пеем за Бога, но когато дойде въпрос да се замислим и за ближните, веднага предпочитаме себе си. Господарят третира зле слугата си, обира го, а с това се създават

отношения на буржоа и пролетарии. И едните, и другите не се разбират. Господ не е създал нито буржоа, нито пролетарии, а човеци. Като ви говоря, аз не искам с това да ви морализирам, защото морализирането не е нещо хубаво, то е дресиране на човека. Аз ви говоря върху един Божествен закон, за да знаете как да раждате децата си. Когато ги викате тук на земята, ще трябва да им кажете всичко истинно. Знаете ли как са раждали хората преди грехопадането? Мъжът и жената тогава са водили чист, девствен живот. Мъжът е познавал само една жена, и жената само един мъж; не са се женили, както сега, по няколко пъти. Някои ще ме запитат: „Като е тъй, по колко деца трябва да раждаме?“ – Само едно. Защо? – Защото Господ има само един, единороден син. Господ казва на хората: „Ако искате да живеете добре, вашият син трябва да бъде готов да напусне света и да помага на своите братя и сестри, тъй както Христос се пожертва за човечеството“. Като синове и дъщери на вашите майки, вие не сте готови да служите на човечеството. Ще кажете: „И ти, който проповядваш, не си готов“. – Прави сте, аз сега се приготовлявам. Докато не се свърши окончателно една работа, тя още не е готова. За тази работа, върху която сега работя, ми са потребни най-малко 10,000,000 години, за да я докарам поне до един край. На мене ще трябват толкова години, и на вас по толкова, и работата ще се свърши. Ще кажете: „Е, колко дълъг период от време е потребен!“ То е къс период. Това време е само една приятна разходка за човешкия дух, защото времето и пространството имат отношение към ограничения живот. Един светия, който живял в един манастир, мислил дълго време за онзи свят и си казал: „Какво ще правят хората на небето; година, две ще прекарат хубаво, ами после?“ Един ден в манастира прелетяло едно много хубаво птиченце и светията пожелал да го хване. Започнал да го гони, тичал дълго време подир него. Изведнъж му дошло на ума, че закъснял. Като се върнал в манастира, намерил големи преобразувания, големи промени в хората, и никой не го познал. Този светия е изгубил 400–500 години, за да гони едно птиченце, а колко години ще са потребни за някоя велика мисъл? Така че когато животът е осмислен, той никога не омръзва. Когато чакате вашия възлюблен, времето тече много бавно, но когато чакате определения час, за да ви обесят, той дохожда много скоро. Ние изпитваме нещата според нашето вътрешно състояние. Христос казва, че ако вашето око е чисто, вие няма да забелязвате как минава времето. Вие ще се радвате. Днес кога се радвате? – Като си опечете едно прасенце, кокошчица, пуйчица, наточите си винце, седнете на масата, затракат вилици, зачукат се чаши, пие се за здраве, за хаир на мира. Да, но тези кокошки и агънца са недоволни от вашата радост, не я споделят. Вашата радост е тяхна скръб. Един ден отношенията ще се изменят. От вашите тлъстини ще се образува тревата, която овците спокойно ще хрупат. Това ще им бъде отплата за тяхното месо, което вие ред години сте употребявали. Такъв е великият кармичен закон. Христос

казва: „Като разберем така живота, нещастията ще изчезнат и животът ще бъде светъл“. Вие не знаете защо овците пасат тревата. Това е един временен метод, а за в бъдеще храната може да се възприеме от цялото тяло, от порите му, без да се дъвче. Ще попитате: „Какво трябва да правим?“ – Да държите всякога отворено, светло и чисто окото, което Бог е вложил във вашата душа, за да може да се греете на неговата топлина и светлина. Знаете ли защо съществува светската любов? Когато някой се ожени, българите казват, че го е хванала „сляпата събота“. Защо се говори така за любовта, за женитбата? – Това показва, че тази любов не произтича от духовното око, а е сляпа. Затова, именно, аз наричам светската любов любов на слепи хора. Често мома и момък се хващат под ръка. Какво означава това нещо? – Това показва, че единият от тях е без око и затова има нужда да го водят под ръка; ако и двамата имат това око, не се позволява да се хващат под ръка. Някой ме пита: „Да хвана ли жена си под ръка?“ – Щом е сляпа, ще я хванеш, но ако има око, ще ѝ кажеш: „Жено, от мене до тебе разстоянието трябва да бъде един метър“ – този е спасителният момент в живота. Следователно, ако нашето око светеше добре, ние никога не бихме позволили да дойде някой близо до нас. Ако трябва някога да се доближим, ще обърнем окото си и тъй, на тъмно, ще се доближим. Така ние ще трябва да образуваме един народ. Народът, според мене, е едно велико условие за душата. Тъй че ние трябва да използваме условията, в които живеем, и никога не трябва да критикуваме цял един народ или цяло общество. Обществото, народът, човечеството са условия, създадени от Бога, и ние трябва да ги използваме. Отделните хора може да критикуваме, но не и цяло общество. Ние трябва да използваме всички условия, които ни дава това око, а то е тясно свързано с човешкия ум, сърце и воля. Христос казва: „Ако цялото ти тяло е светло“, то значи: Ако използваш разумно всички възможности, които са вложени в тебе, ти Син Човечески ще станеш и ще бъдеш в пълна хармония със Сина Божий. Не може да има култура, не може да има благороден свят, докато съвременните хора не развият в себе си това вътрешно око. Това може да ви докажа по един естествен начин. Всички растения дължат живота си на слънцето. Така също, за да растат и да се развиват нашите мисли и желания, трябва това око да изпраща своята топлина и светлина върху мислите и желанията ни и с това да ги полива и наглежда. Това око е вътре в мозъка ни. Намерим ли окото, ще намерим и слънцето си. Не мислете, че сърцето е един орган, който изпълнява определена функция. Сърцето е общество от най-разумни клетки, които извършват най-възвишената работа, те извършват работата на душата. Препоръчвам ви да развиете това светло око, за да не правите грешки в живота. Аз уподобявам греха на зародиша на яйцето, който се крие в него, вътре в тази черупка. В това яйце има всички условия, от които може да се развие бъдещият живот. За да се развие този живот, потребно е яйцето да се постави под квачката,

дето като престои 21 дена, майка му ще започне да клочи и да му казва: „Когато дойде моментът да излезеш, ще пробиеш яйцето". Пиленцето протрива стената отвътре и с това настъпва моментът на избавлението. Този процес настъпва отвътре навън. Ние чакаме другите да ни избавят. Не оставяйте други да пробият вашето яйце. Под това око Христос разбира движещото се око, т.е. душата на всеки човек, която съдържа в себе си всички възможности за едно правилно развитие. Ако окото ти е чисто, ще можеш да разрешаваш правилно всички въпроси, благодарение на светлината, която имаш. Нашият живот е в свръзка с миналото и бъдещето. Това, което ви говоря, не е от характер да ви спаси, ако вие сами не работите; моята проповед е само едно клокане на квачка. Тогава казвам: Онези, които са замътили и са близо към излизането, нека употребят клюнчето си за пробиване стените на яйцето и нека направят последни усилия да извадят главата си вън. Като излязат пиленцата, квачката казва: „Клок, клок", и започва да ги води, да ги учи как да кълват зрънцата. Това е Божественият естествен закон. Ние искаме да дойде с нас Господ, но Той само проповядва. Всеки проповедник е една квачка. Има квачки, които проповядват, но нищо не излиза от тях, защото те нямат яйца. Ако си квачка без яйца, помоли се на Бога да те насади някъде. Всяка майка и баща са квачки. Христос казва: „Ако окото ви е непокварено, то ще осветява цялото ви тяло, ще разберете смисъла на живота и ще бъдете в свръзка с миналото, настоящето и бъдещето, а ще бъдете също и в неприривна връзка с Любовта". Но тази любов, която днес господства в света – да ви пази Господ от такава любов! Светската любов е като една мътна рекичка, която полива зелето, пипера и другите зеленчуци. Но след време и тази мътна рекичка се прецежда и пречиства. В нашето яйце обаче не трябва да има никакви нечистотии, никакъв компромис, за да имаме светло бъдеще. Поне за една година дръжте в себе си следната мисъл: „Искам окото ми да бъде светло, чисто, за да бъде такова и цялото ми тяло". При такова положение вие бихте спечелили много повече, отколкото ако бихте слушали всички проповедници в света. Онзи слънчев лъч, който иде отгоре, произвежда много по-добър резултат от всичките печки в света. Такъв е Божественият закон.

Спрете сега ума, мисълта, волята и сърцето си върху това око и запитайте се всеки един в себе си, кой ден от замътването сте. Ако са се изминали 10 дни от замътването, ще кажеш: „Мамо, още не е време". На 15-ия ден майката започва да клока, но ти ще кажеш: „Мамо, още не е време". Като дойде 21-ия ден, ще кажеш: „Мамо, време е вече". Така и аз ви казвам: Клок, клок, но в това отношение аз съм профан и не зная в кой ден на замътването си е всеки от вас. Това ще познаете по вашите пориви, желания и мисли. Ако от днес всички проповедници, свещеници, учители, съдии в цяла България, па и в цяла Европа, започнат да мислят за това око,

щяхте да видите какъв добър резултат щеше да има. Ако българите направят първи този опит, ще видят как в една година ще има подобрение и в умствено, и в душевно отношение. Мислете за окото, за което Христос е говорил, защото то е във всички, и във вас ще се породи Божествена мисъл, обич и добрина. Когато намерите това око, ще бъдете всички безсмъртни: то съживява. Това е искал да каже Христос. Всеки, който иска да бъде безсмъртен, да намери своето око. Тази е мисълта, която Христос е вложил в този стих.

Беседа, държана на 11 май 1919 г.

1919_05_18 Гредата
Издателство Бяло Братство
неделна беседа

ГРЕДАТА

Беседа, държана на 18 май 1919 г.

Лицемере, извади първо гредата от своето око и тогава щеш чисто видя, за да извадиш сламчицата от братовото си око. (Ев. Матея 7:5)

Миналата беседа говорих върху думите: „Ако окото ти е светло, цялото ти тяло ще бъде светло“. В това око има греда, която пречи на неговата чистота. Христос казва: „Извади гредата от своето око, за да може да виждаш ясно, та да извадиш сламчицата от окото на брата си“. Как да се извади тази греда? Под думите „греда“ и „сламка“ Христос разбира два противоположни принципа – принципи на отрицание в човешкия живот. Греда в окото си има този човек, на когото окото е съсредоточено във физическия свят, потънал съвършено в материята. Гредата – това е закон на противоречия. Под думата „сламка“ се разбира закон на постоянни промени. Христос взима два образа: греда и сламка. Гредата е издялана от дърво. Знаете ли кои дървета стават за греди? Най-хубавите греди стават от дъбови дървета, които се употребяват и за строеж на къщите. И ако проследите дъба, той живее в най-ниските места на земята; той е най-старият материалист, и затова неговата кожа е тъй напукана. Между бивола и дъба има известно съотношение. Биволът, като се напече, влиза в локвите, за да се нацапа с кал и да се разхлади, да не го хапят мухите. Що е топлина? – Тя е символ на Любовта. Следователно хора, които имат разположение към Любовта, влизат в локвите да се накалят, та да не ги хапят мухите. Те са съобразителни хора. Като мине някой стършел покрай вола, той веднага дига опашка и бяга. Биволът не прави такова нещо. Мине ли покрай него стършел и подсвирне, биволът напуща нивата, отива, та се скрива в някое блато. Може би вие ще ми кажете: „Знаем какво ще ни кажеш върху тази греда“. – Не знаете какво може да ви кажа. Аз съм отварял и ровил много книги, в които се разглеждат разни въпроси от Евангелието, но върху този важен въпрос е писано много малко, когато върху най-маловажните – има писани цели колони. В съвременния свят всичко е така. За съществени работи нищо не се пише, а за несъществени – цели томове се посвещават. Тъй че тези маловажни въпроси, по които е толкова писано, представляват сенки по отношение на съществените, важните въпроси. Сенките са нужни само тогава, когато важното нещо е определено, тогава има някакъв смисъл. Когато някой велик художник ще рисува някое лице, той поставя сенки на това лице, за да може лицето

добре да изпъкне. Не е все едно при това, отде се туря сянката, дали отдясно или отляво, това показва, че художникът, когато е рисувал, е бил обърнат към запад, т.е. слънцето е било на залязване. От това ще съдя, че животът на този художник е бил на залязване или, с други думи, той слиза в материалния свят. Ако сянката на предмета е хвърлена от дясна страна, то значи, че художникът е рисувал своята картина, когато слънцето е изгряло. Ето защо за глупавите хора е безразлично откъде пада сянката, а за умните не е. Важно е откъде пада сянката върху вашето лице. Защо казва Христос, че трябва да се извади гредата на вашето око? – Защото тази греда хвърля сянката си навътре, а у човека, който иска да наблюдава живота, сянката трябва да бъде навън. Ще ме попитате: „Защо трябва да е така?“ – Ако сянката е вътре във вашия живот, вие няма да разберете смисъла му. А това е много естествено. Например, ако вашата къща остане тъмна, а улиците бъдат осветлени, вие ще знаете какво става по улиците, кой е минал, как е облечен и т.н., но няма да знаете какво става в стаята ви. Следователно, ако тази греда е във вашето око, то смисълът на вашия вътрешен живот ще остане неразбран. Вие може да станете реформатор, моралист, да морализирате другите хора, да поправяте къщите, градовете, но не ще може да промените техния вътрешен живот. Христос казва: „Извадете тази греда“. Как се е образувала тя? – Тя се е образувала от навика в човешкия ум, придобит от много векове. И всеки от вас може да провери сянката си, навън ли е или навътре. Христос казва: „Извади“, а не казва: „Събирай“. Събирането и изваждането са два първоначални процеса. Първият процес е събиране, а вторият – изваждане. Досега вие сте събирали, образували сте тази греда, която е резултат на миналото. Тъй че a+b=c; c е гредата. За да се освободим от този общ резултат, Христос казва да се извади a и b от c, и окото ще ти бъде чисто. Как да ги извадим? Не можеш да се освободиш от c, докато не извадиш a и b. Докато не извадиш мъжката и женската въшка от главата си, никога няма да премахнеш гнидите. a и b=c, което е гредата. В този смисъл a е вашият ум, b е вашето сърце, не във възходяща на своите действия, но в низходяща степен на своите проявления. Ето защо Христос казва: „Ще спреш тези два процеса“. Ще ме запитате: „Как ще ги спрем?“ – За да заработи умът на хората, те трябва да се поставят в труд, в едно безизходно положение. Ще трябва да се намерите в положението на онзи инженер на Наполеон, който бил заставен от господаря си в 25 минути да съгради един мост, иначе ще бъде застрелян. Инженерът употребил всичките си способности и успял да съгради моста. Забележете как някоя котка, като минава покрай опасни места, гледа да мине без мъчнотии. Ако е умна, тя ще се принуди да скочи от стената колкото и невъзможно да ѝ се виждало по-рано. Така и вие казвате, че това не можете, онова не можете. Христос казва: „Извади гредата от окото си и я постави на друго място – не в твоето око, а в къщата си“. Окото няма нужда от греди. Онзи учител, който пръв е препоръчал да

се постави гредата в окото, а не в къщата, той не е разбрал Божествените закони. В тялото може да има греда, но в окото по никой начин не трябва да има.

Под думата „сламки“ аз подразбирам ония хора, които живеят в чисто чувствения свят. Сламките са взети от житото. Тези хора са придобили грешки от постоянните си удоволствия в света. Гредата е придобита от един алчен, користолюбив живот. На такива хора не може да разчитате. И тоя човек, в чието око стои гредата, която е много тежка, неговото око постоянно се уморява и затова гледа все надолу. Мога да направя всеки от вас да гледа надолу. Как? – Като туря 100 оки товар на гърба му, той ще започне да разсъждава и да гледа надолу. Някои ще кажат за него, че е голям философ. Да, има философи, които гледат надолу, но има и такива, които гледат нагоре. Когато гредата е във вашето око, умът, сърцето ви всякога ще бъдат обременени, и вие ще бъдете неразположени. По някой път хора, които имат тия греди в окото, успяват да се скрият, да прикрият това свое състояние, но ако наскърбите или обидите такъв човек, той ще започне да гледа надолу. Жена, която се е разгневила на мъжа си, гледа надолу. Защо? – Защото гредата е започнала да проявява своето действие. С това аз характеризирам един общ принцип. По същия закон, момите и момците имат греди. Също и женените. Оженването обаче е само временно. Според мене в света няма женени хора, а има само впрегнати. Затова аз не говоря за женените, а за впрегнатите. Аз вярвам, че вие не сте впрегнати. А вие, които се мислите от женените, сте от блажените хора. Христос казва: „Извади гредата от окото си, за да бъде то чисто, та да може да извадиш сламчицата от окото на брата си“.

Аз разглеждам общо духовните принципи, върху които почива нашия живот. Например, ако моята къща е построена върху Божествените закони, това не е само моя заслуга, но и заслуга на онзи инженер, когото съм повикал да я построи, да даде плана за нея. Така също и всички неудобства, които има къщата, не може да се приписват само на мен. Ето защо, като дойде някой господин, който разбира от строителство, и ми каже, че умивалникът или друго нещо не е на мястото си, аз трябва да го послушам. Ако един умен човек ми каже да преустроя къщата си, защото стените са тънки, аз трябва да го послушам, трябва да се съглася с неговото мнение, защото някоя катастрофа може да ме изненада. Когато Христос се обръща с тия думи за гредата, той е скрил тази велика мисъл в една дума. Често и българите скриват под някоя дебела греда парите си, за да не влиза светлината отвън. Така и в сегашния си живот ние сме нещастни поради тази греда, която пречи на светлината да влиза и да оживотворява материята на нашето тяло. Ние, съвременните хора, имаме едно и също понятие за светлината и за известни периоди, когато светлината не е една

и съща. Ако вие се топлите на топлина, предизвикана от дървета, или пък на топлина, предизвикана от въглища, ефектът върху вас в двата случая ще бъде различен. Ако сте чувствителен, то като се отопляват с каменни въглища, ще преживеете всичките перипетии, през които те са минали; когато се отопляват с дъбови дърва, ще преживеете перипетиите, които са минали дъбовете, ще ги почувствате като живи същества. Черната краска на въглищата ще произведе съвсем друг ефект върху вас от този, който бихте изпитали от топлината на дърветата. Съвременната култура трябва да се освободи от употребата на каменните въглища. Затова за в бъдеще трябва да се намерят учени хора, за да впрегнат слънчевата енергия. Трябва да си доставяме туй гориво от слънцето. Когато дойдем до това положение, да използваме слънчевата топлина и енергия, ние ще бъдем такива културни хора, каквито човечеството очаква. При сегашното положение ние не може да се наречем културни хора. Христос казва: „Извадете тези греди, те са ненужни вече“. Едно време тази греда е била необходима, служела е за нещо, но днес, за съвременните хора, тя няма значение. Биволът, който отива в локвата, за да се скрие от стършела, има своите икономически съображения. Той разсъждава така: „Вместо да бягам 4–5 километра от един стършел, ще вляза в една локва, ще се покрия с кал и така никакви стършели няма да ме безпокоят“. Така казват и съвременните хора: „Ние трябва да се осигурим материално, за да не ни безпокои никой, за да не ни безпокоят стършелите“. Като искате да осигурите жена си, децата си, това са стършелите, които всеки ден и час ви безпокоят. Християните приличат на воловете – те бягат. Светските хора пък, като биволите, влизат в някоя локва, за да не ги уловят. Преди години в Русия се прокарвал един закон против евреите и бил подложен на разискване и тълкуване. Един от представителите на министерския съвет бил много против евреите и затова настоявал за гласуването на този закон. Евреите се опитали да противодействат по различни начини на съвета, особено на този главен техен противник, но не успяли. Един от евреите намислил да се опита сам направо до този министър и решил да отиде при него. Явил се при стражаря и казва: „Искам разрешение да вляза при министъра да му кажа само три думи“. Позволено му било да влезе. Влиза при министъра, предлага му една голяма торба злато и казва: „Вземи и мълчи“. Събрали се всички министри, под председателството на царя, на заседание върху еврейския въпрос. Всички се изказали против този закон и чакали да се произнесе министърът, който бил против евреите, но той мълчал. Царят остава изненадан и запитал защо сега мълчи. Министърът изважда торбата и казва: „Докато имам тази торба със злато, не мога да говоря“. Тази торба със злато е гредата. Ще дойде ден, когато Господ ще ви пита: „Защо мълчите?“ – Прокарвали сте някакъв закон, за който сте се ангажирали да мълчите. Днес всички богати, видни хора само мълчат. Който мълчи, той е дипломат. В дипломацията се препоръчва

мълчанието. Христос казва: „Извади гредата от окото си, за да можеш да говориш, извади гредата от окото си, за да виждаш“. Между виждането и говоренето има известна връзка. Не може да говориш, докато не виждаш.

Сламчицата, която е в очите на някои хора, е от съвсем друг материал от този на гредата – тя е от жито. Знаем, че в житото има само желание да се размножава, да заеме голямо пространство. То казва: „Дайте ми само 7–8 месеца време да се размножавам, аз ще си свърша работата и после ще напусна мястото си“. С гредата не е така: дъбът иска 10, 100, 500, 1,000 години, за да се развива и расте. Той установява собствеността. Учението за гредата е учение за собствеността. Ако твоят син е недостоен, извади гредата от окото си и го лиши от всяка собственост, за да не минава твоето имущество в ред поколения и да се вършат престъпления. Но ще кажете: „Нерде Шам, нерде Багдат“. Ако има нещо, което спъва нашия живот, то е учението за собствеността. Дохождаме на земята и се ангажирваме с къщи, ниви, караме се с баща, майка, сестри, братя, съдим се, докато дойде ден да ни задигнат оттука. Синът казва: „Замина баща ми, не можа да разреши този въпрос, но аз ще го разреша, ще видя как да се разпредели наследството“. 8,000 години човечеството решава въпроса за собствеността и тоя въпрос още остава нерешен. Христос казва: „Извадете от вашето око тази собственост, за да се оправи света“. Тогава малките спънки, малките сламчици ще изчезнат. Сега между обществото има морални, благотворителни дружества. В църквите свещениците проповядват, учителите просвещават в училищата, съдиите раздават право в съдилищата, но всички имат греди в очите си. Господ, Когото аз познавам и за Когото ви говоря, не е Господ на гредите, на собствеността, и не е за хора, които спорят за собствеността. Собствеността няма никакъв Господ. И хората, които се делят на католици, протестанти, мохамедани и т.н., нямат никакъв Господ. Вашият Господ е Господ на гредите, а моят Господ няма греди. Христос казва: „Лицемере, извади гредата от окото си!“ И ако ме попитат: „Кога ще се оправи светът?“, ще отговоря: Когато се извади тази греда от окото ви. – А кога ще се извади тази греда? – Когато се възцари Любовта. Тогава гредата може да се извади много лесно. Всички жени, които носят културата, може да извадят своята греда, както и тази на своите дъщери и синове, още когато са в утробата им. Ако бях проповядвал Мойсеевия закон, най-напред бих наказал жените: тям се пада най-голямото наказание. Понеже не проповядвам Мойсеевия закон, а Христовия, то казвам на жените: „Понеже вие сте лекарите, доста вече сте служили на вашите стари любовници в райската градина, откажете се от тях и служете на Господа“. Вече 8,000 години откак жените служат на този хубавец от райската градина и нищо добро не свършиха, затова им се налага да се откажат от него. Ще ми възразите: „Не ни нападай, ние сме чисти“. – Да, едно време бяхте чисти, но днес не сте това, както ви знаех.

Тази греда – собствеността – влезе в окото ви, заживяхте със закона за собствеността, дойде при вас, в райската градина, вашият приятел и ви каза: „Излезте от тази райска градина, стига сте стояли тук като градинари; завладейте земята, тя е за вас. Що сте глупави да стоите в тази градина, вие ще станете равни на Бога". И излязоха жените от рая. Мойсей е описал в една дълга и интересна история излизането на жените от рая. Като прочетете целия стар завет, ще видите как Господ постоянно се обръща към израилевата девица, която нарича с различни имена: постоянно я съветва да се върне в правия път, към баща си. Къде ли не сте ходили след излизането си от рая! Ходили сте в Египет – той е материалният свят, във Вавилон, който е старият свят, старата култура – култура все на собствеността. Сега вие сте в Европа, която бърка пак същата каша, както египтяните и вавилоняните. Христос казва на съвременните хора, които представят избрания народ: „Извадете тази греда от окото си", т.е. махнете тази собственост от вашата земя, защото тя е причина за всичките спорове и войни. Единствената собственост, която човек има, това е неговото тяло. Ако човек може да изменя всеки ден частите на тялото си, да управлява желанията и действията на своите органи, както и на мозъка, с всичките му центрове, той ще бъде отличен човек. Кажи си: „Сега не ми трябват никакви къщи, ниви, това е за бъдещата култура". Бъдещето, като проекция на миналото, е за грешниците, настоящето е за праведните. Когато някой каже, че ще изправи в бъдеще своя живот, разбирам, че този човек е грешник. Когато някой каже, че ще изправи още сега своя живот, аз разбирам, че този човек е праведник, който е извадил гредата от своето око. Тъй че бъдещето, в този смисъл, е на грешниците, които не изменят своите желания, то е тяхна собственост; а настоящето е на праведните, защото то не заема никакво място, то е една математическа линия. Всеки праведник ще мине през тази права линия. Аз казвам: Всеки, който владее настоящето, ще влезе в Царството Божие. И тогава бъдещето е на грешниците. Миналото, т.е. всичко, което е станало, е в ръцете на Бога, а настоящето е наше. И тъй, ние сме си разменили ролите. Бог се занимава с това, как да оправи нашите грехове; ние се занимаваме с Божията Правда, която ще дойде за в бъдеще, а хората на сегашното време казват: „Ние ще работим за Бога, да реализираме Неговите желания". От днес аз искам да смъкнете всички своите греди и съм готов да ви помогна: но оставите ли това за утре, няма да ме намерите. За настоящето аз имам думата, за миналото – Господ. Моята дума се обосновава на един много тънък конец, който се нарича конец на Любовта. Христос се обръща към онези, които са учили това учение, които са събудени. Затова и аз няма какво да ви уча, но трябва да прилагате Божествените принципи, на които сте се учили вече. За прилагането на един Божествен принцип има известни методи. Човек, който иска да използва едно учение, трябва първо да плати всичките си дългове. Според мене законът на самопожертването не е нищо друго, освен

изплащане на дълговете. А дълговете са направени по причина на собствеността. Ще кажете: „Е, тогава може“. Какво може? Може, например, да станеш богат, учен и т.н. Не, с това нищо не може да направиш. Много хора са прилагали това учение, много са искали да бъдат богати, учени, здрави, но не са го задържали за дълго време. Учението може да има резултат само тогава, когато човек приложи закона на самопожертването за цялото човечество, само тогава ще се пожертвате за себе си. Ако се пожертвате за доброто на човечеството и го подигнете само един сантиметър в неговото положение, следния път, когато се върнете на земята, вие ще влезете в тия благоприятни условия на живота, за които сами сте причината. Всички самоубийства в света произтичат от закона за собствеността. Жена иска да владее мъжа си и ако не успява в това, отчайва се и се самоубива. Жената дава наставления на мъжа си, как да гледа или да не гледа на чуждите жени и т.н. Сега мъжът е попаднал в тия погрешки, защото е роден от жена. Жените са отговорни за грешките, в които изпадат мъжете, те ги научиха на този закон. Ще кажете, че аз ви осъждам. Не, не ви съдя, не съдя никого, но казвам истината.

Христос казва: „Извади гредата от твоето око“, а греда в твоето око е ревността, подозрението, омразата, злото, алчността, завистта и т.н. Гредата, гредата трябва да се махне! Тя е навсякъде: във всички общества, църкви, религии, все греди виждам. Съвременните хора приличат на онези двама германци в Америка, които били добри приятели и си дали един ден обещание да се целунат. Обаче коремите им били големи, та не могли да се доближат един до друг да се целунат. Тези двама приятели не могли да се приближат един до друг и се разделили с голяма скръб. Днес всички хора имат такива големи кореми, та не могат да се доближат. Защо? – Гредата е всичката причина. При такава голяма греда, за душата не може да има никаква целувка. Някоя мома срещне един момък, иска да го целуне, но не може, изпъшка. Момък иска да целуне някоя мома, също не може – и той изпъшка. Всички хора все охкат, не могат да се целунат. Докато не се извади гредата от окото, ние ще бъдем далеч един от друг. Днес нравите са извратени, вследствие на което хората не се разбират. Някой мъж погледне жената на другиго, той веднага се разгневява и си казва: „Чакай да те видя какво ще правиш, ще те следя“. Мъже и жени навсякъде се ревнуват, а искат да научат някаква нова философия, ново учение. Най-трудното нещо е да заслужи човек това име, да познава природата и тя да му служи. Познавате ли вие тази майка, наречена природа, говорили ли сте с нея? Тя е девствена. Знаете ли какви са нейните навици, погледи, приеми, закони и общество? Когато говоря на хората, че трябва да влязат в хармония с природата, съвременните служители на религията наричат това идолопоклонство. Днешният ред, който съществува, е идолопоклонство, но този ред ще бъде пометен и ще остане

само екс-човекът. От днешния човек ще остане само празната му глава, която ще се съхранява в музеите като остатък от миналата култура. Бъдещите хора, като дохождат по музеите, ще разглеждат главите на сегашните видни владици, патриарси и епископи, ще видят техните греди, с които са живяли толкова години, и ще кажат: „Знаменити хора, благочестиви хора, такова благочестие, че от него само главата е останала!“ За в бъдеще всички учители, свещеници, проповедници и съдии трябва да бъдат без греди. Голяма услуга бих направил на България, ако определя кого да поставят за учител, кого за свещеник, кого за съдия и т.н. Ако се спазваше това, работите в България щяха да тръгнат напред. А сега какво става? Свършва някой за свещеник, натурата му повече отговаря за актьор, а те го опопват. Такъв човек, като стане свещеник, по-добре ще бъде, ако се нарече служител на църквата, но не и на Бога. Бих желал всички свещеници и учители да научат езика на природата и да видят какво пише тя. Аз проучвам всички камъчета, всички рекички, всички цветя, и по тях мога да определя каква е била природата преди 2,000, 5 и 10,000 години. Тъй че природата изменя всеки ден своя костюм, затова вие трябва да учите каква е тя днес. Настоящето е за праведните. Христос казваше на евреите: „Извадете гредите от очите си, защото иначе няма да станете народ“. Но тогавашните духовници, които бяха окултисти и кабалисти, казваха: „Така ли! Наместо да извадим нашите греди, ние предпочитаме тебе да турим на тази греда“. Тия ваши греди разпнаха Христа. Той бе разпнат на две греди: едната мъжка, другата женска. Казвате: „Колко е приятно да се минава под тези греди!“ Христос казва: „Ако махнете частната собственост между братя и сестри, вашият ум и дух ще бъдат свободни, за да можете да станете добри хора“. Ако всички жени на бялата раса се проникнат от тази идея, то в 100 години биха подтикнали човечеството 4–5,000 години напред. Но ум трябва, а като няма ум, няма това съзнание у хората, бесят един след друг, режат им главите. Сега и на поповете режат главите. Искам да разбирате това, което говоря. Аз говоря принципиално, а не за хатъра на този или онзи, и разглеждам въпроса в широк смисъл. С клане светът не може вече да се поправи. Аз не съм от тези, които може да колят и бесят. Всички да знаят това. Отсега нататък мене няма да разпъват. Вие сами ще се разпъвате един другиго, докато се просветите. Христос казва: „Лицемере, извади гредата от окото си“. От всичко говорено, не схващайте нещо обидно, това е закон за небето. Като минем през границите на духовния живот, ще оставим гредата тук на земята. Казват за някого: „Той замина за онзи свят“. – Не, той не е заминал още, още е тук на земята, затова трябва да му давате и по малко житце. Затворът е астралният свят. Той заминал там със своята греда. А сламките в нашите очи са всички малки недостатъци, които съществуват у нас. За някои казват, че много обичали да говорят, не знаели как да си държат устата, не знаяли как да се обличат, не ставали сутрин рано, не работили

много и т.н. Всичко това са малки недостатъци, много малки погрешки, това са сламки в очите на хората. Нима съвременните хора работят? Това не е работа, то е мъчение, труд. Работата се върши винаги с Любов, трудът служи на дълга, а мъчението става чрез насилие. Причина за всичко това е тази собственост. Жената, която е внесла този навик в света, е виновна за това зло. Всички жени учат децата си и казват: „Гледайте да станете по-богати, повече приходи да имате, искайте от мъжете си всичко, каквото ви трябва! Не им казвайте всичко, дръжте се в резерва и т.н.“ Затова жената почва да иска това-онова от мъжа си, без да се интересува от неговото положение, а той се вижда в чудо и не знае как да я задоволи. Какво става тогава? Един грък в Бургас се оженил за една много богата гъркиня. Тя му донесла 4,000 лири. Като се оженили, тя започнала да иска да ѝ се купи това-онова, харчела безразборно. Не минават две години и всички пари, които тя донесла, се изхарчили. Мъжът ѝ държал сметка за всичко, което тя харчила, и когато сметката достигнала 4,000 лири, той ѝ казал: „Парите, които ти донесе, се свършиха вече. Затова иди да искаш от баща си и ако той ти даде още, купувай си, каквото ти е потребно“. Когато кажат, че някой напуснал жена си, казвам: Изхарчил е човекът всичко, което тя е донесла от баща си, и понеже няма повече, той иска развод. Защо не може да живеят заедно? – Защото жената има голяма греда в окото си, иска да го обсеби, да не мисли за никоя друга жена, цитира му стихове от Писанието, които са в неин интерес. Казва му: „Първата клауза в Писанието е, че човек ще напусне баща си и майка си и ще се прилепи към жена си“. Да, но кой баща и майка? Христос казва: „Човек, който се жени, ще напусне тези свои майка, баща, братя и сестри, които сгрешили в рая, и така ще се прилепи към жена си“. Тежко и горко на онзи, който като се жени, не се откаже от своите майка и баща, които са сгрешили в рая. Следователно вие, като християни, трябва да премахнете частната собственост. Частната собственост е едно зло, както за всеки човек, който иска да се развива, така и за всеки окултист, мистик специално, който иска да проучва тайните на природата. Частната собственост е велико зло. Аз не подразбирам държавния строй, но който иска да разбере човешкия живот, трябва да се откаже от частната собственост. Това не значи, че трябва да сме мързеливи, но да се научим да работим. Жената не трябва да чака да донесе нито баща ѝ, нито мъжът ѝ, а да се надява на своите сили. Мъжът не се е оженил, за да донася вкъщи. Това не е женитба. Истинската женитба е сдружаване между двама млади, да работят идейно. Ако жената разбираше така брака, тя би се старала да облекчи мъжа. А какво става днес? – Жената не изпълнила своята работа, не изпълнила своя дълг и затова като се върне мъжът от работа, започват разправиите и недоразуменията. Законът за частната собственост е за сегашните, които се женят. Казват: „Тези млади се обичат много“. Защо? – Защото момъкът е богат, има положение и ще достави всичко, което е необходимо на жена си; или пък тя е богата, та ще

може според нея да напредне и мъжът ѝ. Ако момъкът е беден, момата не го обича. По причина на тези криви разбирания се явяват разните нещастия. Божественият закон ще асимилира старите материали и ще ги преустрои. Въгленът може да стане диамант, като преустрои частиците си така, че да се сгъстят, да се кристализират, и тогава да мине в нова форма. Следователно и нашият живот трябва да мине през огън, да се преустрои и прекристализира, и тогава ще добие нова форма. Тогава ще имаме и по-хубави къщи. Ще дойде ден, когато след като живеем по 10 години в една къща, ще я съборим, за да направим нова. Старата къща, в която сме живели 10 години, е пълна с лоши мисли. Като се карат мъже и жени, трябва да изгорят това училище и да направят ново. Така трябва да се постъпва и в църквите. Ново училище, нова църква – това е Христовото учение. Да извадите гредата – това е новото учение. Тъй пише Господ: „Ако искате да подобрите живота си, ще трябва да съборите всичко и ще градите на нови правила, без да оставяте гредата в окото си“. Тогава вашите схващания за природата, вашият обществен живот ще се подобрят, и домовете ще се подобрят. Като се върнете вкъщи, ще кажете: „От днес започвам да вадя гредата от своето око“. Но гредата не се вади с един калем, а много пъти ще изваждате. Трябва верижно изваждане. Като научите този закон на изваждането, ще дойдете до процеса на умножаването. Тогава ще разберете и закона: „Плодете се и множете се“. Първият процес, на събиране, е дошъл в света с Адам, а вторият процес, на изваждане, е дошъл в света с Ева, затова Господ е създал жената чрез изваждане реброто на Адам. Коя жена? – Райската жена, която обичала да има сношение с „онзи“. Следователно мъжете ще се научат да изваждат жените си. Жените ще се научат да изваждат синовете и дъщерите си, затова те раждат. Раждането е закон на изваждане. С този закон Господ учи жените на изваждане и ги пита: „Искате ли друг път да имате собственост?“ Като ме слушате, ще си кажете: „Ето един човек, който нарушава закона на собствеността, учение, което е съществувало от 8,000 години“. Не, този закон е насаден отпосле, а в природата той няма никаква основа. Земята е наша, и ние можем да разполагаме с нея. Ако обичаме братята и сестрите си, ние може да разполагаме с това, което те имат. Ако не ги обичаме, явява се законът за частната собственост. Частната собственост е дошла, когато Любовта е престанала да действа. Във време на раздори жената казва: „Ще се разведа с него, но ще го накарам да ми плаща“. Хора, които не изискват от живота нищо особено, може да живеят с тази идея за частна собственост; но тези, които искат да разрешат тайните на природата, да проучат своето съществуване и смисъла на живота, за тях частната собственост е голяма спънка, голямо зло. Трябва да престанете да се осигурявате, а да работите. Човек може да си създаде някаква работа, която да го задоволява. Но вие ще ми възразите: „Господ дава, но в кошара не вкарва“. Тази поговорка е създадена след

съгрешаването на Ева. Частната собственост, това е кошарата. Ева е скрила тази поговорка. Тази поговорка се подразбира така, че ако искате да имате частна собственост, трябва сами да си вкарате овците в кошарата. Господ всякога дава богатство, но в частна собственост не вярва. Днес хората се възхищават от тази поговорка. Аз намирам, че тя е човешко изобретение. Христос казва: „Извади тази греда, т.е. частната собственост, от окото си, никаква кошара не ти трябва". Христос те извежда от кошарата и ще те заведе на паша. Това показва, че той не вярва в частната собственост. И всички християни, които вярват в частната собственост, имат църкви, секти и прочие. В религиозно отношение те считат, че трябва да се делят на будисти, брамини и други, което показва, че вярват в частната собственост. Аз вярвам само в един велик Божествен принцип, но в никакви форми не вярвам. Господ е създал принципите, а формите ние създаваме. Сам си правя моето гърне, но не вярвам в никакви гърнета. Днес хората се молят на гърнетата си. Като си направят къща, започват да стават смели и да вярват, като си казват: „Вярвам вече в Бога и мога да се кръстя. Да пази Господ къщата ми, друг да не ми я вземе", за това се кръсти той. Такъв човек не вярва в Бога, а в къщата си. Аз не се кръстя по този начин и казвам на Господа: „Господи, няма защо да пазиш моята частна собственост, аз не я признавам, не вярвам в нея, прости ме, че толкова пъти съм се кръстил и съм Те задължавал. Аз искам, заедно с Тебе, да ходя свободно по онези бистри, пенливи потоци, по зелените и росни ливади, по кичестите гъсти гори, да разсъждавам и да бъда свободен гражданин на цялата земя". – Само така ще разберете Христа, само така ще бъдете близо до Него. Като ви гледам днес, не ми се харесват очите на всинца ви, извадете от тях гредата! И щом извадите гредата от очите си, ще дойде Христос, вашият пастир, и ще ви изведе от вашата частна собственост. Ще ви се дадат най-благоприятни условия за живот, ще ви създаде нови тела, братя, сестри, общества и народи, за да може да живеете и работите между тях. Достатъчно сте служили на стария си господар. Някой изгубил къщата си, умряло му детето, отчайва се и се самоубива. Защо постъпва така? – Защото вярва в частната собственост. Господ е взел сина или дъщеря ти, защото вижда, че не ще може да живеят в тази къща. Когато заболее синът ти или дъщеря ти, не се страхувай за него; знай, че болестта е велико благословение за човека при сегашните условия на живота. С тия греди юнаци не може да бъдете. Отсега нататък трябва да станете юнаци, герои, но затова трябва да се откажете от гредите си. Като се върнете у дома си, направете си един голям поменик, според който ще изброите всички неща, от които ще трябва да се откажете за в бъдеще. Ще изброите всичко, от което се отказвате, така: „Отказвам се да принуждавам мъжа си да ми донася какво и да е, оставям го свободен, каквото може да направи според любовта си; отказвам се да карам мъжа си да взима пари назаем, да построява къща, да ми купува скъпи дрехи за Великден и да задоволява

моите капризи, както друг път; отказвам се да ме води в странство, на курорт, бани, балове, театри и т.н.; отказвам се да принуждавам мъжа си насила да ме обича, оставям го свободен, както душата му го увлича". Ще кажете: „Много опасно учение е това!" Не, досега то е било опасно: колко сълзи са били проливани за това, че мъжът на някоя жена, нейната собственост, не я обичал! Знаете ли колко този мъж е твоя собственост? В една къща има много кираджии, тъй че и твоят мъж е един от тези кираджии, на които нямаш никакво право. Турците казват: „Ахмед бурад, акъл дишарда", т.е. Ахмед е тук, но умът му е навън. Мъжът ви, това е неговата сянка, но душата му, мисълта му е отвън. Най-после, как ще искаш да те обича той, когато и ти не си в къщата си; твоята къща е пълна с кираджии. Днес ние сме излезли в частната собственост, за да завладеем света, а с това сме изгубили висшето. И затова Христос казва: „Който намери частната собственост, ще изгуби себе си, живота си, а който изгуби частната собственост, ще придобие живота си". Който е напуснал учението на частната собственост, той се приближава към Бога и към бъдещата култура, а който вярва в частната собственост, той се отдалечава от Бога. И вие ще вървите по този път; смело ще вървите, юнашки ще разрешавате този въпрос. Когато Господ види, че вие поставяте на лице книгата, в която ще започнете да бележите всички пунктове, по които се отказвате, Той ще каже: „Аз ще помогна със своите помощници на тази българка, която се заеме с изваждането на гредата". Да видим коя е първата българка, която ще се заеме с тази работа. Аз зная много, които вярват в новото учение и са готови да се откажат от частната собственост, но в същото време са осигурени в много банки. Ние трябва да сме верни на един принцип не само по форма, но и по съдържание, и по смисъл. А днес какво правят хората? – Спорят дали има Господ или не, дали има бъдещ живот или не и т.н. Да, има и бъдещ, и минал, а има и настоящ живот. Настоящият живот е Божественият, а бъдещият и миналият са човешкият живот. Да живееш като човек с всичкото си сърце, ум и душа, това е Божественото вътре в тебе, това е настоящето.

Това е подразбирал Христос, като е казвал да извадиш гредата от окото си, защото само така ще разберем живота, само така ще тръгнем по правия път на еволюцията на човечеството, по пътя на Любовта. И тогава ще можем да се разберем.

Беседа, държана на 18 май 1919 г.

1919_05_25 Трапезата на Новия Завет
Издателство Бяло Братство
неделна беседа

ТРАПЕЗАТА НА НОВИЯ ЗАВЕТ

Беседа, държана на 25 май 1919 г.

И когато бе седнал на трапезата вкъщи, ето, мнозина митари и грешници дойдоха и насядаха с Исуса и учениците Негови. (Ев. Матей 9:10)

Ето един обикновен стих, „без смисъл“ и „без съдържание“, подобен на едно обикновено камъче, което държи богатството си не вънка, а вътре. Аз взимам думата „митар“ в съвременния език в смисъла на прости хора. Бедният и грешникът са двама братя. Бедният е лишен от пари, от злато, следователно няма средства, а богатият използва всякога бедния за работа. Грешният е човек, лишен от Мъдрост, от знания, затова и греши. Простите хора аз наричам банкери. А съвременните банкер наричам бирници: по 5%, 10% – колкото могат, събират данъците. И бирниците днес събират данъка.

Всички тези митари и грешници дошли и насядали на трапезата при Христа. Може да запитате: „Как е възможно такъв Учител да позволи на подобни хора да сядат заедно с Него на трапезата?“ Под думата „трапеза“ аз разбирам училище, но не старото училище, стария завет на Мойсей, а новата школа на Христа. Христовите ученици представляват първите ученици на новото училище, на новия завет. Митарите и грешниците представляват старата култура, старото учение, Мойсеевия закон. Нима всички деца, които влизат в училището, са все учени? – Повечето са прости и невежи. Колко деца има в училище със скъсани дрешки и панталонки, но се учат много по-прилежно от синовете на богатите хора. Следователно тия митари и грешници са ученици, които са дошли да учат новото учение. Съвременните християни, като не разбират дълбокия смисъл на това учение, са разделили църквата на грешници и праведни, на действителни членове на църквата и оглашени. Оглашени има във всички църкви и ред години ги държат под изпит, докато станат членове на църквата. Такъв човек, след като стои 10–15 години оглашен, като го питат какво е научил от християнството, той отговаря: „Като дойде Христос, Той ще ни обясни“. Аз бих желал съвременните християни да се поставят на матура, според това, дали свършват един клас или предстои да излязат вече от училището. Тогава ние ще се намерим в едно противоречие, каквото виждаме в следния разказ: Един велик, мъдър цар от древността искал да изпита наклонностите на своите най-учени, най-добри поданици

и затова им устроил следния изпит: избрал едно великолепно здание и в него поставил 10 много хубави предмета. Повикал 10 от своите поданици, всеки от които бил представител на десетте тогава съществуващи съсловия. И у нас съществуват такива съсловия. Тези съсловия и тогава са носили някакво име, дадено им от техния основател, тъй както всяко новородено дете се кръщава с някакво име. Името се освещава от самия човек, а не е то, което прави човека; не е надписът, който прави търговеца честен, а честният търговец прави честна своята фирма; не е кадилницата, която прави свят свещеника, а самият свещеник прави кадилницата му да свети; не е книгата, която прави човека умен и съдържателен, а човекът прави книгата умна и съдържателна. И тъй, този мъдър цар събрал на тази изложба всичките 10 души, за да си изберат по един от изложените 10 предмета. Тези 10 предмети били: една скъпоценна корона, която струвала милиони, един голям старовременен кюп, пълен със злато, една златна сабя, златно перо, един далекоглед, едно шише, пълно с жизнен еликсир, който, според старовременните алхимици, подмладява хората, един пергел, едно житно зърно, една книга на велик мъдрец и едно яйце. И повикал представителите на тоя народ, т.е. тия съсловия, да си изберат кой каквото си хареса. Първият харесал златната корона. Дигнал я, за да я постави на главата си, вторият взел кюпа със златото, третият взел златната сабя и веднага я опасал, четвъртият взел златното перо, петият – далекогледа, шестият – шишето с еликсира за продължаване на живота, седмият – пергела, осмият – житното зърно, деветият – книгата на мъдреца и последният – яйцето. Кой от тях е спечелил? Вие сте умни, как бихте разрешили тази гатанка? Първият, който взел короната, станал цар, вторият – банкер, третият – най-прочутия генерал в държавата, четвъртият – правник, най-великия законоведец и писател, защото той се занимавал с Божественото право в света, сегашното право е човешко право; петият, който взел далекогледа, станал астроном, да изучава звездите, оттогава започнала астрономията; шестият, който взел жизнения еликсир, станал лекар; седмият, който взел пергела, станал инженер; осмият, който взел житното зърно, станал земеделец; деветият, който взел книгата на мъдреца, станал учител, и последният, който взел яйцето, не спечелил нищо. Всички тия хора са спечелили по нещо, а този, който взел яйцето, не спечелил, както другите, защото деветте души придобили по един занаят. Последният мислил какво да прави с това яйце, тръгнал да го продава тук-там, но никой не искал да му го купи. Наглед туй яйце нямало никаква цена. Най-после му дошло на ума да го тури под някоя кокошка, да види дали може да се измъти. И наистина, от яйцето се измътил най-красивият петел, който обаче бил много лаком и затова никои кокошки и петли не го искали в тяхното съдружие. Заел се неговият господар да го храни, но трябвало много да жертва за него, че почнал да попросва. Затова господарят му се принудил да отива при другите 9 души, които спечелили

нещо от своя предмет, и да иска помощ за своя петел. И наистина, днес всички за този петел говорят. Образуват се благотворителни дружества, целта на които е да се подобри положението на този петел, т.е. положението на този народ, за който са се събрали да работят. Създаде се някоя нова партия и казва: „В нашата програма влиза подобрение положението на нашия народ". Днес всички имаме добри стремления, добри желания, но кое е най-същественото? Дали тези предмети, които получили деветте души, са изпълнили своето истинско предназначение? Всеки предмет, попаднал в добра или лоша ръка, ще може да изпълни едно или друго предназначение. Например, с една сабя или нож може да се направи операция на един болен и с това да се подобри положението му, но може и да се отреже главата на някой човек на бойното поле. С перото може да се напише някоя отлична книга, но може да се напише и някоя толкова лоша книга, че отровата ѝ да се разнася с векове, а може да се подпише и смъртна присъда. С далекогледа може да откриете нещо ново, което да ползва човечеството, но същевременно може да откриете някой роб, който избягал от господаря си, и да го предадете на властта – предатели да станете. С жизнения еликсир ще може да продължавате живота на хората, но с него и ще разбогатявате. Много пъти, като се разболее някой богат човек, дигат се на крак и най-знаменитите европейски лекари, дават своята помощ, правят всичко възможно да помагат, защото ще бъдат добре възнаградени. А за някой беден болен не се полагат толкова грижи, там оставят да помага Господ. Когато умираше руският цар Александър III, всички европейски капацитети дойдоха в Русия.

Аз ще обясня стремежа на съвременното човечество. Когато Христос бил на земята, с Него на трапезата седели много митари и грешници. Това са две категории хора от стария завет. Тия старозаветници още завземат видно място в съвременното общество, макар че са ги кръстили с нови имена. Държава, в която хората се колят, бесят, в която има затвори, тя е старозаветна. В Царството Божие няма никакви бесилки, затвори и застрелвания. Това е Христовото учение. Но ще кажете: „Какво да се прави с тези грешници, тези престъпници, които са тъй много на земята?" – Дайте всекиму да си вземе това, което му е необходимо. Ако му дадете сабя, или перо, или далекоглед, или пергел и прочие някой от десетте предмета, ще създадете работа на ума му, която ще го задоволи. Това са подтици, не го осъждайте, нека да опита. Не осъждам човека, който си е взел корона и я поставил на главата си да управлява. Нека опита и тези си стремления. Ако Бог е допуснал вълци, мечки, разни буболечки, които са тъй пакостни, то защо и ние да не допуснем всеки да се прояви в живота тъй, както са неговите подтици? Ако Бог изпраща и на пакостните животни своята светлина и храна, то какво може да имаме ние против?

Затова и ние трябва да търпим всички, да бъдем толерантни към всички и да не се отвръщаме от никого. Вълците и лисиците не са вън в природата, те са между хората. Всички чешити ги имате вие; от всички тия видове вълци, лисици, мечки, буболечки и други има у хората. Вие теглите куршум на вълка, че изял една овца, а в обществото има хора вълци, които изяждат и по 10 души. Вие нищо не им казвате. Де е справедливостта? Някой беден открадва един хляб, за да нахрани бедното си и болно семейство, и го осъждат на затвор няколко месеца. А някой богаташ открадва хиляди, хиляди левове, за него казват, че той направил комисиона от някоя сделка. Една сврака изяде яйцето на една от вашите кокошки, и вие я убивате; аз оценявам живота на една сврака на 1000 яйца; така че вие имате право да я убиете само тогава, когато тя изяде тези 1000 яйца. Същия закон турям и за един вълк. И него може да убиете само тогава, когато изяде 1000 овци. Такова е Божественото правило в света.

Митарите и грешниците, които се събирали около Христа, слушали новото учение, което Той проповядвал. Мнозина си казват: „Е, колко хубаво би било, ако и ние бяхме на Христовата трапеза!" – Че тази трапеза е била много проста, не мяза на царска трапеза; там не е имало агнешко печено, кокошки, пълнени домати или кюфтета, супи с яйца, тиквички с агнешко месо, карначета, печени на шишчета, момици, печени на скара и други. Тогава, като не е имало всички тези хубави работи, какво е струвала такава една трапеза? А на една трапеза, лишена от тия ястия, аз не бих отишъл. Казва се: „Тези митари и грешници се събрали заедно с Христа и с Неговите ученици".

Новото учение е един велик процес, то е една велика трапеза, на която има най-изящни яденета. Но най-напред вие трябва да се научите да присъствате на обикновената трапеза на стомаха. И съвременното човечество минава на тази трапеза. Няма да ви описвам сега каква трябва да бъде трапезата на стомаха, и отстъпвам правото на вас, защото вие сте по това специалисти. Втората трапеза, на която човек трябва да е присъствал, е трапезата на дихателната система и след това, като премине през процеса на пречистването, тогава ще присъства на един отличен банкет, какъвто светът още не познава. На трапезата на стомаха има 10,000,000 куверта. Всеки от гостите дигне чашата, дигне вилицата и казва: „Ох, колко е приятна тази работа". С тези 10,000,000 души или клетки и ние взимаме участие и преживяваме тяхната радост. Това не е алегория, а факт. В стомаха има 10,000,000 клетки, които ядат, пият и вършат работа. В белия дроб има още повече гости, още по-голямо количество клетки, които вършат своята определена работа. Когато се качим на един планински връх и подишаме чист въздух, клетките на белия дроб дигат чашките и казват: „Колко ни е приятно тук, да живее нашия господар, че

ни е извел на това високо място“. Като се качите горе в мозъка, дето били поканени митарите и грешниците, трапезата е още по-величествена; там има три билиона и 600 милиона клетки; толкова гости са поканени да присъстват заедно с Христа и Неговите ученици. Затова, като изпратиш чрез ума си една велика мисъл, в тебе, в твоя ум става такъв голям банкет, който не може да почувстваш нито в стомаха, нито в белия дроб. Следователно умствените преживявания са най-висши. Това не е илюзия. Нима това, което преживяваш със стомаха и с белите си дробове, е илюзия? Но казвате: „Имаме къща, ниви и т.н.“ Това е илюзия. Всичко, което се изгубва, е илюзия, а илюзията не е нищо друго, освен закон на движение. Тия неща са реални, но преходни. То значи, че един път те минават през нас, а друг път ние през тях. В един случай нашите мисли и желания ще минат като кинематограф пред нас, а в друг случай ние ще минем пред тях като пътници и ще гледаме тия фотографии. Следователно в съвременното общество и единият, и другият процес се менят, само че онези пътници, които обикалят земята, са много малко. Разправят една характеристика за англичаните, германците, французите и русите. Четирима от тези народности били някъде из Европа на курорт и заедно яли и пили. По едно време всички забелязали, че в пространството някъде, много високо, се виели две големи птици. Англичанинът, като ги видял, веднага обърнал внимание на посоката, от която идели, и като разбрал, че идат от изток, веднага задигнал чантата си и взел първия параход, да отиде да ги изследва. Французинът веднага си взел шапката и отишъл да провери какво пишат вечерните вестници за тяхното явяване. Германецът отишъл в библиотеката да се справи с литературата на учените преди него, дали не се загатва нещо за идването на тези птици. А русинът легнал на гърба си и като ги погледнал, казал: „Е това са орли“. Свършена работа! Ето как лесно славяните решават всички въпроси. И българинът, като пийне половин кило вино, каже: „Орли са, какво ще му мислиш много, не искам много философия, това с орли и свършена работа!“ То е придобиване на знания. Като придобиеш знания, казваш: „Аз зная този въпрос, не ми трябват нито вестници, нито библиотека, аз виждам, че това са орли“. Не давам преимущество на никого от тези четиримата, защото всички действат съобразно своя темперамент. Всички хора проявяват своя характер според своя темперамент. Когато изучавам живота на народите, изучавам го обективно, измервам го с положителната наука и зная какво се крие в него. В светлината на тази наука няма нищо скрито-покрито. Тогава ние казваме, че тоя човек е честен и почтен. Че кой не е честен и почтен? Нима вълкът, който изяжда агнетата от чуждите стада, не е честен? Или тигрицата, която играе с децата си, не е ли почтена? Това, че вълкът постъпва нечестно, е чуждо мнение. Вълкът казва: „Аз не искам да зная мненията на хората“. Казвате, че агнето и овцата са благородни животни. Я питайте тревата, какво ще каже за тях: като минат

отгоре ѝ, изпасват я, изтъпкват я, и тя не може да расте. Казваме, че овците са емблема на благородство. Кои овци? Вие се заблуждавате, като мислите, че тези овци са благородни. Има други овци в света, а не тези, които нашите овчари пасат: тези овци са сенки на истинските. Христос казва: „Имам и други овци, които не са от този дом, и тях ще събера“. Какво подразбира Христос под думата „агне“? Вие ще кажете: „Знаем какво нещо е агнето, то е родено от овца, хубаво, палавичко; като му отрежат главата, вкусно е на ядене“. Агнето означава огън, който чисти живота. И когато казват, че Христос е агне, то значи, че Той е Божественият огън, който пречиства човечеството. Всеки, който може да намери този Божествен огън, той е намерил еликсира тук на земята. Сега остава въпросът за овцата, да си помислите върху тая дума. В друга беседа ще ви говоря за овците. С тях се разговарям всеки ден, вие ги срещате и аз намирам, че те са най-онеправданите в света, но са най-благородните и от тях няма по-щастливи. Вълк не може да ги яде, червеи в корема им не влизат, краста не ги хваща, от глад не измират, от овчарски нож не се боят, вълната си на земята не хвърлят, млякото си не дават, сирене и масло не може да изкарате от млякото им. Но трябва да знаете, че красотата на вълната им носи живот и благословение на целия свят. Те малко говорят, не са много красноречиви, като ораторите, и говорят само в промеждутъка, във време на паузата, когато ораторът дигне чашата. През това време те успяват да кажат само една дума. И всичко се дължи на тия овци. Всички велики изречения, които са изказани още от памтивека и не са изгубили своя смисъл, са казани от тях. Авторът на тези велики изречения не е известен, но благодарение на тях светът съществува и сегашните автори се прославят. Днес някой автор като напише една книга, казва: „Тази книга е написана от мен, и никой няма право да я печата без мое позволение“. Като ме слушате да ви говоря така, навярно си мислите, че имам някаква особена цел, аз просто искам да се поразговоря с вас, да ви дам едно угощение. Аз не се занимавам с философски работи, обаче не отнемам правото на тия автори, които могат да се занимават с философия. Царски корони не бутам, не взимам нито кюпа със злато, нито далекогледа, нито пергела, нито перото, нито житното зърно. И яйцето не бутам. Аз съм избрал числото 11, то е нещастното число в света. По-нещастно число от 11 за евреите нямаше. Числото 13 днес е нещастно за културния европеец: него мъчно можете да вкарате в някоя стая на хотела с номер 13. Защо е нещастно числото 11? Това число е без майка и баща в света, то е число на противоречия в живота. Защо съществуват противоречия в живота? – Има определена причина, по която те съществуват. И числото 4 е закон на противоречия, но по причина на правдата. В света има причини, които определят всяка дейност. Хубавите цветя не може да търсите зимно време, защото зимата изразява числото 4, а ще ги търсите в определено време, определен сезон на годината, т.е. в

числата 1 и 2. Ако търсите разни видове плодове, ще ги намерите в определено време през годината – в числото 3. За всички проявления в живота също има определено време. Българите имат право, като казват, че съществуват нещастни дни. То не е суеверие. Например, тръгнете на път за северния полюс, но заминавате в един от горещите летни дни. Ако не се съобразите, че за северния полюс ще ви трябват топли дрехи, като стигнете там, вие веднага ще се простудите. Следователно зимните, студените дни са нещастни в живота. Слушал съм някои българи да казват: „Не излизам навън и не започвам работа във вторник и петък". Прави са те, защото има, наистина, нещастни дни в живота. Бих желал да видя някой, който не е суеверен, да тръгне на път през някой от нещастните дни и ще видим докъде ще стигне той. Ако този човек е учен, ще каже: „Не можах да стигна на определеното време и място, защото беше мъгливо, имаше голяма буря и т.н." Ако човекът е прост, той ще отдаде неуспеха на работата си на това, че е тръгнал във вторник или петък, тия дни са фатални. Ученият казва, че гърмът става, понеже две противоположни сили се съединяват. Простият казва, че свети Илия бяга с колесница на две колела на небето. Простият човек знае, че електричеството е причина за образуването на облаците, но той приема още и друга някаква, висша сила. Преданието казва, че свети Илия се разхожда по небето с два коня на колесница, така че освен положителното и отрицателното електричество има още два коня и един човек – т.е. една разумна причина, която направлява тия две сили. Добре, обяснете ми, като учени хора, как става това нещо: аз съм на разстояние 50 километра от вас и имам на разположение един голям топ, който бие на 50 километра. Когато дойде до вас шрапнелът от моя топ, вие ще чуете и гърмежа, а същевременно ще опитате и резултата на този шрапнел. Питам ви: Коя е причината, която докара до вас шрапнела? – Ще кажете, че причината за това е ефектът, който предизвиква взривното вещество. Това е вярно, но вие изяснявате само една трета част от истината; защото има и друга причина, която съединява тези взривни вещества и вследствие на тези няколко сили се извършва тази ескплозия. По тоя начин ще дойдете до самия ум на изобретателя. За всяко явление в живота има едновременно три причини. Ето защо ние не може да кажем, че сме много учени, защото не знаем и трите причини, които предизвикват известно действие. Ние казваме, че знаем как е станало известно политическо събитие, че лицата, които са взели участие, са подкупени и т.н. Обаче причината, по която тези лица са били подкупени, стои много по-далече, отколкото ние я виждаме. То не е обяснение на тоя психологически момент. Как е възможно човек, който обича отечеството си, да се продаде за някакви пари, били те даже и няколко милиона? Причината може да е съвсем друга. Казват, че Юда е предал Христа за 33 сребърника. Това не е още всичко, важно е коя причина го е заставила да го предаде. Причината за това предателство е

много по-дълбока. Когато си обясним истинската причина, ние няма да съдим никого: благодарете на този Юда, който изпълни тази незавидна роля на предателство. Ако Христос не беше разпнат на кръста, нямаше да дойде и спасението на човечеството. Ще кажете: „Ето един човек, който не говори логически“. Аз ще ви обясня защо мисля така. Ако посадя едно житно зърно в земята, не съм ли за него Юда? За това зърно временно аз съм предател, но същевременно съм и негов спасител. Как би могло да се развие и размножава зрънцето, ако не бъде посадено? Така че трябва нещата да се обсъждат умно, сериозно и да няма осъждане. В сегашните вестници има само нападки и критика. Това не е наука. Трябва винаги да се проучват истинските мотиви на нещата, на събитията и тогава да се произнасяме. И когато искаме да оправим човечеството, трябва да разбираме законите, които управляват човешката душа. Някои ме питат: „Мислиш ли, че като говориш толкова много, ще оправиш света?“ – Казвам им, че нямам такава цел, но само давам банкет на гостите си. Който от вас е гладен, жаден, той ще дойде при мене, ще му дам един банкет, ще се нахрани и ще си отиде, накъдето иска. Като си излезе от моя дом, няма да му запиша името, не искам да помни, че ми дължи. Даже ако има прах на дрехите или обущата си, ще му дам четка да се изчисти; нека остави праха си в моя дом и да излезе съвсем чист. Как ще примирите тия две противоречия в живота? Христос казва: „В който град не ви приемат, като излезете от него, изтърсете праха си“. Къде? – На улицата. А аз казвам: Като те нахраня и излезеш от моя дом, изтърси праха си не на улицата, а в моя двор. Ако разбираш този велик закон, като ти дойде някой на гости, ще трябва да изтърси праха си в твоя дом, за да разбогатееш. Това е един закон, който може да проверите. А вие какво правите? Като ви дойде някой на гости, карате го да си изтърси праха на улицата и тогава чист да влезе при вас. Вие изхвърляте вашето благословение, и психологически у вас се образува законът на разрушението. В Божествения свят разрушенията не се допущат. Всичко в света трябва да твори. Защото злото и грехът са само ребуси за хората. Казват за някого, че бил голям грешник. Това показва, че този човек е майстор на големите грехове, затова аз бих желал да имам някои от неговите ребуси. Такива хора са много изобретателни. Някои се опълчват против дявола, но съвременното общество не знае колко то дължи на него. Вие трябва да благодарите на дявола. Ако той би изчезнал само за един ден от света, би настанал голям смут: парите щяха да се обезценят, свещениците нямаше на кого да проповядват, майките не щяха да раждат, нямаше да има ядене, стомахът, дробовете, мозъкът щяха да се откажат да работят, всички щяха да бъдат свободни и т.н. А днес всички говорят за дявола, че бил много лош. Когато имате кола, която изнася вашата смет, както и тази на вашите познати, вие всичките казвате: „Ех, колко лошо мирише този боклук!“ – Не, благодарете на тази кола, която ви изнася сметта, иначе вие бихте се разболели, ако

сметта останеше между вас. Ето защо, и вие днес трябва да благодарите на този велик дух, който носи греховете на хората. Който и да сгреши днес – попът, владиката, царят, майката, бащата, – все дяволът е виновен. А пък аз ви казвам: този дявол е отличен учител. Някой път го срещам, поздравявам го и го питам: „Къде си ходил?“ – „Живея между тия културни хора, които само се бият, избиват се; аз ги уча на едно, те вършат друго, а после се оплакват на Баща си, че все аз съм бил виновен за техните грешки“.

Христос казваше: „Видях сатана, как падаше отгоре надолу като светкавица“. Аз ще кажа: Видях как слънчевите лъчи падаха отгоре надолу. Какво означава падането? Ако слънчевите лъчи не бяха падали, какво щеше да стане със земята? Съвременният християнски свят е пълен с противоречия и заблуждения, а няма учители, които да обяснят правилно нещата, както са в природата. Например, някой говори, че трябва да бъдеш много мъдър, много умен, да станеш цар; друг казва, че за да може да управлява човек, трябва да бъде много богат; трети казват, че човек трябва да бъде генерал, за да управлява народа си. Но смисълът на живота не във всички тези неща. Аз познавам два вида царе, банкери и генерали. Познавам генерали, които воюват, без да избиват хората, и ние, в съвременното общество, имаме по-голяма нужда от тях. Някои казват, че на нас не ни трябват генерали. Не, трябват ни, само че правилно да си изпълняват дълга. А който завижда на богатия и иска да вземе неговото място, това не е разрешение на въпроса. Двама или трима души не могат, според мене, да носят една сабя, така че този, който е роден за генерал, ще изпълнява своята служба. В окултните науки се казва, че на един стол могат да седят едновременно няколко същества, без да се обезпокояват едно от друго. Ще питате: „Как е възможно това?“ Ще ви го обясня. Да допуснем, че имаме една тенекия, която събира най-много 10 килограма. Да турим в нея едри куршими, докато се напълни. Казваме, че тенекията е вече пълна, обаче в междината може да поставим още няколко килограма ситни сачми. И сега, казваме, че е пълна, но в по-малките междинки може да турим ситен пясък, докато се и те запълнят. В същата тенекия може да налеем също един килограм вода и пак ще остане още малко място, в което може да налеем около 100 грама от най-хубавия спирт. Тъй че тези противоречиви елементи заеха място в тази тенекия, която на пръв поглед изглеждаше, че се напълни само от едрия куршум. Тъй че идеята, какво на моя стол не може да седят много души, е неправилна; на моя стол може да седнат десетте души, които взеха по един предмет от царя, даже и аз, единадесетият, мога да седна на същия стол. Следователно няма да има никакво противоречие. Аз съм избрал числото 11, защото кара хората да мислят. А това става, когато човек мине най-големи изпитания. Всички велики народи, с характер, са минали през най-

големи изпитания, през огън и вода. На героите в света да се подражава, а не да се съжаляват. Такива хора сами си избират своята съдба и те носят леко своята раница. Героите нямат нужда от спасение, те сами се спасяват. Сега и между вас, българите, има герои. Разправят за един голям, ловък апаш в Англия. По едно време английската полиция успяла да го улови, затворила го и за да не избяга, вързали му краката и ръцете с въжета. Стражарят, който му носил храна, забравил при него една вечер свещта. Апашът веднага съобразил, че може да се спаси с тази свещ, и затова внимателно прегорил с нея връвта на краката си, а после – връвта на ръцете си. Като се видял свободен от връзките на затвора, веднага изскочил от прозореца и излязъл на свобода. Като се намерите затворен, като този апаш, вие започвате да се вайкате и да казвате, че ви преследва тежка съдба. Знайте, че дяволът, когато ви улови и завърже, всякога ви оставя една запалена свещ, с която можете да се спасите, и казва: „Ха, да видим сега, герой ли си?“ Но вие стоите, разсъждавате и си казвате: „Как може това нещо? Предпочитам да стоя вързан, отколкото да се опаря“. Бъди герой, изгори въжето и излез! Такава запалена свещ всички имате, тя е човешкият ум. И да ви направи някоя пакост дяволът, Господ ще му заповяда да ви остави една свещ, с която може да се спасите. Тогава дяволът казва: „Сега ще видим дали си герой, т.е. човек за небето, или ще останеш мой роб. Достоен ли си да се развържеш и да пътуваш по тесния път нагоре, или ще останеш да ореш на мене“. Защо днешните българи орат? Те не са могли да се освободят навреме, не са могли да се развържат, и дяволът ги е впрегнал и казва: „Дий, дий!“ Това е една алегория, за да мислите. Мнозина казват днес: „Тъй е казал едно време Питагор, тъй е писал Трисмегист на златната си плоча, тъй е казал Кант“, и прочие. Моите почитания към всички тези труженици, но знаете ли отде са взели тези учени хора своето учение? Всички се възхищават от техните учения и ги тълкуват. Тълкуванията им приличат на тези, които някои съвременни богослови правят върху посланията на апостол Павел и други за определения и неопределения член и казват: „Апостол Павел не е турил на място този или онзи член“. В това се състои тяхната критика и тълкуване. Като пишете нещо, вие не мислете къде да поставите този или онзи член, а гледайте мисълта ви да бъде правилна, съдържание да има. Апостол Павел е могъл и без членове, и без запетаи да изрази същата мисъл. Като кроите една дреха, едната част ще бъде предницата на дрехата, а другата част ще бъде гърбът. Който мисли за определения член, това показва, че той е определен член на някоя църква, а който говори за неопределения член, то значи, че той е оглашен. Никаква философия няма тук.

А дълбоката философия седи в това, което природата е изработила. В едно цвете има много по-голямо съдържание, отколкото в научния трактат на Питагор или в „Чистия разум“ на Кант, или в десетте правила на

Трисмегист, писани на златната плоча. Ти минаваш по една поляна и стъпкваш едно цвете, което струва повече от книгите на тия хора, и продължаваш да философстваш: „Тъй е казал Кант“. – Да, приятелю, ти стъпка цветето и не прочете какво е написано върху него, в неговата книга. Казваш: „Вярвам в Бога“. – Не, приятелю, ти си най-невежият, ти си човек на стария завет – митар и грешник; дигнал си най-голяма гюрултия за съботата и т.н. Светът не е създаден за никакви съботи и няма определена събота за почивка. В света има само една събота, тя е съботата на Любовта и кръщението с огън. Който е герой на своите добродетели, той има закона на Любовта. Този, който се кръщава с Божествената Любов и Мъдрост, той ще бъде Син Божи. Следователно Любов без Мъдрост не значи нищо, и Мъдрост без Любов – също. Тези две велики сили – Любовта и Мъдростта, трябва да проникнат дълбоко във вас и да ги разберете във всичката им широчина и дълбочина, т.е. тъй, както се проявяват в този широк Божествен свят. Само така ще се осмисли сегашното учение. Ако взема да разправям за сегашната алгебра и геометрия, те ще оживеят; ако се изучават правилно рисуване и поезията, ще има съвсем друг резултат. В днешната поезия обръщат главно внимание на римите. Например, „По плет се скитам и за тебе питам“, или: „Раз, два, три, генералът се скри“. Светът е пълен с такава поезия. Ще кажете: „Опасно нещо е да се скрие генерал“. – Няма нищо от това, че се е скрил. Човек, който се крие, е много скромен, не иска да го виждат. Казват за някого, че обича да изпъква. Ако сравним този човек с един фенер, той ще служи за осветление: ако е някой планински връх, ще може отдалеч да определя посоката. Няма нищо от това, че обичал да изпъква. Какво се разбира от стиха: „По плет се скитам“? То значи: Изучавам законите в България. „И за тебе питам“ – значи: И за тебе върша всичко това. Ще кажете: „Този поет е написал много глупаво изречение“. Напротив, това изречение е много умно. Тъй че умно и неумно – това са неща относителни. От разказа, който ви предадох за избиране по един от определените предмети от царя, най-много е спечелил този, който избрал яйцето, от което излязъл петелът. Що е петелът? – Той е закон на самопожертването, т.е. постоянно да даваш, а другите да взимат. Благодарение на този велик закон на самопожертването, светът върви напред, и всичките тия 10 предмети: корона, перо, далекоглед и т.н. дължат своя прогрес на петела. Има нещо много по-високо от петела, а то е: при всички свои неуспехи да намериш смисъла на живота.

Поставиш на главата си царската корона, но не те задоволява и това положение, петелът се провиква: „Кукуригу!“ Това значи: не навреме си пропял – взе короната, но не намери същественото в живота.

Търговец си, но се връщаш у дома обезсърчен, недоволен, петелът се

провиква: „Кукуригу!“

Написал си книга, но тя няма голям успех, чувстваш се нещастен, петелът се провиква: „Кукуригу!“

Чел си някаква книга на Мъдростта, но не си разбрал нищо от нея, петелът се провиква: „Кукуригу!“

Сял си жито и други храни, но нямало плодородие, ти оставаш разочарован в надеждите си, петелът се провиква: „Кукуригу!“

Съвременният петел казва на хората при всичките им работи: „Кукуригу!“ Това кукуригане означава много нещо.

Аз ще ви оставя да разсъждавате върху думата „кукуригу“ до следната беседа.

Беседа, държана на 25 май 1919 г.

1919_06_01 Отхвърленият камък
Издателство Бяло Братство
неделна беседа

ОТХВЪРЛЕНИЯТ КАМЪК

Беседа, държана на 1 юни 1919 г.

Камъкът, който отхвърлиха зидарите, той стана глава на ъгъла. (Ев. Марко 12:10)

Какво интересно може да има в един отхвърлен камък? Ще ме запитате: „Какво съдържание, каква философия има в един отхвърлен камък?“ Такива изоставени камъни има днес с милиони в България. При градането на всяка къща изоставят много такива камъни. Нещастието се състои именно в това, че има много изоставени камъни, и те представляват спънка в живота. Като прочетете цялата глава, ще разберете съотношението, което съществува между прочетения стих и останалите стихове и ще разберете защо са казани тези думи.

Ако нямаше зидари, не би се говорило за този камък, тъй че зидарите са виновници. Като градят някоя къща, зидарите събират камъни, разчупват ги и затова има изоставени камъни. Следователно под „камък“ разбираме процес на градеж.

Онези, които се занимават с положителните науки, казват, че всички неща трябва да бъдат видими, осезаеми, реални. Обаче не всички осезаеми или доказани неща са верни или реални. Има хиляди неща в света, които не са доказани, а са верни. Има хиляди философи в света, за които нищо не се знае, но това, което те са казали, е право. Има и много такива, за които светът знае, че съществуват, но тяхната философия не е права. Като чета някоя философска книга, аз свалям 50% от истинността ѝ, после изваждам още 25% и само върху останалите 25% разсъждавам. Числото 25 за мене е съдържателно число, то е закон, с който меря всички неща. Може да ми възразите, че дните и нощите се мерят с един цикъл от 24 часа, но всъщност земята не прави своите обръщения в 24 часа точно, а в един период от около 25 часа. Числото 25 се отнася не само до земята, но и до човешкия живот. Аз разлагам това число тъй, както децата разлагат числата. Числото 25 е съставено от числата 2 и 5, които събрани дават числото 7. Тъй че тук имаме три числа: първото число е 2, второто – 5, а третото – 7. Ще кажете: „Нима не знаем какво нещо е двойката? Знаем я още от училищния период“. Всички ученици, студенти, цял свят все от двойки плачат. Всички страдания, всички неволи, всички грехове,

разрушаването и създаването на световете, всичко започва с числото 2. Имате благороден син, чист като девица, и вие не сте пожалили никакви средства, за да го възпитате и образовате. Обаче някоя мома вторачила очи към него и иска да се съедини с него, защото двойката без единицата е отражение на единицата. Всяко число има свое отражение. Когато изучавате астрономията, ще видите, че и там има известни отражения. Във физиката също има отражения, например светлината на земята е отражение. То е сянката на светлината, която се състои от билиони трептения. Вие изучавате сега само тия неща, в които има трептения, т.е. вие изучавате само сенките на отраженията. Дето има движения, там е мястото на сенките. Не казвам, че сенките не са реални неща, но са неща преходни. Една сянка може да ни послужи временно, но вие не можете да я направите основа на вашия живот.

И защо именно числата 2 и 5 имат еднакво отношение към нас? Числото 5 е сбор от произведението 2 по 2 плюс 1. Следователно човешкият ум не е нищо друго, освен две жени, оженени за един мъж. Човешкият ум се разговаря с двете си жени, като се спогажда с едната си жена, а с другата не може. Това е държава с две партии, от които едната е консервативна, а другата – демократическа. Според окултистите, едната наричат висшия ум или висшия манас, а другата наричат низшия ум или низшия манас. А това аз наричам ум на двете жени, но такъв ум, според сегашните закони на църквата, е осъден на отлъчване. Някои казват: „Да облагородим, да възвишим ума си!“ Да, но за това той трябва да се научи да живее само с една жена. Колко ще останат тогава? Като извадим 2 от 5, ще останат 3. То е числото, от което може да започнем нашия живот. Мъж и жена може да се карат, но когато започнат да се карат две жени, дига се дим и прах в къщата. За да проверите това, прочетете историята на Яков, който се ожени за двете дъщери на Лаван, по-голямата и по-малката. Проследете какви са били техните отношения. Яков имаше 12 сина, единадесетият от които беше Йосиф. Защо продадоха Йосиф, който беше единадесетият по брой, а не друг някой? Ще кажете: „случайно съвпадение“. Съвпадението е един кармичен закон, отмерен закон на действие. Няма да се спирам да обяснявам защо Йосиф трябваше да бъде продаден. Между Яковите синове беше този камък, който трябваше да стане ъгъл, но зидарите го отхвърлиха. Йосиф беше продаден от братята си, но после той стана глава на ъгъла. Във време на големия глад, който настана в цялата ханаанска земя, Йосиф беше пръв големец в Египет и спаси от глад много хора, между които и своите братя. Това не е история само с евреите, но е повседневна история с всички. Нещастията във всеки дом се дължат на отхвърлянето на този камък. Той е числото 11.

Коя от двете жени остава в дома? – Тази, която е най-умна и най-

практична, но, според мене, тя не е и най-добрата. Добрата жена всякога е готова да даде своето място на другите. Съвременното общество, съвременните домове страдат от вътрешно раздвояване, защото тези две жени се борят коя да има мъжа. Тези две жени се борят за един мъж. Вие знаете как двете жени на Яков го подкупваха. Един ден синът на Яков беше пратен от майка си да донесе гъби, и майка му каза на Яков: „Тази вечер аз те купих с гъби, затова при мене ще дойдеш". Ще кажете: „Може ли по такъв начин да се подкупва един мъж?" – Всички мъже се подкупват. Кажете ми, дали през тази война остана някой неподкупен мъж? Всички вие, които ме слушате, било мъже или жени, може ли да турите ръката на сърцето си и да кажете, че не сте подкупени? С това не ви съдя, но казвам една истина. В едно от стихотворенията си Славейков пише: „Парице, парице, всесилна парице, с тебе в рая, без тебе на края".

И всички духовни хора днес все за Господа декламират и казват: „Господи, Господи, ти наша парице, на Тебе като се кланяме, ние сме в рая, но напуснем ли Те, ние сме на края". Парата – това е жена, която развращава съвременното общество, тя е дом на блудодеяние. И наистина, днес всички престъпления се вършат само за парата. Жената се жени за мъжа само за неговите пари, защото е силен и неговите мишци са здрави, за да изкарват прехраната. Когато някой каже, че идейно обича, той сам себе си лъже. Така идейно и котката хваща мишката, така идейно и вълкът сграбчва овцата. Едно време, когато Господ създал вълка, пратил го да пази овците, направил го техен пастир. На първо време вълкът започнал да им използва вълната, после млякото, докато най-после започнал да опитва и месцето им. За тази последна постъпка Господ изпъдил вълка в гората, а на негово място оставил кучето, което и до днес изпълнява ревностно тази служба.

Какъв е в основата си този камък, който зидарите отхвърлиха и стана глава на ъгъла? Как трябва да се подразбира това нещо геометрически – глава на ъгъла? Защо да не е глава на линията? Вие, които сте изучавали геометрията, какво ще кажете за посоката на тази глава: накъде трябва да бъде тя, дали нагоре, дали надолу или настрана? Ако обърнем този ъгъл надолу, ние имаме една посока на движение, обърнем ли го нагоре, имаме друга посока на движение. Вашето тяло, без ръцете ви, представлява този камък, а двете ви ръце представляват ъгъла. Аз искам да изучавате живата геометрия. Човек е построен на геометрични начала. Може да ме запитате: „Ъгълът без линии не може ли?" – Не може, това е закон. Ъгълът показва две противоположни сили, които действат в една и съща посока и имат един общ център. Между тези сили всякога ще има известно пространство, защото, като разнородни, между тях се образува една плоскост, която в геометрията се нарича ъгъл. Ако силите са еднородни, те ще вървят по права линия. Ще кажете: „Знаем ги ние тези неща". Не, не ги разбирате

още.

„Този камък, който зидарите отхвърлиха, стана глава на ъгъла.“ Отде са го отхвърлили? Има едно предание, според което когато в Египет съграждали великата пирамида на Гиза, камъкът, с който щяла да се завърши тази пирамида, бил издялан най-напред и оставен настрана. Тази пирамида се градила с векове и затова зидарите подритвали този камък, като не знаяли смисъла. Като се завършила пирамидата, дошъл главният майстор и положил отхвърления от толкова време камък като връх, като глава на пирамидата. И така, този камък станал глава на ъгъла. Пирамидата показва човешката еволюция. Този камък, който трябва да се постави на върха, за да завърши еволюцията на човека, се подритва от едно място на друго. Днес всички философи подритват този камък. Знаете ли каква е била големината на тази пирамида? В нея имало материал близо 6,000,000 тона. Хора, които се занимават с изучаването на старините, на разкопките, казват, че за да се пренесе материалът на тази пирамида, се изискват 60,000 машини, всяка от които да събира по 100 тона. Може да си представите какви усилия на човечеството е коствала тази пирамида! Ще кажете: „Какъв смисъл има тази пирамида?“ – Тя има много голям смисъл, защото е емблема на съвременния човек и в нейните размери и мерки са определени всички събития, които са станали и трябва да станат в бъдеще. В нея се включва астрономията с всичките ѝ подробности. Върху тази пирамида може да се чете и миналото, и настоящето на човечеството, но малцина могат да четат по нея, защото нейният език е труден. Някои съвременни учени хора прочитат ред книги и започват да мислят, че много знаят. Не се лъжете, че знаете. Според мене истинско знание има само този, който може да хване смъртта и да я обуздае. Тъй че вие може да сте философ, богослов, мистик или какъв и да е друг, но мачка ли ви смъртта, вашата наука не е положителна, и вашият камък е отхвърлен. Писанието казва, че кривият камък е станал глава на този ъгъл. На кой ъгъл? – На Любовта и Мъдростта в невидимия свят. В създаването на света, в целия космос се крие една велика тайна. Вие мислите, че само сегашните хора се борят, само днес има такива вражди. Това, което става сега, то е отражение на миналото. Тази злоба, тази омраза, тези неразбранщини между хората, всичко това не е продукт на настоящето, а е продукт на миналото. Това мога да покажа с ред факти. Например, явява се у някой човек една болест, като разстройство на мозъка, стомаха или какво да е друго; тази болест се явява сега, но причините за явяването ѝ са отпреди 100, 200, 1000 и повече години. Лекарите признават, че тази болест се е появила най-много отпреди 20 години. Тези болести се причиняват от много натрупани остатъци, от много непотребни утайки, които предизвикват реакция и създават анархия в организма, вследствие на което се явява температура, и ние с ужас наблюдаваме как температурата се повишава от 38 градуса на

39 и половина градуса, 40 градуса, 40 и половина градуса, 41 градуса, и краят наближава. „Колко страшно нещо!“, казвате. Аз казвам: Няма нищо страшно, освен повишаване на температурата. Човек може да остане жив не само при 41 градуса, но и при 100, 200, 2000 и повече градуса. Ще ме запитате: „Може ли да остане жив при толкова градуси, както сме сега?!“ Сегашните хора са едно посмешище на човечеството по своя организъм. Ако имате възможност да разгледате човека под специален микроскоп, вие ще видите каква е неговата красота. Ние смесваме в ума си две идеи: за духовното и за материалното. Ние живеем с духовни работи в нашия ум, но като се наядем, казваме: „Днес сме добре“. Утре, като огладнеем, започваме отново да се безпокоим и замисляме пак за материалното. Жената, като се наяде, казва: „Е, слава Богу, днес съм доволна, няма дефицит“. Питам: Каква наука има в един живот, който е пълен само с дефицити? Днес мъже, жени, деца влизат в кухнята и казват: „Колко хубаво мирише!“ Така постъпват и владици, и учители, а после казват: „Ние сме културни, идеални хора“. Да, културни хора на тигана и на маслото. Някои питат защо не ви уча на нещо по-философско. Дайте ми нещо философско, за да видя каква е вашата философия.

Написвам един център. Какво означава този кръг? – Той означава една велика идея, с която е започнало битието. Този кръг показва по какъв начин е започнал светът. Светът най-напред е започнал от един кръг без център, който после се определил от само себе си, или тази първоначална причина се е подвижила в тази посока, направила едно кръгообразно движение и се е спряла. След това, от повърхността на това свое първо движение, пръвоначалното положение се изгубило и се образувало едно бездействие или тъмнина, както индусите казват: образувал се периодът на Калийога. След време в центъра на този кръг се явила една малка точка, тъй както вие поставяте пергела в центъра на кръга и описвате около нея окръжност. Тъй че тази сила, след като определила своите граници, до които ще работи, влиза в центъра, разработва там своя кръг, за да образува вселената. Това наричам забременяване на космоса с една велика идея. Тази малка точка е важната. Вие си казвате: „Нима е толкова важна тази малка точица?“ Да, тези малки точки вършат всичко в света. Например, у вас се явява някаква болест, но в същото време ви излиза и една малка пъпчица, която забира и с това отвлича вниманието ви от другата болест. Значи в тази малка пъпчица се концентрира всичкото ви безпокойство. Когато у вас се заражда известна хармония, също трябва да се яви една пъпчица, една точица; вие виждате вашите идеали в центъра и казвате, че сега животът има смисъл. Казвам: Сега вашият живот е станал бременен с една идея. Питате: „Само с идеи ли живеят хората?“ Да, с храна хората вегетират, а с идеи живеят. Не трябва да се смесват съществуване с вегетиране: това са две различни положения. Казвате: „Ще съществуваме

ли?“ Било ли е време, когато да не сте съществували? Може ли частицата да каже, че не е съществувала в цялото? Следователно всяка частица е съществувала в цялото. Когато частицата се индивидуализира вътре в цялото, то с това започва и нейното индивидуално съществуване. „Съществуване“ значи „проявяване“ – от санскритската дума „сат“, която значи да се проявиш. Когато започнеш да мислиш, да се движиш, да вършиш добро или зло, ти съществуваш. В това отношение доброто и злото в света са двете сили, които действат.

Злото се състои в това, че зидарите отхвърлили този камък. Когато човек отхвърли една велика идея от ума си или едно желание от сърцето си – и когато един народ отхвърли своите идеали и се подкупва за някакви си пари, той губи. Ако държавниците се вслушваха в идеалите на народа, не биха правили грешки. Държавниците и духовните хора, като се индивидуализират, мислят, че тяхното благо стои вън от този камък. Не, вие може да съградите цялото човешко тяло, но ако този камък седи извън това тяло, нищо не струва. Може да сте някой милионер, но без този камък вие сте човек без глава, т.е. човек без един положителен ум или положителна душа, или положителен дух. Умът, душата и духът са различни идеи. Кое е положително? – Това, което се променя, но не се изменя. Положителното е господар на своята съдба и не се стреми да завладее света. В положителното всякога има стремление да се съгласува с великата хармония, която съществува от памтивека. Навсякъде – между мъже, жени и деца, – във всички домове трябва да има хармония. Някои казват: „И да няма хармония между мене и мъжа ми, пак ще може да живеем“. Не, не може така да се живее. Колко мъже съм виждал да бягат от такъв живот! Знаете ли на какво приличат тези мъже? Един ден Настрадин Ходжа карал за дома си 10 магарета, натоварени с дърва, но като се уморили, те не искали да вървят. Настрадин Ходжа се чудел какво да прави с тях, за да ги накара да тръгнат. Минал покрай него един пътник и казал на Настрадин Ходжа, че има цяр против тези упорити магарета. Дал му една лютива чушка и му казал да ги намаже около опашката. Настрадин Ходжа послушал съвета, намазал магаретата и действително те отишли у дома си. Не взимайте този пример в лош смисъл. Същото нещо се прилага и по отношение на вас. Заболи ви гърлото, възпали се силно и за да оздравеете, дават ви някой лют цяр. Взимате цяра и си отивате у дома. За да се постигне целта, трябва да ви се даде нещо горчиво, нещо лютиво. Някой мъж, след като жена му го намаже със своите мисли, той избягва от дома си, отива в някоя кръчма или забягва в странство. Това се отнася не само за мъжете, но и за жените. Не ви говоря това, за да ви укорявам. Аз взимам числото 2 като форма. Това число съществува вътре във вас, дето има известно противоречие. Ние ще се освободим от противоречията в живота, когато поставим този камък глава на ъгъла,

защото само той свързва Любовта и Мъдростта, за да работят във велика хармония, защото само чрез него може да се проектират тялото, дробовете и всички органи и така да се прояви целокупният човек. В съвременното общество слушам да казват, че Господ ще оправи света. И аз вярвам, че Господ ще оправи света, но въпросът е, дали ние ще можем да оправим нашия свят. Когато дойде пролет, цветята започват да цъфтят, здравите хора я посрещат весело и засмяно, а болните хора посрещат по друг начин слънцето и пролетта. Пролетта, която за здравите хора е приятна, за болните хора е чистене, и наистина, дойдат ли месеците април и май, за тях настъпва криза. Българите казват, че месеците март, април и май ликвидират сметките на болните, а на здравите дават енергия и подтик. Ние сме свързани с всички сили, които действат в природата, понеже те действат и в нашето тяло. Ние сме зидарите, които отхвърляме този камък, туй разумно разбиране, и казваме: „Трябва да дойде едно общо оправяне". Това оправяне е като пролетта. Важно е, дали аз ще бъда в състояние да го използвам. Казвате: „Първо трябва да се поправи човечеството". Човечеството е отдавна поправено, но единиците от него не са поправени, били те жени или мъже, без разлика на това, какви титли носят или дали са учени или невежи. Аз казвам, че на всички липсва по нещо. Дотогава, докато умираме, ние глава нямаме; докато страдаме, ние знание нямаме. Казвам: Когато се появил центърът на окръжността, вселената станала бременна, при което точката се подвижила и разделила кръга наполовина. С това вселената се самоопределила и родила първо жената, която най-напред разделила света. Затова едната половина на земята е светла, а другата половина е тъмна. Мъжът се разгневил на тази жена, която разделила света, и затова днес той осветява само едната половина, и то тази част, която той обича. Тези две жени се гонят, но той всякога осветява само тази, която обича.

Тази жена, която се радва, наричат ден, а която се сърди – нощ. Или, с други думи: жената, която се радва, е висшият манас или денят, а тази, която се сърди – низшият манас или нощта. Тези два ъгъла са двете жени. Защо човек има по две ръце, два крака; мозъкът е двоен, белият дроб е двоен, сърцето е двойно и т.н., всичко е разделено, защото има две жени. Ще кажете: „Тогава да махнем двойката". Няма защо да махаме двойката, а трябва да разбираме нейната същина. Според мене материята е отражение на духа. Материята е пак жена. Тази жена не ражда постоянно. Ние сме попаднали в обятията на тъмната майка, която постоянно ни мачка и казва: „Вие ще държите ли още този баща, който ми изневери? Оставете него и елате при мене, аз ще ви дам щастие". Тези хора, които вярват в реалността на света, тях наричаме материалисти. Утре, след като вашите очи, ръце, стомах, мозък и прочие се разкапят, изгубва се и всяка реалност. И нервите се разкапват. Де е реалността, де е положителното в

света? Ще кажете: „Ние сме вярващи хора, вярваме в един Господ“. Радвам се, но вие били ли сте при вашата светла майка, ходили ли сте в светлата страна на земята? Някои хора казват, че познават земята. За да познаете земята, трябва да излезете 10,000 километра из пространството нагоре, за да видите какво нещо е тя. От гледището на културните хора, които живеят по-горе от вас, вие сте в положението на риби, които живеят на дъното на океана. Културните хора, които живеят над вас, ви изваждат с въдиците си и казват: „Да оставим ли този човек тук, или да го изпратим да се прероди?“ И смъртта не е нищо друго, освен една въдица, на която се туря някоя глиста, за да се хване рибата. Господ казва, че тази Божествена мрежа ще се хвърля винаги, до скончанието на века; едни ще изважда от морето и ще ги туря на сушата, а други ще хвърля отново в него.

Във всички прояви на природата ние трябва да виждаме положителни, неизменни неща. В какво се състои неизменното? В желанието да се зароди у нас оная братска връзка и да разберем, че всички хора страдаме еднакво в тоя свят, безразлично дали сме богати или сиромаси, учени или прости, родители или деца. Когато съзнаем тоя факт, че всички имаме едни и същи страдания и еднаква съдба, че спасението на едного е спасение и на другиго, ние ще дойдем до една правилна философия на живота. Но не тъй, както светът и църковниците разбират. Защо? Защото ако разрешението на една малка задача е правилно и вярно за един ученик, то не значи, че с това се изчерпва и цялата математика. И в геометрията изваждат много геометрически формули, но не ги доказват. Теоремата, че сборът от трите ъгъла в един триъгълник е равен на два прави, не включва в себе си цялата геометрия. Следователно ние трябва да погледнем малко по-сериозно на всички въпроси и да се замислим какви трябва да бъдем в сегашния момент. Ако кажем, че сега сме лоши, но за в бъдеще ще бъдем добри, това не е правилно разрешение на въпроса. Сегашните ви лошавини са вашето минало, а сегашната добрина е бъдещето ви. Нашата добрина може да се изпита. Тя може да се провери тъй, както се проверява промяната, която става в гладния човек, след като се нахрани. Такъв човек се ободрява, развеселява. Да мислим идейно, значи да имаме за настоящето време такава съществена храна, която може да даде сила и подтик на нашия ум. Тази сила и храна може да взимаме отвсякъде. Според мене всички писатели, от какъвто калибър и да са, са цветя и затова вие, като пчелите, извадете си мед, от които цветя искате. Не мислете защо са създадени тези или онези цветове, всички цветове са създадени с определено предназначение в космоса. Какво нещо са ангелите и демоните? Те представляват движение в две противоположни посоки. Едните са пълни кофи, които отиват нагоре, а другите са празни кофи, които слизат надолу. Ние искаме само пълни кофи. Добре, ние искаме пълни кофи, но като се изпразнят те, отде и как ще се напълнят?

Следователно праведният, като отиде горе, ще стане грешник, а грешният ще стане праведен. С това имаме движение на колелото, по което върви прогресът на човечеството. Човек трябва да съзнава, че може да бъде и грешен, и праведен, но трябва да върши волята Божия. Човек, който гради, не може да не се оцапа. Не трябва да мислите, че няма да оцапате своя ум. Нас не трябва да ни смущават законите на държавата. Ние трябва да имаме в себе си други закони, от които нашето битие се обуславя, защото когато България и всички държави изчезнат, земята и слънчевата система се превърнат, ние пак ще съществуваме. Земята ще се промени, тя няма да бъде такава, каквато я виждаме днес; затова България не определя вашето битие, а вие определяте битието на България. И тъй, казвам: На земята, цялото зависи от своите части, а в духовния свят частиците зависят от своето цяло. Ще ви изясня тази мисъл. 20,000,000 хора на земята може да се сплотят в една обща идея и общи чувства и да образуват един народ, обаче един ден техните идеи и чувства може да се изменят така, както се изменя гъсеницата, когато преминава в пеперуда. По същия начин и вие няма винаги да бъдете българи, ще се простите със своята националност и ще измените начина на своя живот. Една гъсеница прекарва това положение само 40 дни, а после преминава в пеперуда. Един народ е поставен в дадена форма само за 40 дни и през това време нему предстои да изпълни всички свои задължения към себе си, и след това ще заживее с други идеи и чувства. Тогава ние можем да заменим думите „българин“, „французин“, „германец“ със съвсем други понятия. Като кажем думите: „ръка“, „мозък“, „бял дроб“, ние имаме известна представа. Значи всяко нещо си има смисъл в своя организъм. Какво означава думата „българин“ в общия организъм? Аз турих българите в черния дроб, но трябва да знаете, че частиците на черния дроб, както и всички същества, еволюират и постоянно се изменят. Така и българите след време ще минат в друга форма на развитие. Тогава ще търсите българина по-горе в организма.

Велика Мъдрост е да разберете смисъла на отхвърления камък. Камъкът означава неизменното, постоянното, непроменчивото. Ние принадлежим на известна църква, а отхвърляме принципите на природата, но трябва да знаем, че нашите философи ще изчезнат, а принципите на природата ще останат неизменни. Каквото е създала майката-природа, то си остава. Замислете се защо се раждат мъже или жени; защо в едно семейство се ражда първо момиче, а някога обратно – момче; защо сте наклонни към известна философска система, защо сте приели християнството и т.н. Ще ми отговорите: „Защото християнството спасява хората“. Съгласен съм 50% с вас. Тогава казвам: Вие сте били болни и сте излезли вече от болницата. В такъв случай какво отношение има болницата към вас, които сте оздравели и започнали да орете и сеете? Или ще започнете всеки ден да ходите в болницата и да благодарите на лекаря, че ви е излекувал? Един

лекар ще ви каже: „Стига вече благодарности, защото имам и други болни“. Ще кажете: „Ние трябва да се молим на Бога“. Разбира се, че трябва да се молим, но не като болни хора, а като здрави. Като болни хора ще пиете лековете, ще лежите на гърба си, ще се обръщате от едната страна на другата, ще коленичите от болки, но като здрави, ще вземете ралото и мотиката и хайде на нивата и лозето, и ще правите поклони. Всеки болен човек е християнин. Но ще кажете: „Аз съм от друга партия“. От каквато партия и да си, какъвто и да си по вероизповедание и възгледи, било будист, мохамеданин, теософ, окултист и други, болен ли си, ти си християнин. Някои ме питат: „Защо християнството не е поправило света?“ Отговарям: Християнството е наука за болни хора и то е помогнало на тях, доколкото е могло, а в света няма още наука за здравите хора. Някой казва: „Аз искам да се занимавам с велики идеи“. Питам: Ти свърши ли с всички лекарства, с всички болни, прости ли се с всички сестри милосърдни, излезе ли от болницата? Ако си се справил вече с всичко това, ще може да влезеш в света, ще научиш закона на християнството и тогава можеш да намериш светлата си майка. Вие, съвременните хора, сте християни, но не сте още синове Божии. Горко сега на този, който каже, че е син Божи; биха го обесили, биха го сметнали за еретик, за смахнат човек и т.н. Син Божи е човек здрав физически, душевно и умствено, и той не умира. Така го определям.

Ние трябва добре да разбираме Христовото учение. Христос казва: „Аз дойдох да сторя не своята воля, а волята на Онзи, Който ме е изпратил“. Кой е Той? Още не Го знаете. Всички търсят пипнешката, и свещи Му палят, и тамян кадят, и нагоре гледат, и ядат, и пият, и четат, и никой не Го знае още. Горчива истина! „Това е живот вечен, да познаеш Единаго Истинаго Бога.“ Какво значи „Бог“? – Бог значи движение в права посока на твоето битие. Бог е туй, което стимулира правилното движение у вас. Движението аз тълкувам или превеждам с думата „любов“, защото само Любовта образува движение. Мома или момък, като се влюбят един в друг, движат се един към друг. Хората като се влюбят в някое учение, обикват всички. Следователно болните хора, които аз наричам християни, са отхвърлили този камък на ъгъла, защото не им трябва. Ние, като болни хора, лежим на гърба си и чакаме все наготово. Викат някой лекар при един болен и последният вика: „Ох, господин докторе“, но като му сложат кюфтета, яде. Яде той, но и пъшка. Вашите кухни са за болни хора. Мъжът дойде от работа и започва да вика: „Защо не си сготвила, не знаеш ли, че съм болен човек, че съм християнин?“ Казвате: „Благородно е името християнин“. Да, но докато си в болницата, а излезеш ли от нея, вече не си християнин. Аз разсъждавам идейно, не ме разбирайте криво. За мене в света няма противоречия, всичко е ясно. Ако всички бихте разбирали въпросите тъй, както аз ги разбирам, светът в един ден щеше да се оправи.

Аз си представям хората от сегашния свят завързани един за друг, за да бъдат по-сигурни в живота. Аз казвам: Престанете да се връзвате. Връзването е признак на болезнено съзнание, защото само болните се осигуряват. Старите хора казват: „Ние трябва да се осигурим“. То значи: „Ние трябва да се смирим, да станем християни на стари години, да заживеем за Бога“. Това са всички хора, които отхвърлят живия камък. Всеки човек, който не изпълнява волята Божия, все остарява. Ще ви приведа един разказ от Шекспир, взет от датския живот. Един много мъдър цар искал да направи опит с един прочут човек в своята държава, наречен за своята святост и чистота „Антон Праведни“. Царят повикал един ден Антон Праведни при себе си и му казал: „Искам да те оставя известно време да управляваш вместо мене, без да знае народът за отсъствието ми“. На първо време Антон Праведни отказвал, но после се съгласил. Заел той царското място и понеже в това време имало много голям разврат, издал строга заповед: „Всеки, който се услови в прелюбодеяние, да се екзекутира“. Синът на един прочут датски велможа се провинил в това престъпление. Извикал го Антон Праведни при себе си и му казал: „Ти си се провинил зле и, според заповедта, ще трябва да бъдеш екзекутиран“. Младежът се уплашил много и решил да изпрати сестра си, която била чудна хубавица и се готвела да постъпи калугерка, да измоли живота му. Като видял тази хубавица, Антон Праведни ѝ казал: „За нищо друго няма да се съглася да простя брата ти, освен ако се съгласиш да ми станеш любовница, без да знае за това някой“. Антон Праведни бил женен и разведен с жена си, а отпосле станал праведен. Сестрата се погнусила от това условие и казала на брата си, че той ще трябва да понесе наказанието си. Братът я запитал: „Какво лошо има в това, ако се съгласиш; поне ще се пожертваш за мене“. Мъдрият цар узнал тайно това, намерил разведената жена на Антония и ѝ казал да се преоблече в дрехите на красивата девица и в определения ден да му се представи. Като успял в своето желание, Антон издал заповед да екзекутират младия момък; с това той искал да се ухитри. Мъдрият цар узнал и това, и казал на началника на затвора да не се екзекутира младия момък. След туй повикал Антония на обяснение. Тогава Антон Праведни се изповядал и казал: „Всичко в света можах да победя, но пред очите на красивата жена не можах да устоя и паднах“.

Падането на всички съвременни хора е там. Хора, които се свързват в едно общество или братство, без да вярват, извършват подобно прелюбодеяние. Хора, които минават от едно братство в друго, които се женят за една, втора и трета жена, в моите очи са като Антон Праведни, и те няма да придобият никаква Мъдрост. Мъдростта е вътре в самата природа, вътре в нас, и затова ние трябва да се вслушваме дълбоко в онова вътрешно подбуждение, да вървим в посока на онзи камък, който ще ни покаже с

коя или с кого трябва да се съединим. Ако човек придобие Мъдрост и има за цел да злоупотребява с нея, той прелюбодейства. А този, който придобие Любов и злоупотреби с нея, той прелюбодейства. Всяка благородна мисъл или чувство, което се изопачава, е прелюбодеяние.

Следователно целият свят е болен. Всички днешни болни хора са християни. Най-големият позор, който носи днес Христос в света, е християнството, с което всички се кичат. Ако турите този позор на гърба си само за 24 часа, тогава ще изпитате най-голямо отвращение в света, като видите как всичко днес се върши в името на религия, цивилизация, свети чувства. И колко мерзки са подбудителните причини за всичко това! Ето защо ние трябва да се стремим всички да станем синове Божии. Сега ще изтълкувам думата „християнство" в обратен смисъл. Христос е човекът, който е винаги здрав, поставил е в ред и порядък своите мисли и желания, победил е страстите си и се нарича Син Божи. Само когато научим Божествената Мъдрост, само тогава ние ще бъдем в състояние да разбираме Истината, да станем господари на положението, и само тогава ще преобразим света. Тогава ще се наречем и синове Божии. А днес болните хора управляват света и затова е такъв, затова в него има повече ножове, лекарства, болнични легла, губерки за инжекции и други. Тази наука ще бъде само за болните, но от нея те повече ще се измъчват. Днес срещам хора от разни съсловия, които не могат да се споразумеят. Днешният човек е един кръст без окръжност, т.е. човек в болницата, и казва на другите: „Трябва да си носим кръста". На един англичанин, който ми каза: „To put Christ on", аз му отговорих: „To put Christ in", т.е. той ми каза: „Да се облечем в Христа", аз му отговорих: „Да възприемем Христа в себе си". И в някои песни се пее: „Да се облечем в Христа". Аз казвам: Не трябва да се облечем в Христа, защото обличането е временно състояние, то е един преход, а да възприемем Христа вътре в себе си, да станем синове Божии, да станем здрави. Ако съвременното общество мисли така, ще научи правилно този закон. Чрез страданията хората ще се научат на доброто. В земята е влязъл един нов елемент, който ще оправи света. Той е чистият въздух. Изнесете един болен горе на планината, на чист въдух, и той, въпреки своята воля, ще оздравее. Иде момент, в който, без да съзнаваме, ще оздравеем. Страданията са подтик, те ни изкарват на високо място. Когато някой сгреши, разболява се и казва: „Няма да правя повече така". Значи той ликвидира своята сметка. Когато ликвидираме с греховете си, ние трябва да възприемем Любовта, Мъдростта на здравето и на безсмъртието, и тогава ще бъдем близо до вратата на великия храм, в който ще научим великата истина на живота. Ние се стремим към живот, който може да имате само тогава, когато излезете от тия болници.

Отсега нататък престанете да казвате, че Христос ви спасява, а казвайте:

„Ние ще живеем за Христа, ще помагаме на болните да излязат от болницата и ще ги заведем вън от градския живот, защото той е нехигиеничен". Трябва да се излезе по нивите и полята и там да се оре и копае. Българинът като оре, казва, че България е уредена, а който не оре, безпокои се докъде ще се даде земя на България; коя част от Македония, коя част от Добруджа и т.н. Това не е българщина, такъв българин не живее даже и в черния дроб на общия организъм, а се намира по-долу от него. Вземете ралото, остена, орете и сейте без къклица, и кажете: „Ние сме здрави хора на новата култура и слава Богу, че се освободихме от болниците". Още един пример: В една болница имало двама болни парализирани, които считали за безвъзвратно изгубени и затова ги поставили сами в едно отделение. За тяхно щастие един ден болницата се запалила и в бързината успели да изнесат вън всички болни от болницата, като забравили само двамата паралитици. Както лежали, те усетили, че огънят започнал да ги понапича. В този критичен момент за живота си те забравили, че са болни, и изскочили навън от болницата. Като се видели здрави, те благодарили на Бога, че болницата се запалила, за да оздравеят и да се освободят от това велико робство. И вие кажете сега: „Да изгори тази болница, за да излезем ние, паралитиците, и да кажем: „Слава Богу, можем да мислим вече тъй, както Бог иска, а не както хората искат".

Беседа, държана на 1 юни 1919 г.

1919_06_08 Гърбавата жена
Издателска къща „Хелиопол“, 1998.
неделна беседа

ГЪРБАВАТА ЖЕНА

И положи на нея ръце и тоз час се изправи жената и славеше Бога.

Първото положение в живота е да се представи истината в нейната действителна форма. Има истини реални и отвлечени, или положителни и отрицателни. Ако се движите по цвета на целзиевия термометър, отдолу нагоре, както се повишава температурата, вие ще имате положителна истина, но движите ли се отгоре надолу, ще имате отрицателна истина. В първия случай топлината ще се увеличава, а във втория случай ще се намалява. Ще кажете: „Какво от това, дали се увеличава или се намалява топлината?“ – Това нещо е от голямо значение. В Природата само чрез топлината се произвеждат всички растителности и всички плодовити дървета. Този закон е верен и за човешкия ум и сърце. Думата „топлина“ превеждам с думата благородни чувства. Най-благородните мисли, чувства и действия се раждат от топлината.

Ще ме попитате: „Какво отношение има това, че Христос е положил ръцете си върху тази жена?“ – Жената е основа в света. Светът не може да съществува без жени. Ако можеше светът без жени, Господ не би ги създал. Някои ще ми възразят, че Господ е направил най-напред Адам. Да, но кой Адам? Който бе направен от пръст ли? Господ създаде мъжкия и женския пол заедно. Мъжкият и женският пол подразбират една противоположност в света, но и това разногласие е велика наука. Христос искаше да постави тази жена на нейната висота. Тази жена беше гърбава. Какво означава гърбицата? Тя беше сгърбена по мисли, чувства и действия. Върху тази жена Христос положи ръцете си. Ръцете означават великото и възвишеното в света. Съвременният човек страда от безволие, а човек без воля не е човек. Навярно всички ще ми възразят, че имат воля. Бих ви дал една малка задача, за да опитате вашата воля. Ще ви дам един килограм тежест да я дигнете от земята. Ще кажете: „Как да не можем един килограм да повдигнем?“ Да, в даден момент, вие може да го подигнете, но в друг момент – не можете. Как ще подигнете този килограм, ако той е нагрят до 1,000 градуса? Не само вие, но никой човек не би могъл да го дигне и дори ще стоите десет метра далеч от него. Така че, ще приложа това правило – между един килограм, който и децата може да дигнат, и един килограм, който и целият свят не може да дигне, има голяма разлика. Ако тебе може всеки да те повдигне, това показва, че нямаш в себе си воля, сила.

Четем, че Христос положил ръцете си върху тази гърбава жена и тя се изправила. Питам: можете ли вие да сложите ръцете си върху вашият гърбав ум, върху вашето гърбаво сърце и да ги оправите? Ще ми отговорите: „Нашите сърца и умове са прави“. Не, вашите сърца и умове не са прави. На всички духовници, министри, учители и други, сърцата и умовете са гърбави. Ще кажете: „Защо ни обиждаш?“ Не ви обиждам, но говоря една положителна истина, за да се избегнат илюзиите, че сме нещо, когато всъщност не е така. В прочетения стих, обаче, има и друго психологическо отношение. Христос положи ръцете си върху тази жена, за да стане тя и да слави Бога. Кажете ми: колко пъти майката трябва да положи ръцете си върху своето дете, като го къпе, за да може то да се изправи и проходи? Ако майките не правеха това, щяха ли децата им да проходят? Вашите деца са гърбави жени и затова трябва всеки ден да полагате ръцете си върху тях и да ги къпете. Знаете ли какво означава къпане? Колко проста истина е къпането, а никой от съвременните учени не може да я разреши. Съвременните хора приличат на онзи гръцки философ, който искал да изучи света и гледал само нагоре. Като вървял по пътя, паднал в една дупка. Излязъл философът от дупката, но се разсърдил и започнал да вика, да се сърди на хората, които поставили на пътя му такива препятствия. Успокоил се и продължил по натаък пътя си, обаче, за още по-голямо негово учудване, паднал отново в друга дупка. Този път той още повече се разсърдил и започнал да вика против хората, които му поставяли препятствия на пътя, за да не може да открие истината. Не господине, когато търсиш истината, трябва да гледаш отпреде си, а не нагоре. Всички съвременни контета и дами гледат все нагоре. Идете на нивите и вижте накъде гледат празните и накъде гледат пълните класове. Всички празни класове гледат все нагоре. Ако земеделецът види, че всичките класове са изправени нагоре, той би се отчаял. А ако види класовете с наведени глави, ще каже: „Слава Богу! Бих желал всички да сте наведени“.

Христос видял гърбавата жена и по същия закон положил ръцете си отгоре ѝ; тя станала и започнала да слави Бога. Някои ще попитат: „Защо да славим Бога?“ Аз не ви говоря да славите онзи Господ, в чието име стават сега всички раздори и църквите от 2,000 години му служат; не ви говоря за тоя Господ, на когото държавите служат, бога на войната. Не отричам, че те са богове, но богове за себе си, а не за човечеството. Но аз ви говоря за един Господ, Когото вие можете да намерите навсякъде, Който е във вас, в Когото живеете, движите се и чувствате. Този Господ на страдащите, на гърбавите в света.

Тези от вас, които сте учили Питагоровата теорема, знаете, че тя гласи:

квадратът, построен върху хипотенузата на даден триъгълник, е равен на сбора от квадратите, построени върху двата катета на същия триъгълник, т.е. пространството, което се включва в квадрата, построен на хипотенузата, е равно на пространството, което се включва в другите два квадрата. Така че жената, върху която Христос простирял ръцете си, представлява хипотенузата, на която е бил построен квадратът, т.е. неутралната зона, която разделя квадрата на два триъгълника. Така използвани геометрията и математиката, ще се намери известно съотношение между тях и живота. За да се излекува човек, да се излекуват неговите ум, сърце и воля, трябва да има най-малко три условия. Не може да се излекува човек, на когото дробовете, мозъкът и стомахът са развалени. Ще ми възразите: „Ами как е излекувал Христос толкова болни хора и то от различни болести?“ – Христос е лекувал само тези хора, които са имали известни препятствия в живота си, а дробовете, стомахът и мозъкът им са били на местата си. Аз взимам стомаха като емблема на физическия живот, дробовете като емблема на умствения живот, а мозъка – на духовния живот на човека. Следователно, ако не сте свързани със силите на тези три свята, вашата гърбица не може да се оправи. За да може да стане детето, върху което майката полага ръцете си, трябва и то само да има това желание, трябва да има известна мисъл. Тази аналогия се отнася и до отделните народи. Всеки народ е подобен на едно дете. За един народ казват, че е млад, а за друг, че е стар. Ако един народ е млад, то майка му трябва дълго време да го къпе в коритото и да полага ръцете си върху него, докато проходи. При това, известно ви е, че детето, което прохожда за първи път, минава през много перипетии: има много падания, ставания, но това нищо не значи. Ще ме запитате: „Какво отношение има този стих към днешния живот?“ – Слънцето проектира своите лъчи всеки ден над нас, те са Божествените ръце. Но какво се крие в тях? Христос всяка сутрин проектира своите ръце чрез тези лъчи. Ако мозъкът, стомахът и дробовете ви са здрави, вашата гърбица непременно ще се изправи. Ще ми възразите, че това не е съобразено с днешната църква. Коя църква? Която хората са образували, или която Бог е създал? Ако е Божията църква, това е Природата. И в нейния символ аз вярвам. А онези, които искат да държат изпит за свещеници, владици, трябва така да го издържат, че като си положат ръцете върху една гърбава жена, да се оправи гърбицата. Колко такива свещеници и владици има в България? Ето вече се изминаха 2,000 години след Христос и какви ли не учени владици и проповедници идваха, а гърбицата на цялото човечество и на българския народ в частност стои. Защо? Защото те не вярват в това, което Христос е учил. Разговарял съм с много светски лица и съм забелязал, че те са по-възприемчиви за великите истини, отколкото някои духовни. Това не е осъждане или упрек. Ако учителят ви даде една задача да я решите и вие не можете да я решите правилно, учителят казва, че задачата не е

разрешена. „Но как така, господин учителю, аз се мъчих много, докато я реша. Освен това моят баща и дядо са богати, добри хора, възможно ли е да не мога да я реша?“ Всичко друго може да е така, но задачата не е решена. Като не успеят с това, започват да носят цветя, пари и други неща на учителя, но задачата остава пак нерешена. Не, знайте, че училищата, гимназиите, университетът са основани за знания, а не за подкуп. Гледам, всички съвременни хора носят свещи в църквите, палят ги, но задачата остава пак нерешена. Ти може да си цар, но твоята душа, сърце и воля остават гърбави. На такъв човек казвам: ти нищо няма да направиш в света и винаги ще бъдеш роб на условията, в които живееш. Съвременните хора се оправдават с условията, че те са били тежки, неблагоприятни. Ако поставя някой човек в едно хубаво здание и му създам всички най-добри условия за работа, а той внесе целия боклук отвън в стаята, какво ще стане с тези добри условия, които му се дадоха? Такъв човек ще се оплаква от лошите условия на живота си, а кой ги създаде? – Той самият. Какво трябва да направи? – Да ги измени, но не да събори къщата, а да я изчисти. Не спазваш ли добрите условия, които ти се дадат, ти ще приличаш на онези птичета, които, след като изцапали гнездото си, започнали да се молят на майка си да се премести в друго гнездо, защото това било много нечисто. Майката ги запитала: „Ами и вие ли ще дойдете в новото гнездо?“ – „Разбира се.“ – „Тогава вие и новото гнездо ще изцапате.“ Ще ви приведа подобен пример за вълка. Един вълк отишъл да се оплаче на лисицата от хората, че са много лоши, защото постоянно го преследвали. „Ще отида при други добри, благородни хора“, казал той. Лисицата го запитала: „Ами зъбите си ще вземеш ли?“ – „Разбира се, може ли без зъби?“ – „Тогава и тези хора ще те гонят.“ Човек трябва да разбира основния закон, според който да се поставя всяко нещо на мястото му. Ако имаш зъби, трябва да знаеш, как да ги употребяваш. С това Христос искал да покаже, че всички хора, които вярват в Него, трябва да имат воля да изправят живота си. Жена, от санскритската дума „зео“, на български означава живот. Животът на тази жена е станал гърбав, но за да се поправи той, Божествената воля трябва да го направлява в тази посока, че да се прояви разумно. Как би се проявил Божественият живот? – Голяма грешка е това, да мислите, че много знаете. Не отричам, че имате познания, но бих ви попитал: като сте учили алгебра, геометрия, за какво бихте си послужили с тези формули? Разглеждам учебници по алгебра, геометрия и виждам, какви велики истини са скрити в тези формули, но те остават неразбрани в дълбокия им смисъл, и за учители и за ученици. Тези семена не са посети още в науката. У нас има една апатия към дълбоката истина. Има само едно механическо вярване: ние чакаме да дойде Бог и Той да оправи всичко. Той да ни научи на всичко, без да седнем сами ние да работим и да издирваме. Така ние приличаме на онзи богаташки син, който наследил голямо състояние от баща си. Ходил той на концерти, балове, разхождал

се от град на град, обиколил всички по-забележителни места в света и като се върнал, най-после казал: „Няма никакъв смисъл в този живот“. Такъв човек, който като турист обикаля градовете или събира знания в училището без да ги приложи, аз го считам като просяк, който ходи със своята торба от къща на къща да събира подаяния и ги трупа на едно място. При това, някъде го приемат добре, а другаде го нахокват, докато у него се убие всяко честолюбие. Това е израждане на човека. Всеки, който очаква на другите, ще се изроди. В Писанието се казва: „Вярвай, надявай се и люби“, а това значи – имай воля. Да проявиш воля, значи да се противопоставиш на целия свят, ако е против твоите убеждения, които ти си проверил и искаш да прокараш. Може да ти кажат, че е глупаво да устояваш на това, но ако имаш воля ти няма да се откажеш, по никой начин. Ще кажеш: „Вярвам и нищо повече“. Ще кажете, че е глупаво да вярва човек. Може би, но аз не съм срещнал човек, който да не вярва, само че някои мислят, че не вярват, т.е. имат само отражение на вярата в себе си, слизат надолу и губят своята топлина. Някои вярват, че ще изгубят живота си, че жената им е лоша, че нищо няма да излезе от тях и т.н. Това не е знание, а само вярвания. Ако казвате, че имате знания, бих ви попитал: „Защо ви говоря върху този стих?“ Ще отговорите: „Предполагаме, вярваме“. Ще приличате на онези селяни, на които един свещеник излязъл да проповядва и ги запитал: „Братя, знаете ли, какво ще ви говоря?“ – „Не знаем.“ – „Е, като не знаете, няма защо да ви говоря.“ – „Не, знаем, знаем!“ – „Е, като знаете, тогава няма защо да ви говоря.“ Аз не поставям така въпроса, но класифицирам християните на такива, които имат общ център и които нямат, т.е. на такива, които се движат по правилни кръгове, и на такива, които се движат по криви, хиперболични линии. Някоя комета се покаже в пространството, приближи се до слънцето и после изчезне. Защо се е проектирала тази комета в света? Ако някой човек иска отдалеч да ви поздрави, да ви хвърли едно далекобойно оръдие, някоя граната, той има за това някаква цел. Аз смятам, че и кометите излизат от своето място, с цел да поздравят слънцето; минават покрай света и някой път се пукат и после пак отминават в пространството. Всяка комета има точно определена мисия и нейното появяване може да се разгледа от физическо, от астрономическо или от духовно гледище. Първо предстои да се разгледа нейното движение, защо е дошла и т.н. Така и много от вас са комети, които след хиляди години ще се изгубят из пространството. Вие се явявате и не се движите в кръг, но в хипербола; движите се вън от пространството, като мените мястото си, докато дойде друга някоя планета да измени вашия център и да ви сложи в кръг.

Христос дойде да измени тази хипербола в кръг и да ви сложи в центъра, да измени пътя ви. Така Христос измени орбитата на тази жена. Като

стана, тя се намери в един мъдър свят, започна да слави Бога, т.е. да учи и разбира живота си. Нейното положение е като на човек, изваден от затвор и поставен в най-хубавите места на природата, да се радва на чистите извори; да вкуси от най-хубавите плодове и да се наслаждава от неизказаните прелести. За да изправим живота си, на нас е потребна положителна Божествена наука. Мнозина от вас, като ме слушат, въодушевяват се и казват: „Всичко можем да направим, за да поправим живота си“. До края на седмицата, обаче, това въодушевление минава и вие си казвате: „Не, не можем да направим това нещо. Пък вие, надали сте проучили този въпрос, както трябва“. Няма въпрос, който бил той от социално или духовно гледище да не съм проучил. Разбирам го по форма, по съдържание и по смисъл, както по действието на Божествената воля и по действието на Божествения Дух. Аз разбирам по воля и по дух това Божествено тяло, което в света не се мени, т.е. онези идеи, които са неизменни, които съществуват вечно, и действията, от които светът се гради – това Божествено тяло, в което волята се проявява. Под дух разбирам Божествената душа. От тази Божествена душа произтича това, което наричаме Любов. Духът ражда Любовта, защото Любовта е плод на този дух. На български език думата „дух“ произлиза от духане на вятър, но с това почти е изгубен смисълът на тази дума. Духът е онова висше разумно начало, чрез което в съприкосновение непременно ще разберете смисъла на живота и ще заживеете по всички негови правила. Съвременната наука обяснява причините на всички аномалии в обикновения живот. Първата причина се дължи на неестествената храна, която слагате в стомаха си. Бог е направил човека да се храни с плодове, а вие ядете месо. Месната храна е внесла такива отрови във вашия организъм, че днес той представлява сбор от нечистотии. Това го доказва и самата наука. Ако бихте имали непокварено обоняние, вие бихте странели далеч един от друг – такъв смрад се носи от онези, които ядат месо. Като ми каже някой, че боледува, първото условие за подобрение е да промени храната си. Ще кажете: „Ами с какво да се храним?“ – С плодове. – „Скъпи са.“ На първо място трябва да измените условията на живота си. Приемате ли, че има един Господ, който е създал всичко в света, готови ли сте да жертвате за Него всичко? Този велик лекар, Който е вътре във вас и на Когото съвременните лекари са асистенти, казва: „Живей естествено!“ Разглеждам този въпрос в много широк смисъл. Плодната храна, както и месната, съдържат различни елементи, поради което те предизвикват две различни състояния в нашия организъм. По същия закон, всяка мисъл, всяко чувство у нас може да произведат две различни състояния, които в далечното бъдеще на нашия живот, ще произведат два различни резултата.

Забележете, че Христос положи двете си ръце върху тази жена, а то значи,

че положи десетте си пръста. Знаете ли, какво значи да положиш ръцете си върху някой човек? Няма по велико благо от това простиране на ръцете върху главите на някого. Казва се в Писанието: „И дигна Христос ръцете си, благослови учениците си и им духна отгоре“. И днес, вие страдате от това, че не си простирате ръцете. Това е молитва. Но казвате: „Аз не се моля“. Да се молиш, това значи да простираш ръцете си, а там, където има правилно движение, то е движение на духа. Молитвата е движение във всяка посока. Както краката се движат правилно, така и сърцето, волята, всичко трябва да се движи в своя път. Какво ще почувстваш тогава? В такъв момент ще почувстваш, че ти си господар на своя свят, че всичко имаш и не ще имаш нужда от другите. Може да те поставят в затвор и пак да се чувстваш щастлив, а може да си в царски палати и пак да бъдеш нещастен, като гърбавата жена. Един учен българин ми казваше, че искал пари, а това значи, че иска да бъде като гърбавата жена. Не отричам и парите, защото Бог и тях допуска, но не трябва да ги изискваме от Бога, защото всичко си имаме. И аз съжалявам, че всички българи искат да бъдат гърбави жени, защото искат къщи и пари. Всичко, което имаме, трябва разумно да го използваме. Не ви казвам да напуснете този живот, да напуснете мъжете си, защото вие не сте герои. Какво разбирам под думите да напуснете мъжете си? Жената прилича на директор на затвора, която следи постоянно, къде отива мъжът, какво прави, как прилага нейното учение, и за всяка най-малка грешка го бие. Като казвам: „Жено, напусни мъжа си!“, това значи: остави го на свобода, остави свободно да зарастат раните му. Днес всички хора се държат един за друг като кърлежи и трябва сила, за да ги отделиш. Днешната религия се е обърнала на паразитизъм. Ако съм се събрал с някой човек, за да го изсмуча, да се нахраня от него, това е изнудване. Владиката не е станал такъв за да се прехранва само от занаята си и да се грижи за ниви и къщи. Като говоря за свещениците, то не е да ги презирате, а да изхвърлите от църквата всичко, което е нечисто. Важна е идеята, която е вложена. Такива свещеници и владици аз наричам гърбави.

Като дойде Христос трябва да положи ръцете си върху всички попове, за да се оправят гърбиците им. Свещениците проповядват Словото Божие, но като излязат от църква, казват: „Ние проповядваме и говорим това, защото ни е такъв занаятът, но всъщност другояче мислим. Сега така ще вървим, а ще се оправим в другия живот“. Ако бях говорил това преди 500 години, биха ме изгорили за това. Не, аз не съм от тези, които могат да бъдат горени. И вие, които не искате да умирате, елате на това място, в което аз живея, станете негови граждани, то е толкова широко, в него има много светлина, ще ви дадем най-хубави къщи и най-хубава храна. Не мислете, че като влезете в този свят, за който ви говоря, ще бъдете бездетни. Чудни са хората, като мислят, че като влязат в другия живот,

като станат свети, няма вече да раждат. Не – тогава ще раждате само праведни синове и дъщери, а не грешни, както е било досега. Да си свет, да си чист човек, значи да не си гърбав. Според този закон, всеки, който влезе в това царство и се ожени, ще има само две деца, едно момче и едно момиче. И тези деца, като се оженят, ще имат също само две деца, а не като Яков – дванадесет.

Христос положи ръцете си върху главата на тази гърбава жена и каза: „Благословението на твоят син и дъщеря да почива върху тебе, те те спасиха". Ако ви разправя миналото на тази гърбава жена, ще видите, че тя представлява една велика история. За тази гърбава жена всички пророци са говорили. Разтворете Стария завет и навсякъде ще срещнете писано за нея: тя е описана във всичките форми. И в Откровението се говори за нея: в първата фаза тя представлява жена, която седи на седем хълма, а във втората фаза – тя е бременна жена, която ражда. Детето се взема и се отнася на небето, а тя отива в пустинята. Значи, гърбавата жена, като се освободи от гърбицата си, ще роди мъжко дете, сиреч, умът ти ще се събуди да мислиш и сърцето ти – да чувстваш. Тогава ще кажеш: „От сега нататък аз ще живея за своя син, т.е. за ума, и за него всичко ще жертвувам". Аз взимам ума не като орган, а като Божествена същина. Не взимам човешкия ум в неговото израждане, защото той днес е станал за посмешище. Като казвате, че много знаете, кажете ми, какво ще стане с вас след една година; дали ще бъдете на физическия свят, или ще бъдете някъде на курорт; дали след една година ще има мир и какво ще бъде положението на България; ще плаща ли данък, или без такъв ще мине. Всички тези неща имат известно съотношение. Ако днес плащаме някакъв данък, то е това, което от хиляди години дължим. Смешно е, когато хората се плашат, че България ще плаща контрибуция. Ами знаете ли, какви големи контрибуции са плащали досега хората, без да са се замисляли за това нещо? Колко живота са минали опропастени и за какво и кому са плащали тези контрибуции? Заради тях досега нищо още не е излязло от вашия живот. Във вас, наистина, има нещо, но пътят ви е изкривен.

И когато дойде Христос да постави върху вас ръцете си, вие ще започнете да славите Бога, ще познаете, че се движите в един център. И тогава всичките събития, които стават около вас, ще имат друго значение. За да въздигне българския народ, Господ е изпратил своите деца в тази малка земя на пансион. Всички народи са пансиони, където квартируват добрите, Божествени деца. Реномето на всеки пансион се определя според храната, обстановката, чистотата и реда, които владеят в него. И във всеки народ ще се родят талантливи хора, писатели, поети, гении, а после светии и сетне ще дойдат Синовете Божии, които ще се върнат назад, за да се благослови този народ. Най-голямата награда за този пансион ще бъде тази, че в него е

живял еди-кой си царски син като пансионер. Ще кажете: „Христос е правил толкова много чудеса между евреите и те не поумняха, та от светии, и велики хора ще поумеят!“ Че и българите не са по-умни от евреите. Ако Христос би дошъл днес между французите, англичаните, германците или между българите, то и те биха постъпили с него така, както и евреите. Днешните войни показват, какви са християнските народи. Христос трябва да простре ръцете си върху тези гърбави народи, за да се изправят. Никому не казвам днес, че е културен човек, всички са гърбави. И ние се нуждаем от друга, по-възвишена култура. Условията на сегашната култура трябва да се изменят, за да подготвят явяването на Божествената култура, за която всички сме призовани. Нашето бъдеще ще се определи от мислите ни, а не от това, което представляваме външно. Може ли в даден момент твоята мисъл, която възприема нещо от невидимия свят, да не го изопачава? Кои светли лъчи идват направо от слънцето и кои са пречупени? Само тази светлина и топлина, които идват направо от него, могат да ни направят здрави. И когато Христос простря ръцете си върху гърбавата жена, тя се изправи, като започна да слави Бога. В десетте пръсти на ръцете е цялата сила. Числото 10 означава да живееш заедно с Бога и да вършиш Неговата воля. Единицата е Бог в света, а нулата – условията, при които човек може да се развива. Трябва да имаш тези условия в слизането и качването към Бога и да носиш своите благословения на страдащото човечество, на всички, които са се отклонили от правия път. Трябва да се знае значението на всички пръсти на ръцете, за да знаем, какво е искал да каже Христос с полагане ръцете си върху гърбавата жена. С това, той казал: „Жено, на теб ти трябва воля“. Палецът означава: дръж се с Божествения свят, не презирай Божията воля и ум, показалецът – бъди чиста и пази правото, което Бог ти е дал; средният – отсъждай всяко нещо с Божествената мярка, за да бъдеш винаги справедлива и милостива към всекиго във всички свои действия; прави това, което искаш и другите да правят на тебе; безименният – обичай Божествената наука: истината, хубавото и красивото в природата, в търговията не лъжи хората; кутрето или най-малкият пръст се отнася за търговията и иска да каже: „Изпридай добре своята прежда и тъчи добре“. Такова е значението на пръстите на едната ръка, а значението на пръстите на другата ръка ще оставя за друг път.

И когато положи Христос ръцете си върху гърбавата жена, тя веднага стана и каза на Христос: „Разбирам смисъла на всичко, което ми каза и което е дълбоко скрито в душата ми“. Можете ли и вие, като гледате пръстите си, да кажете, че ще изпълните това, което се крие дълбоко в тях по смисъл и съдържание? Свещеникът благославя с двата си пръста и казва: „В името на Божествения свят, в името на нашата религия и справедливостта, въз основа на науката и на материалния живот, аз ви благославям и – дай сега

парите“. Така постъпвате и вие: направите най-малкото добро и веднага казвате: „Дай сега парите!“ Христос не каза на гърбавата жена да Го последва, но ѝ каза: „Жено, иди и отглеждай своите деца по всички правила на Божествената наука“. И от тази гърбава жена произлизат всички, които днес славят Бога. Те са синове и дъщери на тази гърбава жена, върху която Христос положи ръцете си. Хиляди майки са простирали ръцете си върху своите синове, но от тях са излезли само нехранимайковци и вагабонти, защото майките не са знаели, в кой момент да прострат ръцете си върху тях. Ако един земеделец простре ръце и посее своето семе на нивата, не в определеното за това време, няма да има никакъв резултат от неговата сеитба. Това показва, че за всяко нещо в света има определено време, през което трябва да се простират ръце. Обикновено майките къпят децата си сутрин и вечер и по този начин ги масажират, разтриват, простират ръцете си върху тях, като имат за това и своите съображения. Всичко е добре, но те не знаят, как трябва да правят това. Най-великото, Божествено изкуство е да знае майката, как да къпе, как да масажира своето дете, и ако знае това, от него би излязъл велик гений или светия. Нужни са училища за младите моми, за да се научат, как да къпят и масажират децата си. Днешните майки гледат да извършат това нещо както и да е, за да бъдат по-свободни. И за в бъдеще, ще ви дам един метод, как да къпете децата си. Този стих аз свързвам с много други стихове, така го тълкувам и го подписвам отдолу, защото, като го подпиша, думите му имат сила. Ще ме питате: „Какво означава подписването?“ – Когато посееш нивата, ожънеш житото, събереш го в хамбара – това е подпис. Когато напише човек нещо и се подпише под него, то значи, че трябва да устоява на думите си. А днес ние лесно подписваме и малко изпълняваме. Христос само един път простря ръцете си върху гърбавата жена и тя се изправи. Христос идва сега и ще простре ръцете си върху цялата бяла раса, тогава ще имаме една жена, един нов живот в Европа. Ще стане цяло възраждане. Това брожение, което днес съществува в света, тези перипетии, които стават, аз ги оприличавам на онзи процес, който става в тялото. Може точно да ви определя, какъв вътрешен процес произвежда всяка партия върху организма на отделните хора. Следователно, в организма на всеки народ, в който живее Божественият Дух, има от векове наслоени известни мисли, с които трябва да се борим. Когато един народ придобие добри качества, това е благословение за него, но ако придобие лоши качества, то е ужас и терор за добрите хора. Добрите качества са като река, която носи само добри благословения, а лошите качества са река, която влече и разрушава. Аз ви говоря не като на българи, а като на хора, мислещи същества, у които има зачатък от Божествения Дух, душа и воля, за да може да се съединят у вас тези три елемента и да станете свободни граждани в света. Ще кажете: „Да имам власт, аз бих направил това-онова“. Не, не искайте власт, защото

имате достатъчно, за да направите всичко, което пожелаете. Онази майка, която е окъпала добре детето си, тя е наложила вече своята власт. Ако всички майки биха простирали ръцете си разумно върху своите деца, така както Христос направи, то и тази война не щеше да стане. Ще питате: „Добре, но какво ще стане в бъдеще?“ Христос, този Разумен Принцип простира ръцете си от слънцето и ако вие възприемете неговите мисли, желания и воля, ако всичко това произведе промяна във вас, за да съзнаете, че всички сте братя, че щастието на един е щастие и за друг, веднага вашият живот ще се превърне в една права линия, която се движи около един център. Днес всички хора – богати, учени и прочие – имат различни центрове и с толкова различни центрове искат да образуват едно общество. Това не е наука, а дисхармония. И аз съм дошъл до това заключение. В обиколките си из България от преди 10–15 години, аз се занимавам с изследване главите на българите, измервал съм ги с кръгове, пергели, правил съм изчисления и съм дошъл до известни заключения. Като ме гледат, че правя такива изчисления, мнозина ме питат: „Какво правиш?“ – Уча се да смятам. Научил съм вече, от какви въпроси се интересуват българите. Като пътувам за някъде, те ме питат: „Откъде идваш и накъде отиваш, с каква цел пътуваш и т.н.?“ Веднъж казах: „От слънцето идвам, да правя наблюдения в България“. „Можеш ли да ни повериш някои от твоите изследвания?“ – Това не вярвам. – „С какво друго се занимаваш?“ – Беседвам. „Плащат ли ти за това?“ – Не, даром. „Как тъй, не си ли женен, колко деца имаш, баща ти и братята ти живи ли са, българин ли си?“ – Засега съм българин. И след това слушам да казват: „Плащат му отнякъде, за това е учен човек. И аз ставам учен, ако ми плащат“. И вие трябва с пергела си всеки ден да измервате главите си. Аз съм измервал и наблюдавал много очи, уши, вежди, носове и съм дошъл до заключение, какво означава дългият нос, широкият нос, дебелите вежди, високото, широкото и ниското чело и т.н. С тези заключения аз съм дошъл до Питагоровата теорема и виждам хора, у които хипотенузата е обърната нагоре, но такива хора не обещават много, от тях нищо не може да очаквате. Ще кажете: „Какво да се прави с такива хора?“ – Да се обърне хипотенузата надолу, а не нагоре, т.е. върхът на триъгълника да е нагоре. А това значи, мозъкът на човека трябва да е построен на квадрат, а не на хипотенуза. Иначе, ще имате човек, у когото предната част на главата, където са умствените способности, ще бъде съвсем слабо развита, а ще преобладава само един егоизъм, една животинска натура. Такъв човек ще бъде способен да извърши всички престъпления, без да знае, какво го очаква за в бъдеще. Идват при мене някога двама млади, момък и мома, които мислят да се оженят и ме питат, дали си схождат, дали са един за друг? Казвам: хипотенузата на твоята възлюбена е обърната нагоре, не сте един за друг и ако се вземете, ще ви бият, защото взимате чужда половина. И когато Христос простря ръцете си върху жената, хипотенузата бе

обърната надолу. Простирените ръце трябва да бъдат хоризонтални. Всички разстояния от върха на челото към ухото, трябва да бъдат еднакви. Сложете този човек, у когото тези разстояния не са еднакви, в каквото искате общество, той не може да използва благата на живота, но изменят ли се отношенията, изменят се и всички прояви у човека. Това нещо може да проверите с всяко животно. Поставяте някое свирепо, жестоко животно при най-благоприятни условия, то не може да се измени. Много хора имат човешка форма, но тяхната глава трябва да бъде построена по всички правила на рационалните числа в математиката и геометрията, а не на ирационалните числа. Учили ли сте рационални уравнения? Има рационални корени в света. Те са Божествените основи, сложени дълбоко вътре в нашия бит. Когато разберете тези математически съотношения, като видите една правилна геометрична фигура, вие веднага ще познаете Божествените условия, вложени в нея. Когато видите един цвят с пет, шест, седем листа и повече, знаете ли, какви са тези числа, рационални ли са или ирационални? Знаете ли, какви задачи са скрити в тези числа на цветята? За тази математика аз търся език на българите, с който да изразя съотношението между тези числа в листенцата и цветовете на цветята. Тези линии и форми трябва да оживеят във вас. Така трябва да оживее математиката и учителят трябва да знае, върху какви числа е построена всяка глава. Вие трябва дълбоко да разбирате тези неща и като видите някой човек веднага да познаете какъв е той по неговите вежди, очи, уши, нос, косъм, дали косъмът е тънък или дебел и т.н. Няма нищо случайно в света. Ако космите на една жена са дебели, тя на дебело преде, а от жена с тънки косми, много нещо може да излезе. Ще ме питате: „Нима всичко това е скрито в тази гърбава жена?“ – Да, в нея е скрито всичко. Ако изучите всичко това, ще разберете целия индивид и целия съвременен обществен, политически и духовен живот. Ще се познаваме по външните признаци, така както днес лекарят по външни признаци у болния познава, каква е болестта му. Лекарят дойде, погледне езика ви и знае, че в организма ви има някакво отравяне; погледне очите ви и види, че са жълти, това показва, че черният дроб не действува добре. Лекарите препоръчват на болните здрава, силна храна, но с това положението на болния се влошава. На болни хора, аз препоръчвам поне 2–3 дни глад, а след това може да хапне малко чорбица от сливи, след няколко часа пак, но с малко хляб. Като се позасили малко болният, ще му дам една хубава ябълка да я сдъвче добре с кората, за да поеме всичките сокове, и чак след това ще пристъпи към обикновената храна, която той употребява. Когато заболее някой беден и няма възможност да вика лекар, той или оздравява сам по себе си, или заминава за онзи свят. Това показва, че този човек е осъден да замине и затова нека се приготовлява. Един път писах на един мой приятел, който се готвеше да замине, следното нещо: „Твоята къща е вече разнебитена, тя е съставена от много ирационални числа и ти трябва

да заминеш, за да си доставиш хубави материали за построяване на новата си къща“. Гърбавата жена, върху която Христос положи ръцете си, веднага съблече старото си тяло, както се съблича змията и както гъсеницата се превръща в пеперуда. По същия закон и вие трябва да минете. Не стане ли някакъв коренен преврат, който да ви измени, вие не ще може да се ползвате от храната, която ви дава Природата. В най-големите нещастия има най-изобилна храна. Знаете ли колко храна е складирана във Витоша? Ако би могла днес да се използва, би се нахранила цяла България. Но грешни сте, ще злоупотребите. Това нещо може да стане само в бъдеще, когато хората се подготвят да не злоупотребяват. Програмата за бъдещата култура е предвидена, определена е работата и за мъже, и за жени, и за деца. Тогава хората ще се познават отдалеч, ще ходят без шапки и ще работят само два часа на ден. Социалистите искат в програмата си 8 часа труд, а аз слагам в бъдещата програма само два часа физически труд. Ще ми възразите: „Ами ако слънчасат? Освен това нали апостол Павел казваше, жените да не ходят гологлави?“ Какво значи да си гологлав? – Да приемеш благословение. А за жените апостол Павел е казал да ходят с покрити глави, само когато са пред мъжете си, а вън, ще хвърлят наметалото си, за да чуят гологлави какво ще каже Христос. Излезеш ли вън, под открито небе, ще хвърлиш всичко от главата си, за да може да възприемеш Божията благодат и да чуеш, какво говори Христос. А днес хората са си сложили големи шапки и под тях има такова силно бръмчене, че не могат да чуят нищо от това, което говори Христос. Сегашните хора са сложили големи шапки, за да станат министри, милионери и какви ли не още, та как ще разберат Божията воля. Ние всички сме толкова богати, че няма какво повече да желаем, но трябва да дадем свобода на всички наши братя, да развият и те своите богатства и да не им правим никакви препятствия. На българите особено препоръчвам да не развалят. Наблюдавал съм ги повече от 20 години и виждам, че те развалят това, което друг е съградил, а после си казват: „Чудно нещо, защо не ни върви!“ – Не събаряйте, а градете върху това, което друг е градил вече. Така е и с мене, вече толкова години работя върху едно и също нещо, а поповете се мъчат да съборят това, което аз уча. Ако това, което говоря, е мое, то и аз бих го съборил, но понеже то е Божествено и след мене друг няма да говори така, то българите трябва да построят живота си върху това Учение. Аз не искам да разруша църквите, да изменям обществения строй, но ви казвам да изхвърлите от църквата, от разните партии само това, което е негодно. След това, всички проповедници, учители, партизани, подайте си ръка и започнете да градите взаимно; помагайте си един на друг и продължавайте работата на живата Природа. Ако е за разрушение и аз съм майстор за това. Не мислете, че добрият човек не може да разваля. Ева каза само една дума на змията и за тази дума вече 8,000 години как страда цялото човечество. Ева каза на змията: „Наистина, след като изям плода,

който ми предлагаш, ако стана като Бога, аз обещавам всичките мои синове и дъщери да ти служат“. Ето защо жената, която Христос спаси, беше гърбава. Христос положи върху нея ръцете си и рече: „Жено, внимавай, друг път да не даваш такива обещания. А сега, иди си и раждай“. Вън от Бога няма живот, вън от Божествената наука няма наука. И благодарение на тази гърбава жена, която започна да слави Бога, ние днес имаме вече Нова култура. Да простра ли и аз ръцете си върху вас, или да ги държа още скръстени? – Няма да си простра ръцете върху този, на когото умът, сърцето и стомахът страдат. Сега аз говоря в името на Бога. Когато завъртя Божествения кран, цялото благословение ще дойде върху вас, но ако не го завъртя, вие ще копаете кладенци. Като завъртя този кран, вие ще имате в такова изобилие вода, че не ще плащате нищо за нея. Затова Христос казва: „Ако би знаела, кой е този, който ти говори, ти би поискала и той би ти дал жива вода“. И тази гърбава жена Го разбрала. Аз бих желал българите да не бъдат гърбави. Ще почакам още няколко години, за да видя, дали духовенството и учителите ще дойдат в съзнание. Ако те не дойдат в съзнание, ще сложим в торба всички техни ирационални числа и ще ги заставим да ги изчисляват. Това е Божието решение: знанието ще се даде само на онези, които не ще злоупотребят с него. Днес ние виждаме, как в Русия се злоупотребява с най-светите, с най-религиозните идеи на човечеството. За в бъдеще тези неща не ще се търпят.

Като простря ръцете си, Христос каза на гърбавата жена: „Жено, разбери и пази Божия закон. Когато се обръщаш към Бога, ръцете ти трябва да бъдат винаги чисти“. Като се обърнеш към Бога, Той ще погледне устройството на пръстите ти, рационални числа ли са те или ирационални и ще каже, дали да те приемат или да те върнат назад. Това е една велика наука, която като се проучи от всички, тогава и партии, и отделни личности ще се преобразят и ще започнат да славят Бога. Тогава всички партии ще бъдат основани на рационалните числа в математиката, докато днес те са основани на ирационалните числа. Числото 10 е рационално, а 5 е ирационално. Мъжът е числото 5, затова не му върви. Той трябва да се съедини с жената, за да станат двамата числото 10, което е рационално число. Тогава законът е: две ирационални числа, събрани в едно, образуват едно рационално число. Съчетанията на тези живи числа ще дадат бъдещия живот. Тези неща, които ви говоря, са неразбираеми за вас, но какво от това? Благодарете на Бога и за това, което не разбирате, както благодарите за това, което разбирате. От това, което разбирате, ще определите това, което не сте разбрали.

И така, като се върнете у дома, разгледайте ръцете си отдолу и отгоре, направете упражнение и все ще ви дойде една светла идея. Като станете

сутрин, поставете ръката си пет минути срещу слънцето, както се греете на печката. Ако имате разположение, в тия 5 минути ще научите много повече неща, отколкото бихте разбрали през цял един глупав живот. Ако разбирате добре тези неща, бихте видели, че в ръцете е скрита цялата енергия и воля, и чрез тях ние ставаме болни или здрави. Започне ли човек да скрива палеца между другите пръсти, няма да му върви на добре. Когато човек си свива ръката на юмрук, то значи: „бой ще ядеш". Някои хора държат четирите си пръста на ръката заедно, а най-малкият отворен. Това значи: „Моите интереси се отличават от хорските". Хората трябва да се научат как да си държат ръцете. Много оратори не знаят, как да държат ръцете си, смущават се. Това показва, че у тях сърцето, умът и волята не са в съгласие. Спусни спокойно ръцете си надолу и кажи: „Господ ще ми помогне", после подигни ръцете си нагоре и у тебе ще се роди известна идея. Някой казва, че е честен човек, а си затваря очите и гледа надолу. Не, отвори очите си и кажи, че си честен човек. Ние днес говорим неща противоположни на добрия живот. Детето казва, че ще слуша, а гледа надолу. Дете, което човърка в ухото или носа си, не е добро. Когато някой иска да му помогнеш, а се почесва зад ухото, това показва, че той няма определена идея. Като положи 10-те си пръста, Христос с това изрази науката, на която всички резултати са изчислени математически. Молитвата е наука и вие дълго време трябва да се учите, как да държите правилно ръцете си, как да движите езика си. У някого погледът е страшен. Защо? – Защото у такъв човек светът е неустроен. Друг поглед е жесток или на ъгъл. Защо? – Защото ъгълът на Питагоровата теорема е изкривен. Очите ти трябва да са меки, винаги отворени, в почиващо състояние, да бъдат готови да възприемат Божествената Истина.

Това е говорил Христос на гърбавата жена, това ви казвам и аз, за да ви се изправят гърбиците. Всичко у вас – вашите очи, уши, носове, чела, пръсти, трябва да са рационални числа, за да се изправят гърбиците ви. Тогава ще разберете, има ли в света Истина, Мъдрост и Любов. Аз казвам: има Добродетели, абсолютна Правда, Мъдрост, Любов, Истина има; вие живеете в един Божествен свят, който трябва да възприемете. И кога ще дойдат новите деца на новото поколение? Много същества са приготвили този свят за вас, сложили са трапеза и ви чакат. Но вие може да намерите причина да се откажете и да отговорите: „Купих си нива, отивам да я обиколя; купих си пет чифта волове, отивам да ги опитам; или, ожених се, искам да се повеселя с жена си и не мога да дойда". Така отговориха учените хора във времето на Христос, но днес вие ще трябва така да отговаряте. Вие може да работите на нивата си, може да опитвате петте чифта волове, може да се жените и пак да служите на Бога. И тъй, пожелавам ви да се изправят гърбиците ви. Моите думи се отнасят до тези, които имат гърбици. Ако на някой гърбицата е изправена, ще ме извини.

Който няма гърбица, а се засяга, това показва, че той има гърбица. Като се върнете у дома, прочетете този стих, размишлявайте върху него и върху казаното, за да си създадете своя философия, която ще бъде основа за по-добро разбиране на Христовото учение.

Беседа, държана на 8 юни 1919 година.

1919_06_15 Учител и Господ
Издателство Бяло Братство
неделна беседа

УЧИТЕЛ И ГОСПОД

Беседа, държана на 15 юни 1919 г.

Вие ме викате Учител и Господ, и добре казвате, защото съм. (Ев. Йоан 13:13)

Външно думите „Учител“ и „Господ“ нямат нищо ново, те са толкова обикновени. Но в света, тези две думи – „учител“ и „господар“ – са две противоположности. В българския език с думите „господар“, „господин“, „госпожа“ или „госпожица“ се именуват хора, които са господари на положението, които са управляващи, високопоставени лица. Обаче в първоначалния език тези две думи означаваха два велики принципа, които съграждат човешкия живот. Ще трябва да се определи положението на учителя и на господаря, който в този смисъл е взет като Господ. Думата „Господ“ в първоначалния език е употребена в множествено число и е означавала господари. Първият принцип „Учител“ има отношение към човешкия ум и воля, а вторият принцип „Господ“ има отношение към човешкото сърце и душа.

Имайте предвид, че в това, върху което ще ви говоря, всяка дума има особен смисъл. Когато употребявам известна дума, аз търся нейните вибрации, защото думите се определят тъй, както се определят слънчевите лъчи. Не може да произведете известен цвят, ако не произведете вибрациите, които му съответстват. Следователно, като се говори за добродетел, например, трябва да произведете вибрации, съответни на добродетелта, и тогава ще разберете съответния смисъл на тази дума. Само така ще имате една обективна, реална истина, или истина, която се изявява в живота. В света има и неизявени истини. Земята е пълна с богатства, скрити в центъра ѝ, но те не ви интересуват, защото не са изявени. Вас ви интересуват богатствата в касите на богатите, златото по короните на царските глави и т.н. Има знание, скрито в слънцето, но какво ви интересува то, щом не е изявено, щом е предположение? Богатството, което е в книгите, ви задоволява. Аз ви говоря за знание, което е изявено в Учителя. Когато говоря за Учител, аз разбирам същество, което нагласява вселената, т.е. нагласява учениците си, защото вселената съставлява сбор от мислещи същества, които са атомите на този велик, разумен свят. Като питате що са духовните хора, трябва да знаете, че те са мислещи същества. Някои поставят духовния човек като противоположност на светския. Вие

ще кажете, че светският човек се познава по външността си: той се облича с фрак, цилиндър, носи особени вратовръзки, яки, маншети, ръкавици и мебелировката му вкъщи е по известна система. Нима това е лошо в светските хора? Лошавини има и в духовния свят. Там, дето има дисхармония, съществуват и лошавини. Тогава аз си задавам въпроса: Ако духовният свят бе чист от грях и ако ние излизаме от Бога чисти, как е възможно да правим грехове? Този въпрос би останал необясним. Значи и в духовния свят съществуват възможности за погрешки. Възможност за погрешки и грях са две различни неща. Ще разясня тази мисъл. Да вземем два кръга с различни центрове. Пергелът ще направи по една окръжност. Тези две окръжности така да са описани, че всяка една от тях да минава през центъра на другата. Ако тези две окръжности съставляват два разумни свята или, по-научно казано, ако едната от тях представлява положително, а другата отрицателно електричество, когато тия два тока започнат да действат така, че силата на отрицателното електричество да минава от периферията към центъра, а на положителното – от центъра към периферията, най-после ще дойде положение, когато двете окръжност ще се пресекат в две точки и ще стане точно това, което днес става на земята. Това, което става днес, не е нищо друго, освен кръгът на духовния свят минава през центъра на физическия и обратно. Ще кажете: „Това е голямо противоречие". Да, това е противоречие в онези ограничени умове, които не разбират нито миналото, нито настоящето, нито бъдещето. От гледището на един възвишен дух, в света няма никакви противоречия. Хората искат свят без страдания. Чудни са те: това не е философия на живота. В противоречието всякога има страдания, но и в хармонията има зачатък на страдания. Вашето щастие в света почива в страданията на тия малки същества, които ви служат. Вие, които минавате за много благородни, питайте малките същества, какво ще кажат те за вашето благородство. Всички овци, волове, агнета, кокошки, патици, всички малки птички, които имат отношение с вас, и те си имат особено мнение за човека. Всички по-малки същества с един глас казват, че човекът е ужасно жестоко същество. Ако попитате дърветата, и те същото казват: „Ужасен е, безпощаден е човекът". И тогава вие питате: „Защо Господ създаде света такъв?" – Не, Господ е създал света много добър, но ние и всички други преди нас го развалихме. Тъй както днес е развален външният свят, той се отразява вътре в нас. Светът е направен така, че като страда господарят, страдат и слугите, и обратно. Христос казва: „Вие ме зовете Учител и Господ и добре казвате, защото съм". За да обясня моята идея – Учител и Господ – ще ви разкажа следния пример. В древността живял един млад цар, на 33 години, възраст, която само умните и мъдрите хора имат. Той написал една прочута книга за живота, която посочвала как трябва да се живее. В него се влюбили две царски дъщери. Ще кажете: „Колко честит бил той!" Когато видя двама млади, които се обичат, аз

казвам, че се занимават приятно. По-приятно забавление от любовта няма в света. И когато виждам, че хората се любят, казвам: Те се забавляват. Ще ми възразите, че любовта е нещо много сериозно. Нима когато някой велик цигулар изпълнява едно хубаво музикално парче, извършва нещо много сериозно? Сериозни положения са, когато имаш да даваш на кредитори или когато хирургът те постави на масата и започне да прави операция. И тъй, ние често казваме, че трябва да сме сериозни. Сериозни хора наричам ония, които имат дългове. Докато не се освободите от вашите дългове, не можете да разберете Словото Божие в дълбокия му смисъл. Когато отидеш на църква и дойде при тебе кредиторът да ти напомни, че трябва да му платиш, де ще остане твоята сериозност? Първата царска дъщеря, която се влюбила в царския син, изразявала своята любов в това, че носила навсякъде портрета на своя любим, по цял ден го целувала, направила му параклис, да му служат хора, палила му кандило и т.н. Другата царска дъщеря взела „Книгата на живота", която написал царския син, и от любов към него се заела с изучаването ѝ, като се стараела да прилага всички принципи, които били вложени в нея. Започнала да посещава болни, страдащи и по този начин проверявала всичко писано в книгата. С това тя още повече се привързвала към царския син, защото виждала добрите резултати от неговото учение. Тези две царски дъщери образували два различни култа. Култа на едната царска дъщеря ще видите изложен във всички храмове на света; нему служат всичките будисти, брамини, жреци, турските ходжи и християнските свещеници. Другият култ се среща дълбоко в сърцата на някои хора, които прилагат, без да знаят, че служат на някакъв култ. Първите хора са тъй наречените правоверни, те мислят, че Христос ще дойде в плът, и Го чакат в тоя образ. Как мислите, коя от двете царски дъщери е разбрала царския син и е изразила по-добре любовта си към него? Първата култура наричам култура на егоизма, дето човек иска само да обсеби някого, да го владее. Днес момък или мома, като се обичат, искат да се владеят един друг, да се обсебват. Докато са млади, какви хубави работи си говорят, но като се оженят, не минат 5 години, и всичката им любов се изпари, нищо не остане от нея. Когато ви говоря, аз не искам да ме разбирате по първия начин; аз бих желал да разберете правилно втория принцип и да го прилагате в живота си.

И тъй, Учителят има отношение към човешкия ум и воля. Той носи в душата си ония вибрации, които може да дадат подтик на ума и волята ви. Вие изпращате дъщеря си на училище при някой учител по музика, но тя се влюбва в него и по този начин не може правилно да схване подтика, който учителят дава на нейния ум и воля. Музиката и поезията са опасни занятия за младите моми и момци, особено за слабохарактерните. Като се влюби в учителя си, ученичката започва да му носи всеки ден цветя, без да

изучава упражненията си. В такъв случай вашата дъщеря няма да свърши музика. Ако този учител е момък и може да се ожени за своята ученичка, добре, но ако е женен, какво ще произлезе от това? – Ще се яви многоженството, което се среща навсякъде в света. Под „многоженство“ се разбира раздвояване в живота. Раздвояването е всякога във вреда на единството. Ученик, който отива при учителя си, трябва да научи съществените принципи, да разбира качествата на законите, силите, да разбира своя мозък, стомах и дробове. Стомахът, дробовете и мозъкът си искат своето. Заболи ви стомах, скоро викате лекар да ви направи няколко инжекции. Но какво иска да ви каже този разумен стомах с разстройството си? Той е едно разумно същество. Някой път усещате едно стягане в гърдите си, в стомаха си, и у вас веднага се явява безпокойствие. Няма нищо опасно в тези стягания, те не са нищо друго, освен смяна на енергиите. В света има две противоположни течения на енергии, които произвеждат два различни резултата. Едната енергия стеснява формите, а другата ги разширява. В това се проявява животът. Туй може да се наблюдава и в природата. Аз не се спирам на съвременните теории, но ще обясня: за да се образува дъжд, необходими са две противоположни течения – топло и студено. За да се образуват росните капки, отрицателната енергия ги дига, топлината ги разширява и превръща във въздухообразни. Положителната енергия държи водните капчици долу на земята. Следователно отрицателната енергия на земята и положителната на слънцето се привличат, и там, дето се събират тези две енергии, двата кръга, се започва противоположен процес, вледствие на което се образува дъжд, който после отново пада на земята. Това е философско разглеждане на въпроса. Тези изпарения, които стават в природата, стават същевременно и в нас. По отношение на природата, вашият мозък заема мястото на слънцето; стомахът ви заема мястото на земята, а дробовете ви са съединителната нишка между земята и слънцето. През дробовете минават двете течения: артериалното и венозното. И в природата има венозно течение, което отива нагоре, и артериално, което слиза надолу. Венозното течение, което отива нагоре, има направление към мозъка, т.е. към слънцето. Най-напред венозната кръв трябва да мине през сърцето и дробовете, да се пречисти и тогава отиде нагоре. Това е една необходимост, която става и в нас, както и в природата. Кръвта трябва да се озонира и да се повдигат вибрациите ѝ. Всички нечистотии, които се намират във венозната кръв, трябва да се премахнат и така да се подигнат вибрациите в света. Всички болести в света произлизат от неразбиране на този велик Учител, Който ни учи. Някога имаш известно стягане на главата си. Умът казва: „Ти имаш нечиста кръв, прати я да се пречисти“. Някога ви боли стомахът. Той казва: „Имаш нечиста кръв, изпрати я нагоре да се пречисти“. Като не знаете това, вие взимате няколко дози или хапчета от някакво лекарство, за да се възбуди стомахът и да престане болката.

Същото нещо става и в семейния живот. Като се съберат мъж и жена да живеят заедно, единият от тях трябва да бъде Учител, а другият ученик. Но вие ще започнете да се борите за първенство. Ако мъжът ви има тези вибрации, които могат да подигнат вашия ум, дайте нему мястото на учител. Жената ще каже в този случай: „Аз не обичам да се подчинявам". Знаете ли какво значи думата „подчинение"? – Да се подчиняваш, значи да възприемеш енергията, да я обработваш. То е култура. Това значи да изработваш известен предмет. Един цигулар или художник приготовлява с часове своята композиция или картина, за да обработи в себе си този предмет. По същия закон аз считам, че всяко учение ви ограничава, подчинява. Ето защо и думата „религия" не трябва да схващате в ограничен смисъл, а да я разбирате в широкия ѝ смисъл, за да имате резултат във вашия личен живот. Който носи известна религия или известно учение като портрет в себе си и само го поглежда от време на време, няма да има никаква полза от него. Не казвам, че трябва да изхвърлите този портрет от паметта си, но да го поглеждате един път в годината или в месеца и да го прилагате повече. Защо Господ ни държи далеч от Себе си? – Той е избрал толкова високо място, защото знае, че ще Го безпокоим. Господ казва: „Аз искам да изпълнявате моята воля, да живеете тъй, както аз съм наредил света, за да бъдете щастливи". Някои питат: „Кога ще отидем на небето?" – Когато се научите да живеете според книгата на този мъдрец, царския син; когато дойдете във втората култура и научите законите. И тъй, в думата „Господ" се включва майката. Учителят е бащата. Учителят, т.е. бащата, е превод от една велика идея. Бог се превръща на баща и взима известно съотношение към нас. Учителят е число, повишено в трета степен, то е кубът на живота. Учителят е една разумна същност, която разглежда нещата от три направления, а именно – по права линия, по плоскост и по височина. Ще кажете: „Какво значение има тук, по каква линия или по какво направление се върви в живота?" Това има голямо значение. Ако вие минавате в света само по права линия, какво щяхте да разберете от този свят? Ако направите една екскурзия през цялата слънчева система с експрес и се движите с бързината на светлината, ще ви бъдат необходими 31,000 години, за да изминете тая права линия. След като сте се движили с тази бързина и се върнете на земята, какви познания ще имате? – Никакви. Ще кажете: „Славно, чудесно е", ще спрете на общи определения. Вие сте минали пред слънцето със светкавична бързина и мислите, че сте минали през цялата вселена, че много неща знаете, а всъщност нищо не останало у вас. На такъв философ казвам, че много малко знае, защото се движи с много голяма бързина. За да може да проучиш този свят, трябват ти толкова години, или едно число с 15 нули накрая. Ще кажете: „Нулите може много лесно да се турят". Да, но за мене тези нули имат голямо значение. Например, като турим при единицата една нула, две нули или три нули, между получените числа има голяма

разлика. Аз правя разлика между първата, втората и третата нула. Втората нула показва, че числото 10 е взето в куб. Ако има четвърта нула, тя показва, че числото 10 е взето в четвърта степен; петата нула показва, че числото е взето в пета степен и т.н. Няма да отида до петнадесета степен, защото това не е за човешкия ум. Човешкият ум може да открива тайните на природата само до четвърта степен. Геометрията може да разрешава задачи само до тесеракта. Тесерактът е една малка фигура, на която изучаваме само отделните ѝ части. Кубът е една малка отсечка от тесеракта. Тези линии, плоскости, кубове имат отношение в нашия живот. Ако разгледаме нашето лице, ще забележим, че то е съчетано от много прави линии, от плоскости и от кубчета. В съвременната геометрия правата линия се определя така: най-късото разстояние между две точки е правата линия. Аз определям правата линия така: тя е най-малката отсечка от един кръг. Това не е противоречие. Ще кажете: „Диаметърът на кръга е също права линия“. – Да, но той е малка отсечка от друг по-голям кръг. Така и сегашният наш живот е една малка отсечка от един по-голям кръг на миналото ни. Следователно и вашият бъдещ живот ще бъде една малка отсечка от сегашния ви живот. Във вашите животи има слизане и възлизане. По закона на слизането вие се научавате да се намалявате, а по закона на възлизането се учите да се увеличавате. Тъй че ние трябва едновременно да знаем да се смаляваме и да се увеличаваме. И съвременните хора страдат от това, че не знаят да се увеличават и да се смаляват. Търговец, който не знае добре да балансира, губи в сметките си. Например, той има само 1000 лева злато ефектив, а пише 100,000 и върху тях прави своите сделки. Не, всеки трябва да поставя точно толкова от своите пари, колкото има в касата си. Природата не търпи фалшиви сметки. Ако не проверите своите пари, колко в наличност имате в даден момент, дохождате да ви критикуват. Като знаеш по себе си, че си писал повече, отколкото имаш, мислиш, че и другите постъпват по същия начин, и не им вярваш. Това сме и ние, съвременните хора, препоръчваме се, че имаме повече ефектив, когато всъщност нямаме толкова. Като се смъкнат няколко нули, ще дойдем до самата истина.

Христос казва: „Вие ме наричате Учител и Господ и добре казвате, защото съм.“ Той е говорил много важни работи, незаписани в Евангелието. Да, Христос дойде да ви научи как да живеете. Някои казват: „Достатъчно ви е това, което Христос е говорил“. Да, за спасението ви е достатъчно, но не и да ви научи как да живеете. А Йоан казва, че Христос говорил толкова много, че ако би се написало всичко, то книгите на целия свят не са в състояние да поберат това. Аз зная, че и от това, което Христос е говорил, е предадена една много малка част. Аз черпя своите принципи от една много голяма книга, на която всяко камъче, листче, клонче, цветче съставляват азбуката. Аз постоянно превеждам от тази велика книга. Като

вземa един лист от някое дърво, аз започвам да го разглеждам и чета по него, де и при какви условия се образувало този лист; де е расло това дърво, защо е остаряло, какви са били тогава хората, в какви времена е живяло, какво е било състоянието на слънчевата система и т.н. Всичко това аз проверявам по отпечатъците на всеки лист и клонче. А вие се спирате пред дърветата, разглеждате ги и си мислите, че те нямат свои преживявания, че не говорят и не виждат. Колко красиво говорят и виждат цветята и дърветата! Всеки лист има свое очице, чете всичките ви мисли, и като седнете под някое дърво да размишлявате, всяка ваша мисъл се отпечатва върху дървото и отделните листа. След време вие ще можете да четете по дърветата вашия живот, както и този на вашите предшественици. Колко пъти, като съм се спирал под някое дърво, то ми е разказвало мислите и действията на разни философи, свещеници и други хора, които се спирали под него! Трябва да знаем, че пред Бога всичко е открито, няма нищо скрито в тоя свят. Вие казвате, че дърветата са безсловесни същества, а човекът бил словесно същество. Аз съм против това: няма безсловесни същества в природата, но по различен начин говорят. За мене всичко е словесно. Като казвам за мене(?), не подразбирам онзи царски син, чийто портрет носи царската дъщеря, а другият, който носи в себе си Божествените истини за този свят. Христос казва: „Наричате ме Учител и прави сте“. Но Христос не е Учител като Мойсей, който проповядваше: „Око за око и зъб за зъб“. Днес вие служите на Христа, но служите и на много други учители, служите и на Мойсей. Вие казвате: „Аз съм християнин, православен“, но ако ви обиди, докачи някой малко, вие веднага започвате дело против него. Това е старото учение, което прилагаме в живота, а говорим за новото. Когато говорим за материализъм, аз разбирам, че служим на този свят, влюбваме се в образа на царския син и казваме, че това, което виждаме, то е реалното в живота. А всичко друго, което е действително реално, истинското в живота, него изхвърляме. Всички отношения, които са много по-реални и съдържат смисъла на живота, могат да се проверят. Като говоря за смисленост, не разбирам тази, която вие може да схванете. Аз всякога мога да проверя как вие разбирате нещата и често си правя забавления, като изчислявам какъв процент от вас ще ме разбере, колко ще ме слушате и колко ще изпълните. Аз имам предвид отде идете. Вие ме слушате и казвате: „А сега ви разбрахме!“ И аз турям в книгата си: „И аз ви разбрах много“. Когато хората разбират, и аз разбирам, но когато те не разбират, и аз не разбирам. Когато дойдете в моята гостилница и аз ви нахраня, приема ви добре и вие ми заплатите и благодарите, тогава и вие разбирате, и аз ви разбирам. Ако излезете, без да ми заплатите, аз оставам без пари и не ви разбирам. Неразбирането е празна кесия и празен стомах. Всяка торба, всяка кесия и вашият стомах са все отношения в света, които не съществуват. Вие сте изложени на страдания, мъчение, гонения. Защо? –

Защото кесията ви е празна. Ако някой не ви приема в къщата си, ако всички ви изоставят, аз изваждам лошо заключение за вас. Това значи, че не сте постъпили по закона на Любовта, опълчили сте целия свят против себе си. Това показва, че не сте послушали Учителя си, че Господ ви оставя да се учите от своята опитност. Ще ми възразите: „Аз съм учил толкова неща от математиката, зная много формули, теореми". Питам ви: Като сте учили толкова формули, като знаете толкова теореми, можете ли да ги приложите, като построите вашето тяло съобразно с тях, съобразно с Питагоровата теорема? Ще ми възразите, че между вас и тези неща няма никакво съотношение. Има голямо съотношение между всичко това, защото вашият живот е един кръг, който може да се изчисли, защото произтича от две величини: едната по-голяма, а другата по-малка. По-голямата величина е тази на духа, която действа извън вашия живот и не може да се изчисли. Ще кажем, че тази сила е една дроб, която върви до безконечност. Но ще дойде ден да я изчислите. Такъв е законът, по който действа тази сила. При сегашните условия тя излиза извън вашия живот и не може да я изчислите. Това обаче не показва, че няма да дойде ден, когато ще се изчисли тази дроб.

Христос казва: „Вие ме наричате Учител, но аз не съм Учител като Мойсей, защото аз ще ви уча на закона на разширението, а Мойсей ви учеше на закона на смаляването". Като слеете тези два закона в един, ще намерите начин за свободата. Христос казва: „Като те ударят от едната страна, обърни си и другата; ако ти вземат горната дреха, дай си долната". Какво разбираше Христос под долна и горна дреха? Това има приложение към физическия и духовния свят. Това значи: Ако твоята горна дреха лятно време ти тежи, хвърли я и я остави някъде. Ако кожухът ви е бил необходим зимно време, хвърли го от себе си лятно време. Ще кажете: „Какво ще правим зимно време без кожуха си, ако го хвърлим през лятото?" Ами ти отде знаеш, че ще дочакаш следната зима? При тези условия хвърли кожуха. Да хвърлиш горната си дреха, Христос подразбира да не влизаш в съприкосновение с хора, които искат да богатеят. При това, в духовния свят няма зима. Някой човек иска да направи две или повече къщи; друг иска да се учи; трети иска да разхубавява и т.н. Не влизай в съприкосновение и не препятствай на тия хора: който иска да забогатее, дай му и твоето, помогни му да съгради къщата си, нека се учи и нека бъде красив. Остави ги да вършат това, което желаят, поощрявай хората за доброто. Първоначално всички наши стремежи са били добри, но после се изопачили и станали лоши. Например, ти си в гората и почне да декламираш нещо, да пееш и играеш свободно. Направиш ли същото нещо и в града, там ще те вземат за луд. Ето как първият твой подтик в гората, изразен в града, се изопачава. Ако в гората, между дърветата си пееш и играеш, те няма да те критикуват, но

дойдеш ли между хората, между културните, словесните същества, те няма да те оставят свободно да издигнеш гласа си. Щом си в обществото, трябва да издигнеш ръката тъй, щото да се образува счупена линия. Питат тогава: „Има ли смисъл в този живот?“ Много пъти, като излизам да говоря, казвам си: Ако почна да говоря високо и да махам с ръце, веднага ще дойдат при мене и ще ми кажат: „Какво правиш, не знаеш ли, че в едно общество не е позволено да говориш както искаш и да махаш така с ръце?“ Тогава аз започвам да правя изчисления, как да говоря, как да си махам ръцете, за да не засегна някого. Знаете ли колко е мъчно да опредѐля човек посоката на движенията си? Трудни са тези изчисления, които трябва да се направят, докато дойдем до една разумна беседа. Мнозина, като слушат, казват: „Ако изляза да говоря аз, ще говоря по-добре“. Тогава ние се намираме в положението на младия и стария кон. Един стар кон бил впрегнат в една кола, пълна с грънци. Той слизал по един наклон и затова вървял много внимателно. Един млад кон го гледал и си казвал: „Да дадат на мене този товар, веднага ще го сваля долу, а старият кон едва-едва пристъпва“. Не минало много време, младият кон бил впрегнат в колата, пълна с грънци. Трябвало да мине по същия път. Но той не вървял внимателно като стария кон, който мислел за глупав, а се затичал силно по наклона и изпочупил всичките грънци. Някои ми казват: „Кажи нещо по-сериозно“. Какво искате, като младия кон ли да постъпвам? Ако вървя по наклон, ще бъда сериозен, бавно ще се движа; ако вървя нагоре, ще пъшкам, с труд ще се издигам, а ако съм на равно място, ще философствам. Като знаете това, изчислете тези две положения в живота – когато трябва да вървите нагоре и когато ви се представя случай да слизате надолу.

Ще се върна към първата си мисъл. Казах, че във вашия мозък има набрана много енергия. Жената се сърди и казва: „Докога ще робувам на мъжа си? Аз искам свобода, затова ли се ожених, да му готвя?“ Мъжът също е недоволен и казва: „Ти не ме разбираш“. Слугата е недоволен от господаря си и иска да се освободи от него. Това са двете положителни енергии в света, които се отблъскват и вследствие на това се явява сбиване и недоразумения. Дохождат хора да ги успокояват и казват: „Не правете така, не постъпвайте против евангелските правила“. Не, приятелю, няма какво да съветваш, ами превърни едната енергия в отрицателна, а другата да си остане положителна. Ще попитате: „Какво ще се образува тогава?“ – Ще се образува дъжд. Когато жената плаче, нека благодари, че има сълзи, защото този момент е най-благоприятен, за да превърне своята енергия в отрицателна. Нека каже на мъжа си: „Виждам, мъжо, че ти имаш право“. А в живота обикновено и двамата имат право, затова и двамата са криви. Ако единият е прав, другият ще бъде крив. Затова търсете такива хора, с които да сте противоположни по енергия. Така е и в света; половината свят

са прави, добри или положителни, а другата половина са криви, лоши или отрицателни. Лошите хора са едно благословение, те имат запас от енергия, те носят условията за бъдещата култура. Добрите хора ще дойдат в бъдеще; те стават негативни и ще започнат да обработват енергията, която имат. Добрият поет, като дойде в света, създава нова поезия от лошия живот на хората; ученият ще създаде нова наука, музикантът – нови мелодии и така ще се поставят основите на нова култура. Когато видиш един страдащ, ако си писател, ти би могъл да създадеш такава хубава поезия, с която да подигнеш ума и сърцето на хората към благородни и възвишени неща.

Христос казва: „Аз дойдох в света, за да ви науча да познавате доброто в лошото и лошото в доброто". Доброто има своя лоша страна, както и лошото има своя добра страна. До скоро мислеха, че слънцето е съвсем чисто, обаче днес е известно, че по него се намират черни петна. И слънцето е опетнено. Знаете ли каква тревога се дига понякога в слънцето? Всякога тревогата на слънцето се отразява и на земята. Когато на слънцето е тихо, и на земята е тихо. Следователно едната половина на нашата земя е обърната към Бога, тя е по-близо до Бога и слънцето я осветява, а другата половина е тъмна. Тази половина, която е обърната с лицето си към Бога, събира енергията си. Всеки от вас може да дойде до това състояние. Когато кажете, че нищо не може да направите, вие сте в положителната енергия на земята. Когато вашата земя се обърне към слънцето, вие сте в отрицателната енергия на земята и тогава дохожда културата. Ще ме попитате: „Как тъй една и съща слънчева енергия някога е добра, а някога лоша?" Сутрин слънчевата енергия представлява майчината любов, а следобед, когато мине меридиана, енергията се изражда, става лоша. Привечер тази енергия се отразява още по-зле и затова вечер стават сбивания, убийства, и т.н. Защо стават тези неща между хората? – Защото се събират все положителни енергии. За да не стават такива неща, жената трябва да напише закон на мъжа си да се връща вкъщи два ча̀са преди залез слънце. Ако се върне след залез слънце, главата му непременно ще пострада. Същото нещо става и в нас. Когато замислим нещо хубаво, благородно, ние сме в отрицателната енергия, в светлата страна на земята; замислим ли нещо лошо, ние сме в положителната страна на земята, в положителната енергия. Господ е положителен. А когато се обърнеш към Бога, енергията ти е пасивна, съзнателна. Дойдеш ли да воюваш с по-силния, ще бъдеш смазан. Господ се противи на горделивите хора. Когато кажеш, че ще се противиш, Господ ще заповядa да те превържат и да те заведат в някоя болница. Като се намериш в болница, ще кажеш, че си ходил да се биеш за отечеството си. Никакво отечество не си освобождавал. Твоето отечество по друг начин се освобождава. Извади сабята си, т.е. твоята воля, и виж дали тя е достатъчно калена, за да освободи хората.

Като ти представят една–две торби със злато, ти се изкусяваш и започваш да говориш, че няма смисъл да се бие човек, това не е човешко и т.н. Защо? – Защото златната торба е зад гърба ти. Това не е идеал. Богатите казват: „Няма смисъл да се бием, трябва да живеем в мир“. Защо говорят така? Защото са богати и нямат нужда от нищо. Много сиромаси пък казват: „Искаме да се бием“, защото имат нужда. Христос казва: „Аз дойдох да разреша въпроса, който смущава човечеството. Аз съм Учител и ще ви покажа как трябва да познавате учителя си и господаря си в себе си“. Ако слушаш твоя Господ, който е дълбоко в тебе, ти ще можеш да направиш нещо, но ако не слушаш твоя Учител, ти ще бъдеш в противоречие.

Човек трябва да познава и учителя си, и господаря си. Във всеки човек има Господ. Вие често тълкувате много криво думите ми. Искате да се проявите и с това правите големи грешки. Аз ви уча едно положително учение, което може да прилагате, и мога да направя опит с всекиго, стига вие да сте искрен. Това е привилегия на моята философия, че може да се прилага в живота. Моето най-голямо желание е навсякъде в домовете да има отношения, каквито са между учителите и господарите; децата да бъдат и добри ученици, и добри слуги. Учениците да слушат учителя си, а слугите – господаря си. Научиш ли на това нещо децата си, внесеш ли между тях тази идея, дъщерята ще слуша майка си, а синът ще слуша баща си. Дъщерята не може да слуша баща си, и синът не може да слуша майка си, трябва в следното поколение той да се превърне на жена; тогава ще може да слуша майка си. Същото нещо ще бъде и с дъщерята. В природата енергията трябва да се превърне. Спрямо вашите енергии аз може да съм положителен, но спрямо други енергии може да съм отрицателен. Това е закон. Енергията е велика сила, която прониква в нас и строи живота.

От 2,000 години се проповядва, че Христос е велик Учител и е дошъл да ни спаси от греха, за да се покаем и да станем добри членове на църквата. Че вие и сега имате членове: имате синове и дъщери, които като станат на 21 години, казват на родителите си, че са оглупели. Какви ученици са тези ваши синове и дъщери? Вие мислите, че много знаете. Често Господ ви изпраща главоболие, като казва: „Дайте тази задача за разрешение на човечеството. Защо ги боли глава?“ Вие отговаряте: „Преяли сме“. – Не, друга е причината за вашето главоболие. Боли ви главата от това, че много знаете. Някой път те заболи корем. Това показва, че Господ ти изпраща тази задача за разрешение. Който не знае на какво се дължи главоболието, коремоболието и други някои болести, той нищо не знае. Коремоболието показва, че енергията в стомаха трябва да се превърне от положителна в отрицателна по отношение към другите енергии. Умът ви трябва да се занимава с възвишени работи. Като те заболи глава, иди при някоя бедна жена да ѝ помогнеш. Заболи те глава или корем, започни да работиш. Тъй

казва Господ. Вие казвате: „Като ме боли глава, аз не мога да работя“. – Затова именно те боли глава, защото нищо не работиш. Ако чуят това нещо лекарите, ще кажат: „Опасна теория е тази, да работиш във време на главоболие“. Лекарите обясняват само следствията на болестта, но те не знаят от какво са предшествани болестите. По-новите лекари казват, че главоболието се явява от пикочна киселина, която се наслоила в организма, в мозъка. Кръвта се сгъстява, организмът започва да действа усилено и т.н. Но как се е появила пикочната киселина, това лекарите не обясняват. Те не могат да обяснят цял ред причини, които са предшествали появяването на пикочната киселина. Следователно причината на всяка болест трябва да се търси много отдалеч. Живеем ли по този Божествен начин, ще дойде ден, когато моментално ще се изчисти тялото ни от всякакви утайки, които днес предизвикват болестта. Някои физици допущат, че ако се употреби електричество от 10–20,000 или 100,000 волта върху човешкия организъм, той би се обновил в много кратко време, би приел детска младост. Тогава ние бихме казали: „Слава Богу, дойде Царството Божие на земята“. Господ изпраща смъртта и казва: „Повикайте това остаряло дете и го поставете върху диска на смъртта, за да се обнови и заживее друг живот“. Тогава се завърта колелото на живота със 100,000 волта и не минават 50 или 100 години, и същият човек отново дохожда, но вече обновен с нова енергия и ново име. Това е законът на прераждането – смяна на енергиите. Душата може да възприеме много хиляди форми. Вие не сте изучавали какво нещо е човешката душа. Ако бих казал всичко, каквото зная за нея, то би било девето чудо на света – толкова много неща има да се говорят за нея.

Христос казва: „Вие ме наричате Учител и Господ, и право е, защото съм“. Като прочетете надолу главата, ще видите защо се нарича така. Искам двете думи Учител и Господ да останат у вас. Учителят е една положителна енергия. Всяко разстройство, всяка дисхармония на мисли и желания е положителна енергия, която трябва да се превърне в отрицателна, защото само отрицателните енергии в света творят. Това е вярно и по отношение на електричеството. Ако вие сте ясновидец, ще видите, че светлината се явява само на отрицателния полюс. Когато кажат за някой човек, че е привлекателен, то значи, че той има отрицателна енергия в себе си – това е магнетизмът. Такъв човек има да дава и да взима нещо от хората. Човек не трябва да бъде само любезен към хората, но всяка негова дума трябва да бъде пълна със съдържание. Никога не казвайте празни думи. Някои питат: „Защо не ни покажеш, че ни обичаш?“ – Щом съм те поканил на трапезата и те нахраня, то значи, че те обичам. Ако ти кажа много думи, а не те нахраня, обичам ли те тогава? Ако те поканя с бира, бонбончета или пасти, това не е любов. Ние трябва да живеем само с хляб, с житни зърна и всякакви плодове.

И Христос казва: „Вие ме наричате Учител и Господ и добре казвате, защото съм“. Когато този Учител дойде, във вашия дом ще има хармония, музика, поезия, всички ще бъдат на своите места; няма да има раздори между мъжа и жената, между слуги и господари, между дъщери и синове, между учители и ученици. Сега Го няма Христос в света. Ще кажат някои, че Христос е дошъл. Не, той не идва, защото има вече опитност. Ако дойде днес между хората, те пак ще го разпнат. Който е стоял на кръста, той знае какво нещо са тия гвоздеи, с които е бил прикован. Христос пита сега своите последователи. „Има ли още гвоздеи?“ – „Има.“ – „Тогава не е за мене още да дохождам.“ Свещениците проповядват „братство и любов“. Христос не се залъгва от тези думи и пак пита: „Има ли гвоздеи на земята?“ – „Има.“ – „Още не е за мен.“ Някои казват: „Изяви се, Учителю, ние ще те разберем и оценим“. – Да, вие сте приготвили вашите гвоздеи и искате да дойде Учителят, за да ги забиете в Него. И това аз виждам всеки ден. Вие взимате всичко, каквото можете, от хората. Гледам в градината двама млади се разговарят, а до тях стоят няколко агънца и си казват: „Културни са тези хора, но нищо не им пречи в един момент да ни одерат кожата“. Те много добре знаят помислите на техните господари. Сега ще кажете, че много добре говоря. Да, аз добре говоря, а вие добре слушате. Но аз бих желал да се създадат в България учители, които да учат на благост и търпение. Срещал съм такива, които носят неволята си, но търпеливи не съм срещал. Да има търпение, то подразбира воля и ум, сиреч да знаеш причините и последствията на нещата. А нетърпението ражда подозрение към всичко и към всички. Не съм срещал хора, които да убедя, че в нашето дело няма нищо подозрително. Българите нямат търпение и затова подозрението не ги напуща. Второто нещо е да премахнем предубеждението. Всеки ден се борим с нечисти мисли, които ни накацват като оси. Съзнателно или несъзнателно, навсякъде виждам една атмосфера на подозрение, и след всичко това хората искат да минат за културни. Трябва да се ограждаме от тия мисли, които са остатък от миналото; те са излишъци, от които всички трябва да се очистите. Подозрението е проникнало в ума, сърцето и душата ви и трябва да се освободите от него. Какво има да подозирам? Някой дойде при мене и иска да ме поизлъже. Аз му казвам: Приятелю, ако не се опитваш да ме излъжеш, аз бих сторил повече за тебе, а така ще сторя по-малко. Аз и така съм длъжен да направя нещо за тебе. С това не искам да кажа, че съм добър, но че съм длъжен да направя за всекиго по нещо. Защо да представяш работата тъй, както не е? Затова някога казват, че не приемам гости. „Защо днес не приемаш гости?“ – Защото не съм изработил нищо и не мога да ви дам нищо. И за вас е същият закон: Не си разположен днес духом, не приемай гости. Кажи: „Имам да решавам известна задача, която Учителят ми е дал“.

И тъй, вложете две неща: търпение и отмахнете вашето подозрение. Подозрението го виждам написано на веждите на българина и у някой е толкова голямо, че е необходим цял живот, за да се освободи от него. Тоя знак е на мястото си: Господ го е турил там. А подозрението е отсъствие на безкористна Любов, от него се раждат всички болести. Като срещнете някои хора, вие казвате: „Този е лош, онзи е лош", за вас няма добри хора. Мислете, че всички хора са добри, но у тях има само положителна енергия, която вие не можете да използвате, и затова стойте настрана от тях, за да я използват другите. Двама мъже, които имат положителни енергии, се отблъсват. Днес има магнетизатори, които могат да превръщат енергиите. Отивам някъде, дето се бият мъж и жена. Аз вдигам ръцете си, после ги спускам надолу, и мъжът става положителен, а жената отрицателна. Постоя малко при тях, и те започват да се извиняват, че са направили грешка. Те не са съзнали закона, по който единият става положителен, а другият отрицателен. И наистина, след като се сменят енергиите им така, че да има и от двата вида енергии, те престават да се карат. Казвам: „Приятели, единият трябва да бъде горе, а другият долу". Когато се заеме да лекува някого, магнетизаторът прекарва ръката си отгоре-надолу върху болния. То значи: Жената да бъде долу, а мъжът горе, т.е. мъжът да чупи камъни, а жената да гради. Това е учил и Христос. Христос казва: „Вие ме наричате Учител и Господ". Учителят е горе на планината, а господарят е долу, и той гради там. Значи, ако искате да градите, слезте долу. Ако разбирате това нещо така, няма да има никакво противоречие. Като слушате, ще кажете, че аз ви уча да се откъснете от света. Не ви уча да се отречете от света, но ви казвам да превърнете вашата енергия в отрицателна и да започнете да градите. Когато си нещо разтревожен, дигни ръцете си нагоре, а после ги свали надолу. Тогава кажи на стомаха си: „Слушай, приятелю, нека мозъкът бъде горе, а ти долу; препращай материал за него, за да работи". Изобщо, дето има главоболие, там страда и стомахът, и обратно. Това показва, че всякога – законът е верен – между стомаха и главата има тясна връзка. Това нещо може да го проверите. Вие или тези от вас, които имат развита воля, може да се лекувате по следния начин: Ще се обърнеш към Господа и ще се помолиш, като на Учител и Господ, да те научи да управляваш главата и стомаха си. Вие ще кажете: „Не ми трябва мене стомах и глава, аз искам да имам ангелско тяло и китара в ръка, да свиря и пея на небето". Това е криво разбиране на Христовото учение. Трябва да разбирате право. Това е форма, а ти трябва да имаш известен резултат. Не искам да създавам антагонизъм между едните, които не разбират правилно Христовото учение, и тези, които го разбират по-добре. И няма да кажа, че едните са на правата страна, а другите – на кривата, но казвам, че тези, които не мислят правилно, са положителна енергия. Докато у нас подозрителността взима връх на

всичко, никой не може да оправи света. Преди да заминем, ние трябва да изпълним волята Божия. Българите имат бъдеще като народ, затова трябва да станат търпеливи и да премахнат подозрението. Българите не са толкова добри, но в тях има условия за добър живот, а дето има условие за живот, Бог е там. От българите ще излезе нещо, а не от България, защото тя е ретортата, в която стават опитите, и като такава, ще изпълни ролята си. Съдържанието, което е в ретортата – българският народ, – е и творческа сила. Когато българите отиват да живеят между американци и други народи, те са учтиви, любезни, но щом се върнат в България, стават груби, недоволни от всичко. Това недоволство се дължи на малкото земя, с която разполагат. Българинът има творчески дух и затова му е тясно. Дайте работа, широк замах на българина, той ще работи. Разхождам се един ден покрай семинарията и срещам един полковник на кон. Гледам, по едно време конят му се спрял и не иска да върви. Слиза полковникът от коня и той тръгва. Конят иска с това да каже: „Без полковник ще вървя, но с него ще спирам“. Тази черта има и у всеки българин. Христос казва: „Аз дойдох да науча хората да дават широк простор на всяка душа и да поощряват всяко добро начало във всичко“. Ако всеки даде свобода на близките си, както и той се нуждае от такава, ще има широк простор на действия и мисли. Ако бихте приложили тези закони, които се крият в моите думи, много нещо бихте разбрали. Аз взимам всичко от природата и го превеждам. Всички закони, които съм проверил от природата, са 75% верни, а остават 25%, които ще трябва да проверя. Внесете тази вяра в себе си и знайте, че у всекиго се крие нещо велико. Някой иска да стане ангел, но и ангел да стане, ще вижда само началото на нещата, но не и края им. Ти ще виждаш само главата си, а опашката си няма да виждаш. Като ти отнемат опашката, ти ставаш атом и се въртиш около една окръжност, за да придобиеш равновесие. А въртенето около един център показва, че човек е изгубил своето равновесие. Понеже сме се освободили от периферията, трябва да изучаваме тези два свята – между Учителя, който е горе, и майката, която е долу. Това, което е вярно за слънцето и земята, е вярно и за мозъка и стомаха, за духа и душата. Приложете търпението, т.е. развийте ума и волята, махнете подозрението и го заместете с творческа Любов. Бъдете тъй силни, че каквато обида да ви се хвърли, да не ви докосне и скоро да се освободите от нея. Няма по-голямо изкуство от това, да се поставиш по-горе от всяка обида и да я заместиш с добри мисли. Всички вие може да свършите много работа, да вършите големи добрини. Това, което свири учителят в дадения момент, може да го научи и ученикът. Всеки, който иска да бъде нещо повече от другите, трябва да се съединява с живия Господ, с онази велика връзка на хармония, и да учи закона на мълчанието. Както казват окултистите, бъдете слушатели на Великия Учител, който говори. Няма по-хубаво нещо от мълчанието. Бих желал да съм на ваше място, вие да говорите, а аз да слушам, защото ще

разбера всичко, което говорите. Сега, като слушат нещо, хората не само че не си плащат, ами започват да критикуват, че това не било хубаво. Христос казва: „Аз съм гостилничарят и дойдох да нахраня хората“. Христовото учение ни показва, че ние имаме условия да станем светии, и ангели, и гении. А сега какво сме? – Ние сме любящите деца на Бога, Който ни обича не защото сме толкова добри, а защото е милостив към нас. А то е най-великото в света, с което можем да се кръстим. Ние трябва да оправдаем тази Любов, да я заслужим и никога да не дърпаме косите си пред Неговото лице. Щом чуем, че Учителят, Бащата, Господ иде, веднага да се спрем. От днешната беседа искам щото всички, които имат положителна енергия, да я превърнат в отрицателна, всички, които са горе на планината, да слязат долу да градят, а които са господари, да станат слуги. От господари няма нужда. Господ казва: „Сит съм вече на господари, искам слуги, те да оправят света“. Христос казва: „Сега светът ще се оправи от учениците, синовете и дъщерите, а не от майките и господарите. Учениците, синовете и дъщерите са бъдещето на тоя свят“. Майката се занимава с тоалети, бащата пие, а синовете и дъщерите виждат, че родителите не вървят в правия път и затова те се заемат за сериозна работа. Сега заемете положението на синове и дъщери, на ученици и слуги, а не казвайте, че сте учители, свещеници, майки, бащи, царе, князе, господари и други подобни. Да ви пази Господ от такива грехове! И мен да пази Господ от този грях. И да ни даде да бъдем ученици и слуги на този Велик Учител и слуги на този Велик Господ в света! А Той е жив Господ.

Беседа, държана на 15 юни 1919 г.

1919_06_19 Призваха Исуса
Издателство Бяло Братство
неделна беседа

ПРИЗВАХА ИСУСА

„А призваха и Исуса, и учениците негови на сватбата." Йоана 2:2

Няма съмнение, че на Земята най-приятните, най-тържествените неща са обредите на сватбата. Аз искам да поразясня малко вътрешния принцип, вътрешното значение на сватбата, защото във вашия ум тя има съвсем друго значение. Според вас сватбата означава събиране, оженване на двама души – мъж и жена, като предварително ги сгодяват с участието на свещеник, който изпълнява няколко молитви, след което надошлите гости ядат и пият. Тези веселби се продължават един-два дни, след което гостите се разотиват, а младоженците остават сами. Това е външната страна на сватбата, която и вие най-добре разбирате. Обаче под думата сватба в дълбок смисъл се разбира започване на нов Живот. Тази дума произлиза от старосанскритски език, от корен, който означава „това, което става и се проявява като съзнателен Живот". Сватбата е процес, който извежда човека от едно състояние и го води в друго, т.е. излизане от един живот и влизане в друг, при което се напущат старите идеи и се заживява с нови.

Забележете, че на тази сватба беше поканен Исус и Неговите ученици, така че на нея присъства един от най-великите Учители. Тази сватба стана принцип, който в бъдеще да определя какви да бъдат и как трябва да стават сватбите. В бъдеще на всяка сватба трябва да присъства Исус със своите ученици, но не Исус като човек, а Неговото Учение. Няма да се спирам да обяснявам в какво се състои Христовото учение, защото то може да се изрази накратко в двата велики закона: обичай Господа Бога твоего с всичката си душа, сърце, ум и воля; обичай ближния си както самия себе си. Няма да обяснявам какво нещо е Любовта.

Ще резюмирам накратко това, което съм ви говорил в четвъртъчните беседи. Имайте предвид две неща: когато слушате някой да ви говори, трябва да обърнете ухото си в такава посока, че да схващате думите, а не само да ги чувате, и второ, умът ви трябва да бъде поставен в такава посока, че не само да разбирате думите, а да долавяте смисъла им, защото всяка една дума съдържа в себе си известна Сила. Затова и Христос казва, че всяка Божествена сила е начало на нов Живот, т.е. Новият живот започва с Божествените думи, а не само със Слово.

Преди да премина нататък, ще ви обясня по колко начина работи

съвременната медицина. Тя си служи главно с два метода – алопатичен и хомеопатичен. Първият метод препоръчва силни дози от лекарствата, които по възможност да бъдат по-горчиви; вторият метод препоръчва лекарствата да са по възможност сладки, а ако това за даден случай е невъзможно, препоръчва се хапчето да се обвива поне външно с една тънка корица от нещо сладко. Съвременният свят е алопатичен, но днес хората са толкова хитри, че всички неща в живота ги покриват с една сладка корица. Божественият начин на лекуване е обратен: хапчетата отвън са горчиви, а отвътре – сладки. И тъй, лечението в Живота става по два начина: някой път даден човек го лекуват с горчиви думи, а някога – със сладки. Аз имам предвид нещата от обществения живот и от Природата. На някои хора обаче нито горчивите, нито сладките хапове помагат, а то е защото не са разбрали условията, при които те биха им помогнали. Не забравяйте, че в света нещата са строго математически определени. Както има определено време за сеене, тъй има определено време за лекуване. Това е Божествен принцип, Божествен закон, който е верен и по отношение на тези, които искат да изучават Христовото учение с цел да подобрят живота си, защото то е Учение на Живота. Ученикът ходи на училище, за да придобие знания, които ще трябва след излизане от училището да ги приложи. На същото основание и аз желая да приложите Христовото учение в живота си. Вие може да имате много желания, било то за придобиване на знания или на богатства. Това ще бъде в бъдеще, но важно е в дадения момент колко разумно можете да използвате Христовото учение.

В прочетения стих се казва, че на сватбата били призвани Исус и учениците Му. Това показва, че младоженците съзнали, че ако на сватбата не поканят Исус, нещо важно ще липсва. Така постъпвайте и вие: при началото на всяка работа призовавайте Христа. Ще си кажете: „Друг някой не можем ли да призовем?" Може, но той трябва да съдържа в себе си двата принципа – любов към Бога и към ближния. Любовта към Бога и към ближния е едно разширение, а не едно обикновено чувство. Да любиш Бога и ближния си, значи да им дадеш една от своите стаи. Ще кажеш: „Ами аз къде ще живея?" Ти ще живееш във волята си, Бог ще живее в сърцето ти, а ближният – в ума ти. Ти не можеш да обичаш ближния си, докато не започнеш да мислиш за него, затова ще го държиш в ума си, а Бога ще държиш в сърцето си. Тези двама души ще ти бъдат гости, а ти ще работиш за тях, т.е. те ще те учат, а ти ще им бъдеш ученик. Бог, който е в сърцето ти, е Исус, ближните ти са Негови ученици, а ти ще бъдеш един от сватбарите. Като знаете това, ще можете да мислите правилно с ума си. При изучаване творенията на някой велик поет или писател, при слушане на някое музикално произведение, при разглеждане картината на някой бележит художник вашият ум трябва да схваща тези неща, защото те са вашите учители, вашите ближни и от тях ще се учите, а Божественият

принцип да бъде в сърцето ви. Сватбата е начало на един нов Живот. Момъкът и момата излизат от дома на баща си и заживяват един нов, самостоятелен живот – тази аналогия може да я приложите навсякъде в Живота. Учениците и учителите дохождат в училището и започват един нов живот; това се отнася до добрите учители.

На сватбите има обикновено три вида гости: едните са прости зрители, вторите са поканени гости, а третите са близките на младоженците. Простите зрители в църквата ги наричат оглашени, поканените – верующи, а близките на младоженците – ученици. По същия начин и вие трябва да нареждате вашите мисли на няколко категории, т.е. трябва да определяте мястото на всяка ваша мисъл. В света има три вида мисли: едни, които произтичат от Бог – Божествени мисли, втори, които произтичат от нашите близки, и трети, които произтичат от самите нас. Едни мисли идат от света, други – от Ангелите, а трети – от Божествения свят. Ето защо трябва да се научите да различавате кои мисли от къде идат, за да не грешите в своите действия. Никой от вас не е свободен от окръжаващата среда и затова вие ще възприемате нейните мисли. Когато правите сравнения между трите вида мисли, ще видите коя мисъл каква е, ще можете да се борите с тях и по този начин ще се развивате правилно.

Друго важно нещо е това, че сватбата е място за работа. Когато започнете една работа, трябва да сте на сватба. Вън от сватбата всяко започнато дело е труд или мъчение. Всички сватбари са весели. Когато искате да работите в този свят, трябва да си представяте, че сте на една Божествена сватба или в епохата на един нов Живот – само в това се състои спасяването на една душа. По същия закон се създава една култура, религия или каквото и да е друго. Но главното нещо, от което трябва да се пазите, когато сте на сватба, е да не давате ход на вашата алчност. Един Ангел бил изпратен от Бога на една сватба като представител, но той много харесал царската дъщеря, която била невестата, и пожелал да я вземе за себе си. Когато вие присъствате на една сватба, не пожелавайте никога мястото на невестата, нито самата невеста, защото с това започват всички раздори и падания. Аз виждам между вас неуспехи, раздори, несъгласия, защото искате да заместите царската дъщеря, невестата. Казвате: „Ние искаме да бъдем на нейно място!" Може, но в някоя далечна епоха, а засега сте сватбари. Да сте сватбари, значи да работите.

Христос присъстваше на тази сватба, за да благослови младоженците. Когато се решите да влезете в един нов Живот, т.е. да се жените, трябва да съедините вашия ум, който е момъкът, със сърцето, което е момата. Ако искате вашата сватба да стане по всички Божествени правила, по всички Божествени съчетания, непременно Божественият принцип трябва да бъде

у вас. Как мислите, сватба ли ще бъде това, ако булката, като влезе в къщата, прогони свекърва, сестри, братя и другите близки на момъка? Ако изпълнявате Волята Божия, вие ще се повдигнете и ще дадете простор на душата си. Грешите ли, или правите добро, това е за вас – всеки се повдига чрез своите действия. Спазвате ли този Божествен принцип – умът и сърцето ви да са в съчетание, вие ще имате в себе си Христа и учениците Му. Тогава, като прилагате Христовото Учение, ще разберете Божествения живот, който се изразява в Природата, и ще знаете как да възпитавате вашите домашни. Защото синовете и дъщерите ви, които трябва да се родят, ще минат през тази сватба. С това аз обяснявам защо се раждат добри синове и дъщери. Ако сватбата не е сватба, а свада, ще се родят лоши синове и дъщери. Когато ви дойде някоя мисъл или желание, те ще зависят напълно от вашия ум и сърце. Каквото съотношение имат те, такава ще бъде и вашата мисъл. Ако умът е покварен, и мисълта ще бъде такава; ако сърцето е покварено, и желанието ще бъде покварено. Не мислете, че мислите и желанията са фантастични неща – те си имат свой образ и тяло и си живеят самостойно. От тези именно ваши мисли и желания ще бъдат изтъкани в бъдеще вашият мозък, бели дробове, стомах и т.н. Някои питат: „Защо да мислим добре?” За да може в бъдеще да си изтъчете нова дреха. Следователно ние приготвяме нова дреха, в която в бъдеще ще облечем Духовното си тяло.

И тъй, Христовото учение не е учение на формите, чрез които да се придържаме към някоя църква или да влагаме парите си в някоя банка, но то е Учение на личната инициатива. Никой не може да мисли, да чувства и да действа вместо вас. Вие ще мислите, ще действате, ще чувствате за себе си. Ако мислите, действате и чувствате добре, ще имате Божието благословение. Когато съчетаете вашия Живот с този Божествен принцип, вие ще можете да поправите много несгоди, които срещате. Трябва да намерим начин, по който да повдигнем Живота си и всеки търси такъв начин. Ако сте ябълкова семка, ще молите Бога да ви даде всички условия, за да пораснете най-напред и после да се развивате. Ако сте в положение на една човешка душа, ще изисквате благоприятни условия за своето развитие. Това, което страда, което въздиша у нас, това е душата, която е затворена. Често ние искаме да премахнем страданията. Страданията не трябва да се премахнат, но да се превърнат в Радост. Превръщания могат да стават навсякъде в Природата. Например въгленът може при специални условия да се превърне в диамант, диамантът после може да се превърне в семка, после – в дърво и после – пак във въглен.

Исус дойде на сватбата, за да покаже на младите как трябва да живеят. Всеки от вас се е женил, знае колко хубаво е времето до сватбата, какви мечти, какви фантазии на ума и мисълта има! Всеки, след като се ожени,

казва: „Всичката прелест е до годежа.“ Момъкът и момата са идеални, но щом се оженят, всичко преминава и затова хората казват: „Не струва човек да се жени.“ Действително, не струва човек да се жени, защото това не е сватба, а свада. Според мен, умът, който се жени за сърцето, трябва да е здрав, да не е заразен от никаква болест. Сърцето, което се жени за ума, трябва да е здраво, чисто. Ако това стане така, тогава и нашите мисли и желания по същия закон трябва да бъдат здрави и чисти. Зная, че вие, които ме слушате, имате неспокойни сърца и умове. Защо? Защото този първоначален закон е нарушен.

Когато Християнството проповядва, че трябва да се върнем към Бога, това значи да се върнем в Рая, да се върнем към онази първоначална среда, която създава условия за един спокоен и разумен Живот. За тези условия не се искат векове – в един момент можеш да станеш добър и в следващ момент да станеш лош. Това, което казват за някого, че се е родил добър или лош, не е вярно. Може да сме родени в Доброто или в злото, но само в момента, когато действаме, ние сме добри или лоши. Може да си много лош, но престанеш ли да вършиш зло, ти си добър, и обратно. Следователно Бог определя какви сме според момента, в който действаме. Даденият момент определя какви сме били в миналото и какви ще бъдем в бъдеще. Този момент, в който вършиш зло, показва, че си бил такъв и в миналото, но той е отражение на миналото. Някой ще каже: „Аз засега съм лош, но в бъдеще ще стана добър.“ Не, още сега измени своите действия! Ти трябва да престанеш да си лош, а това значи да предизвикаш Доброто от твоето минало. Този е първият принцип, който Христос е препоръчал на младоженците. Той им е казал да се обичат. Обичта не е нищо друго, освен възприемане на Доброто, посаждане и оживотворяване на Доброто в нашия Живот.

Аз ви говоря за сватбата, защото мнозина обещават това, което не може да стане. Обещания за бъдеще – това са празни приказки. В Божествената икономика няма какво да се предвижда. Бог е предвидил всичко Добро за тези, които вършат Добро. Тези, които не действат добре, ги чакат злини. И едните, и другите ще носят последствията на великия закон. Не защото Бог иска да ги наказва, но следствията са плод на самите наши действия и затова ние не можем да ги избегнем. В самата наука и култура първо трябва да се създаде един морален живот, т.е. сърцето трябва да се приготви, за да може умът да възприема неговите желания и да ги произвежда като мисъл. Това е факт. Например в Америка е установено, че ако жените на някои мъже са добри, последните са се издигали до положение на проповедници; обратно, мъже, на които жените са лоши, са падали до много долно положение. Ако имате един даровит ум, но сърцето не му подхожда, то ще свали ума на нисък уровен. Ето защо Бог

трябва да живее в сърцето ви, за да го измени – не давайте никому другиму да обръща сърцето ви. Често говорим, че еди-кой си обърнал сърцето на жена си. В света само обръщания стават и от това днес страдат всички хора. Обръщането е движения на колело.

На тази сватба се дадоха общи принципи, по които човек може да се издигне и облагороди. Често някои стоят и плачат за своите минали погрешки, за това, че са били много грешни, че са се отнасяли зле с майка си. Днес вече им дават добри условия за живот, за работа, но те се отказват и казват: „Ние сме грешили и пак ще грешим." Ти си човек и може да измениш действията на закона, защото тези действия са подобни на движенията на колелото, което се движи механически и то само в две посоки – от дясно наляво и от ляво надясно. И нашият Живот, тъй както е направен, може да се движи в същите две посоки. В такъв случай, ако не се движиш в едната посока, ще се движиш в другата. Същото е и във водениците: там има две колела, от които едното се движи в една посока, а другото – в противоположна, но резултатът е един и същ. Сега твоето колело се движи от дясно наляво или в обратна посока и ти питаш: „Мога ли да бъда добър?" Питай воденичаря, той ще ти каже. Тези колела могат да се нагласят и по двата начина и да мачкат хората.

Когато отивате на една сватба, трябва да формирате вашия език. Дълбока наука е да разбирате характера, нравите и обичаите на езика и неговите действия. Няма човек с по-силна воля от този, който може да обуздае езика си. Някой път искате да кажете някому нещо, за да му покажете, че и вие разбирате някоя работа. Но какво излиза от това? Не само че не оправяте работата, но още повече я забърквате. Знайте, че всички лоши думи се казват извън сватбите, защото там, гдето няма сватба, има свада. Щом замислиш нещо лошо, ще знаеш, че не си на сватба, при теб не е Христос. Мислиш ли добре, ти си на сватбата заедно с Христа и учениците Му.

Всеки ден ти можеш да присъстваш на сватба заедно с Христа и учениците Му. Аз вземам това като общ принцип, а не го разглеждам с онези догматични схващания, които има църквата. Аз говоря за енергията, която протича в Живота. Земята постоянно се приближава към Слънцето, но тъй бавно, че едва след милиони години ще дойде до него и ще го види какво е то. А днес всеки може да съдържа в себе си елементите на Слънцето – светлина и топлина. Може някой да те пита: „Ти виждал ли си Слънцето, знаеш ли го какво е?" Не, но елементите му зная. Някой те пита: „Ти виждал ли си Христа и Неговите ученици?" Не, но две неща аз зная, два Божествени принципа, а именно – Божествената Любов и Мъдрост, които се вливат както в моя ум, така и в умовете на всички по същия начин, както

се възприема Слънчевата светлина и топлина. Всяко добро желание и всяка добра мисъл е Христос и Неговите ученици. Нямате ли добри мисли и желания, Христос не е с вас. Ако схващате принципиално въпроса, Бог ще бъде за вас една разумна Сила. Вие можете да правите опити в това отношение. Един ден ще постигнете способността не само да възприемате Светлината, но със слуха си да чувате някаква песен от нея, а после да различавате и отделни думи. Може да мислите, че това е една илюзия. Не, това е факт, защото има хора, които не само външно възприемат Топлината и Светлината, но чуват и техните песни, разбират и техните думи.

Да бъдат умът и сърцето ви чисти, значи да сте ясновидци. Когато се очистите така, вие ще можете да разберете от кого ви е изпратена дадена мисъл, от кого ви е изпратено дадено желание. А днес ние чувстваме една мисъл, без да разбираме вътрешния ѝ смисъл. Като ви кажа например, че трябва да се обичате, вие разбирате вече по особен начин Любовта. Да любите вие разбирате да имате една приятелка, тя да принадлежи само на вас и в деня, когато тя се сближи с други някои, вие разваляте приятелството. Представете си, че сте запознати с моя пръст и разговаряте с него, казвате му, че го обичате. Подир малко дойде другият ми пръст, но вие започвате да се сърдите и казвате: „Какво право имаш да се разговаряш с първия ми пръст, когото аз обичам?" Но това зависи от мен, а не от пръста.

Тези дни дохожда при мен една госпожа, която ме наведе на една хубава мисъл и която ми показа колко правилно схваща Христовото учение. Разказа ми, че мъжът ѝ вече не я обичал и я напуснал. Тя страдала много от това, постоянно плачела, но една вечер ѝ се присънва един много жив сън. Сънува, че дохождат при нея някакви хора и ѝ казват: „Жено, няма защо да плачеш, трябва да знаеш, че сърцето на мъжа ти не е твое, поради което нямаш право да искаш да го обръщаш. Представи си какво би било положението на твоя мъж, ако утре дойде друг някой и иска да обърне сърцето му към себе си. Какво ще излезе от това сърце?" Така и ние искаме, щото всички хора да имат като нашите сърца и се стараем да ги обърнем. Това е най-голямото зло. Нека всяко сърце си остане такова, каквото го е създал Господ. Всяко сърце по начало е добро, но става такова, каквото направление му дава умът.

Когато се поусмихна някому и му кажа някоя блага дума, веднага и вие ставате доволни от мен, намирате, че съм добър. Но понамръщя ли се малко, казвате, че съм си изменил характера. Тези неща в света са привидни, те са едно фокусничество. Някой път бащата се показва по-сериозен, отколкото е в действителност. Не трябва да става по-сериозен, но

да каже: „Синко, това, което вършиш, не е добро за теб, то те води към погибел, защото не изпълняваш Божията Воля!” Не казвайте, че еди-кой си е лош, защото такива били родителите му, прадедите му и т.н. Учителят може да те обича, но когато правиш погрешки, той ще ти направи забележка. Ученикът в такива случаи апелира към любовта: „Господин учителю, ние нали се обичаме!” Да, обичаме се, но си направил грешки на няколко места и трябва да ги поправиш. В правилното решение на тази задача почива животът на мнозина, а неправилното ѝ решение компрометира и мен.

Преди два дни говорих нещо върху късането на цветята и казах, че всяко откъсване на десет цветчета води след себе си смъртта на някой човек. Ако кажете някому десет лоши думи, къщата на някого ще изгори. Ако посеете някъде десет цветя, някой добър човек ще дойде на Земята. Правете наблюдения от този характер, за да видите, че това не са само приказки. Наблюдавайте плодните дървета в някой двор: докато клоните им са зелени, хората в тази къща си живеят добре, но започнат ли да съхнат, животът се разваля благодарение на лошите мисли, които вземат надмощие. След това някой от тази къща ще умре. Един господин ми разказваше следния случай: той имал в София голяма градина, която се наглеждала от един градинар. Един ден трябвало да се подрежат дръвчетата, а едно от тях трябвало да се отсече. Градинарят обаче много обичал това дръвче и настоявал да не се отсича, но по желание на господаря било отсечено. Не се минали и три месеца и градинарят умрял. Отсече ли се дървото, което обичате, и вие ще отидете след него.

Така и вие, които ме слушате сега, сте извадили ножове и фехтувате нагоре-надолу с тях. Много учени сте, много неща знаете. Бих желал обаче такива хора като вас не само да ми разказват как се преде, тъче, снове, ами сами да седнат на стана и да покажат на практика. Виждал съм такива учени какво правят, когато седнат на стана – започват да сноват, да предат, но виждат, че не върви и хайде режат. Отново започват да тъкат и пак не върви. Дойде втори, трети – все режат, но не върви. Дойде майсторът и работата тръгва.

Христос дойде на сватбата, за да научи младоженците да тъкат, защото сватбата дава нови условия за Живот. Когато искате да повдигнете вашето настроение, представете си, че сте на сватба, защото там има всякога ядене и пиене, а също и музика. Зъбите са инструментите, а езикът е пръчката, която удря по арфата и произвежда песен, която много ви разполага. Бих желал всички хора да свирят и пеят. Яденето се отнася и до духовния живот, защото щом възприемеш една мисъл или желание, те се превръщат на храна, която после влиза в твоята кръв – в Живота ти и ти се

проявяваш. Това показва, че сме разбрали Божествения живот.

За тази цел стремете се вашият мозък да бъде винаги в нормално състояние. Ще попитате кое е нормално състояние. Нормалното състояние се намира всякога между две крайности, т.е. то е по средата. Как ще намерите средата? Представете си, че ви дадат една отсечка, на която да намерите средата. Средата ѝ ще намерите, когато от двата края опишете с помощта на един пергел дъги. От точката, дето се пресичат двете дъги, ще спуснете перпендикуляр към дадената отсечка и тази именно точка върху нея ще представлява средата ѝ. По същия начин вие можете да постъпвате и с вашите мисли. Лошите мисли в света съществуват, за да калят вашата воля, тъй че ние можем още в момента да ги неутрализираме. След всяка радост, след всяка приятна мисъл иде неприятна. Наблюдавайте колко време трае у вас всяка добра или лоша мисъл – това е нова психология. Трябва да проучваш себе си, защото ако не знаеш как се проявяваш ти самия, то как ще знаеш външните неща?

Всички неща в Природата са отражение на Божествения живот, който е вътре у нас. Отражението показва един образ, който иде отвън. Този образ не си го създал ти, а е чужд. Дойде ли в теб някоя радост, тя не е твоя, ти не си я създал. Тя като мисъл пътува и се спира за малко време у теб. Добрите мисли пътуват и се спират на различни станции, гдето им е определено. Всяка станция си има свое име – станциите сте вие. Мислите се спират за толкова време, колкото им е определено, колкото е престоят на трена. Понякога се спират за минута, две или повече – според важността на станцията. Има екскурзианти, които искат да се спират някъде повече и затова прекарват там по месец, два или по-дълго. Както има добри мисли-пътници, така има и лоши мисли, които излизат от някои немирни деца и по същия начин се спират за известно време на определени станции. Тъй че, нито добрите, нито лошите мисли са наши. Ако искате някоя добра мисъл да се задържи повече у вас, трябва да ѝ създадете за това условия.

Това учеше Христос младоженците: казваше им, че в Живота ще имат много приятности и неприятности, много добри и лоши мисли, но ще знаят, че те не са техни, а са посещения. Трябва да знаете, че нито Доброто е много добро, нито лошото е много лошо. Доброто или лошото са такива само за момента, в който се вършат; престанат ли да се вършат, те не са вече такива. За да бъда по-ясен ще ви дам следния пример: вие стоите на разстояние десет метра от нагорещена пещ – какво ще усещате? Една голяма приятност. Какво ще изпитвате, ако седнете на пет сантиметра от тази нагорещена пещ? Ще изгорите ръцете си и ще бягате далеч от пещта. Такова е отношението на нещата, което ги прави добри или лоши. Такова е отношението на една Божествена мисъл, която иде от различни посоки.

Каква ще бъде мисълта, добра или лоша, зависи от състоянието, в което се намирате. Затова нам са необходими знания, за да не се поставяме на пътя, по който ще мине влакът. Царският влак минава и затова няма да се изпречваме на пътя му. Христос е учил така: на железния път няма да стоите, на покрива няма да се качвате. Човек, който се качва на покривите, мисли да бяга. Така правят апашите, когато ги гонят. Железният път – това е старостта. Одумваш някого, неразположен си, не вярваш – ти си все на железния път.

Излизането и влизането в света има съвсем друго значение от това, което вие разбирате. Например ние си правим къща, в която ще живеем; защо си правим къща? Понеже условията на Живота са такива, че ако нямаме подслон, ще пострадаме – затова си строим къща. По същия начин и ние трябва да имаме една обвивка, която да ни запазва от различните мисли, които ни нападат отвън. Ето защо ние трябва да живеем чисто и свято, за да образуваме около себе си такава аура, която да ни предпазва от всички напасти и злини. Затова на сватбата е присъствал Исус с учениците си.

Бих желал всички да започнете добре, а тези от вас, които не работят, ще останат назад. Извадете от всички държани досега за вас беседи общия принцип, който всяка една включва, и него разучавайте.

За два-три месеца ще ви дам следната работа и следните опити: първо, на една тетрадка ще си водите бележки за всяка по-важна добра или лоша мисъл, която ви дойде. Ще следите по часовник времето, когато е дошла добрата или лоша мисъл, или желание и щом изчезне, ще отбележите времето, по което ви е напуснала.

Второ, когато ви дохождат лоши мисли или желания, ще се опитате да ги превръщате в добри мисли и желания. Затова ще се върнете две хиляди години назад във времето, за да си представите сватбата, на която е присъствал Христос с учениците си. Ще се опитате да си представите къщата, в която е станала сватбата, сватбарите и младоженците. Постарайте се да определите на кое място е стоял Христос, на кое – учениците Му, но гледайте да не създавате илюзии, а да има нещо поне приблизително вярно в представите ви. Тъй че, мислено ще фотографирате цялата сватба, като си представите мястото на младоженеца, вашето място и т.н. Христос ще поставите в сърцето си, а учениците Му – в ума; младоженецът ще поставите в ума, невестата – в сърцето. Невестата и младоженецът ще бъдат разделени, защото в Духовния свят двама души в една стая не живеят. А тук в една стая живеят по няколко души, затова се и карат. Жителите на онзи свят свободно си четат мислите. Затова, когато някой от тях е неразположен, другите, щом

като прочетат мисълта му, отминават го, без да става нужда той да ги пъди. Ето защо на онзи свят няма условия за грях. А в този свят някой ви дойде на гости и стои, без да разбере, че ви е отегчил, поради което става нужда да го лъжете. Оставете тези стари методи, защото докато държите на тях, не можете да бъдете ученици. Ще си представиш, че си облечен със сватбарски дрехи, че си радостен и весел и ще слушаш какво е говорил Христос на присъстващите. Ако можете да произведете една такава картина, веднага ще се освежите, ще бъдете готови да се борите с мъчнотиите си на този свят, много философии на този свят ще ви станат ясни и вибрациите на вашия ум ще се повдигнат. Такова представяне на картината има и здравословно влияние. Трябва да знаете, че Доброто се учи само на сватбата, а злото – на свадата.

Трето, задайте си въпрос защо у вас се пораждат добри и лоши мисли и желания, защо към някои сте разположени повече, а към други – по-малко, защо някои обичате, а други – не, защо някои ви са приятни, а други – неприятни. Ще кажете, че това е кармично. Да, но кармата още нищо не обяснява, защото тук се явяват ред причини. Когато сте неразположени, размишлявайте върху причината за това неразположение. Припомнете си къде сте ходили, в коя къща, колко време сте прекарали и след излизането от коя къща е дошло неразположението ви. Обяснете си защо от някоя къща излизате неразположен. Обяснете си защо понякога, когато се връщате у дома, ви идва неразположението и дали то иде от север, юг, изток или запад. Като намерите причината за неразположението, не се нахвърляйте върху човека, който го е създал, но изменете посоката му. Някой ваш приятел ви иска пари назаем при условие да ги върне след десет дни, но не ви ги връща; не се сърдете за това. Ако някой човек е неразположен спрямо вас, то е, защото има да взема нещо от вас. Ако няма да взема, той е сгрешил и затова казва: „Твоят баща има да ми дава, а ти, понеже имаш възможност да платиш, плати вместо него!" Когато имате едно добро разположение, трябва да съхраните енергията му в себе си. Важна наука е да съхранявате енергията на добрите мисли и желания.

Четвърто, всяка вечер, когато си лягате, ще употребите десет-петнадесет минути, за да си дадете отчет за постъпките си през целия ден. Това ще правите безпристрастно. Ще видите кое е лошо, за да го избегнете на другия ден. На другия ден ще се помолите: „Помогни ми, Боже, да избегна лошите постъпки и да изпълня добрите, които съм пропуснал предния ден!" Ще разглеждате Живота си така, както един художник своята картина, без да се самоосъждате. Ако не успяваме в Живота, то е защото се смятаме за глупави, за грешни хора и т.н. Ти не си нито добър, нито лош, но трябва да присъстваш на сватбата и да работиш. Ако вашите деца

вкъщи вдигат шум, представете си, че и те някога са били на сватба. По този начин вие до известна степен – в петдесет или в седемдесет и пет процента – ще можете да промените неразположението на мъжа или на децата си. Тези упражнения ще уякчават добрата ви воля.

Младоженецът ще поставите в ума, а невестата – в сърцето. Обикновено на сватбата почетните гости стоят на първо място. Христос е гост на сватбата. Булката посреща гостите и първа целува ръка, а после младоженецът. Какво означава целуването на ръка? Когато целуваме ръка, ние обещаваме, че ще изпълним Божията воля и закон. Ученикът, който иска да се учи, трябва да има желязна воля, нищо да не го отчайва.

Аз постепенно ще ви обяснявам всички форми, по които мислите и желанията действат, по които се градят общества, домове, култура и причините, поради които се раждат добри и лоши деца. Когато вие остареете, вашите деца ще изпълняват това. Думата младост е образувана от корена махатади, което значи превръщане на Божествения принцип в една човешка форма, т.е. обновяване на остарелия живот. Когато остареем, ние не слушаме Бога, ставаме недоволни, сърдим се и казваме, че в света няма нищо. Аз зная, че трябва да се действа в момента, когато Господ действа, да се мисли, когато Господ мисли, и да се чувства, когато Господ чувства.

Едни от упражненията ще правите сутрин, а другите – вечер, защото сутрин сте положителни, а вечер сте отрицателни. Затова, когато залязва Слънцето, хората са тъжни. Ето защо, когато човек иска да се смири, трябва да се моли вечерно време; когато иска да се моли за милосърдие, трябва да се моли сутрин. Енергията на Земята сутрин е положителна, а следобед е отрицателна. Същото е и с човека. Затова псалмопевецът казва, че Радостта иде сутрин. Радостта е положителна енергия, а скръбта – отрицателна. Доброто е положителна енергия, злото – отрицателна. Ако някоя ученичка е слаба, ще помоли другарките си да й помогнат. Когато кажете, че условията са лоши, аз разбирам, че нямате книга. Който иска да се учи, не може да каже, че няма условия, че няма време – поне пет минути имате на разположение. Когато правите опитите, не допускайте мисълта, че не можете да ги правите. Аз не искам изведнъж да направите хубава картина. Може да цапате, но вършете работа. Ако не работите, ще платите за това здание, което сте наели. Така че, работим или не, пак ще плащаме. Аз ще направя един ден сметка колко струва вашето пребиваване тук на Земята. Срамота е, при условие, че се харчи толкова много за нас, да не работим нищо.

Упражненията за сватбата ще правите три пъти през седмицата, и то

сутрин – в неделя, вторник и петък. Упражнението за отчета на поведението ви през деня ще правите всяка вечер преди лягане.

У нас предшества умът, после сърцето, после волята, но първоначално е действала волята, после – желанието и най-после – умът. Бог чрез Своята воля ни подтиква, при което нашата мисъл започва да действа, после действа сърцето ни и най-после – волята.

Беседи пред Сестрите
19.06.1919 Четвъртък, София

1919_06_22 Малкият закон
Издателство Бяло Братство
неделна беседа

МАЛКИЯТ ЗАКОН

Беседа, държана на 22 юни 1919 г.

И тъй, който наруши една от най-малките тези заповеди, и научи така човеците, най-малък ще се нарече в Царството Небесно, а който стори и научи, той ще велик да се нарече в Царството Небесно. (Ев. Матей 5:19)

Има големи и малки заповеди, големи и малки закони. Христос казва: „Който наруши една от най-малките заповеди или закони, най-малък ще се нарече в Царството Божие, а който изпълни закона, най-велик ще се нарече“.

Имайте предвид, че тези закони, за които говори Христос, не се създават, а вечно съществуват, и всяка култура, всяко мирово проявление се дължи на тях. Според разбирането на тия закони, такъв е и нашият морал. Съвременните философи казват, че схващанията на хората за нещата са относителни, според техните понятия. Това отчасти е вярно, но ако нашите разбирания са слаби, това не показва, че в света не съществуват абсолютни закони, които регулират отношенията на хората. Правото във всички векове е Право; Доброто във всички векове е Добро; Любовта във всички векове е Любов и т.н. Ние може да имаме различни разбирания за Доброто, за Правото, за Любовта, но те ще бъдат по отношение на нас, а не по отношение на великата вселена, която съдържа всичко в себе си. Злото започва оттам, отдето започват малките закони. Ние може да мислим, че всички стадания се явяват като резултат от нарушение на малки и големи закони, обаче аз няма да обяснявам подробно причините и последствията при нарушението на един закон. Това е обширен въпрос, по който са писани много трактати. Аз ще се спра само върху две положения, върху малките и големите положения на великия закон. В една от своите беседи Христос казва, че неверният в малкото е неверен и в многото, и верният в малкото е верен и в многото. Някой казва: „Този закон е малък, защо да го изпълнявам, аз ще изпълня големия закон“. – Не, човек, който не е готов да изпълни малките закони, той не ще бъде в състояние да изпълни и големите. Често изпълнението на един закон може да стане по един чисто материален, физически начин. Държавата има свои закони, с които заставя своите поданици да изпълняват задълженията си. Българите се отличават с голяма смелост и често се противят при изпълнението на законите, но като им обърнеш другата страна, като им покажеш тоягата, те веднага

отстъпват. Разказват един анекдот за българите от турско време. Те имали обичай да се събират в село около някое бунище и да се разговарят тихо и приятелски. Във време на разговора те взимат някоя пръчка и както си говорят, дялкат я на едро, защото в разговора си са смели и герои. Някой от тях се обажда: „Знаете ли, братя, че в село е дошъл юшюрджията (бирника) и събира данъка?“ – „Е, че какво от това – се обаждат други и дялкат пръчката едро едро, – няма да му платим.“ – „Да, но тези, които му се противяли, той ги биел, лошо се отнасял с тях.“ – „Е, тогава и ние ще се погрижим, ще съберем оттук-оттам пари и ще си платим данъка“, но започват да дялкат ситничко пръчката. Така постъпваме и ние: докато сме здрави, говорим и режем пръчката на едро, но заболеем ли, започваме да дялкаме пръчката ситно. Това е механическото изпълнение на този закон; трябва да има страх от бой, за да го изпълним. Такова е изпълнението на законите днес навсякъде в частния, в обществения, в политическия и в духовния живот на хората. Тъй че днес законите се изпълняват не по собствено желание, не от съзнание на своя дълг, а насила. И затова всеки, който нарушава законите, се наказва с лишение от наследство, изключване от обществото или от някое дружество. Навсякъде има принудителни мерки за изпълнението на закона. Ще кажете: „Ами нали всеки народ има свои схващания и разбирания?“ Да, всеки човек отделно, или всяко семейство, всяко общество може да си има свои схващания, но те не изменят онзи Божествен закон, върху който почива нашето растене. Докато сме в съгласие с тоя закон, за който говори Христос, у нас ще има растеж, ще има подем на нашите мисли и чувства, замах или разширение на нашата воля, и тогава ние лесно ще може да се разберем. Това ще бъде всякога, докато сме във връзка с малките и големите закони. Обаче от момента, когато нарушим съзнателно или несъзнателно един от тези закони, малък или голям, нарушава се и равновесието в нас. Ние не може да разберем причината на безпокойствието ни, криво ни е, недоволни сме и търсим причината у другите хора. Това безпокойствие може да произлезе от неща. Например, ти си духовен или културен човек, минаваш покрай някой овчар, който си пасе овцете, и си казваш: „Какво хубаво ядене може да се приготви от тези агънца!“ Взимаш едно от тях и го заколиш. Не мине много време и у тебе се заражда една необяснима тъга. Или един богат човек вижда едно дете и казва: „От това бедно дете ще стане нещо“, и го издържа в училището. Аз взимам агнето като емблема на всички наши криви постъпки, а не говоря за месоядството. Ние се мислим много културни хора, а въпреки това цял свят страда, и евреите от страдания не може да се освободят. Днес всички се запитват кои са причините на страданията. Един мислят, че виновници за страданията на човечеството са богатите хора; други мислят, че виновници са управляващите и т.н., а всъщност причината на нашите страдания са ония агънца, които ние сме яли. Щом изядете едно от тези агънца, всички в

семейството ви ще имате много неприятности през целия си живот. Нарушили сте една от малките заповеди и ще бъдете най-малък в Царството Божие. Ще ме запитате: „Ами какво да правим ние, които сме изяли толкова агънца?“ – Ще бъдете най-малки в Царството Божие. „Няма ли поне едно изключение?“ – Няма. А онзи, който е изпълнил най-малките заповеди, който не е пожелал нито едно агне, той ще бъде най-голям в Царството Божие. Аз взимам думата „пожелание“ в лош смисъл. Всички страдания в света са резултат на лоши пожелания, защото пораждат лоши мисли, а лошите мисли зле влияят на нашия мозък, сърце, и се отразяват изобщо вредно върху организма ни. В такива случаи лекарите се произнасят, че е станало някакво отравяне на кръвта и т.н. Това е право, но храната, която приемаме, определя качеството на всички наши действия. Някой ще ми възрази: „Може ли човек да живее без желания?“ – Не казвам, че не трябва човек да желае, но в желанията той трябва да научи великия закон, по който да постъпва. Той трябва да знае дали това, което желае, е добро за него, за неговите близки, за народа му, за цялото човечество, и тогава да пожелава. Не е важно да се създава временно живият организъм. Вие давате живот на едно дете, но не минават и 2–3 години, и Господ ви взема това дете. Плачите и се чудите защо умря вашето дете. – Причината за това нещо са вашите желания, нарушенията на най-малкия закон, които са ви направили най-малки в Царството Божие. Под думата „малък“ се разбира слаб човек, който се поддава на всякакви изкушения, на всякакви влияния. В слабия човек няма определен и устойчив морал и затова той казва: „Как и да е, ще се прекара този живот“. Нима може да се нарече живот този на свинята, турена в кочината, и на която господарят носи храна 3–4 пъти на ден? Тя мисли, че от нейния господар по-добър няма и от нейния живот по-хубав няма. Питам: Какъв е сегашният наш живот по отношения на бъдещия? За да станем велики в Царството Божие, у нас трябва да се зароди силно желание да се подигнем като мислещи същества и да изпълним великия Божествен закон във всичката му пълнота. Всички съвременни писатели казват, че за да стане човек велик, трябва да има силна воля, докато не изпълни най-малкия закон във всичката му пълнота, без да го наруши. Често ние изпадаме в положението на онзи американец, който бил поставен да отваря и затваря движещия се мост, когато минавали и заминавали треновете. Той живеел на една кула, всред моста. Един ден той отворил моста и не го затворил; много тренове се събрали и чакали път. Той казал: „Днес аз съм господар на положението и когато кажа да минат треновете, тогава ще тръгнат“. Как са постъпили с този американец? – Изпратили хора да го свалят от моста и вместо него поставили друг, който да затваря моста. Така правим и ние: отворим моста и не го затваряме, като казваме, че ние сме господари на положението и от нас зависи всичко. След време обаче Господ ще изпрати своята делегация, която ще ви смъкне от това място. Тогава вие сте най-

малките в Царството Божие. Кой е най-малък? – Този, който не изпълнява волята Божие ни по сърце, ни по ум, ни по душа, ни по дух. Чули ли сте как се разговарят двама млади, преди да встъпят в брак, когато са всред природата? Те си обещават много хубави неща, говорят си сладки думи. Моят слух е много развит, възприемал съм целия им разговор. Ако тези млади хора приложат всичко, което обещават, Царството Божие ще се въдвори в техния живот във всичката си пълнота. Но щом се оженят, какво става? – Обърнат другият лист на живота, забравят всички дадени обещания, започват да нарушават малките заповеди, явяват се нещастия и животът им се разваля. Коя е причината за тези нещастия? – Не сте изпълнили онова, което обещавахте в градината. Не, извадете всички ваши поменици, в които стоят написани обещанията ви. Жената, като се ожени, казва: „Излъгала съм се аз, никога не мислех, че той бил такъв дявол". Мъжът, от своя страна, казва: „Е, каква добра беше тя по-рано, цял серафим, а днес ми се представя по-страшна от най-лошия пъклен дух. Как ще изпълня своите обещания?" Питам: Как е възможно женитбата да прави хората от ангели на дяволи? Ако това е така, по-добре никой да не се жени. Това не е било съчетание по любов, любов по Бога. Аз говоря принципиално и не взимам предвид вашия личен живот. Този закон засяга еднакво и мене, и вас, и всички ангели; той е еднакъв за всички. Аз поддържам възгледа, че човек е добър само в момента, когато действа добре; прав е в момента, когато постъпва право, любещ – само в момента, когато проявява любовта, и т.н. Престане ли да върши това, той не е нито добър, нито праведен, нито истинолюбив и т.н. Докато се съобразяваш с тези закони, мислите ти ще вървят гладко, пластично. В такъв случай, ако си художник, писател или домакиня, всичките ти работи ще вървят правилно, с широк замах. Но в момента, когато измениш на своите мисли, ще слезеш от по-високо в по-ниско поле. Аз си представям, че тези полета се намират в един безграничен кръг и колкото повече слизам надолу, толкова повече този кръг се стеснява, като приема форма на конус. Някои казват, че тези полета са 7, а аз намирам, че те са на брой 7 милиона по 7 милиона. Вие слизате все по-надолу и по-надолу в този конус и си казвате: „Да слезем по-долу, за да видим какво има там". Ще дойдеш до най-долното поле на този конус, в центъра му, и там ще спреш; ще се преобърнеш на едно микроскопическо същество и ще кажеш: „Господи, защо станах толкова малък?" – Защото си един от великите философи и си дошъл тук да научиш изпълнението на малкия закон в живота.

Процесът на развитието е обратен, т.е. да се издигнеш от това поле, в което си паднал, ти няма да минеш вече по същия път. Сега ти ще започнеш, като минеш през тясната врата на единия конус в другия, който допира върха си о другия, и ще почнеш своята еволюция. Така ще минаваш от поле в поле, докато дойдеш в новия свят. Едва си влязъл в този нов свят, ще

те срещне някой философ и ще ти каже: „Защо ние, хората, не живеем тъй, както си искаме? Защо да не се проявяваме самостойно и независимо от всички закони?“ Ти ще го попиташ: „Слизал ли си ти в конуса на живота?“ – „Не.“ – „Слез да видиш как се живее там. Аз слизах един път и втори път за нищо в живота си няма да сляза“. Мнозина ще слезете в този конус и когато минете през тясната врата, ще си спомните моите думи. Всеки, който е минал един път през тясната врата на конуса, той става велик в Царството Божие; а който се е спрял в първия конус, ще се нарече най-малък в Царството Божие. Този, който се е спрял в първия конус, се намира в положението на една мравка, която е попаднала в конуса на мравоядеца. Той я хваща постепенно ту за едното, ту за другото краче, докато свърши с нея.

И тъй: „Който наруши една от най-малките заповеди и научи така хората, най-малък ще се нарече в Царството Божие; а който стори и научи, най-велик ще се нарече в Царството Божие“.

Аз ви говоря върху този стих, защото всяка душа има свои стремежи. Не казвам за всички, че нито сте добри, нито сте лоши, защото хиляди пъти през деня постъпвате и добре, и зле; хиляди пъти през деня се сменяват вашите желания. Ставате сутрин и си казвате: „Днес вече живея добре“. Но като се върнете вечерта у дома и си дадете сметка за всичко, казвате си: „Не стана така, както мислех, защото при днешния живот, при хората, които ме обикалят, не може да се живее честно“. Търговецът казва, че днес не може да се живее без лъжа. Земеделецът казва, че не е възможно при орането и разработването на земята да не унищожим живота на много червеи. Политикът казва, че при днешните условия на живота не може да се води честно политиката. Също така говори и духовникът. Всички говорят, че не е време за добър и чист живот. А кога ще дойде това време? Когато дойде новата култура, тогава щял да се подобри животът. Живееш ли в своите мисли, ти си в своето минало. Следователно, живеем ли със своя минал живот и искаме това-онова да стане, ние живеем в първия конус, а в него е лошият живот. Добрият живот е във втория конус. Аз ще уподобя първия конус на малкото дете, което по-рано е било старият човек, но се е смалил. Едно време това дете е било някой философ, някой брамин, жрец, патриарх, учен, който днес се нуждае от вашата помощ. Сега то крещи, иска да го прекарат през тясното отвърстие на конуса. Питате: „Защо това дете се явило в този дом?“ – Господ го е пратил да му покажете вратата. Майката е вратата. Тя го взема и казва: „Много интелигентно е моето дете“. Знаете ли в какво положение се намират съвременните майки? Като пораснат децата им, тогава едва разбират какви са, защото тогава се проявяват. За обяснение на своята мисъл ще ви разкажа следния пример: В една гора живял един отшелник цели 20

години и бил известен със своя чист и благочестив живот. Дяволът намислил различни начини, за да го изкуси, но не успял. Най-после, той решил да влезе в стомната му и там да остане, докато отшелникът го изпие. Отшелникът обаче го затворил там, прекръстил стомната и го оставил затворен в нея. Като се изминали 10 години, той си казва: „Чакай да измия стомната и да си служа с нея“. Отишъл на изворчето, излял водата и си налял чиста вода. Като излял водата, забелязал в извора едно много красиво детенце. Отшелникът взел това детенце и го отгледал грижливо. Расло детенцето и станало такова интелигентно, че поразявало всички със своя ум и знание. Един ден детето казва на пастрока си: „Ще ти дам да управляваш голямо царство, а не в гората да живееш. Светът има нужда от тебе, ще те науча как да живееш и ще те направя царски зет“. Бащата се съгласил и неговият син го завел в друго царство, дето го сгодил. Не се минало много време, синът му откраднал всичките скъпоценности на царя и отишъл да му съобщи, че зетят е крадецът. Царят издал заповед да се улови зетят и да се накаже с обесване. Синът на отшелника отива при него и му казва, че срещу него има големи улики, затова да се пази. Отшелникът не можал да се опази и трябвало да го обесят. Когато го качили на въжето, синът му се доближил до него и му казал тихичко: „Погледни далеч в пространството и виж какво ще ти се яви. Виждаш ли нещо?“ – „Да, виждам три магарета.“ – „Друго не виждаш ли?“ – „Виждам, че са натоварени.“ – „Какво носят?“ – „Те са натоварени с цървули.“ Тогава синът му отговорил: „Това са цървулите, които скъсах, докато те кача на въжето“. Така е и с вас: дойде ви някоя мисъл, тя ви се вижда идеална и вие започвате да работите за нейното осъществяване. Но осъществите ли я, закачват ви на въжето. Ето защо, ние трябва да изпълняваме Божествените закони, които градят нашето благо и благото на всички около нас. Животът е създаден така, че всяко добро, всяка наша мисъл или действие е конкретно свързано с всички хора, растения, с цялото органическо царство, с невидимя свят и всичките му йерархии и с Бога. Всяка наша мисъл и наше желание понякога се свързват с клоните на това велико дърво на живота, а понякога с корените му. Няма да обяснявам какво значение имат корените, клоните и цветовете на дървото. Една българска поговорка казва: „Корените на знанието са горчиви, а плодовете му са сладки“. Ако направите едно добро, ще получите Божието благословение. Мойсей казва: „Господ въздава престъплението на бащите върху чедата до четвъртия род, а благословението до тисящи родове“. Следователно за реализирането на добрите неща се изисква един дълъг период от години. Същото нещо е и за реализирането на една лоша мисъл. Обаче като се стимулират лошите мисли, злото дохожда много скоро. Това показва колко силни сме в злото. Много светии, много идеалисти, като знаят, че техните добри мисли и желания не ще останат нереализирани, казват: „Ние сме готови да умрем, да се жертваме за народа си, та макар и след

хиляди години да видим осъществени нашите идеали“. Ако един безбожник и безверник се жертва за доброто на човечеството, в очите на Бога той стои много високо, защото без да го познава, е направил добро. Има много хора, които вярват в Бога, четат символа на вярата, разбират Христовите истини, но когато им дойде някоя добра мисъл, не са в състояние да я изпълнят. Затова аз ще обърна Христовото учение така: „За в бъдеще безбожниците и безверниците ще наследят Царството Божие, а съвременните вярващи ще бъдат изпъдени от Царството Божие“. Съвременните християни приличат на онзи слуга, когото господарят накарал да отиде на нивата да оре. Слугата казал: „Господарю, почакай, аз ще ти покажа по-лесен начин за изораване на нивата“. Минало седмица, две, но нивата още не била изорана. Християните мислят, че с молитвите си и с вярата си в Бога ще прекарат по-лесен живот, макар и да не работят толкова много. Съвременните хора са смешни в своите изисквания от живота. Те стоят по кафенетата, купуват си лотарийни билети и чакат да излезе тиражът, за да видят дали печелят. Четат вестниците и виждат, че не печелят, но това не ги отчайва. Те със спокойствие дочакват второто теглене, та дано този път спечелят. Не, Господ е пратил този слуга на земята да работи и по този начин да печели, а той иска по лек начин, без труд да печели. Дава ум на Бога. Този слуга казва: „Аз ще увелича този талант, който Господ ми е дал, като го туря в лотария“. Ще го увеличиш, но един ден ще ти донесат червен лист, че си фалирал. Вие ще кажете: „Така се стекоха обстоятелствата и затова той изгуби“. Това е, защото в миналия си и в сегашния си живот той не е имал добри мисли и желания. В небето има специални комисии, които разглеждат сметките и делата на хората. Който иска повече да се осведоми, нека се позанимае с окултните науки. Ти може да се молиш по 4–5 пъти на ден, но ако в миналото не си мислил и вършил добро, ако и сега не работиш, не поливаш своята градина, не помагаш на хората и животните, то като отидеш на онзи свят, никой няма да те погледне. Всеки, който те види, ще рече: „Чакай да видя, вложил ли си нещо в мене, за да ти помогна“. – Няма нищо вложено. – „Дай ми от излишъка си!“ Да, но в природата няма никакъв излишък. Такъв човек ще се намери в положението на онзи царски син, който се сгодил за една много красива мома, но се заразил и ще умре от тази болест. В отчаянието си, той се молил Богу да продължи живота му поне с един час, за да може да се види с възлюбената си. Тогава Господ изпратил един ангел при такива отчаяни хора, които искали да се самоубият и да умрат – за да ги пита: могат ли да пожертват един час от своя живот, за да се продължи с толкова живота на царския син? Ангелът си припомнил, че една стара бабичка често се молила Богу да ѝ вземе час по-скоро душата, защото ѝ дотегнало да живее в толкова несгоди. Отишъл при нея ангелът и ѝ предложил да даде един час от своя живот за един млад момък. Тя му отговорила: „Да, аз едно време исках да умра, но сега вече измених

намерението си“. Ангелът си спомнил тогава друг случай. Един богаташ, след като изпитал всичко в живота, намерил, че няма смисъл повече да се живее, и молил Бога да го вземе. Отишъл ангелът при него и му казал същото, каквото и на бабата. И богаташът отказал да даде един час от своя живот. След този си неуспех ангелът отишъл при младия момък и му казал: „От толкова хиляди хора на земята не можах да намеря нито един, който да пожертва един час от живота си за тебе, за да видиш своята възлюблена“. Днес в съвременното общество често се говори за ада, за рая. Злото е, че ние сме свалили ада и рая тук на земята и ги опитваме тъй, както на нас е угодно.

Стиха, който ви прочетох, Христос е отправил към тези от слушателите си, у които е имало развито съзнание. Той не е говорил на ония, които не разбирали. Христос им казва: „Вие, които от хиляди години се измъчвате, трябва да съзнаете, че страданията ви се дължат на това, че сте нарушили една от най-малките заповеди“. Някои питат: „Защо Господ е толкова щедър и снизходителен към мене?“ – Защото си изпълнил най-малкия закон. Някои казват, че аз говоря хубави неща. Не е важно какво говоря аз, но е важно да приложите този закон, защото в приложението на това учение е вашата радост, и смисълът на вашия живот е в повдигането ви. Когато вие сте радостни или скръбни, и околните ви имат същото разположение. Когато имате някоя рана, най-много ще страдат близките до нея клетки, а по-отдалечените ще изпитват състояние на състрадание само чрез рефлексия. Когато вие страдате на земята, и свързаните органически с вас ще страдат. Тъй че тези същества, които са извън нашите сфери, като по-отдалечени, само ще съжаляват, че ние сме нарушили един закон и затова страдаме. Те ще ни посочат начини, по които да избягваме за в бъдеще тези страдания. Обществото трябва да приложи тези два велики закона в политиката, в живота. Всички вярващи трябва да ги приложат, защото тия малки закони са общи за всички и от приложението им зависи спасението на цялото човечество. Онзи, който може да изпълни малкия закон, може да изпълни и великия. Онзи, който не може да изпълни малкия закон, не може да изпълни и великия. Това е правило. Ако вие не проявите любов към една буболечка, към една малка мушица, вие не може да проявите любовта си и към човека. Ако някой ти каже, че те обича, а преди малко е откъснал главата на една мушица или главата на някое агънце, той не говори право. Мушицата, която е пострадала от тебе или от кого и да е другиго, знае колко можеш да обичаш. Жена или мъж, които късат главите на мушичките, които режат главите на агънцата, не могат да обичат, не могат да любят, не могат да имат и добра воля. Аз не вярвам в неверието на хората, не вярвам в глупостта им, не вярвам в беззаконието на хората. Да вярвам в неверието на хората, то значи да вярвам в един закон, който не съществува.

Неверието на хората е човешко изобретение, то е създадено от нашия ум. Всички търсят Царството Божие, всички искат да го възстановят, затова, който иска да стане член на това Царство, трябва да му служи. Младите момък и мома искат да възстановят Царството Божие, говорят си като гургуличките, но само докато се оженят. После започват по старому и животът им не върви добре. У гълъбите не е така: аз съм ги наблюдавал как добре започват и свършват. Гугутката снесе яйцата си, после ги мъти, след това се излюпват от тях малките им и нямат никакви разправии. У хората започва добре, а свършва зле. Родят им се деца, радват им се, но като порастнат децата, родителите плачат. У хората, старите гугутки плачат и казват: „Малките гугутки ни накараха да плачем. Това излезе от нашите деца, на които толкова много се надявахме и на които толкова много се радвахме!" У птичките децата никога не карат родителите си да плачат, както става у хората. Същото е и в училището. Виждал съм как хубаво започват отношенията на учители и ученици в училищата. Отначало сладко, приятно си гукат, но не мине много време и те започват да се оплакват едни от други. Учениците казват: „Несправедливи са нашите учители". Учителите казват: „Няма днес никакво уважение и почитание на ученици към учители и родители". Така всички се оплакват, всички казват, че не съществува Бог, че истината, доброто, любовта са неща относителни, всичко в живота е относително.

Децата казват, че всичко в училищата е относително и учителят е нещо относително. Учителите плачат, протестират, отчайват се, но аз казвам, че и техните сълзи са нещо относително, защото ние мислим, че малкият и големият закон са нищо. Не, те са велики истини. Те са абсолютни и всякога и във всички времена ще произвеждат един и същ резултат. Често съм слушал с часове как пеят славейчетата и гугутките и с наслаждение съм ги изслушвал и съм си казвал: „Много хубаво пеете, и ако хората разбират вашия език и биха могли да приемат вашата култура, в света не би имало толкова страдания, колкото сега". Славейчетата и гугутките ми отговарят: „Да, и ние бяхме едно време хора, и като не ни задоволи тяхната култура, напуснахме я и днес предпочитаме птичата култура пред човешката". Ако съм проповедник, ще трябва да заобикалям истината, да не ви я кажа в очите, за да не ви обидя. Е добре, слънцето блесне, но очите на хората са болни, та им се отразява зле. Виновно ли е слънцето за това? Виновно ли е слънцето, че оста на земята се завъртяла преждевременно и слънцето я огряло? Тогава в какво съм виновен аз, че тази светлина, която ви давам, е толкова силна, че не можете да я понасяте? Кажете на земята да спре колелото и тогава светлината ще бъде по-малка, но щом се върти колелото, непременно ще виждате всичките фази на добро и зло. Няма сега да ви обяснявам защо в това въртене има постоянна борба между светлината и тъмнината, между доброто и злото, между реалното и

сенките на живота. Много от вас ще запитат: „Можем ли да изпълним Христовия закон?“ – Да, може да го изпълните.

Ако някой ми изгори или продаде къщата, която струва 200,000 лева, в мене ще се зароди голяма борба от това зло, но ако победя себе си и не отмъстя, ще се нарека велик в Царството Божие. Ако съм виден държавник и ме свалят от поста, който заемам, макар и несправедливо, и аз не отмъстя за това нещо, за в бъдеще ще съм добър човек. Изобщо всеки, който не отмъщава даже и за най-голямото сторено нему зло, той е добър човек. На земята ние може да направим някого такъв, какъвто искаме. Например, може да направим едного министър, другиго държавник, трети проповедник, четвърти учител и т.н. В това отношение ние приличаме на онази българка, която дала на мъжа си едно котле с вода, китка босилек и го изпратила да ръси; направила го по свое желание поп. Нашите длъжности, които заемаме тук на земята, не са нищо друго, освен произведение на подобни длъжности от един друг свят, който е над нас.

Всички, които са изпълнили малкия закон, са станали велики в света. Ако художникът е изпълнил малкия закон, той ще започне да рисува велики картини. Всички ние може да станем велики художници. Ще ме запитате: „Как е възможно това?“ Ако един ден представим на света своето лице, вече усъвършенствано и завършено, не ще ли представлява то най-великото произведение на художника? А не забравяйте, че върху това лице вие работите векове. Днес в целия свят има изложби на картини, на нашите лица, но нито една още не е приета от Бога. Откак светът съществува само две картини са приети в стария завет: тази на Йеноха и на Илия, затова те живи са заминали горе на небето. Досега в България на колко души са приети горе картините? Рисуваме, рисуваме цял живот и ни кажат най-после, че тази картина и сега не може да се приеме. Дойде попът, опее тази картина и я заровят. Опяването не е нищо друго, освен че тази картина не е направена по всички правила на изкуството. Комисията, която разглежда картините, вижда, че тая картина не е направена според Божествения закон: очите, ушите, носът, зъбите не са на мястото им; от друга страна, умът, сърцето, мислите, чувствата не са на мястото им. Вие, които ме слушате, мислите ли, че вашите мисли и чувства са на мястото си? Аз виждам хиляди хора, на които мислите и чувствата не са на мястото им. Не ви обвинявам за това нещо, не сте вие виновни, но ви обръщам внимание да поработите с този велик закон. Трябва да си зададеш за цел да изпълняваш всеки ден и най-малките пожелания, които ти дойдат, без никаква погрешка и без да се поддадеш на никаква съблазън. Ако биха ми предложили да стана министър в България, бих предпочел да отида да помогна да някоя бедна вдовица и по-скоро бих се отказал от този пост, отколкото да оставя тази бедна жена без моята помощ. Вие се готвите за

един голям бал, концерт или журфикс, но в това време идва при вас един беден човек и вие го връщате, защото нямате свободно време да се занимавате с него. Не, вие трябва да се откажете от бала, за да спазите този велик закон, който е създаден от Бога. Ако бихме се научили да бъдем любящи, да бъдем в мир със себе си, да разберем, че може да живеем сами със себе си, тогава светът би се оправил. Даже ако хората не ни обичат, и без тях можем да живеем. Сега ние се намираме в положението на онези зловредни бацили, които като влязат в нашия организъм, намират материал да живеят и там се загнездват. Изчезне ли материалът, свършва се и техният живот. Затова Христос казва: „Който изпълни най-малката заповед, най-велик ще бъде в Царството Божие“. В какво се състои тази малка заповед? Онази работа, която Провидението ти е определило, не трябва да я отлагаш. За всяка мисъл, за всяко желание има определено време, което като пропуснеш веднъж, няма вече връщане назад. Вашите младини вече не могат да се върнат. Този живот, който сега живеете, втори път няма да го прекарате. И доброто, и злото, което сега сте минали, оставят отпечатък във вашия живот. Втори път вие ще минете през съвсем друго място, през съвсем друг живот, в който ще има само отражения от първия. Някои казват: „Ами нали земята минава все един и същ път, обикаля около слънцето, значи има повторения в живота?“ – Да, но никога земята не минава през едно и също пространство; пътят, през който е минала предшната година, е друг; сега минава в друга област и опитността ѝ е различна. Това място, през което е минала земята един път, е вече безвъзвратно изгубено. Животът, който веднъж сте прекарали, е вече безвъзвратно изгубен. Ще попитате: „Не може ли да поправим грешките си?“ Никой не може да поправи изгубеното. Псалмопевецът казва: „Само Един е в състояние да заличи нашите грехове и беззакония“. Само Господ има тая прерогатива да слезе в тези дълбини, дето сте направили престъпления, и да ги заличи със своята четка. Докато слезе Господ в тези места да заличи вашия грях, вие ще трябва дълго да плачете, да проливате сълзи. Вашите сълзи са потребни на Господа, за да напълните с тях цяла бутилка, която Господ пази. Когато се напълни бутилката, Господ ще я вземе и ще слезе на мястото на прегрешения, на престъпления, за да поправи живота ви, като от време на време ще разквасва устата си със събраните ваши сълзи. Само така ще може да се измени вашият живот. Това е алегория, но ако вникнете дълбоко в нея, ще разберете, че тя е една велика истина в характера на Бога. Казвате: „Защо Господ мълчи и не отговаря на нашите страдания?“ – Господ мълчи, защото не се е напълнила още бутилката; като се напълни, Той ще дойде да оправи живота ви, ще запита коя година е извършено престъплението, по кое време и т.н. Като измие греховете ти, ще каже: „Сега си свободен, но втори път не греши“. И Христос плака, докато напълни една бутилка. Той се нае да оправи света, да вземе на себе си греховете житейски, но като видя, че тази работа е

много тежка, плака, да му дойде Господ на помощ, и само така успя. Като се напълни бутилката Му, Христос рече: „Свърши се вече, бутилката е пълна, дойде спасението на човечеството". Безразлично е дали си голям или малък в света: всеки трябва да мине през сълзите, за да измие греховете си, както и тези на близките си. Ще ми кажете: „Защо ни безпокоиш с тези твои мисли, защо не ни кажеш някои утешителни думи?" Именно това последното правя аз. Нима този, когото болят краката, не усеща никаква болка? В известни случаи той може да не усеща никаква болка, но ако го нападне неприятел и започне да го гони, какво ще бъде неговото положение? Той не ще може да се спаси, няма да може да избяга, и неговата болка ще бъде по-силна, отколкото всеки друг път. Ако аз се загрижа за този човек и започна да разтривам неговите крака, за да оздравеят, ще съжалява ли той за болката, която му причиних с разтриването? Напротив, той ще каже: „Слава Богу, че оздравях, за да мога да бягам с всички други наред при случай на опасност". Това е истинска философия. Животът на обществото е такъв, какъвто и на отделните индивиди. Между един народ и неговите членове има известно съотношение, но и всяко същество си има свои индивидуални чувства, мисли и желания. Народът не живее като личност. Като казвам „българският народ", разбирам българите. Според техните взаимни мисли и чувствания ще се определи тяхното политическо, духовно, културно и умствено отношение – бъдещия им живот. Според техните мисли от миналия живот се определя тяхното настояще, а според сегашните им мисли и желания се определя бъдещето им. Тези два Божествени закона са поставени у човека така: първият, великият закон е поставен в ума, а малкият – в сърцето. Следователно, когато искате да изпълните малките работи в света, трябва да ги изпълнявате със сърцето си. С други думи: Без любов към този закон не може да изпълните малките работи. Минавам покрай една вадичка и гледам, някаква мравка се дави, но понеже съм зает с някоя философска мисъл, минавам покрай нея и не ѝ обръщам внимание. Не, трябва да се спра, да ѝ помогна. Трябва да се спираме пред най-малките и да им помогнем. Като им дадем помощта си, да не искаме от тях цял живот да ни се отплащат, защото ние в този случай не сме били нищо друго за тях, освен едно Провидение. Имаме ли желание да помагаме на малките, то ще създаде условията да помагаме и на по-големите. Не помогнем ли на тази малка мравчица, за в бъдеще това ще бъде условие за лош живот. Ще кажете: „Малко ли мравки се давят?" Вярно е, много мравки се давят, но тази, която аз видя и за която се породи желание да избавя, трябва да я спася. Тя е особена мравка. Ако не ѝ помогна, тази мравка след 100 години може да ми причини най-голямото нещастие. Според постъпката ми в този момент, когато се е зародило съзнанието в мене, Господ ще определи моя бъдещ живот. Тази мравка подразбира някое агне, гълъбче, дете, момиче, момче, някоя бедна

вдовица, някой болен или кой и да е друг човек. Мравката е една математическа формула. Представи ли ти се такава формула за разрешение, ти ще спреш да помислиш как да я разрешиш. Дойде някой при тебе и ти каже, че е много отчаян, иска да се самоубие. Ти ще се замислиш по какъв начин да му помогнеш. Кажеш ли, че не можеш да му помогнеш, в следния живот тази твоя постъпка кармически носи лоши последствия. Законът е един и същ: Ще се спреш в този малък закон и ще помогнеш. Ако ли не помогнеш, ще определиш в тоя момент своята лоша съдба. Когато сгрешиш по този начин, потърси друг начин, по-добър за поправяне на погрешката си. Ако всички българи обмисляха добре всяка своя постъпка, всяко свое действие, то щяха ли днес да ядат хляб с купони, захар с купони, щяха ли да воюват? Българските държавници не се грижат за давещата се мравка, а за големите граници на България, но те не знаят, че съдбата на България се определя от съдбата на тая мравка. Българските държавници се интересуват от България дотолкова, доколкото са засегнати техните кесии. Това не са родолюбци, това са предатели, те играят ролята на Юда съзнателно или несъзнателно, с пари или без пари. Аз ви говоря върху тези два велики закона, защото ако се приложат те и ако точно се изпълняват, те ще спасят и поправят човечеството. Сега българите отварят разни училища, но не мислят за мравките, за подобрението на техния живот. Те мислят за печалби и казват: „Да имаме пари, ние ще намерим добри учители, добри работници“. Покажете ми едно общество, което е работило с пари и да е успяло много. Не искам да кажа, че всички дружества трябва да спрат своята дейност, но трябва да изменят начина на живота си. Предпочитам да посветя цял живот за един човек, който възприема това, което казвам, отколкото да работя за хиляди хора, които нищо не възприемат. Всеки, който започва една работа, трябва да работи с присърце, а не да ходят по 10 пъти в къщата му да го викат да направи едно или друго. Човек, който проповядва едно учение, трябва да разбира неговите закони и да ги прилага. Казвате: „Да възпитаме нашата младеж“. Ами как ще я възпитате, как ще обуздаете нейните постъпки? Аз не вярвам в никакво възпитание, т.е. в дресирането, а вярвам, че всички хора имат условия да станат добри, стига да искат. Аз вярвам, че всички хора определят своя живот според момента, в който действат, защото след този момент идат други условия. Това е възпитание. След този момент ти ще възприемеш храна, наука, които ще бъдат според плоскостта, по която се движиш. Земеделецът изучава условията за своите посеви; всеки изучава условията за своята работа. Като казвам, че не вярвам в никакво възпитание, не взимайте това в крив смисъл. Аз не вярвам в онова криво, външно възпитание, което хората дават на своите деца, но вярвам в истинското възпитание, което дават двата велики закона в света. Не вярвам и в съвременната наука, но вярвам във великата Божествена наука: не вярвам в съвременната глупава любов и в съвременната глупава мъдрост и

привидна истина тука на земята, т.е. в лъжата, която хората са облекли във формата на истина. Аз казвам: Всичко туй е велика лъжа, Истината е вътре във вас. Великият закон е във вашия ум, а малкият закон е във сърцето ви. Всяко благородно желание, което се породи във вас, колкото и микроскопическо да е то, ще определи вашето щастие за в бъдеще. Това желание ще обърне от този ден крана на вашия живот и оттогава и земята, и небето ще работят за вас. Колелото на живота, като се движи към една или друга посока, ще произведе съответно действие. Готови ли сте да бъдете верни на онези ваши малки желания, които от хиляди години са вложени във вас, готови ли сте да подадете сламката на мравката, която се дави, вие ще започнете отляво към дясно, иначе ще започнете отдясно към ляво, т.е. надолу към конуса. Тогава, ако си християнин и слизаш през тези 7 по 7 милиона полета и те питам де си сега, ще отговориш, че си в низшите полета на астралния свят. Ако си окултист, ще кажеш: „Стигнах най-после до дъното на този конус“. Ами сега какво мислиш да правиш? – „В моята философия се казва, че като стигна до дъното, ще направя един подем нагоре.“ Криво си разбрал тази философия. „Е, ами какво да правя сега?“ – Ще минеш през тясното отвърстие на другия конус и оттам ще се издигаш нагоре, понеже енергиите в тия конуси вървят точно в противоположни посоки. Сега вече ще вървиш по енергията на втория конус. Като минеш през този втори конус, ще преминеш през всичките 7 милиона по 7 милиона полета, ще ги изучиш и ще кажеш: „Имам вече една философия, разбирам нещата издълбоко и виждам, че това не са 7 полета“. Ще кажеш за духовния свят велики неща: светове, светове, същества без граница и без брой. Цялото пространство, в което живеем и се движим, е пълно със същества от разни категории и култури. Слънчевата светлина се движи със 180,000 мили в секунда, за да измине само диаметъра на нашата вселена, който за да се премине, трябват 31,000 години. Цялото пространство е пълно със светове. Когато нашата земя се движи в пространството на тази вселена, ние се намираме под влиянието на тези същества, с които дохождаме в съприкосновение. И цялото това грамадно пространство с всичките същества имат един отглас в нашите сърца, умове и души. Някой път ви дойде една мисъл, тежко ви е, но тази мисъл не е ваша; вие сте чувствителни и като тъй долавяте тъгата на някое малко същество някъде в Ню Йорк, което в даден момент не е изпълнило своя дълг, не е изпълнило волята Божия, този велик Божи закон. Друг път изпитвате радост. Защо? – Защото другаде някъде по света, в някой будистки храм, в Китай, някое малко същество изпълнило своя дълг както трябва. И тъй, всеки ден като се менят мислите ви, аз се радвам, защото виждам какво става по света, и от всичко, което се върши, забелязвам две неща: някъде едни хора изпълняват, а други не изпълняват Божия закон. След това се връщам в живота, гледам там какви неща стават: връщам се към миналото и гледам, когато са замислени тези неща, та днес вече се

реализират. Минават хиляди години в минутата и виждам кога са замислени тия събития и кога са взели това лошо направление. Следя и виждам, че преди 2,000 години един български жрец е завъртял крана на живота в крива посока и нему днес се дължат тия последствия: Ето защо, днес всички проповедници, свещеници, управници в България мислят като този жрец и така действат. Ще кажете: „Кой е този жрец, за да го обесим?“ Не, не го търсете да го обесите, но завъртете крана в обратна посока на тази, в която действа. Ако вие не сторите това, освен че няма да станете велики, но и ще изгубите много. Затова съм аз в България – да завъртя крана на колелото на живота и след 2,000 години ще ме търсите, ще искате да знаете кой е сторил това нещо. Господ ме е изпратил в България да завъртя колелото на живота в обратна посока, и аз ще го завъртя по всички правила на Божествения закон, за да опитате всички блага на живота. Когато завъртя колелото в обратна посока, българите ще разберат, че може да изпълнят и този малък закон, и ще станат един велик народ, който ще принесе своята лепта. Няма да се гордеете. Колелото още не е завъртяно, нужни са много усилия, за да се завърти. Всички вие ще вземете участие във въртенето на голямото колело, ще хванете по едно от малките колелца и ще въртите не както сега, от дясно към ляво, а от ляво към дясно. Това е Христовото учение: да завъртите колелото на малкия закон. Ще ме запитате какъв спомен ще ви оставя. – Ще ви завъртя колелото от ляво към дясно; тогава всички ангели, всички добри хора ще заработят и вие ще се повдигнете.

Турете сега в мисълта си: „Можем да изпълним най-малкия Божествен закон“. И след 2,000 години ще проверите вярно ли е това, което ви казвам, или не – ще проверите резултатите. След 2,000 години вътрешните условия на живота ще бъдат 10 пъти по-добри, отколкото сегашните. То е слизане и качване нагоре в живота. Блажени са тези от вас, които с вяра дочакат това време. Тия 2,000 години са два Божествени дни – дни на велико благословение. По-напредналите от вас може и след 2 години да проверят това, а някои даже след 10 години. Но за това се иска чист, възвишен и благороден живот – единственото наследство на човека на земята.

Беседа, държана на 22 юни 1919 г.

1919_06_29 Старият книжник
Издателство Бяло Братство
неделна беседа

СТАРИЯТ КНИЖНИК

Беседа, държана на 29 юни 1919 г.

А Той им пак рече: „Затова всеки книжник, който се е учил за Царството Небесно, подобен е на човек домовит, който изважда от съкровището си ново и вехто“. (Ев. Матей 13:52)

Христос определя учения книжовник по две негови качества: той изважда от съкровището си ново и вехто. В прочетения стих Христос вмята думите: „Който се е учил за Царството Божие“. Под „Царство Божие“ в широк смисъл Христос подразбира всички ония велики закони, които направляват човешкия живот, защото всичко в природата е тясно свързано с човека, и човек е тясно свързан с природата. Всички явления или сили в света, които наглед като че нямат нищо общо с нашия живот, ние ги наричаме физически или неорганически. Всички тези сили обаче имат съотношение не към личния, а към колективния човек. В такъв случай изваждането на новото и вехтото от съкровището има известен смисъл. Вехтото означава миналото, а новото – бъдещето. Вехтото означава погрешките на човека, а новото – това са благата, които му се дават. Ученият книжник, който изучава природата и живота на хората, намира стари неща, погрешки на хората, и внася нещо ново в света. Следователно, в такъв смисъл, ние може да определим положително и добрините, и злините, които произтичат като резултат от тия последствия на миналото. Тъй че вехто е всяко нещо, което е в дисхармония, т.е. износено, негодно за работа. Онази материя, която е изгубила силата си, считаме я за негативна, т.е. като такава, в която не може да се прояви никаква сила. Всеки от вас е изпитал тези две състояния в себе си: да вади ново и вехто от съкровището си. Когато човек изгуби вътрешното равновесие между сърцето и ума си, той започва да изважда вехтото и с това настава у него недоволство. Такова е положението на болния, който винаги е недоволен от окръжаващите, които му услужват. Здравият, който има сила в себе си, е доволен от всичко. Законите, които регулират едното и другото състояние, състоянието на доволство и недоволство, са в хармония, защото в дадения момент вашето негативно състояние съответства на едно положително състояние на някой здрав. В даден момент, когато вие най-много страдате, друго някое същество, което има някаква връзка с вас, изпитва най-хубаво разположение на духа. Това е един закон, който съществува вътре в природата. Небето и ада съществуват като два полюса. Небето е новото

нещо, а адът е вехтото. Тъй че всеки от вас през живота си ще се качи и ще слезе в едното и другото състояние. Аз не ви говоря за ада и небето тъй, както вие ги знаете, но ви говоря върху една положителна истина, която ви се вижда отвлечена. Тези две състояния са необходими на човешкия дух. Вие питате: „Защо е необходимо да остарява човек и да се подмладява?“ – Това е процес, който става и в самата природа. Вие не питайте защо става този процес, но гледайте каква полза може да извлечете от него. Как бихте определили младостта или старостта? В древността един мъдрец е казал: „Ако търсиш сила, търси я у младите, у новите хора, а ако търсиш мъдрост, търси я у старите хора“. Мъдрост и сила не са едно и също нещо. Силата включва в себе си човешката воля, а мъдростта – човешкия ум. Следователно вие имате два противоположни полюса: умът е горе, на небето, а волята – долу, на земята. Ако искате да бъдете стари, мъдри, трябва да сте горе, на небето, а ако искате да бъдете млади, трябва да сте долу, на земята. Затова, когато разменим отношенията на нещата и поставим стария човек на физическото поле, а младият поставим на небето, ние произвеждаме дисхармония. В такъв случай вие ще извадите неправилно заключение и ще мислите, че всички хора на небето са все стари, а всички хора на земята са млади. Но това не е вярно. Под „младост“ аз не разбирам само външните отношения, но разбирам вътрешния растеж у човека. Същото нещо се забелязва и в природата. От 9 март се забелязва един растеж, който започва да намалява към 20 юни или към началото на юли, и в природата започва едно състояние на почивка. Каквито смени стават вътре в природата, такива смени се извършват и в нашия живот. Ако ние не разбираме това, което става в нас като индивид, т.е. ако не разбираме своя ум и воля, то в живота често влизаме в противоречия, които наричаме „съдба“ и според нея едни биха били щастливи, а други – нещастни. Някои мислят, че на едни помагат някакви сили, а други мислят, че същите сили им противодействат. Разбира се, като вървите по посока на течението, то ще ви способства, но ако вървите против течението, то ще ви противодейства, защото вървите в разрез с него. Това течение няма нищо против вас, но то иска да ви каже, че щом вървите в разрез с него, ще страдате, защото силите, които направляват вашия живот, са в разрез със самите вас. Когато някому не върви в живота, това показва, че мисълта му е в разрез с неговата воля. Това е и за индивидуалния, и за обществения живот на човека. Аз говоря за събития, които стават сега в Европа и които са определени от преди хиляди години. Съвременното човечество е дошло в разрез с движението още от преди милиони години. Следователно съвременната европейска култура е попаднала в разрез с това течение, и тя се мъчи да си пробие път. Вследствие на това се води една упорита борба, в която ще паднат много жертви. Колко жертви ще паднат, дали един, два или повече милиони, това е безразлично за природата. Казвам, че това е безразлично за

природата, защото за нея са безразлични нашите играчки. Когато ние създаваме градове, правим къщи и храмове, мислим, че това е култура, но природата не иска да знае за тази наша култура, в един момент тя може да я разруши. За всички наши най-фини дори материи, природата е създала молците, праха, които ги разрушават. Вън от това, тя е създала много вредни елементи, които постоянно рушат нашия организъм. В миналото, преди отклонението на човечеството от правата посока на своята култура, хората са имали много правилни понятия за законите, които направляват растежа на нашия живот. Този растеж може да се определи математически, с пергел. Например, взимам пергел и с него най-точно измервам носа на едного и виждам, че е 4 сантиметра, на другиго е 5 сантиметра и т.н. След това пак с пергел измервам брадата на едного, на втори, на трети и виждам, че всички имат различна големина. По същия начин измервам челото на едного и виждам, че е например 3 сантиметра, на другиго 4 сантиметра или 5 сантиметра, 6 сантиметра и т.н. Ще попитате: „Какво съотношение има тук?" Има голямо съотношение, защото ако видите, че носът на един човек е къс и широк, това показва, че енергиите в неговия организъм са в напрегнато състояние и от най-малкото побутване ще е в състояние да предизвика експлозия. Ако неговата брада е много широка и дълга, това показва, че енергията на този човек не е само много възбудена, но и много активна, затова дето мине, той ще произведе разрушение. От долната част на брадата, тази, която е под носа, ще се определи каква е човешката воля и как би се проявила тя на физическото поле. Наблюдавайте това нещо у великите пълководци, у генералите. По брадата може да определите дали някой човек е млад или стар. Само младите хора воюват, а старите не. Отношението на стария човек към младия е 1:100. Една армия от млади хора може да надвие една армия то 100,000 стари хора. Когато казвам, че бъдещето на земята е в ръцете на младите, прав съм, защото този свят е създаден за хора, които обичат да воюват. Небето е създадено за стари, мъдри хора. В горния свят, 1000 стари хора се равняват на 100,000 млади хора, значи отношението тук е обратно. Ще ме запитате: „Какво отношение има между младите и старите хора?" В духовния свят старите хора са само опорната точка, около която се движи махалото на младия човек, като в часовника. Докато младият човек извърви 100 километра, старият не е извървял нито един километър. Тъй че младите хора са стрелките в часовника. Старите хора в този свят не се движат, затова от тях не очаквайте никаква култура на земята. Умствена и духовна култура, за каквато се говори тук на земята, не може да съществува. Най-голям подем в културата може да се постигне само тогава, когато се пуска кръв на хората. Колкото повече кръв се пусне, толкова по-голяма култура се заражда. Хората на двадесети век започнаха да мислят, че са много културни, и казват: „Ние, съвременните хора, не пускаме кръв, това са правили само хората на миналото". Обаче

съвременната война опроверга тази теория и показа, че младите хора всякога пускат кръв, и колкото са по-млади, толкова повече кръв пускат. Днешните хора, понеже са много млади, затова правят и най-големи опустошения. Сегашните хора може да се уподобят на гъсеници, които всичко опустошават. И този книжник, който се учил за Царството Божие, изважда от съкровището си новото и вехтото и казва: „Така казва Христос“. Защо му е това ново и вехто? Когато вие изваждате старите дрехи от някоя възглавница или гардероб, нали имате някаква цел, нали мислите да изкарате нещо от тях? Когато изваждате новите дрехи, нали правите това с цел да видите да не са проядени от молци? Като вади новото и вехтото, книжникът има някаква умна мисъл. Той не се занимава с някаква глупава задача, както е постъпил един цар. Един цар искал да намери човек, който да му разкаже някаква приказка без край. Търсил той различни философи, които да задоволят желанието му. Обещавал големи награди, но не се намерил човек, който да му разкаже приказка без край. Дохожда най-после един мъдрец, който казва на царя: „Аз ще ти разкажа една приказка без край“. – „Добре, ето човекът, когото търся.“ Мъдрецът започнал: „В древността имало един цар, който разполагал с хиляди, хиляди декари земя. Тази земя била засята с жито и понеже годината била много плодородна, нивите му родили извънредно много. Царят заповядал да се съгради голяма каменна житница, в която да се прибере житото, и по този начин да се запази. Обаче зидарите оставили една малка дупчица в този хамбар. Един щурец успял да се промъкне през тази дупчица и изнасял едно по едно житните зрънца. Щурецът изнесъл едно житно зрънце, занесъл го в своята дупка и се върнал да вземе второ. Взел второто зрънце, занесъл го в дупката си и се върнал да вземе трето. Взел него и се върнал за четвърто“. – „Стига вече това, продължавай нататък, няма ли край това пренасяне на житото, па и цялата приказка“, рекъл отегчен царят. – „Чакай де, да се пренесе всичкото жито от хамбара, че тогава и приказката ще се свърши“.

Съвременните хора искат да знаят края на нещата, но аз казвам: Чакайте да се пренесе всичкото жито, че тогава. Книжникът, който изучава Царството Божие, не се занимава с такива глупави теории. Преповтарянето на едно и също нещо не е знание. Ние казваме: „Трябва да опитаме нещата и така да се учим от своята опитност!“ Достатъчна ни е тази опитност, която имаме, защото и милиони зрънца да извадим от хамбара, нещо повече няма да научим. Вие си казвате: „Чакайте да видим какво ново ще ни каже днес Учителят“. Прави сте. Размерите на вашия нос ще определят обема на вашите чувства, дължината на брадата ви – силата на вашата воля, а височината на челото ви – качеството на вашия ум. Някои казват, ако човек има малко чело, пак може да бъде умен. Това не е вярно. Какво отношение имат в геометрията правите линии, острите ъгли

и т.н.? Ако в устата ви се тури острието на един ъгъл, нали тя ще се разтвори? Следователно по отвора на вашата уста ще се определи степента на вашия апетит. Колкото повече си отваряте устата, толкова по-гладни сте. Ако пък ъгълът е обърнат с острото навънка, това показва, че вие сте в почивка. Като съдим по това, дали носът е прав, накъде е вдлъбнат или изпъкнал – навън или навътре към челото, по същия закон се определят и нашите чувства. Ако носът е широк, сърцето ще има едно състояние, а ако е сплеснат, ще има друго състояние. Ако вашите устни са тънки или дебели, вашият стомах ще се намира в едно или друго състояние. Състоянието на вашия стомах може да се определи и по вашите бузи, дали те са вдлъбнати или изпъкнали. Тъй че външният човек е израз на вътрешния. Всяка ваша мисъл се определя на лицето ви. По лицето ви може да се определя и добродетелта ви, – тя е поставена отгоре на устната ви. Ако очите ви са разногледи в две противоположни посоки, това показва, че във вашето естество има раздвояване. Ако ъгълът на зрението ви е насочен нагоре или надолу, това са две различни състояния. Ако очите ви са много отворени, това показва, че имате голяма впечатлителност, а ако са малко отворени, впечатлителността ви е по-малка. Дали очите ви са по-близо или по-далеч от носа, и това има значение. Очите на всеки човек са поставени от Бога с геометрическа точност. Всеки човек е направен по скица, която е определена отгоре. Всеки носи с най-малките подробности на лицето си свидетелството, което определя не само сегашния негов живот, но и миналия, и бъдещия.

И ако съвременните хора биха могли да четат по тези свидетелства, по тази Божествена книга на лицето, която всеки носи със себе си, хиляди нещастия биха се избегнали. На всички свои последователи Христос препоръчва да се повърнат от своите погрешки на миналото. Някой казва: „Да изпитаме своя живот“. – Фотографирай се и изпитвай лицето си, виж дали се харесваш. Съвременните фотографии целят да представят човека по-хубав, с по-загладени черти, отколкото има в действителност, като рисуват и ретушират лицето му. Не затривайте Божественото писмо! Не трябва така да се заглаждат чертите, защото старият човек не може да стане млад, и обратното. „Това са неща несъвместими“, казва Христос. Само ученият, който разглежда нещата тъй, както той може да разбере отношенията, които съществуват между отделните части. В математиката има известни формули, по които да се превръщат едни величини в други. Например, топлината, която се отделя от 100 тона въглища, може да се превърне в динамическа сила, но трябва да се знае методът за това. Тази наука е скрита от съвременните хора, защото ако те биха я знаели, щяха да си играят с хората и да принесат хиляди нещастия на човечеството.

За какво нещо ни са тези знания? Ако познавахме човека отгоре, ние бихме

разбрали, още щом го видим, че неговата енергия е в напрегнато състояние. Тогава ние бихме го избегнали, без да подклаждаме повече огън, или бихме пуснали парата да излезе навън, за да се намали малко енергията у него. На хора, у които енергията е намаляла, трябва да употребим малко гориво, за да я накладем отново. Как се доставя гориво във физическия свят, това знаем. За доставяне на гориво в умствения и духовен свят има много начини, които ние не знаем, но може да научим. Има хора, които са изгубили смисъла на живота и искат да бъдат винаги млади, само в младостта намират смисъл. Когато проучвате дълбоко окултните науки, ще видите, че човек не е създаден само от един вид материя, но от различни видове материя и състояния. Значи във всички атоми и йони, които го съставляват, има градация. Такива състояния на атомите във физическото поле засега има 49. Всяко състояние може да произведе известен резултат на чувства и мисли. И колкото повече коефициентът на вашето състояние се изменя, толкова повече вашите чувства и мисли стават по-активни. Днес хората са много нервни, но това не е нищо друго, освен повишение на енергията им, затова тяхната енергия трябва да се трансформира и препрати в едно по-висше състояние на материята.

Често вие говорите за възпитание на децата си. Българската дума „възпитание“ значи да отхраниш. Така и пчелите се грижат за отхранването на своите царици. Когато искат да отхранят царици, те им дават един вид храна; когато искат да отхранят работници, избират им друг вид храна, а за търтеите дават особен, трети вид храна. Търтеите са свирачи в кошера. Без търтеи не може, както не може и без свирци. Те са един вид музиканти. Вие казвате, че и без търтеи може. Не, не може без свирци. Вие казвате, че и във вашия живот има много търтеи, но аз ги наричам свирци. Всяка неприязнена мисъл е един свирец, една неприятна музика. Вие питате: „Защо ни са толкова неприятни тези мисли и страдания, които те ни довеждат?“ – Защото сте болни, но когато оздравеете, вие ще обичате тези свирци, а тия страдания сами по себе си обновяват човека.

Сега да се върна към Христовата мисъл. Книжникът е онзи учител, който знае законите. Какво знаят днес нашите учители и духовници за хората? Учителите трябва да използват математиката, за да може да познават хората по челата, носовете и т.н. Тези, които се занимават с математиката, нека изучат тия формули, а с геометрията – да определят и изучат от най-малките до най-големите ъгли, да проучат значението на кривата линия и т.н. Казва се, че кривата линия се образува от въртенето на една линия около оста си, а като се завърти кривата линия, образува се сфера. Какво означава тази сфера? Сферата е разширение на вашите мисли и чувства.

Ако живеехте в един свят, който върви само по една посока, вие не бихте имали никакво развитие. Това е свят само на един кръг от едно измерване. Ако се срещнат две същества, те не могат да се разминат. Това е така, защото всяко отклонение разбира разширение. Как ще прекарате тогава тези две същества? – Едното от тях трябва да мине по гърба на другото. Затова българите казват за някого, който се влече, че трябва да търпи, когато другите минават по гърба му. Това са хората, които се движат само по едно измерение. Това обаче не може да ни покаже истинския път на живота. Във всяка своя мисъл Христос е скрил нещо. Той е казал: „Много неща мога да ви кажа, но сега не може да носите". Тия неща ще се кажат на хората, когато станат културни, за да ги разбират. Американците са напреднали в разбирането на тези закони. Например, когато ще встъпват в брак, те не пращат сватове, които да им уреждат работата, а праща младите при някой френолог, за да ги изследва и да се произнесе, могат ли те да живеят и да встъпят в брак. След това ги пращат при някой физиономист, после при някой астролог, и ако всички сведения се схождат в благоприятен за тях смисъл, те встъпват в брак и образуват една щастлива двойка. Тъй че, когато хората се женят, центровете на техните мозъци трябва да имат известно съотношение. Ако между центровете на женския и мъжкия ум не става правилно преплитане на енергиите, непременно ще се образува едно нервно състояние. Причината на това е, че от едната или другата страна остава излишна непласирана енергия, и тя произвежда злото. Затова жена, която е недоволна от своя мъж, нека потърси друг мъж, в когото да вложи, да пласира своята излишна енергия, и по този начин да стане обмяна, за да няма загуба. Но това трябва да става по един духовен начин между тези двама души и така, като вложат излишната си енергия, да възстановят хармонията помежду си. Като не разбира положението на жена си, мъжът ѝ казва: „Не може да имаш приятелски връзки с друг мъж", и започват разправиите и раздорите. По същия начин постъпва и жената с мъжа си, когато той, за да вложи своята излишна духовна енергия, търси друга по-възвишена жена извън семейството, с която би могъл да влезе в духовно общение. Започват и двамата по стария начин на разправии. Казвам на такива хора: Вие сте започнали зле и ще свършите зле, защото, като книжника, не видяхте какво имате в торбата. Мъжът и жената са двама книжници, които не разбират законите, а трябва да постъпват като книжника. Затова, като се жените, извадете старото и новото, което имате на разположение. Момъкът и момата, преди да се оженят, казват, че всичко в техните торби е в ред и порядък, но като се оженят, отворят торбите и не излиза така, както е говорено. Всичко туй се отнася до съвременния живот и ако българите искат да поправят живота си, трябва да се съобразят с тия закони. Някой път си казвам: Защо ли разчопвам болните места на хората, та по този начин си създавам неприятели? Добре, но ако вашият крак е

навехнат и вие извикате някой опитен масажист да го разтрива, колкото внимателно да го разтрива той, все ще ви причини болка. Виновен ли е тогава той, че за да ви излекува, ви е причинил някаква болка? После ще благодарите на масажиста, че ви е излекувал крака. Болни сте и викате лекар да ви прегледа. Той ви даде едно горчиво лекарство, но вие не обичате такива горчиви лекарства и затова гледате на лекаря като на ваш неприятел. Ето защо и децата, които са употребявали горчиви лекарства, не искат ни да видят, ни да чуят лекаря. Излезе ви някой цирей, и вие викате един хирург да го прегледа. Той взима своите инструменти, разрязва го и го изстисква. С това се причинява болка на болния, но лекарят не е виновен. Аз бих желал да бъдете в това отношение всички масажисти, хирурзи, но да изпълнявате вашата работа най-добре, по всички правила на изкуството. Ако мъжът има излишна енергия, нека я пласира в друга жена, но разумно; ако пък жената има излишна енергия, нека я пласира в друг мъж, но достойно и разумно. Необходимо е да става навсякъде духовна обмяна, за да има растене, мир и хармония. Българите знаят този начин за обмяна на енергията и затова правят сборове. Събират се хора от 10–20 села и там се кръстосват: споделят, изразходват своята излишна енергия и така се лекуват. Всеки си отива у дома доволен. Някои казват: „Ние не искаме стари неща, искаме нови неща“. Но новото няма такъв резултат. Аз съм наблюдавал старите българи: като варят боб, изхвърлят първата му вода и във втората варят боба. Първата вода не е хубава, но сега казват, че това е просто, не трябва да се хабят дърветата. Един германски или английски лекар препоръчва същото: първата вода да се изхвърли, като нездравословна. Аз бих желал българите да се върнат към старите народни обичаи, които са почивали на много важни психологически закони и имат добри резултати.

Христос казва, че ученият книжовник е подобен на онзи домовит човек, който изважда от съкровищницата си старото и новото. И съвременната наука върви по същия път. Всички нови открития, които стават в науката, не са още добре проучени, в тях не са открити тези истини, които са били известни от най-стари времена на старите народи. Например, в последно време е открит елемента радий, но причината на неговите особености още не са известни. Още не е открита тази жизнена енергия, която се съдържа в природата, както и във всички елементи, и се нарича от индусите „прана“ или животворно електричество. Такива енергии се съдържат в нашия организъм, в елементите водород и кислород, но не са водород и кислород. Кислородът и водородът са само носители на тези енергии. Като нямаме правилни понятия за всички явления и промени, които стават в природата, ние създаваме една крива култура. Постоянно критикуваме, че този или онзи не живеят правилен, добър живот, че този или онзи е невъзпитан човек. Питам: Кои са правилата, по които трябва да се живее,

за да ги приложим. Какво нещо е възпитанието? В християнството не трябва да има критика, а трябва да има знания и добродетели. Критиката трябва да се обуславя от такова вътрешно разбиране, което би било в състояние да измени и поправи нашия живот. Дотогава европейците трябва да направят най-малко стотина опита, за да приложат новата култура и новите форми на управление. Отношението на слугите към господарите е произлязло от отношенията на синовете към родителите. Бащи и синове, майки и дъщери създават всичката дисхармония в света. Ако майката изнасилва дъщеря си, и последната се отнася по същите правила към нея. Дъщерята после ще се отнася и със слугите си по същия начин, както майката с нея. По тази йерархия се образували слугите и господарите, защото не са разбирали този велик закон. Бащата заема мястото на онзи старец мъдрец, а синът – мястото на силния. Бащата ще каже: „Аз ще заема мястото на опорна точка, около която ти ще се въртиш и движиш в хиляди и милиони направления. Може да правиш всичко, каквото искаш, но не се отделяй от опорната точка". Ако синът каже, че бащата е глупав и поиска да се отдели от него, всичко се разваля. В такъв случай бащата не е силен и с това и синът изгубва. А синът е силен, но не е умен. Децата имат стремеж към своите родители, защото се нуждаят от тяхната мъдрост и опитност. Затова родителите трябва да започнат да изваждат старото и новото от своите торби, за да видят какво да им дадат. Родителите трябва да знаят каква храна да дадат на децата си в понеделник, във вторник и т.н., защото храната създава хората. Вземете най-културния човек и започнете да го храните с най-груба храна, вие ще видоизмените живота му. Хранете някой груб човек с най-деликатна храна, в 10 години той ще измени начина на живота си. Аз се радвам сега, че започнаха вече да се явяват разни течения по-близки до природата, например вегетарианството, макар че и това не е правилно схващане за диетата, защото природата е създала всевъзможни храни, и всеки трябва да се храни със специална за своя организъм храна. Всеки човек, всеки народ, всяко общество трябва да си избере подходяща храна, която да дава най-добри резултати. Чрезмерното избиване на млекопитаещите животни създава аномалия в природата. Повечето болести се дължат на избиването на млекопитаещите и на птиците. Понеже с това избиване се спира тяхната еволюция, всички сили, които трябва да образуват тяхното благо, остават неизползвани, и с това се явява един хаос, който е причина за разните болести. Знаете ли какво става след безразборното изтичане на тази животинска кръв? – От изпаренията ѝ се образуват разни серуми и култури за вредоносните бацили, от които дохождат всичките злини в органическия свят. За да се тури равновесие в природата, тя трябваше да отдели около 100,000,000 килограма кръв, за да се балансира тази на животните. Но днес, в тази война се пусна около 200,000,000 килограма човешка кръв. Някои ще искат да докажа това нещо. Аз имам ред

доказателства за това и виждам, че законите в природата са верни и по отношение на вашия живот. Ако биете, нагрубявате баща си, проверете след това, дали ще имате такова разположение на духа, каквото сте имали и по-рано. Особено ако този човек е поет, нека се опита след това да напише нещо хубаво. Също и някой драматург или писател, който бие жена си, може ли след това да съчини някаква пиеса или книга? Жена, която е правила опити да отрови мъжа си, изгубва своята хубост. Ако момък и мома си дадат обещание да се оженят, но тяхното обещание се окаже глупаво, то те не трябва да турят в изпълнение този договор. Ако аз дам обещание да се срещна днес с 1000 души и да водя с всички един интелигентен разговор, немислимо е да изпълня обещанието си. Желанието, което имаме, да удържим някое обещание, което не може да се изпълни, е продиктувано от честолюбието на някой честен човек. Честен човек е обаче този, който мисли и действа правилно.

Сега вие, мъже и жени, сте този учен книжник, и това старо и ново, което вадите от съкровището си, са вашите синове и дъщери. Ако майката роди неспособно, сприхаво дете, то е вехтата дреха. Ако разбираше закона, тя щеше да роди умно дете, което е новата дреха. Но на физическото поле това умно дете се намира в неподходяща среда за него. То иска да работи, да се прояви, но майка му не му дава да работи, не му позволява да се среща с други деца и т.н. Нима не можеш да дадеш работа на своето малко момче или момиче? Дай на момиченцето кукли да си играе и да извлече от тях поука. Често бащата казва: „Нямам време да се занимавам сега с деца, трябва да приготвя своите проповеди и задължения“. Вие може много да проповядвате, но от всяка проповед трябва да извадите известна поука. Когато усетите някакво неразположение в стомаха си, това показва, че между хората около вас има някаква дисхармония. Когато усетите в дробовете си някаква тежест, това показва, че сте в дисхармония в сърцето на другите. Усетите ли някакво стягане в главата си, това показва, че сте в дисхармония с мислите на окръжаващите. Когато си в стаята и си неразположен, излез вън да промениш мястото си, а с това ще се измени и състоянието ти. Попаднеш ли в едно общество и почувстваш скука, излез оттам и иди на някой сбор или хоро, и не мисли, че хората са лоши. Казвате: „Религиозни хора сме, не е по Бога това, да се заловим за хоро“. Ами когато дойде лекарят с една губерка, когато те накара да вземеш хинин, когато вземеш да режеш месо за кюфтета, когато мъж и жена се карат, това по Бога ли е? Кое е по Бога? Всички неща, които вършим, не са по Бога, т.е. не са разумни, а ние се мислим за идеалисти. Горе идеалисти, а долу материалисти. За Бога говорим, кесията си пълним; на болни четем, себе си осигуряваме. Свещеници, учители, съдии – всички мислят, че са на мястото си, но, като книжника, са изгубили тоя велик закон да познават нещата. Добър човек ще нарека само този, който като ме срещне, ще бъде

в състояние да измени моето неразположение на духа. Например, срещна някоя жена и започна да разговарям с нея; ако тя има излишна енергия и от този разговор се измени моето лошо разположение, тя е добра. И тогава, ако тази жена е произвела във вас добро разположение, това значи, че е имало правилна обмяна на енергиите помежду ви. Ако се срещнат двама негативни, нищо няма да излезе от тях, те не са един за друг. Правете своите заключения и наблюдения между религиозни хора. И аз сега проверявам този закон с математическа точност. И затова Христос казва: „Този, ученият книжник – вие трябва да знаете какво ражда вашият ум, сърце и стомах“. Някои религиозни хора казват, че „Господ трябва да разруши търбуха“. Да, търбухът е нещо необуздано, но стомахът е много хубаво конче, което трябва да се храни с много хубава храна. Но съвременният наш стомах е голям нещастник, защото го насилваме. Един българин, Иван, отишъл на гости у един селянин. Селянинът го приел много добре, дал му да пийне, но Иван отказал. Селянинът настоявал и му казал: „Не може да отказваш, Иване, ще пиеш за хатъра на жена ми“. Пил Иван за хатъра на жена му. После, по настояване, трябвало да пие за хатъра на децата му и т.н., докато толкова много се напил, че едва се дигнал и едва можал да ходи. Отишъл Иван после да напои коня си на водопоя. Конят пил, колкото му трябвало, и престанал вече да пие. Господарят му започва да го кара още да пие, но конят не искал повече. Тогава той си казва: „Брей, конят е по-умен от мене! За никакъв хатър не пие повече, а аз пих толкова много“. Ние трябва да ядем, да пием, да мислим, да чувстваме, да действаме толкова, колкото е необходимо. И това е бъдещата наука: да се даде свобода на човешкия ум, мисъл, чувства и воля. Вие, майките, които сте мили толкова пъти ушите на вашите деца, можете ли по тях да познавате колко време ще живеят вашите деца? Като ви погледна ухото, аз познавам по него колко години ще живеете, от какви болести ще страдате и от какво ще умрете. Същото нещо мога да позная и по нокътя – всички болести се показват. Той е написана книга. Някой път се гледате в огледалото и не харесвате устните си, защото са бледи, – това показва, че сте анемични, у някои устните са червени, и лекарите казват, че имат повече червени телца. Тънките устни показват, че си фалирал по чувства, или пък си скъперник. Някой път момата си прави нарочно устните тънки, свива ги. Момъкът си мисли, че това е по-добре, защото няма да даде другиму чувствата си. Тънките устни са едно зло, а дебелите – друго. Според ръста трябва да има съответствие между широчината на гърдите, на устните и на челото. Ако ние носим Божествени идеи в нашия ум, щяха да се създадат поколения по всичките правила на науката, и децата щяха да ни обичат. И затова Христос казва: „Този книжник започна сега да изважда“. Какво означава дебелият врат? Ако човек е нисък, а има дебел и къс врат, това показва, че скоро ще плати на попа. Понаяде ли се някоя вечер повечко, току виж, на другия ден се чуе, че умрял внезапно.

Ако някой е висок 175 сантиметра, а вратът му е 34 сантиметра, такъв човек страда от слабогърдие. Някой казва: „Моята годеница има тънък врат“. – Добре е да има по-дебел врат, иначе тя не трябва да се жени: не може да стане майка. Ще ме попитате: „Какво отношение имат тези неща към християнството?“ Те имат голямо значение, защото това е християнството – да знаем да четем в себе си и хубавото, и лошото. Под „вехто“ се разбират всички грешки, които са вложени у нас, а под „ново“ – всичкото добро, което е в нас, и като знаем тези неща, ние ще може да ги комбинираме, за да създадем добър живот, съобразно тези познания. За в бъдеще трябва да се създадат училища, в които да се изучават очите, ушите, горната и долната част на главата; челата, носовете, брадите, после дробовете, стомаха, какви са тъканите, каква е нервната система, дали е отзивчива и т.н. Та като имаме всички тези данни, ние ще може да създаваме добри хора. Като се знае всичко това, ще може да избираме какви хора да ни шият дрехи или да ни правят обуща и други. Има хора, на които енергията е много тягостна и затова на такива хора не бих дал да ми шият дреха. Такава дреха ще създаде лоши настроения у този, който я носи. Има хора, които като градят къща, остават в нея най-лоши мисли и чувства, затова всички, които живеят в нея, умират. Учител или свещеник, който има такива мисли, не бих го пуснал в къщата си и не бих му позволил да чете молитви. Това не са само твърдения, а са резултати от наблюдения. Дай да ти ушие дреха онзи, когото обичаш. Когато влезеш в някой магазин, ще купиш от него нещо само ако ти се харесва търговецът. Старият българин, който има няколко снахи, казва: „Искам най-младата снаха да ми омеси хляб“. Защо? – Той знае защо иска от най-младата снаха хляб. Снахата, като меси хляба, ще внесе своята жива енергия в него и ще го обгърне с хубави мисли. Направи ли старата снаха хляб, стомахът на свекъра ще се разстрои. Ако домакинята на къщата се е демагнетизирала и ще има само разстройства в къщата, мъжът трябва да пазари една здрава жизнена слугиня, която да върши всичката домашна работа, а жена си да изпрати на курорт, докато възстанови силите си. Никога не поставяйте нервен, сух човек да ви готви, а поставяйте за тази работа пълен, здрав, весел човек. Това значи този книжник, който изважда от своята съкровищница новото и вехтото и показва на какво се дължат страданията на нашия живот. Тъй че когато момъкът се жени за някоя суха мома, да знае, че няма да излезе нищо. Аналогията е същата и в духовния свят. Хора, които са много сухи, нямат онова възвишено духовно разбиране, не са от Божествения свят по простата причина, че съдържат много киселини, от които се проявява чрезмерна активност, а пълните са като основи. Сухите са активни, а пълните – пасивни. Светът обаче не е създаден само от основи или от киселини, а има и нещо средно: това са децата. Започнете сега да изваждате новото от вехтото. Преди това премерете носа, брадата, долната и горната си устна, разгледайте си очите и вижте защо някога са

по-широко отворени, друг път по-малко, защо някога са по-ясни, а някога по-тъмни и т.н. Между всички тези неща има известно съотношение. Ако разглеждате така нещата, ще дойдете до положението да разбирате вътрешния смисъл на живота. Окултистите казват за чувствата на някого: астралното му тяло не е в правилно съотношение с физическото му тяло, или пък менталното тяло не е в правилна връзка с физическия му мозък. Менталното тяло заменям с мозъка, астралното с дробовете, а физическото със стомаха и казвам, че отношението между стомаха, дробовете и мозъка не е правилно.

И тъй: Наблюдавайте ушите на хората, дали имат много гънки, широки или тесни са; наблюдавайте и очите на хората, достигнали до дълбока старост, и у младите също. И като се приложат правилно тези възпитателни методи и в семейния живот, веднага всички мъже и жени ще се разберат помежду си. Това е учението, което Христос е завещал на съвременното човечество. Мъже и жени, които ще се женят, не трябва да имат еднакъв темперамент, еднакъв мозък, пръстите и носовете им не трябва да бъдат еднакви. Туй е новото и старото в света. Ако пръстите на мъжа са по-дълги, на жената трябва да са по-къси. Когато избирате слугиня, ще гледате да съществуват същите отношения между господарката и нея. Всеки човек е роден за известна работа, която ще отговаря на това, с което се заема. Американците добре съзнават това нещо и като избират слугиня, представят я на френолог за изследване. Той се произнася дали е годна или не. Така и всички насекоми, животни са създадени от Бога за известна специална работа. Когато човек намери своето място, за което е определен, той е щастлив, в противен случай той е нещастен. Затова в бъдеще трябва да има такива училища, които да изследват хората, с които започваме някакво предприятие, и с това ще се избегне голяма част от нещастията. Хора, които живеят по тези закони на природата, по-малко страдат. А ония, които не живеят така, съдбата ги гони. Спрете се върху този книжник и разсъждавайте за старите и новите неща. Целия свят няма да повдигнете, но на вашия свят и на вашите близки можете да помогнете. Ако устните ти са бледи, моли се да се зачервят; ако носът ти е сплеснат, дишай дълбоко, за да се разшири; ако очите ти са мъжделиви, моли се да се изяснят. Негативната страна трябва да стане положителна. Ако усещаш сърцебиене, това показва, че в твоите чувства има някакво раздвояване. Тури повече любов в сърцето си, пусни свободно чувствата си, сърцебиенето ще изчезне.

Ограничението на чувствата предизвиква известна промяна в мозъка, мозъкът – в кръвообръщението, кръвообръщението – в стомаха и т.н. Сърцебиенето е резултат на борба между две чувства. Премахнете борбата, и сърцебиенето ще изчезне. Имаш главоболие, махни мисълта, която те

мъчи, примири противните мисли, и главоболието ще изчезне. Някой фалирал търговец започва да се безпокои, и глава го заболи. Премахнете противодействието в мисли и в чувства, и вие ще бъдете здрави. Това е наука, воля, християнство, култура, религия: да владееме себе си и да помагаме на ближните. Като срещнем някой нервен човек, ние го избягваме. Не, по друг начин трябва да му въздействаме. Така постъпват и при такива случаи, когато някой се провини в нещо. Веднага го осъждат на затвор. Не, съденето трябва да става по правилата на този книжник, който изважда старите и новите неща. Трябва да реформираме в този дух и училищата, и съдилищата, и съвременния строй, за да може да подмладим всичко – и семействата, и всички да бъдем радостни. Това иска Господ. Едно време са мислили, че религиозните хора трябва да ходят с наведени глави. Който държи надолу главата си, показва, че тя е много пълна, има да плаща. Който прилича на въпросителна или запетая, значи, че има много да дава. Който вдига нагоре главата си, това показва, че тя е празна. От него няма и какво да се взема. Хокането е признак на старите хора. Днес хорат само се хокат и карат. В трамвая всеки ден се карат кой да седне, къде да седне и т.н. – това значи, превземат позиции и след малко пак ги напущат. Това е новото учение: да не изразходваме безразборно своята енергия, а да я пласираме точно на мястото ѝ. Иначе ще влиза лекарят в такава къща и ще нарече тези хора неврастеници, хиперстеници, маниаци и т.н. Такива хора, според мене, страдат от недоимък, от изтичане на енергията им. Това е малокръвието.

Турете в съгласие вашите мисли, вашите чувства и вашата воля и старайте се от новото и вехтото да създавате вашия бъдещ живот.

Беседа, държана на 29 юни 1919 г.

1919_08_19 Обяснение върху обстановката на залата за събрания
Издателство Бяло Братство
Беседи, обяснения и упътвания от Учителя - 1919

ОБЯСНЕНИЯ ВЪРХУ ОБСТАНОВКАТА НА ЗАЛАТА ЗА СЪБРАНИЯ

Дадени при първото въвеждане в нея на 6|19 агуст 1919 г. — Преображение, 7 ч. сутринта.

Задръжте в паметта си обстановката на стаята, тъй както си е. Това са неща наредени по известен закон. Всяко нещо тук има своя смисъл, нищо не е излишно.

Виолетовата краска над вратата показва, че трябва да бъдете силни; зелената иска от вас да се развиете в Божията добродетел ; розовата — сърцето ви да е изпълнено с любов; синята — умът ви с вяра; портокалената означава проявление на физическия живот. Тази картина с концентрични кръгове показва пътя на развитие на човешката душа, първоначалния произход на човека — как той е започнал живота си. Другата картина — пентограмата — показва човека в сегашното му състояние — пътя, по който е минал. Образът на Христа, който виждате тук, представя сегашното стремление на човека да се приближи към Христа, Човек е тръгнал от добродетелите нагоре, влязъл е в рая: дървото, което виждате, е райското дърво; после съгрешил, минал през мъдростта, която се добива чрез изпитание; а най-после минал чрез любовта и влязъл в спасението. След това ще се възкачи през пътя на правдата, посл ще слезе в пътя на истината, и тогава веч ще се съедини с Бога. Добротата, мъдростта, любовта, правдата и истината — това е пътят, през който човек се възкачва. Надписът на пентограмата е: в изпълнение волята на Бога чрез любовта е силата на човешката душа; в изпълнение волята на Бога чрез мждростта е силата на човешката душа; в изпълнение волята на Бога чрез правдата е силата на човешката душа; в изпълнение волята на Бога чрез добродетелта е силата на човешката душа; в изпълнение волята на Бога чрез истината е силата на човешката душа.

Вашата задача през годината ще бъде: да схващате Бога като любов и мъдрост, и чрез тях да всаждате в вашата душа всички други добродетели. Само по този начин може да се развиете и подигнете. За да бжде човек силен в света, трябва първо да започне с любовта. Добродтелта представя самия човек, минал през любовта. Чрез мъдростта човек е научил Божиите изявления към него.

Сега, ще ви дам мотото: в изпълнение волята на Бога чрез любовта е силата на човешката душа, защото Бог е любов. Не можем да изпълним волята Божия, ако не Го обичаме, ако не Го любим. Волята Божия е да бждем всички добродетелни. Да бждем добродетелни — това с отношения на хората едни към други. Трябва да сме добродетелни не само към своите ближни, но и към всички създания — под „ближни" разбирам и всички млекопитаещи, които ни обслужват, и дори малките животинки, те са също наши близки в широк смисъл на думата.

Първото правило, за да придобием любовта, е непременно да имаме смирение. Любовта е качество, което познават само смирените, слабите; тя е техен дар. Силните хора, които уповават на себе си, не знаят какво нещо е любов. Ние страдаме не от любов, а от многознание, от много сила. В света има две сили: сила без любов и сила с любов. Първата — силата без любов — е физическа сила, която руши, а втората — силата с любов—е божествена, която твори. И тъй, когато кажем, че трябва да сме силни, разбира, че трябва да имаме силата на божествената любов.

Вън от това, което казах дотук за вашата задача през годината, ще ви дам, като лозинка, „Добрата молитва" — да размишлявате върху дълбокия смисъл, който тя съдържа. Четете през деня по едно изречение от нея, и принципите, които са легнали там, да се одухотворят във вас чрез закона на любовта.

(Следва първата публична беседа „Мировата любов", държана същия ден, 10 ч. преди пладне, в читалището „Надежда", гр, Търново).

1919_08_19 Мировата Любов
Издателство Бяло Братство
съборна беседа

МИРОВАТА ЛЮБОВ

Предмет на моята беседа ще бъде Мировата Любов. Аз употребявам тази дума в малко по-обширен смисъл, отколкото обикновено се разбира. Може да запитате какво общо има с нас Мировата Любов. Отговарям: същността на Живота - това е Мировата Любов. Любовта е която носи условия за Живота, тя е главният стимул на Земята, т.е. идеал, към който всички се стремим. А самият Живот пък, за да се изрази в пълнота, подразбира свобода на действия. Той се развива в четири посоки: в обществена, политическа, културна и духовна. Това са области на една и съща реалност. Под думата Любов аз не разбирам онази обикновена любов, която изгасва като въглен във водата. То не е Любов. Истинската Любов е въглен, който никога не изгасва. И който разбира смисъла на този жив въглен, той е разбрал смисъла на земния живот. Затова именно и древните мъдреци, и старите алхимици са се стремили да изучат и са схванали същината на този жив въглен. Ония, които не са запознати със свойствата му, казват, че Любовта изгаряла човека. Да, има предмети, които изгарят, но има пък и такива, които не изгарят; както има метали, които се окисляват, и други, които не се окисляват, т.е. горят без да изгарят и затова ги наричат "благородни метали".

Вие може да ми зададете друг въпрос: "Какво ни интересува нас някакъв идеал, когато се намираме в такива лоши условия на живот?" Но аз пък ще ви попитам можете ли да докажете действително, че условията на живот са лоши? То е само предположение. В Живота има толкова лошавини, колкото и добрини, толкова падания, колкото и ставания, толкова загуби, колкото и печалби. Едните и другите условия в края на краищата се уравновесяват. Туй, което наричаме лоши условия в Живота, то е наше субективно схващане - човешко умуване. Хората казват, че човечеството днес боледува, но аз възразявам. Болестите са анахронизъм, нещо преходно, което зависи от самия човек, защото той има толкова възможност да бъде здрав, колкото и болен. Болестите не са нищо друго, освен упътване за изправление, защото човек започва да се развива само тогава, когато се противодейства на неговата воля. Туй може да се провери винаги в Живота. Всички велики хора са страдали и страданията именно са били стимул за тяхното повдигане. Ония, обаче, които не са имали никакви спънки, а напротив - са имали удобства, са останали назад. Съвременните хора искат да бъдат богати, но трябва да направят избор, защото има два вида богатство: богатство, с което могат да ги спуснат в

дъното на морето, и богатство, което ги въздига. Ако се намерите на някой океански параход като "Титаник" и носите раница с четиридесет килограма злато, а до вас стои друг, който няма такава тежест, кой от двамата има възможност да се спаси, когато параходът почне да потъва? Вие ли, който носите раницата със злато, или онзи, който е без такава? Сами си отговорете. Думата злато аз разбирам в много по-обширен смисъл, отколкото обикновено хората й дават. За мен златото е емблема на знание - да разбираш ония закони, чрез които можеш да работиш в света, да владееш природните сили, да ги направляваш така, че да бъдат полезни на теб и на другите. Ще рече: знанията, които имаш, да не се окисляват, да не изгарят, а да се запазят и използват за добро.

Ще ви представя един окултен разказ. Някого в едно царство всички граждани и гражданки живеели щастливо. Живеели братски и били щастливи, понеже техният цар не бил женен. Гражданите се заинтересували: "Как тъй нашият цар да стои сам; да му намерим някоя красива мома, да го оженим, за да имаме наследник в бъдеще, защото другояче нашата държава ще пропадне". Избрали най-красивата мома и венчали младия цар за нея. Тя родила две дъщери. Едната - толкова красива, че привличала всички с хубостта си. А другата - толкова грозна, че всички я отбягвали. Но нещастието било там, че когото от поданиците поглеждала красивата дъщеря, заболявали го очите; когото пипнела, осакатявал; когото срещнела из пътя на разходка, здрав не се връщал в дома. И така осакатели всички поданици. Като излизала грозната сестра, обаче, когото поглеждала, оздравявал и на когото полагала ръка, излекувал се. Вие ще речете, че това е само разказ, че не е действителност. Не е разказ, а самата действителност - това е сегашният живот.

Вашият син - целомъдрен, честен - погледне някоя красива мома; веднага неговият характер се променя, умът му потъмнява, сърцето му се извращава, защото красотата стимулира само външната проява на човешкия живот, т.е. чисто физическата му страна.

Искате да бъдете красиви, да бъдете богати, да бъдете силни и т.н., но аз ви питам кой красив, кой богат, кой силен човек досега не е умрял? Някои ще възразят: "С вашите идеи хората гладни ще умрат". Ами вие с вашите няма ли да умрете? Бих желал да видя някой, който не умира в едно или друго направление. Не само умират, но някои погиват. Друг иска да стане добър, за да не страда. Не, колкото си по-добър, толкова повече ще страдаш. В какво се състои тогава разрешението на въпроса ще попита друг. Само в това, че добрият знае защо живее, знае защо страда и умира, а лошият не знае това. Това е разликата. Не мислете, че смъртта е нещо естествено, в реда на самата Природа. Било е време, когато човек е бил безсмъртен. И

ние можем да не умираме. Но знаете ли в какъв смисъл употребявам "да не умираме"? - В смисъл да не грешим. Човек, който греши, всякога умира. Умираме, защото нашите деди и прадеди са грешили. И ние постоянно грешим, защото носим резултатите на своите минали прегрешения. Това източните народи наричат карма или закон на причините и последствията. Тези причини засягат не само отделния човек, но и обществото, и цялото човечество в неговата съвкупност. Като ви говоря това, аз имам предвид една велика Истина, която можете да проверите всички. Не говоря за теория, а за опит. Учението, което проповядвам, мога да го подложа на жив опит.

Днес хората се запитват: "Ти вярваш ли, или не вярваш?" В света всички хора вярват. Не съм срещнал човек да не вярва. Само че има разлика във вярванията. В онова царство, за което ви говорих, че хората са страдали от красивата царска дъщеря, явил се един велик мъдрец, който носел една ябълкова семка и им казал: "Аз ви нося лек против вашите нещастия". От тази семка израства дърво, високо десет метра, дава сочни плодове, които тежат по половин килограм, и всеки, който яде от тях, няма да бъде заразен от погледа на царската дъщеря. Това е Дървото на Живота. Хората не посели семката и не дочакали да даде плод, но я взели, един на друг я предавали и казвали: "Чувате ли, тази семка ако се посади, израства такова и такова голямо дърво и дава сладки плодове по половин килограм, които лекуват болни". Всички почнали да говорят за семката и все вярвали в целебните свойства на нейните плодове. Най-после изгубили семката и почнали да казват, че това, което се говори за нея, е невярно и глупаво; може ли да съществува толкова голямо дърво и да дава такива плодове; лъжа е. И престанали да вярват.

Когато някой от сегашните хора каже, че не вярва, казвам: приятелю, изгубил си семката. Ти можеш да бъдеш учен, сериозен човек, но нямаш ли в себе си тая семка - Любовта, ще бъдеш подложен на хиляди страдания. Няма да се спирам да обяснявам какво нещо е религия. Това вие сами ще си го разрешите, защото сега ви говоря за Любовта. Питам имаме ли ние тая семка? Кой от великите учени в миналия и сегашния век е донесъл тази семка? Някои ще отговорят, че Христос я донесъл. - Къде е, я да я видим? Исус Христос страдал, възкръснал, но я да видим плода на това страдание и възкресение. Изгубена е семката!

Ще продължа разказа. Този същият мъдрец се явил втори път в онова царство и казал: "Понеже първия път вие изгубихте семката, сега няма да ви я дам да я предавате от ръка на ръка, но като намеря най-достойния гражданин, ще му река: Приятелю, ти имаш хубава градина, аз ще посадя семката, а ти ще я поливаш и наглеждаш; и след пет-десет години ще

имаш плодове, цяр за всички".

Вие трябва да посадите тази семка и да се ползвате от нейните плодове. А първият плод на тази семка е Любовта, която трябва да цари между всички хора, безразлично от какво верую и от каква народност са. Те трябва да се издигнат по-високо от дома, обществото и народа си. Любовта трябва да обхване цялото човечество, понеже всички сме негови членове. То съставлява общ организъм и когато бъде добре нему, ще бъде и на народа, и на обществото, и на дома, и на отделния индивид; и обратното.

Не искам да засягам никак вашите възгледи. Моето намерение не е това. Говоря принципиално. И затова не искам да се бъркам в недъзите - обществени, политически, културни и духовни. То не е моята задача и то не разрешава въпроса. Когато вляза в един дом, в който хората страдат от глад, не трябва да им проповядвам, че Господ ще помисли за тях, и да ги оставя с тази мисъл. Няма да им кажа "вярвайте в Бога, имайте упование в Него". Аз поддържам следния принцип: да нося на гърба си винаги пълна торба с хляб, та като отида в някой дом, където хората са гладни, и видя, че се карат, да им кажа: "Сложете трапезата и елате да ядем". Тогава ще се възстанови мир и спокойствие в дома.

Съвременните хора имат превратно схващане за Живота. Те казват "да оправим обществото, света". Идеални работи, но как да възпитате обществото, своите синове и дъщери, политическите мъже, учителите, свещениците, проповедниците? - Аз съветвам всинца ви да идете и проучите живота на пчелите - те ще ви научат как трябва да възпитавате. Когато искат да си създадат царица, те приготвят за нея особена храна; за пчелите-работници - друга храна; за търтеите - друга. Пчелите умеят да уредят своя живот много по-добре от хората, които само мъдруват. Това не е упрек, но указание, че ние трябва да проучим по-нашироко Природата, която стои пред нас и в която са вложени всички закони и образци за преуспяване.

В Мировата Любов ние ще добием повишение на нашето съзнание. Да чувстваш вибрациите или да слушаш гласа на всички страдащи хора и да им помагаш, то значи да помагаш на себе си, на народа си и на човечеството едновременно. Онзи, у когото се е пробудило и действа това чувство, който се е освободил от всички материални пречки, може да се проектира навсякъде в пространството и да помага на всекиго. Ще кажете: "Как е възможно да помогнеш някому, без да го пипнеш?" На този въпрос аз задавам друг: Слънцето, което е далеч от нас деветдесет и три милиона мили, пипа ли ни със своите ръце? - Не. Само като погледне от такова далечно разстояние, всичко затрептява в Природата, започва да расте и да

дава плод. Някои казват "да вдигнем ръка и да благословим". Хубаво, но като вдигнете ръка, трябва да дадете нещо така, както Слънцето всеки ден вдига ръце над вас и изпуща енергия, сила върху болни и здрави същества. Ще рече някой "какво ще се занимаваме със Слънцето?" Не ви казвам да се занимавате с него, но да го използвате. Ако някой е неразположен духом, да се попече на слънце; ако е изгубил своята енергия, да се изложи на него; ако е разочарован в своя идеал, ако не му стига умът как да работи, нека излезе на слънце да го понагрее.

Някой ще възрази: "Господ е, Който ще помогне". Като говорите за Господа, аз ви питам какъв е вашият Господ? - Господ е вътре в нас. Когато Го почувстваме, когато заговори в нас, ние обикваме всички хора еднакво и сме готови да се пожертваме за тях. Христос, като е казал "няма по-голяма любов от тази, да положи някой душата си за приятеля си", иска да каже: да даде необходимите условия на своя приятел да живее. Нашата любов към ближния да не бъде такава, че да го считаме като грешник и да го спасяваме, но да го считаме като брат, приятел и да му дадем всички условия да живее и да се развива. Не мислете, че вие ще начертаете нов път на Живота. Не, пътят на Живота на всеки едного е начертан и е строго математически определен. На всекиго е определено какво ще стане от него, как ще живее и как ще се развие животът му. Това е законът на постоянните причини и последствия.

В Божествения закон на Любовта няма дисхармония. Когато разберем Любовта като една такава сила, тя ще се всели в нас. Тогава ще бъдем силни да изправим всички обществени недъзи не по механически начин, но чрез Любовта. Когато обществото насочи любовта си към когото и да било, ще измени ума му и ще даде направление на живота му. Ето защо, когато казваме, че Бог е всесилен, подразбираме съвкупността на цялото Битие, на всички същества, на които мисълта е насочена към нас като творческа сила. Всичко, което у нас е лошо, то не е Божествено, то е наше. Ние сме създали съвременния лош живот и строй. Ако ме попитате защо Бог е създал така света, ще ви отговоря: зная, че светът е създаден другояче, а така, както го виждам, намирам, че е развален от хората.

Всички тук, които ме слушате, имате разни възгледи за Живота. Не само вие имате свои възгледи; такива имат и млекопитаещите, и птиците, мравките, растенията - всички живеят според своето разбиране. Но това още не е самият смисъл на Живота, той е по-богат, по-обширен. В човешката душа се крият способности и сили, които могат да се пробудят при особени условия. Всеки от нас може да направи малък опит. В какво седи този опит? - В следното: най-първо мислете, че във вас са вложени всички условия да станете истински човеци. Ако не можете да използвате

тези условия, това не показва, че във вас няма тези възможности; то показва, че не сте намерили и приложили методите. И съвременните учени хора, и философите от хиляди години се стремят да намерят тъкмо тези методи, за да се повдигне човечеството.

Ние нямаме и религия, която да внася безсмъртие у човека. Аз казвам, че действително православна религия още не съществува в света. Като казвам това, някои могат да ме питат към коя религия принадлежа. Отговарям: към никоя съвременна, куха, без съдържание религия. Аз ще ви кажа към коя принадлежа и ще ви определя какво нещо е религия - най-кратко определение: религията е връзка между Любовта и Мъдростта. По-добро определение на религия от това няма. Онзи, който е намерил тази връзка - Любовта да действа в душата му и Мъдростта - в ума му, той има религия, той разбира закона и самото безсмъртие. Тази религия ни прави подобни на Бога. Как може да бъде човек подобен на Бога? - Да не умира, защото Бог е безсмъртен. И Христос казва: "Бъдете съвършени, както е Отец ваш съвършен". А не може да бъде човек безсмъртен, ако не е съвършен. Ще попита някой: "Ами защо светиите умряха?" - Защото понесоха греховете на хората. Когато се освободим от греховете, ние не ще умираме, а ще дойдем в онова положение, което е същината на туй Учение - да живеем в Любов и Мъдрост. Човек, който няма тази Любов, не може да бъде религиозен и безсмъртен. Според туй определение (схващайте ме добре), да не умираш значи да си господар на всички положения в Живота: да ти еднакво радостен и когато страдаш, и когато се радваш; да ти е еднакво, когато губиш и когато печелиш. Кого ние похваляваме днес в живота, нали всички ония герои, които са страдали и умрели? На кого издигаме паметници и полагаме венци - на крадците ли, които са грабели чуждото, на богатите ли, които са натрупали милиони, на философите ли, които са се отличавали със знания? - Не, а на ония, които са страдали и се самопожертвали за човечеството; на тях последното отдава почит и дан.

Съвременните хора често обичат да се надхитруват със софизми по отношение съществуването на Бога и питат има ли Господ. Аз философски не разрешавам въпроса, а казвам просто, че Господ съществува тъй, както Слънцето грее. Представете си, че сте будни все нощно време, а денем, когато Слънцето грее, спите; че вас ви събуждат винаги, когато Слънцето залязва. Вие изучавате света все нощно време и след двадесет години казвате "няма Слънце". Аз възразявам: изменете начина си на живот, спете нощно време и бъдете будни денем, когато Слънцето грее, и ще го видите. Същото е и с богаташите, които са потънали в тежестите си. Не ги осъждам, но посочвам тяхното нещастие. Те се намират в дъното на океана и затова слънчевите лъчи не могат да проникнат до тях. Как могат да се спасят? - Като оставят златото в дъното на океана. - Но има ли горе живот?

- Много по-прекрасен. Тези милиони могат да бъдат мислите ви да спечелите богатства и да заемете високо положение или да завладеете света. Освободете се от тези мисли. Я кажете кой министър оправи България, кой оправи Англия, къде е стара Гърция, къде е Рим със своята слава? Не оспорвам, че човек трябва да има стремежи, но казвам, че ние вървим в крива посока, криво разбираме на Живота и че на това криво разбиране вече трябва да поставим кръст.

Двама гръцки скулптори искали да покажат своето изкуство, кой по-добре го разбира. Единият от тях изваял грозд, толкова естествен, че привлякъл и самите птици, а другият изработил богиня, толкова красива, и метнал отгоре й воал, толкова деликатно, че другият му рекъл: "Я вдигни воала да я видя по- хубаво!". Този пример показва, че оня, който изваял богинята, е бил по-изкусен. Но питам ви: и тези двама художници не умряха ли? - Умряха. Вие можете да разбирате много добре всеки закон, може да сте философ, държавник и т.н.; то е само изкуството на двамата художници, сянката на нещата, не е същността на Живота. Същността на Живота е да влезем в хармония с него. А ние още не сме влезли в тази хармония. Аз оспорвам твърдението на съвременните хора, че те живеят истински Живот. Те не живеят такъв, а страдат и се мъчат.

Според мен има мъчение, труд и работа. Ние сме още в мъчението, а Животът започва с работата. А работата е съзнателният Живот - да разбираш как да си господар на себе си, на ума и на сърцето си и никой да не може да те подкупи. Да имаш онази велика Любов, що въодушевява. И тя не само да те въодушевява, но и да бъде постоянен стимул, както са топлината и светлината за растителния живот. Съвременните хора аз ги уподобявам (ще ме извините за сравнението) на следното: един учен, умопобъркан човек, бил поставен в една голяма зала на лудницата, в която прекарвали времето си около петдесет умопобъркани. Той се занимавал със събиране на сламки и от тях правел купчинки, които през деня пренасял от един ъгъл на друг и на другия ден пак повтарял същото. Хората приличат на този човек и питат защо са нещастни. Защото трупат сламки. Трябва да дойде онзи благодатен вятър, който да помете всички сламки, а с тях - и нещастията.

Ние трябва да постъпваме спрямо своите ближни като онзи светец, който отивал да се разговаря с Бога. И като минавал покрай един богат човек, последният му казал:

- Кажи на Господа, че ми дотегна това богатство. Да го отнеме, за да живея като хората.

- Много добре - казал мъдрецът, - ще кажа на Бога.

Повървял по-нататък и видял един бедняк, който пък му казал:

- Кажи на Бога, че ми дотегна този живот. Стига съм ходил гол и бос. Да ми даде дрехи, изобщо - да измени условията на живота ми.

- И твоята молба ще представя - рекъл мъдрецът.

Отива при Господа и му разправя за двамата. Господ му рекъл:

- Кажи на богатия да стане недоволен и да започне да роптае против Мен и Аз ще му отнема всичкото богатство; а на онзи бедняк кажи да бъде доволен от живота и всичко ще му се даде.

Връща се мъдрецът и казва на богатия какво му поръчал Господ, но богатият възразил:

- Как мога да направя това?

- Тогава богатството ти ще остане.

Минава край бедняка и му казва поръчаното от Господа, но и той му възразил:

- Как мога да бъда доволен при такива лоши условия?

Тогава мъдрецът му казал:

- Ще ходиш гол и гол ще бъдеш погребан.

Вие казвате, че починалите били при Бога, а отивате на гробищата да им четете молитви и да ги поливате. Могат ли те да бъдат едновременно и на гробищата, и при Бога? Онзи, който е горе, трябва да каже на онези, които са долу: "Вие мислите, че сте мъртви; почнете да благодарите и ще възкръснете". Това, което ви казвам, не го вземайте за упрек, че имам намерение да укорявам когото и да е за неговите вярвания. Излагам само ония лъжливи схващания за Живота, които са вмъкнати в нас и които ни тикат в крив път, за да сме в дисхармония със самия Живот. Ние искаме да живеем, а при това се готвим за смърт. Онзи, който е намерил закона на Мировата Любов, на туй Космическо съзнание, той вече не умира. Може да му забиете гвоздеи на ръцете и на краката, може да го разпънете на кръст, може да го положите в гроба - той е в състояние да оживее пак.

Онзи, който не е научил този велик закон на Любовта, неговият камък никога не ще бъде отвален от гроба.

Днес хората все това говорят: "Ние сме грешници, грешници". Не искам вече да чувам такова нещо! Туй, което аз зная, е, че хората по естество, в душата си са добри, а поради заблуждения и воля са лоши. Те търсят щастие и мислят, че по този път, по който вървят, ще го намерят. Няма да го намерят, защото и техните бащи и деди са го търсили все по същия път и не са го намерили. Христос е казал: "Онези, които чуят гласа на Сина Человеческаго, ще оживеят". А що значи Син Человеческаго? - Синът на Мъдростта и Любовта. Онзи, който е съединил Мъдростта с Любовта, той е оживял. И вие, когато чуете този глас, ще оживеете, ще възкръснете. Туй именно е учил Христос. Ако посадите семката, за която ви говорих, а не само да я приемате и предавате на хората от ръка на ръка, ако я посадите в сърцата си, ще дойде оживяването и възкресението, което толкова очаквате. Тогава Животът ще влезе в своя естествен Божествен път.

На всички майки, които ме слушате, мога да дам правило как да имате синове и дъщери, каквито вие искате. Онези девици и момци, които ме слушате, мога да ви кажа смисълът на вашия живот в какво седи. Вие ще се ожените, женитбата е благословено дело, но има три вида женитба. Едната наричаме търговско съдружие; другата - женитба на господар със слугиня, т.е. мъжът-господар, а жената-слугиня и обратното; и третата е съчетание, когато мъжът и жената живеят в Любов и Мъдрост, когато живеят един за друг, когато жената не само няма да каже на своя възлюблен горчива дума, но даже няма да отправи гневен поглед към него и при най-големи негови погрешки ще излива любов към своя другар. Само при такава женитба в света могат да се родят добри деца, мъдреци, светии - служители на цялото човечество. Ако майката, която е заченала своето дете, е въодушевена от велики идеи за човечеството, тя още в бременно състояние ще предаде на детето си всички качества. Тя е като Бог на детето и може да направи от тази кал там каквото иска; защото излезе ли веднъж от утробата на майката, детето става вече независимо в мислите и чувствата. Ако майката вложи всички свои качества на Любов и Мъдрост в детето си при деветмесечното бременно състояние, детето ще има към своята майка през целия си живот хубаво разположение и всякога ще бъде готово да се жертва за нея. Когато някой син каже на майка си "защо си ме родила", разбирам, че майката, когато го е носила, е мислила противни неща или пък баща му е бил в такова състояние. Синовете и дъщерите носят мислите на своите родители. Това е заключението, до което и съвременната наука е дошла.

В такава обща беседа, естествено, аз не мога да се спирам по- надълго на

въпроса и подробно да развия тези принципи. Трябват училища, в които младежите да се възпитават върху тия велики закони - как могат да станат добри майки и бащи, а също и строители на бъдещото общество. Има една книга, написана, мисля, от някой българин, с много хубаво заглавие: "Строители на съвременна България". Обаче, да знаеш как да строиш, то е велико, свято дело.

Може би се съмнявате в това, което ви казвам. Няма защо да се съмнявате. Вие грешите, като се съмнявате. Изхвърлете съмненията от душата си, защото моето съмнение във вас е съмнение в самия мене и вашите съмнения в мене са съмнения в самите вас. Аз не се съмнявам във вас. Имам всичката вяра, че от вас в бъдеще могат да станат добри хора. Някои от вас сега се намират още в ранно състояние. Някои още не сте на нивата, но след хиляди години, когато ви срещна, ще има голяма разлика в сравнение със сегашното ви положение. Ще кажете "може ли да се срещнем след толкова години". - Разбира се, че ще се срещнем и ще се разберем много по-добре, отколкото днес. Сега вие гледате критически и си казвате: "Този човек, като се е явил тук да ни говори, има нещо - може да ни омотае. Опасна е тази работа, да бъдем нащрек!" Имате право. И аз да бях на ваше място, така щях да мисля.

Сега, като пътувах от София за насам, седях до едного. Гледам, че си попипва кесията в джоба и в същото време поглежда мене и другите и вероятно се питаше дали не сме от ония хора, които вземат, а не дават, дали той ще влезе в нашия джоб, или ние - в неговия. Не съм аз от онези, които бъркат в джобовете. Аз мога да ви оставя вие да бъркнете в моя джоб, да вземете каквото можете. Само когато почнем така да мислим, светът ще се оправи. В света трябва да има изобилие: изобилие в мозъците, изобилие в сърцата, даром да си отваряме сърцата един на друг.

Аз не разглеждам съвременното общество така, както вие. То и така ще си умре, нему никой не може да помогне при тия мисли. Може, но как? - Ако се изменят условията. Ще ви преведа за това един пример. Когато върлуваше испанската болест и задигна шест милиона души из целия свят, попитаха ме как да се лекуват. Казах им, че не съм лекар, но според законите, които зная, да пият вряла вода и да ядат топли картофи и след седмица или десет дни кризата ще мине. Сега някои ще кажат: "Мислиш толкова ли сме глупави - да сме яденли картофи и пиели вода!" Не че сте глупави, но ви казвам един метод на лекуване. Направете опит. Нека кажат всички ония, които са опитали, какви бяха последствията. А лекарите какво правеха? - Туряха инжекции и повечето болни заминаха за онзи свят - за седемнадесет дена се поминаха хиляда и седемстотин души в София. И обясняваха: "А, имаше криза, усложнение и т.н." Казвам: тия хора

трябваше да пият вряла вода и да ядат топли картофи. Пиенето на вряла вода също е инжекция, но отвътре, а не отвън; работата е да се знае къде да се постави.

И сега, ако питате как ще се излекува България, казвам ви: вряла вода да пие и топли картофи да яде. Като казвам "вряла вода", трябва да знаете откъде да черпите водата. - Оттам, дето я пие оселът, защото той избира где има хубава вода. Ако употребявате вряла вода, тя ще внесе у вас онези елементи, че деветдесет процента от съвременните кризи, които разяждат обществото, ще изчезнат. А врялата вода и топлите картофи - това е Живот в Любов и Мъдрост.

И тъй, Мировата Любов ще ни тури във връзка с Живота, да разбираме смисъла на всичко - на всяко цвете, дърво, извор, планина, дом, човек. Тя ще ни разкрие великата тайна на Живота, да разберем отношенията си един към друг. Когато тя влезе в нас, ще ни направи мощни, герои, да побеждаваме. И не един опит, но ще направите най-малко деветдесет и девет и стотният ще сполучи; той няма да направи изключение. Значи, ще трябва да постоянствате. Всичко туй е вярно и в Живота. Боледува ли човек, има ли известни нещастия, определено е математически колко време ще продължават. Понеже всички болести се дължат на известни живи същества, на микроби, чийто живот не е в съгласие с онзи на болния. Болестите ще съществуват, докогато допускаме тези микроби да съществуват у нас и да оставят там своите излишеци.

Ако някой би ме попитал докога ще има убийства в света, ще му отговоря: докато има убийци. Докога ще има кражби? - Докато има крадци. Но крадците не са се родили, тях ги е създало лъжливото схващане на Живота. Убийците, това са чада на една стара култура. То са лошите идеи, които, като влязат в човека, може да го убият. Съвременната наука показва, че човек може да се хипнотизира, може да му се внушат мисли да извърши престъпления. Знаете, че са правени много опити с младежи, които не са поставени при благоприятни условия, и се е установило, че техният морал не може да издържи изпита. А Мировата Любов създава онези благоприятни условия, които премахват всички отрови в обществото.

Всяко неразположение, всяка лоша мисъл, всяко лошо чувство, всяко лошо действие се дължи на вибрациите на известни материи, които съществуват у нас, и които се проявяват в нашия живот. Следователно, човек, за да бъде добър, за да проявява добри желания и добри мисли, трябва да събира чиста, ефирна материя и да организира своите сили. Грубата материя е като основа за зараждането на престъпления. И дето е казано "Ония, които чуят гласа на Сина Человеческаго, ще оживеят", значи: ония, които

разберат закона на Мъдростта и на Любовта, няма да бъдат подложени на лоши условия. Ако живеете в някоя изба, дето не прониква слънце, естествено там ще има условия да ви хване ревматизъм или охтика, хипохондрия и други болести. Излезте на слънце, защото благоприятните условия са над повърхността на земята. Освободете се от чрезмерна влага и тогава ще внесете нови условия в живота си. Що е влагата у човека? - Чрезмерните желания създават влага. А чрезмерните пък крайни мисли произвеждат сухота. Ще рече, и влагата, и сухотата в своите крайни прояви имат лош резултат за Живота.

Сега, в тази Мирова Любов, дето съзнанието се е повдигнало, се намират опорни точки за развитието на човека. Ще ви дам един пример: имате ръка, която често вдигате и свивате пръстите й. Защо едни пръсти са по-големи, а други - по-малки и защо палецът е отдалечен? Когато ръката рече да действа, всички тия пръсти се събират и палецът идва отгоре да им помогне; човек хваща рало или каквото и да е друго оръдие и работи. В едно общество, което е създадено, да речем, като ръка, едни могат да бъдат търговци. Малките пръсти, това са търговците, ние ги наричаме базиргяни, съвременни практични хора; безименните пръсти, това са хора на културата, на науката; средните - на правосъдието и политиката; показалците - на религията и на личния живот; палецът - на Божествения свят, разумното у човека. Всички тия пръсти трябва да се съединят и да действат. Докогато обществото - политиците, културните и духовните хора - са разединени, не могат да произведат онзи ефект, който произвежда ръката, когато събере всичките си пръсти на работа. За да съедини човек своята ръка, трябва воля. А когато вложи воля, внесе своите мисли в областите, които току-що споменах, и каже "елате на помощ", всички ще се съберат като пръстите на човешката ръка и ще извършат чудеса.

Следователно, велика философия е вложена в ръката. Всеки ден, когато погледнете вашите пръсти, помислете за вашите отношения, за отношенията на Любовта към Мъдростта. Палецът представя Божественият принцип, който трябва да се употреби за благото на всички велики хора, на цялото човечество; показалецът - за религията и личния живот; средният пръст влага правото и политиката в полза на човечеството, разбира лошавините на живота и създава законите; безименният влага културата; кутрето - материалните облаги. Палецът е готов да се самопожертва и казва на другите пръсти: "Ако се съедините вие четиримата, ще ви подкрепя и аз и работата ще бъде свършена". Някои оратори, когато говорят, вдигат и махат ръце, па и аз вдигам и махам ръка към вас. Защо? - С това казвам на всинца ви да намерите отношенията на Любовта към Мъдростта, да познаете вашите права и задължения към вашите близки, да намерите и приложите великите принципи на тази

Божествена наука за благото на обществото, за повдигане на младежта. И така да подобрите икономическите си условия: да има масло, зарзават, жито, плодове - всичко в изобилие. Ето това означават пръстите на ръката.

Ако всички хора знаеха как да свиват пръстите на ръката си, щяха да бъдат в друго положение. Но българинът вдига ръката си в юмрук, ей така, и казва "мога да ти пукна главата", както англичаните и американците се боксират по носовете. На такъв, който свива юмрук против мене, аз казвам: с тебе мога да върша работа, защото с тебе ще се разберем; ела при мене. Аз бих желал да имам работа с онзи, който има свити юмруци. Детето, когато се ражда, е със свити юмруци, което показва: "Аз ще порасна и ще завладея света!". А когато човек умира, разперва ръце, като да казва: "Умирам, не можах нищо да направя. Господи, прости!" Но Господ знаете ли какво отговаря на такъв? - "Не си знаел как да свиваш пръстите си". Защо и вие страдате? - Защото не знаете как да свивате пръстите си. - "Ама защо е това нещастие в нашия дом? Защо страда България? Контрибуция ще има ли?" - Ако си държите ръката отворена, ще има контрибуция, но ако си я затворите, няма да има контрибуция. - "Ама какво ще бъде нашето положение в бъдеще?" - Ако знаете да си свивате ръката, ще бъдете свободен, велик народ; но ако не знаете, ще бъдете роби както досега. Може да кажете, че сте свободни, но не сте свободни. Докато не се разбирате, докато си отмъщавате, докато не се обичате и не сте готови да се жертвате един за друг, не сте свободни нито като индивиди, нито като общество, нито като народ, нито като човечество.

Днес аз искам да оставя във вашите умове тази мисъл: всички българи да почнат най-напред да си свиват пръстите на дясната ръка правилно и като свиват пръстите, да знаят какво означава това; да концентрират ума си в своята ръка и да казват: "Всичко, каквото може да се включи в тези пръсти, ще го направя!". Искам да оставя във вашите умове тази мисъл: всички българи да започнат да свиват ръцете си: първо дясната ръка, която е на Мъдростта, а после и лявата, която е на Любовта. Направете една година опит. Проектирайте това в мислите, волята и действията си и ще видите резултата. Ще кажете: "Ние не сме толкова глупави". - Много глупави работи сте правили. Нима онзи, който седи в бирарията пред чаша бира, нима онзи, който дигне цигара и запуши, много умни работи върши? Онзи, който чете вестници, новините на които едва в един процент са верни, нима върши умни работи? А това, което ви казвам за ръката, деветдесет и девет процента е вярно. Вие и като четете вестници, и като пиете бира, пак свивате пръстите си, но като ги свивате, кажете: "Няма да пия, няма да пуша, няма да се гневя, да си отмъщавам на своя приятел!". Свийте си ръката и му кажете: "Благо ще ти говоря!". Не е ли това велика философия? Аз ви уча на един велик закон в Живота, как да свивате ръка,

за да отива всичко на добро. Вложете тази велика мисъл, най-малко - опитайте я. Не мислете, че искам да ви излъжа. Направете един малък опит и след година, когато се срещнем отново, ще ми разправите за вашия опит. И той е най- лесният опит. Може да ви дам и други опити, но те ще ви костват много.

Не искам само да свивате ръката си, но като я свиете, да мислите. Отчаяни сте, искате да се самоубиете или искате да убиете някого; свийте пръстите и кажете: "Не!" Малодушни сте; ще направите същото. Всичката тайна се крие във вашата ръка. Да имате ръце, то значи, да имате най-голямото благо на физическия свят. Какво не излиза изпод човешката ръка! Какви хубави звуци излизат изпод ръката на цигуларя, когато хване лъка, и от онзи пианист-виртуоз, когато засвири на пиано! Ако разбирате този закон - да свивате както трябва пръстите си и през всеки пръст да пращате съответстващи струи мисли, ако вложите всичката си сила в тях, те ще имат такова действие, каквото не може да си представите. Ние пишем с три пръста, но ако вложим в тях всичката сила на нашите мисли, тогава изпод перото ни ще излезе съвсем друго. Това са велики тайни, които са знаели хората преди грехопадението и които сега са забравени.

Ще трябва не само да свивате, но и да разтваряте ръце. Разтварянето на ръцете нагоре към пространството какво подразбира? - Възприемане на енергия. Като възприемате тази сила, веднага свийте пръстите си и проектирайте тази сила в мислите и желанията си; така ще дадете силен подтик на живота си. Кажете: "От великия склад на Природата, дето се крие такава Мъдрост и Любов, искам моите ръце да бъдат поляризирани, да възприема Мъдростта и Любовта, да възприема Доброто, съединителната връзка, която служи между всички хора на Земята". И прегръщането това означава - да дадеш нещо от себе си, от своята любов и своята мъдрост. Когато прегърнеш някого братски и проектираш своята любов и своите добри мисли, ще внесеш живот в него. Момък, когато прегърне така своята възлюбена, ще ѝ даде въодушевление, живот. Онзи пък, който прегръща като октопода и се усеща духом убит, у него нищо няма и нищо не може да даде. Нашите прегръдки, нашите отворени и свити ръце не са току-така - те имат свой смисъл, който Бог първоначално е вложил в тях и който съществува и в Природата.

Ако имам случай да говоря върху този предмет пак, ще продължа беседата си. Сега ще ви оставя с тази мисъл: вие, които ме слушате, да се научите и да научите вашите близки да свиват ръцете си и да прегръщат с Любов и Мъдрост. Само така ще се поправят хората, домовете, обществото политически, културно и духовно. Трябва да се откажете от миналото и да започнете онзи разумен Живот, за който ви говорих и който се възвестява

сега в света. Който от сега нататък не се съобразява с тоя велик закон, за него няма на Земята условия да живее. За хората, които не искат да се съобразяват с него, законите на Природата казват, че трябва да си заминат от Земята. Ако вие сега не вярвате в това, което говоря, проверете и след десет години ще кажете верни ли са моите думи, или не. Велик закон се налага сега на цялото човечество, Велико съзнание се пробужда в света - нещо, което никога не е ставало. То е кипежът на всички човешки души, които искат Свобода. И тази свобода се търси не от единици, а от цялото човечество - от всеки дом, от всеки индивид, от всяка култура и религия. Туй е Божествен кипеж, който повдига цялото човечество. И религиозните хора не само не трябва да спъват неговото течение, но ще трябва да му дадат път, защото инак ще ги прегази. Туй течение носи такива блага, каквито светът до сега не е виждал, но и такива страдания за ония, които ще му се противопоставят, каквито те не са виждали. Земята ще се разтърси така, щото хората ще познаят, че в света има нещо друго, което те досега не са усещали. И Природата има край на търпение.

Да не мислите, че бъдещето на света ще върви по същия начин, както досега? Кажете сбогом на вашето минало! Някои ще кажат: "Аз съм спечелил много пари и оставям две хиляди лева, за да ме погребат". - Съжалявам, че оставяте пари, за да ви погребат. - "Ще оставя пари на обществото за благотворителни цели". - Съжалявам, че оставяте пари със завещание, без да направите приживе нещо. Каквото ще направите, направете го докато живеете. Като умрете, онова, което остава, не е ваше и нямате никакво право да завещавате. Като умрете, хората ще правят с имота и парите, които сте оставили, каквото си искат. Ето с такива нелепи мисли живеете и умирате и се питате отгоре защо са всичките тия нещастия. Завещайте в умовете и сърцата на вашите близки Любов и Мъдрост - те са ценните. Във вашите сърца и във вашите глави се крият ценни неща. Знаете ли колко струват те? - Милиарди. Знаете ли колко милиона години е отишло за тяхното развитие? Знаете ли колко милиона Разумни същества са работили върху ума? Не разбирате какви богатства се крият в мозъка. Той живее и след като тялото умре и изгние. Тъй го виждам. Аз виждам хора, които живеят и по друг начин. Вие ще попитате как може човек да живее, когато умре. Живеете, да речем, като водолази и се попитате може ли да се живее при други условия. Но като излезете на повърхността на водата и снемете вашия костюм водолазен, вече живеете като другите хора.

И ние сега живеем като водолази, обаче като излезем на повърхността, ще заживеем по-другояче. Има хиляди възможности, по които може да се живее. И онзи, който туря прегради на Живота, не разбира основните закони на човешката душа и дух. Ако човек само сега се раждаше и

умираше, ако пръв път съществуваше, той би бил жалко същество. Човекът, когото виждате пред вас, съществува от милиони години. Бог е работил милиони години върху неговата душа и върху неговия дух. Душата, това е Неговата дъщеря , духът, това е Неговият син. Към тях трябва да се отнасяме с дълбока почит и благоговение. Туй е новото Божествено учение на този свят, което се възвестява и което ще влее Нов Живот в съвременното общество.

Съборни Беседи
19.08.1919 Вторник, Търново

1919_08_19 Методи за уякчаване вътрешната връзка между хората
Издателство Бяло Братство
Беседи, обяснения и упътвания от Учителя - 1919

МЕТОДИ ЗА УЯКЧАВАНЕ ВЪТРЕШНАТА ВРЪЗКА МЕЖДУ ХОРАТА

Във всички създания съществува вътрешна връзка. Вие трябва да се стремите да премахнете условията, които препятствуват за заякчаване на тази връзка. Всеки от вас трябва да работи -искрено върху себе си и, като работи, да счита, че работи за всички и че всички работят за него, То е Божествен закон, който трябва да работи и в нас. Окултната наука го нарича „Висш аз", но по-право е да се каже „Божествена душа". В нея са вложени всички условия за нейното развитие, а когато е образувана връзката, всички способности и чувства растат. Допуснете, че имате градина насадена с пиперки и зеле, може ли да култивирате този зеленчук без поне малка вадичка за напояване? Може да поседите всякакви семена, но, ако някой ви лиши от вадичката, напразно ще се трудите. Всеки от вас трябва да има такава вадичка. Имате ли я, всичко ще прорасте, нямате ли я, никакъв плод не очаквайте. Много вярвания и много философии пропадат именно по липса на такава вадичка. Може ли да узнаете дали имате вадичка ? Може. Трябва да почувствувате присътствието на Висшето аз, на Божествената душа у вас, да почувствувате готовност поне веднъж в неделята или в годината да се пожертвувате за всички. И Христос казва: „Който изгуби живота си за благото на другите, той ще намери своя живот". Това е точният превод на думите Христови, и в тях се крие сжщността. В състоянието, в което вие по настоящем се намирате, тази връзка не е още образувана, и вследствие на това, вашата низша душа, низшето аз, низшият манас, както го наричаг теософите, се стреми към противоположни движения. Душата върши това, не че има некаква омраза към човека, но стремежите й са различни. Ако вашата вадичка бе поливала посадените семена, щяхте да имате обратен резултат. Имате две градини, едната на запад, другата на изток : ако пратите водата на западната страна, ще имате един резултат, ако я пратите на източната страна, ще имате друг резултат. Вашето съзнание и вашето сърце всеки ден се разширяват и придобиват по-голяма пластичност и сила, а тялото ви остарява, ставате по-религиозни, но и недоволни от живота, и отивате на западната страна. Трябва да се борите с тази ваша низша душа, понеже в нея са вложени всички отрицателни неща. Когато влязат в вашата душа сили и почнат да действуват, ще се стимулират побуждеиия у вас да придобиете знания, мъдрост; но тези знания може да превърнете в зло, в насилие на хората. Може външно да турите мантията на благочестието и

да търгувате с него, да тръгнете по обратния път на черното братство, някои членове на което носят отвън бели дрехи, а душите им вътре са черни. Щом срещнат някого, те му обещават. Отнемат ли ви веднъж тази енергия, която имате, отбият ли вашата вадичка, те ще ви изостазят и ще потърсят други, на тях да обещаят и тях да излъжат. Така те с хиляди години живеят на гърба на такива малодушни хора, за сметка на тяхната смърт. Едни хора умират от нямане влага или живот.

Като разбираме Христовото учение в този висок смисъл, то не е нищо друго, освен проявление на Бога в света. А пък всички добри хора, учители и светци, те са клончета и листа на това голямо дърво. Няма да се спирам да говоря каква форма има това дърво. Всеки трябва да гледа да изпълни своите функции и да направи онова, което трябва да стори. Ако останете верни на вашето призвание, вие ще се измените и един ден нема да бъдете клончета на дърво или членове на животно или на човек, но ще се индивидуализирате, и Духът ще дойде у вас да се въплъти, както в Христа, Ще видите как Той ще проникне като слънчеви лъчи, Той се проявява и в животните, които работят на нивата ; Той се намира и в житните зърна и изобщо в всички плодни семенца. Можем да кажем, че ние фактически се храним от Неговата плът-Той стана жертва за нас, само да можем да се подигнем и, като разберем живота, от придобитото да можем да помогнем с нашия живот на други. Така трябва да схващате този велик закон и да го приложите в всички посоки на живота си. Всеки от вас ще гледа да се развива не еднообразно, а по пътя, който му указла неговата собствена душа. Клончетата на дърветата не вървят по една, а по различни посоки; но се пак те съставят една вътрешна хармония — симетрия. Всинца вие не може да се обърнете в голема река; има много големи реки, както много велики хора, но няма добри хора, сир. хора такива, волята на които е просветена и в излишък, че да могат да дадат и на други. Ние не учим хората да дадат всичко, да изпразват своите хамбари, да се самопожертвуват, но да дават само излишното. Една от причините, които развалят хората, е тази, че, когато се срещнат, някои от голяма ревност се укоряват: ,,Ти не вървиш в правия път" и с това си пречат. Така се произвежда нарушение в мисли, и почват да се отблъсват. Днес не можете да съберете водителите на религиозните общества, нито 4-5 владици, да мислят еднакво, защото не разбират великия закон и защото всички служат на себе си.

Най-първо, гледайте да се освободите сами вътрешно от користолюбието, което не е ваше и което ви е присадено. Отчупете тази присадка, защото това, що е присадено не на място, трябва да се отмахне. Апостол Павел на едно място казва, че дивата маслина е присадена на питомната. Ако вие сте присадени на питомна маслина и не се развивате, мислите ли, че

господарят ви ще ви държи там дълго време? Той ще каже: .Да се махнат". У вас има някои неща от самите вас присадени, те требва просто да се отчупят, а те се отчупват, когато последва някое нещастие, напр., човек изгуби пари, обществено положение или бъде ограничен отсякъде. Тогаза той убива желанията си за преходни блага и потърсва друг път. Казва му се : ,,Трябва да избереш пътя-—ако вървиш нагоре, има живот, ако тръгнеш надолу, няма живот за тебе". Ние обикновено мислим да покрършнем и да изберем друг път, но няма друга изходна врата, освен една — нагоре. Като казва Христос : ,,Аз съм вратата", Той подразбира само един път в живота. При сегашното ни състояние има само един път, по който може да се развива и сложи бсдещият ви живот; има само една врата, през която може да влезете. Бъдещето ви прераждане, бъдещето ви състояние се обуславя от тази врата, през която ще минете. Потърсете и намерете Христа. А вие ще Го намерите в себе си. Под думите ,,в себе си" говорих ви какво трябва да разбирате. Първо трябва да намерите Христа; но трябва да знаете, че Той няма да дойде у вас във вид на мъж или жена. Павел казва: ,,Нито мъж без жена, нито жена без мъж могат". Мъжът трябва да намери своята жена, а жената — своя мъж, сир. душата трябва да намери своя дух, а духът — своята душа; умът требва да намери своето сърце, а сърцето — своя Божествен дух» Туй са задачи, които трябва да разрешавате по практически начин. Може да четете много книги и да си блъскате главата, но тази работа — да намерите душата си — е много лесно нещо. Леснотията се състои в това, да пазите момента, който Бог е определил, да бъдете точни и навреме, че, когато Духът ви срещне, да сте готови; и нещо повече, да бждете няколко минути по- рано на местото си, но не да закъснеете. Не- успьхът ви се състои в това, че постоянно отлагате. Може да каже някой, че това засега е трудно за изпълнение, че в бъдеще може да има по-благоприятни условия. Вие не знаете какво ще бъде бъдещето: собствено бъдещето е сега, тъкмо сега имате всички условия да направите това. Духът иде периодически и не може за всяка отделна душа да идва, когато тя пожелае или проектира да работи. Христос е казал : ,,Търсете ме докато съм близо", защото отдалечи ли се, ще Го чакате дълго време. Това отдалечаване може да бъде за 1, 2, 3 или повече дни, но може да бъде и за повече години, а може да бъде и за цял живот.

Никакво съмнение нетрябва да има във вашата душа. Виждам, че много се смущавате, как ще разрешите този въпрос. Оставете смущението, Бог ще разреши тези неща. Напр., вие стоите вечерно време в тъмнина и искате чрез пипане да познаете човека, а колко години ви трябват, докато изучите подробно човека : на каква възраст е, млад ли е или стар, бял или кафян, сини или черни очи има, не може да познаете по чертите на лицето му какво настроение има, какво мисли и чувствува; но, ако дойде някой със силна светлина, и вие погледнете в лицето му, в един момент всичко онова,

що е било скрито в тъмнината, ще стане видимо до най-малки подробности. Нашето лице не е нищо друго, освен проекция на нашата душа, полето, което ние обработваме. Имате ли брада, требва да я чешете, защото иначе в нея може де се скрият разни животинки. Ама някой ще рече: „Аз нямам брада". То означава, че гората ти е изсечена. Въпросът е : дали всичкото ти лице представя една обработена земя. Косата представя енергия, която чака бъдеще развитие, от там иде енергията. Ония, които имат по-гъста и по- черна коса, имат повече енергия. По-гористите места имат влага и всички условия, за да се развиват ония сили, които Бог им е дал да използуват за себе си и, разбира се, за всички. Тъй че, и сега може да направите опит, само че трябва да се приготвите, иначе този опит ще ви накара да напуснете правилния ход на вашето развитие. Много богатски синове са останали неучени просто затова, защото бащите са им оставили готово наследство. Ако и вам се даде някоя дарба наготово ще кажете : „Не ми трябва друго"; но, ако не сте готови и не знаете да я използувате, тя може да ви се отнеме. Има нещо по-съществено от дарбите — онова, което казва Христос : „Какво се ползува човек, ако спечели цел свет, а изгуби душата си ?" не я обработва, а я оставя пуста и лишена от вадичка, която я напоява. Какво се ползува душата, ако постоянно не се напоява — развива ?
Първото нещо в това развитие е смиренргия. А не можете да възприемете тази Божествена енергия в себе си, ако немате дълбоко смирение. Не униние, а разположение на душата, за да възприеме всеки момент всичко, каквото ѝ даде Господ да обработва. Да не каже, че това, което ѝ се дава, е трудно. Не трябва да има съмнение у вас, че Господ може да ви даде изпит, който не можете да издържите; не се смущавайте: най-напред Той ще ви даде най-лекото — ще ви каже да речете на човека само една блага дума. Кажете на човека, когато го срещнете, „Добър ден" или му пожелайте някакво добро. Ама ще кажете: „Какво ще му помогне това?" От такива малки работи зависи вашето бъдеще развитие. Окултистите имат много трудни методи, но те костуват много скъпо. Колко окултисти са опропастени ! Концентрира се някой да си коли волята, кали я, кали я, и един ден се пречупи и рече: „Хайде в други живот ще започна изново". Такива опити са правени, правени много. Колко от вас са се занимавали с черната магия! Сега сте се разкаяли, понеже веч го съзнавате. Не че сте го желали, но сте влезли необмислено в кривия пжт. Апостол Павел и той е бил в черната магия — ,,Едно време бях гонител", казва той, значи, е бил в черната магия, ,,а сега се изповядвам". И вие требва да имате същата доблест да се изповядате. Павел казва : ,,Като познах учението Христово, считам, че познанията, които съм имал досега, са смет, отсега нататък няма да бъда гонител." И вие кажете като него.

Ще гледате да възстановите една вътрешна хармония между всички, да се

нагласите като нотите — всеки на своето место. И да направите това не по начин механически, а по Божествен път. Като почнете по този път, Христос ще ви коригира : този тон не е на место, трябва да вземете един тон по-високо или по-низко, и, като ви нагласи хубаво, ще дойде тогава Духът и ще засвири правилно песента.

Туй, което ви говоря, е въведение — пркз събора иде ви дойдат много мисли в тази посока.

Какво ви показва това чисто небе ? То е добър признак. Показва ви, че има разположение да ви изпрати всички добри мисли и желания. Огзаран имаше малко облаци — брожение, но, като изгря слънцето, всички изчезнаха» Туй показва, че имате всички условия за работа и че нямате спънки. Възприемете Божественото и поливайте душата си. Там, дето е сухо, полайте ; разбира се, като гледате да не туряте и много влага; след това ще дойде растенето. И ще дойде скоро, защото процесът върви много бързо.

Всяка група да запише онези съществени въпроси, които я интересуват, които ще разискваме, ще подложим на разрешение, и сетне ще приложите методите, по които може да ги опитате.

-— Какви въпроси конкретно? Туй, което всеки чувствува ли?

— Мнозина от вас се разболявате и искате да знаете кой е най-добрият метод за лекуване. Ще се лекувате по законите на окултната наука, сир. по законите на Божествената наука, и само тогава ще имате добри резултати.

— Само в тази ли област ?

— Да допуснем, че двама, мъж и жена, приятели или другари, не могат да живеят добре, скарали се, искате да знаете сега най- добрия път, по който могат да се помирят, да се възстанови хармонията между тях. Някои не се разбират и не знаят кои са причините за това ; те не са нови, а са създадени от хиляди години, сега само изпъкват. Не съжалявайте, че са изпъкнали, но научете се как да ги избягвате.

Може някой, като ви срещне, да ви рече: „Като се делите от църквата, от хората, знаете ли, че сте в правия път?" и в вас ще се роди съмнение, дали наистина сте в Христовото учение, изразено в Евангелието. Ще трябва да си го разрешите. Ние не въставаме против църквата, но искаме да се възстанови Царството Божие на земята; ние не създаваме закони, а работим или, по-празо казано, ставаме носители за възстановяването на

тези Божествени закони. Може да занесете на човека и книга, която го ползува, но във всяка ваша работа трябва да ви ръководи любовта и мъдростта. Казахме, че Господ е високо и по някой път слиза; но Той никога не слиза в безпорядък, Неговият Дух слиза именно чрез любов и мъдрост, да превърне безпорядъка в порядък.

После, може да се подигнат и други практически въпроси. Като се образува връзка между всички ви, ще имате известни пропуски, чрез които ще влезете в работа. В окултните закони не може без пропуски. Имате ги тези пропуски, може да употребите закона. Пропускът е като къщен ключ, чрез който се отваря и затваря вратата. Тези пропуски ще ви се дадат само тогава, когато бъдете верни, да не злоупотребявате с тях. Верен човек на своята душа, верен на ближния си, верен на Бога. Някой път изневеряването може да стане несъзнателно, но много пъти е ставало и сега става по подхлъзване. Такова подхлъзване имаше и у апостола Петра, когато поиска да дава съвет на Христа, Христос му каза : „Тази мисъл идва от сатаната", и тогава пристъпи и каза онова, що има в Евангелието: „Който не се отрече от себе си" и г. н. Имайте предвид, че Христовото учение е леко. Когато Христос казва: „Моето бреме е леко", Той подразбира своето учение. И наистина, практически, Неговото учение е най-лекият метод. Тъй че, не са прави ония, които проповядват, че Христовото учение е тежко бреме. Сегашното ваше бреме е 10 пъти по-тежко.

Сетне, може да зададете и гкзи въпроси : кой е най добрият начин за саморазвитие, за развиване на ума на сърцето, кои са начините, чрез които любовта може да действува у нас, кои са начините, чрез които мъдростта може да действува у нас. Тези въпроси ще разискваме друг път, Вие сте дошли тук като работници, ще ви дам малка мотичка и ще поискам да отбиете вадичката към правия път и всеки да наблюдава за действието на вадичката, която полива дадено место. Така вие ще станете по-внимателни и към приятелите си и към хората - към всички. Ще ви обясня какво гюдразбирам в тази малка алегория под думата „мотичка". Гюдразбирам начин на действие. Както виждате, малка работа — Христовото бреме е леко. Тъй че, повтарям ще отбележите въпросите, които са тъмни за вас, та да ви ги разясня. Но се пак казвам, каквито разяснения и да ви дам, докато не направите този малък опит, те ще ви останат тъмни. До това време идещата година ще правите опити, които да усилят вашите стремежи и вашата воля. Всичко ще върви симетрично.

— Под вадичка любов ли се подразбира?

— Условия за работа —- тази .прана, която влиза в човека и той я поглъща.

— Как може човек да познае своята душа?

— Под думите „да намериш душата си", значи да чувствуваш, че между хората и тебе няма дисхармония, а има правилен обмен на мисли и чувства ; ще рече да има хармония между сърцето и ума — да се прояви любовта и мжъдростта. Като намерите душата си, вие ще по-чувствувате неизказана радост. Вие сте имали,впрочем, такива радости, били сте за момент в рая, но сте го изгубили.

— Всеки е преживял, но въпроса е: как може да запази тези радости ?

— Сега ще учите метода за запазването им. Вадичката и мотичката са средства за това. Преимуществата на тази работа са тези, че вадички, които са скъсани, се съединяват много лесно — не е като да скъсате някоя метална жица.

(Беседа, държана на 19 август 1919 г, вторник,
7 ч. после пладне).

*> Тази и всички останали беседи, обяснения и упътвания са държани в лозята на гр. Търново — пред градината на колибата.

1919_08_20 Правият път
Издателство Бяло Братство
Беседи, обяснения и упътвания от Учителя - 1919

ПРАВИЯТ ПЪТ

20 август, сряда, 16.30 ч.

В едно древно царство живял велик мъдрец. При него дошли двама ученици да се учат на великата Мъдрост, която той преподавал на света. Желанието на единия ученик било: учителят да му покаже начин, чрез който да може да става голям, сиреч да може да увеличава ръста си според желанието си, за да бъде видим от всички. Учителят изпълнил желанието му. Ученикът започнал да увеличава ръста си, да става голям. Този ученик се движел в света, всички го виждали, но той не можел да влезе в ничия къща, да се разговаря с хората, защото те били много дребни, а той – много голям. Пожелал да се върне назад и да стане малък, но не могъл и си останал голям. Съзнал, че това го прави много нещастен, и се върнал при своя учител, оплакал му се, но последният му казал: „Няма какво, ще носиш славата на своето величие." Другият ученик пък поискал от учителя си да го научи на изкуството да става малък според желанието си. Учителят му поверил тази тайна. Ученикът започнал да се смалява, колкото желал. Ставал малък, невидим за хората, но с това станал и много нещастен. Когато поискал да се завърне назад, не могъл и си останал малък. Вие, които ме слушате, спадате към тези две категории ученици – вашите желания и стремежи са като на тези двама ученици.
Една аналогия: големите на ръст са грешните хора в света, ония, които владеят много земи, много къщи, много пари; малките на ръст са праведните, светиите, които са невидими за другите хора. Едните и другите живеят за себе си, имат едностранчиви разбирания за живота, не разбират великия Божествен живот.
Най-после при мъдреца дохожда трети ученик, който искал да знае средния метод, сиреч в известен момент да бъде голям, а в друг момент – малък. Има моменти в живота, когато трябва да бъдем големи, а в други – малки. Единият и другият метод са потребни, но потребен е и един среден – да знаете изкуството да преминавате от едно състояние в друго, от една форма в друга. Вие сте учили първите два метода, искам сега да научите третия метод – да ставате и малки, и големи. Първите два можете да научите от двамата ученици. Когато някой иска да научи тайните на хората, трябва да става малък, а когато иска да помага на хората, трябва да става голям – като простре ръката си, да стига. За да помагате на хората, трябва да бъдете силни във всяко отношение – и във физическо, и в умствено, и в духовно. Но тази сила вие употребявате само за себе си и

злото в света е именно там, че вие употребявате благата, които добивате, само за своя полза. Сегашното състояние на хората се отнася към категорията на първия ученик: всички сте от големите хора, не можете да станете малки. Направете един малък опит, вижте дали можете да влезете във връзка с малките животинки. Можете ли да проникнете в живота на една мравка, да разберете състоянието Ă и да видите как живее тя. Между вашия живот и живота на една мравка има голяма пропаст. Ако вие бихте могли да влезете в контакт с една мравка, тя ще се спре и ще ви изслуша какво ще Ă говорите. Когато, да речем, вие говорите на мравката, а тя продължава да си върви по пътя, това показва, че вие не сте във връзка с нея, че между вашия живот и нейния има известни междини. Такива междини съществуват между вас самите – между всички хора. Разбирате ли междините, които съществуват между вас, между вашите умове, сърца, души, дух? Може би мисълта ми е много отвлечена, та не можете да разберете какво искам да ви кажа, но тя всъщност е много проста. Междините, които съществуват между едно и друго състояние, са като долина между два планински върха. Не е лошо да имате такива междини, но те трябва всякога да се обработват. В необработването на междините вътре във вашия живот се зараждат онези неестествени състояния, които ние наричаме зло в света. Когато говоря за култура и възпитание, всякога подразбирам обработване на междините, защото в тези буренясали междини на човешкия живот се крият най-лошите мисли, стремежи и желания.

При сегашното състояние, в което се намираме на Земята, при сегашния наш развой знаете ли каква е целта на живота ни? Тя е много проста: всички желаят да имат подслон, прибежище или най-малко един приятел в света. Но за да имате приятели, вие трябва да развивате чувството на приятелство. В приятелството се крие онази нравствена, духовна обич, която трябва да обсебва висшите пориви на вашето сърце. Сърцето не може да се култивира без обич. Когато човек каже, че не иска да обича, в неговото сърце непременно ще се родят най-противоположни желания. Сърцето е свят, към който ние сега слизаме да живеем, сиреч ние слизаме от висотата на човешкия ум, от менталния свят към света на сърцето. Ето защо трябва да учите всички онези методи, които облагородяват сърцето. Не е умът, който ще спаси света. Умът е само едно оръдие, необходимо за обработване на човешкото сърце; той е рало, мотика, с които можем да копаем. Ума можем да уподобим на какво да е сечиво, потребно за работа. Онези, които не са сформирали своя ум, трябва да го сформират, сиреч те трябва да създадат всичко необходимо за него и оттам да слязат в сърцето си. Бъдещата култура ще бъде култура на сърцето или, както аз я наричам, култура на обичта. Сегашната обич прилича на обичта на паяка. А знаете ли каква е културата на обичта на паяка? Като се оплете някоя мушичка в

паяжината му, паякът я хваща, прегръща я и Ѝ казва: „Аз те много обичам“, започва да изсмуква сока Ѝ и после Ѝ казва: „Сбогом. Дадох ти много добър урок, да ме помниш.“ Паяци се срещат навсякъде: в обществения, в политическия, в културния и в духовния живот. Но онова, което ограничава, което разваля стремежите на човешката душа, не е обич, но е нещо противобожествено. Всички желания у нас, които разрушават Божественото, трябва да ги отмахнем, защото те собствено не са наши, а остатъци от една много стара култура, за която аз сега няма да говоря. Колкото по-рано се освободим от тях, толкова по-добре ще бъде за нас, защото ще придобием онова вътрешно състояние, което дава мир, спокойствие и подем на сърцето.

В този смисъл вие ще трябва да изучавате Писанието – Библията, през цялата година и да се спирате най-много върху онези стихове, които говорят за висшата обич. В много стихове ще намерите и методи, които посочват начини за приложение. Например имате стиха, в който се говори: „Аз дойдох да дам живот.“ На кого? Обсъдете това. В друг стих се казва: „Всеки, който вярва в Мене, в Сина Человеческаго, ще има живот в себе си, а който не вярва – не ще има живот в себе си.“ Значи, ние трябва да имаме вяра в този Син Божий, Син Человечески, Който дава Живот, а не в онзи, който не дава Живот. За да намерим Христа, за да намерим онова, което дава Живот, ние трябва да вярваме в Него. Ако ви попитам: намерихте ли онова, което ви дава Живот, вие ще отговорите: „Отчасти.“ Щом отчасти сте намерили това, що дава смисъл на Живота, щом в едно отношение сте намерили това, що дава Живот, то значи, че вие сте се научили само да растете, да се уголемявате, но не и да се смалявате. Всеки казва: „Аз искам да раста, да израсна.“ Добре, ще растете, ще растете и ще дойдете до един предел, когато растенето ще спре, и вие ще се почувствате недоволни от себе си. Какво означава растенето? Растенето е движение в една посока. Искате да посетите някой ваш приятел, който стои километър далеч от вас; като стигнете до вашия приятел, ще пожелаете ли да отидете по-далече? Не. У вас ще се породи само желание да се върнете назад, след като сте посетили приятеля си. Желанието ви да растете не е за друго, а защото искате да постигнете нещо, да отидете при някого. Малкото момиченце се стреми да порасне, защото иска по-скоро да бъде възрастно, когато ще бъде обичано от онзи, който е определен да го обича. Всяка мома иска да има лице, очи, вежди, коси, ръст, дрехи такива, които да се харесват на възлюбения Ѝ – тази е скритата мисъл на обичта Ѝ. Законът е същият и когато някой каже, че иска да бъде учен или добър. Защо искате да бъдете учени, добри? За да се харесате някому. Вие ще възразите: „Ние искаме да сме учени, добри за себе си.“ За кои себе си? Значи все има един, бил той вътре или вън от нас, дали го съзнавате или не, комуто искате да се харесвате. Това е истинският мотив. Добрият човек

иска да е приятен на Бога, за да каже Бог, че го обича. Ако Господ каже, че не ви обича, вие ще приличате на онзи руски студент, който искал да види Христа – това е станало в Казан – и който, като се молил дълго време за това, един ден, когато в будно състояние му се явява Христос и му казва: „Не ти харесвам очите“, студентът, огорчен, запалва свещ, приближава я до едното си око и го изгаря, след това приближава свещта до другото си око и в момента, когато щял да изгори и него, дохождат другари и го спасяват. Този студент видял Христа, но не Го разбрал. Когато Христос казал, че не харесва очите му, то значи, че не харесва неговата алчност. В този случай очите на студента са били израз на човешката алчност. Христос е искал да каже на студента: „Алчността, която виждам в твоя ум и в твоето сърце, Ми е неприятна. Ти искаше да Ме видиш не защото Ме обичаше, не защото искаше да вървиш в Моя път, да се жертваш като Мен и да служиш на Бога, а съвсем за друго.“ Студентът не разбрал дълбокия смисъл, вложен в Христовите думи, и затова посегнал да изгори очите си. Мома, която не е харесана от избраника си, иска да се самоубие, да не живее. Ако той не я харесва, има причина за това. Когато хората не ви обичат, тяхното неразположение си има причина. Тя е, че те не намират своя идеал във вас. Щом срещнете човек, у когото е вложен вашият идеал, вие казвате, че го обичате; срещнете друг, но не го обичате, защото не намирате в него идеала, който търсите. Вие се безпокоите, но няма причина за това, а трябва да разсъждавате; иначе ще попаднете в едно състояние да се самокритикувате и самоосъждате, а това не е желателно.

Вие се намирате при нозете на този велик мъдрец; мъдрец наричам Природата, в която живеем и която всякога ни дава онова, що желаем. Няма нещо, което да пожелаете и да не ви го даде Природата. Тя може да не ви го даде веднага, но после ще ви го даде – то е само въпрос на време. Ако настоявате неразумно и ненавременно, тя ще ви го даде, но ще ви струва скъпо. Като ви го даде, тя ще ви каже като Великия учител: „Ще носите славата на своето величие – последиците на вашата алчност.“ Според това какви искате да сте, малки или големи, ще опитате двете положения – ще опитате плодовете и на Доброто, и на злото. С това индусите определят образуването на човешката карма – причини и следствия. Но с третия метод ще можете да превърнете лошата карма в добра, лошите последици в добри, а на добрите да дадете правилна насока в живота, защото без последното и добрите последици може да се извратят, да се превърнат в лоши. Навсякъде в Природата има смяна на енергии от едно състояние в друго. Аз не говоря за Доброто и злото в Природата, защото Доброто си остава Добро и злото – зло, но говоря за енергията, която служи за изпълнение на Доброто и злото; енергията е, която може да се превръща от едно състояние в друго. Енергия, която е служила за добро, като се превърне в услуга на злото, изменя вече

състоянието и вибрациите си на добро. Същото нещо е и за злото. Такава смяна може да стане всякога. Ако нямаше смяна на енергии у нас, нямаше да има смяна и в състоянията ни. Вие трябва да се научите да сменяте енергиите във вас. Изучаването на тези два метода е необходимо за всички, които искат да правят опити.

Например вие искате да превърнете лошите течения, които идат сега в България, в добри, сиреч да измените направлението на енергията, да Ѝ дадете нова насока, да я отклоните от ляво към дясно; никога не можете да измените тази енергия от ляво на дясно, ако сами не вървите от ляво към дясно. Това е един алхимически закон, който трябва да проучите. Като онзи ученик вие ще кажете: „Велика тайна е да може да превръщаме енергиите“, но като дойде една енергия в един народ, вие ще трябва да знаете и как да я отклонявате, защото на енергия, която служи за добро, като извърши тя своята служба, трябва да Ѝ се даде нова насока – правия път; не направите ли това, тя ще влезе в услуга на злото. Вие се хвърляте в живота от едно положение в друго. Виждали ли сте как майките люлеят децата си – вие се намирате в положението на техните деца. Майката казва: „Нани, нани, майка“, люлее детето си от ляво към дясно и от дясно към ляво и детето действително взима тази насока в живота, към която майката се стреми повече. Чрез своя ум и желания майката се свързва с детето си, още докато то е в утробата Ѝ – там още тя дава насока на бъдещото му развитие. Този закон действа, работи и може да стане опасен ето как: ако вие се свържете много тясно с някого, когото много обичате, и ако той измени своята насока, между вас ще настане голям разрив и единият от вас ще пострада. Затова, когато човек е решил да изучава Божествените тайни, трябва да бъде много чист. Да видиш Бога, значи да знаеш да употребяваш разумно тази велика сила, с която Той си служи. Христос казва: „Чистите по сърце ще видят Бога.“ Ще рече, без чистота в сърцето не можете да разберете и видите Бога, чистотата е безусловно необходима. Казва псалмопевецът: „Когато видя Твоето лице, ще се развесели душата ми.“ Смисълът на нашия живот е веселостта; тя е велико благо. Писанието казва: „Блажени нищите духом, защото е тяхно Царството Небесно“ (Мат. 5:3 – б.р.). Нищите духом са доволни, радостни, весели. Прочее, ако ме запитате какво бих желал да имам на този свят, ще отговоря: да бъда нищ духом и да е Царството Божие в мен; да бъда чист и по сърце, за да видя Бога в Неговата същина, защото който е чист по сърце, той вижда Бога. Чистотата на сърцето е център на блаженствата. Ако искате да имате туй благо, препоръчвам ви като метод да придобиете чистота на сърцето.

Как разбирате това, че ще видите Бога – като човек ли ще Го видите? Има два стиха от Евангелието, в които Христос казва: „Никой не може да дойде при Мен, ако Отец Ми не го привлече“, това значи: никой не може да

дойде при Сина Човечески, ако не е привлечен чрез Любовта. После: „Никой не може да иде при Отца, ако Аз не му Го изявя.“ Това има този смисъл, че Христос е вратата, през която трябва да минем, за да видим Бога. Защо трябва да сме привлечени при Христа? Аз обяснявам този стих много естествено. Житно зрънце, което не е посято в земята, на което не е дадена светлина, топлина и влага, може ли да се прояви? То не може само да влезе в земята, ако няма кой да го посади. Трябва да се намери някое разумно същество, което да го посади в земята, за да му се дадат условията да види онова, към което се стреми. Кое ще види? Слънцето. Следователно за нас Христос е почвата, в която като се посадим, виждаме Бога, светлината и топлината, сиреч Истината и Любовта. Христос е почвата, необходимостта, без която Разумният живот не може да се прояви. Ако не сте привлечени от Бога, сиреч ако Божествената Любов не слиза Отгоре и не дава влага и топлина, вие не ще можете да растете. Като схванете така въпроса, вие ще си изберете подходящия метод, по който ще работите. Ще ви посоча още един метод, по който например да се помирявате с човек, когото не обичате. Ще намерите трето лице, което е обично на онзи, когото вие мразите: двама, които се обичат, имат подобие, имат и контрасти, затова имат и енергия, която може да се използва. Това трето лице ще даде условията за помиряване. Този закон съществува, но вие не сте го схванали. Аз ще ви обясня, че това става и по обратен път. Момък се влюбва в някоя мома, която по някои свои съображения му отказва. Момъкът намразва момата, защото тя не се съгласила на женитба, а се омъжила за друг. Ако тя, като се омъжи за друг, роди момиче, момъкът, на когото тя е отказала, се влюбва в дъщеря Ѝ и като я взима за жена, първите се помиряват и по този начин разумната енергия взема права посока. Ако някой мрази някого, това е, защото според кармичния закон този, последният, в миналото му е сторил зло, което го е спряло в еволюцията му, и той иска по един или друг начин да си отмъсти. Но първият направи ли го зет, даде ли му дъщеря си, той се помирява с него. Има и друг начин за помирение, той е следният: някой момък се влюбва в една мома, но тя се омъжва за друг; момъкът се влюбва в сестра Ѝ, ако и нея не вземе, влюбва се в третата сестра, защото, за да се помири, трябва да вземе една от трите. Женитбите, които стават в този свят, имат кармични причини. Кажете ми защо даден мъж има стремеж към известна жена и дадена жена към известен мъж? Защо някоя жена се оплаква от своя мъж, дори го мрази? Защо мъж говори зле за жена си? Вие на тия прояВления в живота казвате: „Това са обикновени работи.“ Не са обикновени, но са естествени работи, почиващи на закона за промените, който съществува в света. На всички, които ме слушате, енергиите са различно сложени. Някой път изпитвам вашия живот, правя сондажи, опитвам каква е температурата ви и знаете ли какво усещам и колко скъпо ми костват тези опити? Защото, когато някой иска да опита някого какъв е той като човек, преживява неговите

състояния. А не може и да обърнеш един човек към Бога, докато не преживееш и доброто, и злото, които са вложени в него. Онзи, който не разбира този закон, се чувства в положението като в някой котел и се пръска от мъка, защото изпитва едно тягостно състояние, което не може да си обясни.

Павел казва: „Лошите общения развалят добрите нрави." Христос формулира този закон така: „Не давайте осветените неща на прасетата, защото ще се повърнат и ще причинят зло." Това е велик закон, че не бива да влизате в пряма свръзка с човек, докато не го разберете, защото иначе ще страдате. После ще кажете: „Господи! Защо стана така, когато аз исках да му помогна?" Какво ви пречи прасето, че ровило, оставете го, нека си рови – има много места за ровене. На първо време гледайте да се изолирате от лоши влияния, които спират вашата еволюция, защото като влезете в закона на развитието, вие ще дойдете до известно положение, когато трябва да държите изпит. Няма да се мине много време и Господ ще изпрати комисия да види доколко сте силни в Добродетелите, ще провери доколко сте усвоили Божествената Правда, милосърдието, доколко сте щедри и доколко сте изучили закона на пожертването. Няма да има човек на Земята, малък или голям, който да не бъде подложен на изпит. Ако сте приготвени и издържите изпита, комисията ще каже: „Много добре издържахте, минете във втори клас", и учителят ще започне да ви преподава предметите за този клас. Следя как някои от вас, когато постъпят в това братство, идват много жарки, бързо заучават някои неща и казват: „Е, разбрахме вече всичко!" Не, вие едва сте се научили да сричате. А други казват: „Толкова години следваме, цели десет години учим тази наука!" Отговарям: хиляди години сте разрушавали, имали сте търпение да вървите в една посока, а сега в десет години искате много бърже да измените всичко, като с магически замах. Не зависи от мен да ускоря работата. Аз мога да ви посоча методи за по-бързото ви еволюиране, но има други сили, които контролират действията ви без лицеприятие. Следователно трябва да влезете в тази права посока за развитие. Друга опасност, която се среща в окултните школи, е следната: между учениците се зарежда състезание. Хубаво нещо е състезанието – човек се учи да расте. Всяка школа има желание да даде свобода на ученика. Но в това стремление да освободим себе си ние ограничаваме другите. Да допуснем, че съм паднал в един кладенец между десет души, успея да се кача на главите им и да изляза от кладенеца. Ако след като изляза, не им помогна от своя страна, де е тук моята култура, де е моето развитие? Ако имам десет души слуги и ги използвам за свои цели, а после ги оставя да погинат, това култура ли е, християнство ли е? Всеки трябва, като има, да дава и на другите свободата, която Христос му е дал, както и Той го е извадил от кладенеца – ада. Аз трябва да употребя всички средства, да освободя поробените същества. Само по този начин смятам, че извършвам

своята длъжност. Тези хора са стоели дълго време на дъното, затова аз ще трябва да сляза и да ги изкача всички. Искам всеки, който излиза на повърхността, да спусне своето въже и да започне да тегли своите другари от кладенеца. Ще поясня тази истина в малко по-друга форма. Да допуснем, че в кладенеца са паднали няколко овци, а не хора; у мене ще се породи силно желание да ги спася и извадя. Защо? Защото, като ги избавя, аз няма да ги пусна току-така да си вървят, а ще остриже вълната им и ще изям месото им. Е, това култура ли е? Така че, от една страна, ние може да освободим един човек, да променим състоянието му от едно в друго, но, от друга страна, може и да го поробим. Тъй постъпват съвременните хора: изваждат човека от кладенеца, направят му уж добро, а след това го поставят в положение да се чувства роб. Главното нещо е, като освободим някого, да го поставим в положение да се чувства действително свободен. Обичаме ли някого, трябва да му дадем свобода да се изкаже, да го изслушаме. Трябва да сме внимателни и да не изнудваме оногова, когото обичаме. Към всички трябва да сме внимателни. Искам да имате помежду си взаимно уважение, обич, и то не само между вас, но и когато сте между другите хора.
В тази Школа дойде един господин, който беше много набожен, смирен, готов на всички жертви. Първата година той носеше вода и всичко вършеше, и другите казаха: „Какъв добър пример дава!“ Останалите ученици, които бяха постъпили по-отдавна в училището, се държаха като аристократи. Не се мина година, този новодошъл господин започна да се налага на другите, започна да заповядва. Изглежда, че всеки, който влезе в тази Школа, смята, че първата година може да работи, да се подчинява, а втората трябва да заповядва. Не, трябва да работим не само първата, но и втората, третата, през всичките години; отношенията ни винаги трябва да са едни и същи. Искам всичко, което вършите, да изтича от вашата добра воля. Не искам да се чува: „Направих това, направих онова.“ Болно става, когато се чува такова нещо. Ако това, което вършите, служи за вашето развитие, вие трябва да го приемете на драго сърце. Следователно вие всички сте абсолютно свободни в Доброто и през първата, и през втората, и през останалите години. Някои от вас, като влязат в Школата, мислят, че всички тук са много добри хора, и си казват: „Ние имаме много добро мнение за този и този човек.“ Както много други, тъй и той не е разбрал тази Школа. Ако ние приложим Питагоровия метод, първата година ще трябва да ви освиркаме, да ви подиграем, да ви изкажем всички недостатъци, та като минете през този изпит, втората година да сте добри. Когато дойде някой нов, всички казват: „Да се пазим да не го съблазним.“ Добре, но ако не първата, втората година може да го съблазним. Ако го съблазним, по-добре да го съблазним отначало, защото по-късно е вече опасно. Не искам да си служите с примки и да примамвате хората. Искам отношенията ви да са чисто Божествени, да възстановите между вас онези

връзки, които са били още отначало, за да дадете ход на Божественото, което е във вас, да се развива; тъй че, ако дадете свобода на този дух, ще станете отлични ученици. Тогава ще ви олекне на душата, всички ще бъдете здрави, бодри, няма да има между вас неизлечими болести. Не казвам, че ще бъдете винаги здрави, винаги разположени, но всичко неприятно лесно ще минава. Болестта зависи от миналото, а здравето зависи от отношенията, които имаме с хората, от връзката ни с Бога. Господ работи. Като ви говоря сега, виждам около вас ангели, които копаят с мотика в ръка, вдигат голям шум наоколо си. Казват за някой проповедник: „Той е направил много за паството си." Нищо не е направил той, но направили са го онези хиляди ангели, работници, които вие не виждате. Доброто вътре в нас и великите блага, които търсим, могат да израстат само благодарение на Бога и на Неговите помагачи-служители. Не търсете великото благо вън, а го търсете в душата си: вашата душа е във и вън от тялото ви и тя е много велика. Вие още не знаете къде са вашите души. Не сте ли изпитвали такова състояние, като че някой път сте в тялото си, а друг път – далеч, далеч от него. Англичаните казват: „Присъства с тялото си, а отсъства с ума си." Питам: къде е умът? Умът значи е някъде вън. Но между ума и тялото има известна връзка. Когато душата ни е в тялото, ние се чувстваме големи и силни, няма ли я, усещаме се малки и слаби. Ние трябва да научим закона да направим телата си жилища, в които душата да живее за по-дълго време. Като дойде душата у нас и постои известно време, и после си отиде, ние се усещаме неразположени, гневни, недоволни и работите не вървят добре. Ако си ученик, урокът ти не върви; ако си домакиня, кухнята ти не върви; ако си проповедник, проповедите ти не вървят. Някой път казвате: „Когато съм доволен, като срещна хора, всички ме поздравяват, усмихват ми се и ми идва да ги разцелувам." Това значи, че душите им са в тях. Срещнете ли познати хора и не ви поздравяват, това показва, че душите им не са в тях. В Писанието се казва: „Ще се всели Бог в душите им, ще им се изяви и всички ще са Му синове и дъщери." Трябва всички да се подготвят, за да възприемат Неговите мисли и желания; тогава злото от нас ще изчезне, няма да има спорове и ще се възстанови Царството Божие. Няма да се оплаквате, че откак сте дошли на Земята, няма мир. Казвам: Бог не е дошъл още във вас и затова се оплаквате, че няма мир. Ще спра дотук.

Записвайте всички въпроси, които се повдигат тука, и всички въпроси, които изпъкват в нашия ум. Утре ще разискваме върху тези въпроси, по които говорих, за да видя дали отгоре на ситото е останало нещо от тях, или не. Това ще бъде една практическа тема. Ще видим дали ви е ясно как става превръщането на енергията, дали ще можете до следната година да превърнете енергията от ляво към дясно. Като измените енергията от ляво към дясно, вие ще прокарате в градините си по една малка вадичка, за да

поливате; и тогава ще имате зеле, праз, бобец, ряпа, моркови, жито и разни плодове.

Нещо за конференцията, която заседава. Конференцията, която заседава над нас, ще продължи до идната година до туй време, макар че ние ще я преустановим, защото ние и да прекъснем, онези отгоре няма да прекъснат. Планът на тази конференция е да разработва през цялата година въпросите, които тук се повдигнаха. Идната година конференцията пак ще се събере. Затова да не помисляте за прекъсване. Оттам ще ни дадат наставления какво да работим. Идната година, като дойдем пак на конференция, ще видим кой какво е свършил. Конференцията не е нищо друго освен отиване и връщане при Бога. Събирането е отиване при Него, а разпръсването е работене на Земята. Ще се пръснем по четирите краища, но един ден ще се съберем на конференция на друго място – горе. И то ще стане.

Някои да кажат нещо от своята опитност, за да се ползваме един други. Само ще спазвате едно нещо – ако някои от вас искат да разкажат своите по-важни опитности, ще трябва да употребят най-много пет-десет минути и да няма никакви преувеличения. Всичко да бъде тъй ясно, кратко, че никой да не се усъмни. Да бъде описанието като Йосифовото – кратко и добро, и да се избегне всяко нещо, което може да породи съмнение у някои, че се преувеличава. Щом се прекали, ще има дисхармония. Ако всички вземат да разправят нашироко преживелиците си, ще ни трябват двайсетина дена. (Един от братята разказва една случка от своята съдийска опитност. Друг запитва за главоболието.)

Главоболието, от което се оплаквате, произтича от това, че всички клетки у вас стават положителни, поражда се между тях борба, тласък. Ако се разгледа човешкият мозък, ще се види едно бълникане, вследствие на което в него става сътресение. Когато един вагон се удари о друг, всички вагони се разтърсват. Разтърсването ще бъде най-силно в първите вагони, а по-слабо в следващите и най-слабо в най-крайните, затова и пътниците в последния ще усетят най-слабо това сътресение. Ако един човек в света е тласнат по посока на злото, а вие искате да му помогнете, по-добре е да не се противопоставяте, да не се изпречвате насреща му, а да му дадете място, нека си замине, отколкото да се мъчите да го спрете. По-добре да умре един човек, отколкото двама. Ако може да го спрете, добре, но ако не можете, оставете го да си замине. Никога не се стремете да спрете човека, у когото се е зародило силно желание да направи нещо. Например някоя мома иска да се жени, запалила се от всички страни, а майката и бащата не са доволни, не обичат момъка Ă. „Не, казва тя, ще се самоубия, ако не се омъжа за него.“ Готова е да прибегне до крайни средства. Не я спирайте по

никой начин. Ако желаете нейното добро, оставете я да се ожени. След време, когато разбере своята грешка, тогава Ѝ помогнете да се избави. Ако я спрат от пътя Ѝ в това време, когато има силно желание, тя ще изпадне в по-голямо зло. Когато и ние имаме едно желание, Господ не ни спира, а казва на служителите Си: „Дайте им всички условия да постигнат желанието си." Когато започнем да пъшкаме и охкаме, Господ казва: „Радвам се, че постигна желанието си; твоето охкане е един плод, който и Аз опитах." Мъченията и страданията, които човек изпитва, създават известни настроения у Бога. Когато видим, че Бог е намръщен, то е, защото нашите мисли са такива и те се завръщат към нас. Същият закон действа между мъже и жени. Например мъжът е недоволен от жена си, има око на друга, неговата страда, защото е свързана с него и ходи да го следи като някой детектив. Не се свързвайте с мъжа си, сиреч не ограничавайте свободата му. Ако го обичате, въздействайте морално на неговия ум и на неговото сърце; но настоява ли той да изпълни желанието си, не се противопоставяйте. Нека опита своите желания. Ама ще кажете: „Аз искам да го спася." Колко момци са се оженили за моми с цел да ги спасят, но не са успели. Оставете всяка душа сама да опита това, което силно желае, и като извлече урок от него, тогава се опитайте да Ѝ въздействате. Има закони, чрез които може да въздействате на хората. Най-лесният начин е Божественият – да въздействате морално, сиреч да се превърне енергията на едно същество от едно състояние в друго.

Знаете ли как може да излекувате дъщеря си, която се е влюбила в някой момък? – Даяк? Не. Въздействайте на момъка да намери друга, по-красива мома, да се влюби в нея – той ще пренебрегне дъщеря ви. Така тя ще опита горчивината на отхвърлянето, ще се успокои и ще бъде спасена. Ще рече, друга мома ще спаси вашата.

– Ами ако се обичат взаимно, но единият не се нрави на родителите на другия, трябва ли последните да пречат на младите?

– Аз говоря за случаи, когато чувствата от двете страни не са еднакво искрени. Когато се обичат, те спадат в друга категория – там никой не може да им препятства. Законът изисква да ги оставите свободни. Въпросът е за превръщане на енергиите от едно състояние в друго, а не е въпрос за моми и момци. Например срещнете някой човек и мислите, че е добър, а в душата си питаете към него някакво отвращение. Някога обичате някого със сърцето си, а виждате, че е лош. Такова противоречие се заражда във вашите души. Много въпроси има тук, които бих могъл да ви обясня, но ще отидем в друга посока. Във Вехтия завет се казва: „И глупавият, като мълчи, минава за умен." Достатъчно е един човек да стои дълго време тихо, мирно, да не приказва, той ще набере вътре в себе си

енергия и ще я запази. Другите заобикват тази енергия в него и искат да я използват; то е от обич не към душата му, а към енергията му. Казват си: „У този човек има добър подтик, може да се използва.“ Използване в света може, но то не бива да става в едно такова братство, в християнството. Хората се покваряват, понеже подплъзват душите си. В общества, дето има използване, Христос и Неговото име служат само като уловка, докато използват човека; после отхвърлят и Христа, и човека. Това не се търпи от законите на Бялото Братство. Всеки, който озлоби, изнерви, изнуди своя брат, се изключва от това Братство веднага и не го приемат, докато в него не стане коренен преврат, докато той не дойде до пълно разкаяние. Законите на Бялото Братство са безпощадни. Престъпиш ли един, последствията са много жестоки. В света тези закони действат и отнемат всичко, спечелено незаконно. Когато хората се решат да изпълняват тези закони, техните работи веднага се изменят към добро. Когато българите напуснаха солунския фронт и казаха: „Не искаме да се бием“, Господ веднага изля благословението Си – настана голямо плодородие, когато пък, докато се биеха още, нямаше такова. Във Франция, в Англия сега има голяма суша, понеже законите, за които ви говорих, не одобряват техните действия. Щом воювате, плодородие няма да имате. Сила ще имате, контрибуции ще налагате, но хляб няма да имате.

1919_08_20 Разбиране и прилагане
Издателство Бяло Братство
Беседи, обяснения и упътвания от Учителя - 1919

РАЗБИРАНЕ И ПРИЛАГАНЕ

Христос в една от Своите беседи е казал: „Ако Ме любите, ще опазите Моя закон.“ Разбирането има отношение към ума, а прилагането – към сърцето. Ако промените местата на тези две думи и поставите прилагането в ума, а разбирането в сърцето, с това изменяте реда на нещата, защото мислите могат да се развиват и растат само в ума, в мозъка, а прилагането и чувствата – само в сърцето. Сърцето е почва, свят за нашите добри желания. Добрите мисли и желания растат в ума и сърцето тъй, както растенията по лицето на Земята. Като влезете един ден в по-висшия свят, в света на мислите, ще разберете, че мислите, които сега се образуват, имат свои форми-разклонения: клончета, листа, цветове и плодове; тъй че всяка мисъл в своя краен развой и пълнота ще се оформи, ще стане жива. Например нашият образ, тялото, което сега носим, това са мисли, които Бог е създал преди милиони години и в които сега ние живеем. Нашите тела не са нищо друго освен мислите на Бога. Прав е тогава стихът на Евангелието, който казва: „Вие сте храмове Божии.“ Ако нашата мисъл е Божествена, ние живеем в Божествения храм. Думата храм в Евангелието има различно значение от онова, което ние схващаме: храм означава чистота, святост, условия, при които човешката душа може да расте, да се развива в познаване на Бога и Неговата Любов. Смисълът на нашия земен живот е само в познаване на Божията Любов и на Божията Мъдрост.

Ние сме събрани тук, за да се опознаем, защото още не се познаваме. У вас има желание да се опознаете, но още не се познавате. Ще възразите: „Как да не се познаваме?“ Да познаваш някого – то е Живот вечен. В Писанието се казва: „Да познаем Бога, ще имаме живот вечен“, защото Бог, като ни познае, ще живее вечно в нас. Следователно Бог има желание, като слезе у нас, да намери чисто жилище и да живее вечно в нас. А днес Той поживява една, две, три, най-много десет години в нас и ние Го уморяваме. Ние постоянно Му създаваме страдания и вследствие на това Той постоянно умира в нас. Бог може да се оттегли в Себе Си, в Своята същина, и да бъде тих и спокоен, да не страда, но тогава ние няма да живеем. Затова законът е: първо ние да познаем Бога, а после Той нас. Този закон може да се обясни много лесно. Ако влезете във вашата къща и затворите прозорците, спуснете пердетата, Слънцето няма да проникне вътре. Вие може да го викате, да му отправяте най-любезни покани, да го молите, но то няма да проникне вътре, няма да се отбие от своя път. Махнете ли покрива на

вашата къща, вдигнете ли пердетата, отворите ли прозорците, то ще влезе с всичката си сила. Капаци, прозорци, пердета – то са нашите лоши, користолюбиви мисли и желания, нашият егоизъм. И след всичко това ние минаваме за добри, благородни хора! Защо? Защото сме скрити, затулени под пердетата. По някой път Слънцето ни напича и ние усещаме някаква промяна. Има два вида промени: едни се дължат на силно напичане, нагряване от Слънцето, а други се дължат на крайно изстудяване поради липса на топлина, в което изстудяване се развиват най-отрицателните чувства като завист, омраза и т.н., дължими на лишение от топлина, сиреч от Любов. И двата вида усещания причиняват страдания, само че в единия случай имаме силно нагряване, а в другия случай – силно изстудяване. Дето има Любов, има и топлинка; значи Любовта е носителка на топлина. Изчезне ли топлинката, и животът изчезва. Когато започва да изчезва животът, очите стават мътни, бледи или жълтеникави и лекарят казва, че черният дроб е малко анормален. Когато очите са малко мътни, това показва, че в стомаха има дисхармония. Стомахът, който представлява физическия живот, е една необходимост за нашия духовен живот. Не можем да бъдем духовни хора, ако нямаме стомах. Аз говоря за стомаха, а не за търбуха, който има съвсем друго значение.

В разбирането човек трябва да бъде бременен в ума си с една идея, на която да е готов да даде всички условия за развитие; с други думи, човек трябва да положи живота си за своите приятели, които са вътре, а не вън от него. Защо се женят мъже и жени? За да реализират една идея, на която да се радват. Ражда ви се дъщеря; тя е идеята, мисълта, която сте замислили от години, като сте се молили на Бога да я благослови. Според мистицизма или според окултизма вашите мисли, идеи са душички, които очакват да ги облечете в образ и да им дадете място на Земята. Душичката-идея ще дойде в ума ви и в сърцето ви, дълго време ще ви шепне сладки думи, ще ви обещава много неща. Тези душички – мисли и желания – ние наричаме ангели, защото думите мисъл и желание са слаби да изразят това, що са тези душички. Тези душички работят върху нас като пчелички. Като облечем нашите мисли в умствена и телесна дреха, необходима за тях, а после и в нашите добри желания, ще срещнем в бъдеще приятелите си. Един ден, след 100-200 години, вие, които сте събрани тук, ще бъдете такива душички в умовете на бъдещите хора, на които ще говорите сладко. Като се съблечете от материалното си облекло, от тялото, вашата душа и вашият дух ще вземат форма на ангел и ще започнете да служите на хората безкористно. Добрите мисли и добрите желания не са, за да служим на себе си; колкото повече добри мисли и желания имаме към другите, толкова по-силни ще бъдем като хора на Земята. Като напуснем добрите мисли и желания, ние изгубваме най-добрите си приятели, най-

добрите си помощници – ангелите-помагачи. А изгубим ли тях, животът ни на Земята няма смисъл. И външното ни приятелство, запознаването зависи от тези наши вътрешни приятели. Като се срещнат двама, те най-първо се опознават с мислите си, после с желанията си и най-после с действията си. Когато те се опознаят, тогава се опознават и въплътените души. За да познаем един човек, ние трябва да храним към него добри мисли и чувства. Ако аз не храня такива мисли и чувства към вас, вие ще почувствате една празнота; душата ви веднага ще почувства, че моите отношения към вас не са искрени и ще се зароди съмнението, както в музиката веднага се забелязва, когато тоновете не са взети правилно. Божественият закон на Любовта изисква, щото всичките неща в света да се проявяват в своята същина, в своето съвършенство, сиреч да познаваме нещата тъй, както са във вътрешния, Божествения живот, без раздвояване на съзнанието. Когато нашето съзнание по отношение на някого е раздвоено, пропукано, сиреч мислим, че този човек някога е добър, а някога лош, то е поради това, че ние имаме към него ту добро, ту лошо разположение. От това пропукване на нашето съзнание се заражда изопачаване на мислите и злото. Затова Писанието казва: „Двоеумният човек е непостоянен във всичките си пътища." Двоеумен човек аз наричам раздвоения. Първият най-важен закон е да обединим нашето съзнание, сиреч да образуваме тази вътрешна хармония между ума и сърцето, между духа и душата – да няма никакво пропукване. Ако аз в даден момент съм лош, трябва да съзная, че моята постъпка не е такава, каквато Бог изисква – Божествена; че моята мисъл не е Божествена; че моите желания не са Божествени, както Бог ги изисква. Всеки трябва да съзнае, че както Бог е любящ, добър, снизходителен и милостив, тъй и той трябва да бъде такъв.

Та нашата сила ще седи само в единството ни. Когато обединим съзнанието си и отправим душата си към Бога, ще рече, когато се свържем с Бога, няма да има дело в света, което да не можем да извършим. Имайте предвид, че ако сега не можем да възстановим единството и хармонията в нашето съзнание, в нашите мисли, в нашите желания и действия – не еднообразие, а единство и хармония, – ние ще служим на себе си, на народа, всред който живеем, и на хиляди други желания, но не и на Бога. Писанието казва, че ние тогава сме отдалечени от Бога. Този наш Велик Баща е сега между нас и аз за Него ви говоря. Най-хубавото нещо, което имаме сега в света, то е нашият Баща. Погледнете нагоре към небето, към Слънцето, то е Неговото лице. Майка ви е долу – Земята е вашата Майка. Вие ходите по лицето на вашата Майка, но по лицето на Бога, на вашия Баща, не е позволено да се стъпва. Всеки, който си позволи да свие юмрук против Бога или да стъпи върху лицето Му, пострадва – бива строго наказан, бива изпратен в кожата на майка си, на която казват: „Прибери

това магаре, вземи го при себе си, за да го възпиташ!“ Майката започва да работи върху него и по едно време го запитва: „Ще почиташ ли Баща си, ще Го слушаш ли?“ „Ще Го слушам.“ Тогава Майката започва да му прави дрешки и го праща горе да слави Бога. С хиляди години ще слизате и ще се качвате горе, докато познаете своя Баща. Като отидете при Бога, Той ще ви каже: „Пред Мене трябва да сте добри, милостиви, истинолюбиви.“ Ако види една бръчка по лицето ви, ще каже на Майката: „Вземи това дете при себе си, за да му оправиш бръчките.“ Това, що ви казвам, не е алегория. Знаете ли какво означават бръчките? Някой път те показват, че сме научили урока си, а някога – че сме далеч от това. Така също и очите ни показват две състояния: например понякога изпъкналите очи показват, че човек е богат в речта, готов да говори, богат във виждането да възприема всичко, а понякога такива очи означават грубост; хора с много изпъкнали очи са много груби. Малко хлътналите очи означават съсредоточеност, благородство, понякога замисленост, сериозност, но понякога и краен егоизъм. С такива хора никога не можеш да се разбереш, за такива добър човек няма, добра дума не може за никого да се каже, те са крайни критици. Всяко нещо си има своята права и опака страна, своите добри и лоши признаци; та изпъкналите и вдлъбнатите очи са и добър, и лош признак. Изпъкналите очи са проектиране на душата да излезе навън и след като поживее вън хиляди години, най-после си казва: „Човек не трябва да излиза навън, а да се вдълбочи в себе си.“ Ако с това си вглъбяване човек прояви добра мисъл, добро желание, хубаво ще бъде, но ако в задълбочаването си той заприлича на куче, което постоянно глозди, ръмжи – постоянно критикува – такива хора аз наричам гризачи на чужди кокали. Питам ви: след като изгризете една, две, три или повече кости, какви учени или религиозни хора ще излезете? Вие ще бъдете учени, религиозни хора, които знаят само да гризат кости. Всички недъзи, които имате, сте наследили от векове и знаете ли как? Преди вас са минали много същества през този материален свят и като са завършвали своята еволюция, оставили са след себе си всичките свои добри, но същевременно и всичките свои лоши мисли и желания; та сега вие преработвате едновременно добрите и лошите мисли и желания, които те са оставили, като в бъдеще и вие ще оставите такива на други, които ще дойдат след вас, те да ги преработват. Тъй щото вие не трябва да се самоосъждате за тези неща, а ваша длъжност е да преработвате всичко, което дойде до вас. Писанието казва, че трябва да сме търпеливи и да чакаме момента, когато Бог се заеме да коригира вашите недъзи; а то ще бъде, когато ние влезем в тази нова еволюция. Бог слиза периодически в материята, за да ни помогне, като възстанови нарушената хармония. И сега нашият небесен Баща изпраща Своя Дух да ни помогне. Ние сме много големи егоисти и толкова сме се индивидуализирали, че всеки мисли само за себе си. Постоянно говорим за Бога, за Христа, за Царството Божие, но стига да се

докосне някой до кесията ни, изведнъж казваме: „Тук религията не помага – нея да оставим настрана“, и потърсваме материалните закони. Ще ме попитате: „Как да постъпваме в такива случаи?“ Ако съм вълк, аз ще си служа със зъбите на вълка; добре, но правилата на вълка може ли да служат за правила и на овцата? Правилата на овцата могат ли да служат за правила на растенията? Правилата на един лош човек могат ли да служат като правила и за добрия човек? Ако служите на Бога, има известни правила, по които трябва да постъпвате. Не мислете, че като влезете в Божествения свят, не ще може да воювате. Там има по-мощни оръжия, пушки – всичко там е най-съвършено. Искам да ви въоръжа с нови картечници – с картечници на мисълта, за да опитате тяхното действие. Такъв пример има от Стария Завет. Някой си цар изпратил войска против пророк Елисей. Последният се помолил усърдно на Бога да го закриля и наистина – всички негови неприятели ослепели. Като ги видял слепи, царят запитал пророка:

– Да ги поразя ли?

– Не. Погрижи се да ги нахраниш и ги остави да си отидат при господаря си.

Следователно, когато познаем Бога, когато разберем законите Му, ще можем да третираме неприятелите по същия начин – ще ги направим слепи. Какво е слепотата? Да се отнеме зрението, значи да се отнеме алчността. Очите, които днес са много широко отворени, трябва малко да се позатворят. Най-голямото зло в света е голямата алчност на хората. Всички държави днес искат колонии, всеки народ иска да зароби другите и да живее на техен гръб. Алчността на човечеството доведе днешната война, от нея произлязоха всичките други лоши икономически условия, нещастията на хората. А това що значи? Че са ослепели. Този Баща, Който ни гледа Отгоре, Чието око, Слънцето, днес вижда ясно, ме пита: „Какво правят тези деца тук?“ Аз Му отговарям: „Татко, искат да се изправят.“ „Изправете се, защото Майка ви ще ви тупа, ще ви бие“ – казва Господ. Бог казва още, че ако слушате Майка си, ще ви изпрати всичко отгоре в изобилие, ще бъдете здрави, щастливи, блажени, но ако не изпълнявате законите на Майка си, Той ще залезе – ще затвори Своето Божествено око. Залязването на Слънцето значи залязване на духовното око. Сега какво ще кажете вие на вашия Баща? (Ще Го слушаме.) Тогава Бог казва: „Аз ще изпратя отгоре по един от Моите служители, от ангелите, за да проверят у всекиго едного дали казва Истината.“ Като се върнат назад при Бога, те ще Му кажат какво правят малките богове на Земята. Така се наричате вие тук – малки богове. Като дойде някой ангел на Земята, вие казвате: „Ти трябва така да направиш, трябва иначе да направиш, ние сме собственици,

царски синове и т.н." Та злото е в това, че ние се мислим за богове. Дайте някому власт и той започва да мисли, че е Бог. Не, не сме богове, затова не туряйте тази мисъл в ума си, а знайте, че сте чеда Божии, Негови малки деца. Стремете се да добиете малка опитност върху това, което ви говоря, като проверявате същината на мислите, които се прокарват. Всеки от вас да започне да мисли върху Истината, а за това има възможност – винаги има възможност да я разбере. Вие много пъти сте започвали, но не сте завършвали с това.

Сега искам от вас да си установите един вътрешен, духовен ред на нещата. И да няма бързане – стремеж за надпреварване. Спрете се и всеки да си намери мястото. Не мислете, че като изпъкнете на първо място, когато правите молитвените си събрания, вие сте действително пръв; не мислете, че и ако сте на опашката, сте последен; някой път може да бъдете на главата, а някой път – на опашката; безразлично е. То е само на Земята – временно отношение. Човек, който не може да бъде на главата и на опашката, не е разбрал живота, защото и главата, и опашката са ваши. Да бъдете най-напред, значи да разбирате главата си, да бъдете най-назад, значи да разбирате опашката си. Но като съедините опашката с главата си, образувате кръг, който няма нито опашка, нито глава – образува се една слънчева система. Забелязвам, че като отивате горе, в зданието за молитва, някои мислят, че като са първи по ред, са първи и пред Бога. Не е така: все трябва да има първи, последни и по средата. Всички не могат да бъдат първи, не могат да бъдат последни, не могат да бъдат в центъра. Ще бъде пръв всеки, който изпълнява Волята Божия.

Онези, които влязоха горе, в молитвеното здание, видяха форми, които са емблема, азбука за проучване. Те обаче не трябва да ви бъдат като култ, който после да ви съблазнява, защото в Писанието се казва: „На никакъв образ да не се покланяте!" Но на Слънцето на Вечния живот трябва да се покланяте, макар и да е един образ, защото изгубите ли този образ, изгубвате и живота си. Образите са като шишета – счупи ли се шишето, изчезва и образът му. Следователно образът е една необходимост в сегашния живот, за да може да се пренесе течността на живота. Образите, които съществуват в църквите, са окултни форми, които имат дълбок смисъл, но понеже тези форми са изгубили своя вътрешен смисъл, днес хората взимат само външната форма на образите и им се кланят, без да влагат в тях някакво съдържание. Ако речем да отхвърлим тези външни форми, ще попаднем в друга грешка. Във всяка форма има известно съдържание, което трябва да изучите и опитате. Например равностранният триъгълник ви показва стремеж към Бога нагоре, сиреч един завършен симетричен живот. Триъгълник, обърнат с основата нагоре, показва живот, който е изгубил равновесие. Когато видите два

триъгълника, единия нагоре, а другия с основата надолу, че се преплитат, вие ще се запитате: „Дали моите стремежи са като в един от тези триъгълници – надолу или нагоре?“ Вие издигате ръцете си нагоре, към Бога. Когато издигнете ръцете над главата си така, че да се образува еврейската буква шин (ш), това значи, че искате да растете към Бога; то означава закон за размножаване и изпълване с всички блага. Този закон, който е от древната школа, сега съвременното общество е изопачило в една извратена форма, докато по-рано е означавал: „Аз съм готов да възприема Божествените зародиши и да обработя мисълта, която ми даваш, Татко, с всичкия си ум, с всичкото си сърце и с всичката си воля, и ще Ѝ дам всички условия за развитие.“ Подир това съединявате ръцете си горе, като триъгълник, което значи, че всички мисли, желания и действия ще бъдат извършени в хармония и съзнателно. Когато разтваряте широко ръцете си, то значи, че искате да възприемете, а като ги съберете, свиете, това показва, че искате да извършите съзнателно всичко, що сте възприели. Всяко наше външно действие е израз на действие, което става вътре, в духовния свят. А вие вдигате ръце, без да разбирате смисъла на движенията. Като опишете с ръката си един кръг, това значи, че ще свържете опашката и главата, ще напуснете алчността и с всички сили, които са вложени във вас, ще служите на Бога. Когато някой маха с ръка надясно или наляво в знак на отрицание, това значи, че духът му е започнал да работи в подсъзнанието и проявява това вътрешно чувство, макар той да върши това нещо несъзнателно. Някои хора държат главата си надясно, други наляво и ние мислим, че всичките тези неща са случайни. Не са случайни и несъществени – в тях има дълбок смисъл. В Америка един знаменит проповедник държал главата си обикновено малко наляво; неговите слушатели, като имали желание да бъдат красноречиви като него, започнали и те да държат главата си малко наляво – подражавали му. Човек, чиято глава е изкривена малко наляво, показва, че у него чувствата взимат надмощие, а у когото главата е малко надясно – умът взема надмощие. А трябва да се стремим към балансиране, към познаване и разбиране, сиреч да възстановим необходимото равновесие между ума и сърцето си и да не влагаме в тях повече, отколкото трябва.

В групите, които ще образувате от по десет или дванадесет души, трябва да вложите познаване и разбиране. Ще ви обясня защо ви казвам това и какъв е законът. Първото число означава онзи велик принцип на Бога, който създава, твори нещата. Когото запишат за пръв на групата, той стои като емблема на принципа, който създава. Второто число представя онзи принцип, който отдолу възраства, организира нещата. Третото число е закон на равновесие. Четвъртото – закон на справедливост. Ще разчитате на четвъртия, защото той е честен, не краде. Ако бих образувал организация по този Божествен закон, четвъртия бих направил касиер.

Ако измените мястото на този, който има числото три, ще измените реда на нещата. Казах, три е число на равновесие; то е детето, смисълът на родителите, защото щом се роди детето, то осмисля живота на родителите си – то е смисълът на живота. В такъв случай числото едно е бащата, две – майката, три – детето. Като разбирате числата 1, 2, 3 и 4, имате основните закони за разбиране на другите числа. Числото 5 означава човек, който е вече индивидуализиран – неговите пет пръста. Числото 6 означава човек в своето развитие; Земята сега минава през числото шест; зелената краска е числото шест; също – размножаване, развитие. Числото 7 е закон на почивка. Към това число спадат всички богати хора, защото те са завършили работата си и се задълбочават в себе си, за да се развият, култивират и да станат духовни. Числото 8 е на Духа; то означава ония безконечни числа, които съществуват вътре във Вселената. То е едно от най-строгите числа. Числото 9 е човекът, който ще обобщи всички неща и затова него ще направите докладчик: той ще опише целия процес на числата от едно до осем и ще даде резюме как е вървяла цялата работа. Така вървят всички неща в своя ред. Вие се сърдите кой кое място заема, а трябва да знаете, че всеки ще заеме онова място, което му е определено. Не може двама в една група да бъдат числото едно или две, защото ще се яви борба. А в групировките не трябва да има дуализъм.
Тук имаме чисто практически задачи, които трябва да реализираме. Искаме да отидем на Небето, но ако дойде един ангел и ни каже: „Хайде, пригответе се“, ние ще го помолим, ако може да ни остави за още малко време на Земята. А какво означава това? Че не сме свършили още работата си. Какви духовни хора ще бъдем тогава? Под духовни хора аз разбирам онези, които са свършили изоставената си работа и отиват на Небето за един-два месеца, като на ваканция, на гости, дето Татко им възлага нова работа, и после се връщат пак на Земята да работят. На Земята ние дохождаме като на училище.

– Ами значението на числото 10?

– Числото 10 е връзката между първата и втората група. То показва, че тези десет души ще започнат пак по десет да се групират в друга група. Последният, десетият, от една група е връзка между нея и следващата група. Това число показва и връзка между човека и ангелите. От 10 до 100 са числата на ангелите, от 100 до 1000 са числа на човеците. Туй показва разстоянието, на което се намираме. Ние, хората, сме по-далече, защото сме слезли по-дълбоко в материята, отколкото ангелите. Това е мистически начин за разглеждане на числата; то няма практическо приложение в сегашния ни живот.

– Какво означава стихът: „Не знаете ли, че сте богове?“ В какъв смисъл са

употребени тези думи?

– Под думата Бог се разбира силен човек, собственик, човек, който владее нещо. Един Дух, който владее една система, той е Бог, защото може да прави, каквото иска. По отношение на нашето тяло ние сме малки богове, собственици. Думата Бог още означава човек, който служи само на търбуха си. Когато човек помисли, че е Бог, започва да желае хората да му се кланят. Като каза, че е Син Божий, евреите разбраха Христа, че иска да Му се кланят. Затова Христос каза следното: „Аз дойдох не да Ми послужите, а Аз да ви послужа и да ви дам Живот вечен.“

Псалмопевецът казва: „Вие сте богове, но като хора ще умрете.“

– Старият Завет е израз на стара култура, Новият – на нова култура. Сега в света иде нова светлина, която иска да примири нещата. Това примирение няма да стане скоро, изисква се дълго време, докато стане преврат в умовете на хората, да разберат великите Божии замисли.

1919_08_22 Методи за лекуване
Издателство Бяло Братство
Беседи, обяснения и упътвания от Учителя - 1919

МЕТОДИ ЗА ЛЕКУВАНЕ И ОТГОВОРИ НА ЗАПИТВАНИЯ ПО ТЯХ

Вие искате да се лекувате, затова ще ви дам някои методи.

Някой от вас е болен от неврастения или е духом неразположен; нека направи една малка разходка до близката градина или гора, да се обърне към изток и да подпре гърба си на някое дебело дърво, било то бряст, дъб или бор, като тури дясната си ръка отпред на гърдите, а лявата отзад на гърба; в едно малко съзерцание да започне да мисли за влиянието на дървото. Няма да се минат 5, 10, 15 минути или най-много един час и неговото настроение ще се измени – той ще почерпи от дървото известна сила, ще стане обмяна между неговия магнетизъм и магнетизма на дървото и ще почувства известно подобрение. Да иде при това дърво един, два или три пъти и то ще го излекува. Това е един природен начин на лекуване. В старо време хората така се лекуваха. Някой старец си вземе тояжката и отива при някое дърво, подпре гърба си на него, а които го гледат, си казват: „Този старец защо ли подпира това дърво?“ Старецът не подпира дървото, а дървото подпира него. Старецът казва на дървото: „Днес хората са големи егоисти – нищо не дават; ти можеш ли ми даде малко от своята енергия, за да се освежа?“

Втори метод за лекуване, пак ако сте неразположени, страдате от неврастения – лятно време, когато житото започне да зрее, идете в някое село, поискайте позволение от селяните да обиколите няколко пъти нивите, да минете през житата; като изходите 1-2 километра, съсредоточете мисълта си в живота на житото. След един час ще чувствате голямо облекчение. Ако всеки ден можете да правите такива разходки, още по-добре ще бъде – то ще ви държи топло с месеци.

Друго правило: когато излизате на разходка или екскурзия, избирайте за пиене води, които имат южно изложение, защото изворите на води, поставени в такова положение, са пълни с творческа енергия. Здравословни са. Никога не пийте вода, изложена на север, защото енергията им е положителна.

Често, като ви пече Слънцето, вие казвате, че това ви смущава. Знаете ли защо не обичате да излагате лицето си на Слънцето? Защото лицето ви

отблъсва слънчевата енергия, вследствие на което това ви причинява известна неприятност. Космите винаги поглъщат слънчевата енергия, а тя трябва да се поглъща, за да бъдете винаги здрави.
– Имат ли значение дрехите, с които сме облечени – бели или черни?

– Имат. Дрехите, които носим, оказват голямо влияние върху нас. Белият цвят е негативен, той върши повече съзидателна работа.

Ще ви дам друг начин за саморазвитие, защото вие още не знаете външните признаци, по които да познавате недостатъците си. Известни органи у хората са недоразвити, което се дължи на липса на храна. Да допуснем, че има между вас някои, които са по-груби. Главата на такива хора над ушите е широка, като се пипнат отстрани по главата, ще забележат големи издатини. Ако главата отпред е сплескана, това показва, че е развито милосърдието. Ако е издадена отзад, при ушите, такъв човек е груб, жесток, в него има грамадна енергия, която търси място да се прояви. Тази енергия се набира именно в тези области на главата и най-малкото побутване, раздразване на това място предизвиква електрически искри, такъв човек скоро избухва и казва: „Господине, ти ме удари и ми причини голяма вреда!“ Не, причината за това е токът, който се проявява вследствие на докосване до бутона на жицата. Ако вие сте чувствителен субект, ще се спрете, ще поразгледате човека – не бива да се доближавате много до него – и ще се вслушате в гласа, който ви говори, че там, при ушите му, има събрана енергия, която чака момент веднага да избухне, да изскочи навън. Всичката енергия на коня е събрана около задницата му; затова като се доближите до него и го побутнете там, веднага рита. Когато конят рита, той не върши това със зла умисъл, но казва: „Като искаш енергия, аз ще ти дам, защото я имам в излишък.“ Само че той не знае как да ви предаде тази енергия, а вие не знаете как да я приемете, затова става стълкновение. Аз препоръчвам на индивиди, главата на които при ушите е развита, да дружат с такива, на които главата на това място е сплескана; такива хора ще се обичат. Човек, у когото главата на това място е сплесната, не може да бъде толкова жесток към другите и има начини за поглъщане на неговата излишна енергия. Тогава хора, у които липсват или не са развити тези органи, не знаят да ритат и те трябва да дружат с хора, които могат да ритат, за да станат по-активни. Всеки трябва да знае по малко да рита – който не знае никак да рита, трябва да се научи. Под думата ритане аз разбирам работа – който не знае да рита, не знае да работи. Като турите на работа мотиката, лопатата, това не е ли ритане, не е ли задницата на коня? Някои казват: „Аз не ритам“, но аз всеки ден ги виждам как ритат, и то не само напред, но и назад. Вземете камък и го хвърлите – това е ритане. Ритането не е нещо лошо, но трябва да знаете как да ритате – как да предадете ползотворно енергията, която имате. Злото в света седи именно

в това, че енергията се предава на неподходящи места и с това се причинява вреда. Та когато главата ви е сплесната, не дружете с хора, които имат същите слабости, а дружете с такива, които имат развито голямо милосърдие и щедрост. Ако срещнете някой много щедър човек, не го съветвайте да не дава, а вземете малко енергия от неговата, за да се развие и вашето сърце, защото щом го учите да не дава, това показва, че вашата глава е сплесната.

Някои мислят, че всички са религиозни. Не са всички между вас еднакво религиозни; ако всички бяхте такива, щяхте в един момент – само като духнете – да оправите България. Когато някои казват: „В Името на Господа Иисуса Христа", това означава да възлюбиш Господа с всичката си душа, с целия си ум, с цялото си сърце и с всичката си сила; защото като обичате всички хора, Господ веднага ще ги промени. После, не мислете, че когато един човек много се моли, вдига ръцете си нагоре, е много религиозен – не, той формално е религиозен. В истински религиозния човек има учтивост, скромност и страхопочитание – обаче не като страхопочитанието на някой слуга, който стои пред господаря си със скръстени ръце, трепери, страхува се от него, но замине ли господарят му, всякакъв страх изчезва и той хвърля по негов адрес най-недостойни думи – хули, псувни и прочие. Не такава религия! У истински религиозния човек страхопочитанието, напротив, се усилва след отминаване на господаря му. Нямате ли такова разположение, не сте религиозни хора. Религиозното чувство има три функции – почитание към стари, почитание към баща и майка и Любов към Бога. Това значи: да обичаш и почиташ мястото, в което си роден, да обичаш и почиташ баща си и майка си и да любиш Бога. Всичко това изтича от една сила, от един и същ център, който действа вътре.

Ако искате да развивате милосърдието си, проектирайте ума си в онзи център на главата, който е два сантиметра над челото. Тогава ще стане прилив на кръвта към това място и тя ще започне да подхранва съответните клетки, а щом тези клетки започнат да се развиват, те ще предизвикат и възприемат вибрациите на Невидимия свят, а вие ще започнете да ставате милосърдни по интуиция.

Искате да станете музикални, да разбирате музиката, проектирайте ума си към двете страни на този ръб, над краищата на веждите. Като продължите около година тези опити, ще обикнете музиката и във вас ще се зароди желание да пеете. Някои мислят, че музиката е отвън. Не, тя е вътре. Господ казва: „Аз съм посадил семенцата, ти ще ги поливаш и музиката ще дойде."

Някои се оплакват от слаба вяра. У които вярата е силно развита, това

място, което е над областта на музиката, е повдигнато. Когато и тези центрове са силно развити, главата е широка. Тъй че когато мислите, че вярата ви е слаба, постоянно проектирайте ума си нагоре към посочения център, започнете да го поливате и обработвате и постепенно ще си създадете онова разположение към вярата, което е скрито във вас. На вярата се дължат ясновидството, интуицията и други способности, около 12. Единственото безкористно чувство е вярата. Тя няма никакво практическо приложение на Земята. Вярвате, че някой човек е добър; може да не е такъв, обаче знаете, че ако вярвате в това, този човек в бъдеще ще бъде добър. Който има вяра, той развива кесията си, той е безкористен, щедър, а това му донася богатство, а онзи, който няма вяра, завива кесията си. В ущърб на вярата се развива друго чувство, което поглъща енергията и слиза между астралния, етерния и физическия свят. Според съвременните окултни науки трябва да знаем къде на главата ни се намира астралният свят. Най-горе на главата е Раят, причинният свят; към средата на главата отпред е менталният свят, а долу, отзад на главата, е астралният свят. Ще проектирате постоянно ума си нагоре. Христос казва: „Ако имахте вяра колкото едно синапово зърно, щяхте да помествате планини.“ Защо сравнява вярата със синаповото зърно? Защото само онази вяра лекува, която прави пришки като синаповото зърно. Когато давате някому, правите пришки на себе си, на кесията си, навсякъде. Кесията ви е вътре във вас, затова я извадете навън. Като казва Христос да имате вяра като синаповото зърно, то значи тази вяра да стане активна, да има ефект, да изважда всичко навън. Когато искаме да имаме това-онова, то не се дължи на вярата. Понеже вярата принадлежи на активния свят, тя е Божествено чувство и затова не може никога да бъде пасивна. Когато не е развита, тя е пасивна. Плодовете на вярата зреят горе, в причинния свят, и тя винаги казва: „Бог е добър за нас.“ Плодовете на вярата не зреят нито в менталното, нито в астралното поле, а само в причинния свят. А кои са плодовете Ѝ? Безкористието. Безкористни ли сте, имате вече един малък плод в причинния свят.

– Желанието да станем духовни безкористно ли е?

– Вие имате желание да станете духовни хора, за да се проявите. Но за да станете духовни, първо трябва да развиете духовното си чувство – Любов към Бога, почитание към ближните си и после безкористна вяра. У духовния човек трябва да има Любов към Бога и към всички същества, били те най-малките; а също да има развити милосърдие, вяра, надежда и съвест, центровете на които са в причинния свят. Хора, у които тези центрове не са развити, нямат понятие за право, за съвест. Човек, у когото органите на съвестта нямат корените си в причинния свят, е човек безплоден, безсъвестен. От това гледище ние разглеждаме нещата малко

по-другояче. Както тази философия се развива в теософията, тя представя езотеричната, вътрешната страна на това учение и не е за вашите умове. Даже и писателите, които пишат теософски книги, не разбират както трябва теософията и нямат методи на приложение. За да се пишат такива книги, се изисква голяма напредналост – умът и сърцето да бъдат тъй развити, че да схващат нещата и от най-малкото загатване.

Физическият свят съставя почвата на живота, астралният – водата на Божествения свят, а менталният – атмосферата, въздуха на този Божествен свят. Причинният свят се представя от светлината и топлината, които пък са причина за цялата растителност на Земята; астралният свят съставя моретата и океаните, а етерното тяло – малките и големите реки, които са проектирани във физическия свят. Етерният свят е, който свързва астралния с физическия свят. Етерното тяло е така свързано с физическото, че през неговите канали се предава енергията и се оплодотворява Земята. Това не е само едно философско учение, а действителното обяснение на въпроса.

– Как ще се съсредоточим, как ще изолираме известен център, за да проектираме мисълта си към друг център?

– Когато ви казвам да проектирате мисълта си, то значи да се съсредоточите. Затова първо ще се помолите на Господа да ви помогне и посочи как да проектирате мисълта си. Като постоянно мислите върху един орган, ще започнете да чувствате някаква промяна – едно силно чувство на вяра, и там, дето чувствате напрежението, там е мястото на този орган. Когато някой ви обиди силно, вие чувствате едно напрежение, стягане отзад, към върха на главата. Така ще развивате и милосърдието, музикалното чувство, вярата, религиозното чувство, което е в средата на главата, но за това трябва да работите дълго време. Във всеки живот ние пресъздаваме органите си, но главното – постоянно работим върху тях. Те не се разрушават. Нищо не се разрушава. Вярата не се разрушава, а се носи и постоянно се развива.

– Може ли да обърнем внимание на всички центрове?

– Ако в един живот успеете да развиете един-два органа, вярата и съвестта – много сте постигнали. Това е много дълга школа. Като постоянно проектирате ума си към един от тези центрове, вие ще можете да развиете съответните си органи. Вие не можете да развиете органите на горната част на главата си, защото мисълта ви е проектирана към долната част на главата, където нахлува всичката кръв, храни тези клетки, а до горните не достига, вследствие на което тези органи закъсняват. Човек, у когото едни

чувства са развити за сметка на другите, трябва да дружи с такива хора, от които ще може да се допълни. Ако търсите религиозни хора, търсете ги из света, а не в църквите. Като ги намерите, пазете ги като зеницата на окото си – те ще ви предадат от енергията си и вие ще почувствате това, което трябва да почувствате. Като говоря върху тези неща, като посочвам на някои от вас кои органи са развити и кои не, не казвайте: „А, знаем го ние него – той няма развити тези или онези чувства." Друг пък ще каже за вас същото. Никога не трябва да търсите у хората недоразвитите неща, защото с това вие вървите по обратен път, пречите на себе си. Господ знае у кого какво има, затова не се подигравайте с вашите души. Като срещнете брата си, кажете му истината: „Братко, имаш едно петно около един сантиметър, едва се забелязва, дай да го изтрия." Не казвайте, че петното е много голямо и много тъмно – констатирайте нещата тъй, както са си, винаги говорете истината, ни повече, ни по-малко. Ако в окото има сламка – кажете сламка, не я правете греда. У вас трябва да се развият благородни отношения и почитание към хората, които да ви подтикват към благородното и възвишеното в света. Мислете за хората, че са добри, и те ще бъдат добри. Когато дяволът ви срещне, казва: „Ти си такъв, онакъв, нямаш вяра, нямаш милосърдие и т.н.", а всичко това ви се отразява зле. Господ не мисли тъй за вас.
– Религиозното чувство без вяра какво може да ползва? Какво съотношение има?

– Голямо. Между вярата и религиозното чувство има съотношение. Съотношение има и между всички причинни чувства. Когато слизат в умствения свят, причинните чувства възприемат известни форми. Всяка сила се обуславя от известна форма, а всяка форма в своите действия се обуславя от вътрешната сила, вложена в нея. Астралният свят дава горивото, с което ще се оформи всяка сила, етерният свят дава пътя, а физическият показва мястото в света, където трябва да падне силата и какъв резултат трябва да произведе. Тъй че физическият свят е почва само на резултата. Човек трябва силно да развие не само религиозно си чувство, но и вярата, надеждата, съвестта, разума и милосърдието. Туй, което ние наричаме разум, то съставя само една област. Под причинен свят подразбирам същността на нещата. Когато говорим за разума, той е връзка между причинния свят и висшия ментален свят. Той определя съотношенията на причините, които влизат в менталното поле. Когато искате да развиете известни органи, не трябва да се заемете едновременно с всички, но последователно, един след друг. Когато чувствате Любов към Бога, ще развивате това чувство. Щом проектирате ума си в духовния свят и искате там да живеете, ще развивате вярата. Искате ли да стигнете ангелите, започнете да развивате въображението си. Въображението може да се развива само със силата на вярата.

– Може *ли* да се ползваме от книгата „Мислителна сила“?

– Може, само че тези книги не са ясно изложени.

– Бива *ли*, позволено *ли* е да се късат цветя, когато цъфтят?

– По някой път е позволено да се късат.

– Когато цветето не се дава?

– Не бива да го късате.

– Като се къса цвят, не се *ли* къса живот?

– Не.

– Моля, дайте една кратка дефиниция за разума.

– За втора беседа.

Ако имате екзема, ако ви падат косите, ако имате ревматизъм в ставите си или някакви подутини в корема, ако сте богат, направете си една веранда, тераса, изложена към Слънцето и оградена със стъкла, хвърлете ризата си до пояса, легнете на креват с главата на север, а краката на юг, изложете гърдите си на Слънцето, като пазите главата си от него, и стойте така половин час. После изложете гърба си половин час, после пак гърдите половин час, половин час гърба си и т.н., докато се изпотите. Ако направите 20, 30, 40 такива бани, всичко ще ви мине – и екзема, и ревматизъм ще изчезнат. Като се подобри веднъж стомашната ви система, храносмилането ще започне да става правилно и кръвта ви ще започне да функционира правилно.

– Ако са болни ръцете и краката?

– Може да излагате на Слънце цялото си тяло.

– През кои часове на деня?

– Сутрин от 8 до 10 часа. Ако тези бани произведат ефект върху гръбначния стълб, мозъка и дробовете ви, ще почувствате ефекта и върху цялото си тяло. Всичко зависи от мозъка – той е като батерия: щом тази батерия започне да възприема, щом пълненето Ѝ със слънчева енергия става правилно, тя после я разпраща към всички удове на тялото и тази

енергия започва да лекува.

– А страхът от слънчев удар?

– Слънчевият удар зависи от утайките вътре в мозъка. При слънчевия удар етерното тяло излиза навън, а физическото тяло остава без съединение.

– Защо да си пазим главата от Слънцето?

– Главата не трябва да се излага много на Слънцето, защото мозъкът ще привлече слънчевата енергия изведнъж и не ще успее да я разпрати по останалите части на тялото.

– Някои препоръчват да се покрива главата със зеленина.

– Да.

– През кои месеци на годината да се правят слънчеви бани?

– Добре е да се правят през май, юни, юли и август. Когато се лекувате, добре е да правите това по неколцина заедно. Може да направите това заедно по десет души в група, дори същите тези групи, които сте избрали, за да видите дали можете да се лекувате чрез вяра. Ако някой от вас е болен, опитайте дали бихте могли да съсредоточите мисълта си към него, да го излекувате. Лекуването не трябва да върви безразборно, а винаги по закона – ако първата група не успее да го излекува, тогава втората и т.н. Когато лекувате, резултатът ще бъде според силата на вярата. Ако човекът, когото ще лекувате, не е свързан с причинния свят, не може да го лекувате по духовен начин. Затова Христос казва: „Ще ти бъде според вярата." А това значи: ако си израснал в причинния свят, ще може да те лекувам с вяра, иначе не може, защото святото не се дава на прасетата.
– Ами децата, които нямат никаква вяра?

– Деца, които нямат никаква вяра, се лекуват от родителите им с техния магнетизъм: майката ще лекува дъщеря си, а бащата – сина си.

– Ако бащата е невярващ, а майката – вярваща, ще се получи ли същият резултат?

– Стига да има магнетизъм онзи, който лекува.

– Нали всички го имат?

– Не.

– Как можем да познаем дали имаме магнетизъм?

– Разположени ли сте – имате магнетизъм; неразположени ли сте, нервирани ли сте – нямате такъв. Магнетизмът дава разположението.

– В обикновената медицина против треската дават хинин, против главоболието – аспирин, и т.н., които церове, вярвате или не, помагат, дават известни резултати. Има ли при лекуването в духовния свят някакъв положителен метод и ефикасни средства?
– Това лекуване, което ви препоръчвам, е сто пъти по-ефикасно.

– Преди малко казахте, че може да има резултат, ако има свръзка при лекуването.

– Да, иначе не може да се дадат на болния елементите от причинния свят. Когато медицински лекар разтрива крака на човека една-две години и едва тогава има малък резултат, в причинния свят чрез вярата болният може да бъде излекуван моментално – ще му се каже: „Стани, ходи!“, и ще се свърши.

– Които не са свързани с причинния свят, може ли да прибягват към лекар?

– Всички, които са свързани с тази Школа и прилагат Новото учение, нямат нужда от лекар. Само онези, които не признават това Учение, имат нужда от лекар, а не вие. Лекарите са за света, а не за вас. Забелязал съм, че някои фиксират мисълта си към нещо, например, че са болни, че имат нужда от лекар; и не минава много време, създават се условия за лекар. Ако кажете: „Нямам нужда от лекар“, положителните и отрицателните явления създават резултат – вие именно не създавате причина, за да имате нужда от лекар. Но не казвайте: „Нямам нужда от лекар“, а казвайте: „Аз имам нужда всякога от Бога“, и тогава ще имате Бога като лекар. Лекарят е вътре в нас – Бог. Щом кажете: „Нямам нужда от лекар“, това вече е възгордяване. Господ ще ви каже: „Аз ще те заставя да видиш, че имаш нужда от Мен, за да се сломи твоята гордост.“ И лекарят ако има Божествено изкуство, мога да го оставя да ме лекува, ако няма туй изкуство, да ме масажира и осакати – това никога няма да му позволя.

– Когато отиваме да лекуваме болен и влизаме в контакт с него, не взимаме ли част от неговата болест върху себе си?

– За туй не мислете. Най-първо ще се запитате: „Трябва ли аз да го лекувам?“ И ако трябва да го лекувате, не трябва да отстъпвате пред никакви последствия. Ще си кажете: „Какъвто и да бъде резултатът, за мен е безразлично.“ Трябва ли да лекувам – това е важният въпрос. Ако трябва, ще започна да лекувам и ще науча как – ще изуча методите.

– Как ще познаем трябва ли да лекуваме?

– Щом обичате човека, ще трябва да го лекувате.

– В старо време са лекували чрез минералните извори и който пръв е влизал, бивал е изцеляван; дали това не иска да покаже, че и сега който пръв влезе, ще получи изцеление? Има ли истина в тази приказка?

– Има. Топлите извори не са току-тъй създадени – те имат своето предназначение.

– Първото влизане във водата дали ще има ефект? Защото някои вярващи братя се къпят цяла година и пак не добиват изцеление.

– Стига изворът да е посещаван от такъв ангел, ще има резултат. При такива случаи лекува главно вярата.
– Кога ще се еманципират жените?

– Жените и мъжете ще се еманципират, когато намерят вътрешната връзка между Любовта и Мъдростта.

– Какво е бракът?

– Бракът е обратен процес. Когато мъжете и жените намерят вътрешната връзка между Любовта и Мъдростта, ще има брак.

– Какви средства за поминък са ни нужни и какви занятия трябва да упражняваме?

– Да знаете да ритате и напред, и назад. Но като ритате, енергията, която излиза от вас, трябва да лекува хората. Всяко занятие, с което бихте били повече полезни, отколкото вредни за вашите близки – дръжте го и не се бойте. Онези от вас, които искат да лекуват, да не стават кръчмари и касапи.

– Как гледате на скотовъдството?

– Новото учение не позволява да използвате никое същество за ваша полза; може да го използвате, само за да дадете подтик на неговата еволюция. Една крава може да бъде използвана, само за да се повдигне в своето развитие. Тя е изпратена също да страда – да се пожертва и да научи закона за щедростта. Като гледам как кравата дава доброволно млякото си, питам се: „Изпълнявам ли като нея тъй добре и аз своето занятие?“ Ако една крава, която постоянно ни дава толкова блага, не роптае, имаме ли право ние да роптаем? Защо да не отдадем Богу своя ум, сърце и воля тъй доброволно, както кравата дава млякото си? И тъй, всяко занятие, което принася повече полза, отколкото вреда на другите, може да упражнявате, и напротив, всяко занятие, което принася повече вреда, отколкото полза, не ви е позволено да практикувате. Занятие, което дава 75% полза, а 25% вреда, може да се упражнява; ако дава само 25% полза, а 75% вреда, не бива да се упражнява. Принципно разрешавам въпроса.

– Кое от политическите течения работи в съгласие с Божествения план?

– Всички течения работят в Името на Бога, но не всички работят в съгласие с Него. Ако измените въпроса си, ще изменя и аз отговора.

– Какви трябва да бъдат нашите отношения към съществуващите сега политически течения и трябва ли да ги поддържаме?

– Всяко политическо течение, което дава в резултат 75% за повдигане на обществото и народа, трябва да се поддържа, защото е Божествено. Тъй че всичките леви течения в обществения и в политическия, и в културния, и в духовния живот работят в съгласие с Божествения план. Всички сегашни леви течения работят в съгласие с този план, а десните – против него. Ако един социалист проповядва ляво течение с цел да забогатее, той е десен; той има само надписа на лявото течение, а прилага методите на дясното. Преди всичко всеки човек, от каквото и да е течение, който схваща идеално живота, работи винаги в съгласие с Божествения план. Сегашните леви течения трябва да се стремят да подобрят положението на страдащото човечество, т.е. неговото морално състояние. Не да подобрят жилищата, защото щом се подобри моралното състояние на хората, въпросът за жилищата ще се разреши от само себе си. Всички проповедници и свещеници казват: „Като отидете на онзи свят, тогава ще ви бъде добре.“ Кой е онзи свят? Това е левият свят. Сега е в ума ни, но един ден ще се проектира и реализира на физическото поле в друга форма.

– Няма ли да се изкажете конкретно върху някои леви течения, например болшевизма и анархизма – кои са добрите и слабите им страни?

– В окултизма има известни определения и който не ги разбира, ще изпадне в грешка. Едно от качествата на левите течения е това, че те не са народни, а общочовешки течения; десните са обществени и народни течения. Забележете: всички, които сте от лявата ми страна, сте леви, когато съм обърнат на изток; но обърна ли се на запад, левите стават десни – ако, разбира се, вие не измените положението си. Под думите ляв, ляво течение в окултизма разбират човек, който работи изключително за своето лично благо, само за себе си. Разбирайте това в широк смисъл. Под ляво течение аз разбирам течението на сърцето. Дясната страна подразбирам Мъдростта, а лявата – Любовта. Лявото течение не може да се прояви в лявата ръка. Когато то се проектира чрез Мъдростта и тя му даде направление, имаме криво направление, крива посока. Дясното течение действа спрямо Любовта, а лявото – спрямо Мъдростта. Това може да ви се види схоластично или, както казват, извъртане на истината. Когато един човек се е заел да проучва Мъдростта, а същевременно върви в течението на Любовта, той е ляв и не може да изучи Мъдростта. Той непременно ще изпадне в стълкновение с нея. Мъдростта, за да ви направи мъдри, ви причинява много страдания, а Любовта ви дава всички блага, за да ви направи добри. Мъдростта казва: „Аз живея надясно, но действам наляво, затова ще вървиш в друга посока." Мъдростта предизвиква всички страдания, а Любовта донася всички добрини и радости.

– Какво трябва да бъде нашето гледище по съществуващите течения, които работят за преустройството на обществата?

– Ако левите течения служат на Любовта, те са десни, а ако служат на Мъдростта – те са леви. Но ако тези нови течения идват да създадат нови форми, те ще причинят много страдания.

– Какво отношение трябва да имаме към политическите партии – трябва ли да взимаме участие в тях, да бъдем техни членове, или не трябва?

– Не може да бъдете членове на никакви партии. Мъж, който е свързан с една възвишена жена, няма право да се свързва с друга жена. Той може да общува с другата жена, колкото да се разговаря с нея, да Ѝ услужва, да Ѝ помага, да Ѝ прави добрини, но няма право да има връзки с нея.

– Без да имаме връзки с някоя партия, може ли да гласуваме за нея?

– Това е услуга, може да гласувате.

– Нали трябва да имаме становище кои партии съдействат на Божествения

план за въдворяване по-скоро на Божествения ред на нещата?

– Засега и двете течения, и лявото, и дясното, действат в съгласие с Божествения план, но те не могат да съградят света – ние ще го съградим: десните държат главата, левите – краката, а ние ще извършим операцията. Ако отрежем някому главата, ние не сме от Новото учение. Ние не сме нито леви, нито десни по отношение на тях, а по отношение на Божествения план сме десни. Десни сме в това отношение, че искаме да дадем място на Любовта – тя да оправи света. Щом пуснем Любовта, тя веднага ще го оправи. Не трябва да взимаме страната нито на едните, нито на другите. Това, което твърдя, обосновавам на един естествен закон. Ще ви обясня как стои този въпрос. Допуснете, че влизаме в една градина с разни цветя и зеленчуци, които са клюмнали, повехнали; виждам отвън, край градината, река и казвам, че ако се прокара водата Ѝ да тече полека върху всички цветя и зеленчуци, няма да се минат 5-6 часа и всичко ще се освежи. Ние, съвременните хора, все за Любов говорим, но страдаме от липса на Любов, нямаме я в себе си – нямаме вадичка с вода. Нашата Любов е съвсем друга, различна от Любовта, за която говоря. Изпием една-две чашки изстудено винце, развеселим се, но туй е изкуствена проява на Любовта у нас.

– Може ли човек, духовно развит, да се нагърби да управлява един народ?

– Човек, духовно развит, у когото има Любов, може да управлява един народ.

– С какви закони ще си служи? Трябва ли да премахне сегашните?

– Разбира се, че той ще премахне сегашните и ако е умен, ще може да управлява. Но този човек винаги ще бъде един колективен човек, ще представлява не единица, а цяло общество от хора, високо просветени. Един от тях ще изпъкне като водач, а останалите ще му бъдат помощници.

– Това управление монархическо ли ще бъде? Теократическо ли?

– Нека тази мисъл не ви спъва. Пак ще си послужа с пример. Представете си голямо колело, което има, да кажем, с 5000 зъбци, скачено с друго зъбчато колело така, че зъбците на едното колело влизат в междините на другото и се докарват взаимно в движение; единият зъбец е достатъчен, за да подкара цялото колело, а всички останали му помагат, но и всеки зъбец отделно управлява. Такъв е законът и при хората. Един цар управлява, да речем, двадесет години, после умира и вместо него дохожда синът му, който е един от зъбците на колелото. А онзи, който ще оправи света, е

извън колелата и трябва да бъде вън от света. Вие не може да извадите един човек, който е потънал в тинята, ако не сте извън тинята. Ако отидете при него, и той, и вие ще потънете. Каква е тогава ползата за него, че сте влезли да го спасявате? Вие нямате опорна точка. Вие трябва да сте извън условията, при които той живее.

– В една беседа бяхте казали: „Ако ми дадете едно село, ще туря такива образцови закони, които ще оправят хората.“ Как може да се приложи това?

– Намерете село.

– Ние го намерихме – България.

– Мъчно го дават – обажда се друг.

– Когато го дадат.

– Да го вземем насила!

– Законите, по които ние се ръководим, не позволяват насилие. Може да учите хората, но никога не бива да си позволявате да упражните насилие над тях. Ние може да проповядваме на хората, може да ги учим, но не може и не бива да употребяваме техните методи. Ако злоупотребяваме с тях, ние ще приличаме на тях, а с тези методи светът няма да се повдигне нито с един пръст нагоре.

– Нали искаха да направят Христос цар?

– Искаха да Го направят цар, но Той се отказа, защото намираше, че тяхното учение е старо. Той каза: „Моето царство не е от този свят“, което значи, че не е с тези разбирания и порядки.

– Как може да се засили плодородието?

– Ако имате кокошка, не я дръжте много гладна, но и много не я хранете; ако имате нива, не я торете много, но и слаба не я оставяйте – само така ще засилите нейното плодородие.

– Смисълът на въпроса беше: има ли окултни закони, по които да удвояваме или утрояваме добива на плодовете?
– Като обичате дърветата или нивите си. Има и други методи, които съвременните хора прилагат, но те са насилствени. Те използват напълно

потенциалната енергия, която е складирана в земята, а тази енергия трябва постоянно да се събира от Слънцето, защото плодородието зависи именно от нея. Кинетична енергия има много – тя е в изобилие. Да допуснем, че имате кинетична енергия – имате сто дръвчета ябълки, насадени нагъсто, – но няма потенциална енергия, която да мине в тях; тези дръвчета няма да дадат плод, защото тази енергия е изчерпана.

– Затова ли някои дървета раждат през година?

– Те чакат да се набере такава енергия, защото е изчерпана. Че става изчерпване на потенциалната енергия, това виждате от следния пример: да допуснем, че един лектор държи сказка в продължение на около два часа; във време на сказката той е изразходвал своята потенциална енергия и тъкмо слиза уморен от трибуната, дойде някой и му иска обяснение по някой от разгледаните въпроси. Лекторът започва да се нервира, мръщи се и е недоволен. Защо? Не защото няма желание да ви обясни това. Но няма да ви даде, няма материал, за да изрази мисълта си в добра форма, и започва да работи с обратни материи. Понякога човек може да говори и десет часа, без да се умори. Защо? Защото той черпи от потенциалната енергия на другите хора. Но как трябва да се постъпва в такъв случай? Аз ще хвана някого и ще го запитам: „Готов ли си да ми дадеш от потенциалната енергия, която имаш в излишък?“ Ако ми даде, ще започна да въртя своето колело. Но онзи, от когото съм заел, ще започне да се нервира. Това трябва да се прави с позволение, а сегашните хора взимат без позволение и след това се явява неразположение и омраза. Освен това трябва да искате само определено количество от тази енергия, излишната, а не всичката. Трябва да сме искрени във всичките си действия. Хората от Новото учение трябва да имат много възвишен морал и да искат всичко с позволение, защото има невидими кражби в света. Ако бях в някоя гора, аз ще мога да ви говоря повече време, по-продължително, без да се уморя. Защо? Защото растенията и дърветата ме разбират и от тях мога да си взема повече потенциална енергия. Ще се поспра при едно дърво, ще взема малко енергия от него, ще отида при друго и от него ще си взема. Така ще си набавя енергията, която съм изгубил. Тук има малко дървета и може някое от тях да изсъхне. Затова Христос се отдалечавал да се моли винаги в гората, при маслинените дървета – това не е било току-тъй, оттам Той е почерпвал много, защото хората постоянно са Го изчерпвали. Дърветата са Го разбирали и са Му казвали: „Не се бой, ние сме живели по-дълго от Тебе, познаваме хората и затова ще Ти помогнем.“
– Как да се борим с болестите по растенията?

– Болестите по растенията са ларви, които сега излизат от Земята, понеже намират почва за виреене, условия за изкачване по растенията. Понеже от

хората излизат лоши изпарения, те отиват по растенията, поглъщат се от тях, като натрупват върху тях лоша материя, а тази лоша материя привлича ларвите и те я поглъщат. Ако променим нашите мисли и желания, ако престанем да изхвърляме нечистотии, ще изчезнат и болестите по растенията. Ако отидем десетина души на някое лозе, което страда от филоксера или перноспора, и разнесем в атмосферата само добри мисли и желания, болестта ще изчезне. Тъй че всички лоши мисли и желания, нечистият живот на хората, са изпарения, които, като излизат от хората, покваряват растенията. Изпаренията са отровни и растенията не могат да ги преработят, поради което се създават живи микроби, чиито интереси са противни на онези на растенията.

– Ами гъсениците?

– Гъсениците не са паразити, те имат право да се ползват от растенията. И понякога ги изсушават.

– Какво трябва да бъде бъдещото възпитание на децата?

– На майките и на децата трябва да се дадат добри условия; докато са още малки, децата трябва да живеят при най-добри условия. Кои са добрите условия? Да храните децата с плодове. Ако детето е малокръвно, давайте му повече круши; ако е грубичко по характер, хранете го с ябълки; ако му липсват благородни чувства, хранете го с череши, които едновременно урегулират стомаха – дините, дренките, тиквите също урегулират храносмилането.

– Варени или сурови?

– Сурови. Плодовете изобщо развиват благородни чувства. Като се хранят децата с плодове, друга храна не им трябва – тя ще им даде най-доброто възпитание. Само че те не трябва да преяждат и претоварват стомаха си. Ако бих имал дете, щях да взема една червена ябълка и да му я дам – първо да я разгледа няколко минути, за да се породи в него чувството на благодарност и Любов, тя да произведе някакъв ефект у него, без аз да му говоря каквото и да е за нея, и след това ще му кажа да я изяде. Със сливите и черешите – също. Ако ме попитате защо Господ създаде плодовете, ще ви отговоря: за да възпита Своите деца.
– Да се дава ли мляко на децата?

– След седмата година може да им давате мляко от животни. Майчиното мляко е от голямо значение за детето. Когато то се допира до гърдите на майка си, върху него оказва влияние не само млякото, което поглъща, но и

магнетичната сила, изтичаща ту от лявата, ту от дясната гръд на майката. Ако друга жена го храни, не ще произведе същия ефект. От майката излиза сила, която облагородява детето. Когато майката кърми детето си, тя трябва да има най-добро разположение, да не се гневи. Мъжете не обръщат никакво внимание върху разположението на майката през този период. Когато жената е бременна, трябва да бъде заобиколена с най-хубави образи, за да бъде в добро разположение на духа. Старите гърци са знаели това и са създавали на бременната изкуствено такава обстановка. Когато жената е бременна, мъжът трябва да бъде с нея в добри отношения и да е винаги справедлив. Най-малката сянка от неразположение у мъжа се отразява и върху детето. През този период мъжът трябва да бъде за жената идеал, да вижда тя в него най-хубави качества, защото породи ли се и най-малкото съмнение в нея, то се отразява зле върху детето. Като зачене, тя не трябва да бъде недоволна от него, че я направил нещастна, защото и детето ще бъде нещастно – нейното състояние ще се отрази и на него. Възпитанието на детето трябва да се засегне много издълбоко. Ние сме изопачили действията на Природата и се мъчим с невежество да изправим грешки. Така не може. Днес вече само Господ може да ни обърне и възпита. Христос е съзнал това и е казал: „Ако не се родите изново, не може да влезете в Царството Божие“, което ще рече: не може да се възпитате. Възпитанието подразбира, че трябва да се родим от Духа и само тогава ще можем да възпитаваме другите.

– Какви начини има за бързо развитие на ума, сърцето и волята?

– Такива начини няма.

– Какви методи има за освобождение от лоша карма?

– Да си платиш борча. Този въпрос евангелистите разрешават така: повярвай в Господа Иисуса Христа и ще бъдеш спасен ти и домът ти. Аз казвам: повярвай в Господа Иисуса Христа и твоята карма ще бъде ликвидирана. Този стих за повярването има отношение към спасението само в този смисъл, че Христос само те връща от една посока в друга, но не ти изплаща кармата. Паднал си долу, хваща те и те избавя, изважда те от потъване, но с това изваждане ти не си станал изведнъж благороден, а си оставаш същият човек. За да станеш благороден, трябва да работиш върху себе си. Само чрез работа и страдания може да изплатиш кармата си. Най-добри и най-бързи методи за ликвидирането на кармата са безкористието и самопожертването; по-бързи от тях няма.

– Какви начини има за обръщане на омразата в Любов?

– На този въпрос се отговори вчера.

– Какво е влиянието на разните видове храна върху характера и темпераментa?

– Това е обширен въпрос, който ще оставим за друг път.

– Какви са методите, чрез които можем да се ограждаме от лоши духове и влияния?

– Вие си мислите, че лошите духове са по-силни от вас. Не мислете така, а знайте, че вие сте по-силни от тях, но не ги дразнете с нищо. Когато минава лош дух, не му се изпречвайте на пътя, сторете му място, оставете го свободно да си върви. Не го викайте, не приказвайте с него, не разсъждавайте, не спорете. Дайте път на злото да си върви. От лошите духове човек не може нищо да научи. Вие сте им като препятствие по пътя, затова искат да ви премахнат. Не заставайте на пътя им – нищо повече.

– Ако те дойдат на нашия път?

– Отбийте се.

– Ако такива духове дойдат в някоя къща и постоянно безпокоят обитателите Ѝ, какво трябва да се прави?

– Напуснете къщата – тя е тяхна.

– А ако и в другата къща дойде някой от тях?

– Като върви все по дирите ви, това показва, че има кармична причина. Може да е някой дух, който иска да се прероди чрез вас, а вие не му давате възможност. Той ще ви преследва по целия свят и през целия ви живот, докато си изплатите кармата.

– Откъде се е взела в Рая змията, която измами Ева, щом се знае, че Раят е място на блаженство?

– Змията е човешкият ум. Забележете, че змията дойде в Рая след създаването на Ева.

– Защо не дойде по-рано?

– Защото Адам имаше ум, а Ева нямаше такъв и змията Ѝ каза: „Аз ще се

наместя в тебе, защото в тебе има сърце, а в мене – ум, който ти търсиш, и така заедно ще вършим работа в живота.“ „Ами как ще влезеш в мене?“ – запитала Ева. „Като ядеш от този плод.“

– Нали Ева беше създадена от реброто на Адам?

– Наистина, жената беше направена от реброто на Адам и той Ѝ даваше всичко, но не и своя ум. Той беше благороден и разумен, знаеше каква сила има умът и не Ѝ го даваше, защото се опасяваше. Като остана Ева без него, дойде змията и Ѝ предложи ума си, който Ева искаше от Адам, и Ѝ рече: „Аз съм, когото търсиш.“ Адам и Ева не представят нещо цяло. Отношенията на Адам към Бога бяха такива, каквито бяха отношенията на Ева към Адам. Адам не искаше повече да се разговаря с Бога – дотегнаха му разговорите с Бога и той се отказа от Него. Тогава Господ му рече: „Ти се отказа от Мене, но и тази, която искаш, ще се откаже от тебе.“ И наистина, Ева се отказа от Адам. Затова в сегашните времена всички жени се отказват от мъжете си. Когато мъжете поправят отношенията си към Бога, тогава и жените ще поправят своите към мъжете. Щом Адам пожела да се индивидуализира, да се почувства свободен, тогава и Ева поиска да се освободи. Тъй стои въпросът. По-ясно по него не може да се говори, защото който е слаб, ще се съблазни.

– Осъдителни ли са неволните убийства на животни и растения? Може ли да се убиват вредните животни?

– Въшката, която е паразит и която вие сте създали, можете да убиете, да я натиснете с нокътя си, ако ви прави лошо. Всичките паразити са черупки.

– Освен паразитите има ли и други животни, които е позволено да се убиват, без да се създава с това карма?
– Мишките, зайците и всички гризачи спадат към животните, които се стремят към паразитство. Ще ме попитате: „Защо растат тъй бързо горните зъби на гризачите?“, „Защо задните крака на заека са по-дълги?“ Ще ми отговорят някои, че задните крака на зайците са по-дълги, за да бягат по-лесно нагоре. Ами като се търкалят надолу, лесно ли им е с тези крака? На всички страхливи хора краката са дълги, защото са користолюбиви. Зайците са страхливи и за да видят резултата от користолюбието си, хрътките ги гонят и казват: „Обичате користолюбието – защо го обичате?“ И това ще продължава дотогава, докато зайците дойдат в съзнание. Затова някои хора са користолюбиви – за да бъдат гонени и да видят сладостите на своето учение. Користолюбието е родено от страха. Господ дава възможност на користолюбивите да изпитат страха, като пуска техните врагове да ги гонят.

– Кои животни са черупки и кои са безсмъртни?

– Всичко, което хората са създали, е черупки и може да се унищожи.

– Ако змия дойде и ухапе някое от нашите деца, трябва ли да я убием?

– Змиите не хапят хората от Новото учение. Не трябва да се убиват – сами ще си отминат, без да ги убивате. Но дървениците и въшките, които са създадени от колективния човек, може да се убиват. Ще кажете: „Защо Господ прокле змията?“ Господ наистина прокле змията така: „Проклет е светът поради тебе!“ Но то значи: „Проклет е, дето те е родил с такива желания, стремежи и наклонности.“ Тъй че ако някое вредно животно не ни напада, ние нямаме право да го убиваме.

– Ако някое от хищните животни, като бясно куче, вълк или друго някое животно, нападне и станат жертва много деца, не трябва ли да му теглим куршума и да избавим другите?

– Това са второстепенни въпроси. Изобщо трябва да знаете, че всичко човешко ще трябва да изчезне и ще остане Божественото.

– Как да се наричаме?

– Ученици на Бялото Братство. Всички религии са методи на Всемирното Бяло Братство. С тях то иска да сближи народите. Неговите пратеници създават и ръководят религиите.

– А философите и проповедниците на безбожието?

– Те са членове на Черното братство. Две братства се борят кое от тях да завладее света – човечеството. Спиритизмът и теософията са методи на Бялото Братство. Те подготвят пътя му.

– А онези религиозни учения, които не са успели?

– Те са опити, въведение. Организирането на света се дължи на Бялото Братство. Провини ли се някой, поставен да работи, отклони ли се от пътя, който това Братство му посочва, то го праща някъде, откъдето да бъде безопасен за хората – както например изпрати на о-в Света Елена Наполеон, който искаше да премахне феодализма и да даде права насока на църквата, обаче не устоя докрай и затова падна.

За Бялото Братство апостол Павел загатва в Посланието си към евреите, глава 12, а какво става с послушните и непослушните се говори в книгата на Йов, пак глава 12. В архивите на Бялото Братство се пазят всички тайни и всичко добро – няма нищо пропуснато. Ръководителите на това Братство са горе – там се посвещават, а долу работят. Всички светии са негови членове и действат от Божие Име, чийто Дух се проявява в разни времена и с различни методи – религии, учения и т.н.
22 август, петък, 16.30 ч.

Продължение на въпросите и отговорите

Когато се опирате на дърветата с цел да се лекувате, добре е да стоите от 5 до 30 минути облегнати с гърба си, а главата ви да бъде малко наклонена. Когато стоите на камък, трябва да стоите около 1-2 часа. Хубави места за лекуване са каменистите, защото като стоите върху камъните, намагнетизирвате се. Такива камъни има например в Арбанаси. Те трябва да са ръбести, защото през ръбовете им ще изтичат магнитните сили. Камъните са особено лековити през септември. Червените коне също имат много магнетизъм, затова язденето върху тях е добро.

Когато се правят слънчеви бани, добре е да сте облечени в бели или ясно зелени дрехи – тези цветове са хубави. Важно е изпотяването. Ако сте на открито място, завийте се с тънка мушама. Когато се лекувате по този начин, трябва да съсредоточите мисълта си, да се излекувате направо от Природата.

Ако стане нужда да викате лекар, не викайте такъв, който да не е в хармония с вашите сили. Инжекциите, които правят лекарите, не са толкова полезни.

Ако ви дойде някоя болест, тя е за изпитание. Затова, макар и да страдате, издръжте си я, за да закалите характера си. Страданието от болест е в реда на нещата. Не издържите ли болестта, ще ви дойде друго страдание.

– Какви трябва да бъдат отношенията помежду ни и към по-слабите икономически?

– Защо не е възможно днес да реализираме комуната?

– На тези два въпроса няма да ви отговоря, защото не искате да ги разрешите.

– Какво би трябвало да направят родителите, когато видят, че синът или дъщеря им притежават някои пороци например крадат, играят на комар и прочие? Дали не се дължат тези пороци на обсебване?

– Този въпрос е трудно да се разреши, защото майките и бащите търсят по-лесни методи да поправят децата си. В такъв случай, от чисто окултно гледище, за да се излекува вашият син или дъщеря, ще им дойде някоя сериозна болест, в която животът им ще увисне на косъм. Родителите още при първото заболяване ще се уплашат, ще започнат да се молят да не умре детето им, но с това всичко пропада. У сина или дъщерята трябва да дойде един краен процес, който да внесе някаква промяна, някакво физическо или морално сътресение. Тъй че, разболее ли се вашият син, не се плашете и не бързайте да го излекувате, а го оставете, докато организмът му се изтощи. А родителите, със силното си желание да се подобри, го спират на средата на неговото лекуване. Вие спирате болестта с лекарства и болният физически се излекува, но духовно – не.

Една сестра каза:

– Зная един случай, когато синът на едно семейство заболя много сериозно и лекарят се произнесе, че няма да оздравее, затова го причастиха. Но със силни молитви той оздравя, защото обеща, че като оздравее, ще бъде послушен, ще има вяра в Бога и т.н. Като оздравя обаче забрави обещанието си – започна да нагрубява родителите си и дори казваше на баща си: „Ти си магаре, защото не можа да ме излекуваш."

– Той, разбира се, не се е излекувал духовно и не е почерпил урок от дошлото страдание.

– Няма ли окултен метод, по който да свързват онзи, който го обсебва?

– Има. Ще трябва да го хипнотизирате 1-2 пъти и да му внушите.

– Но с това няма ли да се спре неговата карма?

- Това е именно.

– Когато дойде болестта, тя по желанието на родителите ли дохожда, или по други някои причини?

– Не, по закони, които стимулират неговата карма. Има много начини, но не е позволено да се казват. Това са свети неща и нарушите ли ги, те ще ви се отразят зле. Единственият метод, когато синът ви краде, обира, продава,

създава ви главоболия или когато дъщеря ви води безпътен живот, е следният: поровете се във вашия минал живот, вижте какво сте съгрешили пред Бога, изповядайте се пред Него така, че да не остане никаква скрита мисъл във вас. Щом синът ви краде или пакости, ще обещаете, че ще изплатите всички материални щети, които той ще направи, като помогнете на бедните. Това може да ви струва 20-30 хиляди лева, но обещайте да ги дадете; инак и парите ще похарчите, и пакостта ще претърпите, а синът ви в бъдеще пак ще краде и ще краде повече.

– За да краде и обезчестява, дължи се на обсебване; няма ли някоя висша сила, да тури виновника на мястото му?

– Бащата и майката трябва да имат тази сила, че да могат да освободят сина или дъщеря си от онзи, който ги обсебва. Ако имаше добро общество, то щеше да им въздейства, но при сегашните порядки това не е лесно.

– Ако родителите откажат да плащат?

– В бъдеще синът ще краде повече.

– Когато при някой сеанс един от присъстващите е обсебен, започне да лудува и има опасност за живота му, кой е най-лекият метод да се освободи човекът?

– Молитва и обратни паси.

– Кой е най-лесният и безопасен способ, който един духовен човек би могъл да употреби, за да влезе във връзка с духовния мир и да получи оттам някакво откровение или съобщение?

– Чисто сърце. За да постигне човек чистота на сърцето, най-първо трябва да бъде чрезмерно търпелив, милостив, да има тъй непоколебима вяра, щото никакво нещастие, никакво страдание да не могат да го разколебаят; да бъде еднакво справедлив към себе си и към другите, да бъде безкористен и самоотвержен.

– Това са качества, които трябва всеки да притежава, обаче ние искаме да знаем способи.

– Когато успеете да концентрирате ума си и да се повдигнете – ето способите.

– Какъв е смисълът и съдържанието на кръста, на кръщението, на венчаването, на паленето на свещи и кандила – изобщо на религиозните символи и обреди, ако може да ни кажете?

– При венчаването най-важните неща са пръстенът и венецът. Изобщо те нямат никакво практическо приложение; те са чисто мистически и няма с нищо да ви ползват.

– Как ще се познае човек, който лъже?

– По очите ще го познаете – има безпогрешни признаци, по които не може да се излъжете. Има ли ги някой човек – няма съмнение, че лъже; няма ли ги – ще се резервирате. Ако ви обясня признаците, ще започнете да подозирате всички хора. Тази материя е деликатна. За оногова, когото подозирате, може да се помолите и ако у него има престъпления, той ще се превърне на някое животно. Ако вие знаете да тълкувате тези емблеми, ще имате напълно разрешен въпрос. Невидимият свят е много внимателен и понякога не иска да извади налице престъпленията на хората, държи ги затворени. Безопасно е за онези, които се освобождават, а е опасно за другите.

Много пъти някои ваши постъпки, които вие смятате за грехове, в духовния свят не са грехове, а добродетели, и това, което вие не смятате за грях, в духовния свят го имат за грях. Например момък целуне мома; тук го смятате за грях, но в духовния свят го смятат за добродетел. Тази мома щеше да се разврати, а момъкът, като я целува, става неин идеал и с това я спасява. В духовния свят са важни мотивите за действията. Например някой ви открадне пари – туй в духовния свят се смята за добро, а някога, като ви дадат пари, това може да се смята за зло – в зависимост от резултата на сторената постъпка. Но има известни престъпления, за които и в духовния свят няма прошка; това са моралните престъпления. Морално престъпление е, ако убедите някого, че няма Бог. С това вие потопявате душата му в мрак, от който тя не може да излезе; лишавате го от най-великото благо в живота. Когато покварите сърцето, волята и ума на човека, това са също морални престъпления. В духовния свят наказват много строго за такива престъпления. Против тях са говорили и еврейските пророци.

От 9 (22) септември да се прилага законът за десятъка. В прилагането на този закон вие ще калите сърцето, ума и волята си. Какви ще бъдат резултатите от прилагането на този закон, това ще видите след хиляди години.

От наше гледище Св. Богородица е Любов, Христос е Мъдрост, а религията – това сме ние. Христос е Божествената Мъдрост, която се проявява чрез Любовта. Религията е връзката – Любовта и Мъдростта се съединяват, за да ни създадат. Когато дойде на Земята, Иисус взе формата на човек, за да ни покаже, че Любовта ражда хората. Мъжете трябва да любят жените все по Бога, а жените да ги почитат по Бога. Жени или мъже, които нямат никаква Любов и Мъдрост, не са религиозни. В Бялото Братство жените и мъжете са равни – когато мъжът замества жената, той е жена, и обратно.

Онези велики народи, които сега разрешават важни въпроси, ако не се подчинят на Божията воля, ще станат по-малки от българския народ – ще бъдат наказани.

Важно е сега моралното падане и повдигане на човека. Онези, които паднат морално, ще останат за хиляди, хиляди години назад. Всичко, което сега става, става по Божията воля. Болшевиките вършат онова, което е предсказано – ни повече, ни по-малко.
Ако българският народ ви приеме като добре дошли у него, всичко ще му върви на добре, а ако не ви приеме, на зле ще му върви. Ако той приеме Учението, което му носите, Господ ще го благослови; ако не го приеме, ще бъде наказан. Ако ви приеме, няма да плаща контрибуции, но ако не ви приеме, контрибуция ще плаща.

1919_08_22 Живот вечен
Издателство Бяло Братство
Беседи, обяснения и упътвания от Учителя - 1919

ЖИВОТ ВЕЧЕН

22 август, петък, 8.45 ч.

„Бог толкова възлюби света, щото даде Своя единороден Син, за да не погине всеки, който вярва в Него, а да има Живот вечен."

Йоан 3:16

В този стих под думата свят се разбира външната страна на проявлението – това, което е оформено, което има форма, съдържание и смисъл. Бог толкова възлюби света, щото даде Разумното слово, Своя Син, за да спази реалността на нещата, да не се развали вътрешната хармония. Този стих има съотношение към вас – вие вътре в себе си сте един свят, който Господ е възлюбил, та праща Словото Си, за да не би вашият живот – вашите мисли, желания и стремежи – да се развали и всичко това да отиде нахалост. И когато се говори, че човек трябва да бъде спасен, подразбира се, че не бива да се разваля онова, което Светлината е създала. В стиха се крие велика мисъл. Ще си послужа с една аналогия, за да направя мисълта си по-ясна. Допуснете, че две червейчета се срещнат и се допрат едно до друго – каква приятност може да извика тази им среща в съзнанието, което те имат? Мислите ли, че те схващат живота и отношенията в него тъй, както вие ги схващате? Не, тези червейчета, като се срещнат, побутнат се, всяко си проправи път и се разминават; после те пак се срещат и разминават. Дойдат ли техните интереси в стълкновение, минават през други пътища и така се разминават.
Когато ме попитате как да примирите своите интереси с интересите на другите, ще ви посъветвам и вие да хванете разни направления в градането на вашите дупки – един в една посока, а друг в друга. Под дупка разбирам вашите къщи. По отношение на висшия живот вашите къщи са дупки. Материята, в която сте заровени, която за вас е толкова приятна, погледната от света на ангелите, на по-висшите същества, е такава, каквато е оная на червеите; каквото е положението на червеите в земята, такова е и вашето – ровене. Спънката, която ви пречи, произлиза от туй, че вие мислите, че вашето положение е много по-високо от онова на червеите, че вие сте културни хора, и т.н. Ако схванете, че вашето положение е като онова на червеите, веднага ще се поправите. Вие сте доволни от вашите дупки и си мислите, че няма нищо по-хубаво в света. Посетете кои и да са евангелисти, православни, всички ще ви кажат, че като техните дупки, като

техните вярвания няма подобни по хубост в света. Всинца са правоверни: и онзи, който не вярва в Бога, обира, само че по един начин, и онзи, който вярва, обира, само че по друг начин, но двамата обират. Аз намирам само една малка разлика в действията, в културата на вярващия и на невярващия: грубият, който не вярва, ще вземе дърво, ще го стовари върху вас, ще счупи ръката или крака ви и ще ви обере, а онзи, който вярва, няма да ви счупи нищо, но все пак ще ви обере. Обирането е все обиране, макар и да не става по един и същ начин – аз и в двата случая се нуждая от това, що ми е взето, та какво ще ме ползва дали ме е обрал вярващ или невярващ в Бога? Ще възразите: „А, има разлика!“ Да, единият ми счупи ръката, а другият не, но и двамата ме обраха. Не, приложете навсякъде във вашите разсъждения Христовото учение. Вие искате да минете за правоверни и наистина сте по-правоверни даже и от поповете, но това не ви пречи да обирате хората по един или друг начин. Тогава каква разлика ще има между вас и онези, които не са правоверни или са невярващи? Разлика би имало, ако вие не само не счупвате ръка на никого и не го оберете, но още кажете: „Господине, онзи ти счупи ръката и те обра, но аз нищо няма да ти взема, а ще ти дам десет лева, за да послужат за нуждите ти.“ Това е истинска култура. Прогрес в културата! Единият е счупил ръката и взел парите, другият не счупил ръката, но взел парите, а третият казва: „Хайде, от мен да замине, аз ще ти дам десет лева и с нищо няма да ти навредя.“ Тогава човекът ще каже: „Ти си най-благороден от всички!“ Точно такова ли е сегашното положение в обществото? Много дами ходят и събират хиляди левове за Господа – оберат богатите и после ги раздават на бедните: на този десет лева, на онзи десет лева и т.н. Ама ще кажете: „Тези богати разбойници обраха парите на бедните хора.“ Аз ви предавам как гледат на тази работа отгоре, а не как гледа тукашното общество. Онези благотворителни дружества са сдружения от разбойници, които казват: „Ние не сме толкова лоши човеци; хайде, от нас да замине, ето ви десет лева, за да знаете, че и ние сме културни хора.“ Но от гледището на християнството това не е култура. Ние сме раздвоени в нашето съзнание и оттам произлизат всичките наши злини. Всеки от нас си е съсредоточил мисълта в това, как да се осигури, а с другите да става, каквото ще. И вие проявявате такъв интерес – едни от вас тичат, гледат да бъдат тук първи и някой път затова помежду ви има ританица. То е все същото положение, каквото е в света. Някой може да бъде при мене първи, а последен по схващане на идеите, а друг да бъде последен, на опашката, а по схващане на идеите пръв. Аз бих предпочел да имам наоколо си повече опашки, отколкото глави.

Този намек, който ви правя, е по отношение на вашето вътрешно разположение – ако искате да се възпитате, трябва да знаете, че каквото мислите и чувствате в даден момент, това едновременно засяга и

Невидимия свят. Ще запитате: „Как може всяка мисъл да засяга Невидимия свят?“ Всяка ваша лоша мисъл се проявява във висшите полета на астралния свят като един магарешки трън, а семената на този магарешки трън от астралния свят се култивират тук, на Земята, която е техен разсадник. Невежите жители на астралния свят се мъчат да изкоренят този трън, а по-висшите същества казват, че слизат на Земята да освобождават хората от тези магарешки тръни и да преобразуват сърцата им. Защо висшите същества трябва да работят за вашия прогрес? За да ви освободят от тези магарешки тръни. Известни болести, лоши мисли и желания, които се проявяват във вас, се предизвикват от някои млекопитаещи животни – и те по същия закон образуват за вас много тръни, които израстват и ви създават големи страдания. За да се освободите от тези страдания, трябва да се постараете да смекчите отношенията си към животните. Често омразата на куче може да повлияе тъй, както омразата на човек. Има кучета, които с години мразят и си отмъщават. В село Николаевка, Варненско, някой си Драгни имаше едно малко бяло куче, което обикновено никого не лаеше. Един ден минава покрай него един господин и силно го ритва, кученцето само го поглежда и си отминава. Обаче след две години, когато този господин отива в същата къща, кученцето веднага го познава, доближава се до него и забива зъбите си в крака му. То казва: „Господине, ти преди две години ме ритна, но трябва да знаеш, че аз не забравям!“ Така и вие, когато изнудвате например един кон, макар той и да не ви отмъсти, но у него могат да се породят такива лоши желания и мисли, с които може да ви отмъсти и да причини зло на вашия дом.

Не смятайте, че мислите на животните са много слаби – не, те са много опасни за света. Всичко, каквото Бог е създал в света, е чисто и свято и ние не бива да нарушаваме Божествения ред на нещата. Една муха или пчела, която Бог е създал, стои по-горе от един обикновен човек, роден от човек. Писанието казва: „Има хора, родени от плът, от човешко семе“, но в този смисъл една Божествена пчела е много по-интелигентна, отколкото един обикновен човек тук, на Земята. Аз ви давам едно правило за мерило, което еднакво трябва да засяга и животни, и хора – всички. Най-малкото зло, което направите на едно насекомо, което работи за Бога, един ден ще се развие в голяма форма. Човек, който може да стъпче мравка, може да стъпче и човек. И обратно – човек, който може да направи път на мравка, ще направи път и на човека. Видите ли, че някой човек тъпче някоя мравка, а говори, че е културен, извадете 75% от неговата културност и му оставете само 25%, пък бил той философ, учен, писател, свещеник или кой да е друг, щом той върши това съзнателно. Когато Христос е казал: „Да възлюбиш Господа, Бога Твоего, с всичкото си сърце, ум и сила“, Той е подразбирал именно този закон: да любите всичко. Ако можете да любите

най-малките насекоми и дръвчета, вие можете да обичате и Бога. Ако не можете тях да обичате, не можете да обичате и Бога. Защото, ако не обичате малките същества, които виждате, как ще обичате Бога, Когото не виждате? Ако не любите това, което ви заобикаля, как ще любите далечното? Затова прилагането на Евангелското учение трябва да започне от малките правила и да върви към големите. Голямото правило е: да имате обич към всичко, което Бог е създал. Не ви говоря за сенките на нещата, а за реалностите. Един ден ще направим екскурзия, да видите, че и растенията са тъй живи, както и хората. Едно дърво може да ви бъде тъй признателно, както човек. Може да направите и сами такъв опит. Ако минавате през някоя гориста местност, където мястото е сухо, и намерите там някое безплодно дърво, поради сушата на почвата, вземете малко тор и го наторете, полейте го и ще видите, че идната година, като минете покрай същото дърво, то има вече плод, приготвен и за вас. То казва: „Господине, ти миналата година ми помогна, сега може да си вземеш от моите плодове." Някой път и растенията мислят – едно дърво може да внуши на човек да не се качва горе. Вие ще схванете, че духът на това дърво е извън него и той ви внушава да не се качвате. Когато растенията не чувстват, това показва, че духът им е вън от тях, сиреч отсъства; когато обаче духът им е в тях, те работят, растат, живеят, дават плод. Духът на растенията обикновено дохожда, когато те цъфтят и завързват плод; щом прецъфтят и плодът зрее, душата им се оттегля и отива горе, в друг свят. Предметът, по който ви говоря, е отвлечен, но аз само искам да ви покажа да не мислите, че в растенията няма съзнание. Не, в известни моменти те също имат съзнание. В Търновско един господин имал в градината си едно дърво, което цели 5-6 години не давало никакъв плод. Един ден взема брадвата и се готви да го отсече. Друг един негов приятел гледал как той се тъкмел да отсече дървото и започнал да го увещава да не върши това, но увещанията му били напразни – дървото било отсечено. Какво обаче става после? Наскоро след отсичането на дървото и двамата умират. Има много подобни примери, от които се вижда, че дърветата могат да си отмъщават за някоя голяма пакост, която сме им сторили. Някой път минавате покрай някое дърво и си откършвате клончета от него. Нямате право да вършите това. Ако искате да откършите клонче, ще се спрете пред дървото и ще го попитате: „Мога ли да си отчупя едно клонче?" Ако не постъпвате така, ще дойде ден, когато ще ви сполетят големи беди – ще се намери дърво, което ще счупи ръката, която е отсякла клончето. Нашето съзнание още не е добре развито, затова наведем клона на дървото и – хайде, отчупваме си. Не, спри се малко, помоли се, поискай разрешение да си отчупиш. Най-малко учтивостта в света изисква това. Когато отивате някъде, вие запитвате: „Мога ли да вляза?" Така трябва да постъпвате и с дърветата. Ако постъпвате така, това показва, че вие сте започнали да развивате Божествената Любов в себе си – да любите Бога с всичката си

душа, ум и сърце. Като се научим да разбираме въпросите така, тогава ще разберем великото Христово учение. Ако искате да станете културни, трябва да започнете от дърветата, от растенията. Като минете покрай някое дърво, спрете се под неговата сянка, помилвайте го малко и кажете: „Колко е хубаво при тебе, под твоята сянка!“

1919_08_23 Правилното разбиране на индивидуалния, обществения и духовния живот
Издателство Бяло Братство
Беседи, обяснения и упътвания от Учителя - 1919

ПРАВИЛНОТО РАЗБИРАНЕ НА ИНДИВИДУАЛНИЯ, ОБЩЕСТВЕНИЯ И ДУХОВНИЯ ЖИВОТ

Говоря ви за индивидуалния, обществения и духовния живот на човека, не и за политическия, защото той е външна дреха и защото, като разберете трите първи вида живот, вие ще разберете и политическия. Жена, която ражда деца, знае как да си приготви пелените, как да ги ушие. Аз уподобявам политическия живот на пелени. Вложете в душата си следната мисъл: „Планът на вашия сегашен живот е предвиден още преди 250 милиарда години и този план вие не можете да измените.“ Той ще се измени сам по себе си в следващото ви слизане на Земята. Всички ваши съвременни нещастия, несполуки и неразбирания се състоят в това, че вие си правите все нови планове за живота. Престанете да правите това.

Схемата на сегашния ви план на живот седи в Добродетелта, която ще се прояви чрез вашия физически живот – вашето тяло. Последното ще развие всички сили, всички елементи, всички възможности, които ще дадат форма на човешкия дух, форма на неговите прояви – Добродетелта. И тъй Добродетелта представя Земята в нейното твърдо състояние. В духовния свят под твърдо състояние се подразбира всякога резултат, добрите последствия. Правдата представя водата на Земята – каквото е водата по отношение на твърдата почва, такова е отношението на Правдата към човешкия живот, защото тя е, която смекчава твърдите тела. Хората, които са се озлобили, втвърдили са се, защото нямат Правда. Жена или мъж, които имат Правда, се смекчават. Дайте на един човек право – не въображаемото, а същественото, което той търси и което му се пада – и той ще омекне. Същото нещо е и с растенията – същественото за тях е водицата. Когато се озлобите един спрямо друг и станете твърди, това тълкувам с липса на влага у вас, на Правда. Откъде ще намерите тази влага – тази Правда? Ще я вземете отвън, от извора, и ще я налеете във вашата саксия. Тази влага се налива през ушите по 1-2-3 капчици и оттам влиза в мозъка. Като налеят тази влага в ушите на жената и ѝ кажат: „Слушай, отстъпвай на мъжа си“, жената отива при мъжа си и му казва: „Моля ти се, извини ме“, и с това тя му налива през ушите от същата влага. Мъжът казва: „А, ти наля и на мен вода в ушите“, и ѝ прощава.

Най-добрият метод е да отдаваме на всеки човек правото, което му се пада,

защото, както водата е необходима за растенията, за организираните същества, тъй и Правдата е необходима за нашите души, умове и сърца. Без нея растеж не може да има. Всеки, който иска да еволюира правилно, непременно трябва да влага Правда в себе си, в другите, а те – в него. Който не върши това, той е голям престъпник. Схващате ли ме ясно? Когато трябва да кажете правдата, истината, кажете я, макар и Земята да се обърне с главата надолу, дори когато това ви коства и живота. Нима, ако се запали къщата на някого, вие ще я оставите да гори и няма да я заливате с вода, докато не получите разрешение от господаря ѝ да гасите? Ще заливате и без позволение, защото, ако не сторите това в дадения момент, цялата къща ще изгори. Много пъти се питате: „Какво ще кажат хората, ако кажа истината?“ Каквото и да кажат хората, заливайте къщата с котли вода и я гасете. Принцип, който няма никакво изключение, е този: поливайте, и свършена работа! Заливайте с вода всяка къща, която гори; поливай с вода всяко сухо цвете; отдавай право на всеки обиден, оскърбен човек! Но какво ще каже светът? Каквото и да каже светът, не мислете за последствията, защото вие страдате от това, че все искате да угаждате на хората, на света. Кажете: „Отсега нататък искам да угодя на Бога.“

Та отсега нататък искам да поливате хората с вода, защото всеки от вас е едно цвете. Във висшия свят вие сте саксии цветя, растения, а мислите ви в духовния свят са рози, карамфилчета, сливи, ябълки, круши и други плодове. В света съществува само едно право – Божественото, а не човешкото. Само с това право ще обърнем света, ще го тикнем в посоката, в която трябва да върви. В света няма никаква сила, която може да се противопостави на този Божествен план, на тази Божествена Правда. Цялото пространство, цялото Небе и всичката Земя са заобиколени с хиляди и милиарди същества, които идат с оръжията си да направят всичко на пух и прах. Това е предвидено. От това, което виждате сега в света, няма да остане и помен – даже и архивите ще изчезнат. В бъдеще ще останат само картини от сегашното. От стария свят няма да остане нищо в Новия – нищо старо няма да влезе в него. Като слушате това, вие ще се изплашите.

Христос казваше на учениците Си: „За да влезете в Царството Божие, вие трябва да се родите изново.“ И когато Никодим запита: „Може ли стар човек да влезе в утробата на майка си и да се роди изново?“, Христос му отговори, че стар човек не може да влезе в утробата на Божествената си майка, докато не стане малко дете; че старият човек, старият свят, трябва да си замине и че онзи, който иска да влезе в Царството Божие, който иска да служи на Бога, който иска да люби, трябва да стане като малко дете, че Царството Божие е за малките деца. Това е великото спасение, великото новорождение за всички.

Любовта е център на човешкия дух, извор на живота. Да любим, значи да сме намерили онзи извор, който постоянно извира от нас. Коя беше онази жена при извора? Самарянката. Христос ѝ каза: „Аз ще ти дам жива вода“ – нов живот, който ще извира, чийто извор изтича само от Любовта. Следователно ние трябва да възприемем Любовта или да отпушим старите извори, които сме запушили, иначе ще умрем от жажда. Трябва да превърнем старите извори в нови – от душите ни трябва да извират извори на Любовта. Любовта е свят, без който Духът не може да живее. Ако ме питате какво е Любов, аз я определям така: Любовта е светът, където живее Божественият Дух. Най-великият, най-възвишеният свят, който знаят старите мъдреци и Христос, е Любовта. И когато казват, че Бог е Любов, подразбирам същината, от която всичко произлиза. От извора на Любовта милиони години ще произлизат всички светове.

Друга Добродетел е Мъдростта. Мъдростта означава света на вечните Божествени форми, изтъкани от Любовта. Когато говоря за Любовта, подразбирам Любов, която означава същината, самия живот. Някои наричат Любовта душа или дух, но и в единия, и в другия случай тя е същината на човешкия живот. В това разграничение Мъдростта представя формите на хармонията, на музиката и на поезията в света. Музиката принадлежи на Мъдростта и всичко, което човешкото ухо и човешкият език могат да схванат, то е нейно. Поезията е дъщерята, а музиката – синът. Затова мъжкият пол е по-груб от женския – момчетата са по-груби от момичетата. Музиката не е тъй нежна, не е тъй деликатна, както поезията; никой инструмент не е тъй нежен, както поезията – все ще направи известни дрезгавини. И тъй, Мъдростта е свят, в който от незапомнени времена се крият всички неща, които Бог е създал, всички неща, които възвишените духове са създали, и всички неща, които ние сме създали на Земята; затова този свят е достояние на нас. И тъй, Мъдростта съставлява атмосферата, в която живее човешкият дух. Аз ви говоря върху практическата страна на въпроса, върху психологията на този въпрос, а не върху анатомията, нито върху физиологията на менталното поле.

Друга Добродетел е Истината. Тя съставя светлината и топлината на човешката душа и затова я наричат свят на душата. Само в света на Истината може да се намери цената на всички неща. Там се оценява, там се сформира човешката карма. В този свят се намират везните, чрез които се определя какъв ще е бъдещият човешки живот, какво направление и какви сили да му се дадат. Оттам се черпят всички възможности. Когато казвам, че трябва да сте добродетелни, схващате ли какви трябва да бъдат отношенията? Трябва да имате почва, на която да стъпите. Когато казвам, че трябва да сте справедливи, значи трябва да имате влага, която е

носителката на живота. Когато казвам, че трябва да сте умни, интелигентни, мъдри, значи трябва да имате атмосфера, която да пренася семената от едно място на друго и да се поливат тези семенца, докато израснат. Когато говоря за Божествената Любов, подразбирам всички възможности, които са скрити във всяко живо зрънце, всички сили, които са скрити във всяко живо семенце. С тези възможности и сили да използвате елементите на външния свят за изграждане на Новия живот. Когато Любовта дойде на Земята, тя дава възможност на всяко семе, на всяко живо зрънце да расте и да се развива. Понеже Истината е светлина и топлина, тя е тясно свързана с Любовта и дава възможност на Любовта да развива скритите сили отвътре навън. Мъдростта оформя тези скрити сили и ги туря в ред и порядък. Приложете тези думи в себе си, доколкото ги схващате. В Писанието се казва: „Двоеумният човек е непостоянен във всичките си пътища.“ Защо? Защото няма почва. Всеки трябва да има основа, върху която да може да гради. Тази почва са Добродетелите. Христос казва, че човек, който няма Добродетели, прилича на онзи, който съградил къщата си върху песъчлива почва. А човек, който има Добродетели, прилича на онзи, който построил къщата си върху канара. Здравата почва е Мъдрост. Ако не сте добродетелни, животът ви ще се събори заедно със зданието и ще ви затисне отдолу.

1919_08_24 Космичната Обич
Издателство Бяло Братство
съборна беседа

КОСМИЧНАТА ОБИЧ

Като слушате думите Космична Обич, на пръв поглед може да ви се види странно и да се запитате как е възможно обичта да бъде космична. - Може. Аз употребявам тази дума в много широк смисъл. Думата Любов употребявам в смисъл на енергия, която излиза от Центъра на вселената и отива към периферията, а думата Обич употребявам в смисъл на енергия, която излиза от периферията и върви към Центъра на Битието. Любовта наричам творчески, съзидателен процес, а Обичта - процес, който върви отдолу нагоре, който съгражда. Когато говорим за култура, обществен, политически и духовен живот, подразбирам Обичта, проявена в своята велика дейност, т.е. тя представя един съзнателен процес, който става индивидуално във вселената.

Ще ви моля за момент да оставите своите възгледи, каквито и да са те, и да разсъждавате с мене заедно, без да критикувате. Ако искате да се ползвате, поставете се в положението на фотография, която възприема картините вярно както са, а после критикувайте. Ако се поставите предварително на критична почва, вие ще възприемете нещата невярно, а от това и критиката ви ще бъде неразумна.

Аз говоря за Обичта, защото тя е необходим елемент за всекиго от вас. Всеки, който иска да бъде здрав и щастлив, трябва да разбира вътрешната сила на Обичта. Мнозина говорят за Любов и Обич, но ги смесват. Любовта твори, а Обичта съгражда. В много случаи, обаче, Любовта и разрушава. Котката изяжда мишката от любов, защото тя тъй разбира и проявява процеса на любовта. При това вие знаете как я изяжда - не съблича кожата й, не изхвърля от нея нечистотиите й, а я поглъща изцяло с тях. И ни се вижда много странно как тъй котката, която е образец за чистота, която е тъй префинена в това отношение, да не знае как да яде. Мнозина и от хората имат навика на котката - не знаят как да се хранят. Когато един човек погълне в ума си една мисъл с всичките й нечистотии - с кожата, червата, стомаха и пр., това показва, че той не знае как да се храни. Такъв човек има лакомството и любовта на котката. И ние, когато колим и изяждаме животните, с това изразяваме любовта към тях. Ако животните ни биха запитали защо ги колим и изяждаме, ние би трябвало да им отговорим, че това вършим от голяма любов към тях - искаме да ги турим вътре в себе си, да не ги гледаме само отвън. Любовта казва: "Аз не признавам никакво друго съществуване, освен моето, и всяко друго

същество, което се намира извън мене, трябва да влезе в мене". Тъй са разбирали Любовта още старите хора, тъй я разбира и новото поколение. Ако ние я разберем другояче, мислим си, че ще се натъкнем на едно противоречие.

В съвременния обществен, политически и духовен живот всички хора страдат от преизобилна Любов, от която всекиму е втръснало. На прост език казано, ето как стои работата: ако една жена има много вълна и я оставя без да я тъче, вълната започва да мирише. Аз пък казвам: Любовта й започнала да мирише. Трябва да намери процеса на Обичта, да започне да пере, да влачи, да преде и да тъче вълната. Може като тази жена да имате много вълна, като човеци може да сте богати търговци, философи, учени, проповедници. Всичко това е добро, но не предете и тъчете ли със знанията си, ще ви кажа, че сте проповедници на вълна, търговци на вълна, философи на вълна, учени на вълна и т.н. Вие имате само неизпредена вълна. Вълната трябва да се изпреде, а ще се изпреде, когато дойде онзи велик процес на Космичната Обич и се пробуди у нас Космичната Сила или, както съвременните философи казва, когато се пробуди у нас Висшето съзнание и разберем, че трябва да работим за общото благо на цялото човечество, на всички живи същества, безразлично дали ги виждаме или не.

Ще кажете, че моята мисъл е малко странна. Странна е действително, но не всички странни неща са и неверни, както и не всички обикновени нам познати неща са верни. За да направя мисълта си ясна, ще си послужа с една картина. В миналото, в златния век на човешката култура, в т.нар. Първа раса на боговете живял един велик мъдрец. Пред него се явил един ученик със следната молба: "Искам да ме научиш на една от великите тайни на Битието, а именно - да бъда в състояние да се превръщам в каквато форма и да пожелая: в грамаден размер - да ставам голям колкото Слънцето, да изпълвам цялото пространство и по този начин да бъда видим от всички". Мъдрецът казал на ученика си: "Да бъде според желанието ти". Ученикът се много зарадвал и си рекъл: "Научих най-после тази велика тайна да бъда видим от всички и сега ще бъда най- щастливото същество". Той обаче забравил да пита учителя си как да се смалява, когато пожелае. Станал наистина голям, всички го виждали, но не могъл да бъде в общение с хората, не ги виждал, защото стоял високо над тях, не могъл да говори с тях, затова ходел навсякъде сам и се чувствал много самотен. Всички го виждали необикновено голям и много учени, философи, физици, астрономи започнали да го изучават и да търсят причините, по които Естеството го е направило такъв. Създали се хиляди теории и легенди за неговия произход. Великият мъдрец, неговият учител, просто казал: "Причината за тази големина не е нищо друго, освен желанието на

ученика да стане голям, за да го виждат всички. И аз изпълних желанието му".

При този мъдрец отишъл друг ученик и казал: "Учителю, аз искам да ме научиш на тайната да се смалявам дотолкова, че да не ме вижда никой в света". Мъдрецът изпълнил и неговото желание и ученикът станал много малък, невидим. Но и той като първия забравил да попита как би могъл да се върне в първото си положение, защото след като станал невидим и слязъл до най- големите дълбочини на Битието, като поискал, не могъл да се върне назад.

Тези двама ученици съставят двата противоположни полюса в света - единият образува големите светове, а другият - малките, т.е. микробите, които се загнездват навсякъде, невидими от никого, и мъчат днес хората.

След време при същия мъдрец се явил друг ученик и казал: "Учителю, аз искам да ме научиш на свойствата на Виделината и Топлината, да бъда едновременно и видим като Светлината, и невидим като Топлината. Видим като Светлината, за да озарявам грамадните светове, и невидим като Топлината, за да стоплям и най-малките животинки долу по Земята". Учителят му отговорил: "Да бъде според желанието ти".

И така, в съвременния свят има три процеса, които работят едновременно. Според единия процес, едни хора иска да забогатеят, да станат учени, философи, министри, генерали, да образуват държава. Тези хора наричаме велики, защото са научили изкуството да стават големи. Те разбират тайната да се увеличават, да привличат всички хора, цялото общество наоколо си, но главното не са научили - изкуството да организират хората, обществата като съзнателни единици. Магнитът и той привлича железните стърготини, но не знае как да ги организира. Да организираш още не значи възпитание; да даваш образование още не значи да учиш на закона на Обичта.

Следователно, когато говорим за Виделина, подразбираме процес, в който човешкият ум се разширява и придобива вътрешно самосъзнание; а под Топлина се разбира процес на сгъстяване, на вътрешно съграждане. Светлината е процес, който иде от центъра към периферията, а Топлината - процес, който иде от периферията към центъра. Аз наричам Светлината артериална кръв, а Топлината - венозна. Затова Обичта, когато мине през сърцето на някой човек, понеже представлява венозната кръв, поема и изхвърля всички нечистотии. Ето защо казваме, че Обичта лекува. Светлината и Топлината, т.е. артериалната и венозната кръв в човешкото тяло постоянно се сменят и чрез тези два процеса се съзижда, съгражда

човешкото тяло. Тези две течения, тези два процеса се намират навсякъде: те се срещат в ума, в сърцето и в душата на всеки човек. Следователно, за да изучим Живота, трябва да го изучаваме тъй, както Природата го е създала, а не както ние го виждаме днес.

Сегашните хора може да спорят дали има душа или не; то е въпрос на разбиране. Щом човек има съзнание, има и душа; щом има мисли, има и ум; щом има чувства, има и сърце. Може ли да видите предмет, който се топи, без да помислите за топлината? Може ли да видите осветен предмет, без да помислите за светлината? Нашите заблуждения се дължат на сенки, които са хвърлени върху нас, затова ние трябва да хвърлим повече Светлина и Топлина върху си, за да направим прогреса видим.

За да ви изясня тази велика мисъл, ще си послужа с един окултен разказ. Ако бих ви говорил философски, предметът за вас не щеше да бъде интересен. Аз искам да направя Истината достъпна за вашите умове, затова ще си послужа с езика, с който разполагаме. В онова царство на древността, за което ви разказвах по-рано, царят имал две дъщери, едната от които била много красива. Тя отишла един ден при Великия Учител на Мъдростта и му казала: "Учителю, аз искам да направиш красотата ми такава, че който мине покрай мене, да се омае; да стана така блага, че който ме види, да не иска да се отдели от мен. Същевременно искам сестра ми да бъде лишена от тези качества, никой да не я обича и да стои постоянно вкъщи, за да не ми пречи". Мъдрецът й отговорил: "Да бъде според желанието ти". Качила се тази царска дъщеря на кон, погледнала наоколо си гордо и казала: "Аз съм царската дъщеря!" Започнали да се струпват наоколо й хора, коне, волове, мухи - всичко, каквото срещнела по пътя си. Като се натрупали много коне, започнали да се ритат и да се препират помежду си кой да бъде по-близо до нея, а с това се вдигнал много голям прах. Воловете започнали да се бодат с рогата си и да се борят кой от тях да е по-близо до нея. Пчелите започнали да се жилят, осите - също. Дигнал се страшен шум и бой и животните едно по едно започнали да падат мъртви на земята. Царската дъщеря, като гледала всичко това, разбрала колко криво схващала Живота във вселената, хванала се за косите, отишла при сестра си и й рекла: "Сестро, помогни ми, понеже извърших голямо престъпление!"

Питам ви: ако между вас се яви такава една царска дъщеря и предизвика толкова ритания и борби между вас и ако всички хора се хванат за косите и започнат да се бият, тази царска дъщеря дала ли ви е смисъла на Живота? - Не. Ако вие сте раздвоени и не можете да намерите смисъл в Живота, ще търсите причината в това, че сте онеправдали душата си. Красивата царска дъщеря, това е нашето тяло, за което ние всичко в живота си жертваме.

Философи, писатели, политици, проповедници, всички живеят само за тялото си, защото най-важното нещо за нас в живота е да угодим на тялото си - какво ще ядем или пием, как ще бъде сготвено яденето и от какво, дали от месо или растителна храна, печено ли ще бъде или варено и т.н., в името на което се събираме на банкет и казваме: "Това е философията на живота!" Отговарям: това е философията на стомаха. Казвате: "Да уредим обществения живот". Да, да уредим обществения стомах, това вие мислите. Разстрои ли се стомахът ви, разстройват се общественият и политическият живот. Питайте някой лекар като се разстрои стомахът на някого, има ли възможност да философства и политиканства.

Преди години, връщайки се от село Княжево, видях в трамвая един банкер и го чух да се оплаква на своя приятел, че от известно време не му давали да яде нищо, освен да пие по малко мляко. Другарят му го пита:

- Ами защо така, нали ти си господар на себе си?

- Да, но разстроен ми е стомахът.

- Е, като е така, ще носиш последствията.

Като чува, че стомахът го боли, отстъпва пред всякаква друга философия. Стомахът е, който дава направление на мнозина в чувства и действия.

Космичната Обич е един велик закон, който разпределя действията на всички сили в нашето съзнание тъй хармонично, че на всяко нещо, което създава, му дава и съответна храна, която му е необходима: на ума - съответни мисли, на сърцето - съответни желания, на волята - съответни действия. Но Обичта може само майката да я преподава: когато майката съгражда организма на детето си, тя му дава Обич чрез своята обич на самопожертване. И само онзи, който се самопожертва, живее, защото усеща една радост, която го съживява. Много някогашни богати българи не живеят вече, а Ботев, Раковски и други, които са се самопожертвали, са преживели, защото те са научили закона на Обичта. Но ще ми възразят някои: "Да, но Ботев не е бил вярващ". Не е важно, че някой не е вярвал като нас; важното е дали е разбирал и прилагал закона на самопожертването за своите ближни. То е важното и необходимото за нашето досъграждане. Когато ми кажат за някого, че не вярва, че има ексцентрични възгледи, аз питам тези възгледи повдигат ли го, повдигат ли обществото. Ако да, тогава е безразлично, макар да минава в очите на хората за невярващ. Ако аз нося запалена свещ, а друг носи незапалена, питам ви кой от двама ни е правоверен? - Правоверни са ония, които носят запалени свещи. Когато видите, че някой носи незапалена свещ, кажете му

да си запали свещта; тогава той ще стане правоверен. Казвам и на свещеници, проповедници, граждани, социалисти, комунисти, на всички да запалят свещите си, за да станат правоверни. Запалете свещите си всички, от най- големия до най-малкия, за да не остане някой с незапалена свещ, защото светът се нуждае от Светлина! Като блесне Светлината ще дойде и Топлината в сърцето, а с това всичката омраза, която сега съществува, и стремлението да станем малки и големи ще изчезне.

В Космичното съзнание ние разрешаваме въпроса не от гледището на един народ, а от гледището на онзи велик закон, който ни дава подтик и осмисля нашия живот. Всеки баща и всеки учител, който обучава деца, трябва да прилага сполучливо новите методи на възпитание и образование, за да може да помогне на питомците си. Бащите и майките, които пращат своите деца на училище, пращат ги не само да събират знания, но и да могат да приложат тези знания практически. Учителите трябва да учат децата най-напред как да се хранят, какво да ядат, какви са свойствата и качествата на храната, кои храни са най-полезни в здравословно отношение; след това трябва да ги учат как да дишат, за да възприемат чистия въздух. Под "въздух" аз разбирам всички мисли, каквито и да са те, стига да дават стимул и благороден подтик на човешката душа. Не мислете, че искам да ви направя правоверни. Свободни сте да мислите и да действате както щете. Аз искам само да ви дам нови методи в Живота, за да не се намерите някога в противоречие.

Положението, в което се намира съвременното общество, аз уподобявам на положението на гъсеницата, която се храни с листа. Но настанал е периодът, когато тази гъсеница трябва да се превърне в пеперуда. Как ще се храни тогава? - Вече няма да се храни с листа, а ще се учи на изкуството да си направи крилца, за да хвръкне и вади сокове из цветовете. Съвременното общество по закона на еволюцията минава от едно състояние в друго. Не мислете, че вие ще живеете така постарому. Не, Господ ви е лишил вече от листата - така е писано в Божествения закон. Бог не позволява вече да се храните с листа, когато е настанал за вас периодът на пеперудите - да хвърчите и събирате сокове, когато вече трябва да употребите своя хобот. С други думи казано, хората трябва да се научат да обичат.

Това Учение носи Новата култура, която ще създаде и Новата раса, за която съвременното човечество даже няма представа. Хората, които ще дойдат, ще бъдат велики във всяко отношение: по Добродетели, по Справедливост, по Любов, по Мъдрост, по Истина. Вие ще отворите къщите си за тях, ще стоите без страх пред тях, няма да има нужда да ви пазят стражари и войски; те няма да ви натрапят насилствено своите

убеждения; та няма да има и сегашните противоречия. Нова култура ще бъде тогава. Едни от вас ще се удостоят да влязат в тази Култура, а други ще останат в положението на гъсеници, ако ходят още с този ум. С това не ви укорявам, но ви казвам да знаете, че туй е един велик закон, който Природата прилага безпощадно, защото тя в своите действия е напълно справедлива. Когато постави човека в известна фаза на развитие, тя иска резултати и няма тя да го чака, а той трябва нея да чака.
Като ви говоря така, не мислете, че е от желание да ви направя адепти на това Учение, но ви казвам, че за вас иде голяма катастрофа; че ако вие се залъгвате и останете още десет години в положението на гъсеници, за вас няма да останат листа. Съветвам ви десет дни по-рано да се превърнете на пеперуди и да започнете да се храните вече по другия начин. Ако оставите една болест да напредне много и кръвта по цялото ви тяло се отрови, какво ще рече лекарят? - "Късно е вече, трябваше да ме повикате по-рано". Много политици сега забавляват българския народ с това, което не му трябва в дадения момент. Разберете, че всеки народ има предопределена мисия, която ако не извърши както трябва, той е загубен - нищо не може да го спаси. Всеки индивид също има своя определена мисия. Ще ми възразите: "Ние да си вземем Македония, Тракия, Добруджа, нищо не ни трябва друго". Не, хора, хора са необходими, за да управляват както трябва тази страна! Като ви говоря това, не казвам, че всички трябва да се втурнете към дадена партия. Аз гледам на Живота много от широко. За мене човешкият и общественият живот представят едно голямо дърво, а дървото само един лист, един цвят ли има? - Не, хиляди клончета, големи и малки; хиляди листа, големи и малки; хиляди цветове, големи и малки; също и хиляди плодове. Ако бих имал време, щях да ви говоря подробно на какво прилича всяка една партия. Всяка една партия със своите възгледи и желания съответства на едно клонче, лист и плод от едно голямо дърво. Колко може да живее един лист от това дърво без клонче? Дойде есен, увехне; или дойде вятър, отнася го. Падналите листа наистина пак живеят, но вече живеят по силата на вятъра: подухне ги - мръднат.

Питам ви сега как искате да живеете - горе на дървото или долу на земята? Казват за някого "този човек живее". Живее той, но долу на земята и по волята на вятъра. Човек, който има Живот в себе си, е всякога жизнерадостен. Когато някой каже, че не е разположен, то значи, че е паднал от дървото долу. Той е паднал, за да се обнови, да се изсмучат соковете му от корените на дървото и отново да се прероди като нов, млад лист. Това е прераждането, от което мнозина се смущават и оспорват. Христос е казал: "Ако не се родите изново, няма да видите Царството Божие". Това значи: ако не се преродите, няма да влезете в Новата култура, няма да станете членове на тази Велика раса, която носи условия за развитие и живот на всички. В тази Култура е Царството Божие. В това

Царство няма да има умрели, опявания, гробове, паметници, а всички хора ще са радостни. Всички паисевци, ботевци и други велики хора ще се явят в тази култура, ще донесат нови възгледи, ще бъдат носители на ново учение.

Казват: "Ботева наистина го няма, но духът му е тук". Где е духът му? Какво трябва да се разбира под дух? Известен е основният закон на Лавоазие, че нищо в Природата не се губи, затова всяко нещо, което се е проявило, живее. Някои неща може да се проявяват за едного, а за другиго да не се проявят, но значи ли, че ако аз не видя нещо, то не съществува? Ред богослови, философи разглеждат този въпрос: съществува ли Бог или не; един отвлечен въпрос. За мене има Господ, Той е Обичта, която аз виждам навсякъде, и която много добре разбирам. Не само аз, но всеки, който служи на Господа, ежедневно Го вижда и се разговаря с Него. Този Господ живее у вас. Няма човек, у когото да не живее Господ. Вие за мене не бива да казвате нищо лошо, нито аз за вас, защото у мене и у вас живее Господ, против Когото не може да се говори лошо. Туй, дето сте дошли да ме слушате, показва, че Господ е дошъл с вас.

Това, което ви говоря, не е нещо ново, вие го имате в себе си от векове. Някои казват: "Г-н Дънов проповядва ново учение". То е ново само за времето, през което се проявява. Пътувам, например, с трен от София до Търново и предметите летят бързо пред моите очи. Едни от тях стават минали, други - настоящи, а трети - бъдещи. Нима тези предмети не съществуват едновременно? Ето защо миналото, бъдещето и настоящето съществуват едновременно и представят една реалност в света. Тези, които са се поминали, тези, които сега живеят, и онези, които ще дойдат в бъдеще, също са една реалност. Ще оставя този въпрос, него вие има триста и петдесет хиляди години да го разрешавате и вярвам, че ще го разрешите. След толкова години аз пак ще дойда и ще видя как сте го разрешили. Сега няма да го разрешаваме, защото изглежда, че не е съвременен и че иска много хиляди години за разрешение. Съвременни въпроси са тези, че сега хората са лишени от хляб, дърва, сол, захар, хигиенични жилища и т.н. За да се задоволи обществото и да се вразумят други, някои мъдруват, че трябва да се обесят виновниците, да се бият жените, които създават раздори и други пакости, да отворим войни на неприятелите, за да им отмъстим. Нима досега жените не са бити, нима досега не е имало кланета, бесилки, войни? - "Да сменим съдиите". - Нима новите съдии ще са по-добри? Има нещо друго, което куца. Ако аз се напия и виждам нещата по-особено, то е защото моят личен свят е такъв, пиянски, а не защото всичко в света върви по моите стъпки. Ние приличаме на онзи българин Иван, който отишъл нагости на едно място и му предложили да пие. Пил той колкото могъл, но по едно време

започнали да го карат да пие и за хатъра на майката, на големия син, на голямата дъщеря. И Иван пил за хатър на всички и се напил дотолкова, че едва отишъл до чешмата да напои коня си. Когато конят пил вода и престанал, Иван настоял: "Пий за мой хатър!" Ала конят се отдръпнал и застанал настрана. Тогава Иван му казал: "Ти по-добре разбираш от мен живота. За ничий хатър не пиеш повече". Като Ивана постъпваме и ние: съберем се някъде, че хайде за хатъра на някоя партия, за хатъра на някое женско движение, за хатъра на жената и т.н. Правим отстъпки след отстъпки, докато заприличаме на пияния Иван и след това казваме, че нищо не сме разбрали.

Съвременният човек трябва да разбира задачите си към обществото, да му служи както трябва. Като попитат някого "ти българин ли си", отговаря: "Да, защото говоря един и същи език както всички българи и изповядвам една и съща вяра с тях". Не се познава по това българинът. Според мен, той трябва да бъде честен и справедлив, умен и добър. Има ли тези четири качества, той е българин. Няма ли ги, не е българин. Някой казва "той е свещеник". Питам аз честен ли е, справедлив ли е, умен ли е, добър ли е? Ако има тези качества, свещеник е. Може някой да е адвокат, майка, баща, учител или какъв и да е; трябва да отговаря на тези четири качества. Те са една безусловна необходимост в обществения живот. Бих желал всички българи да са такива и ако са такива, ще ги поздравя. Всички да са облечени отвън и отвътре светло - телом и духом чисти, както Природата краси цветята с пъстрота и чистота. Казах: ние трябва да бъдем честни и справедливи, умни и добри в пълния смисъл на тези думи - именно по душа, ум, дух и сила. Трябва да имаме и силно влечение да си помагаме.

Космичната Обич вие може всякога да имате в себе си. Нещастни сте - детето ви умряло или изгубили сте имане. Защо сте нещастни? - Защото Космичната Обич у вас не работи. Някой полудял, друг се обезсърчил. Защо? - Защото са изгубили Космичната Обич. Когато дойде тази Обич у нас, ние ще станем мощни да вършим всичко. Човек, у когото действа тя, не се обезсърчава, а казва, че всички несполуки, всички нещастия са сенки в Живота. Не се плашете от тези сенки. Нещастията в Живота аз уподобявам на следното: представете си едно голямо дърво с хиляди листа, които си живеят мирно и тихо. Дойде буря и те започват да се бутат и да се карат: "Защо си толкова груб, че буташ?" Премине бурята, те заживяват отново тихо и мирно. Тук причината за тяхното скарване е външна. Ако това дърво разбираше великия закон на Космичната Обич да избягва скарването, то щеше постепенно да се превърне на животно; и животното, ако разбираше Космичната Обич, щеше да се превърне на човек, човекът - на ангел. А когато човек се облече в тази по-висша форма, той ще може да владее природните сили и да се справя с всички нещастия. Вие трябва да

се научите на този закон от вашите малки деца. Какво правят те, когато искат от майка си нещо? - Прегръщат майка си, започват да я милват, да я целуват и да казват нежно "мамо!" А това прегръщане какво означава? - С лявата си ръка детето внася своята обич, а с дясната - своя ум. По този начин то внася в майка си своята сила и тя е готова да направи за него всичко. Затова децата са обични. Възрастните казват: "Дали да целуна, няма ли да се заразя?" Децата не философстват; ако трябва да целунат някого, целуват и нищо повече. Ако моята целувка ще бъде в състояние да излекува някого, ще го целуна. Не може ли да стори това, няма да го целуна. Всяка целувка трябва да носи със себе си известно благо.

Когато някой отива да посети някого, не бива да отива с празни ръце, а трябва да му занесе дар. Когато ще посетите някоя бедна жена, не пълнете кесията си с банкноти, а напълнете торбата си с хляб и плодове. Така трябва да правят и благотворителните дружества. А сега някои вземат оттук-оттам пари и с тях правят добрини. Не, приятелю, с чужда пита помен не става, с чуждо в Новата култура не се живее. Благотворителни дружества ходят да разнасят пари на бедните, а после искат и на тях да се плати за труда. Не, не трябва да се плаща нищо. Когато служа, ще трябва да служа с Обич. Когато дойдете у дома, ще ви приема добре, ще ви нахраня, ще ви умия ръцете и краката, ще ви дам всички средства, ще ви окажа всички услуги като на приятел. Това изисква Новата култура. А сега, като дойде някой от път, отива за един ден на гости някъде, но после трябва да си вземе стая в хотел. "Хан ери, баба ери" - казват турците. Хотелджиите са добри хорица, те стоят по-високо от обикновените хора. Започват много добре, само че като си излезеш, веднага те улавят и ти казват: "Трябва да платиш".

Знаете ли в какво положение се намираме ние, съвременните хора? Ще ви представя това пак с пример. Един дервиш отишъл на баня, изкъпал се добре и излизайки от банята поглежда, че няма пет пари в джоба си да плати. Тогава той се обърнал към баняджията, казал му "благодаря" и си заминал.

- Чакай, ами пари? - го пита баняджията.

- Нямам.

- Тогава защо си дошъл?

Дервишът се видял в чудо, отправил се с мисълта си към Бога и казал:

- Боже! Или ми дай пари, или събори тази баня.

В този момент се чува голям шум. Банята се съборила и баняджията притърчал да види какво става. Дервишът си заминал спокойно. Като вървял по-нататък, той видял един ходжа да се моли и му казал:

- Аз зная за какво се молиш - за пари.

Съвременното човечество страда все от желание за много пари. И България сега напечатала толкова много банкноти, но где е ефективът? Трябва ефектив.

Това, обаче, което Природата дава, е ефектив. Има ли жито, плодове, картофи, има култура. Без тях няма култура. Културата се обуславя от Космичната Обич, която ни се изпраща отгоре. Не мислете, че Слънцето и другите планети не взимат участие в нашия живот. Слънцето най-много се интересува от нас и всяка година изпраща милиарди кредит на България. Ако отидете на Слънцето, ще видите че тамошните жители имат много милиарди енергия за културата на България, за Обич, за религиозни вярвания и за повдигане в пътя на Истината. А сега насочим телескопа и казваме "Слънцето е огън". Аз оспорвам това, защото огънят е слаба енергия. На Слънцето има енергия, но не е огън. То е нещо по-силно, което няма думи да се изрази. Слънцето не е горящо тяло, а тяло на грамадна енергия. Няма да се спирам на вътрешната страна на тази енергия, да обяснявам как се е развила тя и т.н. Па и дали ще повярвате, ако ви кажа нещо за Слънцето, което е на такова голямо разстояние от нас? Вие не вярвате в мен доколко съм искрен. Питате се дали нямам задни цели, а ще повярвате за Слънцето? Че Слънцето е добре разположено към нас, това се вижда от енергията, която изпраща на Земята, от добрините, които повседневно ни приготвя, защото без тази енергия животът е немислим. Слънчевата енергия е жива, съзнателна. Ако започнем да мислим така за нея, ние ще можем да всмукнем в себе си тази енергия и тя ще произведе в нас един съзнателен и правилен процес на растене.

И тъй, Космичната Обич казва: "Работи за своето сърце и всаждай в него добри желания, защото всяко добро желание дава хубав плод. Всаждай в ума си добри мисли, защото всяка добра мисъл е едно плодно дърво. Всаждай добри действия със своята воля, защото всяко добро действие е плодно дърво". Космичната Обич казва още: "Не се съмнявай в себе си, защото всяко съмнение е проказа". Космичната обич довършва: "Бъди смел и решителен в Живота и в борбите, които ти се явяват. Не считай борбата като нещастие, а като процес на труд. Да разбереш вътрешния смисъл на Живота, да намериш ония закони, по които тялото е съградено, законите, на които се подчиняват стомахът, дробовете, мозъкът и т.н., за да може да

ги организираш правилно".

За да се прояви Обичта в нас, трябва да имаме подходящи за това условия. Тези условия ние ги имаме в Живота, те са ни дадени. Ако не ги използваме, ние не ще можем да се избавим от лоши последици. Страданията показват, че ние сме изгубили енергията на своя живот. Ще страдаме дотогава, докогато се възстанови изгубеното равновесие.

Ще ви приведа един пример, който показва, че нашата вяра или безверието произвеждат два противоположни резултата. В Рим живял велик художник. В ума му се зародила мисъл да нарисува идеалния образ на Христа. Тръгнал да се разхожда из града, да намери субект, който да изрази тази идея. Намерил един младеж - двадесет и две-двадесет и три годишен и започнал да го рисува. Образът излязъл доста сполучлив. След три-четири години у художника се зародила и мисълта да нарисува Юда Искариотски. Тръгнал пак из града да търси подходящ образ. Намерил най-после такъв и му предложил да го рисува за Юда. Младежът учуден се обърнал към художника и му казал: "Господине, има нещо много чудно в тази работа. Вие преди четири години ме викахте да рисувате по мене Христа, а сега искате да Ви служа като модел за Юда". Този младеж през последните години живял толкова порочен живот, че изопачил своя образ дотолкова, че художникът не могъл да го познае. Да, човек спрямо себе си и спрямо народа си може да бъде едновременно и Христос, и Юда. Ние създаваме характера си и ние трябва да бъдем господари на себе си и да не очакваме спасение отвън. Спасението ни стои вътре в самите нас. То не е нищо друго, освен преодоляване на всички лошавини, които ни обезсърчават и пречат на нашето повдигане.

Майките са, които вербуват членовете за разните съсловия и среди. Казах вече: докато майката е още бременна, докато детето е още в утробата ѝ, тя може да създаде онова, което иска. От нея зависи да създаде добри и лоши членове на обществото. Ако майката е заченала и не гради с Космичната Обич, тя не може да създаде онова, което желае. Ако тя в периода на бременността посещава балове, концерти и прекарва времето си в леки удоволствия, тя ще бъде причина за създаване на типове като Юда и после сама ще се чуди кой е причина за извращение на детето ѝ. Майката е причината. Тя не е създала условия за съграждане на нещо добро. Ако децата са способни и благородни, то е защото майката е разбрала добре космичния закон и е дала с време възможност на детето си да го използва. Характерът и силата се предават от бащата, а умът - от майката. Честността се предава от бащата, а справедливостта - от майката. Само бащата може да направи сина или дъщеря си честни. Само майката може да направи сина или дъщеря си справедливи. Някога се срещат деца

честни и умни, но не справедливи и добри. В такива случаи казвам, че един от двамата родители е сгрешил. Ако всички четири качества се срещат в някое дете, това показва, че майката и бащата са работили съобразно Космичната Обич и са вложили тези качества в детето си.

Космичната Обич е една отлична работница и каквото ѝ се даде, такова изкарва, такава вълна изприда и казва: "Това ми дадохте, това направих". За пояснение на мисълта си ще направя едно сравнение със следния разказ. При един богат търговец слугувал млад човек на име Стоян. Слугата работил честно, но всичко, което изкарвал (шестдесет лева месечно), раздавал на бедните. Господарят му, като виждал какво върши слугата, постоянно му правил бележки да скъта и за себе си нещо, защото ще дойдат старини и не ще има кой да се погрижи за него. Стоян премълчавал на тези бележки или казвал "добър е Господ". Един ден господарят заспал дълбоко и видял много жив сън: разхожда се из красива местност и всред разкошна природа забелязал чудесна вила. Запитал някои от присъстващите там чия е тая вила.

- На твоя слуга - му отговорили.

- Ами той е беден, от где взе толкова пари да си купи такава хубава вила?

- Той е беден наистина, но каквото изкара на Земята, всичко изпраща тук и с него е съградил тази хубава вила.

Като се разхождал по-нататък, господарят минал към по-сухи, пустинни места и видял една малка, бедна колибка и пак запитал:

- Чия е тази колибка?
- Тази е твоята, защото нищо не си помогнал на нуждаещите се - му отговорили.

Този разказ е верен в това отношение, че колкото и каквото майката даде в този свят на децата си, толкова и ще вземе; и ще си съгради в разумния свят или хубава вила, или малка колибка. Ако тя е щедра в своята обич към детето си, ще има палат. Под палат аз разбирам човешкия характер. Ако внесем в съвременния живот този нов закон, много нещастия ще изчезнат.

Ще завърша беседата си с още един пример, за да изтъкна от какво имаме нужда. В турско време при един майстор грънчар се учил млад българин. Учил той грънчарство много години и като помислил, че ще може самостойно да работи, казал на господаря си, че иска да се отдели от него.

Господарят му се съгласил и той се отделил. Българинът започнал работа. Правил грънци, сушал ги на слънце и ги поставял най-после в пещ, но щом ги изваждал из пещта, те се пукали. Работил така известно време и се отчаял, защото всичките му грънци се пукали. Отишъл пак при майстора си и му се оплакал: "Не знам каква е моята работа, грънците ми се пукат, щом ги извадя из пещта". Майсторът му рекъл: "Ще ти кажа изкуството, но ще работиш при мен още три години". Младият човек се съгласил, но следял какво прави господарят му и видял, че като вадел гърнето из пещта, духвал във всяко гърне "ху!" Слугата тогава си рекъл: "Е, за едно "ху" аз трябваше да работя още цели три години!"

Всички сте турени в пещта и ако ви извади от нея майстор, никаква повреда с вас няма да стане, но ако ви извади новак, вашето гърне ще се пукне. Гърнето, това сте вие. Пещта представляват мъчнотиите в света. Майсторът, това е вашият дух. Стоян или Иван, това е вашата душа, която се учи да гради. Следователно, ако не научите вашата душа да духа, да свива юмрука си, нищо няма да излезе. Да свивате юмрука си, това значи да дадете възможност на вашата воля да действа по всички правила на закона. Всеки от вас да застане пред пещта и да каже на майстора: "Моля ти се, духни!" Духането е Обич. Ако се внесе във вас Космичната Обич, вашият дух ще преобрази тялото ви. Тогава ще бъдете достойни членове на Новата култура, на Новата раса.

Бих желал всички да ви поздравя с тази Нова култура като нейни членове, да й служите с радост - да бъдете носители и работници на Космичната Обич. Само така един народ ще може добре да завърши своята мисия. Само така България ще може да се повдигне като народ и държава. Бъдете уверени, че ако възприемете Космичната Обич, всичко ще се разреши във ваша полза. С България няма да стане нищо лошо, промените ще станат без катастрофи и катаклизми. Новото ще дойде, ще има преливане на енергия от нечистото гърне в друго - чистото. И ние, като хора на Новата култура, ще заживеем без омраза, без злоба. Обичта и Любовта нека бъдат двете пътеводни звезди, които да направляват нашия живот на Земята.

Съборни Беседи
24.08.1919 Неделя, Търново

1919_08_24 Начин за себеконтрол
Издателство Бяло Братство
Беседи, обяснения и упътвания от Учителя - 1919

НАЧИН ЗА СЕБЕКОНТРОЛ

– Бих желал да зная какво мислите да вършите през тази година до идната, по това време.

– Да работим за Господа, да се повдигнем духовно и всичките ни работи да са извършени с Мъдрост.

– Това е хубаво, но искам да бъдете естествени и да имате ясно понятие за работата. Ако попитате някой ученик какво иска да прави, ще отговори: „Искам да уча.“ Когато ви питам и вие отговаряте: „Искаме да работим за Господа“, вие трябва да постъпите като ученика, който като каже: „Искам да уча“, като се породи в него това желание, търси училище да започне работа. След като намери и постъпи в училището, ученикът казва ли: „Аз се моля училището да ми даде съзнание да се уча“? Не. Като е влязъл вече, той трябва да има волята да се учи. Училището може да му нареди предметите, които трябва да учи, и да му даде само разяснения върху тях. Той трябва да има в себе си воля да учи. Виждам, вие имате желание да вършите Волята Божия, но се питате как. Ще ви покажа как да я вършите.

Ще започнете с геометрията – ще се научите да чертаете. Ще начертаете равностранен триъгълник, голям най-много 50 см, но не по-малък от 10 см. Вътре в него ще начертаете още два по-малки равностранни триъгълника. Големината им ще бъде според страните и полетата:

10 см 5 мм

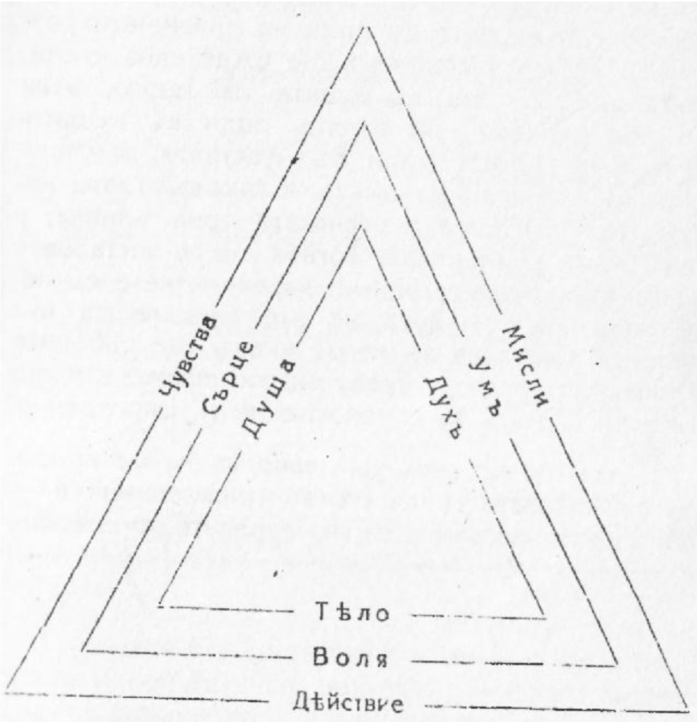
20 см 10 мм

30 см 15 мм

40 см 20 мм

50 см 25 мм

На страните им ще напишете, както тук е показано.

Триъгълника ще поставите някъде в стаята или ще го носите в бележник в себе си и всяка вечер, преди лягане, ще отбелязвате по страните му точици със съответни краски, като наблюдавате върху мислите, желанията и постъпките си: доколко сте запазили равновесие, къде сте се отклонили през деня, къде куцате – изобщо дали вървите по пътя на правилното развитие. Този триъгълник ще бъде една схема, която ще показва къде куцате най-много: дали в ума, в сърцето или във волята; дали в душата, духа или тялото; дали в чувствата, мислите или действията. Законът е такъв: като направите погрешка, вие изменяте триъгълника, във вас няма равновесие. Тогава ще се постараете да го възстановите. Няма да си легнете с неразположение на духа, а ще гледате да въдворите хармония в него. Инак ще съборите онова, що градите. Това, което ви давам, е практически метод за самопознание и изправяне.

Сега ще ви дам упътване с какви краски да отбелязвате точиците в триъгълниците – как да ги нашарите и да ги направите по-красиви.

Точиците ще се поставят там, където дейността и проявата са най-силни: черните – извън триъгълниците и ще вървят отгоре надолу, а за основата – отдясно наляво. Цветните пък ще отбелязвате отдолу нагоре, а за основата отляво надясно.

Неволните грешки в чувствата, мислите и действията са в подсъзнанието; волните на сърцето, ума и волята – в съзнанието, а ония на душата, духа и

тялото – в самосъзнанието.

Обяснение: когато чувствата ви са в дисхармония, на страната на триъгълника, където е отбелязано чувства, ще поставите горе черна точица. Ако мислите ви са в дисхармония, на страната, където стои мисли, горе – черна точица. Ако има дисхармония в действията ви, на страната, където е написано действие, ще поставите черна точица, като вървите отляво към дясно. Ако сърцето ви е неразположено, усещате слабост, ще поставите черна точица на съответната страна. Зле ли сте разположени, точиците ще слизат отгоре надолу; добре ли сте разположени – отдолу нагоре. Ако през целия ден сте добре и сте доволни от работата си, ще поставите червена точица отдолу нагоре. Ако през деня сте правили усилия и сте постигнали някакъв резултат, имате подем в развитието на сърцето си, ще поставите зелена точица. Ако сте направили усилия и сте повдигнали душата си във вяра и Добродетел, ще поставите синя точица. Ако сърцето ви е било крепко в Добродетелта, не сте се поддали на изкушение, на грях, ще поставите на съответното място виолетова точица. Същото нещо ще бъде и за ума и мислите. Ако вашият ум и вашите мисли са спомогнали за усилване на вашия живот, на техните места ще поставите отвътре в триъгълника червена точица – да похвалите ума. Ако той ви е спънал в живота, ще поставите черна точица. Ако видите, че вашият ум е дал права посока на вашия живот, ще поставите зелена точица. Ако умът ви право разрешава въпросите на Истината и вярата, ще поставите синя точица – има подем. Ако сте били смели и решителни в Истината и вярата, ще поставите виолетова точица. Ако волята ви се застъпва за прав и добър живот, ще поставите на съответното място от ляво към дясно червена точица. Ако тя се застъпва добре за вашето самовъзпитание, ще поставите зелена точица. Ако е твърда и положителна в Истината – синя точица. А ако е непоколебима в пътя на Истината – виолетова точица. Можете ли по тази схема сами да разрешите какво ще правите с духа, душата и тялото си? Ще се водите по същия път. От работата си върху този триъгълник ще можете да познаете къде сте се отклонили, за да се поправите.

Черните точици ще съберете поотделно в особен бележник и ще ги умножите с 2 – число на борба – според съответната краска, дето са поставени черните точици. Червените точици, означени с четири, ще умножите с 2: 4×2=8; зелените – означени с 3: 3×2=6; сините – означени с 5: 5×2=10; виолетовите – означени със 7: 7×2=14. Ще рече: съответната грешка ще поправите с толкова добри дела. Както виждате, ще започнете да боравите с математиката. Ще намерите черните точици, които пречат на вашия живот, на вашето развитие, на вярата, на силата ви, и на всички тези числа ще поставите минус; другите са плюс. Всяко число, което сте

изгубили, ще умножите с 2. Например в живота имате 4 минус; ще го умножите: 4×2=8. Цифрата 8 е закон на Духа; той ще ви научи да работите. За да можете да изправите една своя погрешка с механическа точност, непременно трябва да я умножите. Не разделяйте, защото дроби не учим. Друг пример – имате слуга, комуто сте обещали да плащате по 10 лева на ден, но му давате само 5 лева. Ако искате да поправите грешката си, трябва да я умножите с 2, а именно 2×5=10. Двойката показва, че трябва да му платите два пъти повече от онова, което сте му задържали, т.е. 10 лева. Петте лева, които сте му дали, ще отидат за лихва. Господ казва: „Четворно ще му въздам“ – ще рече, и с лихвите. Вие не можете да поправите една своя погрешка, докато не я умножите. Имате ли да давате някому 3, ще умножите с 2 и всичко ще се свърши. Чрез умножение вие поставяте вашия ум в действие и в работа с Божествения ум.

Това, що ви давам, е за поправка, а не за наказание, защото наказанието не всякога поправя. В училищата има установени наказания за поправяне на децата. А вие ще мислите и действате по Божествения закон – умът ви ще работи как да ликвидирате грешките си. В духовния свят законът е такъв: последният час от деня и последният ден от годината компенсират, поправят всичко, и обратно. Те дават условията за ликвидиране на кармата. Впрочем този закон е верен и в живота. Вие може да сте изгубили 365 дни, а в последния да спечелите, той компенсира всички. И обратно: може да сте спечелили 365 дни, а в последния да изгубите. Настоящият ден е Божественият, той компенсира и заглажда всичко; той е последен ден за работа. Има дни, които не са последни. Може да имате дни, но да нямате волове и оръдия за работа. Затова не отлагайте работата си за другия ден. Не казвайте: „Утре ще направя това, ще направя онова.“ Не! Трябва да се мисли, че всяка вечер е последната в живота ви. Ако ви се приспи и не изпълните работата си, ще отбележите в бележника си, че сте били немарливи.
В това себеконтролиране да няма никакво самоосъждане – да не ставате роби, а като видите черна точица, умножете я по 2 и се зарадвайте, че ви се дава възможност за работа. Да съдим постъпките си, значи да се стремим да се изправим. Но да казваме: „Моята работа е свършена“, това не е изправяне, а самоосъждане, което ученикът не трябва да прави.

Тази работа ще започнете от 9 септември, стар стил. През цялата година ще шарите триъгълниците и ще си давате отчет за всичко помислено, почувствано и сторено.

1919_08_26 Наряди
Издателство Бяло Братство

ПЪРВИ НАРЯД ЗА 1919/20 Г.

Начало: 21 септември 1919 г.

През тази година ще имате за наряд работа по изучаване на Библията по следния ред:

В една торбичка ще поставите листчета, на които да са написани всички заглавия на книгите от Библията от Стария и Новия Завет: Битие, Изход, Левит и пр. Ще започнете наряда от 21 септември 1919 г., неделя. На тази дата ще бръкнете в торбичката и което заглавие извадите, от тази книга ще четете. Изтегленото жребие поставяйте в друга торбичка или плик. Щом изчетете определените стихове от всяка глава на книгата, ще теглите ново жребие за нова книга и т.н. Започвате да четете по ваше желание от толкова глави на ден, колкото искате. Най-добре е да разпределите по дни цялата Библия, която съдържа 1189 глави от 66 книги. В такъв случай ще имате 94 дни по 4 глави = 376 и 271 дни по 3 глави = 813, или всичко 1189 глави и от всяка глава по един стих, а именно десетия. Нека всеки да състави за себе си план за четене и да го приведе в изпълнение. Всеки прочетен стих ще се вписва дословно в специална тетрадка най-късно до вечерта на същия ден. При пътуване, ако Библията не ви е под ръка, ще изтегляте предварително жребието за книгата, ще определите от нея стиховете, които ще четете през дните на вашето отсъствие, ще ги напишете в тетрадката и от нея ще ги четете всеки ден по реда им. Ставане от сън – всеки ден най-късно половин час преди изгрев слънце трябва да бъдете на крак, готови за работа: умити, облечени, тихи, спокойни, с мир на духа.

Дни на пост ще бъдат онези, в които нямате разположение за ядене. Тези дни могат да бъдат един, два и повече на месец. А може през месеца и да няма дни на пост. Постът трябва да дойде по разположение, по естествен път, а не да бъде наложен – да не се усеща нито глад, нито апетит. Продължителността на поста ще бъде също по разположение. По време на поста ще размишлявате върху една от следните Добродетели: през първия пост – милосърдието, през втория – радостта, през третия – търпението, през четвъртия – вярата, през петия – надеждата, през шестия – сърцето, през седмия – волята, през осмия – душата, през деветия – духа, през десетия – чувствата, през единадесетия – Царството Божие, и през дванадесетия – Божията Любов и Божията Мъдрост. Ако дните за пост през годината надминат дванадесет, тогава ще започнете отначало по

същия ред.

Паралелно с това през време на поста ще се прочетат следните беседи от Сила и живот, първа серия: през първия пост – Ето Човека, през втория – Житното зърно, през третия – Явлението на Духа, през четвъртия – Талантите, през петия – Любовта, през шестия – Служенето, през седмия – Сънищата на Йосиф, през осмия – Мир вам, през деветия – Необходимостта да познаем Бога, през десетия – Митар и фарисей, през единадесетия – Страхът, през дванадесетия – Условия за Вечен живот. Ако ще имате повече дни на пост, тогава ще четете още и Приливи и отливи, Новото основание, Многоценният бисер, Учителите, Марта и Мария и Истината. При повече дни на пост направете запитване.

Към настоящото се прилага едно упътване за изпълнението на този наряд, в което всичкият материал е систематизиран.

Този наряд се дава за изпълнение на онзи член или нечлен, който желае да го изпълнява точно.

28 август, четвъртък

Упътване за изпълнението на първия наряд през 1919/20 г

21 септември 1919 г., неделя (първа седмица)

Първи ден от Годишната среща
1. Ставане от сън – най-малко половин час преди изгрев слънце бъдете готови за работа, тихи, спокойни.
2. Започване – размишление, молитви и четиво:
2.а. За вселяване на Божествения Дух – да се всели в нас и да разработи всичко, което ни е преподадено;
2.б. Изричане на мотото-лозинка: Бог, Който е Любов и Мъдрост, чрез тази Мъдрост да насади в нашите души Добродетелта.
2.в. Четиво от Библията: да се прочете най-малко десетият стих от четвъртата (третата) глава на онази книга от Библията, която се е паднала по жребий. Ако имате разположение, прочетете главите изцяло и размишлявайте върху тях. Прочетеният десети стих да се препише в специална тетрадка.
Забележка: Ако главата, от която ще се чете десетият стих, няма десет стиха, ще се вземе онзи стих от следващата глава, който след номерацията от предишната глава се падне десети по ред.
3. Завършване на утринната молитва:
3.а. Добрата молитва;
3.б. Обливане за задържане на благословението, преда¬дено при

годишната среща.
4. Ако през този ден постите, ще добавите следното:
4.а. Размишляване върху определената за този ден или тези дни на пост добродетел;
4.б. Прочитане на съответната беседа от Сила и живот;
4.в. Отбелязване точно в специална тетрадка на атмосфер¬ното състояние през деня или дните на поста: облачно и към коя част на небосклона, ясно, тихо, ветровито, с посочване на посоката и силата на вятъра, мъгливо, студено, топло и пр.
5. Вечер, преди лягане, правене на индивидуален отчет за дейността през деня и отбелязване на дневната точка в триъгълника, съответно на дадените за него обяснения.
През останалите дни от седмицата до 27 септември включително ще се изпълняват само т. 1, 2.в. и 3 от про¬гра¬мата за неделя, като започнете с Добрата молитва и завършите с Господнята молитва, както и съответно т. 4 и 5, ако постите.

28 септември 1919 г., неделя (втора седмица)

Втори ден от Годишната среща
1. Ставане от сън, както през първата седмица.
2. Започване – размишление, молитви и четиво:
2.а. За вселяване на Божествения Дух – както през първата седмица, т. 2.а.;
2.б. Изричане на мотото-лозинка: Бог, Който е Любов и Мъдрост, да насади чрез тази Мъдрост Добродетелта в нашите души.
2.в. Молитва за идването на Царството Божие на Земята.
2.г. Четиво от Библията – както през първата седмица т. 2.в. със забележката.
3. Завършване на утринната молитва:
3.а. Господнята молитва;
3.б. Обливане – както през първата седмица, т. 3.б.
4. Ако през този ден постите, ще добавите от програмата за първата седмица т. 4.а., 4.б. и 4.в.
5. Вечер, преди лягане, правене на индивидуален отчет, както е отбелязано в програмата за първата седмица, т. 5.
През останалите дни от седмицата до 4 октомври включително ще се изпълняват само точки 1, 2.в. и 3 от програмата за неделя, като започнете с Добрата молитва и завършите с Господнята молитва, както и съответно т. 4 и 5, ако постите.

5 октомври 1919 г., неделя (трета седмица)

Трети ден от Годишната среща
1. Ставане от сън, както през първата седмица.

2. Започване – размишление, молитви и четиво:
2.а. За вселяване на Божествения Дух – както през първата седмица, т. 2.а.
2.б. Молитва за идването на Царството Божие на Земята;
Молитва за благословение на нашите братя по дух, по душа, по ум, по сърце и по сила.
2.в. Четиво от Библията – както през първата седмица, т. 2.в. със забележката.
3. Завършване на утринната молитва:
3.а. Добрата молитва;
3.б. Обливане – както през първата седмица, т. 3.б.
4. Ако през този ден постите, ще добавите от програмата за първата седмица т. 4.а., 4.б. и 4.в.
5. Вечер, преди лягане, правене на индивидуален отчет, както е отбелязано в програмата за първата седмица, т. 5.
През останалите дни от седмицата до 11 октомври включително ще се изпълняват само точки 1, 2.в. и 3 от програмата за неделя, като започнете с Добрата молитва и завършите с Господнята молитва, както и съответно т. 4 и 5, ако постите.

12 октомври 1919 г., неделя (четвърта седмица)

Четвърти ден от Годишната среща
1. Ставане от сън, както през първата седмица.
2. Започване – размишление, молитви и четиво:
2.а. За вселяване на Божествения Дух – както през първата седмица, т. 2.а.;
2.б. Молитва за идването на Царството Божие на Земята;
Молитва за благословение на всички наши близки и да ни даде Бог повече просвета и светлина.
2.в. Четиво от Библията – както през първата седмица, т. 2.в. със забележката.
3. Завършване на утринната молитва:
3.а. Господнята молитва;
3.б. Обливане – както през първата седмица, т. 3.б.
4. Ако през този ден постите, ще добавите от програмата за първата седмица т. 4.а., 4.б. и 4.в.
5. Вечер, преди лягане, правене на индивидуален отчет, както е отбелязано в програмата за първата седмица, т. 5.
През останалите дни от седмицата до 18 октомври включително ще се изпълняват само точки 1, 2.в. и 3 от програмата за неделя, като започнете с Добрата молитва и завършите с Господнята молитва, както и съответно т. 4 и 5, ако постите.

19 октомври 1919 г., неделя (пета седмица)

Пети ден от Годишната среща
1. Ставане от сън, както през първата седмица.
2. Започване – размишление, молитви и четиво:
2.а. За вселяване на Божествения Дух – както през първата седмица, т. 2.а.;
2.б. Молитва за идването на Царството Божие на Земята;
Молитва за благословението на българския народ, за да дойде Царството Божие в него;
Молитва за обединението на всички християнски народи по лицето на Земята;
Молитва за благословението на нашите домове и на самите нас и за благословението на домовете на нашите близки и приятели;
Молитва за идването на Царството Божие в нас в своята пълнота – в сърцата ни, в душите ни, в умовете ни, в духа ни и във волята ни.
Да благоволи Господ да скъса всички връзки, които пречат за духовното ни повдигане и за служенето на Господа.
Да даде Господ здраве, сила и живот на нас, на децата ни, на близките ни, които искат да служат на Господа.
Да се въдвори Царството Божие между нас и да благослови Господ делото на Веригата през тази година.
Да благослови Господ слушателите, членовете и учениците на Бялото Братство.
Да благослови и нас със Своята Милост, за да вършим винаги Добрата Воля Божия.
Ние призоваваме Господа на Милостта, Който я е изявил.
2.в. Четиво от Библията – както през първата седмица, т. 2.в. със забележката.
3. Завършване на утринната молитва:
3.а. Добрата молитва;
3.б. Обливане – както през първата седмица, т. 3.б.
4. Ако през този ден постите, ще добавите от програмата за първата седмица т. 4.а., 4.б. и 4.в.
5. Вечер, преди лягане, правене на индивидуален отчет, както е отбелязано в програмата за първата седмица, т. 5.
През останалите дни от седмицата до 25 октомври включително ще се изпълняват само точки 1, 2.в. и 3 от програмата за неделя, като започнете с Добрата молитва и завършите с Господнята молитва, както и съответно т. 4 и 5, ако постите.

26 октомври 1919 г., неделя (шеста седмица)

Шести ден от Годишната среща
1. Ставане от сън, както през първата седмица.
2. Започване – размишление, молитви и четиво:
2.а. За вселяване на Божествения Дух – както през първата седмица, т. 2.а.;

2.б. Размишление върху връзката между законите за самопожертванието и възкресението с молитва:
За въдворяването на Божествената Правда в нашите сърца.
За въдворяването на Божествената Мъдрост в нашите умове.
За вселяването на Божествената Любов в нашите души.
За постигането на Истината в нашите духове.
За осъществяването на Божествената Добродетел в нашия живот.
Мотото-лозинка на това е: Господи, изпълни всичко това според Духа на Твоето милосърдие!
2.в. Четиво от Библията – както през първата седмица, т. 2.в. със забележката.
3. Завършване на утринната молитва:
3.а. Господнята молитва;
3.б. Обливане – както през първата седмица, т. 3.б.
4. Ако през този ден постите, ще добавите от програмата за първата седмица т. 4.а., 4.б. и 4.в.
5. Вечер, преди лягане, правене на индивидуален отчет, както е отбелязано в програмата за първата седмица, т. 5.
През останалите дни от седмицата до 1 ноември включително ще се изпълняват само точки 1, 2.в. и 3 от програмата за неделя, като започнете с Добрата молитва и завършите с Господнята молитва, както и съответно т. 4 и 5, ако постите.

2 ноември 1919 г., неделя (седма седмица)

Седми ден от Годишната среща
1. Ставане от сън, както през първата седмица.
2. Започване – размишление, молитви и четиво:
2.а. За вселяване на Божествения Дух – както през първата седмица, т. 2.а.;
2.б. Размишление върху всичко изложено в наряда за първата до шестата седмица включително в т. 2.б.
в. Четиво от Библията – както през първата седмица, т. 2.в. със забележката.
3. Завършване на утринната молитва:
3.а. Добрата молитва;
3.б. Обливане – както през първата седмица, т. 3.б.
4. Ако през този ден постите, ще добавите от програмата за първата седмица т. 4.а., 4.б. и 4.в.
5. Вечер, преди лягане, правене на индивидуален отчет, както е отбелязано в програмата за първата седмица, т. 5.
През останалите дни от седмицата до 8 ноември включително ще се изпълняват само точки 1, 2.в. и 3 от програмата за неделя, като започнете с Добрата молитва и завършите с Господнята молитва, както и съответно т. 4 и 5, ако постите.

За наряд през следващите седмици на годината до петдесет и втората включително се повтаря нарядът от първите седем седмици в същата последователност.

Втори наряд за 1919/20 г.

Начало: 21 септември 1919 г.

През тази година ще имате за наряд работа по изучаване на Новия Завет от Библията по следния ред:

Целия Нов Завет ще прочетете по един път на три месеца или, с други думи, четири пъти през цялата година. Ще започнете от 21 септември, неделя. Книгите ще се четат според реда, по който са дадени в Библията, като се започне от Евангелието на Матей. През първото четене ще се чете само десетият стих от всяка глава, като този стих бъде вписван изцяло още през същия ден в една тетрадка. Целият Нов Завет има 27 книги с общо 260 глави, така че за три месеца се падат средно на ден от две до три глави, чиито десети стихове ще прочетете и запишете на тетрадката. През второто тримесечие ще четете и записвате в тетрадката по същия начин шестите стихове, през третото тримесечие – седмите стихове, а през четвъртото – дванадесетите стихове. Ако имате време, ще прочетете и цялата глава, но определените стихове непременно трябва да прочетете и запишете. По този начин от всяка глава ще прочетете и запишете по четири стиха от всяка глава на Новия Завет, като ще размишлявате по тях.

Ставане от сън – всеки ден най-късно половин час преди изгрев слънце трябва да бъдете на крак, готови за работа: умити, облечени, тихи, спокойни, с мир на духа си.

Ден на пост ще бъде четвъртият петък от всеки месец – постенето ще започва в четвъртък след залез слънце и ако е 24 часа, ще трае до петък вечер след залез слънце, а ако е 36 часа – до събота след изгрев слънце. Като правило дължината на поста се определя според разположението. Щом минат 24 часа, яде ли ви се – яжте; не ви ли се яде – продължете да постите до изпълването на 36 часа.

Настоящият наряд се дава за изпълнение на онзи съподвижник, член или нечлен, който пожелае да го изпълнява точно.

26 август, вторник, 12 ч.

1919_08_26 Беседа по нарядите
Издателство Бяло Братство

БЕСЕДА ПО НАРЯДИТЕ

26 август 1919 г.

Пътища в живота има много, но Пътят към посвещение е един. Нарядите, които ви давам, са методи в този път. Трябва да схванете вътрешния смисъл на всеки наряд и да го изпълнявате точно – само тогава ще се свържете с течението на Бялото Братство. В Божествения свят ви наричат немирни деца – искам през тази година да покажете, че вече не сте такива, като всеки изпълни точно наряда, който ще вземе. Мнозина започват с усърдие, но по средата на годината спират. Онези, които пропуснат да изпълнят поетия наряд, ще бъдат философи за Земята, а простаци за Небето. Такива ще трябва да поставят черна точка в триъгълника и да я умножат с две. А онези, които изпълнят наряда, ще бъдат герои и ще бъдат благословени. И великите хора много пъти са имали несполуки, но са полагали усилия и са успявали. И вие, ако положите такива усилия, ще научите един велик закон, който работи за благото на човечеството. И в тази работа, както в други, трябва да си послужите с три неща: чрез тялото си ще познаете цялата Вселена, чрез волята си ще направите да работи за вас цялата Вселена, а чрез ума си ще накарате есенциите на целия свят да работят за вас.

Наряди дадох два за избор – един голям и друг малък: голямата воденица иска много вода, малката – малко вода. Всяко издаване на тайна разваля. Но щом нарядите са станали известни на всички, нека всеки си избере един от тях, който си иска – първия или втория. Големия дадох на първите, като учени, чрез жребие – Господ да ги учи и оправи; малкия дадох на глупавите – достатъчно е да прочетат четири пъти Новия Завет. Това разпределение направих по две съображения: в обществото да има и глави, и опашки – главата показва посоката, по която трябва да се движите, а опашката придава сила на движението – тя е човешкият интелект. Едното без другото обаче не може. Великият Дух ще стъпче главата на онези, които нямат силата за движение – опашката.

При четенето на Новия Завет трябва основно да изучите Евангелието, тъй че да влезете във връзка с Христос – да разбрете какво Той е искал да каже. Само човек, който дъвче, когато яде, се ползува от храната. Същото се отнася и до изпълнението на нарядите, с четенето. Защо трябва Евангелието да се прочете четири пъти? Ако например жената го прочете четири пъти, през първата година мъжът Ѝ ще се подобри с 50%, през

втората – с 25%, през третата – с още 25%; значи за три години ще се подобри със 100%. Но тя трябва да казва: „Чета го заради Господа, Който живее в моя мъж." Какво означава четенето на Евангелието? Даваш храна на мъжа си, който страда от липса на храна.

Божественото е, когато се чувствате силни в изпълнението. Речете ли от завист: „И ние ще го направим" – това е земно. Винаги казвайте: „Господ направи"; никога не казвайте „Аз го направих", защото това ще бъде работа на Антихриста. Това, което ви се дава, е от Учителите. Питате се: „Защо някой е Учител?" Ще ви дам един пример: работотите с едно длето – като се изхаби, вие го изхвърляте и взимате друго. Така и Господ, според времето и работата, сменя Учителите. Главният Учител в света обаче е Един. Когато Господ говори, аз приемам Божественото, който и да ми го каже – Учител, ангел, дете или простак. Божествените думи имат за мен една и съща цена, от когото и да се изговарят. Пазете за себе си Божественото, бъдете мост на Господа, а не на хората. Христос казва: „Аз станах път, за да минат другите." Той казва: „Говори!", и аз говоря. И вие ще имате същото отношение към мен, и отношенията помежду ви ще бъдат същите. Аз зная как да си очистя очите от вашия прах, но другите как ще изчистят праха си?

Годините 1919-1920 са особени – всяка година, която прекарвате сега, е равна на сто години, така че ако прекарате тази година, както трябва, ще отидете напред със сто години, а ако я загубите – губите сто години, дори и нещо повече, защото после няма да намерите никога тези условия, които имате сега. Като се върнете у дома си, трябва да проявите Любов и Мъдрост във всяко отношение – ще работите чрез Мировата Любов и Космичната Обич. А като ги разберете и приложите, ще имате два ключа, с които ще може да отключвате всичко. Тогава Великият Баща ще каже: „Доволен съм от Своите Деца!" В нас ли е Господ, или е извън нас? Той е и вътре, и вън – по Любов е вън, по обич е вътре. Любовта е видимото, обичта – невидимото. Обичта обаче е много по-дълбока. Когато Любовта се самопожертва, ражда се обичта. Когато Любовта умира, обичта възкръсва. Някой път става и обратното. Онова, което не виждате, но което чувствате вътре във вас, е Божията Любов.

– Родителската обич към децата не може ли да се сравни с Божията обич?

– Може да се сравни, но трябва да бъде истинска. Дъщерята е еднаква с майка си, но синът не е, той е подобен на баща си. Когато някой път майката обича много дъщеря си, в последната има нещо мъжко – затова я обича, защото никой не обича подобния на себе си. Това е обяснение и на въпроса защо се женят хората. Но туй, което трябва да се обича у човека, е

вътрешното, невидимото – всъщност то е и реалното. Да обичаш тялото, плътта, е лесна работа, илюзия. Важното е да можеш да обичаш у другиго това, което не виждаш, но което е и същинският човек – неговата душа.

Още няколко думи за наряда. Нека всеки вземе този наряд, който си иска. Но искам от вас да ми дадете шише непукнато, здраво – не ща такова, което тече. Чешмата тече и денем, и нощем, но вие не сте чешми. Ако бяхте поставени в положението на чешма, можехте да си бръщолевите, колкото си искате, но понеже не сте, трябва да си мълчите. Ако имате сила да карате машината, и моята сила ще дойде да ви помогне; ако нямате или започнете и престанете, и аз ще кажа: не сте ми потребни. Повтарям: които поемат нарядите, трябва да вложат в работата си две неща – трябва да започнат с Мировата Любов и да стигнат до Космичната Обич. Влязат ли в последната, те ще намерят безсмъртието, ще намерят Христа. Христос казва: „Който чуе гласа на Сина Человечески, ще оживее.“ Този Син Человечески чрез какво говори? Чрез Любов и чрез обич. И когато Той заговори у нас с тях отвън и отвътре, ние оживяваме и възкръсваме. Повярвайте в силата на Любовта и на обичта и ще имате Живот вечен. Величието и безсмъртието на Христос се състоеше тъкмо в тази Божествена Любов и обич, чрез която Той се пожертва за спасението на човечеството.

1919_09_28 Аз съм онзи човек
Издателство Бяло Братство
неделна беседа

АЗ СЪМ ОНЗИ ЧОВЕК

„Аз съм онзи человек, който видях скръб от жезъла на Неговата ярост."
(Плач Иеремиев 3:1)

Четете книгата „Плач Иеремиев" и знайте, че тя представя писанието на един поет и пророк. Всичко казано в тая книга е в преносен смисъл. Сегашните хора мислят, че старите пророци и поети не са разбирали нещата, както те ги разбират. Те мислят, че старите пророци не са разбирали и Бога, както днес Го разбират. Затова питат, как е възможно да се говори за ярост Божия. Вярно е, че който пише или говори за Господа, трябва да Го познава. Но може ли някой да докаже, че яростта на Бога е нещо лошо? Какво ще кажете за ковача, който, цял ден надува меха, за да разпали огъня и, с яростта му, да стопи и огъне желязото? Огънят държи ли сметка, какво усеща желязото? И желязото има право да се чуди, защо тоя огън излива яростта си върху него. Трябва ли да се каже, че яростта на огъня се крие във вашия мех и в ръката, която го надува? Човекът, който надува меха, ще каже: Аз не изпитвам никаква ярост, никакъв гняв, но приспособявам гвоздея за работа. Ако гвоздеят пита ковача, защо го мъчи, последният ще каже: Не те мъча, но те приготвям за работа. В душата ми се таи само обич, с която искам да извадя непотребното от тебе и да остане само онова, което ще влезе в работа.

Сега, като наблюдавате, как Бог работи, и виждате, че някои от Неговите прояви не отговарят на вашите желания, вие си съставяте различни мнения за Него. Един казва, че Бог е Любов; друг, че Бог е Правда. Кой е опитал Божията Любов? Кой е опитал Божията Правда? Като обичате някое дете, вие го прегръщате и стискате. Детето казва, че го мъчите, а вие искате да го убедите, че от любов правите това. Помнете: Когато се говори за яростта на Бога, имаме пред вид Неговата Мъдрост. Мъдростта се постига само чрез мъки и страдания. Оня, който иска да стане мъдър като Бога, ще мине през такива страдания, каквито на ум не му е дохождало. Който иска да мине по-лек път, да приеме любовта. Когато човек се намери на кръстопът в живота, трябва да избере или любовта, или мъдростта – един от двата велики принципа. Ако избере пътя на мъдростта, той трябва да знае, че ще мине през големи изпитания и мъчения. Който може да изтърпи всичко докрай, той ще бъде достоен за Бога, и Бог ще направи жилище в него. Методът на любовта е друг, съвършено различен от тоя на мъдростта.

„Аз съм оня човек, който видях скръб.” Така казва пророк Йеремия, но и вие казвате, че вашата скръб е голяма. Скръбта не иде за пръв път в живота. Като четете книгата „Плач Иеремиев”, виждате, през какъв тежък изпит са минали евреите. Имайте пред вид, че вавилоняните са били културен народ, но често най-големите варварства идат от културните хора. Те са способни да извършат най-голямото добро и най-голямото зло. Съвременният културен човек ще хване една кокошка, ще я заколи и ще я тури на огъня да се готви. Също така ще хване един гълъб, ще го заколи и сготви. После всички ще се наредят около кокошката, ще ядат и ще се веселят. Какво мнение има кокошата раса за нас? За тях ние сме богове. Кокошките казват: Много жестоки са нашите богове. Човекът ще възрази: Ние обичаме кокошките и, като ги колим и ядем, чест им правим. Ние ги приемаме в себе си и с това помагаме за тяхното развитие. Той казва: Такъв е Божият Промисъл. Кое всъщност е Божи Промисъл, това не се знае. Схващането на сегашните хора за Божия промисъл е 50% лъжливо, 25% вероятно и 25% вярно.

“Видях скръб от жезъла на Неговата ярост.” Може ли да дойде лекар да чисти циреа ви и да не ви причини скръб? Докато се изчисти циреят ви, лекарят ще бъде яростен. Той ще вземе ножа и ще ви . причини голяма болка. Това страдание е смислено. Ако не очистите циреа, животът ви ще бъде в опасност. Значи, има два вида страдания: едните са смислени, а другите – нямат смисъл. Когато намествате счупения крак на някого, вие ще му причините страдание, но това страдание е на място. Има случаи, когато умът и сърцето на човека са изкълчени. – Кой ще му помогне? – Пак големият палец на ръката. Той ще причини болка, но ще ги намести. Това страдание е осмислено. Представете си, че ви срещне някой човек и, без никаква причина, ви набие, счупи крака ви и избяга. Вие страдате, без да знаете защо, не намирате смисъл в това страдание. Тоя човек не знае, кога трябва да бие. Индусите наричат това страдание кармично. Когато намествате крака на някого по всички правила на изкуството, страданието е на място. Индусите наричат това страдание добра карма или дихарма.

Казвате: Индуската философия крие дълбоки истини в себе си. Било е някога, но сега тя е изгубила 50% от своята стойност. Сегашните индуси нямат това просветление, каквото са имали преди хиляди години. Някогашните индуси са били на голяма висота, но днес са изгубили част от светлината си. Има нещо криво в сегашната индуска философия. И евреите, като се считали за избран народ, искали са да бъдат първи между народите, но не могли да устоят. Бог ги е поставил на големи изпитания, но те пропаднали, не могли да издържат на тия изпити. Избраниците са хора на мъдростта, а не на любовта. Любовта търси умни, а не глупави

хора. Момъкът, например, се влюбва в умна мома. Любовта се стреми към мъдростта. Ако си умен човек, на мнозина ще обърнеш внимание; ако си глупав, никой няма да те погледне. Любовта търси умни хора, а мъдростта – глупави. Ако си глупав, не можеш да бъдеш избраник на любовта. Казваш: Аз мога да служа на Бога без любов. Това е невъзможно. Никой не може да служи на Бога без любов. Любовта казва: Аз не се нуждая от глупави слуги. Моят свят е съставен от хора, които вършат работата ми без погрешки. Някои мислят, че любовта не е взискателна. Те се лъжат. Любовта е крайно взискателна. Тя не търпи никакво недоволство, никакво навъсване на лицето. Мъжът влиза вкъщи и вижда, че жена му е малко неразположена. Той се намръщва, не обича да гледа болна жена. И жената е недоволна от болния си мъж. Любовта казва и на двамата: Който е недоволен, да излезе вън. Аз обичам хора с весели и засмени лица, които са минали през училището на мъдростта. Повечето хора страдат по причина на своята глупост. Те искат да внесат в света ред и порядък, противоположен на Божествения. Те трябва да знаят, че човешките закони не са Божествени. Не мислете, че Бог ще остави своите глупави деца да управляват света вън от Неговите закони. Не прилагат ли законите Му, Той ще вземе една тояга и ще каже: Хайде вън! Не изпълнят ли Неговите закони, колкото и да философстват, не само че не ще си помогнат, но ще си изгубят ума.

Един учен, който много философствал, дошъл до една крива идея, че бил гъба и не може да яде. Каквото му давали да яде, нищо не приемал, отказвал се, под предлог, че гъбите не ядат. Турили го в лудницата, дано там се излекува, но и тук лекарите не могли да му помогнат. Те се видели в чудо. Най-после дошъл един психиатър лекар да прегледа умопобъркания. Той го запитал: Ти кой си и какъв си? – Аз съм гъба, спокойно отговорил болният. – И аз съм гъба – казал лекарят. – Знаеш ли, че гъбите не ядат? – Аз ще ям – възразил лекарят. – Как смееш? – Аз съм главната гъба, над всички гъби. Аз управлявам гъбите, – Щом е така, и аз ще ям, и аз съм главна гъба, отговорил болният. Така лекарят успял да накара болния да яде.

И тъй, съществуват две общества: общество на прости гъби, на които не се позволява да правят престъпления, и общество на главни гъби, които имат право много да ядат. Съвременната култура страда все от общества на главни гъби. Простата гъба е разрешила въпроса. Тя казва: Аз съм гъба и не ям. Спорът на сегашните хора произлиза от въпроса за яденето. Той е важен въпрос и трябва да се разреши правилно. Човек трябва да измени начина на живота си. Днес главната гъба яде много и различни ядenета. Простата гъба яде боб – проста храна. Така възниква различието между хората, които започват да се делят на прости и на благородници. Простата

гъба се облича просто, скромно, а главната гъба се облича в скъпи, хубави дрехи и се накичва с златни пръстени, часовници, гердани и др. Питат простата гъба: Защо страдаш? Кой ти причини страданието? – Главната гъба.

Какво представя главната гъба? Тя крие в себе си условия за хаос и анархия. Както студът разваля доброто разположение на човека, така и главната гъба внася дисхармония в света. Кой не се е изненадвал от студеното и лошо време? Излиза на разходка пременен, добре облечен, но завали дъжд, времето се изстуди, и той започва да трепери. Ще кажете, че лошото време внася анархия във вашия живот. Навсякъде има анархия. Влезете ли в едно културно общество, там ще видите най-голямата анархия. – Защо? – Защото съвременната култура не носи онова съдържание, което се изисква от нея. Хора, които минават за културни, а постоянно разискват върху въпроса, съществува ли Бог, има ли друг свят, това са все главни гъби. Питам: Колко тежи мозъка на една главна гъба? – Най-много килограм и половина. Тая гъба, с килограм и половина мозък, иска да разреши важни космични въпроси. Може ли тая малка глава да разреши въпроса, съществува ли Бог, или не? За да се задава такъв въпрос, това значи, да се запитвате, Бог ли управлява, или човек? Тоя малък човек е готов да критикува Господа, че не е направил света, както трябва. Оня, който се осмелява да критикува Господа, трябва да се откаже от ядене на кокошки, агнета, фазани, пъдпъдъци и др. Яде ли всичко това, той никога не може да има представа за Господа. Великият Бог, Когото се опитвате да критикувате, даде своя живот в жертва за всички същества. Той пое техните страдания като свои. След това ще дойде малкият човек да казва, че Божиите пътища не са добри. А твоите пътища добри ли са? Наточиш ножа си и заколиш една кокошка. Това добро ли е? Щом колиш кокошка, и човек ще заколиш. Лекарите се опитват да доказват научно, че месната храна е по-добра от растителната. Де са техните данни за това? Поставете двама здрави хора на опит – единият да се храни с месо, а другият с зеленчуци и плодове и вижте, какъв ще бъде резултатът. Ще кажете, че всеки човек прави това, което може да подобри живота му. Вярно е, но всеки трябва да живее така, както му е определено. Ще избягваш да подражаваш на другите, но ще се концентрираш дълбоко в себе си, да разбереш, какво се иска от тебе и какво ти е необходимо.

Питам сегашните културни хора: Защо се повдигнаха едни върху други? Защо избиха милиони хора? При това, останаха много сакати, хроми, вдовици. Защо беше нужно това? Както и да разглеждам въпроса, виждам, че това не е никаква философия. В тая война се създаде една нова философия, че причините и последствията на нещата вървят неотклонно. Те не могат да се изменят. И, в края на краищата, човек дохожда до

заключението: „Каквото правиш, това ще ти се въздаде.” И за най-малката, добра или лоша постъпка, ще ти се върне. Това се изразява с българската поговорка: „Каквото сееш, това ще пожънеш.”

Преди години, един български адвокат трябвало да пътува от Г. Оряховица до Търново с влак. Като купувал билет, един селянин се приближил до него и му казал: Господине, не ми достигат 30 ст. за билет. Можеш ли да ми услужиш? Адвокатът се обърнал строго към него и казал : Нямам пари, не мога да ти дам. Всъщност, той имал пари, но си казал: Селянин е, като няма пари, да върви пеш. След години тоя адвокат пътувал от Лондон за един провинциален град, но не му достигали 30 ст. за билет. Обърнал се натук-натам да намери някой познат, но не могъл да види такъв. Не се решил да иска от непознати и се принудил да върви пеш. Като тръгнал, замислил се и си спомнил, че преди години той не пожелал да услужи на селянина. Сега той изпаднал в неговото положение. Закон е: Каквото си направил, ще ти се върне. Тоя закон е общ и се отнася до всички живи същества, до всички народи. Бог постъпва еднакво с всички същества. Войната доказва това. Българите са недоволни, че като отишли в Париж, не им дали право. От кого търсят своето право: от простата, или от главната гъба? На земята право не съществува: не е имало, няма и няма да има. Правото е атрибут на Божествения свят. За да отсъжда право, човек трябва да бъде мъдър, да разбира причините и последствията на нещата, да анализира всяка своя постъпка Главата на Европа има да страда още много, докато разбере, има ли Бог, или не; съществува ли Божествен свят, или не. Всички народи ще познаят, съществува ли Божествено право, или не. Всички мъже и жени, дъщери и синове ще разберат, защо плаче Иеремия.

Какво правеха евреите, когато Бог изпращаше между тях някой пророк? Те са го гонели, били, убивали. Това не показва, че еврейският народ е лош, но, понеже той е избрал пътя на мъдростта, трябва да мине по него. Провидението не е отхвърлило еврейския народ, но го прекарва през страдания. Ето защо, когато страдаме, трябва да знаем, че Бог ни е определил тоя път. Покажете ми един велик или добър човек, който да не е страдал. Не говоря за страданията, които сами си създавате, но за ония, които мъдростта ви налага. Аз говоря за ония страдания, които повдигат народите, обществата и индивидите. Епохата, през която сегашното човечество минава, изисква от всички: Да въдворят братство между народите и обществата, да хвърлят оръжието от ръцете си. Аз съм против сегашните оръжия. – Защо? – Защото има други сили, с които може да се воюва. Страшно е да хвърляш гранати, бомби, с които да чупиш ръце и крака, да вадиш очи на хората. Питате: Как може да се приложи новото учение, когато сме обиколени с хора, които искат само отмъщение?

Новото учение крие такава сила в себе си, че, като дойдеш до неприятеля, само ще махнеш с ръка, и той ще заспи. Като се събуди, ще го нахраниш и ще го изпратиш да си върви. – Как ще се бие неприятелят ти, като знае, че ще го приспиш? – Хората на новото учение разполагат с такива сили, с каквито никой не е разполагал. Какво ще правиш, ако един от тях извади револвера си срещу тебе? Ръката ти ще остане във въздуха, и дълго време след това трябва да работиш, за да я свалиш долу. Това не са празни приказки. Невъзможно е да убиеш човек, в когото Бог живее. Когато човек реши да страда и да се самопожертва, Бог го изоставя, подлага го на изпит. И да пострада, Бог ще му направи нова къща, т. е. ново тяло, по-здраво от първото.

Казвам: И Христос беше изоставен от Бога. Той се обърна към Него с думите: „Господи, защо си ме оставил?" Коя е причината някога Бог да ни изоставя? От 20 години българите поддържаха мисълта, че ние сами можем да се оправим. Бог отговаря: Тъкмо такъв народ искам аз. В тоя смисъл, българинът казва: Да ти е здрав гръбнакът и кривакът. Но сила без мъдрост не може да се употреби разумно. В бъдеще, всички държавници трябва да разберат неизменните Божии закони, защото върху тях се крепи цялото Битие. Казано е, че Бог се проявява в две противоположни направления. Значи, в Него действат и положителни, и отрицателни сили. – Кога се проявяват отрицателните сили на Бога? – Когато не изпълнявате волята Му и нарушавате основния закон на любовта.

Питате: Как е възможно, човек, произлязъл от Бога, Който е Любов, да греши и да не изпълнява закона Му? Източникът на злото и на греха е съвсем друг, а не тоя, от който излиза доброто и любовта. Злото в Бога е в потенциал, но когато се прояви, то слиза в по-низка сфера от тая на доброто. Когато слиза от по-висока сфера, човек неизбежно минава през сферата на злото и се заразява от него. В това отношение, грехът, злото е преходна сила. Като излезе от сферата на злото, човек отново става чист.

Сега, да се върнем към въпроса за страданията, като нещо смислено, в което участва и любовта. Всички страдания –индивидуални, обществени, народни и общочовешки носят в себе си зародиша на любовта. Страдания се дават на всички ученици, които вървят по пътя на мъдростта. Любовта, като срещне човека, казва му: Ти си същество, с което мога да живея, защото си мъдър. Казвате, че Бог е търпелив, т. е. любовта е дълготърпелива, затова може да живее с човека. Не можете ли да търпите и вие като Бога? Защо, като дойде брат ти и вземе къщата ти, не кажеш философски: Брат ми е, нека вземе къщата ми. Не само че не търпиш, но търсиш правото си. – Какво право? – Човешкото право. Божественото право е далеч от вас. В Божественото право няма никаква собственост.

Обаче, смешно е, когато човек туря богатството си в десет кесии, в петте от които свободно бърка и вади пари, а в останалите пет не смее да бутне. Единственият грях се заключава в това, че спираме действието на Божията Любов и пречим на Божествения живот да се оформи в стройна система. От Божествено гледище, много злини носят благо за човека. Бог, Който е всемъдър, ни лишава от ненужни страдания. Привидно това лишение е зло за нас, но, като вникнем в него, виждаме, че по-добре е да се лишим от едно благо, в което се крият условия за бъдещи страдания. – Кога става човек нервен? – Когато носи по-голям товар, отколкото са възможностите му. – Защо носи тоя товар? – Защото иска да стане величие, божество, всички да му се кланят. Даже и най-простият човек иска да стане божество. Дайте и на най-смирения човек пари, власт, да видите, как ще постъпи. Той се моли на Бога, ходи на църква, но като му дадете възможност да се прояви, виждате другото му естество.

Сегашният строй е поставен на фалшива основа. Вярванията на сегашните хора в основата си са една голяма лъжа. Всичко това причинява страдания. Ако днес дойде Христос на земята, ще се чуди на изопачените човешки умове, които са турили в устата на хората думи, които Той никога не е казал. Всички проповедници, свещеници и учители трябва да застанат на страната на Христа и да кажат: Няма да воюваме! Така е казал нашият велик Учител. Свещениците излязоха с кръст в ръка да се молят за благословение на оръжието и казаха: Трябва да се бием! Един Учител имате. Как ще се оправдаете, че не Го послушахте? С нищо не можете да се оправдаете. Това са християнски народи! Сега от небето изпращат комисия, да проучи положението. Старият кабинет е разтурен горе, старите методи са заменени с нови. Старият цар е детрониран. Новият цар е дал кандидатурата си от две хиляди години, и едва сега го коронясват. Всички хора със стари убеждения ще бъдат уволнени. – Кой ще ги уволни? – Христос В продължение на няколко години хората ще разберат, може ли Христос да уволнява, или не може. Оня, който може да влезе в новото учение, да възприеме любовта и мъдростта в себе си и да живее с тях, той ще бъде назначен на служба от Христа.

Христос казва: „Който не се отрече от себе си, да може да бъде мой ученик." Отричането от себе си подразбира отричане от стария ред на нещата. Върху стария ред са писани хиляди томове. В тях е застъпено човешкото, а не Божественото. Смешно е, ако един лекар иска ла ви убеди, че лекарствата му са добри, когато 99 души на сто умират от тях. Колко хора са умирали от старите системи и методи! Ще кажете, че това е карма. Не е карма това, но лъжливи учения. Не е право да се опълчвате против Бога и да Го обвинявате а несправедливост. Няма по-страшно нещо за човека от това, да се ползува изобилно от Божиите блага и след това да се

обърне против Него и да Го хули. Кой баща не би се оскърбил от такива синове? И Бог се огорчава от своите синове, които Го хулят. Дали това правят българите, англичаните, американците, не е важно. Безразлично е, кой човек или народ постъпва така. За Бога няма величия. Пред лицето на Бога всички култури, всички народи са еднакви.

Преди години бях в Бостон. Вървя един ден по улиците и виждам един висок господин, около два метра, стърчи над другите. На главата си имаше корона. Всички се обръщат, гледат го и се смеят. Какво ли особено имаше тоя човек? Мина пред мене, нищо не видях. Отминах го. Обаче, рекох да се обърна, да видя гърба му. Каква беше изненадата ми, когато видях, че гърбът му беше покрит с различни реклами. Казах си: Такова нещо представяме и ние, съвременните хора – рекламаджии. Гърбът ни е покрит само с реклами от различен характер. Ако ни погледне някое разумно същество, няма да ни познае. Рекламите са различните прозвища, които ни са дадени. Кое е истинското ни име, мъчно може да се разбере.

Пророкът казва: „Аз съм онзи човек, който видях скръб от жезъла на Неговата ярост.” На такъв рекламаджия трябва тояга. – Защо е нужно тояга? – За да излязат узрелите зрънца. Когато бобът и лещата узреят, чукат ги с тояга, за да паднат узрелите зрънца. Тогава ще пишете в историята, че сте многострадален народ. Аз облажавам всеки човек и всеки народ, който е страдал, защото от него ще излезе доброто и възвишеното, които ще служат за повдигане на човечеството. Бог сега вдига и слага тоягата си върху гърба на българите. Те казват : Убиха ни! – Не, само шушулките хвърлят настрана. Аз облажавам всеки човек, бит от Господа или от някой мъдрец, защото така се намагнетисва. Всеки, който е бит от Господа, става гений и светия. Блажен е тоя народ, върху който Божията тояга се вдига и слага. Тоя бой ще създаде всички добродетели. И България, върху която пада Божествената тояга, ще се освободи от всички шушулки, от всичката плява – ще остане само чистото в нея. Тогава Бог ще каже: Идете и намерете оня българин, който е добър, умен, честен и справедлив. Той ми трябва – ще го назнача на важна служба в Царството си. Засега трябва да изчезнат всички шушулки. Не се обезсърчавайте. Който се обезсърчава, не е достоен да носи името на мъдростта.

Сега аз търся в България хора на истинската култура, в конто да вложим нещо ново. Всички стари реклами трябва да се хвърлят навън. Свещениците трябва да се облекат в бяло и отвън, и отвътре. В това отношение, аз харесвам шопите, които носят бели и шарени дрехи. И аз трябва да хвърля черните дрехи, да си направя шопски. В бъдеще, цяла Европа ще се облече в бяло, като шопите.

„Аз съм онзи човек, който видях скръб от жезъла на Неговата ярост." Блажен е тоя пророк, защото се е удостоил да изпита Божията тояга на гърба си. Това е голяма привилегия не само за пророка, но и за царя. От такъв бой човек се намагнетисва и оживява. Всеки, който страда по тоя начин, той се благославя. Слънчевата енергия не е нищо друго, освен ударите на тая тояга. Който не понася тия удари, търси сянка. От тия постоянни удари плодовете узряват. Тия удари вървят ритмично. Първо те са слаби, постепенно се усилват, на обяд са най-силни, и след обяд постепенно се намаляват. Същият закон се прилага и при страданията. Ето защо, когато Бог иска да повдигне човека, Той го прекарва през екватора, дето стават големи бури. Така той се пречиства, обновява и повдига. Бурята постепенно утихва, но минали са вече 40–50 години от неговия живот.

Питате: Какво ще стане с нас в бъдеще? – В бъдеще няма да лъжете, няма да крадете. Каквото направите, ще се напише на лицето ви – нищо няма да остане скрито. Направите ли една малка погрешка, веднага ще дойде последствието.

Наблюдавах един интересен факт в с. Чатма – Варненско. Две ластовички си правеха гнезда на близки места. Едната ходеше, връщаше се, носеше кал, сламки за гнездото си. Другата, по-хитра, стои настрана и чака първата да замине, да вземе от гнездото й готов материал. Първата ластовичка не забелязва това, продължава да носи кал, да си гради гнездото. Това траеше десетина деня. Първата, работливата ластовичка, гледа гнездото си и се чуди, защо, след като носи толкова материал, не може да го завърши. В това време иде втората ластовичка, спуща се към гнездото на първата, да си вземе сламки и кал. Едва сега трудолюбивата ластовичка разбра, че крадец взима материала за гнездото й. Хвърли се върху нея и се сбиха. В борбата и двете паднаха на земята. В това време се спусна върху тях една котка и хвана едната. – Коя ластовичка падна в устата на. котката? – Крадливата. Така тя получи възмездието си.

Връщам се един ден от Княжево с трамвай. Двама богаташи се разговарят. Единият казва: Не зная, какво ще стане с мене, не мога да ям. – Защо? Жена ти ли не позволява, или докторът? – Нито жена ми, нито докторът, но стомахът ми е разстроен, не мога да ям нищо, само мляко пия. Казвам: Божественият стомах заповядва на сегашните хора да не ядат нечиста храна. Мойсей заповядва на евреите да не ядат нечисти животни. Наистина, всяка храна, която внася нечистотии в сърцето, в ума, в тялото на човека, както и в цялото общество, нищо не допринася за развитието на човека. Божественият стомах е по-умен и от най-видните философи и учени. Като изучават човешкия организъм, дохождат до заключението, че материята,

от която е направен мозъкът, е най-организирана, т. е най-одухотворена, най-чиста. Забелязано е, че когато човек заболее от сериозна, тежка болест, той губи от тялото си голяма част, само мозъкът нищо не губи. Това показва, че материята на мозъка е най-устойчива. В бъдеще, когато одухотворим всичките си органи – дробовете, сърцето, стомахът, няма да страдаме. Тогава ще бъдем истински културни хора и ще разбираме великите Божии закони. Тогава ще дойде истинският комунизъм, не чрез насилие, а по общ избор, чрез закона на любовта. Тоя комунизъм съществува в нас. Клетките на нашия организъм живеят по закона на любовта.

Някои мислят, че комунизмът е нова наука. Не, стара наука е комунизмът; той съществува откак свят светува. Когато пръстите на ръцете и на краката страдат, целият организъм страда. Здравите клетки започват да изпращат храна и енергия към болните и така ги подкрепват. Клетките са малки душички, които след време ще се развият и ще станат индивидуални души, разумни като вас. Дайте им условия да се развият. Те са комунисти, отказали се доброволно от своята собственост. Те казват: Господарю, ние ще живеем заради тебе. Когато господарят им направи отклонение от правия път, те казват: Господарю, ти трябва да умреш. В тоя смисъл, смъртта не е нищо друго, освен край на монархическото управление в човека. Това управление трябва да умре. Бог е начертал, какво ще бъде управлението, и ние трябва да го приложим. Ако всички, които ме слушате днес, сте готови да напуснете старите си вярвания, т. е. изсъхналите шушулки, и потърсите Бога с всичкото си сърце и душа, ще Го намерите. Който е намерил Бога, той обича всички живи същества, от най-малките до най-големите. За него няма страдания, за него не съществува ад.

И тъй, ако искате да се освободите от страданията и нещастията, потърсете Господа. Той е в сила да ви освободи от всички мъчнотии, да вдигне товара ви. Някой тури на гърба ти голям товар, не можеш да го носиш и се оплакваш. Господ чуе плача ти, изпрати някой силен човек да вдигне товара ти. Задлъжнял си, клюмнеш глава, не можеш да платиш дълга си. – Какво ще направиш? – Ще се помолиш на Господа, и Той ще изпрати един благороден, щедър човек да ти помогне. Ти се зарадваш и казваш: Има Господ. Сега всички хора искат да управляват. Това нищо няма да допринесе. Трябва да се излезе от тая обществена кал. Спасението на България е в това, всички българи да се обърнат към живия Господ, Който държи съдбините на народите в ръцете си. Те се кланяха на германци, на англичани, на американци, на французи, но никой не им помогна. Казано е: „Проклет е оня, който се надява на човека.” Нека българите се обърнат към Бога и кажат: На Тебе, Господи, се кланяме. На Тебе уповаваме.

Никаква политика не ни трябва. Долу всички узурпатори! Долу всички лъжци!

„Аз съм онзи човек, който видях скръб от жезъла на Неговата ярост.” – Кога иде Божественият жезъл? – Когато настъпва нова култура, нова епоха. Учените казват, че човек е произлязъл от маймуна. Тогава той не е бил изправен на два крака, но се е подпирал с тояга. Значи, при всяка нова епоха, при всяко ново учение човек се подпира на тояга, т. е. учи нов закон. Той вдига и слага тоягата, т. е. вдига пръста си нагоре и го слага. Тоягата се движи нагоре и надолу под прав ъгъл.

Мнозина казват, че истините, които проповядвам, били прости. Сега ще ви дам няколко формули: a + b = c; a2 + b2 = c2; a3 + b3 = c3; a4 + b4 = c4. Това са величини от първо, второ, трето и четвърто измерение. Вие знаете ли, какво означава първото измерение? Можете ли да се движите по права линия? Правата линия е Божествена. Тя образува всички плоскости. С нея се измерват всички величини. Следователно, като имате някакво страдание, вижте де е то: в правата линия, в плоскостта, или в куба. Правата линия е тялото ви: a + b = c; плоскостта е сърцето ви: a2 + b2 = c2; кубът е вашият ум: a3 + b3 = c3. Ако не мислите право, логично, идат страданията. Душата ви е четвъртото измерение: a4 + b4 = c4. Четирите измерения представят страданията на човека в четирите полета. Това е велика наука – на построяване. Ако бяхте ясновидци, щяхте да видите, че в телата ви става такъв строеж, какъвто и на физичния свят. Навсякъде в нашия живот се забелязва движение в права линия, в плоскост, в триизмерното и в четириизмерното пространство. Който не разбира тия движения, трябва да каже: Аз съм оня човек, който не разбрах жезъла на Бога. Разбереш ли тия движения, блажен ще бъдеш. Тогава ще кажеш: Всичките ми гвоздеи минаха през огъня и разбрах смисъла на Божията тояга. Блажен си, защото чрез страданията разбра общността на Божията Мъдрост, която ще се изяви в бъдеще.

Ние се нуждаем от обширна философия, която да преобрази обществата и народите. Опитайте се чрез тая философия първо да свържете момък и мома, да им създадете един щастлив живот. Ще кажете, че им трябват пари. Всички богати нали имат пари? Защо не живеят добре? Значи, друго нещо им липсва, а не пари. Парите са условие в живота, но не главен елемент. Знайте, че всеки, който ме слуша днес, като българин, може да допринесе нещо на своя народ. – Мога ли аз да направя нещо? Мога ли да помогна на България? – Може би, ти си последният, който, като минеш, ще скъсаш конците и ще освободиш оня, който от години е вързан. – Това не е моя работа. – Ако не е твоя, чия работа е? – На поповете, на учителите – те трябва да освобождават хората. Смешно е да се мисли така. Всеки е

длъжен да работи за благото на своя народ. Това е Божията водя. Когато вършиш Божията воля, ти си Син Божи.

Христос казва: „Аз съм Син Божи, понеже върша Божията воля.” Ако и ние вършим Божията воля, ще бъдем Синове Божии. Искам всички да се заемем да скъсаме тоя конец. Няма време за отлагане. Остава само половин час до последния трен. Ако сега го пропуснете, ще чакате хиляди години, отново да дойде. Това е в преносен смисъл. Половин час, но като го изчислите с друга мярка, ще видите, колко години остават до това време. Преди две хиляди години се казваше, че е наближил денят Господен. Сега аз казвам: Ние сме в деня Господен. Остава само половин час до последния трен. Горко на оня индивид, на оня народ, който дотогава не уреди сметките си! Всички ще бъдете изобличени. Така се казва отгоре. Ако Европа не изправи своите погрешки, тая тояга ще се сложи отгоре ѝ. Големи страдания я чакат. Казано е: „Горко на тебе, Ерусалиме!” Сегашната Европа е тоя Ерусалим. Това е една идея, която има отношение към нашите души. Ние сме роби на нашия вътрешен страх, и трябва да се освободим от него. Ако така разберете живота, любовта ще ви посети. Всички ще си подадете ръка и ще заработите по новите правила на възвишената Божествена наука. Тогава и възпитанието на младите, и техните бракове ще стават по същите правила. Аз мога да приложа тия правила, да видите, как се възпитават младите. – Ние си имаме мярка. – Имате мярка, но двойна е тя: като купувате, прилагате едната мярка; като продавате, прилагате втората мярка. Двете мерки са: мярка на простата гъба и мярка на главната гъба. Двойната мярка разрушава света. Явява се в тебе желание да станеш главна гъба. Това значи, желаеш да ядеш повече от другия и казваш: Аз съм главна гъба, а ти си проста гъба. До вчера си бил проста гъба, а днес ставаш управител – главна гъба, и казваш: Аз имам право да ям повече, да се обличам по-добре. Всичките ни разсъждения са такива и с тях се опитваме да разрешаваме Божествения план. Няма прости и главни гъби. Те съществуват само между умопобърканите хора. Казват за някого: Той е от високо произхождение. Питам: Добър ли е тоя човек, любещ ли е, мъдър ли е, справедлив ли е, честен ли е? Ако е такъв, това значи благороден човек, от високо произхождение. Като види отворена каса, минава и заминава, без да посегне към нея.

Желая да бъдете като оня салепджия, който намерил един вързоп банкноти. Взел ги, турил ги в джоба си и спокойно продължил да вика: Салеп! По едно време го настигнал един търговец, уморен, запъхтян и го попитал: Не намери ли един вързоп книжни пари? Изгубих ги, десет хиляди лева бяха. Салепджията извадил вързопа от джоба си, дал го на търговеца и продължил да вика: Салеп!

Днес бях решил да не говоря, да не обидя някого, но после измених решението си. Ще говоря и ще направя един масаж, да го усетят всички българи, от най-големите до най-малките. Кога ще направя масажа? Може още докато съм на земята, а може и като замина на оня свят, но ще накарам всички българи да познаят Бога. Това е моята задача: Да науча българите да се кланят на живия Бог, Който е дал всички блага; да разберат смисъла на живота, да придобият истинската култура. Седем пъти ще ги прекарам през огън, но ще станат истински човеци, носители на новата култура. Те трябва да вдигнат високо знамето и да кажат: Отсега нататък ние имаме нов лозунг. Ние сме носители на любовта и на мъдростта. Ние презираме всички престъпления, всички реклами, написани на дрехите ни. Събличаме вече старите си дрехи и обличаме нови. Тогава, като ме срещнете, няма да ме питате, проповедник ли съм. Не съм проповедник, но обичам да проповядвам. Когато хората са весели, аз съм скърбен; когато те са скръбни, аз им пея. Майката пее, когато детето е скръбно.

Днес невидимият свят пее на сегашното културно човечество и казва: Бъдете смели и решителни във вашите подвизи. Турете малодушието настрана. Според барометъра, днес времето трябваше да бъде лошо, но като ви говорих, времето подчерта моите думи и каза: Така трябва да бъде. Оправи се времето. Всички ще бъдете свидетели на моите думи и ще кажете: Верен е Господ във всички свои прояви.

Казвам: Освободете се сега от всички политически връзки. Мислете, че сте царски синове и дъщери. Вие сте хипнотизирани. И до днес ви казват, че сте големи грешници. Не се обезсърчавайте, други са ви заблудили. Бог ви казва: Деца, излезте от тая кал. Доста сте се забавлявали. Върнете се в плодната градина. Не казвам, че хората са лоши, но още се кланят на икони. Колкото пари имам, готов съм да купя вашите икони. Ония, които служат на Господа, ще имат достатъчно жито, храна, плодове. Всичко това ще дойде отгоре. Бъдете весели и бодри. Носете тая веселост навсякъде. Знайте, че Бог е вече в света между хората. Той ви е хванал в ръцете си, и всички треперите. Всички престъпници ще се открият. Всички беззакония ще станат явни, няма да остане нещо скрито – покрито. Горко на ония майки и бащи, синове и дъщери, които вършат престъпления! Така казва Господ, Който е горе на небето и долу на земята. Като направиш едно престъпление, Господ те хваща и те пита: Ти разбра ли? Ти не си син на дявола, но Син Божи.

Желая сега всички българи да са като оня салепджия, а не главни гъби. Всички страдаме все от тия главни гъби. Дойде някоя главна гъба и всички казват: Той ще повдигне България. България си има свой план, определен

от Бога. Земята, която и е дадена от Бога, никой не може да й я вземе. Всеки народ, който би се опитал да вземе тая земя, която е дадена за осигуряване на народа, е проклет. Върху него ще дойдат най-големите страдания.

Кажете и вие като Иеремия: „Ние сме оня народ, който има скръб." Казвам: Блажени сте, носете тоя хомот, за да дойде Божествената тояга и да очука житото, да отдели чистото от нечистото. После тоягата ще се сложи и върху другите народи. Блажен оня народ, който Бог ръководи и отправя в пътя на правдата и истината. В тоя народ ще се развият възвишени добродетели.

Обърнете се към Бога и кажете: Господи, благодарим Ти, че ни избави от фалшивите реклами и ни посочи истинския път. Потърсете тоя Бог в себе си. Той е вътре във вас Търсете Го по прав път. Щом Го намерите, всички вериги на робството ще се скъсат така, както на Петър, който беше в тъмница. Веригите паднаха от нозете му, вратата се отвори, и той излезе. Стражарят го търсеше, но не го намери. Не е проста гъба Петър. Той не се връща вече назад. Това ще бъде второто действие.

И тъй, когато дойде ангелът при вас, ще каже: Долу веригите! Елате при вашите братя, да се радват на спасението ви. Амин!

Неделни Беседи
28.09.1919 10:00 Неделя, София

1919_11_09 Бог е говорил
Издателство Бяло Братство неделна беседа

БОГ Е ГОВОРИЛ

„Ние знаем, че на Мойсея Бог е говорил, а този не знаем отде е." (Йоана 9: 29)

„На Мойсея Бог е говорил." Дали евреите знаеха, че Бог е говорил на Мойсея, това е въпрос Казвам: Ако $x + y = 20$, то $x = 20 – y$. На какво са равни величините x и y, сами ще си отговорите. Да говори Господ на хората, това не е чудно. В говоренето няма нещо необикновено. Някой виден професор от университета може да говори на слугата си. Какво от това? Слугата ще каже, че еди-кой си виден професор му говорил.

Много от сегашните хора, мъже и жени, казват, че и на тях Господ е говорил. Радвам се, че Господ им говорил, но Той може да им говорил, както професорът на слугата в университета, а може да е говорил, както говори на студентите си. Това са две различни положения. Следователно, вие не трябва да се самозаблуждавате.

„Ние знаем, че на Мойсея Бог е говорил." Под „Мойсей" в широк смисъл на думата разбираме всичко, което ни е познато. „Тоя отде е, не знаем." – Това е новото в света. Мойсей представя стария порядък в света, който всички знаем. Христос е новото, което иде в света, и което не знаем. Нима волът не познава своя дам, в който постоянно влиза и излиза? Ако кажете на вола, че може да се направи някакво преобразование на неговия дам, той ще възрази; че не иска. – Защо не иска? – Защото намира, че по-хубаво нещо от неговия дам няма. Това са разсъжденията на мнозина учени и-философи. Взимам думата „учени и философи" в широк смисъл, като общи принципи. Аз не защищавам никого, нито упреквам някого. Според мене, хората са еднакво ценни, независимо от това, дали правят добро, или зло. Те са двете неизвестни x и y, които се равняват на 20. Изчислете, на колко е равен x и на колко – y. Двете величини x и y са добрите и лошите хора, с които по необходимост трябва да работите. Без добро и зло, никакъв прогрес не може да има. Така е поставен тоя въпрос в природата, така и аз го разбирам. Как вие го разбирате философски, това е друга работа. Ако роптаете против злото, защо го държите в себе си? Ако жената роптае против мъжа си, защо е станала негова наложница? Ако мъжът говори лошо за жена си, защо й е станал наложник? Разберете тоя въпрос принципно, а не в тесен смисъл. Човек може да бъде наложник и на някаква идея. Човек може да бъде наложник и на някакво верую. Опитал ли е той плодовете на своята идея, или на своето верую? Плодовете могат

да бъдат и лоши, и добри. И добрите, и лошите хора любят; и честните, и нечестните любят. – Каква е разликата между едните и другите? Разликата е само в нашите умове, в нашата мисъл, според която приемаме, че едни хора са добри, а други – лоши. Един художник може да нарисува вашия образ, да тури няколко бръчки, да измени чертите ви и да каже, че сте лош човек. Вярно ли е това? Тоя образ е чужд, а не ваш. Той е изобретение на художника. Тъй щото, човек може да прави с тялото си, каквото иска, но душата му е неуловима, никой не може да я засегне. Тя остава всякога Чиста и непорочна. Каквито усилия и да правят хората, душата не може да се улови,

„Ние знаем, че на Мойсея Бог е говорил." Мойсей е видимата, физичната страна на живота. Кой човек, който е бил в затвор, който е висял на въже, който е бит с тояга, не познава Мойсея? Навсякъде е Мойсей. Тоя Мойсей, на когото Бог е говорил, се среща навсякъде. На него Господ е говорил, но и той говори. Значи, когато Бог говори, и хората говорят. Всеки, който е пострадал от някого, казва: Аз познавам Мойсея, на когото Господ е говорил.

„А този отде е, не знаем." На името на Тоя неизвестен са построени в целия свят безброй храмове. Мъже и жени от целия свят се наричат християни – на Негово име. Едни се наричат баптисти, други съботяни, трети православни и т. н. Въпреки това, влезте, в сърцата на тия хора, да видите, дали вътре е написано името на Христа. Всички казват: „Мойсея познаваме, но Тоя отде е, не знаем." Право казват евреите, че не познават Христа защото не можеш Да познаеш истината, докато не я опиташ. Учението на Христа, в широк смисъл, е учение на опита, но не на обикновения опит. Ще възразите: Ние познаваме Христа. – Вие познавате историческата сянка на Христа. Знаете, че някога се е родил човек – Христос, от еврейско произхождение. Чели сте Евангелието, познавате Христа, но и това познаване на Евангелието не е истинско. Вие познавате сянката на Евангелието. Ако мъжете и жените познаваха Христа и. Евангелието, домовете им щяха да бъдат другояче устроени.

Питам: Как си обяснявате стиха, в който Христос казва да любите враговете си? Как си обяснявате стиха, в който Христос казва: „Ако не се отречете от себе си, не можете да бъдете мои ученици"? Как си обяснявате стиха: „Който обича баща ги и майка си повече от мене, не е достоен да ме следва?" Как прилагате тия стихове?

В заключение, всички казвате: „Ние знаем Мойсея, на когото Бог е говорил. Но Тоя отде е, не знаем." Въпрос е, доколко познавате Мойсея. Едно се иска от вас: Първо трябва да се освободите от Мойсея и от това, което

Господ му е говорил, и после да се занимавате с Христа. Сегашното християнство е християнство с еврейска черупка. Всичко, което едно време евреите са вършели, сега християните го вършат. Христос казва: „Речено е око за око, зъб за зъб. Аз казвам: Не противи се на злото. Ако те ударят по едната страна, обърни и другата.” Ще кажете, че Христовото учение е неприложимо в живота. Как така, да ме ударят по едната страна, а аз да дам и другата! Ако те хванат здраво и започнат да те бият, като истински християнин, ти трябва да останеш тих и спокоен, да не викаш за помощ, да покажеш, че си герой. – Може ли да търпиш толкова? – Ще си представиш, че бият твоята сянка, твоята къща отвън, а не самия тебе. Какво ще правите, ако започнат да ви бият? Ще се молите, ще коленичите, да престане боят. Значи, познавате Мойсея и му се молите. Като дойде Христос, казвате: Ние сме учени хора, трябва да критикуваме, за да не изпаднем в заблуждение. Вие и без това сте в заблуждение. Бих желал да срещна хора, които не са заблудени.

Сега аз не говоря за философията на сенките, не аргументирам нещата. И математиката аргументира. Ако започна да аргументирам всичко по математичен начин, как ще ме разберете? Ще си послужа с неизвестните х и у, с равенството a + b = c, но няма да ме разберете. Всичко това има смисъл в живата математика. Като дойда до нея, ще посея една семка и, като израсте, ще ви извикам да разгледаме действията събиране, изваждане, умножаване и деление, през които тя е минала. После ще спра вниманието ви на по-сложните процеси, които стават в нея: граници, функции и др. Това са математични аргументи. Наблюдавайте, как става растенето, и вадете заключения, на какво се дължи стремежа на растението да върви нагоре, защо листата се разперват, а плодовете увисват надолу.

Като изучавате растенето, като съзнателен процес, ще кажете, че тук взимат участие законът за земното притегляне и др. Мнозина говорят за тоя закон, но отчасти го знаят. Например, знаеш, че телата се привличат, но защо става това? Казвам: Можеш да привлечеш едно тяло, само след като си го отблъснал. Привличане без отблъскване не съществува. Майката първо отблъсква плода, а после го привлича, за да се слее с нея. Това състояние е наречено от индусите „нирвана”, т. е. закон на сливане. Ако не съществуваше закон на сливане, плодът нямаше да се слее с майката, и вие нямаше да дохождате да ме слушате. Ще кажете, че това е философия, не се знае, доколко е верна. Аз пък казвам, че повечето от сегашните хора се занимават с разбиване на вълна. Когото срещнеш, все вълна разбива – философства. В това отношение, вие сте отлични дръндари. Светът е пълен с вълна и с дръндари. Ако продължавате тоя занаят, сами ще се задушите във вълната.–Какво трябва да се прави? – Да се преде. Спасяването на хората е в преденето. Казвам: Повярвай в преденето, ще бъдеш спасен ти и

твоят дом. От две хиляди години хората все вярват. Дойде някой, иска пари на заем и казва: Вярвай, че ще ти ги върна. Вземе парите и повече не се вижда. Дадеш пари, а после се чудиш, защо не ти ги върнал, Казвам: Силата, с която си го отблъснал, е толкова голяма, че трябва да минат десетки години, докато го привлечеш отново към себе си. Той не е лош, до трябва да минат сто години, за да се върне при тебе. – Кой ще чака толкова години? – Щом не можеш да чакаш, давай малко пари, да не ги мислиш. Богатият казва: Не съм глупав да давам много пари наведнъж. Ще давам по малко, по няколко лева, та често да дохождат при мене.

„Ние знаем, че на Мойсея Бог е говорил." Ще приведа един разказ из живота на един млад цар. Той живял в Египет, четири хиляди години преди Христа, когато Египет бил в своето цветущо състояние. Как се казвал тоя цар, не е важно, няма да кажа името му. Приемете го като уравнение с едно неизвестно. Царят обичал да ходи на лов, затова си построил малка колибка в една гора, близо до едно пасбище, дето млада, красива овчарка пасла своето стадо. Тя весело и безгрижно си пяла и пасла овцете си. Често срещала младия цар, но не го познавала. Една сутрин той спрял младата овчарка и я запитал: Можеш ли всяка сутрин да ми носиш мляко от твоите овце? – Мога. Тя започнала всяка сутрин да му носи мляко, от което той оставал крайно доволен. Забелязал, че откак пие това мляко, започнал да става по-умен. Решил да намери причината за това и започнал да наблюдава живота на овчарката, как пасе овцете, как се отнася с тях, и извадил голяма поука от нейните отношения. Той си казал: Като се върна в царството си, ще приложа нейните методи в управлението.

И българите искат да преустроят България, но не знаят, какви методи да приложат. Те отиват в Англия, в Америка, в Франция, оттам да вземат някакви мероприятия за повдигане на българския народ. Ето, 40 години вече България се управлява все с чужди мероприятия, без да постигне ония резултати, към които се стреми. Тя може като египетския цар да се ползува от методите на добрите български овчари и овчарки. Няма защо българите да изучават законите на Мойсея, на когото Господ е говорил. Те трябваше да кажат: Макар, че ние знаем Мойсея, на когото Бог е говорил, а не знаем Тоя отде е, ще опитаме Неговото учение. Ще кажете, че, за да се направи един опит, са нужни сто години. Според мене, една година е достатъчна за опита. В това време ще се разбере, право ли е даденото учение, или не. Когато Христос проповядваше на евреите, по политически съображения, те отблъсваха Неговото учение и казваха: Римляните са силен, културен народ, ние трябва да им подражаваме, да станем силни като тях. Що се отнася до новото учение, което препоръчва да не се противим на злото, да дадем и другата си страна, ако ни ударят по едната, то е далеч от нас. Ние сме практични хора, търсим бърз начин на работа.

Българите, които приемат Христовото учение, още не са Го приложили. И те казват като евреите: Не е дошло още времето на това учение. Казвам: Времето е дошло. Повече от 40 години са се изминали от това време. – Какво ще стане с нас в бъдеще? Представете си, че живеете на северния полюс, дето всичко е лед. Къщите ви са от лед направени, никъде не виждате вода. Ако дойде някой и ви каже, че трябва да измените живота си, да направите лодки, с които да плувате, ще възразите, че не вярвате и не може да измените на живота, който вашите деди и прадеди са прекарали. Казвам ви да вземете мерки, защото земята ще претърпи голяма промяна. Ако не вярвате, ще дойде ден, когато ще проверите думите ми. Слънцето ще започне по-силно да грее, ще стопи ледовете. Къщите ви ще се разпукат, ледовете ще се стопят, и вие ще почнете да потъвате. Казвате: Каква съдба ни сполетя! Никаква съдба не е това, но земята е изменила своя път на движение, слънчевите лъчи падат под прав ъгъл и топят ледовете. Вие живеете върху ледено море. Закъснеете ли да промените живота, си, в скоро време ще се намерите на дъното на морето. Сега и на вас казвам: Ако не изправите живота си, същото ви очаква. Това не е заплашване; това е естествено положение на живота. Великата вълна, която иде сега в света, руши ледовете и ги превръща във вода. След хиляда години не само хората ще се изменят, но и вълците ще престанат да ядат овце. Те ще се отвратят от месото и ще употребяват растителна и плодова храна.

Аз взимам думите круши, ябълки, жито в обикновен смисъл, както математиката си служи с неизвестните x, y, z. Като дойдем до функциите в математиката, там неизвестното X може да бъде променлива, независима величина. Такава величина е, например, радиусът на окръжността. Неизвестното y е зависима променлива величина, или функция на x. Когато расте, човек е променлива величина. Ако характерът му е устойчив, казваме, че той е променлива независима величина. Каквито промени стават в него, той се справя лесно с тях. Ако характерът на човека е неустойчив, той е величината y. Той е зависим от промените, които стават в него. Казваме, че величината y е зависима и променлива. Всеки човек, който не е господар на положението си, той е величината y. Който владее себе си, той е величината x.

Когато приемете едно учение, или някакви идеи, вие трябва да владеете техните елементи и да ги прилагате. Ако ги прилагате, вие сте величината x – независима променлива величина; ако не ги владеете, вие сте y - зависима променлива величина. В първия случай, човек се разширява, а във втория – ограничава. Това е отвлечен въпрос, но толкова необходим, колкото е необходим пясъкът, който дават на гъската за лесно смилане на

храната.

„Ние знаем, че на Мойсея Бог е говорил." Като се срещате, вие се питате: На тебе Господ говорил ли е? Дойде някой при мене и ми казва: Господ ми говори, затова не искам никого да слушам. – Господ говори на слугата в университета, но след това той свършва университета и излиза от него. Ти свърши ли университет? – Не съм свършил. – Щом не си свършил, Господ не ти е говорил. Не се заблуждавайте. Когато Господ ни говори като на Мойсея, ние правим и добри работи, и погрешки. Това всеки може да провери. Например, богат баща говори на сина си и му дава средства да учи; синът учи, но върши и ред погрешки. Статистиката показва, че синовете на богатите бащи са слуги в университета; те свършват университета и стават учени. Ако питате, защо светът страда, отговаряме: Светът страда, защото Господ е говорил на учените слуги. С това не упреквам учените, но ние трябва да разбираме същността на нещата, да разбираме дълбокия смисъл на това, което ни се говори.

Българите трябва да бъдат истински християни, всеки да ги търси, както и до днес търсят цигулките, направени от Страдивариус и Амати. Вече триста и повече години са изминали от смъртта на тия майстори цигулари, но цигулките им не изгубиха своята цена. Ако и вие минавате за майстори християни, след триста години трябва и вашите цигулки да имат цената на тия на Страдавариуса. Той не правел цигулките си от материала на българските цигулки. Българинът прави цигулки от черничево дърво. Той не изучава качеството на дървото, разположението на жилките му, но гледа дървото да е сухо и започва да го реже. Страдивариус първо изучавал качеството на дървото, направлението на жилките, дебелината му. За него не е било безразлично, в каква посока вървят жилките на дървото. После той обръщал внимание на дебелината на долната и на горната дъска, съчетавал ги правилно. Само при това съчетание на различните елементи, той изкарвал от цигулките си прекрасен тон. В цигулката има една обща линия, в която се сливат всички тонове. Не се ли постави тая линия на място, цигулката не издава добър тон. Добра цигулка е тая, на която тонът наподобява човешки глас. Цигулката представя човешката душа, с която човек работи. След 300 години ще бъде ли по-разработена, отколкото е днес? Казвате, че душата няма форма. Вярно е, че душата няма форма, но тя може да се разработва. На кого ще я дадете вие: на Страдивариуса, или сами ще я дълбаете? Дайте цигулката си в ръцете на добър майстор, на Бога, Той да я обработи.

Майката пита: Какво става с детето? Какво ще го правим? – Ще го кръстим, поп ще му чете, дано стане добро. Кръщават го, поп му чете, но то не става по-добро. Детето не става добро, нито с кръщаването, нито с четенето на

попа. При възпитанието има елементи, които трябва да се спазват. Спазят ли се, детето става добро. Синът, който учи в университета като слуга, казва: Да се жертваме за народа си, да помагаме на ония, които са на бойното поле, но да бъдем в тила. Да умрем за отечеството си - Това значи: идете вие на бойното поле, а ние ще бъдем в тила, оттам ще помагаме. Не разбирам, какъв е тоя патриотизъм. Едно време се бореха за Христа, имаше кръстоносни походи. Сега има различни движения: женско движение, кооперативно движение, социално движение. Радвам се на тия движения, те проветряват човешките умове. Върху основите на тия движения можем да построим една воденица да мели брашно.

Аз питам сегашните християни, защо не се занимават с Евангелието. Те отговарят: Да видим първо, какво ще се реши на конференцията в Париж, тогава "ще се занимаваме с него. Казвам; Конференцията в Париж няма да реши нещо особено. Ако очаквате само на нея, боси и гладни ще ходите. Тя няма да ви заведе в рая. Какво се решава в Париж, това не е ваша работа. Важно е, какво трябва да правите вие. Ония в Париж познават Мойсея, на когото Бог е говорил. А Тоя кой е и отде е, не знаят. Вие се ожесточавате и казвате, че тия в конференцията не са прави. Не ги осъждайте. Те са едната половина на човечеството, вие сте другата. Ще възразите, че вие не можете да направите нищо, не сте членове на конференцията. – Не сте прави. Едно житно зрънце е внесено в света, но то храни цялото човечество. Също така и ябълката, и крушата не са дошли колективно. Култура е имало в света, която обработвала земята и отглеждала растенията. – Кога е дошло житото в света? – Ако отворя архивата на природата и прочета, ще видя, че един ангел е донесъл, първото житно зрънце на земята. Вярвате ли в това? Това е станало преди 250 милиона години. – Тогава земята не е съществувала. Можем да приемем тая истина, ако намалим годините, вместо 12 месеца, ще приемем, че годината се е състояла от три месеца. Според мене, тогавашните години са били по-дълги от сегашните.

Знаете ли, как се е въртяла земята в миналото? Знаете ли, колко дълги са били дните? Няма да се спирам на тия въпроси. Важно е, че числото 250 представя основен закон на Битието. Двойката представя принцип на Божия Дух, а петорката – принцип на човешкия ум. Следователно, преди 250 милиони години житното зърно е било внесено в умствения свят. То е расло първо в човешкия ум, т. е. в мозъка на човека. То постепенно е слизало от умствения свят, докато е дошло на земята. И ние днес се ползуваме от него, знаем, каква сила съдържа то. Въпреки това, малцина знаят истинската стойност на житното зърно. В известни случаи българинът би се отказал от прясната пита хляб за сметка на печената кокошка или печеното агне. До преди войната, все се намираше някой да

каже, че се отказва от хляба, но не и от печеното агне След войната всеки казва: Отказвам се от агнето, но не и от хляба. Значи, войната намести изкривеното в човешкия ум. Едва след 250 милиони години на възпитание и чукане на човешкия мозък, хората съзнаха, че без всичко може, но не и без хляб. Това е истинската философия, до която хората са дошли. Само така те ще разберат стиха, в който Христос казва: „Аз съм живия хляб слязъл от небето. Който ме яде, той има живот в себе си”.

„А Тоя отде е, не знаем. Че не знаете, това не е важен аргумент Незнанието не разрешава въпросите. Опитайте Го и ще разберете, отде е дошъл. Че а говорил Господ на Мойсей, говорил е, На кого не е говорил? падали има друг народ, на кой го Бог да е говорил толкова много, колкото на еврейския народ. Но надали има друг народ, който Да е страдал толкова много, както еврейският. Много от сегашните религиозни хора казват: Знаеш ли, че Бог ми е говорил? Знаеш ли, че трябва да бъдеш внимателен към мене? – Знаеш ли, приятелю, че еврейският народ, на който Бог е говорил най-много, е бит най-много? Всеки човек, на когото Бог много говори, много бой получава. Виждали ли сте оная възлюбена дъщеря на майка си и на баща си, през какъв бой минава? – Защо я бият? – Защото се влюбила в един нехранимайко. Чрез тоягата на майката и бащата Бог ѝ говори. Човек трябва да разбере смисъла на тоя бой. Младата мома понася боя, търпи, защото има идея. Тя казва: Не искам вече да вървя по пътя на Мойсея, на оня, когото познавам. Тръгвам по пътя на непознатия, на неизвестния. Ще те убием, не можеш да вървиш по тоя път! Започва гонение против момата, – Защо иде гонението? – Много естествено, майката и бащата не искат да я дадат на неизвестния, а тя страда. Другояче казано: Тя е ученичка на Божествената школа, отдето я поставят на изпитание, да провери своята любов. Казвам: Ако те гонят за нещо неизвестно, има смисъл. Ако те гонят за нещо обикновено, ти сам трябва да кажеш: „Зная, че на Мойсея Бог е говорил.” Днес всички църкви твърдят, че Бог на Мойсея е говорил. Това подържат и съвременните народи. Никой народ още не е приел Христа. Ако Христос дойде днес между хората, на общо основание, ще Го разкарват от едно място на друго, да Го разпитват, отде е дошъл, де е роден, как се прехранва и т. н. Какво ще отговори Христос? Той ще каже: Ако хората, наистина, вярват, че Бог е говорил на Мойсея, щяха да вярват и на мене. Но те не вярват и на Мойсея.

Сега виждате ли тоя облак на небето? Какво ви говори той? Ще кажете, като учените, че това е облак, образуван от изпаряването на водата. Не е само това, той е жив облак. Черният му цвят показва, че той е отражение на отрицателните научни и философски вярвания. Той представя отрицателната страна на живота. Долната, т. е. вътрешната страна на облака, е светла, а горната – тъмна. Ще кажете, че тоя облак закрива

слънцето и ви пречи. Знайте, че всичко, което става в природата, е на мястото си. Ако слънцето всякога грееше силно, цялата растителност щеше да изсъхне, И обратно: ако в природата съществуваше само влага, без слънце, растителността пак щеше да изчезне. Всички промени в природата са на място, те дават условия за развитието на живота. Следователно, и всичко, което сега става в живота, е в реда на нещата, няма защо да се сърдите. Сега, именно, в тая епоха, българският народ има условия да стане културен, да пречисти своите сили и да се укрепи вътрешно. Той не се нуждае от пари, защото земята му е богата. Той не се нуждае и от чужди умове, защото умът е в него. Той не се нуждае и от чужди сърца да го топлят, защото животът е в него. Той не се нуждае от съветите на други да работи, защото по естество е работлив. Не отричам съдействието на други умове и сърца, но на ония, които искрено го обичат. Българинът страда от преяждане. Ако яде по-малко, всичко ще се оправи. Като яде, човек трябва да изяде 20 хапки и там да спре. Когато купува нива, българинът трябва, да отстъпи поне 2–3 метра от своето място за другите, да не стават спорове. Днес всеки българин иска да окоси ливадите си, да направи ниви от тях. Защо му са много ниви? – Дългове имал, да ги изплати. Не се страхувай от дълговете си, не ставай роб на условията. Така казва Тоя, неизвестният.

Еврейските пророци се обръщали към евреите с думите: О, Израилю, обърни се към Господа! Защо не казват: „Якове, обърни се!“ Българите трябва да изменят една от буквите на името си, или името на София. И България, и София свършват с буквата „я“ – опасна буква. Българите са в областта на буквата „я“. Понеже сега царува тая буква, българите говорят за купони, за ядене, за месо, за масло. Буквата „я“ владее цяла България, както и София. Вие живеете в София, без да знаете, какво означава тая дума. Буквата „С“ означава закон на реформи; буквата „о“ подразбира условия; буквата „ф“ е опасна по вибрациите си. Ако не вярвате, че тая буква е опасна, питайте евреите, които са живели при фараоните. Казвате, че не е важно, какво име носи човек. Ожени се за някоя мома, на която името започва с буквата „ф“, да видиш, не е ли важно. За да се реформира България, половината от българите трябва да се прекръстят, да им се дадат нови имена, за да не създават нещастия. Не е безразлично, какво име носи човекът, или животното. Мислите ли, че имената на вълка, на змията не отговарят на техните прояви? Ако един мирен и тих по характер човек произнася в продължение на един месец, по няколко пъти на ден, думата „змия“, непременно ще почувства вибрациите на змията. Сегашните хора често говорят за дявола, за дяволски работи и, без да подозират, възприемат неговите вибрации. Хората мислят повече за дявола, отколкото за Бога.

„Ние знаем, че на Мойсея Бог е говорил”. Там е нещастието на хората, че много мислят за Мойсея, за неговия закон. Стане ли някакво престъпление, някаква кражба, веднага създават закон против кражбата. Камарите създават различни закони против престъпленията. Долу законите на Мойсея! Извадете ония закони, които преди милиони години са написани във вашите сърца и умове. Живейте според тия закони и ще видите, че колкото по-свободни сте от закона, толкова повече ще живеете. Колкото по-малко вярвания имате, толкова по-малко ще живеете. Вярвайте в това, което може да ви повдигне. Срещнат се двама и веднага се скарват. – Защо се карат? – Защото не вярват в това, което подържали някои учени. Защо се карате? Ти провери ли това учение? Не съм го проверил, но мисля, че съм прав. С мислене само работа не става. – Не мога да вярвам. Той започва своето верую: Вярвам в Единнаго Господа Исуса Христа. – В кой Бог вярваш ти? – Моето верую е следното: Вярвам в любовта и мъдростта, които са създали живота. Вярвам, че те са в сила да пресъздадат света. Вярвам, че живата любов и мъдрост могат да променят нашия живот, нашия обществен строй, нашите домове. Щом приемем любовта и мъдростта, ще дойдат истината и правдата. Тогава ангели ще слязат от небето да садят плодове в нашите души. Религиозните очакват да дойде Христос, да отдели козите от овцете; едните ще отидат наляво, другите надясно. Така е казал Христос, но знаете ли, какво нещо е отделянето?

Едно време сърцето и умът са живели заедно: сърцето е било на лявата страна, а умът – на дясната. Днес те са разделени. В новата епоха ще стане точно обратно: сърцето ще бъде надясно, а умът – наляво. Следователно, ако искате да знаете, на прав път ли сте, вижте, дали сърцето ви е в средата. Ако е наляво, още не сте правоверни. Христос ще тури в рая само праведните, на които сърцето е в средата. Има ли истински православни или евангелисти, на които сърцата да са наляво? Ще кажете, че е естествено сърцето на човека да е наляво. Нямам време да обяснявам, че сърцето на човека не е наляво, но хората са го изместили наляво. Изместването на човешкото сърце наляво се дължи на слизането на човека на земята. Понеже земята го привлякла към себе си, заедно с това и сърцето му мръднало наляво. Когато човек започне да се качва нагоре, привличането му към дясно ще бъде по-силно. Това привличане ще надвие на привличането наляво, и сърцето ще остане повече към средата. Ето защо, мислете, че сърцето ви е повече в средата, отколкото наляво. Забравете вашето сърце, което е наляво. Мислете за сърцето, с което служите на Бога. Това сърце е в средата, а умът ви в душата. Не говоря за сърцето, което бие в гърдите, но за онова сърце, с което служите на Бога. То е в средата на вашата душа. Когато едно възвишено същество от горния свят мисли, вашето сърце на земята бие. Всяко движение е резултат на

човешката мисъл.

„А Тоя отде е, не знаем.“ Неизвестното в нас, това е човешкото сърце, т. е. чувстването и движението. Те определят качеството и силата на душата. Както ароматът на цветята оказва слабо или силно влияние върху нас, така и нашите мисли и чувства оказват по-силно или по-слабо въздействие върху нашата душа. Правени са опити с различните цветове на растенията, специално на цветята, и са дошли до заключение, че те оказват различно влияние върху растенето на човека. Учениците на Христа поискаха да. им даде вяра, и Той им отговори: Ако бихте имали вяра, колкото синаповото зърно, бихте могли да местите планини. – Защо Христос си послужи като символ със синаповото зърно, а не с друго някое? – Защото синаповото зърно произвежда пришки. Следователно, вярата на човека трябва да бъде толкова силна, че да произвежда пришки. Питам: Вашата вяра произвежда ли пришки? – Не. – Значи, вярата ви е слаба. Ако искате да усилите вярата си, в положителен смисъл, трябва да използувате сините лъчи на светлината – ясните, не тъмносините. Те са в състояние да усилят вярата и да премахнат меланхолията в човека. Когато не мислите право, наблюдавайте изгряването и залязването на слънцето, да възприемете жълтите лъчи.

Сега очаквате да дойде Христос на земята, да оправи света. Христос е на земята, между вас и във вас. Аз Го виждам. Казвате: Какъв е тоя Христос? Аз Го виждам, но не такъв, какъвто вие си Го представяте. Вие мислите, че Христос седи отдясно на Отца, с ореол и с бяла премяна. Христос е между хората, няма защо да Го очакват да се яви като светкавица между тях. Достатъчно е Христос да ви погледне в очите, за да внесе във вас такъв пламък, който да ви направи герои, да работите за Него. Аз бих желал българите да видят тоя Христос, Който може да внесе любовта в душите им. Бих желал българите да видят тоя Христос, Който може да внесе Божията мисъл в умовете им и да престанат да се интересуват от дявола. Никакъв дявол не съществува. Аз отричам дявола като съществена реалност. Като обикновено същество, като относителна реалност дяволът съществува, но не и като абсолютна реалност. За себе си казвам: Аз не се плаша от относителната реалност на нещата. Хора с относителна същност са временни, те нямат голяма стойност. Такова същество е дяволът, от когото хората се страхуват. Светът, който Бог създаде, в началото си е бил относителна реалност, затова се казва, че Бог създаде света от нищо. В тая относителна маса се създадоха условия, за да се прояви истинската, абсолютната реалност.

„Тоя отде е, не знаем.“ Търсете Тоя, Когото не познавате, само в себе си, никъде другаде. Вие не сте дали възможност на тоя Христос да се прояви.

Вие сте приели закона на Мойсея и, когато Христос иска да ви говори, вие се затваряте за Него и казвате, че не искате да слушате глупости. Когато някой ви говори комплименти и неискрени неща, вие се отваряте за него и се чувствате щастлив, че ви е посетил. С комплименти и Мойсей си служи. Аз не вярвам на хора, на които Бог говори. Ако и аз ви кажа, че Бог ми говори, и на мене не вярвайте. Но аз ви казвам: Бог живее в мене, и аз живея в Него. Ако и в това не вярвате, по-добре е за мене. Аз ще отида на друга някоя планета, там ще ми бъде по-добре. Ако сега ви говоря, не искам да ви направя адепти, но искам да ви видя, какви сте като хора. Приятно ми е да се разговарям с вас и да ви кажа: Не бойте се, един ден и вие ще живеете с Бога. Това казва и Христос. Дошло е време, когато Господ ще влезе в човека и ще му проговори. Днес е това време. Който казва, че времето още не е дошло, той не говори истината.

Казвам: Бог е отместил вече камъка от гроба. Излезте от вашите гробове. Напуснете затворите, направете си широки прозорци, направете си добри покриви. Живейте без ограничения, без никакви закони. Само три закона съществуват: законите на любовта, на мъдростта и на истината. Тъй казва моят Господ, с Когото живея. Тъй ме е учил Той. Така ми е говорил. Не мислете, че аз прекарвам времето си напразно. Аз работя за себе си. Аз рисувам и свиря – това е моето занимание. Музиката и изкуството е постоянното ми занимание. С поезия още не съм започнал да се занимавам, защото човешкият език е груб, не мога да си служа с него. Не искам да си служа с тоя език. Казвате: Нещастна България! – Защо е нещастна? – Защото била обвързана във вериги. Казвам: Щастлива България I Освободете се от тия връзки, от тия вериги и от хората, които не говорят истината. Освободете се от контрибуциите. – Трябват ни добри хора, да дойдат от странство. – Вие имате добри хора. Те са между вас, между вашите добри овчари и овчарки. Аз намерих достатъчно умни хора между вас. България е пълна с моми и момци, които ще свършат велика работа. Някои ме питат, отде ще дойде доброто. Отговарям: Доброто ще дойде от земята, а условията за доброто ще дойдат от небето. Когато се разтопи леда, и водата залее цялата земя, от нейната кал ще израснат най-хубавите цветя и плодни дървета. – Отде ще дойде доброто? – От най-лошите хора в света. Дали вярвате в това, то е друг въпрос. Запишете си тия думи, и един ден ще ги проверите. Ще ме извините, че говоря така. Това е мое гледище. Имайте добрината да ме изслушате, един ден ще проверите истината. Най-голямото добро в света ще дойде от най-лошите хора. Лошите хора са покрити със сняг и с лед. Като дойде слънцето, снегът и ледът ще се стопят, ще се образува кал, която ще донесе най-големите блага. Тия хора ще бъдат носители на най-благородните и възвишени идеи; те ще бъдат най-самоотвержените хора. Такива, каквито сте, вие сами ще оправите света – никой друг не може да го оправи.

Правоверните казват: Повярвай в Господа Исуса Христа, и ще бъдеш спасен ти, и домът ти, и народът ти. Тоя закон е наполовина верен. Казвам: Приеми Христа в душата си, работи в съгласие с Неговата любов и мъдрост и ще бъдете спасени ти, и домът ти, и народът ти. Ако българите ме питат, как могат да се спасят, казвам им: Приемете Христа в себе си, работете с Неговата любов и мъдрост, в широк смисъл на думата, без никакви закони и ограничения. Ако очаквате спасението да дойде отвън, тежко ви и горко ви. Нито Мойсей ще ви спаси. Той не можа да преобрази света. Той само изведе евреите от Египет и умря в пустинята. Мойсей не влезе в обетованата земя, защото не можеше да спаси света.

Дайте място в себе си на Божия Дух, Който от хиляди години хлопа на вратите ви. Вие Го търсите отвън, а не вътре в себе си. Чуйте Неговия глас. Чуете ли гласа Му, ще изпитате оня трепет на душата, който повдига и освобождава. Тогава няма да се критикувате едни – други, да казвате, че Иван е такъв, Драган онакъв. Имената на хората са формули, т. е. условия, при които всяка душа може да живее и да се развива. В тоя смисъл, Иван е ябълка, Драган е круша, Тодор е череша. Имената са формули, при които човек може да расте и да се развива. Ако искате да подобрите кръвообращението си, яжте череши. Христос казва: „Ако не ядете плътта ми и не пиете кръвта ми, нямате живот в себе си." С тоя стих Христос изразява един велик закон, който има отношение към органическите вещества в нас. Христос е и в житото, и в царевицата, и в ечемика. Той е навсякъде и във всичко. Като взема житното зърно, казвам: Ти, който си в това зърно, влез в моята държава. Давам ти пълна свобода, можеш да живееш в мене без никакви закони. Приложи своите закони, живей свободно в мене. Когато някой иска да ми дойде на гости, казвам му: Ти ще съблечеш всички свои вярвания, ще се откажеш от баща си и от майка си, от всички закони на своята държава и ще останеш само с Господа. Тогава ще ти дам най-добрия прием, ще ти служа, ще те нагостя добре и, като излезеш, кажи: Благодаря на тоя брат. Бог да му даде живот и здраве! Когато отивам на гости някъде, и аз искам да бъда приет по същия начин. Само по тоя път ние можем да се разберем. Това е учението, с което хората могат да се разбират. Сега се проповядва да повярваш в Господа. Не повярваш ли, ще бъдеш в пъкъла. – Защо проповядват така? – За пари. Ще кажат, че трябва да се свети масло на някого. И това се прави за пари. Това не е обида. Казвам: Долу тия заблуждения! Ако трябва да опявам някого, или да му светя масло, ще го направя без пари. Всеки си получава възнаграждението, но по друг начин.

В Америка някъде съществувала една секта, която признавала само духа. Казвали, че материя не съществува. Според тях, всичко е дух. Един

американец си счупил крака и повикал един лекар да го лекува. Оказало се, че тоя лекар бил от сектата на тия, които признавали само духа. Лекарят го прегледал и му казал: Ще мислиш, че нищо не ти е станало. Наистина, минало известно време, и кракът зараснал сам по себе си. След време лекарят отишъл да прегледа болния и да му иска пари. Болният казал: Ще мислиш, че съм ти платил. Както ме излекува, така ти плащам.

Така постъпват много хора. Искат пари, задето проповядват, или светят масло. Защо ще плащате? Нито маслото сте видяли, нито Господа, за Когото ви говорят. Вярно е, че трябва да се свети масло и вода, но важно е, какво представят те. Водата представя твоя живот, а маслото – твоята мисъл. Маслото е нектарът, от който излиза човешката мисъл. Свещеникът е бащата, който трябва да освети твоята мисъл. Това значи, да ти светят вода и масло. Аз не искам да ставам свещеник. Аз съм пътник на земята, интересувам се от живота на хората. Чудни са хората, които мислят, че няма друг живот като техният. Те нямат представа за оня свят, за който ви говоря. Той е свят с висока култура. Ако бих ви завел там, не бихте се върнали на земята. Както момата напуща бащиния си дом, когато намери своя възлюбен, така и вие ще забравите, че сте жители на земята. Момата пристава на момъка и забравя родителите си. Това е истинска женитба. Приставането подразбира отказване от стария живот. Ако момата пристане на момъка, а после и двамата се връщат при бащата, това не е женитба.

Бих желал всички да пристанете, да се откажете от вашите възлюбени, които са одрали много кожи. Нали знаете приказката за слугата Стоян, който направил договор с господаря си, с условие, който наруши договора, де одере две кожи. Господарят всякога одирал кожата на слугата. Ще кажеш на тоя господар: Нямам нищо общо с тебе. Ще напуснете стария си господар, и живият Господ ще бъде с вас. Аз не ви говоря за Господа на Мойсея, но за живия Господ, Който е във вас. И, ако това, което сега ви казвам, е съгласно с това, което живият Господ във вас ви казва, приемете го. Ако не е съгласно, не го приемайте. – Аз съм правоверен. – Аз пък искам да бъда на чисто. Когато вие ми говорите, и когато аз ви говоря, искам да зная, какви са отношенията ни към Бога.

Вярвайте първо във вашия Господ, Който ви говори, и Който е неизвестен. После ще вярвате на вашата душа и най-после на вашия ближен. Живеете ли така, никой не може да ви излъже. Така аз се уча от своя Господар, Който е мой проповедник. Дадох ви уравнението $x + y = 20$. Числото две представя Божествената майка. То е велико число. С него започва човешката еволюция. Чрез него ще познаете Бога. За това число и Мойсей не се е произнесъл. Това число представя втория ден от създаването на

света. И Мойсей е премълчал за тоя ден, нищо не е казал. За другите дни е казано, че всичко, което Бог направи, е добро, но за тоя ден Мойсей нищо не е казал – нито добро, нито зло. Той е ден, в който доброто и злото се примиряват. Той е ден, в който омразата и любовта се хващат ръка за ръка. Той е ден, в който лъжата и истината заживяват заедно. Те се оженват. Знаете ли, какво значи, да се оженят лъжата и истината? Лъжата казва: От тоя ден аз ще мълча, ще говоря само истината. И омразата, като се ожени за любовта, казва: Отсега нататък аз ще любя.

„Тоя отде е, не знаем." Тоя непознат говори на целия свят, говори и на вас. Той ще разтопи къщите ви, и основата, на която стоите, ще изчезне. Ще се намерите върху водна повърхност. Затова, постройте си кораб като Ноевия, или поне малки и големи лодки. Като влезете в кораба или в лодката, няма да имате нужда от никакви животни. За всекиго ще има по една малка лодка и малко храна, колкото за един човек.

Сега, бъдете смели и решителни, като отидете по домовете си, да кажете на майка си: Аз приставам вече; не се подчинявам на никого – на майка си и на баща си, на брата си и на сестра си, на жена си и ла мъжа си, на всички синове и дъщери, на всички слуги и господари. Всички да се разбунтувате. Нека целият свят се разбунтува и каже: Всички ние свършихме с учението на Мойсея. Искаме да приложим учението на Тоя, Когото не познаваме, и Който ни говори. Искаме да слушаме живия Господ, Който живее в нас. Отсега нататък искаме да служим на Него.

Неделни Беседи
09.11.1919 Неделя, София

1919_11_16 Двамата свидетели
Издателство Бяло Братство неделна беседа

ДВАМАТА СВИДЕТЕЛИ

"А и във вашия закон е писано, че на двама человека свидетелството е истинно" (Йоан 8:17)

Всяко външно свидетелство е проявление на един вътрешен разумен подтик на душата. Защо именно на двама души свидетелството е вярно, а не на единия и кои са тези двамата? Ако в съвременните съдилища двама съдещи се повикат двама, трима или десет души свидетели, които обичат да лъжат, или които не обичат да говорят истината, съдиите няма да вземат под внимание тяхното свидетелство. Мисля, правниците ще ме подкрепят в това твърдение. Имайте предвид, че говоря принципно; не засягам някой човек, за мене човешката личност е нещо относително в своята проява. Някои може да помислят, че в беседите си за тях говоря, ни най-малко. Питам ви, кое е реалното в света, цветът или плодът, листът или клончето, плодът или семката? Те са относително реалности. Ако в света вие играете ролята на лист, ако играете ролята на цвят, на клонче или на плод, или на семка, това са все различни положения, които в математиката се наричат вариации, пермутации и комбинации. Разбирате, какво значи вариации в математиката. Може някой път да се позанимаете с тях. Вариация значи нареждане, пермутация - разместване, а комбинация - съчетание. Но ако вие сте една вариация или нареждане в живота, по какво ще се отличавате? Във вашия свят влизат известни величини, които образуват известни съединения и вие сте една група или едно съединение от тия величини. Величините - това са елементи на проявения ваш живот. Математиците казват, че вариациите са съединения, в които не влизат всички елементи и имат класове. После те казват, че пермутациите са размествания, в които влизат всички елементи, следователно, нямат класове. Комбинациите пък са съединения, в които не влизат всички елементи, имат класове и клас от клас се отличава поне с един нов елемент. Към коя категория мога да ви класирам? Може вашият живот да върви само по нареждане, може да върви само по разместване и може да върви по едно съчетание на нещата, на величините. В тези математически определения се крият дълбоки истини, които сега нямам време да обяснявам, защото те са сухи кости и трябва много години да работя над тях, за да им дам живот. Такъв е законът на Природата. Има семки, които израстват в шест месеца, като например тиквата и дават плод, а други семки, дърветата, които цъфват в 100 години веднъж. Не можем да изменим реда на нещата, който Бог е положил в Природата, защото, ако го изменим, съдбата на нашия живот се изменя и се ражда

кармата. Кармата не е нищо друго, освен отклонение от правия път на човешкото развитие, а изкупването на кармата е влизане наново в правия път на човешката еволюция. Следователно, би било полезно за онзи, който обича математиката, да се позанимае с тези вариации, пермутации и комбинации. Трябва не само да мислите, че много знаете, но и да опитате знанията си; не само да ги определяте, но да боравите с тези величини и елементи. Да кажем, има нареждане от комитета, да се даде на човек по един килограм захар, то е една вариация. Може да чакаш дълго време, а може и да се върнеш със счупено ребро, следователно, ще кажеш, че вариацията е излязла несполучлива. Колкото по-скоро вземеш захарта, без да изгубиш време, толкова вариацията ще излезе по сполучлива. Разбира се, тази вариация няма нищо общо с онази в математиката; тя е само едно отражение на онзи велик духовен закон, който работи в нашата душа. Ще се върна на предмета. Кои са тези двама, които свидетелстват? Когато българинът иска да съгради някоя колиба, забива, първо два колеца и те са двамата свидетели и Господ му казва: "Сега можеш да съградиш колибата." Отгоре на двата колеца той поставя един триъгълник и започва градежа. Когато вие искате да насновете платно, пак трябва да имате двама души, две жени, една в началото, друга в края, да навият платното. Едната жена ще увие насноваността около кръста, а другата ще почне да го навива на кросното и това трае 3-4 часа, докато образуват тази пермутация, това разместване на нещата. Ще ви се види много смешно, че тези две жени нямат съгласие: едната тегли назад, а другата напред, като рака и щуката. Само така може да върви работата. Някой път, да кажем, мъжът е опнал платното, а жената увива и казват: "Защо тегли мъжът, ами не слуша жената." Тегли, защото иначе няма да се наснове платното. В този момент, той не трябва да слуша жената, докато се наснове то. Някой път жената тегли, а мъжът насновава и зависи, кой навива кросното. Аз ви нахвърлих една мисъл наглед проста, но иначе дълбока.

Двамата свидетели пък в Природата са светлината и топлината. Тяхното свидетелство е всякога вярно, защото там, където те проникват, има живот и растене, а там, където не дадат своето свидетелство, няма никакво движение, никакъв извор, никаква растителност, никакъв живот. Това е в Природата. А в човека, тези двама свидетели са нашият ум и нашето сърце. Там където нашият ум и нашето сърце говорят заедно, тяхното свидетелство е вярно, както и във вашия закон е писано, че свидетелството на двама души е вярно. Христос навежда тази мисъл и казва: "Аз съм който свидетелствам за себе си и Отец е, който свидетелства за мен." В духовния свят, двамата, които свидетелстват, са Отец и Син и тяхното свидетелство е вярно. В ангелския свят, двамата, които свидетелстват, са духът и душата. В човешкия свят, са умът и сърцето. В природата са светлината и топлината. Имате една лестница на възлизане. Следователно, когато ние искаме да

изменим нашия живот, трябва да разберем нещата по-обстойно. Ако се движим отгоре надолу, ние трябва да имаме предвид топлината и светлината, понеже те са отражение на Божествения свят; следователно, нашият ум трябва да бъде всякога в съгласие със светлината, а сърцето с топлината. Там, където няма светлина, умът не мисли, а там, където няма топлина, сърцето не бие. Това не са само положения, твърдения, но Велик закон. И когато ни запитат, коя е мярката или кое е доказателството, с което ние можем да докажем известни истини в Природата, ще употребим светлината и топлината; ако доказваме истини в човешкия живот, ще употребим ума и сърцето; ако доказваме истини в духовния свят, ще си послужим с духа и душата; ако доказваме истини в Божествения свят, ще се отнесем към Отца и към Сина. Не си бъркайте умовете с онези философско - богословски заключения, които казват, че Синът е проявление на Отца. То е, според моето схващане, едно криво определение на съвременния наш живот, защото, ако Синът е проявление, то е една сянка. Да се прояви нещо, то е външната страна, а Синът е нещо повече от проявление. Сърцето не може да бъде проявление на ума, нито пък умът - проявление на сърцето. Те могат да си съдействат в проявленията, но това са вариации, пермутации и комбинации - нареждания, разместванията и съчетания. Мисълта още не ви е ясна: сега се снове платното и не виждате нищо изтъкано. Христос се обръща и казва, че и във вашия закон, свидетелството на двама души е вярно. Ние трябва най-напред да отстраним всяко съмнение от нашия ум. Съмнението в истинския живот не носи никакво добро. И в съвременния живот има хиляди причини, да се яви съмнение в нас. Как може да очакваме от другите хора това, което те не могат да проявят в дадения момент? Може ли вие да очаквате от ябълката зимно време, плодове? Ще се разсърдите ли, че тя не е била достатъчно милостива и учтива към вас? Няма защо да се сърдите, защото тя ще ви каже: "Не навреме сте ми дошли нагости." Някои от съвременните хора живеят в пролетта, други в лятото, трети в есента, а четвърти в зимата. Някои казват, че всички хора са еднакви. Не са всички еднакви. Някои образуват група от вариации, други от пермутации, а трети от комбинации. Същото се казва и във вашия външен закон, който е подобие на вътрешния, понеже долното, земното, е подобие на Небесното. Ако вашето сърце и вашият ум говорят за един предмет едно и също нещо, приемете тази истина без никаква резерва, без колебание: всяко колебание ще бъде в ущърб на вашия прогрес. На съвременното общество, именно, това му липсва и то няма достатъчно вяра в себе си, вяра положителна, вяра без съмнение. Едно време, когато Господ създал света, тогава вярата и знанието, които били две богини и сестри горе в Божествения свят, решили да слязат долу, да помогнат на хората. На Небето те се познавали и се обичали, но като слезли на земята, едната влязла в ума и там се облякла според закона на ума, а другата влязла в сърцето и се облякла

според закона на сърцето. Като ги впрегнали хората на работа, те мили паници, кълцали лук, готвели месо и лицата им станали толкова грозни, че сестрите не могли да се познаят. Казва някой: "Аз имам вяра." Да, вяра, която готви лук, която пържи месо, която мие паници, която се бори със съмнение. Така и тези две сестри, вярата и знанието, не се познали и почнали да се карат и да се препират: коя е първа, вярата или знанието? И така целият свят се разделил: едни взели страната на вярата и станали религиозни, а други хора взели страната на знанието и станали материалисти. И започнали бомбардирането: "аз съм учен, ти си невежа; ти имаш вяра, но си първокласен глупак." И сега имаме хиляди томове написани върху материалистична философия и вярата, но тези две сестри още не са се помирили. Когато Господ видял, че се скарали, пратил Сина си да ги помири. Казват някои: "Как ще се помирят?” - Чрез самопожертване.

Някои питат: "Кой е мъжът и коя е жената?" Жената е вярата, а мъжът - знанието. Като се карат, мъжът и жената не се познават. Жената казва: "Аз искам да бъда мъж." На Небето вие сте били две сестри, богини, слезли сте от небето, за да поправите света; едната се превърнала на жена, кълца лук, а другата - на мъж, отворила дюкяни, продава дини, тикви, лук и т.н. Те не само не могли да оправят света, но са го развалили толкова, че и Господ не може да го познае. Трябва право, дълбоко, искрено мислене. Мъжът и жената, като се съединят и дадат свидетелство в живота, тяхното свидетелство ще бъде вярно, само ако бъде с мъдрост и любов. Любовта е онази велика сила, която може да понесе най-големи страдания, без падане на духа. То е вярата. А мъдростта е онази сила, с която може да се разрешат най-трудните задачи в живота. Всички съвременни мъчнотии са задачи, които ние трябва да разрешим, а не да казваме: "Господи, махни ги, не ни трябват." Майката казва: "Измъчи се моето дете, толкова задачи му е дал учителят, то отслабна, горкото, не може да се наспи." Господ не е пратил вашето дете на земята да спи. Той го е пратил да се учи. Без съмнение, сънят е потребен за временна почивка. Може да почива пет минути, десет минути, два часа или седем часа, но повече от седем часа почивка, не му се позволява.

И във вашия закон е казано, че свидетелството на двама души е вярно. Някой път в съдилището идват тия двама свидетели и казват: "Мъжът е крив, жената е права." Мъжът се обръща и казва: "Протестирам, г - н съдия, тия двама свидетели са заинтересовани, махнете ги, аз ще повикам други свидетели." И довежда други двама свидетели. Тогава жената казва: "Аз протестирам, г - н съдия, тези двама свидетели са заинтересовани." Най - после, съдията се намира в чудо и отлага делото. Затова най-голямото изкуство в правото е, да можеш да отлагаш делото, когато не

можеш да го спечелиш. И вие сте адвокати, които отлагате делата си, а това значи, че оставате вашите задачи в живота неразрешени и за по-благоприятно време. "Сега - казвате като съдията - съм малко неразположен."

Не хвърляйте вината на вашия ум, че бил слаб, не казвайте: "Аз съм слабоумен." Никога не казвайте, че сърцето ви е покварено. Вие може да цитирате от Писанието, че умът е покварен; това са само философски твърдения на пророците, но вие трябва да разберете дълбокия смисъл на тези думи. Ако сърцето беше покварено, ако то не струваше нищо, Бог никога не би казал: "Сине мой, дай ми сърцето си." Той не казва: "Дай ми живота си." Трябва да го дадеш на Бога, за да те научи на великата истина, че твоето сърце е нещо възвишено и благородно, че в него се крият източниците на твоя сегашен и бъдещ живот. Никой не може да живее, когато сърцето му е неспокойно. Дори съвременната медицина препоръчва сърцето да бъде спокойно. На повърхнината му може да има малки вълнения, но долу, в основата, трябва да бъде тихо и спокойно. Може да има течение, но никога това течение да не вълнува сърцето. Когато вашият ум и вашето сърце се обърнат към Бога. Той слуша молитвите ви и решава правилно съдбата ви. Сърцето и умът са две величини, два елемента на тази група, наречени астрално - ментален свят според окултизма, а аз го казвам вяро - философен и да изкова нова дума - свят вярофилософен. Следователно, свидетелството на тези двама, този закон вяро - философен, се взема за истина в Божествения свят, както е вярно свидетелството на топлината и светлината във физическия свят. Светлината е качество на мъдростта, а топлината е качество на любовта, неотделна от последната. Обаче, не тази топлина, която усещате. Вие често пъти усещате неприятните вибрации на топлината. Когато имате опитността на един мистик, да паднете в екстаз, само при такова състояние, вие можете да опитате тази вътрешна Божествена топлина и качеството на любовта. Такава топлина може да разтопи и пречисти всичко. Трябва да повишите вашата топлина, не според целзиевия термометър, но като изучите алхимията и проучите вибрациите на тази топлина. Тя е толкова интензивна, че всички нечистотии, които смущават живота ви, веднага ще се пречистят. Това може да постигнете, ако изпъдите съмнението от вашето сърце и от вашия ум. Или нека употребя друг израз: извадете съмнението отвън, наемете му стая, плащайте му наем, но не го дръжте в дома си.

Като полага този Велик закон, Христос казва: "Аз съм, който свидетелствам за себе си и Отец за мен." Кой е важният въпрос, за който сме се събрали днес? Аз не разрешавам въпроса, дали след една седмица ще ви дадат по един килограм захар; аз не разрешавам въпроса, който комитетът може да

разреши; аз не разрешавам въпроса, какъв мир може да се сключи. Може да се повдигнат много подобни въпроси, които не са съществени за нас. Важното е, за какво е дошъл човек на земята: имате ли душа или нямате; имате ли ум или нямате, имате ли сърце и в съгласие ли са вашите сърца и вашите умове и т.н. Често пъти сърцето ви се смущава и търсите приятел да ви премахне смущението, но представете си, че и той се намира в същото положение. Събират се група хора, образуват общество и казват: "Ние сме песимисти", и почват философски да го доказват. Те гледат особено на света, намират че не бил от най-добрите и почват да доказват научно, че този свят е най-лош. Ето аргументите им: лош бил, понеже колели кокошките, воловете, имало земетресения, войни и там подобни. "Ако бил добър, той щял да бъде другояче", казват те. Но аз казвам: Вие, г - да песимисти, сте онези мъже и жени, които сега навиват кросното - двамата теглят назад, но щом насноват платното, жената вземе платното, мъжът совалките и казват: "Свършихме работата" и няма вече дърпане и противоречия в живота. Тяхната работа става свидетелство, че са работили заедно, в съгласие. Често ние казваме, че мъжът и жената се теглили като рака и щуката, но това са тези мъже, които са в две посоки: от центъра към периферията и обратно. Ако мъжът отива към една посока, жената отива към друга. Кой е прав? И двамата са прави, защото се движат от центъра към периферията. Когато и двамата дойдат в периферията и почнат да се движат, тогава са в Пътя. Когато изучавате астрономията, ще забележите, че земята и слънцето имат две противоположни движения: слънцето се движи по една посока, а земята по друга. И всякога земята пресича пътя на слънцето. Но пътят на земята е по-дълъг от пътя на слънцето. Когато на нашето слънце, за да направи едно обръщане около центъра на своя кръг, са необходими 52 милиона години, земята трябва да се обърне 25 мил. пъти около слънцето и плюс това да направи със слънцето заедно един голям кръг. Кой върши по-голяма работа? И двамата вършат добре работата си. Слънцето издава по-голяма енергия, а земята - повече време. Във физиката има един закон, че всеки, който иска да спести енергия, трябва да иждивява време; следователно, ако в едно отношение вие искате да спестите енергията на вашия ум, ще иждивите енергията на вашето сърце; и обратно, ако искате да спестите енергията на вашето сърце, ще иждивите енергията на вашия ум. Защото времето се познава по посоката на движението. Аз не разисквам философски, какво е времето в самата си същност, но казвам: времето е един фактор, който определя самото движение, насоката на вашия живот. А енергията е подтик на това движение отвътре. Ако иждивим енергията на ума, пестим енергията на сърцето и обратно, ако иждивим енергията на сърцето, пестим енергията на ума. Във всеки даден момент, вие ще се спрете върху двамата свидетели. И в съдилищата това е вярно и двама свидетели не могат да говорят едновременно: когато единият говори, другият трябва да мълчи; когато

другият говори, първият трябва да мълчи; когато единият хаби енергия, другият трябва да седи тихо и спокойно. Ако почнат да говорят изведнъж двамата, съдията ще им каже: "Чакайте!" Единият, значи ще определя времето, другият енергията. Следователно, когато единият свидетел вътре във вас говори, вие, ако сте съдия, ще кажете на другия да мълчи, за да дадете време на вашия ум да се произнесе. Не го смущавайте, нека се изкаже докрай и след това ще дойде вашето сърце да каже и то своето свидетелство. Също и при възпитанието, трябва да сложим ума и сърцето в най-нормални отношения и да ги оставим, да не ги спъваме с неща, които не са реални. Най - напред на вас говоря, но под думата "на вас" подразбирам това грамадно множинство хора, защото всеки човек е колективно същество от милиони и милиони души заедно. Всички тези хора са разумни и слушат тази беседа. Разбирате ли? Даже някой път забелязвам, че вашите очи по-добре ме разбират, отколкото вашите мозъци. Най - схватливи в света са очите. Като погледнеш един човек, по очите ще забележиш, дали те разбира или не. Когато не те разбира, очите му са мътни. - "Ахмед бурада, акъл дишарда", както казват турците, т.е. Ахмед е тука, но умът му е отвънка. Когато човек ви разбира, вие виждате неговия проницателен поглед фиксиран и долавяте, че той разбира всичко и че има връзка с отношенията на нещата. Всеки от вас знае това. Мнозина казват: "аз го усещам". Хубаво, но трябва и да го долавяш с ума си. Ако ти си слушал само свидетелството на твоето сърце, а не и свидетелството на ума, ти си на крив път на развитие. Ако светлината в тебе работи повече, отколкото топлината, пак си на крив път. Някой път във вас, чувствата са интензивни. Като дойдат в извънредна радост децата почват да скачат, след това настава в тях преходно състояние и те почват да плачат; тази радост не е естествена. При възпитанието, трябва да се създаде едновременно работа и за сърцето, и за ума. И аз ви моля, когато някой човек говори, никога да не го спирате със своите мисли. Ако не искате да го слушате, отдалечете се. Дъщерята каже на майка си: "Аз не искам да те слушам", или майката каже на дъщерята: "Аз не искам да те слушам." Този, който не иска да слуша, повтарям, нека се отдалечи. Много пъти се случва и друго: детето се въодушевило от това, което учителят е разказал при урока, идва в къщи и почва да го разказва на майката, а тя изведнъж рече: "Махни се - не искам да слушам твоите глупости." В този случай майката прави голямо престъпление. Тя трябва да изслуша своето дете, да чуе какво му е казал учителят; то дава, своето свидетелство. След като го прекъсне така грубо 10-20 пъти, детето сигурно ще хване кривия път в живота и това е по отношение на ума. Някой път пък сърцето на дъщерята се е въодушевило, но майката, като се оженила станала философка, ще я спре с думите: "Не се води по глупостите на твоето сърце, не го слушай! - Парички, парички! Желанията на сърцето са илюзии на младежта и трябва месце за ядене." И днес спират крехката душа на дъщерята и това

не е важно, утре онова не е важно и тя става като майка си и започва да казва: "Това е глупаво, реално е еди - какво си." Реално беше това, което чувстваше това момиченце, дъщерята, в своето сърце, по-реално от него няма. Как искате да опитате нещо: с езика си, или със сърцето си? Ще приведа пак онзи пример, който съм привеждал и друг път. Един турчин кълцал кафе в един голям каменен хаван с голям дървен чук и като чукал казвал: "Хъ!" Минавал край дюкяна му един човек и му казал: Аз съм без работа, предлагам услугите си, искам да ти помогна в тази работа. Ти ще чукаш с чука, а аз ще казвам: "Хъ!" - Почнали работата. Турчинът вдигал и слагал чука, а помагачът викал: "Хъ!" Счукали кафето. Турчинът почнал да прави кафето и като вземал пари, слагал ги в касата и нищо не давал на съдружника си. Последният се засегнал, завел дело за неизпълнение договора на съдружието. Съдията попитал, как стои работата и като му разказали, поръчал да направят една тенекия и казал на кафеджията: "Като взимаш пари, ще ги пускаш в тенекията и тенекията ще каже: "Тин!" Това ще бъде заплатата на съдружника ти, който казваше: "Хъ!"" Вие, които слушате вкуса на вашия език, то е както се казва на турски: "нефес - орта". Така че, и във вашия закон е писано, че свидетелството на тези двама души е вярно.

За да можете да разберете философията на живота, трябва да имате чисто сърце и чист ум. Най - напред трябва вашите ум и сърце да бъдат в такова положение, което умът да схваща нещата, когато трябва и сърцето да ги чувства, когато трябва. Но ще каже някой философ: "Вие не може да чувствате и мислите като ангелите." Когато дойдете до тяхното положение, ще чувствате като тях. В живота има разни стадии на развитие; всяка минута, всяка секунда носят своите качества и сили. Не се стремете всички да бъдете еднообразни, еднакви. Когато Бог първоначално е създал света, всички хора, които излезли от центъра на битието и тръгнали по разни посоки, като слънчевите лъчи, всяка от тях е понесла по нещо от този Божествен център - разни дарби, разни чувства и пр. Няма двама хора еднакви в света и не може да бъдат еднакви, макар разликата между едната и другата да бъде малка.

Когато изучаваме астрологията, ще видите, че се намирате на известен градус от една или друга четвъртина на кръга, а тази дъга от 90 градуса е равна на четвъртината от така наречената платоническа или полярна година, сиреч на един промеждутък от 6300 години. Двама души може да ги дели една дъга от 90 градуса , или все едно един период от 6300 години. Да кажем, че единият α е в началото на кръга, а другият β на 90 градуса от него, който период е равносилен на 6300 години. Душата β е с 6300 години по стара от душата α; следователно, тя има повече знания и опитност от α. Душата γ, която е на същия диаметър с α, но на противоположен полюс, е

още по-стара и по напреднала. Докато α, има да извърви низходящата половина на кръга, γ се движи по възходящата му половина. Те ще извървят равен път, но знанията, които ще придобият, не ще бъдат еднакви. Едната част на кръга означава слизане, а другата възлизане; във възлизането се придобива едно знание, а в слизането друго. Следователно, когато от висотата на ума, ние слезем към сърцето, умът придобива едни знания, а когато сърцето се движи отдолу към ума, придобива други знания и чувствания. И тогава формулата е следната: умът, като слиза надолу, придобива умочувствания, а сърцето, като върви нагоре, придобива сърцемисления. Ще кажете: "Каква е разликата?" Разликата е тази, че когато преодолява сърцето, има по-голяма светлина. Когато зрее плодът, житото, непременно трябва да има топлина, която помага на узряването. Когато трябва да стане растенето в нас, непременно трябва да преодолява умът. Онзи, който иска да расте правилно, умът му трябва да има надмощие. Растенето и знанието са от ума, а развитието - от сърцето. Това са два велики процеса на нашето развитие и следователно, тяхното свидетелство е необходимо и вярно. Господ казва: "Да работите съобразно с вашите сърца и умове; тогава ще имате велико развитие в света." А сега четете философски книги, какво казал Кант и др. Какво означава тази круша? Цъфнала и дала плод. Какво прави котката? Мяучи. В това мяукане тя може да иска месце или да търси своите деца. Ще рече, има разлика между мяукането. Някои говорят, ама какво говорят? - Глупости. Що е глупост? Ако вляза при умопобъркани, от тяхно гледище, аз ще бъда глупав, макар да съм философ. В едно общество от материалисти, религиозният човек ще бъде глупав и обратно. Аз казвам, че и двамата са умни: и материалистът, и духовният човек и онзи, който служи на вярата, и онзи, който има знания. Ние им слагаме веднага етикет "той е глупав човек", или: "той е безверник, не го слушайте." Нито едните, нито другите имат правилно разбиране за Бога. Ще ме извините, Бог в моето схващане не е никакво понятие, никаква идея. Ние имаме понятие за нещата, които Бог е създал, за неговите проявления, но за самия Него нямаме никакво понятие. За Божията Любов и за Неговата Мъдрост имаме понятие, но Той е повече от любовта и мъдростта, които се проявяват. Вие може да имате понятие за тях, но ако искате да кажете, че сте добили дълбоки познания за Бога, правите си само илюзия и ще се самоопровергаете. От хиляди години р.Искър е правила пакости на околните села. Колко къщи и местности е наводнявала и отнасяла! Шопите, като се давели, казвали: "Така е писано." Сегиз - тогиз ще впрегнат водата за воденици, докато придойде реката и я отнесе. Но съвременните хора излязоха по-умни, те впрегнаха Искър и произвеждат електрическа енергия, с която осветяват къщи и карат трамваи. Виждате каква енергия има този пакостен Искър. Той е казвал на хората: "Впрегнете ме на работа, аз ви нося много нещо, ако не ме впрегнете, ще правя пакости." Ще ме запитате, защо ви говоря за

Искър. Вашето дете е като Искъра. Казвате: "Аман от това дете! Защо ми го даде Господ? Прави ми толкова пакости." Направете както сте направили с Искъра: пробийте тунел, сложете турбини, пуснете водата и ще произведете електричество, което ще сложи в движение кола и ще осветява къщи. Учените педагози казват: "трябва да възпитаваме децата да станат религиозни, да имат знание, да почитат баща си и майка си." Разбирате ли това? Нито вие, нито онези педагози са разбрали. От 8000 години, все това се говори, да се възпитат хората и да вярват в Бога. И който не вярва, ще бъде безверник, а Христос казва: "Свидетелството на тия двама е вярно." Само онова свидетелство в нас е вярно, което сърцето и умът ни дават едновременно. Само онези неща в природата говорят истината, които са несменяеми. И когато някой казва нещо от своята опитност или цитира, кой философ и математик какво е казал, според моята математика, изключвам от казаното първо 50% и после още 25% и след това ще се позамисля, към коя група спадат останалите 25%, дали към вариация, към пермутация или към комбинация - нареждане, разместване или съчетание.

Какви са нашите отношения към Бога? Някои казват: "Да ни помогне Господ да се наредим, да наредим децата си, да ожениm дъщеря си, после да имаме дечица, да имаме пълни хамбари, волове, това да ядем, онова да пием и т.н.." Всеки ден нареждаме и най-после умрем. Попът дойде и започне: "Благословен Господ Бог наш" и свърши: "Успокой, Господи." Този, който иска да го нареди Господ, трябва да мине през всички тези вариации, пермутации и комбинации, а не да остане само в нареждането. България сега издава само предписания и нареждания. Това не е нищо друго, освен претоварване на камилата: слагат провизии и стоки, докато се счупи гърбът. Онова, което Бог свидетелства вътре в нас, то е Духът, който говори и ние, като чада Божии, трябва да умеем да се вслушваме в Неговия глас. Преди няколко дни дойде при мене един младеж, запасен офицер и ми разказа, че се разболял от неизлечима болест. Той бил на умиране, но попада му една книжка за лекуване чрез глад, струва ми се, от някой си д - р Мюлер. Решава и той почва да гладува, и това продължава 22 дни. Разказа ми опитността, която е получил в първия, втория, третия ден. Резултатът бил, че неизлечимата болест изчезнала. Тогава отишъл в Пловдив при лекаря, който по-рано му казал, че болестта му е неизлечима и казал: "Изследвай ме." Докторът го изследвал и му казал: "Здрав си." Този човек приложил глада със своя ум и сърце. След това се прояснява умът му и от материалист той става духовен. Той разбира, че в света има и друго нещо освен онова, което хората познават. От това се разбира, че той е прогледнал, станал е до известна степен ясновидец, отива той при един вярващ и казва, че духът го навел на тази идея, но той си казал: "умът му е малко слаб." За тях е вярващ само онзи, който вярва в кълцаното месо, в

пиенето, в парите и неговият ум е на мястото, а да вярваш в духове, считат те умопобъркан. От тяхното гледище, едни са умни, други глупави, обаче, от моето гледище всички са добри. Вестниците пишат: “Този е изедник, онзи е разбойник, да се накажат тези изедници, разбойници, кърлежите народни и т.н.” Те гледат на нещата едностранчиво, а трябва да имат вяра само в положителните неща. Видимите неща трябва да се изхвърлят навън, те не са в Божествения свят. Ние трябва да проникнем дълбоко в нашите души и сърца; да кажем в себе си, че сме синове Божии, че сме излезли от Божествения център и затова ще вършим волята Божия. Някои казват: "Искам да бъда добър." Крив път си хванал: никога няма да бъдеш добър; ти трябва да вършиш волята Божия. Ти може да си добър, но като не вършиш волята Божия, ти си лош. Съвременните хора трябва да решат да вършат волята Божия в пълния смисъл на думата. Но не така, както я разбират, защото това, което те вършат, не е волята Божия, а служене на себе си. Да изпълняваме волята Божия значи, да почувстваме единство с Бога. Тогава ни обгръща радост и гледаме на всички хора тихо и спокойно, защото знаем причината и последствията на техните недостатъци. А ние, когато слугуваме на себе си, не се разбираме, и от това произтича злото в света. Ако вашето сърце спре за половин час, то ще почне да мирише; така и умът, ако спре да работи, ще се вмирише. Казват за някого, че дишането му спряло. Лъжат: когато дишането и биенето на сърцето на физическото поле спре, душата почва да работи. Това е опитност, която са имали всички, които се занимават с духовните науки. Някой пита: "Какво ще стане с мене, когато спре сърцето ми да бие?” - Ще се пробуди твоята душа. "Какво ще стане, когато спре работата на моя ум?” - Ще се пробуди Божественият Дух. Не ви препоръчвам и не ми е намерението да ви накарам да постите 22 дни както онзи момък, за който ви говорих. С това не се постига нищо, ако нямате вяра; но ще кажа, че според мене, този момък се е освободил от едно съмнение и е пробудил Божественото в себе си. Ако искате да изпълните всички ваши задължения, да премахнете всички нещастия, постете 5-10-15-20 дни и тогава ще научите и причините на всичко. Но заедно, и сърцето и умът да ви го подскажат. Тогава постете и резултатът ще бъде отличен. Но ако сърцето каже: "пости", а умът "недей", не започвайте. Някой ще каже: "И без пост може." Не може. В известен момент на живота, когато трябва да усилим нашата воля, да я съединим с волята Божия, да видим свидетелството на тези двама души, трябва да постим.

Сега, за влиянието на планетите върху хората. Онези, които се намират под влиянието на земята, знаете ли как ще се отрази то върху тях? Ще ги направи алчни за имане. Когато констатирате известна алчност в човека, то показва, че земята има влияние над него. Когато във вас се породи желание и движение да довършите или да създадете нещо, върху вас има влияние

Меркурий. Когато вашето сърце почне да обича и да люби, вие сте под влиянието на планетата Венера. Когато Марс влияе върху вас, във вас ще се породи желание да се борите, да се покажете, че сте силен и мощен. Когато планетата Юпитер има влияние върху вас, ще почнете да се въздържате, ще станете малко по-умерен, мълчалив и ще се стремите към свобода и братство. Когато Сатурн има влияние, ще се усили вашето чувстване, вашето обоняние. Когато Уран има влияние, ще се усили вашето сърце. А пък когато Нептун започне своето влияние, тогава във вас ще се засили виждането, ще станете ясновидец. Всички тези планети от слънчевата система със своите влияния предизвикват в хората разни прояви. Когато едновременно действат всички планети, които са живи и разумни, тогава сме в хармония. Когато кажете, че не обичате света, подразбирам, че сте под влиянието на земята. Вие искате да имате всички богатства на този свят, но затова пък ще се отдалечите от Бога. Не сте дошли на земята да бъдете богати, а да придобиете знания, да разбирате тези двама свидетели, за които ви говоря. Трябва да проучите вашето сърце и ум. Те са двама професори, които ви учат. Сърцето е отличен професор; то е онази богиня, за която ви говорих; то е вярата, то е любовта. А в свръзка със знанието то образува религията на земята. Разбрахте ли този професор, който е вътре във вас? Казвате: "Моят ум е глупав." Това значи, че вашият професор, който ви е учил, е глупав човек и не е разбирал професията си. Аз ви казвам, че вие не разбирате, или не слушате ума и сърцето си. Някой ще каже за другиго, че не вярва в Бога. Аз пък ще кажа, че той не вярва в сърцето си. "Ами той не е умен човек"; аз казвам: той не вярва в ума си. Онези, които се отчайват от този свят, които искат да се самоубият, не обичат светлината. Никой не иска да се самоубие на високо място, на планина, а на някое тъмно място, в някоя изба. Онези егоистични сили, които искат да ви попречат на развитието, произвеждат във вашия ум затъмнения, за да може да се извърши престъпление и да кажат, че умът е извършил престъплението. Богинята, която е слязла от Небето, не прави престъпления. Също и сърцето, вашата вяра, тази богиня, която е слязла отгоре, не върши престъпления. Следователно, казвам на всички ви: "Вярвайте в сърцето си, вярвайте в ума си, тогава ще дойдете във второто положение и ще повярвате в душата и духа си, след това в Бога и в Неговия Син. Само така, вие ще придобиете истинска философия за разбиране Великия закон на Природата." Вие питате, какво е вашето предназначение. Софиянци трябва по 4-5 пъти да излизат на Витоша лятно време, да посетят всички водопади, да излязат и на Мусала, и на Белмекен. Обувки трябват, а те сега са скъпи." Екскурзии, екскурзии нагоре, по планината! А тези екскурзии са стимул, който ще развие ума и сърцето на човека. Трябва непременно да се изкачвате на високи места. Като казвам "изкачване на високо по планините", употребявам един символ. Който иска да развие своя ум, трябва непременно да се изкачва на

високо място. Който иска да развие своето сърце, трябва да слиза към ниски места. И едното, и другото е геройство. Колко пътешественици са искали да се изкачат на Хималаите, но не са успели, защото са недосегаеми. Така и в човешкото развитие има места, където човешкият ум не е могъл да се качи. В България някои даже не знаят Мусала, а кой знае, колко малко са се изкачили на този връх. Аз смятам, че на десет хиляди, едва един е достигнал горе, а понеже за мен Монблан е мярката, с която се мери европейският ум, ще кажа, че малцина са достигнали върха на тази планина. Ще ми кажете: "Това са отвлечени работи, които нямат никаква връзка с нашия комитет по прехраната. Знаете ли, в какво трудно положение се намираме: масло, сирене и прочие продукти няма." Комуто трябва масло, нека дойде при мен, аз ще му дам и ще му дам метод да си изважда масло от природата. Вие може да имате масло, колкото искате, ако тези двама свидетели говорят във вас вярно. Елете, ще направим опит. Аз поставям тази Божествена наука на жив опит: с онези от вас, в които тези двама свидетели говорят, ще направим опита. И знаете ли, какво ще бъде тогава положението ви? В Индия един велик учител, брамин, имал крава, която била толкова красива, че местният княз искал да му я вземе; направил опит да я купи с пари. "Не искам никакви пари", отговорил браминът. - "Ама да ти дам толкова пари, колкото тежи кравата" - "И целият свят да ми дадеш, не си давам кравата." - "Ще я взема насила!" - "Опитай се!" - Князът изпратил десет души стражари, да му вземат насила кравата, но браминът махнал с ръка и те се проснали на земята. Князът праща хиляди души, браминът пак махва с ръка и те също се простряли. Пратил 20 000 души и всички се простряли на земята. Човекът не си давал кравата. Князът се убедил, че този човек е силен, отишъл при него и му станал ученик. Той искал да проучи, как браминът добил тази тайна сила. Започнал той да живее като него: Преживял хиляди години, опитал се да му вземе кравата, но пак не можал. Прекарал и учил други хиляди години и пак се опитал, но не успял. Прекарал още хиляди години, всичко три хиляди години и видял, че станал по-силен от брамина, но сега вече си рекъл: "Защо ми е неговата крава и не ми трябва." Намерете тази крава, тя е вътре във вас и като я намерите, вие ще имате и млечице, и масло, и всичко и мед и мляко ще потече, както се казва. Едно време в Палестина текло мляко и мед и двама души носели един грозд, а сега там не тече нито мляко, нито мед. Има причини за това. Дайте място в сърцето и ума си на всичко, каквото считате за добро в света и това е първото правило. "Всичко е добро", казвате. То не е така, но кажете, че е така и ще стане така. Кажете, че е добро, вие ще се обърнете към друга посока. Кажете: "Не искам неговите пари, защо ми е този товар." Лошо е, когато желаете нещо и не можете да го имате, или да го носите. В дадения момент, например, какво ще ви ползва богатството, когато утре може да стане някоя катастрофа? Сега се готвим, уж за другия свят, а не вярваме в него. Ако почне някой сега

да говори за духове, другите ще кажат, че му е изхвръкнал ума. В Америка имало един проповедник, който като държал речи, много обичал да преувеличава нещата. Той имал един приятел на име Жан. Извикал го и му рекъл: "Ще ми направиш услуга, като чуеш на събранието, че преувеличавам нещо, ще завъртиш с показалеца ей така." Проповедникът държал един ден проповед за Самсон, който хванал триста лисици и почнал да обяснява, че опашките на тези лисици били извънредно дълги и по три метра. "И това е факт, защото го казва еди - кой си автор", казал той. - Привежда и цитира, неговият приятел махнал с показалец. "Но, продължил проповедникът, това ми се вижда невероятно, аз предполагам, че опашките са били дълги два метра." Почва да цитира друг автор, приятелят му пак махнал с показалеца. "Но и това пак ми се вижда невероятно, обаче, те сигурно са били един метър дълги" и почнал да го доказва пак с цитати; приятелят му отново помахва с показалеца. "Но, казва проповедникът и това ми се вижда неестествено, сигурно е, че опашките са били дълги колкото на нашите лисици - около 50-60 сантиметра." Жан пак махнал с показалеца, но проповедникът скокнал и извикал: "Жан, повече от това не съкращавам вече." Опашките и в самсоново време са били толкова дълги, колкото и в наше време. Какво има тук да се аргументира, че еди - кой си автор казал това или онова? И хората четат разни философи, четат, докато най-после биват принудени да погледнат истината в Природата: как са нещата действително в живота и това, което говорят сърцето и умът. Бъдете верни на тези два принципа и вие ще имате подкрепата на невидимия свят, който е около вас и помага на всекиго, който търси истината. Ние не сме сами на земята и няма защо да се грижим за своята прехрана, всичко е приготвено. Едно време, когато Господ изведе евреите от Египет и ги прекара през пустинята, даде им манна да ядат и им заповяда всеки ден да събират само за този ден. Да не събират за два, освен за съботата; обаче, евреите, научени в Египет, който представлява - сегашния свят, не послушали, събирали манна за два дни, но тя се разваляла. И ние, съвременните хора, в стремежа си да трупаме за бъдещето, не даваме дори почивка на ума и сърцето си. Затова всичко в нашия живот се разваля. А знаете ли, какво значи това? Също както детето иска да ангажира майка си през целия ден. Ние казваме за такова дете, че е непослушно. Има време и за детето, а има време и самата майка да посвети за себе си. Не мислете, че вашето време е изключително за вашите деца, нито тяхното за вас; част от вашето време трябва да бъде посветено и на Бога, и на вашите ближни. Всички хора трябва да посветят известно време на това, да познаят какъв е Великият закон. Трябва да се посвети известно време на Бога. Но какво правите вие? Отивате и си гледате търговията или работите. И какво се случва? Изгубите десет пъти повече време. Ще каже някой: Посочете, къде има статистика в света да установи, какво се е случило на онези търговци, които не са изпълнили закона, и на

онези земеделци, които не са постъпили съобразно с него. Дойде някой път при търговеца беден човек, който проси и това значи, че Господ иска от човека да посвети известно време и Нему; нека му даде нещо, нека му каже блага дума; но често той му казва: "Махни се - имам работа." Господ тогава пише в своя тефтер, че еди - кой си не е посветил дадено време Нему. Търговецът постъпи така 3-4 пъти и виждаш - дошла криза, изгубил 100-200 000 лв. Взема му ги Господ, защото не изпълнил закона. Със земеделеца, който не изпълнява закона, какво става? Сее 2-3 години, но нивата не ражда - защото е отказал да посвети един малък момент на Бога. Свещениците пък ще кажат, че всичкото време човек трябва да посвети на Бога. Много добре, но те не правят това. Мойсей, който е дал закона за почивката, е бил много по-умен и казал е: "Шест дни работи за себе си, за жена си, за децата си, за приятелите си, а седмия ден е на Господа Бога твоего." Тази почивка е необходима за тебе, за да влезеш вътре в себе си и да прецениш опитността, която си имал през деня на седмицата. Ще кажеш на жена си и на децата си: "Оставете ме свободен, днес да послужа на Господа." Но децата се биели, жената била неразположена; оставете ги, не ги прекомерно съжалявайте. Ако жалите вашите близки и приятели в този ден, вие ще излезете вън от Божествената хармония и ще изгубите един велик момент от живота си. Дойдат хора при мене и ми се оплакват, че няма, какво да ядат. Аз съм опитал всички методи на ядене, с които хората се хранят. Ял съм по една ябълка, само боб, и пак съм преживял. Според мене, само хлебец е най-хубавата храна. Но това не било хигиенична храна. Месцето, масълцето, маслинките, пастърмата, супица, направена от агнешки дробчета и те са още по нехигиенични. Казват: "Да се яде така, както препоръчваш, то е калугерска работа." Заблудили сме се с животински ум и сме станали месоядци; заблудили сме се с инстинкта на свинята и сме станали всеядци и свинята яде всичко, от нищо не се отказва. Веднъж дойде при мене един поп и като говорех така, той ми възрази: "Аз имам здрав стомах и всичко мога да ям." - Дайте му, всичко, каквото иска да яде, рекох. След като яде, боледува цели два дни. Казва? - "Неразположен." Приятелю, стомахът ти казва, че ти не си умен човек. Когато ядем, ние трябва да благодарим на нашата душа, че ни е дала всичко, каквото ни е необходимо. Не ни трябват никакви излишества; необходимото за нас е да познаем нашия ум и нашето сърце; те са Божествени. Търсете само необходимото в света, търсете го в мисълта, в сърцето, в живота; то не остава във вас никакъв излишък, от който всякога остават нечистотии в човека.

Само ако се обърнете към ума и сърцето, вие ще можете да реформирате вашия живот и обществото, ще разрешите едновременно и двата въпроса. Всеки ще работи това, което му е дадено; няма да работите едно и също нещо, понеже службите са разнообразни; всеки ще работи според своето

разбиране. Като влязат в този велик Божествен план, за който ви говорех, българите и България ще уредят живота си. На България препоръчвам да направи опит и да послуша ума и сърцето си и в десет години отгоре ще се оправи. И всеки българин нека направи опит - да слуша ума и сърцето си. Никой да не изнасилва другиго. Така, ако приятелят на някого не върви по правия път, нека той насочи своя ум към него и по този Божествен път ще му прати помощта си и животът му ще се измени. Когато цветето не е поливано дълго време, то казва: "Вода, вода!" Когато има влага, казваме: трябва му светлина и топлина. Тази влага, тази вътрешна топлина и светлина е на нас потребна. Някой ще каже: "Това е мъчно да се приложи." За прилагане на това Учение се изискват герои, а не страхливци. Не какво са писали философите за минало време, не какво пишат сега учените, не какъв е сегашният ред и порядък, а това, което самата Природа ни учи, за какво сме създадени - това е за нас важно. Нима сме създадени да ставаме жертва по бойните полета? Нима да бъдем палачи и да бесим хората? Ни най-малко. Бог ни е създал с велики цели. Ние минаваме за културни и като православни, протестанти и католици, уж служим на Бога, а всички еднакво колим кокошките и агнетата. Още не сме културни хора; отсега нататък бъдещето е на истинската култура и Културата на нашето сърце и на нашия ум. Да няма две чувства и две мисли в хората върху нещата; да казваме всякога право; всякога да държим доброто в нашето сърце и да бъдем готови да се самопожертваме за него. Аз съм готов да се пожертвам за онова, което вярвам; това аз съм опитал. Аз виждам това, което другите не виждат. За предпочитане е да носи човек халат и да има свеж ум, да говори истината, отколкото да носи корона, да заема високо положение в света и да бъде последен лъжец.

Братя и сестри, знаете ли колко сте се заблудили вие! Едно време, когато вие излязохте от Небето, какво ми казахте, знаете ли? Какви хубави идеали, каква велика програма, с какви задачи излязохте оттам! Вие бяхте красиви и мощни, както аз ви зная, а сега като ви гледам, съжалявам ви. И ако можех да плача, бих ви оплакал. Бих плакал не за вашите страдания, а за вашите заблуждения, че не знаете, как да бъдете щастливи на земята и не искате да разберете, къде ви е щастието. Животът в сегашните му условия е робство, голям затвор. Не си правете никакви илюзии, разберете положението и излезте от него. И вие, като сте в затвора, мислите като хора, как да го реформирате, та затворниците да живеят добре. А пък аз ви казвам: "Излезте от този затвор!" Някои ще кажат: "Не му е дошло времето" и предпочитат да живеят с хиляди години в затвора. Не, пет години са се изминали, изтекли; срокът е минал, не е ли дошло време да излезете от затвора? Хиляди години са се минали и вие още седите в него. Вън от него! Ще повикате стражаря и ще му кажете: "Ние сме осъдени, на основа на еди кой си закон, да лежим толкова години. Срокът е вече

изтекъл, искаме да ни освободите." Издигнете вашия ум и вашето сърце и апелирайте към Бога, повикайте го да ви освободи от затвора. Всичко това, което вие виждате сега, ще се срути издъно в десет години, няма да остане нищо от тези закони. Такъв ще бъде свършекът на този свят с неговата сегашна извратеност. Ще настане Нова култура, когато хората ще слушат своето сърце и своя ум и ще живеят братски, според дълбокото разбиране на онзи закон, който казва – а и във вашия закон е писано - че свидетелството на двамата е вярно. Не ви казвам да станете песимисти, но бъдете герои, работете между всички и казвайте на всички, че е дошло вече време да живеем човешки живот на земята. Ами други не желаят. Ще ги обедите, защото правото е на наша страна. Ще се създаде общо братство по целия свят, ще се смъкне това робство, ще се приравнят богати и бедни, учени и прости, ще се приравнят всички по закона на мъдростта и любовта. Това ще бъде Новата култура. Въоръжете се с тази мисъл, бъдете герои и не се плашете от нищо. Доста сте служили на дявола. Хората вярват на него повече, отколкото на Бога. Кажете: "Отсега нататък, ние ще вярваме в живия Господ, Който движи света и Който е решил да го реформира." За това, Той е пратил своите слуги. Ако вие не го извършите, камъните ще оживеят и ще преобразуват света. Писано е: дърветата и животните ще станат, а вие, ако не станете, ще бъдете последни в Царството Божие.

Ще кажете, че съм строг. Ще ме извините, това не е строгост. Казвам само, че вашите отношения като братя и сестри, не са каквито Бог изисква. Казвам ви самата истина. Оставете ежбите между вас, защото няма причини за тях. Но казвате: "Аз съм православен", "аз съм католик", "аз съм евангелист", "аз съм комунист", "аз съм теософ", "аз съм спиритист", "французин", "българин" и пр. Когато Господ създаде света, ние не бяхме разделени на разни вероизповедания и народности. Сега станахме и французи, и англичани, и италианци, и tuiti quauti. Да се обърнем към великата Истина, която ни сочи Бог и ни зове към велика работа. Сложете сега ума си и сърцата си на работа, да създадем една велика вълна в света, която ще ви вкара в пътя на съгласието и на великите закони на Природата и бъдете уверени, че бъдещето ще бъде ваше.

Неделни Беседи
16.11.1919 Неделя, София

1919_11_30 И отиде и се представи
Издателство Бяло Братство неделна беседа

И ОТИДЕ И СЕ ПРЕДСТАВИ

"И отиде, та се пристави едному от гражданите на онази страна, който го проводи на полетата си да пасе свине." (Лука 15:15)

Тук важни думи са „отиване и приставане". Казва се: Отиват на бойното поле да се бият; отиват да печелят пари; отиват да придобиват знания, да орат на нивата и т.н.

„Отиване и приставане". Кой пристава и на кого пристава? Момата пристава на момък за дълго време. Слугата пристава на господаря си за кратко време, най-много за година или за две години.

„И отиде, та се пристави едному от гражданите на онази земя." Коя е тази земя? Онзи, който отишъл и се приставил бил млад, способен момък, син на заможен човек. Този син, вместо да започне в бащиния си дом с науката на събирането, казал на баща си: Татко, дай ми дела, който ми се пада. Значи, синът искал делба – започнал с последното действие на аритметиката – с делението. И бащата, според желанието на сина си, започнал със същото действие. Момъкът отишъл в чужда страна и приложил умножението. – Какво умножава? – Умножава приятелите си – моми и момци, умножава угощенията си, по цели дни и нощи пилее парите си в ядене и пиене. Какъв бил резултата от живота му, който започнал с умножението и делението? – Изпоял и изпил всичкото си богатство и се принудил да отиде и се представи пред един гражданин на онази страна, който го пратил да пасе свине. При това, синът на този виден човек бил евреин. Най-големият позор за един евреин е да пасе свине. Какво научи той от свинарството? Да оре земята. Със зурлата си свинята разорава земята. Така постъпват някои моми като се оженят. Щом мъжът й отиде на нивата да оре, и тя тръгва след него. Бразда след бразда се нареждат и нивата неусетно се разорава. Като гледа мъжа си и свекъра си как орат и младата булка научава този занаят. Ако научи в скоро време занаята, всички казват, че е умна жена. Обаче, синът на видния човек започнал да работи по обратен път: първо пасъл свине, а после се научил да оре земята. След това се научил да сее нивите и най-после се върнал при баща си.

Сегашните хора, като този млад човек, изучават четирите аритметически действия и постепенно навлизат в алгебрата, дето се натъкват на величини, които се увеличават и растат и на други, които намаляват. – Кои величини

могат да се увеличават и намаляват? – Живите величини. Те са неизвестни за човека, затова се стреми към тях. Така той навлиза в страната на радостта и веселието, които постепенно го водят към упадък, т.е. към свинарството. То е символ, който означава нисшите желания на човешката душа. Когато пасе своите нисши желания, човек сам се понижава и ако влезе в някое общество, между разумни хора, всичко разбърква. За такъв човек се казва, че е несретник, защото е започнал с делението и работи с низшето начало в себе си.

В първа глава на Битието се говори за създаването на света. И рече Бог: „Да се събере водата, която е под небето, на едно място, и да се яви сушата. И стана така.“ Оттук се вижда, че Бог е започнал създаването на света чрез действието събиране. Първият човек също бил създаден чрез събиране. Когато дошло ред до жената, Бог приложил изваждането. Той приспал мъжа, извадил от него едно ребро и създал жената. Когато се вади нещо от дадена величина, тя се намалява. Намаляването показва, че движението се извършва в противоположна посока. Оттук вадим заключение, че малкият син, който пожелал да напусне бащиния си дом, започнал с изваждането, т.е. с намаляването и с движение в обратна посока на събирането.

Като се изучават различните математически действия, дохождаме до постоянните и непостоянните или преходни величини. Само Бог е постоянна величина, а всички останали величини – хора, животни, растения, минерали се видоизменят, т.е. постоянно се увеличават и намаляват. На тези процеси именно, се дължи развитието на човека и на всички живи същества. Младият човек напуснал баща си, с цел да отиде в широкия свят, дето величините се увеличават и намаляват. Желанието му е добро, но погрешката му се заключава във факта, че той влязъл в света на удоволствието, а не в света на труда. Много синове на богати хора избират същия път. Те търсят другари за ядене и пиене, за яздене на кон, за различни спортове и когато изгубят всичко, връщат се у дома си окъсани, слаби, немощни и казват: Всичко изгубихме, но придобихме поне нещо от културата. Те са на крив път – нищо не са придобили. Това е култура на израждането, на низшето в живота.

„И отиде, та се пристави едному от гражданите на онази страна.“ – Кой е този гражданин? – Природният ум или нисшият манас – господарят на тази страна. Когато се намирал в трудно положение, младият човек се обръщал към този гражданин да го пита, какво да прави. Той му давал съвети, да краде, да се кара с хората, да се бие, да си пукат главите. Той му казвал: Не се страхувай от хората, и те са като тебе. – Неприятели имам. – И от тях не се страхувай. Влез помежду им, скарай ги и те ще почнат да се бият. – Ще пукнат и моята глава. – И твоята ще пукнат, но и техните няма

да останат здрави. Който слуша съветите на този гражданин, всякога свършва зле. Като влезе в семейство, дето мъжът и жената живеят добре, гражданинът започва да им влияе със съветите си и в скоро време те се разделят. Той говори първо на мъжа: Защо си тръгнал по ума на жена си? Не виждаш ли на какво положение си дошъл? Никакво достойнство нямаш, загубил си всякакво честолюбие. Мъжът започва да се налага на жена си, иска само неговата дума да се чува. После гражданинът се обръща към жената: Чудно нещо, защо търпиш този грубиянин! И ти си Божие създание, имаш право на свобода; ти трябва да му докажеш, че не си играчка в ръцете му. Жената започва да се противи на мъжа си. И двамата са недоволни един от друг, всеки търси своето право, всеки иска своя дял. Вземат дела си и всеки тръгва в широкия свят. Така се създава новата свобода, т.е. еманципиране на мъжа и на жената. Мъжът счита, че има свобода, а жената сега си я извоюва. Към кого е насочена свободата? Мъжът иска да се еманципира по отношение на жената, а жената – по отношение на мъжа. Всъщност, това не е онази свобода, към която се стреми душата – вътрешната, разумна, съзнателна свобода.

Какво постига човек, ако слуша съветите на този гражданин? – Отива да пасе свинете на своя господар. Интересен е фактът, че господарят му, т.е. гражданинът, не оставя младия човек в дома си да му слугува, а го изпраща на полето, да пасе свинете му. – Каква мисъл е вложил Христос в този стих? Защо господарят е постъпил така с младия момък? – Заради недоволството му от живота. Младият момък не бил доволен от живота, от своя баща, и мислел, че може по друг начин да живее, затова поискал дела си и тръгнал по широкия свят. Този свят има отношение към математиката, към неизвестните величини. Да решиш тези величини, това значи да намериш посоката на движението им, да видиш дали се увеличават или намаляват. Знаете ли на колко са равни неизвестните на доброто и на злото? Не ги знаете, но сте ги опитвали отчасти. Така се работи и в математиката. За да се намери стойността на неизвестното, приемат едно произволно число и с него работят.

„И проводи го на полето да пасе свине.“ Има ли нещо лошо в това? Не е лошо, че отишъл да пасе свине; лошото е, че той започнал да учи този занаят, след като изял и изпил всичкото си богатство. Свинете могат и без пастир. Когато създаде човека, Бог не каза, че трябва да пасе свине. Обаче има свине, които трябва да се пасат. Това са човешките свине, т.е. свинете вътре в човека.

И тъй, свинарството има отношение не само към външния, но и към вътрешния живот на човека. Съвременните хора не виждат връзката

между външния и вътрешния си живот, както и между мислите, чувствата и постъпките си. Освен това, те не обръщат внимание на посоката на своите мисли, чувства и постъпки, както и на орбитата на тяхното движение, поради което претърпяват неуспех в живота си. Като изучават своя живот, мнозина се натъкват на щастливи и нещастни случаи, но въпреки това, не се стремят да си обяснят причината за това. Например, ако някое дете се роди във вторник, в 9 часа сутринта, то няма да живее дълго време. – Защо? – Защото тогава планетата Сатурн се намира във възход, постепенно се издига над хоризонта. Планетите влияят благоприятно и неблагоприятно, не само когато се ражда човек, но и когато се зачева. Разумните хора знаят тези моменти и ги спазват при зачеване на детето, при започване на всяка важна работа. Младият момък, за когото говори Христос, напуснал бащината си къща във вторник, затова работите му не вървели добре. Веселбите и угощенията правел в петък, а в събота отишъл да пасе свине. Когато пасял свинете често си спомнял, че съботата е ден за почивка, затова се омъчнявал и решил да се върне при баща си, да поиска прошка от него.

Младият син, наречен блудният син, представя една от фазите на човешкия живот. Всеки човек минава през такъв период на живота си, когато пожелава да напусне бащиния си дом, да отиде в далечна страна, да намери този гражданин, който ще го изпрати на полето да пасе свине. Изкуство ли е свинарството? Не само, че не е изкуство, но не е нито наука, нито занаят. То не разрешава смисъла на живота. Който иска да осмисли живота си и да се спаси, трябва да се обърне към християнството. Ако пасеш свинете на господаря си, трябва да намериш Христа, да те спаси. Ако си при баща си, трябва да намериш учител, който да те научи как да живееш. Като говоря за блудния син, нямам предвид никого, но спирам вниманието ви върху величини, които се увеличават и намаляват. Да се удоволства човек, това значи, да се движи по пътя на величини, които се намаляват. – Как се познава кога човек се движи по пътя на тези величини? – По резултата на неговия живот. Ако е земеделец, нивите му постепенно намаляват; ако е богат човек, парите му постепенно изчезват; ако е жена, постепенно погрознява, лицето ѝ се набръчква, след това тя отива при гражданина, дето минава в последен етап на живота – свинарството. Най-после човек умира за злото и заблужденията, за да се върне при баща си и започне нов живот. За онези, които не разбират пътя на човешката душа, тоя процес минава незабелязан, и те казват: Господ да го прости, добър човек беше. Следователно, започнеш ли да погрозняваш, не чакай времето да станеш свинар, нито да те погребат и опяват, но започни да мислиш право, докато разрешиш въпроса си разумно. Правилното разрешаване на въпроса показва, че човек се движи по пътя на величини, които растат. Тези величини са любовта, мъдростта, истината, правдата и добродетелта.

Колко любов е нужна на човека? – Колкото може да кара неговото колело. Всяка воденица има нужда от толкова вода, колкото да се движи колелото ѝ. Пусне ли се повече вода, колелото ще отхвръкне настрана. Когато някой иска много любов, трябва да знае, че любовта ще отвлече колелото на неговия живот. Много християни са готови да се жертват за Христа, за доброто на човечеството, но само на думи. Щом дойдат изпитанията, те бягат назад и намират, че тази работа не е за тях. Те отиват в някоя чужда страна. Тогава и който бяга, и който го гони, отиват на едно и също място. – Къде отиват? – На онзи свят, да пасат свинете на господаря си. Значи и блудницата, и блудния син умират. Въпреки това, хората говорят за победени и победители. Смешно е да се говори за победа. И двамата плащат с живота си. Който обсебва здравето, силата, богатството на човека, тъй необходими за живота му, той слиза заедно с него в бездната. Това е старото учение на живота, което всички са опитали.

Ново учение е нужно на хората – учение за вечния живот, учение за любовта. Новото учение изключва нисшите желания; то не се занимава с величини, които се намаляват и се движат в обратна посока на любовта. Който се занимава с такива величини, слиза в гъстата материя, дето сърцето, умът и волята се изопачават. Такъв човек не се поддава на никакво възпитание. Ето защо, истинският ученик трябва да си дава отчет, в кой път се движи – в пътя на величини, които растат и се увеличават, или в пътя на величини, които се намаляват. Как познавате, че човек се движи в пътя на увеличаващите се величини? Първият признак е, че във физическо отношение той е здрав, бодър, с енергия за живот и работа.

Казват за някого, че откак влязъл в религиозния живот, започнал да оглупява. Това е невъзможно – да влезеш в религиозния живот и да оглупееш. Ако носиш само надписа на този живот, а живееш и се движиш по пътя на намаляващите величини, не само че ще оглупееш, но ще изгубиш всичкото си богатство. Обаче, живееш ли без надписи, а следваш пътя на увеличаващите величини, ще растеш и ще се развиваш правилно не само физически, но и духовно. Който върви в обратна посока на любовта, постепенно губи здравето, силите си. Лицето му става бледо, изпито и набръчкано. Не е лошо да се набръчка лицето, но така, че всяка бръчка да е на мястото си, да показва, какво е научил човек. И художникът туря сенки, т.е. бръчки на картината си, но всяка бръчка е на мястото си. И малкото дете рисува, хвърля сенки на картината си. Майката се радва, че детето рисува. Обаче, сенките на неговата картина са драсканици, а не бръчки. С това то иска да покаже, че иде от свят на безпорядък, дето е пасло свине и нищо не е научило. Въпреки това, родителите се възхищават от детето си и го наричат „нашето ангелче“. Всички деца са ангелчета, но

нямат още криле. Трябва да се запитвате, дали това ангелче се движи в посока на величини, които се увеличават и растат, дали то укрепва физически и духовно. Всеки човек трябва да знае с какъв капитал разполага в живота си. – Това не се знае. – Как да не знаеш, колко лева имаш в касата си? Ако имаш две хиляди лева и от тях извадиш 500, не знаеш ли, че остават още 1500? Ако и тях извадиш, ще остане една нула, едно колело, с което мъчно ще се движиш. Движение е нужно на човека, но в права посока, т.е. във величини, които растат и се увеличават.

„И отиде, та се пристави едному от гражданите на онази страна". Значи, младият син отишъл при природния ум, който му казал: Понеже не си достоен син, аз ще те науча да работиш. Като не могъл да научи изкуството да работи, младият син решил да напусне този гражданин, т.е. да умре за света и да се върне при баща си. Така става с всеки, който загубва външното и вътрешното си богатство, безразлично дали е религиозен, или светски човек. Най-после той умира за света и се връща в бащиния си дом, т.е. в света на любовта. Страшно е положението на свинаря. Свинята е крайно индивидуализирано същество. Тя обича живота, силно е свързана със земята. Достатъчно е да я хванете за крака, за да писне, като че я колят. Оставите ли я на земята, веднага се успокоява и започва спокойно да грухти. Следователно, чувате че някои хора много викат и плачат, ще знаете, че не са дошли още до истинското страдание. Страданието е вътрешен процес, който няма нищо общо с викането и плача. Истинското страдание се предизвиква от голямо разочарование в живота. Представете си, че някой ваш приятел, за когото сте жертвали всичко, ви предаде на властта и ви затворят. Или майка, която е жертвала живота си за своите деца, изпита тяхната неблагодарност. Това не са лични страдания, но разочарования от живота. Страшно е да изпита човек такова разочарование. Той губи почва под краката си. Когато изразходва своята вътрешна енергия, човек дохожда до пълно разочарование от живота и ако отправи надеждата и упованието си към Бога, той излиза на спасителен бряг. Не повдигне ли ума и сърцето си към Бога, той изпада в положението на младия син, който казал на баща си: Татко, искам дела си, за да отида в далечна страна.

Кой е младият син? Като говори за него, Христос има предвид всички хора, които нямат истинско, положително знание, истинска философия. Те пожелават да напуснат обикновения живот и да влязат в онзи, който им обещава ново нещо. За разумния човек и обикновения живот носи новото и великото. Той знае какво търси и насочва погледа си към растящите величини. Като отиде на театър, той не спира вниманието си върху обикновените характери, които се движат в низходяща посока, но се спира върху моралните типове, с велики подвизи и прояви. Той знае, че низките

прояви се отпечатват в ума на човека по-силно от възвишените, затова ги избягва. Защо ще се спирате върху нереални, недействителни неща? Обикновените неща в живота са преходни и недействителни, а необикновените и великите са постоянни и устойчиви. Обикновените работи са човешки изобретения, а необикновените – Божии.

Един американски студент решил да провери знанията на един от добрите си професори – естественици, голям специалист по насекомите. Той събрал части от различни насекоми – главичка, крилце, краче, коремче – образувал ново насекомо, което показал на професора си, с цел да се произнесе за този вид насекомо. Професорът разгледал внимателно новото насекомо и казал на студента: Момче, това е насекомо хъмбък, т.е. човешко произведение.

Много писатели събират части от различни прояви, сглобяват ги и казват: Ето четете, това е любов. Любов е това наистина, но човешка, събрана от различни места. Няма писател в света, който да е описал любовта в истинските й прояви. Отчасти Толстой е описал любовта, но и той не е предал истинските й прояви, липсва нещо и от неговата любов. Някои автори представят героя и героинята си в идеален вид, но и те не изявяват истинско геройство. Истински герой е онзи, който може да пожертва живота си отначало докрай за една идея. Обикновени герои има много, но те проявяват геройство само в известни моменти. Те се казват „десетични герои", а не цели. Да бъдеш герой в един момент, а в друг да не си, това не е истинско геройство. Ако си герой, бъди такъв във всички моменти на живота си и да се движиш в посока на растящите величини. Чувате някой да казва, че животът му е дотегнал, не може вече да търпи никого. Това е човек, който върви в обратна посока, дето величините се намаляват. Обърни се и тръгни в правата посока на живота, дето величините растат. Така ще се научиш да различаваш своето от чуждото и да не се поддаваш на външно влияние. Така ще анализираш всяка своя мисъл, свое чувство и действие. Външно човек е единица, независима и свободна, но вътрешно, той е колективно същество, с много мнения, по-близки и далечни от неговото. Знаете ли, колко акции са вложени в едно сдружение или в един колективитет? Някой мъж казва, че не разбира жена си, не може да се спогажда с нея. И жената казва същото за мъжа си. Много естествено, и двамата са големи сдружения, с много съдружници. Като знаете това, не се обезсърчавайте. Ако не можете да се споразумеете с един от съдружниците, ще се споразумеете с друг. Все ще се намери поне един разумен от тях, който ще ви помогне. Така човек се насърчава и върви напред. Обаче, целта на съдружието е да забогатява, да събира капитали и да ги запазва. Следователно, всички съдружници трябва да бъдат в пълно съгласие и единство.

„И отиде, та се пристави едному от гражданите на онази страна.“ Това е пътят на човешката душа, която слиза на земята да се учи. Бащата намира желанието на сина си основателно, затова дава частта, която му се пада, и казва: На добър път, синко! Иди в онази страна, дето сърцето ти те тегли, да придобиеш всичко, каквото желаеш. Благороден е бащата, дава свобода на сина си. Като се видял сам, без никакъв контрол, синът започнал да развързва и завързва кесията си, да проявява своята щедрост. Някога е добре да бъде човек щедър, широк, но някога се налага пестеливост. Земеделецът взима кринага и с широк замах хвърля семето на разораната нива. Това движение, този замах е на място. Обаче върху неразораната нива същият замах няма смисъл. Ако лозарят отиде навреме на лозето си и отреже пръчките по всичките правила на изкуството, неговата работа е на място. Отиде ли не навреме, изреже ли пъпките, както му падне, работата му, колкото и да е с широк замах, поврежда лозата.

Един свещеник казал на слугата си: Стояне, можеш ли да режеш лозе? – Мога, дядо попе. – Щом можеш, иди на лозето и изрежи непотребните пръчки. Отишъл Стоян на лозето и се върнал доволен, че сам свършил една работа. Свещеникът го запитал: Стояне, плаче ли лозето? – Плаче, дядо попе, като го видиш, и ти ще заплачеш. Така постъпват и светските, и религиозните хора. Като не разбират как да свършат дадена работа, взимат ножа и кълцат, дето попадне. Ако видят, че лозето на човека плаче, казват: Дадох му да разбере, да не си мисли, че е много нещо. Те отрязват лозето така, че който го види, ще го оплаче.

„Който го проводи на полето си, да пасе свине.“ Така младият човек изучавал първият урок на труда. Същевременно, той видял с каква мъка свинете намират храната си. Дълго време трябва да ровят, докато се нахранят. У човека има нисши желания, които го съсипват. Те нямат лошо разположение към него, но водят крайно индивидуален живот, който няма нищо общо с човешкия. И за да не остане сам, човек се поддава на своите ниски желания и почва да им служи. – Не може ли човек да живее сам? – Не може. Ако оставите и най-даровития човек сам, или между хора, които не го разбират, дарбата му ще се прекрати. Той няма условия да прояви дарбата си. Следователно, и младия момък, като се видял при неблагоприятни условия – във властта на егоизма, дето човек от сутрин до вечер рови, търси прехрана, решил да се върне при баща си. Какво прави свинята, като намери нещо за ядене? Тя започва да грухти и останалите свине се събират около нея. За свинете е добре това, но какво е придобил младият момък? Ето една задача с три неизвестни: едното неизвестно е бащата, второто е големият син, а третото – малкият син.

Сега се говори за малкия син, който не разбрал живота и вървял в пътя на смаляващите величини. С каква мярка се измерват величините изобщо? Когато измервате малки величини, служете си с микроскоп; когато измервате големи величини, служете си с телескоп. Задачата на човека е да намери онази мярка, с която да измерва своите мисли, чувства и постъпки и да определя посоката на тяхното движение. Ще кажете, че мислите и чувствата са невидими, не трябва да се занимаваме с тях. За обикновеното око, те са невидими, но за въоръженото око са видими. При това, колкото и да са малки, те влияят на човека и могат да изменят живота му в положителен или отрицателен смисъл. Клетката, макар и малка, също оказва влияние върху човешкия живот. Всеки орган оказва влияние върху човешкия живот. Например, стомахът е движил човечеството, движи го и днес. Под негово влияние се създала цяла школа – епикурейската, дето животът на хората изхождал от желанията на стомаха. Хората на стомаха са избивали множество славейчета да взимат езичетата им, от които да си приготвят вкусно ядене. Мнозина от сегашните хора – служители на стомаха, избиват фазаните за същата цел.

Младият син, за когото се говори в стиха, имал нещастието да се роди в понеделник, но при неблагоприятно съчетание на планетите. Затова, каквато работа да започвал, свършвал с катастрофа. Това са забелязали даже и простите хора, поради което се пазят от неблагоприятни за тях дни, часове или минути, да не започват тогава някаква важна работа. За някои това е суеверие, а за някои – наука. Денят, в който човек има неуспех, говори за неблагоприятно съчетание на условията. Те водят към противоположна посока на живота, дето величините се намаляват. За да избегне резултата на лошите условия, човек трябва да чака да изтекат те и да се сменят с благоприятни. Който се занимава с астрология и с други окултни науки, сам ще се убеди в истинността на моите думи; при това, той ще може да си помогне, да се предпазва от лошите условия на своя живот.

Първата задача на човека е, като стане от сън, да извика съдружниците си, за да разбере тяхното настроение, да ги постави на работа и да види, кой от тях ще бъде отговорен за делата на всички през деня. Навсякъде и за всичко е нужно отговорно лице. Когато издават списание или някакъв вестник, още на първата страница се пише името на отговорния редактор. Всеки може да пише в списанието или вестника, но за всичко отговаря редакторът. Вземе ли вестникът крива посока, редакторът е вече в затвор. Тук може да изгние, а може и да го пуснат на свобода – зависи от вината му. Ако умре в затвора, пишат за него, че отиде мъченик за България. Всъщност, той е по-голям герой от тези, които пишат в неговия вестник. Той платил с живота си, а те дават малко, само част от времето и от труда

си. Мнозина носят последствията от своето редакторство. Затова съветвам всекиго да не се дава под наем на редакторството, в широк смисъл на думата: едни да пишат, той да отговаря вместо тях. Всеки трябва да бъде господар на своя ум, на своето сърце и на своята воля – да не позволява на хората да разполагат с тях. Божественият закон гласи: всеки сам да разполага със себе си, да не се дава под наем, т.е. в услуга на другите. Христос казва: „Който не се отрече от този свят, не може да бъде мой ученик.“ Под „този свят“ разбираме преходните, измамливи неща в живота. Момъкът обещава на момата златни кули, а тя вярва и си мисли, че намерила това, което душата ѝ желае. Всъщност, момъкът пише в нейният вестник, а тя отговаря за написаното и плаща с живота си.

Пазете се от този, който много обещава и нищо не изпълнява. Вярвайте само на онзи, който обещава и изпълнява обещанието си. Ако някой ви обещава много неща, кажете му, че не искате да станете отговорен редактор. Повярвате ли в обещанията му, без да усетите, ставате редактор на списание и веднага ви държат отговорен за всичко, което се пише в него. Ще минат една-две години и ще ви турят в затвор. Ще се чудите после, защо ви затворили. Ако не можете скоро да излезете от затвора, ще се озлобите против всички хора, ще се разочаровате от живота и ще вземете крив път на мисълта си. В края на краищата, ще кажете: Страдам невинен, от всички изоставен и неразбран. Не е така. Веднъж си станал редактор, плаща ти се за това.; ти трябва да носиш отговорност за всичко, което се пише в твоя вестник. Като знаете това, не отивайте при гражданина на онази страна. Не слушайте неговите съвети. Не отваряйте кесията си пред него, защото ще ви обере и ще ви изпрати на полето да пасете свинете му.

Казано е да се отречем от света. Това значи, да се отречем от свинарството. Лошо е да бъдеш свинар, но въпреки това, понякога човек минава и през това положение. Овчарството е за предпочитане пред свинарството, но и към него хората нямат разположение. Между турците има много хамали. Когато някой от тях носи нещо, господарят му казва: Внимавай, добре да носиш, иначе ще те направим овчар. Според турците, овчарството стои по-долу от хамалъка. И съвременните хора се товарят като хамали, но ако кажеш на някого да стане овчар, обижда се. Всъщност, не е така. По-добре е да бъдеш овчар, отколкото хамалин. Какъв смисъл има да носиш бъчви, пълни с вино и ракия? Като се умориш, ще влезеш в кръчмата да пиеш. Това не е живот. От осем хиляди години хората са на земята, но още не са влезли в правия път. Кой е посочил правия път на своя ближен? Кой е посочил пътя към увеличаващите се величини на своя ближен? Малцина са направили това. – Кой може да го направи? – Онзи, който става от ден на ден по-красив, лицето му – по-светло, сърцето – по-широко, а духът и душата – готови да работят за благото на цялото човечество. Това значи, да

следваш правия път и пътя на растящите величини. Мнозина намират, че този път е труден и се колебаят, да се върнат ли назад, или да вървят напред. Който се върне в стария път, преждевременно остарява и губи силата, богатството и здравето си. Най-после той се принуждава да стане свинар. – Какво да се прави? Трябва да се угажда на хората. – Това е криво разбиране. Не е позволено на ученика да угажда на хората. Ако е въпрос да се угоди на някого, само на Бога ще угаждате. – Хората се нуждаят от нас, трябва да им даваме всичко, което им е необходимо. – Трябва ли да даваш вино и ракия на пияницата? Той се нуждае от вино, но ти трябва да разбираш истинските му нужди и тях да задоволяваш. Давайте на хората само тогава, когато можете да ги отправите в пътя на растящите величини. Давайте така, че да осмислите живота на своите близки.

Работа се иска от хората, а не труд и мъчение. Младият момък се обезсърчил от живота, защото попаднал в закона на труда и мъчението, крайният предел на които е смъртта. Който е попаднал в тината, трябва да се мъчи и труди, за да излезе от там; който пише, рисува, създава, той работи. Работата произвежда радост, веселие, мир, разширяване на ума и на сърцето. Следователно, който иска да влезе в правия път, трябва да работи.

Как се познава, кой е влязъл вече в правия път? Един индуски ученик отишъл при своя учител и го запитал, какво да прави, за да влезе в пътя на любовта, дето величините растат и се увеличават. Като индус, учителят си послужил с един кратък съвет, вместо да му говори с часове и развива теории. Той му казал: Ще излезеш на пътят, дето ще срещнеш трима души. Ще удариш на тримата по една плесница и ще наблюдаваш, как ще реагират те. Ученикът срещнал трима души и постъпил с тях, както го посъветвал учителят му. Първият веднага се хвърлил върху ученика и му ударил две плесници, вместо една, и го повалил на земята. Вторият вдигнал ръка, с намерение да му отговори, но бързо се овладял, свалил ръката си и продължил своя път. Третият бил в съзерцание, поради което не усетил даже плесницата, и продължил работата си. Тогава учителят казал на ученика си: Първият, който ти удари две плесници, е човекът, който живее по Мойсеевия закон. Той още пасе свине на господаря си. Вторият е човекът, който се стреми към Христа, но още не е приложил учението му. Третият е човекът на любовта. Той е влязъл вече в правия път, затова не обърнал внимание на плесницата.

Какво се иска от съвременния човек? Да дойде до положението на онзи, който не усетил плесницата. – Какво е плесницата в живота? – Страданието. Когато човек стане глух и сляп за страданието, да го не чува и не вижда, той е в правия път. Когато, обаче, се спира на най-малкото

страдание и роптае против него, той е в широкия свят, отишъл там да се удоволства, да яде и да пие. Когато изгуби богатството си, започва да пасе свинете на господаря си. – Какво го очаква след това? – Разпадане на тялото му на безброй частици, които се разпръсват в пространството. При това положение той се вижда сам, изоставен от всички, затова отива при баща си и му казва: Татко, не можах да се разбера със съдружниците си, напуснах ги и се връщам при тебе, да ме приемеш като един от твоите слуги. Баща ти ще те изпрати отново на земята, с нова фирма и нови съдружници. За този човек казваме, че се е преродил.

И тъй, спазвайте онези моменти в живота си, при които величините се уголемяват. Този е пътят, който води към любовта, мъдростта и истината. Той е път на вечно движение. Спрете ли се само за момент в пътя си, вие се натъквате на катастрофа. Божественият живот се отличава с това, че там всичко е в постоянно движение. Там не се позволява никакво спиране. Щом влезеш в този живот, непременно ще вървиш напред. Ако объркате пътя и сте принудени да спрете, ще потърсите посоката на Изгряващото слънце. То ще освети пътя ви, както днес слънцето разсея облаците и се показа на хоризонта. Слънцето ви казва: Вървете нагоре, там е пътят. Ако се движите в тази посока, всякога ще имате изгрев. Обърнете ли гърба си към слънцето, ще останете в залез.

Днес чухте много неща в беседата, но една мисъл задръжте в ума си – мисълта за величините, които се уголемяват и намаляват, т.е. растат и се смаляват. Всеки ден се запитвайте, с какви величини работите, с увеличаващи или с намаляващи; запитайте се още с колко градуса се увеличават или намаляват тези величини. Ако не можете изведнъж да намерите числената стойност на известна величина, това да не ви смущава. Всеки нов ден води към разрешаване на неизвестното. Щом го решите, веднага ще се натъкнете на друго неизвестно. Всеки знае, колко лева вади от касата си всеки даден момент. Обаче, колко ще извади следващия момент и колко му остават, не знае. Това значи: всеки познава сегашните условия на своя живот; какви ще бъдат условията на другия ден, не знае. Чрез изчисления и това може да се реши. Достатъчно е да знаете височината и дебелината на тялото, дължината на носа, широчината и височината на челото, обиколката на главата, дължината на пръстите на ръката, за да определите своя бъдещ живот. Още много данни са нужни за това определение. Колкото повече данни имате на разположение, толкова по-точни изчисления ще направите. Всичко, което става с човека днес и което ще стане в бъдеще, е точно определено и може да се предскаже. Достатъчно е да погледнеш ръката си, за да познаеш колко време ще живееш и какъв човек ще станеш. Затова Христос казва, че няма нищо скрито-покрито в света.

Съвременните хора мъчно успяват в живота си, защото се страхуват от страданията и бягат от тях. Така те се лишават от благата, които страданията носят. Казано е в Писанието: „Търсете ме в ден скръбен." Това значи, търсете ме, когато съм близо до вас. Бог е близо до човека, когато той страда. Близостта показва, че човек има добри условия за развитие, а далечината го лишава от тези условия. Някой мисли, че добрите условия се дават всякога, затова отлагат нещата. Не е така. Добрите условия се дават само веднъж. Например, тази беседа мога да ви държа само днес. Утрешният ден има друга програма. Всяко нещо става на точно определено време.

Какво прави обикновеният човек? Като му дотегне живота в бащиния дом, той казва на баща си да му даде дела, който му се пада и отива в чужда страна, да изпита всички удоволствия. Щом разпилее богатството и силата си, отново се връща при баща си, да го приеме не като свой син, но като слуга. Всеки има право да живее охолно, обаче, неизбежно ще носи последствията на този живот. Който иска охолен живот, нека отиде сред природата, между реките и изворите, между цветята и плодните дървета, да изучава истинското художество. Само така човек ще се запознае с цветовете и истинските бои. Боите на природата са трайни. Тези бои се наричат „хас". Колкото повече се употребяват, толкова по-хубав става цветът и. Може ли да се каже същото и за човека? Истински човек е този, който носи страданията с любов. За него може да се каже, че колкото по-големи страдания е изживял, толкова по-красив, по-енергичен и по-добър е станал. Това значи, човек боядисан с хас боя, т.е. с боята на страданието. Срещнете ли човек, който постоянно се оплаква от страданията, ще знаете, че той още не е боядисан с боята на страданието. Такъв човек се отегчава от всичко: на училище не иска да ходи, в църква – също. Всъщност, той никога не е ходил на училище, нито на църква. Истинското училище е природата. Чрез птичките, цветята, водите, изворите, насекомите той изучава езика на природата и се разговаря с нея. От звездите, месеца и слънцето той придобива нови знания, които спират вниманието му върху величието на Твореца. Който иска да бъде ученик на новото учение, трябва да посещава природата – истинската църква – и да се учи от нея.

Съвременните хора говорят за пари, за храна и облекло, като съществени неща в живота. И парите, и храната, и облеклото са нужни, но има други пари, друга храна и друго облекло, които облагородяват човека и го правят истински богат, здрав и силен. Те са духовни блага, които не се изменят. Физическите блага предизвикват втръсване, както и физическите отношения между хората. Затова някой казва: Искам да напусна жена си, омръзна ми вече. – Ще се ожениш ли за друга? – Ще се оженя. – Тогава ще

знаеш, че и втората ще бъде като първата, и тя ще ти омръзне. И тя е ребро, като първата. Докато е била ребро, мъжът бил доволен от нея и я търпял. Щом излиза от него, вече е недоволен. И жената често се оплаква от мъжа си, иска да го напусне. Тя забравя, че някога е била ребро на мъжа си и излязла от него. Мъжът и жената са едно и също нещо, т.е. еднакви величини. Първоначално мъжът бил по-голяма величина от жената. За да се изравнят, Бог извадил реброто на мъжа и направил от него жената. Следователно, днес и мъжът и жената са две половини на една цяла величина – човекът, равен на хиляда единици.

И тъй, вървете в пътя, дето живите величини растат, т.е. събират се и се умножават. Само излишъкът от тези величини се вади и дели. Самата величина остава неизменна. Който се опита да дели тази величина, сам си създава нещастие. Адам искаше от Бога другарка, но Бог му каза, че няма условия за това. Адам настояваше и така пристъпи законите на рая. Адам беше роден в петък, първия ден на равноденствието, затова и първото изваждане излязло несполучливо. Бог задоволи преждевременно желанието на Адама, но с това заедно се зае да изправи погрешката, която направиха първите човеци. Сега Бог иде в света да извади още едно ребро на Адама, да направи новата жена. Старата форма на мъжа и на жената умря – нов свят ще се създаде. Нов мъж и нова жена идат в света, носители на новата култура. Блудният син представя старото човечество, а възкръсналия човек – Христос – представя новото човечество, което се създава сега.

Днес казвам на жената да се готви да получи поне две ребра от новия живот, а на мъжа да се радва, че има другарка, създадена по образ и подобие на Бога – Как ще бъде създадена новата жена, и откъде ще се вземе материал за нея? Това ще разрешите вие. Мислете върху два въпроса: върху величините, които растат и се намаляват и върху създаването на новата жена. Новият мъж и новата жена ще се новородят, няма да бъдат направени от пръст и от ребро. С това настава нова епоха, нова култура в света. Щом дойде новата култура, блудният син ще се върне при Баща си и ще изпълнява Неговата воля.

Неделни Беседи
30.11.1919 Неделя, София

1919_12_07 Ще живее
Издателство Бяло Братство неделна беседа

ЩЕ ЖИВЕЕ

"И когато говореше на нечестивия: Непременно ще умреш, а когато той се върне от греха си и направи съд и правда, отдаде нечестивия залог, върне грабнатото, ходи в повеленията на живота в не струва неправда, непременно ще живее, няма да умре." (Йезекиил 18:21)

Съвременните културни хора не могат да си дадат отчет за страданията, които преживяват индивидуално, обществено и народно. Хората от бялата раса са поставени на големи изпити. Когато хората минават през страдание или радост, нещастие или щастие, българите казват : Късметът прави човека щастлив, или нещастен; късметът му носи радости, или страдания. Щастието и нещастието, радостта и скръбта представят два резултата, както в пропорцията и уравнението. В пропорцията произведението на крайните членове е равно на произведението на средните. В уравнението първата част е равна на втората. Да решите една пропорция, това значи, да намерите неизвестния й член. Да решите едно уравнение, това значи, да намерите неговите корени.

И тъй, всички сте дошли на земята да решавате уравнения с едно или повече неизвестни, да намирате техните корени. – Не искаме да решаваме уравнения. – Искате, или не искате, ще решавате. Например, някой трябва да плаща наем, но няма средства, не знае, отде да вземе пари. Какво ще стане? Ще дойде съдебният пристав – първият член, наемателят – вторият член, а хазяинът на къщата – третият член на уравнението. Ако не платиш, глоба ще ти наложат. В краен случай, могат да те затворят. Знаете ли, какви дългове имате вие? Сегашните хора са потънали в дългове от миналото още. Казваш: Чудно нещо, майка ми и баща ми са благородни хора, но, въпреки това, не съм видял бял ден в живота си от дългове. – Значи, благородството на твоите родители не може да те спаси; ти трябва да платиш дълговете си.

Какво ще кажеш тогава за оня вагабонт, от когото толкова хора се оплакват? Той е добре, работите му се нареждат. – Той е изплатил дълговете си, затова никой не го безпокои. Човек трябва да разсъждава правилно. Някой добър човек носи мътна вода в шишето си. Казвам му: Водата ти е мътна, излей я. – Аз съм добър човек. – Добър си, но водата ти е мътна, – Ти ме обиждаш. – Няма защо да се обиждаш. Твоята доброта е едно нещо, а мътната вода – друго нещо. Тия неща не се съгласуват. Някой човек е лош, но водата му е чиста.

Вагабонт е той. – Възможно е, но водата му е чиста. Не всякога добрият човек носи чиста вода, нито лошият - нечиста. – Как е възможно, честен човек да продава лоша стока? – Всичко е възможно.

Какво представят дълговете на отделния човек, или на даден народ? Според източните народи, дълговете представят закон на карма, или закон за причини и последствия. Карма съществува там, дето е станало отклоняване от правия път на развитие. Според едно обяснение, кармата се дължи на стремежа на тъмнината, от пасивна да се превърне на активна. Така е започнало създаването на космоса. Тогава се явило страданието. – Възможно ли е това? – Възможно е. Човек е живял в тъмнината и постепенно започнал да излиза от нея. – Защо трябва да страда човек? Представете си, че голяма разбойническа банда си почива в една гора. Докато имат храна, те са спокойни, никого не нападат. Щом се свърши храната им, те започват да мислят, де да отидат и кого да оберат – стават активни. Тръгват из гората да срещнат някого, да го оберат. Срещат един пътник, нападат го, но той се защищава, стреля. И те стрелят, започва се престрелка, в която пътникът пада убит. – Виновен ли е той, че плати с живота си? – Не е виновен, но разбойниците са гладни, искат да ядат. – Само с убийство ли може човек да се прехранва? – Много начини има за прехранване, но това се отнася до разбирането на човека. Някой иска да живее охолно и да пести време. Щом пести време, енергия ще изразходва. Той непременно ще попадне под закона на кармата. Например, млад момък не иска да учи, нито да работи и започва да играе на комар. Той печели лесно, не губи време, но изразходва много енергия. Който пести времето си, а иждивява повече енергия, той лесно намира затвора. Това с неправилно решаване на уравнението. – Де са затворите? – Те не съществуват само вън от нас, но са и в нашите умове и сърца. Питаш: Защо страдам толкова много? – Защото си в затвор. Страшно е да бъдеш в затвор. Ако началникът на затвора не те хареса, заповядва на стражаря да ти ударят 25 тояги. При това положение, никой не може да ти помогне. – Защо? – Защото затворът е вътрешен, никой не го вижда. Тогава викаш един-двама лекари, и те казват, че страдаш от неврастения. Според мене, това не е неврастения, но затвор. Ти си вътре в затвора и стражарят те налага с тоягата.

Съществуват два закона: закон за кармата или закон за причини и последствия. Ти носиш страданията по неволя, т. е. по необходимост. Вторият закон е закон на свободата. Законът за кармата не признава никакво право, никаква култура, никакво щастие, никаква любов. – Кой прилага тоя закон? – Вие го прилагате всеки, ден, но и върху вас го прилагат. Вие хванете една кокошка, пипнете я тук – там, да се убедите, че

е угоена, и туряте ножа на врата й. Тя кряка, моли се, но не я чувате. Вие си мислите за хубавото ядене, което ще сготвите. Няма закон, който може да защити кокошката. Няма съдия, който да й отдаде правото. Мислите ли, че като заколите кокошката, вие ще бъдете щастливи? От тоя момент започват вашите страдания, т. е. вашата карма. Ще кажете, че е писано, какво Бог позволява на човека да се храни с месо. – Това е човешко тълкуване. Има разлика между писаното и казаното от Бога. Бог е казал да се режат само сухите клони на дърветата, а хората сами си позволиха да режат и суровите клони, както и да изсичат цели гори. При това, ако изкорениш сухо дърво, на мястото му ще насадиш ново, младо дърво.

Какво е всъщност сухото дърво, и какво живото? Сухото дърво е лошият човек, а плодоносното дърво – добрият човек. Като разберете закона, върху който Йезекиил говори, тогава ще съгласувате живота си с неговия. – Аз съм на особено мнение. – Законът на необходимостта не признава никакво особено мнение, никакви народи, никакво високо произхождение на човека. – Защо е така? – Ще ви отговоря със следния пример.

Запитали един негърски проповедник, какво прави Господ, когато няма работа. – Сече пръти. – Защо Му са? – С тях налага неразумните хора. И аз казвам същото. Едно време Господ сякъл пръти, да бие с тях неразумните. Това е фигура. Всеки е опитал тоягата на Господа. Често казват: Да имаш Господ на земята! – Те разбират Господа в друг смисъл: да имаш злато, къща или скъпоценен камък; да имаш някой познат с високо обществено положение. Други мислят за Бога като същество, което наказва. Значи, вие разглеждате Бога от две страни: положителна и отрицателна. В първия свят действа Бог на доброто, а втория свят наричаме свят на илюзиите. Човек не може да живее едновременно в двата свята: в света на доброто и на любовта и в света на илюзиите.

Кармата е закон на тъмнината. Вторият закон – законът на свободата е също и закон на светлината, т. е. закон за правото и за човешката мисъл. Бог казва на пророка, че ако някой излезе от закона на кармата, или от закона на необходимостта, и влезе в закона на свободата и светлината, непременно греховете му ще се заличат. Някои мислят, че като тръгнат за оня свят, ще вземат със себе си всичките полици на своите длъжници. Полици се плащат само на тоя свят. На оня свят, т. е. в света на свободата, няма дългове, няма полици, няма затвори, няма съдии. На оня свят няма помен от тия неща. Там съществата живеят като братя и сестри. В оня свят е истинският живот. Там е скрит животът на цялото Битие, както в семката на растението е скрит животът на цялото растение. Семката казва: Ако искаш да знаеш, какво нося, посей ме, да израста, да цъфна, да вържа, и плодът ми да узрее. Като опиташ плода ми, ще разбереш, какво нося в

себе си. – Нямам време да чакам толкова дълго. – Щом нямаш време, гладен ще умреш.

Съвременните хора “минават за много учени, но кой учен се е заел да изучи щателно ябълчната семка или кокошето яйце? В семката, както и в кокошето яйце, е написана историята на техния живот: как са създадени и защо са създадени, от колко години съществуват. В ябълчната семка е написана историята на всички ябълкови дървета. В кокошето яйце е написана историята на всички птици от рода на кокошката. Достатъчно е да преброите семенцата на ябълката и яйцата, които една кокошка снася, за да разберете техния живот. Какво правят сегашните хора? Вземат една ябълка и едно яйце и ги изяждат. Смисълът на живота не се крие в яденето. Да мислиш само за ядене, това значи, да си в положението на водопроводна тръба, през която минават милиони килограми вода, но пак празна си остава. И през човешкия стомах могат да минат хиляди агнета, прасенца и кокошки, но пак празен ще си остане.

Днес всички хора искат да се осигурят, без да подозират, че цяла Европа ще мине през такива страдания, каквито през ума им не са минавали. Не се плашете. Ще ви дам един пример за изясняване на мисълта си. Преди 30-40 години аристократите от американския град Джонстон пожелали да имат в града си езеро, да прекарват горещите летни дни по-приятно. Понеже край града им минавала една голяма река, те се посъветвали с няколко инженери, как биха могли да запушат реката, да образуват едно езеро, върху което лятно време да плуват с лодки, а зимно време да се пързалят с кънки. Инженерите проучили въпроса и се произнесли, че идеята може да се реализира. Наели много работници и в скоро време гражданите се радвали на приятната забава. На реката била построена голяма стена – бент, която задържала водата. Един ден се случило голямо нещастие: реката придошла толкова много, че стената не могла да издържи големия напор на водата и се пробила. С голяма сила водата нахлула в коритото и заляла близката част от града, като завлякла къщи, хора и добитък – около две хиляди души били удавени.

Питам: Не можа ли. това езеро да се направи под града, а се направи над града, да станат толкова хора жертва? Ето, сегашна Европа е поставила бент на реката, които един ден ще се отпуши и пробие. Затова, който е над града, да търси спасение в планината; който е в долния етаж, да се качи в горния. Това е кармата на европейските народи, която се е събирала от години. Тя е узряла вече и произвежда страдания на цялото човечество. Страданията показват, че хората трябва да изменят живота си и да приложат Божественото учение. Защото, казва Йезекиил: „Който ходи в повеленията на живота и не струва неправда, непременно ще живее, няма

да умре.” Казвате: Какво ще стане с Европа, не ни интересува; какво ще стане с нас, това ни интересува. Ако сте в закона на необходимостта, не можете да не се интересувате от това, което ще става; ако сте в закона на свободата, ще бъдете зрители. Като поставяте дърва на огъня, не сте ли зрители? Дървата изгарят, това е цяла катастрофа за тях. Тия дърва с хиляди години са изграждали своите тела, а вие в един момент ги насичате и поставяте в огъня. Те горят, вие се топлите на техния огън и казвате: Колко приятна топлина! Ще кажете, че дърветата са невинни, безгрешни същества. Въпрос е, дали са толкова невинни, колкото си представяте. Те дойдоха на земята и, без позволение, взеха от нея, каквито елементи пожелаха и каквото количество им трябваше. Някои от тях станаха по-големи, отколкото трябваше, и заеха големи пространства. Тъй щото, когато хората ги екзекутират, т. е. секат, горят и правят различни предмети от тях, това става по закона на тяхната карма. Бог им казва: „Така ще бъде с всекиго, който постъпва неправедно.” Колкото и да се оплакват дърветата и хората, всички трябва да знаем, че не сме дошли на земята за щастие, нито да живеем на гърба на другите. Който иска да бъде щастлив, той трябва да влезе в закона на свободата. Ако можеш от любов да направиш за някого това, което майката прави за него, ти си в закона на свободата. Обаче, ако хванеш един вол и го заколиш, ти живееш в закона на необходимостта. Утре ще те хване някой по-силен. Трябва ли да те убие? Тоя закон има нещо общо с закона на махалото. Достатъчно е малко да го залюлееш, за да се движи от единия край до другия. В това отношение, законът на необходимостта не е нищо друго, освен часовник с махало, което всеки момент определя времето на човешката карма. Мъжът решава някой въпрос и казва: Време е да намеря една жена, да заживея по Божествен начин. Намира такава жена, ожени се, но след две-три години отрича тоя живот, казва, че жената е лошо нещо. Отново взима обратна посока. И жената се отказва от Божественото, раздвоява се, а с това и часовникът им се разваля. Всички се събират около тях, искат да ги убедят да се върнат, дано часовникът тръгне напред. Аз не съжалявам за такъв часовник, който всеки ден се разваля. Нещастие ли е, ако гилотината се развали? Нека се развали. Лошо ли е, че ножът ръждясва? Нека ръждяса. В природата съществува закон, който има пред вид правата на всички живи същества. Според тоя закон, ти нямаш право да задържаш в себе си повече енергия от тая, която можеш да асимилираш. Задържиш ли повече, отколкото трябва, излишната енергия произвежда известно напрежение върху твоя организъм. – Възможно ли е излишното количество енергия да се отрази вредно върху организма? Пуснете няколко капки вода да текат непрекъснато в продължение на 20 години, върху един камък, да видите, какво ще направи тя. Малко е количеството на водата, но тя ще пробие камъка на мястото, дето е капала. На същото основание, казвам: Нашите лоши мисли и желания, които са капали хиляди години наред върху

нашия ум и нашето сърце, са направили много дупки в тях. Тия дупки са причина за нещастието на сегашните хора.

Пророкът казва: „Всички хора трябва да се върнат в правия път, да заживеят по закона на свободата. – Какво гласи тоя закон? – Да забравиш, че имаш да взимаш нещо от когото и да е. Кажи в себе си: Каквото баща ни е оставил, ще го обработваме заедно и ще го делим по братски. Това значи, да се роди човек изново и да работи по закона на любовта, на правдата и свободата. Всеки човек е дошъл на земята с известна мисия, която трябва да-свърши. Няма да определяме, кой какво трябва да свърши. Всеки трябва да е свободен, както Бог ни е оставил да се проявяваме свободно. Това се отнася до разумните хора, които слушат, какво им се говори. Кое пречи на хората да живеят добре? Няма сила в света, която може да противодейства на любовта. Ако българите бяха разумни, те щяха да обработват земята си с любов и да изкарат толкова храна, че да задоволят всички изобилно. Днес мъчно можеш да убедиш народите, че земята, която имат, им е достатъчна. Българите, специално, мислят, че трябва да вземат отнякъде заем, да изплатят дълговете си. Те са на крив път. Така не се оправя положението. Заемите повече объркват работите, отколкото да ги оправят.

Пазете се да не изпаднете в положението на оня българин, който, за осем крини жито, дадени в услуга на свой близък, взел десетократно. Той дал на заем на едного осем крини жито. Като плащал задължението си цели десет години, на края на десетата година длъжникът пресметнал, че дължи още 80 крини. Значи, той изплащал задължението си със сложна лихва. Това било услуга! Ще кажеш: Дано намеря някой благодетелен човек, да ми даде пари на заем. – Пази се от благодетели, които дават пари под лихва. Аз разглеждам въпроса принципално, не се занимавам с вашите малки, търговски сделки. Няма по-лошо нещо от това, да взимаш пари под лихва, или на заем. Не давай нещата си под наем. Сегашните хора се дават под наем: на Бога не вярват, на хората вярват: на Бога не се кланят, на хората се кланят. Няма силни хора в света. Жалко, слабо нещо е човекът. Кажете ми, де са силните хора на миналото, от които светът е треперел? Какво ще стане със сегашните силни хора в бъдеще? Не си въобразявай, че си силен. Докато греши, човек всякога е слаб. Силен, праведен и чист е оня, който не греши. Свет човек е оня, който и при най-големите противоречия живее за благото на ближния си.

Сега вие, които ме слушате, искате да се спасите, да не ви сполети някакво зло. Аз не ви проповядвам спасение; проповядвам ви, как да вършите Божията воля на земята. Аз ви уча, как да изпълнявате волята на живия Господ, в Когото се крие вашата свобода. Той ще ви накара да се чувствате

братя помежду си, да се приготвите за великия живот, който сега иде. Всички сте опитали стария живот, който ви е направил нещастни. Днес търсите път към спасение. В това отношение, сегашният човек прилича на оня алкохолик, който се отказва от пиене, когато остане без пари. Той казва на жена си: Давам честна дума, че няма повече да пия. Моля те, поискай от баща си малко пари, да подобрим положението си. Ще си живеем в мир и любов. И тоя път бащата се излъгва, дава пари, но зетът не издържа, продължава да яде и пие, за нищо не мисли. По цели нощи не се връща в дома си, не мисли за жена си, за децата си. Той е влязъл в пътя на престъплението.

Казвате: Кажи ни нещо велико, нещо философско. Каквото и да ви говоря, мъчно ще ме разберете. Вие имате своя философия, от която не можете да се откажете. Според мене, старата философия е отживяла времето си. От вас зависи в един момент да се освободите от старото и да приемете новото. Днес времето е мъгливо, но от вас зависи да се оправи. – Как ще стане това? – Достатъчно е да повдигнете мисълта си, да се свържете с мисълта на живия Господ, за да изгрее слънцето и да се оправи времето. – Докажи това! – За да ви го докажа, нужни са часове, през което време вие ще измръзнете – вън е студено и мъгливо. Отказвам се да аргументирам нещата. Както и да говоря, все ще има недоволни.

Някои казват, че беседите ми не отговаряли на изискванията на речта, липсвало въведение, първа и втора част и заключение. Ето, хиляди години вече, как хората държат беседи по всички правила, с въведение, съдържание и заключение, но светът още не се е оправил. В живота се извършват действия, които се развиват по всички правила – с въведение, съдържание – първа и втора част, и заключение, но животът на хората не се подобрява. Какъв е смисълът на такъв живот? Някой намислил да обере един богат човек – въведение. Потърсил съучастници и ги намерил – първа част на съдържанието; уговорил се с тях, колко да им плати – втора част на съдържанието. Обирът е извършен, и виновниците са в затвора – заключението. Това действие се описва и напечатва. Всички познават тия беседи, но никой нищо не е придобил от тях. Такива беседи нито съм държал, нито ще държа. Аз оставам далеч от тях. Тая е причината, дето аз проповядвам без въведение, без първа и втора част на съдържанието и без заключение.

И тъй, когато някой иска да чуе една беседа от мене, аз ще го поканя в градината си, да види моите плодове – въведение в беседата. После ще му предложа да опита тия плодове – първата част на съдържанието; след това ще се разговорим върху начина на посаждането им и техните качества – втората част на съдържанието. Най-после той ще пожелае да си посади

същите плодове. Ще му пожелая Бог да бъде с него – заключението. Това е новият начин на проповядване.

Да се откажем от старите пътища! Да обикнем хората като свои братя и да не пожелаваме техните имоти, техните жени и деца. Какво правят сегашните хора? Една мома харесва някой момък и пожелава да се ожени за него. Майката съдейства на дъщерята. Започват да канят момъка, да го гощават с кокошки, с агънца, докато го завъртят. Той неусетно влиза в капана. Това не е женитба. Това не е никакво съдружие. На такива хитрини, именно, се дължат нещастията в света. Така хората са продали своите идеали, своите велики стремежи. Така и до днес още продават любовта. Мъжът и жената не са създадени за удоволствие в света. На тях е предоставена велика работа. Като види момата, момъкът казва: Какво лице! Какви червени устни! – Така е, но това не е истинската мома, тя е направена от кал. Днешните мъже и жени са направени от кал, те трябва да се върнат към времето, когато са били създадени по образ и подобие на Бога. Жена или мома, в прав смисъл на думата, е оная, на която сърцето е пълно с чиста, велика любов. Мъж и жена, в прав смисъл на думата, са ония, които за никакво благо не се продават. Първите човеци се продадоха, за една ябълка. Днес всички хора ядат същата ябълка. Например, когато двама млади се венчават, те черпят гостите си с алкохолно вино. По тоя начин новото не може да дойде. Чашата показва, че младите трябва да цъфтят, както цветята, но виното в чашата трябва да бъде сладко, а не кисело, алкохолно. Ако аз венчавам, ще давам само сладко вино. Алкохолното вино опива хората. Още на втория ден младите се скарват; на третия ден те се примиряват. Така живеят ден след ден, докато най-после се разделят. Майките дават и на децата си да пийнат малко винце, но и те се сбиват. Това са изопачените човешки чувства, с които още осем хиляди години да се живее, нищо няма да се постигне.

Време е вече да се върнем към живия Господ, Който всеки ден ни говори. С Него можем и ние да говорим и да се разбираме. Живият Бог е достъпен за всички. Неговата мисъл осветява ума на всички хора, облагородява сърцата им и повдига техния дух. След всеки разговор с Бога, човек е готов да работи и да се жертва. Дойдеш ли до махалото, напущаш Бога, започваш да философстваш и казваш: Свободен съм да правя, каквото искам. После съзнаваш погрешката си и започваш да се молиш, да се извиняваш за нея. Така постъпват и народите. Обаче, Бог е решил да оправи света. Бентът, който американците построили на реката, не е нищо друго, освен бент, който е задържал кармата, да не се прояви. Днес кармата на цялото човечество е назряла, й водата пробива бента. Днес кармата се проявява чрез болести, страдания, нещастия. Болестите са признак на назрялата карма на цялото човечество. Един американски лекар изследвал, повече от

пет хиляди нервни болести само в Америка. Тия болести се дължат на. покварената човешка кръв. Покварата се дължи на кармичния закон, който действа в света. Човек сам си е причинил своята карма.

Представете си, че живеете в голяма, хигиенична къща, добре осветена от слънцето. В тая къща вие се чувствате здрави, добре разположени. Ако в продължение на няколко години хвърляте боклук, нечиста вода в двора си, всички ще започнете да боледувате. Като не се вглеждате в себе си, търсите причината вън някъде и казвате, че някой ви е направил магия. – Не, вината е във вас. Вие сами си създавате страдания, сами попадате в кармичния закон. Каквото прави човек на физичния свят, това прави и в духовния. Там хората са нахвърляли толкова много боклуци и нечистотии, че и до днес още не могат да се освободят от тях Това са техните нечисти мисли и желания, които им причиняват различни болести и противоречия. Ти не търсиш причината в себе си, но обвиниш някого и казваш: Ще отмъстя на тоя човек, ще го убия! – Който убива другите, сам себе си убива. – Кой е причина за кармата? – Змията. Тя се уви около дървото за познаване на доброто и на злото и изкуси Ева.

Истинската, дълбока причина за грехопадението се крие в сърцата на първите човеци. Човешката карма, като змия, обвива човека и го заставя да греши. Кармата е неразумният човек, който мисли, че е свободен да прави, каквото иска, без да носи някаква отговорност. Мислиш ли, че, ако заколиш едно агне, не носиш отговорност? Какво ще отговориш, ако ти кажа, че агнето е дете на някой архангел? Ще кажеш, че това е глупаво. Кой от двамата е глупавият, не зная. Когато ви заставят да отговаряте за постъпката си, тогава ще разберете, кой говори глупости. Бащата на агнето ще иска отчет за неговия живот. Днес може да премълчава, но един ден ще отговаряте за всичките си постъпки. Бог се застъпва за всяка неправда. Той е Баща на всички – няма по-силен от Него. Ако някой ви напада несправедливо, то, преди да се застъпи вашият баща, Бог ще се застъпи. Бог забавя, но не забравя. Може след хиляди години да се чуе Неговият глас, но ще се чуе. Той е дълготърпелив.

Сегашните хора са слезли дълбоко в материята, отклонили са се от Божествените методи и мислят, че светът ще се оправи чрез насилие. Насилието унищожава хората, но не ги оправя. Насилникът е подобен на чук, или на брадва. Какво допринася чукът? След като е удрял няколко години върху камъните, той се изтъркал и унищожил. Така постъпват и лошите хора. Те сами се унищожават и с това измъчват добрите хора. Че това е така, сами ще го проверите. Идете на гробищата да видите. че всички хора, които са напуснали земята, са чукали камъни и сами се унищожили. Христос дойде на земята да покаже на хората начин, по

който могат да се освободят от своята карма и да влязат в пътя на дихармата.

Какво представя дихармата? Тя е закон на благоденствие, при който човек живее в благоприятни условия, в пълна хармония. Дихармата подразбира живот на безсмъртие. Тя е живот на любовта, на мъдростта, на истината, на правдата и на свободата. Българите наричат дихармата дарба. Много естествено, като почнеш да обичаш, това е дарба. Като мислиш право, това е дарба. Като си истинолюбив и говориш истината, това е дарба. За да придобием една от тия дарби, трябва да пуснем живия Бог в себе си. – Ще си помислим по тоя въпрос.

– Няма защо вие да мислите. Пуснете Бога в себе си, Той да мисли за вас. Ако кракът ти е счупен, ти ли казваш на лекаря, как да го лекува? Лекарят знае работата си, той сам прави, каквото е нужно. И вие, като неразумния болен, казвате, че не ви трябва лекар, т. е. не се нуждаете от Господа. Не говорите истината. Всички се нуждаете от Господа. Той иде да намести счупения ви крак и казва: Ще стоиш мирно! Няма да риташ. Най-малкото помръдване ще размести счупените кости. На оня, който има карма, не се позволява да рита.

„Ако и нечестивите се обърнат към великия Божи закон, греховете им няма да се споменат." – Накъде да се обърнем? – Религиозните ще ви покажат посоката. Ще повдигнете ръцете си нагоре. – Какво означава това?

– Че си намерил главата си. Щом намериш главата си ще намериш ума си; щом намериш ума си, ще намериш сърцето си; щом намериш сърцето си, ще намериш душата си; щом намериш душата си, ще намериш духа си. Ще се качваш и ще слизаш, докато намериш пътя на свободата. Пръстите на ръцете представят добродетелите. Следователно, като вдигне ръцете си нагоре, човек казва: Господи, в името на моите добродетели и добродетелите на моята жена, дай ми сила да работя в Твоята градина. Работи и Ти в нашите градини, да посадиш от Твоите ябълки, круши, череши и др. Да вдигнеш ръцете си нагоре, с допрени пръсти, това значи поляризиране на силите в човешкия организъм. Какво прави отчаяният? Той чупи ръцете си, хваща се за главата си и я стиска. Това не е на място.- Няма защо да чупиш ръцете си и да стискаш главата си. Можеш да стискаш само онова, от което ще получиш нещо. Домакинята стиска вимето на кравата, за да издои млякото й. Обаче, щом си отчаян, вдигни ръцете си нагоре, изправи се, и след 10-16 минути отчаянието ти ще мине. Щом си отчаян, кажи: Господи, извади ме от това състояние на безумие и ме въведи в закона на свободата, за да мисля правилно.

Какво правят повечето хора? Когато са добре, мислят само за ядене и пиене. Те разчитат на капитала, оставен от баща им. – Кой е тоя капитал? – Тяхното тяло. Щом изразходват тоя капитал, започват да страдат. Нямаш право преждевременно да изразходваш своя капитал. Докато си млад, всичко изяждаш и изпиваш. После ставаш една въпросителна и се чудиш, какво да правиш. Иде смъртта и те задига. Така изгубваш всички условия на живота. Започваш да се молиш, отново да дойдеш на земята, но не можеш. Когато душата напуща плътта, това наричат живот на вечно мъчение. Това е състоянието, през което човек минава в ада. Тогава, той казва: Божиите пътища не са прави.–Неизповедими са Божиите пътища, но ти трябва да напуснеш стария живот и да отидеш при Господа да работиш за Него, както Той работи за тебе.

Казано е: „В който ден се обърнем към Господа, ще заживеем в братство и любов." – Така е, но прилагането е мъчно. – Ако си млад кон, всичко е лесно; ако си стар кон, не можеш да научиш нов занаят. „От старо дърво, вретено не се прави." Тая поговорка трябва да се разбере правилно. – Не може ли без вретено? – И без вретено може. Когато убият някого, той прилича на вретено. За жената вретеното е това, което е камшикът за стражаря. Жената навива и развива вретеното, както стражарят вдига и слага камшика си върху гърба на престъпника.

И тъй, вретеното е нужно, докато човек е в закона на необходимостта. Щом влезе в закона на свободата, никакво вретено не му е нужно. Птиците имат ли вретена? Бубата, която сама си прави пашкул, има ли нужда от вретено? Въпреки това, човек пита: Как ще се облечем без вретена? Който живее в закона на свободата, той се нуждае от друго вретено. То е от друг свят и се върти не отляво надясно, но спирално, отдолу нагоре. Долната спирала е най-широка и, колкото по-нагоре отива – към Бога, започва да се стеснява. Това спирално движение наричат закон на еволюция. Кармата е закон на инволюция, т. е. отклоняване от правия път на живота, отбиване от пътя на светлината и слизане в тъмнината. Какво прави момата, когато иска да се хареса на някой момък? Тя се облича с нов костюм, напудри се, червиса се и така излиза вън, да срещне момъка. Ако тоя път не успее, тя облича друг костюм. Защо още първия ден не облече костюма на любовта? Като я види с тоя костюм, той непременно ще я хареса. Нека втория ден облече костюма на истината – синият цвят, и така да се покаже на своя възлюбен. Външно момата може да е черничка, но отвътре да е бяла. Външната красота на човека трябва да отговаря на неговия вътрешен живот. Каквито и да сте, бъдете благодарни. Важно е да сте искрени и чистосърдечни. Благодарете за всички блага, които ви са дадени. Не очаквайте благото да дойде отвън. Купувате си лотариен билет и очаквате да спечелите нещо. Такива билети са и вашите синове и дъщери, на които

очаквате. Де са вашите синове и дъщери? Те се забавляват някъде, а вие очаквате на тях. Вие очаквате и на мъжа си, но и той не мисли за вас. Вложете надеждата и упованието си във вашата душа, която живее в Бога. Там ще намерите своята жена, своя син и своята дъщеря. Само така вашият мъж и вашата жена, вашата дъщеря и вашият син ще водят добър и смислен живот. Приложете правилото на новото учение: Любов към живия Господ, Любов към вашата душа и любов към своя ближен. Това изисква новото учение и новата религия. Те ще разрешат всички философски въпроси. Разрешаването на тия въпроси ще внесе светлина в човешките умове, Влезте в новото училище к направете първия опит. Опитът разрешава въпросите. Като правя опити, аз сам се убеждавам във верността на новото учение. Аз не се убеждавам в това, което Господ може да направи, но в това, което аз мога да направя. Докато аз постъпвам според Божията воля, и Господ е готов да изпълни моето желание. Ако аз изменя отношенията си към Бога, и Той ще се измени към мене. Ние сме отражение на Бога. Затова е казано: „С каквато мярка мериш, с такава ще ти се отмери," Каквито камъни хвърляш, с такива ще ти се отговори. Започнеш ли да критикуваш Господа, положението ти ще се влоши. Не мисли лошо за Господа, защото Той е вътре в тебе и ти казва: Страданията, които имаш, се дължат на лошия ти живот. Ако още ходиш в тоя път, вечно ще страдаш. Откажи се от него и не викай против страданията. Всъщност, Бог вика в тебе.

Днес хората роптаят против бедните, критикуват ги, но не знаят, че сега е тяхното време. Бедните идат в света. Това Бог казва, не казвам аз. Той призовава бедните, слепите, хромите, клосните, да управляват света. Казано е, че децата ще управляват света. Понеже учените и богатите не можаха да управляват света, децата ще го управляват. Те не могат да лъжат. Те изнасят нещата, както са. Сегашните управници си служеха само с дипломация, с маниери. Като ги наблюдават, другите казват: Красиви маниери има тоя човек! Животът не се нуждае от фалшивите маниери на хората. Откажете се от тия маниери и се покажете такива, каквито сте, каквито ви познавам отначало, а не такива, каквито днес ви виждам. Бъдете Божествени човеци.

Какво виждаме днес? Тръгнал някой богаташ, а след него цяла свита: познати, приятели, слуги, по-добре облечени от него – цели генерали. Светът е сит на такива генерали. Казват за някого: Голям човек е той. – – Защо е голям? За друг казват, че е малък. – Защо е малък? – Защото си служи с чужди умове и сърца, а не със своя ум и със своето сърце. – Много неща знае той. Какви истини говори! – Той говори това, което от други е чул, а не това, което сам е придобил и преживял. Ако е за истината, готов съм да я слушам и от децата, и от жабите, и от мухите. Аз съм се

разговарял и с жабите, и с мухите и от тях съм чул умни неща. Дето кацне, мухата говори. Ако кацне на челото, тя ни пита: Мислите ли право? Ако кацне на окото, тя казва: Много са отворени очите ви, затворете ги малко. И ние, за да се освободим от мухата, затваряме очите си. С една дума, мухите казват, че идат при нас, за да ни освободят от нечистотиите и да ни покажат, как трябва да живеем. Тъй щото, когато мухата кацне върху вас, не бързайте да я изгоните или убиете, но запитайте се, какво иска да ви каже тя. Умна е мухата, за. нея може да се говори много, но нямам достатъчно време. Каквото и да ви се случва в живота, мислете за живия Господ, Който е на земята, между нас.

Аз съм дал срок на хората десет години, за да познаят, че Бог е жив и е между тях. Вярвате ли в думите ми, или не, не е важно. След време ще видите, дали имам право, или не. Великият живот е влязъл вече в нас и ще ни измени без нашата воля. Както железарят туря желязото на огъня, за да го пречисти, така и великият живот ще ни прекара през огън, за да ни очисти и кали. Така и фитилът, турен в лампата, гори и дава светлина, без да го питат, желае ли това, или не желае. Питате ме, какво искам, и защо съм дошъл на земята. Искам да запаля изгасналите светлини и да ви накарам да светите или като свещ, или като газена лампа, или като дърва, или като електрична лампа. Това ще стане. По тоя въпрос няма две мнения. Ония, които слизат отгоре, казват: ние ще обърнем земята с главата надолу, но ще изгоним дявола от нея. Втори път той няма да помисли да дойде между вас. Бог пред нищо няма да се спре. Той е избрал нови средства за действие, които не се подчиняват на никакви наредби и закони. Бог няма да остави ново средство, което да не приложи. Всички нови средства ще бъдат приложени и изпитани. Тогава няма да има особени мнения. Всички хора ще мислят еднакво. Всички ще бъдат на един ум. Всички ще спазват правилата: Зле на никого няма да мислят, бедните няма да онеправдават, гладните ще задоволяват, болните ще лекуват, бездомните ще приютяват, на немощния нивата ще изорават. Това изисква новото учение. Всички ще го опитате. То ще ви избави от заблужденията. Казвате: Не е дошло още времето на новото учение. Други казват, че минало неговото време. Според мене, мина времето на злото. Горко на бедните и на богатите, които не се подчиняват на великия живот! Благословени са бедните и богатите, които се подчиняват на великия живот! Не давайте богатството си на свинете, да го изразходват напразно, а вие да станете за посмешище. – Не се живее лесно на тоя свят, искам да туря край на живота си, не ми се живее вече. – И да туриш край на живота си, нищо няма да постигнеш. Това е излишно чесане. Щом те сърби някъде, кажи: Мога да търпя, ще изнеса страданието докрай. Речеш ли да се почешеш, ти си човек със слаба воля. Речеш ли да изгониш или убиеш мухата, ти нямаш търпение. Който пъди мухата от носа, от челото си, от

него човек не може да стане. Кацне мухата на носа ти и казва: Братко, защо не живееш по закона на любовта? Не я пъди, но отговори й: Аз правя опити да прилагам любовта. Кажеш ли така, мухата ще хвръкне. Ако не сте готови да се разговаряте с любов с мухата, тя постоянно ще ви безпокои. Едно казва мухата: Човек трябва да мисли право.

Сега аз ще прекратя беседата си, защото краката ви отдолу ще почнат да протестират. Не е лесно да стоите вън, на студа, час и половина или два часа. Аз съм обещал да лекувам всеки, който се простуди. Понеже служа на новото учение, готов съм да понеса разноските на всеки, който се простуди и заболее.

Вярвайте в своя ум, в своето сърце и в своята душа, за да се освободите от старото заблуждение, наречено карма, или закон на необходимостта. Само така ще влезете в закона на свободата.

Това, което ще остане недовършено от моята беседа, ще ви се даде по друг начин. Ново знание, нова светлина иде. Тя ще оправи пътя ви. Това, което сега ви говоря, е само въведение. После ще дойде съдържанието и заключението. във въведението нещата не са строго систематизирани. Когато дойде Бог, ще ви говори така, както никога в живота си не сте слушали.

Неделни Беседи
07.12.1919 Неделя, София

1919_12_14 Работи на лозето ми
Издание 1946г., София
КНИГА: Да възлюбиш Господа (1914-1920)

РАБОТИ НА ЛОЗЕТО МИ

„Синко, иди днес, работи на лозето ми. – Не ща; но после разкая се и отиде." (Матея 21:28, 29)

Съзнателният живот има две посоки на движение. Те не са произволни, нито необходими. Те не са насилие, но свободна проява на човешката душа.

В прочетената притча Христос говори за двама синове, проява на един и същ баща, на една и съща майка. Думата „проява" е употребена в философски смисъл. На обикновен език казваме: Два сина, родени от един и същ баща и от една и съща майка. Казано е в Писанието, че Бог извади от Адама едно ребро и направи от него жената. Оттук излиза, че първият човек е раждал, но от сърдечната област. Който разбира Божествения език, ще си изтълкува въпроса, както е в действителност, без да се съблазни. Който не разбира тоя език, ще се съблазни и криво ще го изтълкува. Под „жена" сегашният мъж ще каже, че тя е същество, което гледа къща, готви, ражда деца и ги отглежда. Под „мъж" сегашната жена ще каже, че той е същество, създадено да гради къщи, да внася в къщата необходимите блага за подържане на живота, да се грижи за външните работи.

Философията на сегашния живот е съградена върху две основни начала: да донасяш материал за готвене и да готвиш тоя материал. В широк смисъл на думата, всички философи, учени и писатели са готвачи. Разликата между тях е само в това, че едните са добри майстори готвачи, а другите – обикновени, прости готвачи. Всеки готвач, който готви добре, изпълнява волята на господаря си. Който не готви добре, не изпълнява волята на господаря си. Всяка жена, която обещава на мъжа си, че ще сготви добре, а нищо не готви, прилича на втория син, който обещава на баща си, че ще отиде на работа, а не отива. Жена, която отказва на мъжа си да готви, а след това се разкае и сготви добре, е подобна на първия син.

Аз не разглеждам готвенето в обикновен смисъл на думата. Ако вие го разглеждате в тесен, т.е. в буквален смисъл, това значи, да разбирате аритметичните действия, както децата ги разбират. Колко правят 1 + 1? – Две. Колко правят 2 + 2? – Четири. Колко ще получите като съберете 4 + 1? – Пет. Числото две е резултат, а резултатът в семейството е синът. Обаче, числото две означава още майката, жената. Значи, синът се замества с

майката. Когато Бог поставил жената в рая, тя Му казала: Господи, аз няма да изпълня Твоята воля. Имам свои разбирания и ще живея, както намирам за добре. Ще изучавам нова философия, а не тая, която Ти си въвел. Тоя разговор между Бога и жената не е станал в рая. Той напомня разговора на бащата с първия син, който първо се отказал да изпълни волята на баща си. Той се отказал да отиде на лозето му, но после се разкаял и отишъл да работи. Разкаянието е резултат на големите страдания, през които той минал. Съзнанието му се пробудило, и той казал: Ще отида да изпълня волята на своя баща. Когато се казва, че жената ще спаси света, разбираме първата жена, която отказа да изпълни волята на баща си. Когато говорим за първия син, разбираме проява на любовта във всичките ѝ форми.

Казано е: „Любовта ражда живота." Значи, животът не може да се прояви, нито може да се разбере без дълбоко проникване в любовта. Под „любов" не разбирам вашите чувствания, които са само резултат на любовта. Не се лъжете от приятните чувства. Ако едно чувство в началото е било приятно, на края става неприятно. Закон е: Всяко нещо, което започва добре, свършва зле. Това може да се докаже статистически. Колко на сто от младите моми и момци, които влизат в живота с радост и надежда, като остареят, свършват живота си със същата радост и надежда? Де остана техният идеализъм? Започват живота си като идеалисти, в средната си възраст стават материалисти, а накрая на живота се разочароват във всичко и казват, че животът няма смисъл. Повечето хора започват живота си добре; обещават, че ще отидат на нивата да работят, а после се отказват – свършват зле. Така свършват всички, които живеят само на физичния, т. е. на материалния свят. Дай в ръцете на такъв човек 10-15 хиляди лева и виж, какво ще направи. Той ще почне да търка ръцете си, както Пилат изми своите, за да се освободи от всякаква отговорност. Като търка ръцете си, той казва: Аз съм свободен от всякаква отговорност. Ако направя някакво престъпление, не отговарям. Вие възлагате надежда на тоя човек, дано свърши някаква работа, но той не я оправдава.

Днес мъжът и жената търкат ръцете си една в друга, но какво излиза от това търкане? И двамата изяждат капитала си. Това не става по закона на необходимостта, но така искат те. Всичко зависи от добрата воля на човека. Искаш да си добър, ставаш добър; искаш да си лош, ставаш лош. – Защо? – Защото и в доброто, и в злото се крият известни блага. Например, заколиш едно агънце, опечеш го – вършиш престъпление. Седнеш да ядеш агънцето, изпитваш доволство и приятност. Ако се откажеш да го заколиш, в първо време страдаш, но после си доволен, че не си извършил престъпление. Ако заколиш теленцето си, ще благуваш най-много една седмица, докато изядеш месото му. Ако го отгледаш, то ще стане голяма

крава, от която ще пиеш мляко, ще биеш масло, а понякога ще си правиш и сирене. Кой от двамата печели повече? Първият мисли, че без месо не може, но като яде месо, ще се натъкне на такива страдания, каквито никога не е помислял. Какво чувство изпитвате към приятеля си, който ви казва обидни думи? – От ден на ден вие ставате все по-хладен, по-чужд към него, докато най-после съвсем се отчуждавате и разделяте. – Каква пакост ви е причинил той? – Заклал е вашето теленце. Христос изнася притчата за двамата синове, за да представи двете категории хора: духовенството, които обещаха, че ще изпълнят волята Божия, но не я изпълниха; втората категория са бедните, хромите и клосните, които не обещаха да изпълнят волята Божия, но я изпълниха. На духовенството бяха дадени законът и заповедта, но те не ги изпълниха. Каквото е било духовенството преди две хиляди години, такова е и днес. Каквито са били бедните преди две хиляди години, такива са и днес. Ако времето носи живи, съзнателни условия, които хората използуват, то дава своето, т. е. то изменя хората.

Иначе, времето не изменя хората. И сегашните християни не са използували времето от идването на Христа до днес Те не се различават много от светските хора. Съботен ден, като свършат работата си, светските хора отварят вестниците и преглеждат, какво се дава в театъра, или в операта, кой добър певец и музикант е дошъл, да отидат да послушат музика, да прекарат времето си по-приятно. Религиозните хора търсят по вестниците, де ще се държат духовни сказки или проповеди да послушат нещо. Те мислят, че прекарват времето си по-разумно от светските, които, покрай театри и концерти, мислят за ядене и пиене. Те казват: Чухме поне една сериозна проповед.

Казвам: Не е само до слушане на проповеди и беседи – прилагане е нужно. Всяко нещо подлежи на развитие. Както слухът, зрението, обонянието трябва да се развиват, така и духовният живот на човека трябва да се развива. Първо ще слушаш, после ще прилагаш. Едното без другото не може. Какво е придобил и научил човек, ако на старини зрението, слухът и обонянието му започват да отслабват или напълно се изгубят? Ще кажете, че в реда на нещата е старият човек да изгуби и зрението, и слухът, и обонянието си. Това не е вярно. Ще кажете, че външните обстоятелства налагат едно или друго положение. И това твърдение не е вярно. Дават на някого известна сума, за да се съгласи на нещо, което не е в реда на Божиите закони. Ако сумата е малка, той отказва да свърши работата – не се подкупва. Увеличават сумата, докато най-после той отстъпи. Близките му го оправдават, че не могъл да издържи под напора на парите. Каква сила представят парите в себе си? Не се оправдавайте със силата на парите. Това е криво учение. Парите не са сила. Желанието на човека към забогатяване е силно, но не и парите. Отиваш в една църква, дето започват

да те убеждават, че само тук е спасението. Те казват: Ако останеш между нас, ще бъдеш спасен. И това е криво твърдение. Църквата, като външен образ, не спасява хората. Само оня може да упътва, който върви в Божествения път. Не върви ли в тоя път, колкото и да говори на хората, колкото и да се моли на Бога, нищо не може да направи. Колко души има между вас, които познават пътя към Бога? Казвате: Ти нали ни говориш за Бога? Нали ни сочиш пътя към Него? Така е, аз говоря, вие ме слушате, но ако няма единство между нас, нито аз мога да ви упътя, нито вие можете да ме следвате.

В Германия имало един знаменит проповедник. С красноречието си той увличал стотици хора на своите проповеди. Една млада, красива мома се влюбила в него и започнала да посещава проповедите му редовно. Винаги сядала на първо място и с жив интерес следяла всяка дума. Дълбоко в себе си, тя си мислела: Ето един човек, за когото мога да се оженя. С него ще живея добре. Проповедникът, като виждал предаността на младата мома към неговите проповеди, често си казвал: Ето, вкарах една овчица в тоя път. Най-после се оженили, но какво излязло? Двата сина не изпълняват Божията воля. Единият обещава, но не изпълнява. Другият не обещава, а изпълнява. Като се оженили, работата излязла другояче. Тя казала на своя възлюбен: Дотегна ми да слушам твоите проповеди. Разбрах вече едната страна на живота, искам да разбера другата. Започнали да четат вестници, да видят, де се дава концерт, бал, или някаква забава.

Сега и аз ви питам: Като ме слушате, като посещавате беседите, какво мислите? Каква е скритата ви мисъл? Ако съм богат, ще ме обикалят бедни, ще се оплакват, дано оставя на тоя една сума, на оня друга сума, да ги осигуря. Знаете ли, какво прави богатият, като умира? Той завещава богатството си на тоя, на оня, докато раздаде всичко. Това не е изпълняване на Божията воля. Това пречи на хората да разберат живота правилно. Ако и аз съм заинтересован от някои от вас, като учени, богати, влиятелни, че ще можете на съдействате на моята работа, също съм на крив път. Ако всички ние, като музиканти на един велик оркестър, се събираме заедно, първо да свирим с любов, а после да делим печалбите си братски, можем да свършим една работа. Няма ли единство и хармония между нашите мисли, чувства и действия, нищо не можем да постигнем. Ако аз не ви ценя и отделям трите части от печалбата за себе си, а едната част за вас, законът на пропорцията и отношението между членовете на уравнението не са спазени. Щом законите и отношенията между величините не са спазени, работите всякога пропадат. Бог създаде света от две еднакво интензивни сили, действащи в противоположни посоки.

В притчата за двамата синове, Христос не осъжда единия, който не

изпълнил волята на баща си, но запитва слушателите си, кой от двамата изпълнил волята на баща си. Защо не я изпълнил първият? Когато човек изпълнява Божията воля, той прави това за себе си, а не за Бога. Да живееш добре, това е за самия тебе, а не за другите. Това не значи, че търсиш начин за спасяване, но да работиш разумно и от твоята работа да се ползуват близките ти. Да живееш добре не от егоистична гледна точка, но за равновесие в живота. Добрият живот уравновесява силите в природата. Засегне ли се равновесието в малкия човешки свят, ще се засегне равновесието и във външния свят. Казват: Да запалим къщата на еди-кого си. – Знаете ли, че ако се запали неговата къща, ще се запалят къщите и на някои от вашите близки?

Христос пита учениците си: Кой изпълни Божията воля? Който се отказа, или който обеща да я изпълни? Ако вие сте от тия, които се отказвате, а изпълнявате Божията воля, аз ви похвалявам. Ако сте от тия, които обещавате да изпълните Божията воля, а после се отказвате, вие губите условията за вашето повдигане. Новото учение внася нов подтик в хората да разбират нещата правилно, да се стремят към съзнателен живот. Причините за нещастията и падението на хората се крият в микроскопични поводи. Причината за греха е малка, но последствията му са големи. Едно неразумно желание към известна форма, или към даден плод създава големи страдания. Ако пожелаеш да имаш къща като тая на своя ближен, ти вече си сгрешил. Видиш една красива жена, погледнеш към нея, веднага се заразиш.

Сега аз говоря за жената принципално, а не както вие я разбирате. Според мене, мъжът и жената отделно не съществуват. – Защо? – Защото мъжът и жената, както днес се проявяват, са търговски фирми, които много пъти са пропадали. За коя от тия фирми да говоря? – Аз, Иван, съм честен човек. – Честен си, но досега си пропадал най-малко сто пъти. Надявам се, че ти, Иван, сегашната фирма, ще приемеш новото учение и ще живееш по нов начин. Няма защо да се докачате. Ако не сте разрешили някоя задача, ще си признаете, без да се самоосъждате. Запитайте се, изпълнили ли сте всички добри подтици, които се явяват в душата ви. Извършили ли сте всички добри дела, които е трябвало да направите? Вижте, колко е готов човек да отговори на оня, който го обидил! Ще тръгне от къща в къща да говори по негов адрес. В няколко часа ще напълни града с лоши думи за него. Следователно, ако искаш бързо да се рекламираш, кажи няколко обидни думи на своя ближък. Какво печелите, като препоръчате тоя човек пред другите хора? Ще кажете, че всички трябва да го познават като нечестен човек. Кой човек е честен? За да намерим истински честен човек, трябва, като Диогена, да запалим свещ и да тръгнем да го търсим по целия свят. Аз взимам думата „честен“ в широк смисъл, както се разглежда в

Божествения свят. От човешко гледище, лесно се намират честни хора, но не и от Божествено гледище. Ето защо, нашата работа е да решим отново всички задачи. Ония, които са криво решени, ще ги поправим; ония, които още не са решени, ще ги решим по нов начин. Това зависи от нас, от нашето добро желание.

Казвате: Ако условията ни са благоприятни, ще решим всички задачи и ще се развиваме правилно. Идат благоприятни условия за цялото човечество. Това са големите страдания, през които ще минат всички хора, всички народи. На ония, които са трупали милиони, косите им ще настръхнат от ужас, когато банките, една след друга, започнат да пропадат. Ония, които са градили къщи и трупали имоти, ще се видят в чудо, когато всичко изгубят и се намерят на пътя. Ония, които са имали стопанство и отглеждали добитък, кокошки, патици, горчиво ще съжаляват, когато мор дойде върху добитъка и птиците им и останат с празни обори и кокошарници. Това е положението, което очаква всички ония, които са вървели по пътя на втория син. – Кажи ни поне една утешителна дума. – Ще ви кажа утешителни думи, но само тогава, когато изпълните Божията воля.

Често ви говоря за знанието, като необходимост за човешката душа. Аз нямам пред вид онова знание, което е причина за много престъпления. Съзнателно, или несъзнателно, много писатели, проповедници, философи заблуждават хората. Те всички минават за учени. Какво знание е това, което заблуждава хората? Ние говорим за истинското, положителното знание, което внася светлина в човешките умове. Някои казват, че лъжата струва пари. – Това е въпрос. Всъщност, казано е, че краката на лъжата са къси. Ако вземеш пари за лъжата, няма да мине много време, ще те уловят и ще платиш скъпо. Повечето хора много обещават, малко изпълняват. И това е особен вид лъжа. Човек трябва да бъде искрен към себе си, да не карикатури истината. Малцина са ония, които са дали обещание да отидат на нивата и са изпълнили обещанието си. Който не работи на нивата, той попада в закона на кармата и страда. Който работи, той има какво да яде, затова е щастлив. Използвайте малкото време, което ви остава. Не ви заплашвам, но повтарям: Решете още сега да заживеете нов живот, защото малко време ви остава. Това не значи да тръгнете по църквите, да четете Библията и Евангелието, да палите кандила и свещи. Бог не се лъже. Той е сит на човешки обещания. Адът е павиран с човешки обещания. Важно е, кой ще изпълни Божията воля.

Казано е в Писанието: „Когато слънцето потъмнее, луната престане да свети и звездите почнат да падат една след друга, тогава ще се яви знамението на Сина Човечески, Който ще прати ангели на земята да

съберат Неговите избраници" – Какво ли означава това събиране? Дано не дойде скоро това време! – Няма време за отлагане. Всеки трябва да направи завещанието си. Ако го направи навреме, ще подобри живота си. Мисли ли, че има още време, горко ще пати. Кога ще дойде часът ви, и ангелите не знаят. – Кои ангели не знаят? – Падналите. И синовете човечески не знаят. – За кои синове се говори? – За облечените в плът. Ангелите, които са при Бога, всичко знаят. Навсякъде по света има ангели и синове човечески, които нищо не знаят. От Америка се чува гласа на един учен, който казва, че на 17 декември ще се свърши светът. Дойдоха при мене две студентки да ме питат, какво е мнението ми за това предсказване. Питам ги: Вие готови ли сте за оня свят? – Как ще се познае свършването на света? – Бог ще слезе на земята и ще Го посрещнат тържествено със салюти. Свършването на света ще бъде велико събитие. Реките ще придойдат и ще излязат от коритата си. Земята ще се разтърси и ще се зарадва на Господа. Вулканите ще изригнат и със силен гръм ще поздравят Господа. Интересно е да се следи, колко салюти и поздрави ще се отправят към Господа. Земята, като млада мома, ще заиграе пред Него.

Христос запитва днес всички хора: „Кой от двамата синове е изпълнил Божията воля?" Ще кажете, че оня, който първо се е отказал, а после се разкаял, той е изпълнил Божията воля. Последният момент спасява положението. В тоя смисъл, много добрини и едно добро са равносилни. Важно е, какво си направил последният момент. Може да си направил много злини, но в последния момент на живота си да си направил едно добро – то спасява живота ти. Последното добро заличава всичките ти злини и от разумния свят започват да гледат на тебе като на свой брат. С това не ви утешавам, но казвам: Съблечете старите си дрехи и облечете белите, празничните си дрехи. Нали много от вас сте ясновидци, кажете, какво ще стане на 17 декември. Ако питате мене, аз ще ви кажа, че на 17 много хора ще излязат от гробовете си и ще възкръснат. Какво е казал американецът, това е негова работа. Аз не отговарям за него. Ако пророчеството му се сбъдне, той ще мине за истински пророк. Ако не се сбъдне, ще изгуби доверието на хората. И да не се сбъдне пророчеството му, той е накарал хиляди хора да се замислят. На мнозина сърцата се свиват от страх, боят се да не правят погрешки. Колкото е голяма възможността да се сбъдне пророчеството му, толкова е голяма вероятността и да не се сбъдне. Ако сега ви подложа на глад, всички ще гласувате да се отложи това нещо. – Защо не искате да гладувате? – Защото не сте приключили сметките си. Какво страшно има в смъртта? Каквото и да правите, колкото и да отлагате, все ще дойде едно число 17. Дали единично, или колективно ще заминете за оня свят, не е важно. Иде денят, когато ангелите ще кажат: Стига вече! Време е да се върнеш при баща си. Тук ще минава регулация, и къщата ти ще се развали. Като знаете това,

съветвам ви да се освободите от всякаква омраза, от всякакво съмнение и подозрение. „Някой си человек имаше двама синове.” Синът, който обеща да извърши Божията воля, е мъжът, човекът, когото Бог пръв създаде. Другият син, който отказа да изпълни Божията воля, но после се разкая и я изпълни, е жената. Двамата синове, т. е. мъжът и жената са ония близки души, които живеят заедно в човека. Някога човек обещава да направи едно добро, но го отлага. Вечерта, като съзнае погрешката си, разкае се и изпълни решението си. Така човек расте и се развива. Умът обещава и не изпълнява, а сърцето се отказва да изпълни волята на Бога, но после се разкайва и изпълнява. Има интелигентни хора, които много обещават, но нищо не изпълняват. От тях нищо не излиза. Хората на сърцето, които минават за наивни, глупави, първо се отричат, но после изпълняват волята на Баща си. Затова казвам, че бъдещата култура е на сърцето. Не ще оживее това, което с в нашия ум; ще оживее това, което е в нашето сърце. Следователно, предчувствията на сърцето са по-верни, отколкото мислите на ума. Понеже бъдещата култура е на сърцето, затова Христос ни обръща внимание да обработваме сърцето си.

Бих желал в бъдеще всички общества и народи да образуват дружества, да отварят училища за работа върху сърцето. Това да не бъде само проект, но да стане действителност. Какво правят сегашните хора? Образуват едно дружество, съставят устав; представят го в министерството на одобряване; след това викат свещеник за водосвет, избират комисия, която да поеме работата и, докато започне функцията си, то свършва своя живот. Новото дружество няма нужда от никакво зарегистриране, от никакъв водосвет. Решете и приложете решението си. Зарегистрирането му ще дойде свише. Старите дружества ще си вървят по стария път, а новите, които сега се създават, ще се развиват по нов план. Питате ме, можете ли да влизате в дружества. Човек е сам дружество. Ще се запише член на своето дружество. – Да се женим ли? – Ако живеете по законите на Бога, няма защо да се жените. Ако сте вън от Неговите закони, женете се, колкото пъти искате.

Какво означава женитбата? Питам: Кой венча първите хора? Кой осветява живота на птичките? Кой ги венчава? Всяко добро дело се осветява и санкционира от Бога. Днес, като извърши човек престъпление, хваща го полицията и го туря в затвор. После го съдят, държат протоколи и, когато произнесат присъдата, осъждат го на 10-15 годишен затвор. Тук остава, докато минат определените години. Когато човек направи едно добро, никой не знае, никаква санкция не се издава. – Как ще се оправи светът? – Като обърнете нещата. Когато някой направи едно добро, санкционирайте го; когато направи престъпление, не издавайте никаква санкция за него. Когато в някое семейство едно от децата е много лошо, майката носи

ризката му в черква, да му чете свещеникът. Според мене, майката трябва да занесе ризката на доброто си дете, на него да чете свещеникът. Идеите трябва да се преобразят. Бог е решил да ликвидира със старите и изопачени идеи на човечеството. Как мислите, право ли е това, което ви говоря? Верни ли са думите ми? Ще кажете, че са верни. Аз казвам, че моите думи са верни 50%, а когато се приложат и дадат резултат, ще бъдат верни сто на сто. Процентът на вярващите в България е малък. Ако двама души на стоте вярват, 98% не вярват.

Мойсей отиде при Фараона и му каза, че Йеова го праща при него. Наивен беше Мойсей, като мислеше, че Фараона ще го разбере и повярва. Той му отговори: Не познавам Йеова. Мойсей трябваше дълго време да убеждава Фараона, да прави чудеса, докато най-после Фараон се принуди да освободи евреите. След последното чудо, Фараона каза: Да си вървят тия хора! Дето искат, там да отидат, там да принасят своите жертви. Всеки, който иде в света, трябва да бъде като Мойсея. – Чудеса ли трябва да прави? – Чудеса и знамения се правят за безверниците, а вярващите не се нуждаят от никакви доказателства. Какво ще бъде знамението за твърдоглавия Фараон, за да пусне евреите да излязат от Египет? Земята ще заиграе, както никога не е играла. Реките ще излязат от коритата си, и вулканите ще изригнат с всичката си сила и мощ. – Де ще станат тия знамения? – В човешките общества. Те ще ви разтърсят така, че всичко старо ще изчезне.

Спомнете си всички, какво ви е говорил вашият Баща и какво сте изпълнили от всичко, каквото ви е говорил. Кажете си: От днес туряме край на стария живот, заличаваме всички стари сметки, всички взимания – давания. От когото имам да взимам, нищо не искам; на когото имам да давам, нищо не давам. С търговията е свършено вече. – Може ли да се живее без търговия? – Ще дойде новата търговия: ще продаваш с любов и ще купуваш с любов. – Не искаме да купуваме и продаваме с любов. – Който иска да се занимава с пари, свободен е; любовта е за ония, които са ликвидирали със старото. Това не значи, като се върнете по домовете си, да започнете да се карате, мъжът да не иска да знае за жена си, и жената – за мъжа си, да кажете, че не се познавате вече. Всъщност, те досега не са се познавали, а трябва да се познаят. Кой мъж е познал жена си и коя жена е познала мъжа си? Те отсега нататък трябва да се познаят и да си подадат ръка за взаимна работа. Кажете на вашите синове и дъщери, че ги познавате вече.

„Това е живот вечен, да позная Тебе Единнаго, Истиннаго Бога.” Сегашните хора се страхуват да не ги позная. Двете студентки, които дойдоха да ме питат за верността на предсказанието, дадено от

американеца, също се бояха да не ги позная. Но аз отговорих на зададения от тях въпрос, без да се впущам в друг разговор. Казах им, че досега хората са били гъсеници, на 17 число ще умрат за тоя живот и пак на 17 ще се превърнат в пеперуди, т. е. ще възкръснат. Те искаха да им кажа нещо за бъдещето. Казах им; Понеже старият свят ще се свърши, няма какво да ви говоря за него. Всичко, което ви интересува, има отношение към стария живот. За него всичко е писано, вие знаете това. Следователно, мога да ви кажа нещо за новото, което иде сега. Казах им, че в света ще станат големи промени. Всичко, което става, е за добро. Хората не разбират доброто, което иде, и го тълкуват криво. Те ще се преобразят, но и светът ще се преобрази. Ще станат промени и на физичния свят: земетресения, бури и др. – Кога ще стане това? – В бъдеще.

„Това е живот вечен, да познаем Бога." И ние трябва да се познаем. Да знаем, че всички страдаме, че всички се мъчим, че всички имаме неразрешени задачи. Мнозина си дават вид, че работите им са уредени, а всъщност не е така. В това отношение, те приличат на ония ученици, които казват, че знаят уроците си, а като ги вдигне учителят, търсят помощта на другарите си. Някои ученици написват по-трудните формули на ръката си. Като ги вдигне учителят, те разказват урока си, а от време навреме поглеждат написаното на ръката, както хиромантът чете бъдещето на човека по ръката. Ако учителят не е прозорлив, пише добра бележка на ученика. Ако е прозорлив, казва: Дай ръката си! Погледне написаното и казва: Много си умен.

Сега и Христос, като дойде на земята, ще погледне написаното на ръката на всеки мъж и на всяка жена. Едновремешният учител, като влизаше в клас, преглеждаше ръцете на учениците, ноктите им, да види, дали са чисти. Ако намираше нещо нечисто, взимаше тънка пръчица и удряше по ръцете. Като влезе Христос между учениците си, няма да се спре само върху външната нечистота, но ще погледне линиите на едната и на другата ръка и ще каже: Много добре са написани. Христос не си служи с пръчица, или с фаланга, както старите учители. Едно време учените бяха способни, затова ги удряха по краката. Сега фалангата не се практикува в училищата, но в домовете. Някога мъжът я прилага, някога жената. Фаланги има в човешките умове и сърца, а те трябва да се махнат. Желая ви да изпълнявате Божията воля. Всички имате възможност за това. Няма сила, която може да ви препятства в изпълняване на Божията воля. Както Бог е всесилен и свободен да прави добро, така и вие сте, ако не всесилни, поне силни и свободни да Го подражавате в правене на добро. Понеже не сте богове, не сте всесилни, но имате сила да се проявите в доброто. – Кога е слаб човек? – Когато се отдалечава от Бога. А той се отдалечава от Бога, когато престане да изпълнява Неговата воля. Стар, слаб и сляп си, когато

се отдалечаваш от Бога. – Какво прави крадецът като влиза в дома на богатия? – Той връзва очите му да не вижда, запушва устата му да не вика, запушва ушите му да не чува. Така постъпва и дяволът.

Мнозина идат да слушат беседите ми, но се страхуват да не ги видят външните хора, да не знаят, че ме посещават. Защо се страхуват? Ако има човек в България, който говори истината, който изнася нещата, както са в целокупния живот и в разумната природа, това съм аз. От какво се страхувате тогава? Как ще постъпят българите с мене, какво отношение ще вземат към идеите, които проповядвам, за мене е безразлично. Важно е, че хората са малодушни, не се решават да приемат новото учение. Отдето и да е, обаче, от водата, от въздуха или от светлината, те трябва да приемат това учение. Аз не искам хората да тръгнат след мене, както момите, които се влюбват в един момък. Влюбили се 400 моми в един момък, и всички тръгнали след него, всяка мома искала да го срещне, да си поговори с него. Това би било най-голямото нещастие за мене. Това не са последователи. Истински последовател е оня, който с цялото си същество приема учението и го прилага. Не е нужно да се възхищавате от моите беседи, нито от мене. Важно е да приемете учението, да го приложите и да решите задачите си. Аз още не съм видял вашите решени задачи. Никой от вас не е решил задачата на любовта. Тая задача не е решена даже и по отношение на близките ви. Ако днес дойде Христос между вас, на всички би писал двойка върху задачата на любовта. Аз ще Го поканя някой ден да ви изпита. Сега вие се намирате в положението на двамата синове.

Като се върнете по домовете си, влезте в скришната си стаичка, т. е. вашата душа, и с едри букви си напишете: Всичко, което е добро, мога да приема. Всичко, което е добро, мога да приложа. Когато искам да направя някакво добро, няма сила, която може да ми противодейства. Всичко мога да направя чрез живия Господ на Любовта, Който е създал всичко в света.

Това е моят поздрав за 17 декември. Като дойде Христос, и вие да Го поздравите така. Когато гърмежите започнат да се чуват, когато земята започне да играе под краката ви, кажете си горните мисли и не се страхувайте. Нека тия мисли останат във вас за всички случаи в живота ви. Пазете се от отрицателни мисли. Откажете се от всички стари майки и бащи, учители и свещеници в себе си. На стария свят. с който досега сте били свързани, кажете: Сбогом, нямам вече нищо общо с тебе! На всички свещеници, учители, майки и бащи, синове и дъщери, които искат да служат на новото и да прилагат новите правила, Христос казва: Добре дошли при мене! Аз ще ви сложа богата трапеза. Това всички ще проверите. – Кога ще бъде това? – Все ще бъде на 17 число, но на кое, не е важно.

Бъдете смели и решителни, че като се върнете по домовете си, да кажете: От днес изхвърлям всичко старо от сърцето си. Кажете ли веднъж така, първо вие трябва да повярвате на думите и на решението си. Иначе, ще приличате на оная стара жена, която имала една могилка пред прозореца си; тя пречела на слънцето да огрява стаята й. Една вечер, като си лягала, тя се помолила на Господа да махне могилката пред прозореца й. Сутринта, като станала, погледнала към прозореца и видяла, че могилата е на същото място. Тогава тя си казала: Точно така си мислех. Тя се помолила, но сама не вярвала на молитвата си. Щом не вярва на молитвата, по-добре щеше да бъде да построи къщичката си над могилката, че да не я засенчва слънцето.

Сега Христос иде на земята и казва: Една стъпка по-горе! Вие трябва да вземете една стъпка по-нагоре, т. е. към небето. Какво разбирате под „небе"? Да отидеш на небето, това значи, да излезеш от състоянието на гъстата материя, в която се намираш. Сега цялата земя минава през голямо преобразование, атомите се преустройват. Това ще продължи, докато силите на земята се уравновесят. Земята ще мине през големи сътресения. Има начини за познаване, в коя област на земята ще станат най-големите сътресения. Това на вас не може да се каже, защото ще се уплашите. Когато българите били под турско робство, някои от страх се криели по планините и викали: Бягайте, че турците ни гонят. Някои, поемели, решили да се върнат по домовете си и, каква била изненадата им, когато не видяли нито един турчин по пътя. Страхът ги карал да бягат.

Помнете: Дошъл е краят на старото. Не може вече да се живее по стар начин. Който иска да бъде щастлив, трябва да се откаже от старото. Вижте, какво е политическото положение на народите! Цяла Европа е настръхнала, готова е да избухне. Само една искра е нужна, за да избухне цял ножар. Целият свят се бълника и лъкатуши. Не се плашете. В тия трудни времена ще познаем Бога, ще разберем, че Той е велика, разумна сила, която превръща всичко на добро. Само така хората ще разберат, че съществува жив математичен закон, в изчисленията на който нищо не е пропуснато. Бъдете тихи и спокойни и знайте, че времето, в което сега живеем, е най-добре. Може да има фаланги, може земята да играе под краката ви, гърмежи от топове да тресат въздуха, това нищо не значи. Всичко, което става, е в реда на нещата, няма защо да се плашите. Като мине 17 декември, ще кажете: Излъга ни тоя американец! Създаде ни само излишни тревоги. Според мене, добре е направил той, стресна малко хората, накара ги да се замислят. Като мислите, все ще се откажете от нещо старо в себе си.

Какво означава числото 17? То е съставено от единица и седморка. Двете числа заедно дават осморка 1+7 = 8 – число на безконечността. Числото 17 ще дойде като Халеевата комета. Американецът казва, че няколко планети се събрали на едно място. Аз продължавам по-нататък. Тия планети се събрали на конгрес, да решават, какво ще стане с земята. Казват, че на слънцето ще се яви такова голямо петно, което и с просто око ще се вижда. Това петно ще създаде голяма магнетична вълна, която ще разтърси земята. Тая вълна иде за добро, зависи под какъв ъгъл ще удари земята. Ако ударът падне под прав ъгъл, земята ще отскочи, без да се засегне. Ако ударът падне под наклон, под остър ъгъл, земята ще се засегне малко. Това ще бъде масаж за нея, без да й причини някаква катастрофа. Ударът на магнетичната вълна ще се предаде на цялата земя. Той ще се почувства навсякъде като нов подтик. Тая вълна е жива, интелигентна, тя ще промени живота на хората.

Желая ви да възприемете тая вълна и да разберете нейния велик смисъл. Запазете разположението, което имате тая вечер, и си кажете: Разбирам, какво искат да кажат планетите Сатурн, Марс и Венера. Бъдете в размишление. Мислете за слънцето и за всички планети, които влизат в слънчевата система. Да изпаднете в дълбоко размишление, това значи, да получите Божието благословение.

Вървете без страх и без тъмнина, с обич и със светлина! *Любовта изпъжда навън всякакъв страх.* Знайте че няма да стане нищо лошо. Всичко ще бъде за добро.

14.12.1919г. Неделя, София

1919_12_21 Денят на доброто
неделна беседа

ДЕНЯТ НА ДОБРОТО

"За то е позволено да прави някой добро в съботен ден." (Матей 12:12)

Съботата е спорен ден или свещен ден. Спорните неща, са скъпите неща в живота. Целият спор в света се дължи на скъпите, хубавите неща. Много спорове ще има и за хубави моми, много глави ще бъдат разбити за тях. Защо? - Защото са хубави, стройни, а за грозните моми не става и въпрос. Съботата е красива мома, аз я наричам ден на Любовта. И действително, този ден, който трябваше да бъде благословен за човечеството, сега става спънка за него. Онези, които искат да признаят съботата, не искат да я празнуват, си имат по една събота. Всеки човек си има в живота по една събота, а тя е денят на почивката, на яденето, на пиенето, денят, когато човек се облича добре.

Какво е разбирал Христос под думите: "Затова е позволено да прави човек добро в съботен ден?" На кой човек е позволено? - На онзи човек, който стои по-горе от овцата, разумният човек. Хората не могат да разберат смисъла на съботата. Това е денят в който да знаеш, как да промениш настроението на ума, на сърцето си, да промениш настроението на душата си и на духа си. Съвременните православни, католици и евангелисти празнуват неделята, а съботяните и евреите празнуват строго съботата. Евангелистите нищо не правят в неделя, а съботяните в събота както и евреите. Евреинът счита за грях даже да си намаже обувките, да си накладе огъня или да направи някоя друга работа, но когато дойде да вземе някому лихва 10, 15 или 20%, не счита това за престъпление. Това е разбиране буквата на съботата, т.е. има събота на буквата. Казано е в Писанието: "Буквата умъртвява, а Духът оживотворява." Под думата "буква" всякога се разбира ограничение. Например, когато някой момък се жени, той казва на момата: "Аз ще те оставя да празнуваш съботата, т.е. в дома ми ще бъдеш свободна. Аз ще те любя, ще те обичам." Но щом се ожени, той слага другата събота и казва: "Това не е като във вас." Започва тя да работи в кухнята и оттам никъде другаде не може да излезе, не се позволява никаква събота. Съвременните религиозни разбирания внасят същите идеи в човешките умове, с които се ограничават и сега спорят, дали съботата да празнуват или неделята. Не спорят, дали трябва да се обичат, а - дали да празнуват съботата или неделята. Турците празнуват петъка, а българите имат три дни: вторник, петък и неделя, а понякога празнуват и половината от съботата. Защо българите празнуват вторника, петъка като дни, в които не се работи, а после и неделята? Защото така е писано в

техния обичаен закон. Христос определя съботата като ден, в който е позволено човек да прави добро. Как е възможно човек да прави през другите дни добро, когато той е зает с другите си работи? Понеже седмият ден е на Господа, казва се, че е позволено някому да прави добро в съботен ден. Не мислете, че празнуването на съботата става като някакъв механически процес, чрез който ще станете по-добри. Аз наричам съботата ден за наука, в който човек трябва да работи и гради. През шестте дни човек ще се мъчи и труди, а през седмия ден ще работи. В първия ден ще се мъчи, във втория ще се труди, а в седмия ден ще работи. Работата е най-възвишеното, най-благородното, най-великото нещо в света. Тя е най-великата наука на бъдещето. Затова е позволено да прави някой добро в съботен ден. "Не само че не е забранено, но е позволено", казва Христос. А в оригинал означава, че човек трябва да прекара съботата само в добро. Сега да определя, какво означава думата "добро". Думата "добро" определя качествата на всички наши действия, то е плодът, а Христос казва: "По плодовете ще се познаят." Не може да има добро в човешкия живот, ако няма плод. Следователно, добродетелта не е нещо отвлечено, а реално, това е есенцията на човешкия живот. Смисълът на човешкия живот е добро. Правдата, Истината, Мъдростта, Любовта са силите, които работят за доброто, за да се реализира то в човешкия живот. Както плодовете определят качествата на дървото, така и доброто определя качеството на човека. За да обичаме плодните дървета, ние се ръководим от качеството на техните плодове. Онази ябълка, която дава най-доброкачествени плодове, се ползва от нашите най-големи грижи, най-голямо внимание и обич. Защо? - Защото плодовете и са хубави и вкусни. Ако тази ябълка престане да дава плодове, няма смисъл да я отглеждаме. В духовния свят човекът е дърво. Както плодните дървета са необходими за човешкия живот, така и човешките добродетели са необходими за ангелите, защото чрез тях те се хранят. Ако ме запитате: "Защо ангелите се интересуват от нас?" - Защото имат нужда от плодовете на нашите добродетели. За да може да разберете дълбокия смисъл на това добро, трябва умът, душата и сърцето ви да бъдат в пълна хармония. Човек не може да прави добро, ако умът, душата и сърцето му, не са в съгласие. Щом мислите, дали трябва да се прави добро или не, вие сте от ниска култура. В Небето няма двусмислие за доброто. В духовния свят никак не става въпрос, дали трябва да се прави добро или не. Доброто е смисълът на живота. Когато престанеш да правиш добро, ти си мъртъв човек. Всяка мисъл и всяко благородно чувство произтичат от доброто, което вършим. Добрите желания и добрите мисли произтичат от доброто, те са процес на растене в нас. Когато посеем една семка, ние имаме първия процес - поникването на растението, втория - на прорастване, третия - на цъфтене, а четвъртия процес връзване на плодове. Следователно, доброто, плодът в човека, може да се яви само в неговата душа, а в окултизма наричат това причинно

тяло в човека. Всяка семка е една причина. Съвременната култура, движението на човечеството се дължи на тези семки на доброто от миналото, а в бъдеще тези семки ще дадат бъдещата култура. Всички други педагогически възгледи за възпитанието, аз наричам дресировка, т.е. безплодни растения. Такова е, например, растението фикус. Има ли то някакъв плод? - Няма. Много хора в съвременния живот приличат на фикусите. На земята може да растат фиикуси без плодове, но на Небето не може да има такива. Ако искаш да бъдеш небесен фикус, трябва да имаш плод. От какво се парализират човешките добродетели? - Те се парализират от ниския ум на човека и от неговите страсти, защото съвременните хора са роби на своите страсти, които само разрушават, а не създават. За едно приятно удоволствие човек похарчва хиляди, пожертва даже живота си и живота на другите. А в това приятно удоволствие няма никакъв плод. Ние приличаме на онази туристка американка, която, за да опита любовта на своя възлюбен, го накарала да се качи на една отвесна скала в Алпите и да откъсне оттам една от редките алпийски рози. Той се качил на скалата, откъснал розата, подал и я. Тя я сложила на гърдите си и се усмихнала, а той след това рекъл: "Сбогом!" За едно свое удоволствие, тя изложила живота му в опасност. По същия начин и ние излагаме Бога на изкушение. Ние казваме: "Господи, дай ни удоволствие, пари, къщи и пр.", но като ни даде всичко това, Той ни казва: "Сбогом!" Тогава ние сме богати хора, всичко имаме, но Господ не е при нас. Мене ме учудва това положение на съвременните религиозни хора. По - твърдоглави, по-упорити и своенравни хора от религиозните, не съм виждал. Аз взимам думите "религиозни хора", в най-широк смисъл. Аз считам съвременната религия като един костюм или парфюм, с който прикриваме всички наши лоши постъпки и всички наши грешки. Религията е едно модерно изобретение. Никъде в Евангелието не се споменава думата "религия." Когато хората са изгубили смисъла на съботата и правенето на добро, тогава са сложили думата "религия". И сега постоянно спорят, дали някой е религиозен или не. Няма по-религиозен век от сегашния. Вземете един човек, който принадлежи към някоя партия и вярва в нея, той е готов да жертва живота си заради нея. А колко пъти той е излагал живота си и живота на цялото си семейство заради тази партия! Колко пъти е пукана главата му за тази партия! Той си казва: "И нашата партия ще дойде на власт!" Чака той партията си, а докато дойде тя, колко пъти ще яде бой, колко пъти ще се връща с разбита глава в къщи! Всички живеят с тази религия, качват се и слизат, чакат някоя промяна от нея. Никоя партия няма да донесе някаква промяна и облага в живота, защото тя самата иска, а не дава. Наистина, тя ще намали с 5-10% данъците, но затова от друго място ще ви ги вземе повече. Тогава ще запитате: "Какво да правим?" - Ще орете земята и ще молите Бога да ви даде повече жито, отколкото по-рано сте имали, за да може да давате. В изобилието е спасението. Когато хората

кажат, че искат да бъдат културни, казвам, че всички трябва да се върнат към земята, да орат и сеят. Сега сме се събрали всички в градовете, разпределили сме се на занаяти, едни работят, а други очакват на готово. Затова са тези злини. Аз нямам нищо против този ред на нещата, той е много естествен, но така както ние го използваме, ние бедстваме и се душим в тоя ред. Ако посетите Лондон, ще видите, че той е толкова много прокопан, толкова много опушен, както никой друг град. Седем милиона хора живеят там и очакват някакво бъдеще. Тези хора са се събрали там и чакат случай, как да се изнудят един друг. Това е културата на изнудване! Лондон има такава тъмна страна, както никой друг град в света. Всички култури са пренесени там от памтивека, от разни епохи и времена.

Христос подразбира Новата култура като казва: "Позволено е на онези хора, които ще дойдат в бъдеще, да правят добро в съботен ден." В какъв смисъл е позволено? - Позволено е на опитния хирург да прави операции, но на неопитния, на глупавия не е позволено. Например, ти си религиозен човек и трябва да отидеш да утешиш някого. Позволено ти е да направиш това, ако знаеш как, но ако ти нарушиш мира му, кракът ти не трябва да стъпва там. Не мислете, че е лесно да правиш добро, това е велико изкуство. Ако дойда във вашата къща да ви проповядвам ново учение, с цел да ми станете последователи и после ви обера, аз се ръководя от материални облаги, това не е добро дело, а търговска сделка. Така ще дойде при тебе някой търговски агент, много учтиво ще представи мостричките си, ще те почерпи, ще разговаря за едно, за друго, докато замае главата ти и направи сделката си. И този човек бил религиозен! Аз не разбирам такава религия. "Спорът на всички религиозни секти е спор търговски", така казва невидимият свят.

Това са хората на миналата култура. А хората на бъдещата култура, които ще имат за девиз да правят добро от любов в съботен ден, това са новите хора. И те имат на челото си особен знак, а под езика си имат особено камъче. Езикът, очите на тези хора са другояче устроени. Техният поглед е дълбок, в него няма никакво раздвояване. В очите им има само една мисъл, а тя е Любов и безкористие. Празни думи са "любов" и "безкористие", нали? Разбирате ли, какво нещо е безкористие, опитвали ли сте го поне един път в живота си? Опитали ли сте поне един път през живота си, какво нещо е Любов? Един евангелски проповедник ми разказваше една своя опитност: дълго време той се молил Богу да му даде възможност да опита Божествената Любов. Един ден го обхванал Духът и той се почувствал като надут, легнал на корема си, не могъл да се побере в себе си, боял се да не се пукне, толкова широко и пълно нещо го обладало. Започнал да се моли на Бога да го освободи от тази широка любов, за която не бил готов, легнал на корема си и започнал да рита. Защо ритал? - Защото не искал да даде.

Когато някое дете вземе една ябълка, а майка му иска да я вземе, то рита. Защо? - Защото не иска да я даде. Конят рита. Защо? - Защото не иска да даде. Хората говорят лошо с езика си. Защо? - Защото не искат да дадат. Затова е позволено на новите хора да правят добро в съботен ден, за да повдигнат човечеството. Съботата е ден Божествен, който ще ни повдигне и преобрази съвършено, а с това и ние ще преобразим света. Не казвам, че като дойде съботата, ние ще трябва да напуснем всички занаяти. Не, занаятите ще се осветят и ще бъдат добро за нас, ще бъдат обосновани на това, да правим добро в съботен ден. Не разбирайте, че аз искам да разрушавам вашите възгледи. Не, аз искам да махна праха от очите ви. Като дойда при вас, най-напред ще ви науча, как да си измивате очите, ще ви дам вода за тази цел, а после ще приказваме. Учили ли сте изкуството да си миете очите? Аз бих ви препоръчал да направите следния опит: ако си неразположен, или не можеш да разбереш някой предмет, или някой човек ти е неприятен, вземи един леген с чиста изворна вода, подигни очите си към Бога, сложи лицето си вътре в легена, отвори очите си, направи няколко мигания във водата и кажи: "Искам моя ум да бъде чист като тази вода", тогава виж дали си изменил настроението. Ако не си го изменил, сложи лицето си още един път във водата. Направи това няколко пъти и виж какъв ще бъде резултатът. Водата е емблема на живота. Ние трябва да вложим в себе си мисълта, да правим добро. Всеки от вас трябва да си каже: "Аз ще бъда добър." Но това да не става механически. Това показва, че ще трябва да посаждаме в нас всички плодни дървета от райската градина. Когато дойдат новите хора, тогава в сърцата, душите и умовете им, ще може да виреят тези възвишени мисли и чувства. При сегашните ваши схващания не може да се разберем. Като ме слушате, вие ще кажете: "Този човек православен ли е, като говори така? - Ако е православен, вярно говори, но ако не е такъв, не го слушайте." Ако ме слуша някой евангелист, ще каже: "Евангелист ли е?" Ако не е, ще каже: "Не го слушайте, не може да говори истината." А някой патриот ще каже: "Ако е патриот, вярно говори, но иначе не е вярно, това което казва." Някои питат: "Завършил ли е нещо? Ако е завършил, ако е учен, вярваме му." Ако ме слуша някой учител, ще каже: "Ако е учител, вярваме му." Започват всички хора да приказват, но не е тази Божествената мярка, с която може да мерим нашите постъпки. Може да съм православен, евангелист, патриот, някой учен или какъв и да е друг, но това още не показва, че говоря право. Може да съм заинтересуван, може да проучвам Евангелието от интерес, за да видя, дали ще мога да се прехранвам с него и т.н. Евангелистите ще кажат: "Православните свещеници изнудват." Ами другите не изнудват ли? Да, православните изнудват с котлето на лице, а протестантите по скрит начин, отзад. Това на какво прилича? Един турчин си купил овен за байряма и го сложил на гърба си, за да го занесе на ходжата, да му чете. По пътя овенът го ритал много по гърба. Турчинът се

ядосал и през целия път го ругал, казвал му домуз (свиня), гяур и пр. Като стигнал при ходжата, му казал: "Аз нося един овен да му четеш, ще го коля за курбан, но по пътя го ругах много, защото той ме рита по гърба. Става ли той за курбан?" Ходжата му отговорил, че този овен е негоден и ще трябва да донесе друг. Купува турчинът втори овен и го занася на ходжата. По пътя овенът пак ритал, но турчинът си мълчал и си мислил: "И ти си като онзи, и ти риташ, но няма да ти казвам нищо, защото ще трябва да купувам трети." Аз казвам: ако риташ и ти си от тях.

Затова е позволено човек да прави добро в съботен ден. - Човек трябва да излезе извън своя егоизъм, да отвори душата си за Божественото слънце, да излезе от рамките на сегашните си възгледи. Сегашното човечество е пълно с лицемери. Гледам, мъж и жена вървят тихо, благочестиво, но едновременно и двамата се контролират, да не би единият или другият да поглежда тук - там. "Религия!" Когато мъжът го няма, жената е свободна да си поглежда където иска, но дойде ли мъжът, жената става благочестива. Така е и с мъжа. Това било "религия!" Защо мъжът или жената в присъствието един на друг, да не са свободни да поглеждат където си искат? Какво лошо има в това? Това ограничение произлиза от факта, че в нашата душа няма събота. Някои ме запитват: "Кога ще се облагороди човечеството, кога ще се запознаем с новите идеи?" Казвам: новите идеи не могат да дойдат, докато не дойде съботният ден, докато не се научим да правим добро в събота. Вземете всички съвременни писатели, от какъвто калибър и да са и ми покажете един от тях, колкото виден и да е той, който да посочи един начин, един прав път, по който трябва да живеем. Всички имат една тактика, започват въведението, а като прочетеш цялата книга, същественото остава неразрешено. Този автор пише в книгата си, че разрешението на този въпрос ще намерите в книгата на еди - кого си. Отправяте се при другия автор, но и той не разрешава главния въпрос и ви отправя при трети автор. Започвате и него да четете, но и той не ви задоволява. Ходиш, ходиш, от автор на автор и виждаш, че всички са търговци. Единият казва: "В мен няма такава стока, каквато ми искаш, иди при друг." Този вторият казва: "Аз свърших, каквото ми искаш, иди при друг." Отиваш при трети и той казва същото и т.н. Най - после ти казват: "Ще остане до второ разпореждане и когато дойдат нашите стоки, когато направим сделките си, ще ти услужим." Така е било, ще обикаляш дюкяните. Но за бъдещата култура трябва да имаме поне 2-3 ръководни правила, които да прилагаме в живота си: 1-во - Заради Любовта на Бога мога ли да извърша това? 2-ро - За доброто на моята душа мога ли да направя това? - 3-то - За благото на моя ближен мога ли да сторя това?

Аз съм дошъл да кажа една велика истина, какво говори Господ, Когото познавам много добре. Комуто съм казал тази истина и я е проверил,

винаги е имал резултат. Всичко, което казвам, подлагам на строг научен опит. Всеки, който иска да направи с мен опит, не може да се отърве така лесно. При мене са идвали някои да ги лекувам. Аз ги питам: “Вие сте обиколили всички лекари, готови ли сте сега да служите на Бога, да посветите на Него живота си? Ако сте готови, добре, ще ви помогна.” Някой иска знания. - Готов ли си да посветиш живота си на Бога? Ако си готов, ще ти открия някоя велика тайна, а ако не си готов, ще ти говоря за ябълки, круши, листа, клончета и други подобни, но няма да ти кажа никаква тайна. И аз си имам известни ръководни правила, които никога не престъпвам. Ще ме попитате: Защо ще постъпя така? Отговарям: готов ли си да правиш добро в съботен ден, готов ли си да служиш на Господа, Когото аз познавам, от Когото произтичат всичките блага, Който е направил всичко в света и Който е дал живота на хората. Готов ли си да Му служиш? - Тогава и аз съм готов да ти служа. Но ако не си готов, аз ще ти говоря само за лук. Това е категорично учение и всички велики учители са правили така.

И така, Новата култура изисква да се прави добро в съботен ден. Ако бихте приложили новите правила, голям резултат щеше да има. От толкова години в София, аз си хабя езика, но резултатът е малък, защото няма съботата. Това, което изисква съботата, го няма. Аз забелязвам това даже и между моите най-близки. Щом се съберат, стоят един до друг, но се чувства една натегната атмосфера помежду им, не се спогаждат. Казвам: празнувате съботата в себе си, но аз ще ви говоря за лука. Знаете ли, че ако бихте отишли на Небето, само за един лош поглед като тези, които отправяте тука на земята, биха ви изключили за 10 000 години? Ако един ангел би погледнал на криво ще го изключат за 10 000 години от Небето. Толкова строго е правилото! Някои от вас искат да отидат на Небето. Благодарете, че не сте там при сегашното си състояние. Сега ви прощават, защото сте на земята в опитно училище. На земята е всичко позволено, но в онова чисто място, за което се готвите, човек трябва да бъде съвършен. Там опити няма. В онзи свят няма скърби и плач. И в Писанието е казано: "Ще обърша сълзите им и скръб няма да има, всички ще бъдат радостни и весели." Знаете ли, какво е радост и веселие? Какво велико самопожертване е от страна на някой ангел, който се занимава с разрешаването на велики въпроси и като види, че някоя душа страда, веднага напуска работата си и отива да помогне, да я утеши. Кой от вас би направил това? Наистина, ние бихме направили много нещо за известни хора, ако те ни са симпатични. На симпатичния човек всеки може да направи услуга. Един кавалер е готов да услужи на симпатичната мома с всичко, от което тя се нуждае, но грозна разногледа камбуреста мома нея никой не поглежда. Питам: какви са вашите убеждения, щом постъпвате така?

Ако дойде Христос, на когото се надявате да оправи света, мислите ли, че той ще говори навред. Изпъдете този дявол от вас, който е обсебил всички ви. Доста вече 8000 години слугуване и робство на него! Кажете на този дявол: "Вън! Ще си вземеш всичките си пъртушини и пари!" - Да излезе на двора, но вътре в душата ви да не остане ни помен от него. Кажете му: "Ако ти не излезеш, ние ще излезем." Много пъти дяволът не се съгласява да излезе и ти започваш да правиш договор с него, да се помиряваш. Не, свърши веднага с него.

Защо Христос е разделил този стих от прочетената глава, дали по случайно съвпадение? "Колко е по-добър човек от овцата!" Това значи: колко е по-добро доброто от съботата! И аз слагам съботата като емблема на Любовта. Ако правите добро в съботен ден, всички болести, всички нещастия ще изчезнат от вас. Това може да го знаете като нещо положително. Ако детето ти се разболее, прегледай коя събота не си направил добро. Поправи грешката си, търговията ще ти тръгне. Написал си някоя книга, не ти върви продажбата и, поправи грешката си, работата ще ти тръгне. Съботата ти бърка във всичките работи, затова бъди изправен към нея, всичко ще ти бъде добре. Този въпрос за мене е много ясен. Някой ме пита: "Защо да правим добро?" Без да правим добро, не може да направим крачка напред, това е математическа аксиома. Ако тръгнеш на път без хляб, някъде ще отидеш? Направете опит, колко километра може да извървите без хляб. Може да извървите например, 50-60, най-много 100 километра, но после ще спрете. Следователно, доброто е силата, храната, чрез която човешката душа може да се движи и еволюира в този свят. Всяко знание, всяка Мъдрост ще се обосновава върху плодовете на тази добродетел. Затова трябва да правиш добро, ако искаш да забогатееш и да се развиеш в най-широк смисъл.

Всеки ден има свое предназначение. Но хората като не разбират това, не отдават истинския смисъл, който дните имат в човешкия живот. За пример, в първия ден Бог казал: Да бъде виделина и видял Бог, че виделината е добро. И станало вечер и станало утро - ден първи. Това е неделния ден, денят на виделината. На втория ден Бог разлъчил водата от вода, т.е. разделил висшия живот от низшия, понеже водата, както казах, е емблема на живота. Той създал твърдта като граница между тези два живота и понеже еволюцията на този ден не е завършена, Бог не се е произнесъл върху него. И станало вечер, и станало утро - ден втори. В третия ден Бог заповядал да се събере водата, която била под небето, т.е. низшият живот, в едно място и да се яви сушата, която е емблема на човешкия мозък и на човешкия ум. И нарекъл Бог събраната вода - море, а сушата - земя. И видял Бог, че това е добро и затова рекъл на земята да

произведе всички видове растения, като подразбирал - да се явят всички добри мисли в света. И станало вечер и станало утро - ден трети. А в четвъртия ден Бог рекъл да се явят двете големи светила на твърдта небесна, за да различат деня от нощта. Той е подразбирал: първото светило, голямото, е умът, а второто - сърцето, чрез които човек да прави разлика между доброто и злото, т.е. да разграничава едно състояние от друго. И така, четвъртият ден е ден, в който трябва да се създадат условията за развиването на човешкия ум и човешкото сърце. И направил Бог всичките звезди, които означават всичките сили вътре в човешкия живот, поставил ги на твърдта небесна, която подразбира човешката душа, за да светят на земята, заедно с голямото светило - умът и малкото светило - сърцето, да владеят на деня и нощта и да различат виделината от тъмнината. И видял Бог, че е добро и станало вечер, и станало утро - ден четвърти. И рекъл Бог в петия ден - водата да произведе всички видове гадини одушевени и птици, да летят над земята, под твърдта небесна, а те означават всичките стремежи и ламтежи на човешкия живот. И понеже, това давало насока и смисъл на човешкото развитие на земята, Бог видял, че е добро и ги благословил, да се плодят и множат. Затова и нашите желания постоянно, всеки ден се плодят и размножават. И станало вечер, и станало утро - ден пети. И в шестия ден Бог рекъл да направи човека, т.е. разумното по образ и подобие свое, да владее над морските риби - над своите земни желания, над небесните птици - над своите мисли и над скотовете на цялата земя, значи - на своите пориви, над всичките гадове, които пълзят по земята, т.е. над своите страсти, които пълзят в неговия мозък. И след това Бог вдъхнал на човека Своето дихание, дал му е разумната душа да Го познава във всичките си пътища и да работи и действа така, както Бог е работил.

И така, когато искаш да посетиш някого, да осветлиш живота му, ще отидеш при него само в неделята, защото тя е ден на виделината, ще му занесеш, значи виделина. Когато искаш да посетиш някой болен, ще направиш това в понеделник, защото този ден носи живот в себе си и пр.

А в седмия ден Бог си починал. Това подразбира: че седмият ден е ден на доброто, в който Бог е почнал да проявява Своята Любов към човека. Затова го е поканил да участва в това велико Божествено дело на Божествения живот.

И така, приложете съботата в живота си, по новия начин, опитайте това, което ви казвам. Доброто и Любовта трябва да бъдат празнични дни за човека. Това трябва да бъде почивката му през целия му живот.

Неделни Беседи
21.12.1919 Неделя, София